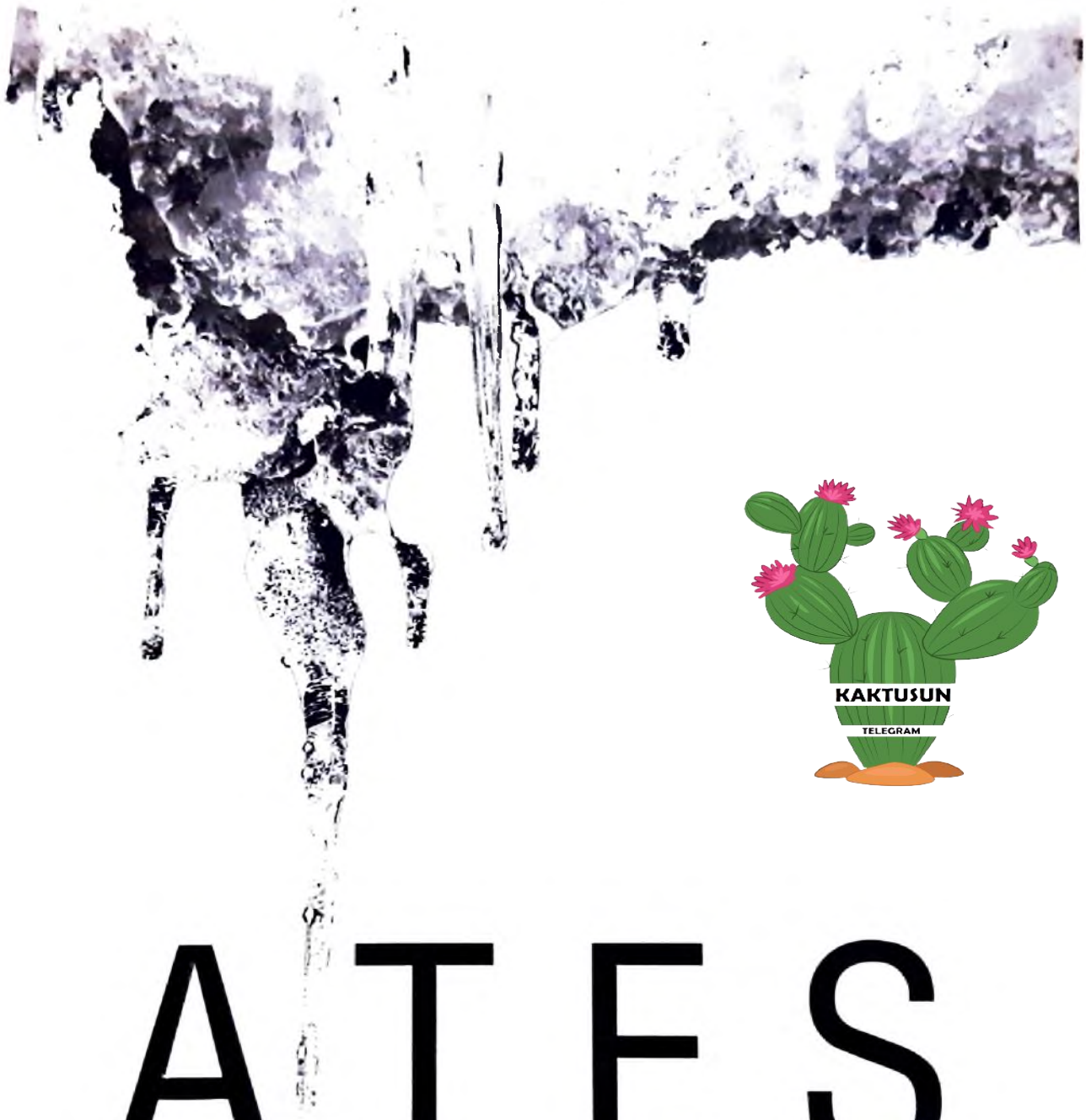
NEW YORK TIMES BESTSELLER YAZARI

MAYA BANKS

KAKTUSUN
TELEGRAM

ATEŞ

NEFES NEFESE ÜÇLEMESİ II

epsilon

ATEŞ

ATEŞ

Orijinal Adı: Fever
Yazarı: Maya Banks
Genel Yayın Yönetmeni: Meltem Erkmen
Çeviri: Vedat Kaptanoğlu
Düzelti: Fahrettin Levent
Düzenleme: Gülen Işık
Kapak Uygulama: Berna Özbek Keleş

1. Baskı: Mayıs 2014

ISBN: 978 9944 82-875-8

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 12280

© 2013 Maya Banks

Türkçe Yayım Hakkı: Dilek Kayı Ajans aracılığı ile
© Epsilon Yayıncılık Hizmetleri Tic. San. Ltd. Şti.

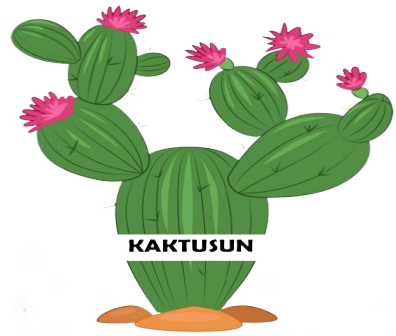
Baskı ve Cilt: Kitap Matbaacılık
Davutpaşa Cad. No: 123 Kat: 1 Topkapı-İst
Tel: (0212) 482 99 10 (pbx)
Fax: (0212) 482 99 78
Sertifika No:16053

Yayımlayan:
Epsilon Yayıncılık Hizmetleri Tic. San. Ltd. Şti.
Osmanlı Sk. Osmanlı İş Merkezi 18/ 4-5 Taksim / İstanbul
Tel: 0212.252 38 21 pbx Faks: 252 63 98
İnternet adresi: www.epsilonyayinevi.com
e-mail: epsilon@epsilonyayinevi.com

ATEŞ

Maya Banks

Çeviri
Vedat Kaptanoğlu

epsilon®

-Arkamı her zaman kollayan harika dostlarıma.
Kim olduğunuzu biliyorsunuz. Sizleri Seviyorum.

BÖLÜM 1

Jace Crestwell, Gabe Hamilton'un omzuna yavaşça vurdu. Gabe arkasını döndüğünde Jace sırıtarak, "Kardeşime yeterince el koydun. Artık onunla dans etme sırası bende," dedi.

Gabe dansının yarıda kesilmesinden mutlu görünmüyordu. O ve Mia son bir saattir birbirlerine tutkalla yapıştırılmış gibiydiler, yine de Gabe isteksizce de olsa geriye doğru bir adım attı. Jace, Gabe'in yerini alırken Mia neşeyle gülümsedi.

Bentley Oteli'nin balo salonu Noel için süslenmişti, bunun nedeni sadece Noel'in yaklaşmış olması değildi elbette. Mia, Noel'e bayılırdı. Gabe'in ise müstakbel nişanlısını mutlu etmek için hiçbir şeyden kaçınmadığı açıktı.

Ve evet, eğer Gabe bir şeyi elde etmek istiyorsa, başka hiçbir şey düşünmeksizin hızlı hareket ederdi. Bu partiyi Mia'nın parmağına yüzüğü taktığı andan itibaren planlamaya başlamıştı. Hatta işleri yoluna koymadan Mia kararını değiştirecek diye bir ara epey korkmuştu.

Jace için arkadaşının bir kadına bu kadar bağlandığını gör-

mek aslında biraz komik sayılırdı. Hele söz konusu kadın Jace'in kız kardeşi olunca tuhaf olduğu bile söylenebilirdi. Ama Mia mutluydu ve bu da zaten Jace'in tek dileğiydi.

"Eğleniyor musun bari ufaklık?" diye sordu Jace, Mia'yı dans pistinde döndürürken.

Mia'nın yüzü bir anda aydınlandı. "Bu muhteşem, Jace. Bütün bu olanlar. Büyüleyici. Gabe'in bu kadar kısa sürede bütün bunları ayarladığına inanamıyorum. Tek kelimeyle... Mükemmel."

Jace, kızın gülümsemesine karşılık verdi. "Mutlu olduğuna sevindim. Gabe sana karşı iyi olacak yoksa onun canına ot tıkarım. Bunun altını daha en başından çizdim."

Mia'nın gözleri kısıldı. "Şayet bana karşı iyi olmazsa, korkması gereken tek kişi sen değilsin. Onun canına ot tıkayacak biri varsa o da ben olacağım."

Jace başını arkaya atarak güldü. "Bundan hiç şüphem yok. Her ne yaptıysan, onu şimdilik yola getirmeyi başardın. Bunu takdir etmem gerek."

Mia'nın yüzü bir an için hüzünlendiğinde, Jace'in kaşları çatıldı. Jace, Mia'nın bulutların üzerinde olması gereken bir gecede onu bu denli ciddileştiren şeyin ne olduğunu merak etmişti.

"Benim için çok fazla şey yaptığını biliyorum," dedi Mia kısık ve sakin bir sesle. "Evlenip çocuk sahibi olmamanın sebebinin ben olup olmadığımı merak etmiştim hep."

Jace, Mia'ya sanki kız kardeşi aklını oynatmış gibi bakıyordu.

"Belki de artık benim için bu kadar endişelenmeyi bırakmalısın, biliyorsun ki..."

"Yo, hayır bilmiyorum," dedi Jace. Ardından başını iki yana salladı. "Sen delisin, Mia. Öncelikle evlenmiş olman

benim senin için endişelenmeyi bırakacağım ve seni kollamaktan vazgeçeceğim anlamına gelmiyor. Bu bir gerçek, buna alışsan iyi edersin. İkincisi, daha önce evlenmiş olsaydım, mesela özellikle sen daha gençken, bu işleri biraz daha yoluna koymaz mıydı? Her ikimiz adına da? Aşırı korumacı, aşırı buyurgan bir ağabey ile aynı yere tıkılıp kalmak yerine destek alabileceğin bir anne figürü hayatında olabilirdi."

Mia dansın ortasında bir anda durarak kollarını Jace'in boynuna doladı ve ona sıkıca sarıldı.

"Beni yetiştirirken yaptığın tek bir şeyden bile şikâyet etmiyorum. Tek bir şeyden bile. Sen hep harikaydın ve bana bahşettiğin şeyler için her zaman minnet duyacağım."

Jace kızın sarılmasına karşılık verirken hâlâ başını sallıyordu. Deli. Gerçekten deliydi bu kız. Gabe ile yaklaşan düğünlerinin mutluluğunun ateşiyle parıl parıl parıldarken, şimdi önem verdiği herkesin de aynı mutluluk ateşinden payını almasını istiyordu. Tanrı biliyor ya, Ash ve Jace'in çoktan sürünerek ateş hattından uzaklaşmış olmaları gerekiyordu.

"Herhangi bir fedakârlıkta bulunmadım, Mia. Benim de şikâyet edebileceğim pek bir şey yok. Peki, evlenmek ve çocuk sahibi olmak istemeyebileceğimi daha önce hiç düşünmedin mi?"

Mia kaşlarını çatıp bir adım geri çekildi ve ardından bakışları Gabe ile odanın diğer köşesinde duran Ash'e doğru kaydı. "Evet, sanırım düşündüm."

Jace ağzından kaçıverecek homurtuyu güçlükle bastırdı. Görünen oydu ki Mia'nın söz konusu herhangi bir kadınla üçlü yapmak olduğunda, Ash'in ve kendisinin cinsel eğilimlerinin ne yönde olduğu hakkında güçlü fikirleri vardı. Seks hayatının kız kardeşi tarafından bilinmesi bir ağabeyin isteyeceği son şey olsa da, gerçek buydu. Jace'in yaşam tarzı

yüzünden özür dileyeceği filan yoktu ve yine aynı şekilde bu konuyu bebek bakıcısıymış gibi davranan kardeşiyle tartışmaya niyeti de yoktu.

"Sert oyna, özgür yaşa," dedi sadece, bir açıklama olarak.

Mia kaşlarını çatıp başını hafifçe yukarı kaldırdı.

Jace kahkaha attı, "Bu bizim mottomuz. Üçümüzün, Gabe, ben ve Ash. Sen sadece Gabe'in oynadığı oyunu değiştirdin. Bu bizim de Gabe'in yolunu izleyeceğimiz anlamına gelmiyor."

Mia gözlerini devirdi, "Tanrı aşkına. Gabe'den kılıbığın tekiymiş gibi bahsediyorsun."

Jace, boğazını temizledi. "Yalan da değil..."

Mia, Jace'in omzuna yumruğuyla vurdu. "Bunu söylediğinden Gabe'e kesinlikle bahsedeceğim."

Jace yine kahkahayı patlattı. "Gabe'in söz konusu sen olunca kılıbık olmayı kabulleneceğinden adım gibi eminim. Hem bu kötü bir şey değil. Sana doğru düzgün davranmasını istiyorum."

Aralarındaki konuşma Ash'in aralarına girip, Mia'yı kollarına almasıyla son buldu.

"Sıra bende," dedi Ash. "Gabe'in seninle yeniden dans edebilmek için epey beklemesi gerekecek, hazır ailesi onu oyalıyorken ben de fırsatı kaçırmamaya karar verdim."

Jace hafifçe öne doğru eğilerek, Mia'yı alnından öptü. "Bu gece senin birtanem. Bu geceyi sonsuza kadar unutmamanı istiyorum. Tadını çıkar."

Mia'nın gülümsemesi bütün odayı aydınlattı. "Teşekkürler, Jace. Seni seviyorum."

Jace, Mia'nın yanağına dokundu ve Ash kızı kollarından alırken geriye doğru çekildi.

Jace, odanın uzak köşesine doğru çekildi ve bir köşede

durarak partide neler olup bittiğini izlemeye koyuldu. Parti, Mia ve Gabe'in istediği gibi küçük ve birbirlerine olan sevgilerini doyasıya kutlayabilecekleri gibiydi.

Kulağa basmakalıp gelse de, ikisi de yuvadan uçmuş sayılırdı. Jace en yakın arkadaşının, küçük kız kardeşiyle takılması konusunda duygularından hâlâ emin değildi. Aralarında on dört yaş olması yetmezmiş gibi, üstüne Gabe'in cinsel taleplerini de gereğinden fazla iyi biliyordu.

Birkaç hafta önce Gabe'in evine haber vermeden gittiğinde karşılaştığı manzarayı hatırlayınca ürperdi. Gözlerini o an çamaşır suyuyla yıkamak istemişti, çünkü bir ağabeyin küçük kız kardeşini görmesine gerek olmadığı durumlardan biriyle karşılaşmıştı.

Mia'nın ne tür bir işe kalkıştığına dair bir fikri olup olmadığı konusunda ciddi endişeleri vardı, ancak söz konusu Mia olduğunda, Gabe bambaşka biri oluyordu. Gabe kızı geri kazanabilmek için kendini New York şehrinin yarısının önünde rezil etmişti, bu yüzden Jace, Gabe ne halt etmiş olursa olsun Mia'nın durumu idare edebileceğini tahmin ediyordu.

Artık bu konuyu düşünmeyi bırakacaktı.

Bakışlarını kalabalığın ve ikram masalarının üzerine doğru çevirdi. Mia, anne ve babasının araba kazasında ölmelerinin ardından Jace'in hayatının büyük bir bölümünü kaplar olmuştu. Mia tam anlamıyla bir "tekne kazıntısıydı" ancak hem Jace hem de anne babası ona tapıyordu. Anne ve babalarının ölümü onların hayatlarını değiştiren dönüm noktasıydı.

Jace üniversitede bira içip kızlara odaklandığı ve Ash ve Gabe ile harika vakit geçirdiği dönemde 6 yaşındaki Mia'nın tüm sorumluluğunu bir anda üstlenmek zorunda kalmıştı. Gabe ve Ash, her ikisi de bu dönemde Jace'in en büyük des-

tekçisi olmuşlardı ve Mia da birçok yönden onların dostluklarını pekiştirmişti. Şu anda Jace'i ikna eden tek şey kardeşini en yakın dostuna emanet ediyor olması ve kardeşinin bir yetişkin olarak kendi hayatını kurmasıydı.

Mia'nın artık bütünüyle onun sorumluluğunda olmaması Jace'e yeni bir düzen getirecekti. Kendisinin de alıp başını gitmeye niyeti olduğundan değil ama yine de durum artık farklıydı. Ciddi bir ilişki içerisindeyken bile kardeşi sorunlarını Jace'e yansıtmamıştı. Jace'in rahatlamış olması gerekiyordu ama küçük kardeşinin kendisine eskisi kadar ihtiyaç duymayacağını bilmenin üzüntüsü göğsünün üzerine çöküyordu.

Bakışları masalardan bardak ve tabakları toplayan genç kadının üzerinde odaklandı. Bu gece bakışları ikinci kez kadına odaklanıyordu. Kadın çok fazla ortalarda dolaşmıyordu, düzenli olarak içeri girip boş tabak ve bardakları topluyordu. Servis elemanı değildi. Jace onu, ordövr veya şampanya tepsisi taşırken hiç görmemişti. Üzerinde siyah pantolon, beyaz gömlek ve önlük vardı.

Jace, ilgisini neden bu kadar çektiğini düşünmeden önce kadını uzun süre inceledi. Kadın tamamen buraya ait değilmiş gibi duruyordu. Ve Jace'in bu izlenime nereden kapıldığına dair en ufak bir fikri yoktu. Kadını inceledikçe, onun aslında bu partiye bir davetli olarak gelmesi gerektiğini düşünüyordu. Davetlilerin ardından ortalığı toplayan birisi olmamalıydı.

Kadının saçı ara sıra Mia'nın da yaptığı gibi dağınık topuz halindeydi. Toka ile sabitlenmişti ve bir adamın gelip de kendilerini özgür bırakması için yalvarır gibiydi. Gece siyahı saçlarındaki düzensiz buklelerin bazıları tokadan kurtulmuş, boynundan aşağı doğru sallanıyordu.

Kadın narin ve ince yapılıydı, Jace'in hoşlandığı kadınlar gibi kıvrımlı değildi. Dar kalçalı ve küçük göğüslüydü, ancak göğüsleri beyaz gömleğini zorlayacak kadar kıvrımlıydı. Vücudunun geri kalanı ufak tefekti. Zarifti. Neredeyse kırılgan.

Kadın dönüp de yüzünü Jace'e gösterdiğinde, genç adamın nefesi bir anlığına kesildi. Kadının kemik yapısı inceydi. Sanki büyük bir incelikle işlenmişti. Sanki aşırı kilo vermiş gibi çıkık elmacık kemikleri ve ufak çenesi vardı. Fakat gözleri. Tanrım o gözler. Kadının farklı sayılabilecek kadar ufak yüzünde oldukça iriydiler. Mavinin en harika tonlarındandı. Buza bakmak gibi sarsıcı bir maviydi. Saçlarının karasıyla gözleri tezat oluşturuyorlardı.

Büyüleyiciydi.

Kadın telaş içerisinde hareketlendiğinde, kolları taşıdığı tepsideki tabakların ağırlığıyla titriyordu. Jace bakışlarıyla kadını odanın diğer tarafındaki mutfak kapısına varana dek takip etti.

"Her zamanki tarifene pek uymuyor sanki," diye mırıldandı Ash, hemen yanı başında.

Jace daldığı düşünceden sıyrılarak döndü ve Ash'in Mia ile yaptığı dansın bitmiş olduğunu gördü. Şöyle bir göz attığında, dans pisti Gabe'in Mia'yı yeniden dansa kaldırdığını ve ikisinin yine birbirlerine tutkalla yapıştırılmış gibi dans ettiklerini gösteriyordu. Mia'nın gözleri neşe ve mutlulukla parlıyordu. Bunu gördüğünde Jace'in önceki endişeleri biraz olsun azaldı. Kardeşi emin ellerdeydi ve mutluydu.

"Neden bahsediyorsun, anlamadım? " derken Jace'in sesi mesafeliydi.

"Az önceki fıstık, masaları topluyordu. Seni izlerken fark ettim. Kadını gözlerinle soydun resmen."

Jace kaşları çatılmasına rağmen sessiz kaldı.

telegram: @kaktusunx

Ash, devam etti. "Ben de oyundayım. Kadın yakıyor!"

"Hayır."

İtiraz, Jace'in dudaklarından söylemek isteyeceğinden daha kararlı biçimde çıkmıştı. Bu kararlılığın nereden kaynaklandığına ya da birden neden bu kadar hassaslaştığına dair bir fikri yoktu.

Ash güldü. "Sen ısınmaya başla. Sonuncusundan bu yana epey zaman olmuştu. Ben gidip çekiciliğimi konuşturacağım."

"Kıza yaklaşma bile, Ash" diye homurdandı, Jace.

Ancak Ash çoktan mutfağa doğru yönelmiş ve Jace'i yumrukları sıkılı vaziyette oracıkta bırakmıştı. Jace en iyi arkadaşına, düzenli olarak kadınlarını paylaştığı arkadaşı Ash'e, kendisini bu kadının bir kilometre yakınında bile görmek istemediğini nasıl açıklayabilirdi ki?

BÖLÜM 11

Bethany Willis avuç içlerini pantolonunun dizlerine sildi ve gözlerini hafifçe kapattı, balo salonundan topladığı boş tabak ve bardakları koyduğu lavabonun önünde dururken yorgunluktan sallanıyordu.

Çok yorgundu. Lanet olsun ki çok yorgundu. Ve açtı. Bu işin en güzel tarafı da -verdikleri ücretin haricinde- yemeklerdi. Artan yemekleri almasına izin veriyorlardı. İçeri taşıdığı yemeklerin miktarına bakılacak olursa, bu gece epey yemek artacaktı.

Zengin insanların yaptıklarında daima bir aşırılık vardı. Bu partiye davet edilenlerin onlara ikram edilen yiyecek ve içecekleri bir gecede tüketmelerine olanak yoktu. Kadın bunu bir anlığına da olsa umursamadı. Her ne kadar yiyecekler damak zevki için fazla lüks ve şatafatlı olsa da, en sonunda düzgün bir şeyler yiyebilecekti.

Jack için bile yeteri kadar yiyecek vardı.

Bir hüzün dalgası sardı içini ve hemen ardından da suçluluk duygusu. Böyle hissetmesi için bir neden yoktu, çünkü

Jack daha önce de bunu yapmıştı. Günlerce ortadan kaybolup sonrasında yeniden ortaya çıkmıştı, genellikle de yatacak bir yere ve bir dosta ihtiyaç duyduğunda çıkardı. Yemek ve paraya... Özellikle de paraya.

Bethany'nin göğsü sıkıştı çünkü Jack'in ondan istediği parayla neler yaptığını biliyordu. "Bethy... Bir şey var, ihtiyacım olan..." Adamın tek söylediği buydu. Bethany ona parayı vermişti çünkü elinden başka bir şey gelmiyordu. Jack'in onun adını söyleyiş biçiminden nefret ediyordu, "Bethy." İlk duyduğu zaman taptığı bu takma isimden artık nefret ediyordu çünkü bir zamanlar gerçekten önemsediği birisi tarafından verilmişti ona bu isim.

Jack. Bu dünyada Bethany'nin başına gelebilecek herhangi bir şeye karşı kendisini siper eden tek insandı. Onu önemseyen tek insan.

Kardeşiydi. Kan bağıyla değil belki ama geri kalan her şeyiyle. Onlar birbirlerine aittiler. Bethany, onu nasıl yüz üstü bırakabilirdi ki.

Yapamazdı, yapmayacaktı.

Çöplerin çıkartıldığı, avluya açılan kapıların olduğu taraftan bir ses duydu. Kapının pervazına yaslanmış Jack'i görebilmek için kapıya doğru baktı. Jack'i avluyu kolaçan edebilmek için başını yana doğru eğmişti. Jack böyleydi işte. Her zaman bir gözü kaçış yolundaydı. Hiçbir zaman bir kaçış planı olmadan ya da hazırlıksız bir biçimde bir olaya dahil olmazdı.

"Bethy," dedi adam, sakin bir sesle.

Bethany, ürperdi. Jack'in ne için geldiğini biliyordu. Hiçbir şey söylemedi, onun yerine elini paralarını koyduğu pantolon cebine götürdü. Bu gece için parasının yarısını peşin almıştı. Yarısını da işi bitince alacaktı. Jack paranın yarısını alabilirdi. Diğer yarısı yine geçici bir iş bulana kadar kendi-

sini idare edebilirdi, ama Bethany bunun bir daha ne zaman olacağını bilmiyordu.

Jack'in bulunduğu yere doğru hızla gitti ve parayı onun eline sıkıştırdı. Adamın parayı yırtık kot pantolonunun ceplerine tıkarken, onunla göz göze gelmemeye çalışarak koridoru kolaçan etmesini izledi. Jack'in durumdan rahatsız olduğu belliydi. Bethany onun bu durumdan nefret ettiğini biliyordu. Kendisi de nefret ediyordu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı Jack. "İyi misin? Bu gece kendine kalacak bir yer ayarladın mı?"

Bethany ayarlamamıştı ama bunu Jack'e söylemeyecekti. Bunun yerine yalan söylemeyi tercih etti. "Evet."

Adamın gerilimi biraz olsun azalmıştı. "Güzel. Bir şeyler ayarlamaya çalışıyorum, Bethy. Yakında her ikimiz için bir yer bulacağım."

Bethany reddedercesine başını salladı, Jack'in bunu her zaman söylediğini biliyordu, bunu hiçbir zaman gerçekleştiremeyeceğini de.

Jack öne doğru eğildi ve onu alnından öptü. Bethany uzun bir süre gözlerini kapadı ve farklı şartlar altında neler olabileceğini hayal etti. Ama bu çok anlamsızdı. Yaşanan, yaşanıyordu ve bunun farklı olmasını dilemek rüzgâra karşı işemek gibiydi.

"Seni kontrol etmeye geleceğim," dedi Jack.

Bethany başını salladı. Ardından Jack avlunun gölgeleri arasında kaybolmaya başlarken, başını kaldırdı ve seslendi: "Dikkatli ol, Jack, Lütfen?"

Adamın gülümsemesi gece kadar gölgeliydi. "Her zaman, güzelim!"

Bethany onun gidişini izlerken boğazındaki düğüm gittikçe daralıyordu. Kahretsin. İçinde bir öfke büyüyordu, ama

bu öfkenin faydasız olduğunu da biliyordu. Yana sarkmış ellerindeki parmakları büküldü, sonra tekrar açıldı, bir karıncalanma vücudunu istila etti. İhtiyaç, yoksunluk hissi. Bethany karşı koydu, ancak bu zorlu bir savaştı. Sonunda elde edeceği zafer onu tam anlamıyla güçlü kılmayacaktı. Çok uzun zamandır hap almayı düşünmemişti, ama bu gece açlığı yanı başındaydı, doyumsuz bir açlık ve duygusal ıstırap.

Unutulma ve unutma hissi. Zaman içerisinde her şeyin insana kendini daha iyi hissettirdiği, daha kolay kontrol edilebildiği küçük bir an. Her şeyin yerli yerinde olduğu birkaç kısa saat.

Tekrar bu duruma düşemezdi. Kurtulmak için çok mücadele etmişti ve bu süreçte her şeyini kaybetmişti. Şu anda pek çok kişi, kendisini yeniden koyuvermesi için geçmişteki ne nazaran daha çok nedeni olduğunu söyleyebilirdi. Ama o güçlü olmalıydı. Eski Bethany değildi artık.

"Erkek arkadaşın mı?"

Bu yalın soru kadının korkmasına neden oldu. Hızla arkasını döndü, mutfağın karşı köşesinde kendisine bakan adamı gördüğünde, kalbi yerinden fırlayacak gibiydi.

Şu zenginlerden biriydi. Partideki davetlilerden. Sıradan bir davetliden de fazlasıydı,

Bethany'nin gördüğü kadarıyla adam, nişanlanan çiftin yakınıydı. Ah Tanrım, aynı zamanda muhteşemdi. Pürüzsüz. Cilalı. Her şeyin mükemmel ve zengin göründüğü magazin dergilerinden fırlamış gibiydi. Bethany'nin sefil hayatının ait olmadığı bir dünyadan.

Adam ellerini pahalı pantolonunun ceplerine sokarken, Bethany'yi incelemeye devam ediyordu. Duruşu küstah ve tembelceydi. Yeşil gözleri Bethany'yi tartarcasına onun üzerinde gezindi, sanki değip değmeyeceğine karar veriyor gi-

biydi. Neyine değecekti ki? İlgisine mi? Çok saçma bir düşünceydi bu.

Saçları sarıydı. Bethany, sarışın erkekleri hiçbir zaman çekici bulmamıştı, ama adamın saçı sıradan sarı değildi. Bu saçlarda buğday sarısından toprak rengine uzanan dört ayrı ton vardı. Öylesine muhteşemdi ki, ona bakmak bile Bethany'ye acı veriyordu.

"Cevap vereceksin, değil mi?" diye yumuşak bir biçimde sordu adam.

Bethany sessizce başını sallarken, adamın attığı kahkaha onu daha da şaşırttı.

"Bu bana yanıt vermeyeceğin anlamına mı geliyor yoksa adamın erkek arkadaşın olmadığı anlamına mı?"

"O benim erkek arkadaşım değil," diye fısıldadı kadın.

"İyi," diye mırıldandı adam.

Kadın şaşkınlık içerisinde gözlerini kırpıştırdı, ancak adam ona doğru hareketlendiğinde gözleri kısılmıştı. Bethany hızla yana doğru kaydı, kaçış yolundan uzaklaşmak istemiyordu. Binayı terk edemezdi, kaçmak bir seçenek değildi. Paranın geri kalan kısmına korkunç derecede ihtiyacı vardı, tabii artan yiyeceklere de.

Ancak adam bir kez daha yolunu kapatıp da onun üzerine geldiğinde, Bethany'nin kalbi deli gibi çarpıyordu. Avluya açılan kapıya bir göz attı, parayı alıp alamayacağı artık umurunda değildi.

"Adın ne?"

Bethany adama baktı, "O kadar önemli mi?"

Adam bir an durdu, başını yana doğru eğerek yanıt verdi, "Evet, önemli."

"Neden?" diye fısıldadı Bethany.

"Çünkü bizim adını bilmediğimiz kadınlarla sevişmek gibi bir alışkanlığımız hiç yok," dedi adam, çekinmemişti.

Yok artık! Adamın kurduğu cümle içinde o kadar fazla mantıksız ifade vardı ki, Bethany hangisinden başlayacağını bilemedi. Adam daha fazla yaklaşmadan savunma güdüsüyle ellerini kaldırdı.

"Bizim?" diye sordu açıklama beklercesine. "Biz? Neden bahsediyorsun sen? Biz kim? Ve kimseyle sevişmiyorum ben. Sen, biz, onlar, fark etmez. Asla."

"Jace seni istiyor."

"Jace kim?"

"Ve benim de seni istediğime karar verdim."

Kadın içindeki öfke patlamasını güçlükle bastırdı. Güçlükle. Dişlerini sıktı ve karşı saldırıya geçti.

"İşyerinde cinsel tacize uğramaya göz yumacak değilim. Derhal şikâyetimi yazıp buradan çekip gideceğim."

Adam sadece sırıttı, bu bile Bethany'nin şaşkınlığını bir kat daha artırmışken, adam elini uzatıp onun yanağına dokundu.

"Motoru biraz soğutman lazım, güzelim. Seni taciz etmiyorum, sana teklif ediyorum. Aradaki fark oldukça büyük."

"Senin kitabında öyle yazabilir," dedi Bethany.

Sanki kadının ona katılıp katılmadığını umursamıyormuş gibi gülümsedi adam.

"Şu lanet olasıca Jace kim?" diye yineledi Bethany. "Ve sen kimsin? Adını vermeden bir kadına teklifte bulunamazsın. Adını bilmeden bir kadınla yatmıyormuşsun ya? Derdin ne senin? Daha kendini bile tanıtmadın."

Adam bir kez daha güldü, bu gülüşte o kadar sıcak ve insana kendini iyi hissettiren bir titreşim vardı ki, Bethany bu gülüşe sonsuza dek tutunmak istedi. Öte yandan bu gülüşte bir kayıtsızlık vardı, öyle ki Bethany buruk bir biçimde içerledi, hatta kıskandı. Kıskançlık ateşiyle adamı yakmak istedi. Bu adamın hiçbir derdi yoktu, sadece yatağa atacağı bir

sonraki kadının kim olacağından başka umursadığı bir şey de yoktu.

"Adım Ash. Jace ise benim en yakın arkadaşım."

"Bethany," dedi kadın isteksizce. Ardından gözleri kısıldı. "Ve her ikiniz de beni istiyorsunuz, öyle mi?"

Adam başını salladı. "Evet, alışılagelmedik bir şey değil. Kadınları paylaşırız. Sıklıkla. Üçlü takılırız. Sen hiç üçlü denedin mi? Şayet denemediysen, sana unutamayacağın bir deneyim yaşatacağımızı garanti ederim."

"Denedim, özel bir tarafı yok."

Adamın gözlerinden bir gölge geçti. Bethany adamı şaşırttığını rahatlıkla söyleyebilirdi. Böyle ahlaksız tekliflerde bulunduğunda bu şekilde yanıt almaya alışmamıştı belki de.

"Öyleyse belki de yanlış adamlarla düzüşmüşsündür."

Bethany'nin gözleri irileşti, buna nasıl bir karşılık verebilirdi ki? Bugüne kadar hep yanlış adamlarla düzüştüğü şüphe götürmezdi. Çok da zorlu bir tahmin değildi açıkçası.

"Ash."

Ses, mutfağı çevreleyen duvarlarda yankılandı. Kadın mutfak kapısında beliren adamı görmek için başını kaldırdı. Adamın sert bakışları Ash'in vücudunu delip geçecek gibiydi. Ash ise adamın öfkesini umursamıyormuş gibi görünüyordu.

Ama Bethany fark etmişti.

Masaları topladığı sırada kendisine bakarken yakaladığı adamdı bu. İki kez. Adamın üzerinde gezen bakışlarını hissetmişti. Teninin üzerinde yakıcı bir iz bırakan, bakışların yoğunluğuyla titremişti. Ash bir ateşti, kayıtsızdı, varlıklı insanların tüm özelliklerini taşıyordu, onu yapmak istemediği hiçbir şeyi yapmaya zorlayamazdı, ama bu adam... Ash'in tam olarak karşıt kutbuydu.

Yoğun, doğru ifade değildi. Adamı tarif etmeye yetmiyor-

du bu kelime. Tam anlamıyla baş belasına benziyordu adam, Bethany baş belası olan adamlar konusunda uzman sayılırdı. Onun sokaklarda ve sokaktan gelen adamlarla oldukça fazla deneyimi vardı. Bu adamın ruhunda yeni yaralar açmasına izin vermektense, şansını şeytanla denemeyi tercih ederdi.

Koyu renk gözler, koyu renk saçlar. Harika saçlar. Hafif uzun, karışık biçimlendirilmiş. Alnına bir bukle düşmüştü, Bethany adamı umarsızca bukleyi alnından geri atarken hayal etti. Saçları yakasına kadar dökülüyordu, bu hava adama kadınlara onu yola getirmeyi istetecek ehlileştirilmemiş bir vahşilik katıyordu. Bronz ten. Bazı metroseksüel erkeklerin sahip olduğu türde sahte bir bronzluk değildi. Tıpkı Ash gibi onun da zenginliğini ve varlığını haykıran bir cilası vardı. Ancak onunki farklı türden bir cilaydı.

Ash zenginliğini doğal biçimde, tıpkı derisi gibi taşırken, diğer adam varlığını daha sonradan elde etmiş gibiydi, Ash kadar taşıdığı zenginlik içerisinde rahat değildi.

Saçma bir varsayımdı, ancak barizdi. Bu adam ile ilgili tehlikeli bir şeyler vardı. Bethany'nin ilgisini çeken, onu uyandıran bir şeyler.

"Jace," dedi Ash, yumuşak bir biçimde adama doğru dönerken. "Bethany ile tanış."

Lanet olsun! Lanet olsun!

Üçlüdeki diğer adam bu muydu? Ash'in en yakın arkadaşı. Ash'in az önce sunduğu iğrenç teklife dahil olan adam?

Jace'in dudakları gerildi. Bethany'ye doğru yürüdü. Bethany içgüdüsel olarak geriye doğru bir adım attı.

"Kızı korkutuyorsun," dedi Ash, sesinde alaycı bir ton vardı.

Bethany'yi şaşırtan bir biçimde adam aniden durdu, ama bakışları Ash'in vücudunda delikler açmaya devam ediyordu.

"Sana bunu yapmamanı söylemiştim," dedi Jace, sinirli bir biçimde ancak alçak bir sesle.

"Hım, evet. Ama dinlemedim."

Bethany'nin kafası tamamıyla karışmıştı. Ama Jace kendisine döndüğünde adamın bakışlarında onun nefesinin kesilmesine neden olacak bir şey vardı.

İlgi.

Bir adamın düzmek istediği kadına bakmayacağı türden bir bakış. Bakışlarında farklı bir şeyler vardı ve Bethany tam olarak ne olduğunu çıkartamıyordu. Ancak sonrasında, adamın onu bütün gece izlediğini anımsadı. Bunu biliyordu çünkü o da adamı izlemişti.

"Üzgünüm," diyerek konuşmaya başladı, Jace.

"Bu teklife akşam yemeği de dahil mi?" diye doğrudan sordu Bethany.

Bir anda kendisini rezil biri gibi hissetti, ancak adamın ona baktığı ilk andan beri bu adamın yitip gitmesini istemiyordu. Bu akşam olamazdı. Bu gece Bethany güneşte bir gece geçirmek istiyordu. Kötü şeylerin yaşanmadığı, sımsıcak bir yerde. Hayatını, Jack'i ve beraberinde gelecek tüm sorunları unutabileceği bir gece istiyordu.

Bu adam bunu sağlayabilirdi. Bethany bu konuda oldukça iyimserdi. Ama Jace'le birlikte Ash'i de kabullenmek gerekecekse, bunu da kabullenecekti.

Bethany, kendisini bu otelin dışında bekleyen karanlık ve soğuk geceyle yüzleşmek istemiyordu.

"Anlamadım?"

Jace kadına sanki içinden ikinci bir insan çıkmış gibi bakıyordu. Kaşları çatıldığında bakışları daha da delici bir hal almıştı. Sanki kadının içini deşiyordu.

Bethany başıyla Ash'i işaret etti. "Arkadaşın ikinizin üçlü

istediğinizi söyledi, ben de teklifinize akşam yemeğinin dahil olup olmadığını soruyorum."

"Şey, evet," dedi Ash, ses tonu sanki aşağılandığını hissetmiş gibi çıkmıştı.

"Tamam, o zaman," dedi Bethany fikrini her an değiştirmekten korkarak.

Bu yaptığının aptalca olduğunu biliyordu. Hatta yaptığı en aptalca şeydi belki de, ama kararından geri dönmeyecekti.

"Önce burasını bitirmeliyim," dedi kadın, Jace sessiz ve hareketsiz bir biçimde dikilirken. Bakışlarını bir an olsun onun üzerinden çekmemişti. Ne başka bir yere bakmıştı ne de Ash'e. Kadına sabitlenmiş haldeydi.

"Hayır, gerek yok," dedi Ash. "İstediğin zaman bırakabilirsin."

Bethany başını iki yana salladı. "Paramı işim bitince alacağım, bitirmek zorundayım."

"Parti bitmek üzere. Gabe, Mia'yı yatağa atmaya bu kadar hevesliyken, dans pistinde daha fazla oyalanmak istemeyecektir," dedi Ash. "Paranın diğer yarısını ben telafi ederim."

Bethany bir anda ciddileşmişti, bir adım geri attı, yüzü buz gibiydi. Başını iki yana salladı. "Fikrimi değiştirdim."

"Neden bahsediyorsun sen?" dedi Ash, ısrarcı biçimde.

Jace hâlâ orada dikiliyordu. Sessiz ve haşin bir biçimde kadını izliyordu, başından beri. Bu cesaret kırıcıydı, avluya açılan kapı her zamankinden daha iyi bir seçenek gibi görünüyordu şimdi.

"Satılık değilim," dedi Bethany alçak bir sesle. "Akşam yemeği isteyerek buna sebep oldum, olmamalıydım. Bana seks teklif etmiştiniz. Ama ben bunun için para almam."

İçine bir acı çöktü. Silik de olsalar hatıraları bütünüyle hafızasından silinmemişti. Seçimleri. Tüm yaşadıkları, bir anda onu sarmalayan aydınlanmaz bir karanlığa bürünmüştü. Bir

gün. Güneşin altında tek bir gün. Ama güneş onun için değildi. Hiç olmamıştı.

Alçak sesli, neredeyse bastırılmış bir lanet okuma Jace'in dudaklarından döküldü. Sonsuz bir an içinde duyulan tek ses gibiydi. Ardından ağzı gerildi. Sinirlenmişti. Yan gözlerle Ash'e bakıyordu, Bethany adamın Ash'e sinirlendiğini fark etti. Gerçekten sinirlenmişti.

"Sana bunu yapmamanı söylemiştim," diye homurdandı Jace. "Lanet olsun! Beni dinlemeliydin."

Durum daha da kötü bir hal alıyordu. Anlaşılan o ki, Ash biraz hareket istiyordu. Ash Bethany'ye yaklaşmak istemişti. Jace ise bunu istemiyordu. Daha fazla küçük düşürücü olabilir miydi bu durum acaba?

"İşe dönmem gerekiyor," dedi Bethany, kendisini balo salonunun güvenli ortamına götürecek çıkış yoluna doğru ilerlerken.

Aynı anda da Jace onun özgürlüğünün önünde duran bir engelmiş gibi, geçiş yolunu kapattı. O kadar yakındı ki Bethany onun kokusunu alabiliyordu, kendisini saran sıcaklığını hissedebiliyordu. Bu ona kendini o kadar iyi hissettiriyordu ki canı bir aptallık edip adamın kollarına atılmak istedi.

Derken adamın parmakları onun çenesine doğru kaydı, dokunuşu o kadar nazikti ki Bethany karşılık vermeden duramadı, Jace'in dokunuşuyla beraber başını kaldırdı, ta ki bakışları buluşana dek.

"Sen işini bitir. Biz bekleyeceğiz. Ardından akşam yemeği yeriz. Tercih ettiğin herhangi bir şey var mı? Ve de, dışarıda mı yoksa otel odasında mı yemeyi tercih edersin?"

Soruları sorarken ses tonu yumuşaktı. Samimi ve yoğundu. Ash'e bir kere olsun bakmamıştı. Bakışları kadının üzerine sabitlenmiş gibiydi, öyle ki Bethany de bakışlarını kaçı-

ramayacak derecede büyülenmişti. Bethany fikrini değiştirip onlarla yatmayacağını bir anda unutuverdi.

Bulunduğu yoğunluğun içinden sıyrıldığı bir anda bakışlarını aşağıya kaydırdı ve kıyafetlerine baktı. Eve gidip üstünü değiştirmek gibi bir şansı yoktu. Bir evi yoktu. Kıyafeti yoktu. Giydiği kıyafete uygun gidilebilecek başka bir yer yoktu.

Boğazını temizledi. "Otel uygun, yemek çok da mühim değil. Şayet sıcak ve lezzetliyse, ne olsa yerim. Fazla şatafatlı olmasın. Aslında asıl yemek istediğim şey burger. Ve patates kızartması."

Şu anda her ikisini de yiyebilmek için adam öldürebilirdi.

"Ve portakal suyu," diyerek aceleyle tamamladı.

Ash'in dudaklarında bir hayranlık ifadesi belirdi, ancak Jace hâlâ son derece ciddi görünüyordu.

"Hamburger ve patates. Portakal suyu. Sanırım bunu ayarlayabilirim," dedi Jace. "Davetliler on beş dakikaya kadar gitmiş olurlar. İşini bitirmek için ne kadar zamana ihtiyacın var?"

Bethany gözlerini kırpıştırdı. "On beş dakikaya kadar herkes gitmiş olmaz. Yani onur konukları gitmiş olsalar bile insanlar arkalarından takılmaya devam ederler. Özellikle de yiyecek ve içecek varsa."

O bir kelime daha edemeden Jace sözünü kesti.

"On beş dakika Bethany. Gitmiş olacaklar."

Bu bir sözdü. Bu sözün altında herhangi bir boşluk yoktu.

"Ne kadar zamana ihtiyacın var?" diye sordu Jace, sabırsızca.

"Otuz dakika, belki."

Jace, Bethany'ye tekrar dokundu, parmaklarını çenesi üzerinde gezdirdi ve yukarı şakaklarına, gözlerini alamadığı tokadan dökülen saçlarına doğru götürdü.

"Öyleyse otuz dakika sonra görüşürüz."

BÖLÜM III

Bethany'nin aklını kaçırdığını fark etmesi için yirmi beş dakika geçmesi yetti. Büyük bir hata yaptığını anladığı yirmi beş dakika.

Ellerini yıkadı ve cebinde katlı duran parayı hissetmek için elini tekrar cebine götürdü. Mutfak kapanmıştı, ayak işlerini yapan birkaç eleman haricinde herkes gitmişti. Bu onun işi değildi, çok şükür. İşi bitmişti.

Bakışları avluya açılan kapıyla, kendisini Ash ve Jace'e götürecek kapı arasında gidip gelirken kararsızlık yaşadı.

Jace yalan söylememişti. Balo salonu on beş dakika içerisinde boşalmıştı. Bethany, onun bunu yapmayı nasıl becerdiğini anlamamıştı ama adamın istediği şeyi her zaman elde eden biri olduğunu hatırladı.

Şu anda iyi bir seks ve sıcak bir yemek ile arasında duran tek şey bu kapıydı.

Çalışanlar çöpü avluya çıkartırlarken kapı rüzgârın etkisiyle savruldu. İçeri giren buz gibi hava Bethany'yi kemiklerine kadar titretti. Soğuk kolundan yukarı doğru çıkarken titredi.

Bu Bethany'nin diğer seçimiydi. Soğuk. Yalnızlık. Belirsizliğin bir gecesi daha.

Öte yandan iki numaralı kapı tek mantıklı çözüm gibi görünüyordu.

Yaslandığı tezgâhın kenarından destek alarak çıkışa doğru ilerledi. Ulaştığında derin bir nefes alıp, kendini boşluğa bıraktı.

Jace orada dikiliyordu, elleri ceplerindeydi, tek omuzunu duvara dayamıştı. Bakışları tıpkı az önceki soğuk gibi Bethany'yi delip geçti. Ancak bu defa iliklerine kadar işleyen soğuk yerine, damarlarını yakan bir ateş yayılmıştı genç kadının vücuduna.

"Hazır mısın?"

Bethany yanıt vermeden önce adam yaslandığı duvardan uzaklaştı ve ona yaklaştı, elleri genç kadının ensesine doğru ilerledi ve başparmağı saç çizgisinin altındaki o yumuşak yeri buldu.

Lanet olsun, bu adamın dokunuşları ölümcüldü.

"Ash odada, yemeği hallediyor."

Bethany'nin bakışları Jace'e doğru kaydı, ilk defa bakışlarına dosdoğru karşılık verdi. "Öyleyse burada kalıyoruz?"

Adamın dudaklarının kenarına bir gülümseme yerleşti. "Bu otel bana ait. Bu gece kalınabilecek başka yerler kadar güzele benziyor."

Otelin sahibi. Tamam, Bethany Ash ve bu adamın kendi klasmanının fersah fersah yukarısında olduğunu bilmiyor değildi ancak bu "Otel bana ait" cümlesini duymak, hissettiği sıcaklık yerine soğuğu tercih etmesi gerektiğini anımsattı.

"Açıkçası, bu durum için hazırlıklı değilim," diye mırıldandı, asansöre doğru ilerlerken. "Kıyafetim ya da başka herhangi bir eşyam yanımda yok."

Bethany kahkaha atmak istedi çünkü yaptıkları konuşma baştan sona saçmaydı. Şayet bilseydi bile hazırlık yapması

gibi bir durum söz konusu olamazdı çünkü eşyası yoktu. Bir sonraki günün biten günden daha iyi olacağı umudundan başka hiçbir şeyi yoktu.

Jace'in dudakları büküldü. Bethany'ye asansöre girerlerken yol vermek için baktığında gözleri ışıldıyordu.

"Kıyafete ihtiyacın olmayacak ya da... Eşyaya."

Genç kadının elleri titredi, bacakları çözülmek üzereydi. Bu geri adım atması için son şansıydı. Adam en üst katın düğmesine basmak için eğildiğinde, asansörün kapısı hâlâ açıktı. Kapıdan çıkıp fikrini değiştirdiğini söylemek ve soğuk gecede kaybolurken gerçeği kucaklamak şu an çok kolay olurdu.

Jace aniden ona baktı, bakışları ile onu inceliyor, neredeyse aklından geçenleri okumaya çalışıyordu. Bethany'ye uzun bir süre baktı, ardından kat düğmesine bastı. Bethany hareket etmeyince, yeniden doğruldu ve asansörün karşı duvarına yaslandı. Asansörün kapıları kapanırken hâlâ genç kadını izliyordu.

"Gerginsin," dedi gözlerini Bethany'den ayırmamıştı.

Bethany adama alaycı bir bakış attı ve adam tekrar gülümsedi. Ash'in gülümsemesi kadar basit ve etkileyici değildi. Gülümsemek Ash'e çok doğal geliyordu, sanki kadınların kendilerini bırakacakları o hızlı, çapkın adamın doğasında kendiliğinden vardı. Bethany Jace'in çok gülümseyen bir adam olmadığı kanısına vardı. Ash'ten çok daha ciddi bir adamdı. Ve dürüst olması gerekirse, bu derin, sert karakteri Bethany'nin her bir sinirini ayrı uyarıyordu. Çünkü genç kadına kendisini bu gece güvende hissettirebilecek bir adamdı. Yanında olduğu her kadına kendini güvende hissettirecek türde bir adam.

"Kendini gergin hissetmene neden olacak bir şey yok," diye mırıldandı adam, asansör dururken.

Asansörden dışarı çıkacakken, Jace genç kadını kolundan tuttu ve kendine doğru çekti. Bethany başını adamın göğsüne yaslanmış ve başı yukarı bakar haldeyken dudakları birbirine öylesine yakındı ki, onun nefesinin yakıcılığını hissedebiliyordu.

"Bethany, gergin olman için hiçbir neden yok," diye yinelerken, Jace'in dudakları genç kadının dudaklarının hemen üzerindeydi.

Asansör kapıları uzun süre açık kaldığı için ikaz verdiğinde adamın parmakları genç kadının çenesinden dudaklarının kenarına doğru süzülüyordu. Adam alarmı duymazdan geldi, kendini bütünüyle Bethany'ye odaklamıştı, düşüncelerine erişebilmek için onu izliyor, gözlemliyor gibiydi. Ya da sırf onu izlemek hoşuna gittiği için seyrediyordu.

"Ben iyiyim," diye fısıldadı Bethany.

Ve adam gülümsedi. Gerçekten gülümsedi. Zorlama bir gülümseme ya da karşı koymaya çalıştığı bir gülümseme değildi. Dişlerinin ışıltısını gösteren, gerçek bir gülümsemeydi. Bir insanın dişleri bu kadar düzgün olabilir miydi? Mükemmel derecede düzgün. Beyaz ötesi. Milyon dolarlık gülümseme. Ama zaten adam her yönüyle mükemmeldi, tepeden tırnağa.

Bethany'nin klasmanından çok uzak, öylesine uzaktı ki, bu durum komik bile değildi.

Pretty Woman filminin kareleri Bethany'nin kafasının içinde canlandı. Cinderella. Bir gecelik peri masalı. Sonu güzel biten masalların hayalini kurmayı Bethany'den başka kimse bu denli iyi bilemezdi. Peri masalları okumak çok güzeldi. Hatta bunlar hakkında düşünmek, hayal kurmak da güzeldi. Ama gerçekçi sayılmazlardı. Peri masalları Bethany gibi kızlar için gerçek olamazdı.

Bu yüzden sadece bir geceliğine de olsa yaşayacak ve ertesi gün en iyi yaptığı işi yapmaya devam edecekti. Günü birlik yaşamak, her şeyi olduğu gibi kabullenmek. Hayatta kalmak.

Adam asansörden çıkmak için Bethany'ye başıyla hafif bir jest yaptı. Bethany dışarı adımını attığında adam onun yanında ilerledi ve elini kadının beline güven verici bir biçimde doladı. Bu Bethany'ye kendini iyi hissettirmişti. Fazla iyi. Kendini fantezilerine kaptırıp kaybolmak o kadar kolaydı ki. Bu adam onu önemsemiyordu bile. Sadece onunla yatmak istiyordu. Genç kadın ise sıcaklık, yiyecek ve boktan varlığını unutmak istiyordu. Yapabileceği en iyi anlaşma buydu.

Bir an sonra, adam büyük bir süit odanın kapısını açtı. Bethany, kapının eşiğinden gördükleri karşısında ufak bir kararsızlık yaşadı. İçeride Ash yemek dolu tabakları cilalanmış masanın üzerine yerleştiriyordu. Masa üç kişi için hazırlanmıştı ve Bethany'nin ikisinin ortasında oturacağı açıktı. Portakal suyu ve burger ile patates tabağı, içinde biftek bulunan iki tabağın ortasında duruyordu.

Yiyecek kokusunu duyduğunda Bethany'nin midesi kazınmaya başlamıştı. Çok açtı ve hayatında şu andakinden daha güzel bir şey koklamamıştı.

Ash ona dönerek o tembel gülümsemesini sundu, gözleri etkileyici bir biçimde parlıyordu.

"Yemek için hazır mısın?" diye sordu.

Ah, evet. Bethany yemeğe hazırdı. Yapabildiği tek şey ise başını sessizce sallamak ve kendini masaya atıp burgeri ağzına tıkıştırmaktan alıkoymak oldu.

Jace elini onun sırtına koydu ve kendisine masaya kadar eşlik etti. Bethany ellerinin titrediğini saklamak için yumruklarını sıktı, sandalyesini çekti ve muazzam kokan yemeğinin önüne otururken kendini masaya doğru yaklaştırdı.

Hâlâ normal davranmaya çalışıyordu. Sanki aç değilmiş de, yemeğine girişmemek için kendini zor tutmuyormuş gibi davranıyordu. Portakal suyundan bir yudum aldı, ancak boş midesine portakal suyu iyi gelmeyince bardağı yerine koydu.

Belki de ilk önce yemeğin tadına bakmak daha iyi bir seçenekti.

Burger, patates kızartması ve portakal suyu bile lüks sayılırdı ve Bethany bunun her saniyesinin tadını çıkartmak niyetindeydi.

Jace ve Ash onun iki yanına otururlarken, Bethany tabağından aldığı patatesi, yanındaki ufak kapta bulunan ketçaba daldırdıktan sonra ağzına attı.

"Biftek istemeyeceğinden emin misin?" diye sordu Ash, başıyla tabağını işaret ederek.

Genç kadının, adamın tabağındaki bifteğe bakarken bile ağzı sulanmıştı. Ve koku. Tanrım bu muhteşem koku onu öldürebilirdi.

"Şey..." diye başladı.

O bir şey daha diyemeden adam tabağındaki biftekten bir parça kesti ve genç kadının tabağına koydu. Aslında Bethany'nin sevdiğinden biraz daha pembemsiydi et, ama umurunda değildi. Hatta tadının nasıl olduğunun bile bir önemi yoktu. Karnını doyurması yeterliydi.

"Teşekkürler," dedi mırıltıyla.

Bethany, Jace'in yemek yediği tüm zaman boyunca kendisini izlediğinin farkındaydı, bu yüzden kendisini dizginleyerek yiyor, zamanını değerlendiriyor ve hevesli görünmemeye çalışıyordu. Her bir lokmasını dikkatlice çiğniyordu. Portakal suyundan son bir yudum daha alıp bitirdiğinde, Ash'in bardağını tazelemesine nerdeyse minnet duydu.

Her şeyi yiyip bitirmek istese de, midesi isyan etmişti. O

kadar uzun zamandır sadece hayatta kalmasına yetecek kadar yiyecekle idare ediyordu ki. Burgerin sadece yarısını bitirmiş ve biftekten ise birkaç ısırık almıştı ki midesi bir lokma daha almayı reddetti.

"Çok fazla yemek yemiyorsun," dedi Jace, Bethany tabağını öne doğru iterken.

"Parti sırasında ufak bir şeyler atıştırmıştım," diye yalan söyledi genç kadın. "Gerçekten muhteşemdi, teşekkürler."

Adam onu uzun bir müddet daha inceledi, genç kadın huzursuzca kımıldandı. Adam ona inanmış gibi durmuyordu, ama durumu daha da zorlayacak değildi. Hem zaten onun yemek yiyip yemediğiyle neden bu kadar ilgilensindi ki? Genç kadın sadece seks istedikleri için buradaydı. Bir kaşıntıyı gidermek için, ama neden onunla olduğunu kendisi hiçbir zaman anlamayabilirdi. Bethany'nin, adamların istedikleri kadınla yatma konusunda sorun yaşamadıklarına dair şüphesi yoktu, yani istedikleri gibi seçici davranabilirlerdi.

"Başlamadan önce bilmen gereken şeyler var," diye söze başladı Ash.

Bethany'nin bakışları adamınkileri buldu ve Ash'in o oyuncu, çapkın bakışları kayboldu. Gözleri artık ciddiydi. İhtiras ateşiyle yanıyorlardı ve bu bakışlar genç kadının nefesinin kesilmesine neden oluyordu. O an Ash, tıpkı Jace'in ona baktığı gibi bakmıştı. Yalnızca çok daha derin ve çok daha sert. Ash'i tanımlamak için "sert" ifadesi belki de Bethany'nin aklına gelebilecek son kelime olabilirdi.

"İçeride bizim sözümüz geçer. Söylediğimiz şey olur. Seninle ilgileneceğiz. İhtiyaçlarını göreceğiz. Ve yaptığımız şeyin sana kendini iyi hissettirdiğinden emin olacağız. Ama bütün kontrol bizde olacak. Şayet bununla ilgili bir problemin varsa bunu başlamadan önce söylemen gerek."

Bethany'nin vücudunu baştan aşağı titreme sardı. Adam şaka mı yapıyordu? Aşırı tepki vermemek için kendiyle savaşarak, kendini zeki olmaya zorladı. Hiçbir şey düşünmek zorunda olmadığı, hatta sadece hissetmekten başka hiçbir şey yapmak zorunda olmadığı bir gece için kontrolü ve gücü başkasına devretmek? Çok korkutucu değildi.

Ancak ne tür bir anlaşma yaptığını bilme ihtiyacı hissetti, gariplikleri nereye kadar varacaktı?

"Sanırım bu sizin ne istediğinize göre değişiyor," dedi kısık bir sesle. "Hayatımla oynayacak en ufak şeye bile dahil olmam."

Jace'in kaşları hafifçe çatıldı ve Ash'e doğru sert bir bakış attı. "Kızın ödünü patlattın, dostum. Sana rahatlamanı söylemiştim, bırak bu işi ben halledeyim."

"Neyin içine dahil olduğunu bilmeye hakkı var," dedi Ash, sakin bir biçimde. "Ona yalan söylemedim, onu kandırmaya çalışmadım."

"Bunu takdir ediyorum," dedi Bethany, kuru bir sesle.

Jace genç kadının eline doğru uzandı ve parmaklarını kavradı. Bu çok... Tatlıydı. O sert görünümünden ve attığı derin bakışlardan çok uzaktı. Bethany, Ash'in yaptığı konuşmanın bu adam tarafından yapılmasını beklerdi. Kuralları onun açıklamasını, ya kendi yollarını izleyeceklerini ya da kadının yoluna gideceğini söyleyen bu adam olmalıydı.

"Seni incitmeyeceğiz, Bethany. Ash'in belirtmek istediği, kontrolün bizde olmasından hoşlandığımız. Hoşlandığımız şey... İtaat. Ama bu gecenin tümüyle bu şekilde ve bundan ibaret olması gerekmiyor. Seni doğru biçimde yönlendirmek istiyoruz."

"Anladım," dedi genç kadın yumuşak bir biçimde.

"Ve?" dedi Jace, onun ağzından başka şeyler duymayı bekler gibi.

"Ve, ne?"

"Bu senin için uygun mu? Bu senin için sorun olmaz, değil mi?"

Bethany derin bir nefes aldı ve başıyla onayladı. "Benim için uygun."

"İyi o zaman," diye homurdandı Ash. "Şayet konuşma kısmını bitirdiysek, çıplak olduğumuz kısma geçebilir miyiz?"

"Ash."

Adam arkadaşının ismini sanki bir uyarıymış gibi söylemişti. Ardından yavaşça genç kadına doğru döndü, parmakları hâlâ onun eli üzerinde geziniyordu.

"Yatak odasına git. Rahatlamak için banyoyu kullanabilir, neye ihtiyacın varsa yapabilirsin. Ardından soyun ve yatakta bizi bekle."

Tenine fısıldanan bu sözler, Bethany'nin tüm vücuduna heyecan dalgalarının yayılmasına sebep olmuştu. Bu adam kesinlikle öldürücüydü.

Genç kadın kendisini tek bir kelime etmeden adama itaat edip sandalyesinden kalkarken buldu. Uzaklaşırken elleri birbirlerinden ayrıldı ve yatak odasına giderken Bethany dönerek gözlerini adamın bakışlarından güçlükle kurtardı.

BÖLÜM IV

Genç kadın yatağın ortasında çıplaklığını saklamak istercesine yatak örtüsüne sarınmış vaziyette oturuyordu. Jace odaya ilk giren olmuştu, bakışları hemen onu buldu. Ash, Jace'in arkasından geliyordu, parmakları çoktan gömleğinin düğmelerini çözmeye başlamıştı.

Ash soyunurken, Bethany adamın ne istediğini umursamadan bakışları Jace'i buldu. Bölünemez sessiz rüya içinde bakışlarını adama kilitledi. Odada yarı çıplak muhteşem bir adam dururken onun tek yapabildiği giyinik olana bakıp onu arzulamak, canını acıtırcasına arzulamaktı.

"Örtülerden kurtulalım önce," dedi Ash yumuşak bir sesle. "Seni görmek istiyorum."

Çok yumuşak bir sesle söylense de bunun genç kadını baştan aşağı titreten bir emirden aşağı kalır bir yanı yoktu. Bethany, dikkatli bir biçimde örtünün sinirli parmakları arasından kaymasına izin verdi. Örtü beline doğru kaydı ve genç kadının göğüslerini delici bakışlardan sakınmak istercesine orada durdu.

"Dizlerinin üzerinde dur," dedi Ash. "Örtüleri bir kenara at. Seni bütünüyle görmek istiyorum."

Şayet Bethany'de birazcık akıl varsa, bu adamdan korkması gerekirdi. Bu durumdan. Zor bir an içerisinde verilen kararın ardından genç kadını gerçek hayata döndürecek bir işaret gerekliydi. Kimse onun burada olduğunu bilmiyordu, bu iki adamın merhametine kaldığını. Kimse umursamazdı. Ortadan kaybolsa kimse endişelenmezdi. Jack dışında. Ama o nereden bilecekti ki? Ona bu akşam kalacak yer bulduğundan başka hiçbir şey söylememişti ve bu o an bile yalan sayılırdı.

"Kararını gözden mi geçiriyorsun?"

Bethany, Jace'in vücudunu inceleyen bakışlarını görmek için gözlerini kaldırdı, adamın yüz ifadesi anlaşılmazdı. Bakışları Ash'in çıplak halde durduğu tarafa kaydı. Adam muhteşemdi, organı sertleşmişti ve ileri doğru bakıyordu. Bakışları tekrar buluştuğunda Jace genç kadının kendisinden başka bir yere bakmasından hoşlanmamış gibi kaşlarını çatmıştı.

Bethany'nin ağzı kurumuştu, dudaklarını yaladı ve ardından başını iki yana salladı.

"Hayır."

Bu da başka bir yalandı. Fikrini birden fazla kez değiştirmiş olmasına rağmen, bu geceyi sanki farklı bir hapın etkisi altındaymış gibi geçirmek istediği gerçeğine geri dönüyordu. Sıcaklık hissetmek istiyordu. Anın huzurunun farkına varmak. Çok fazla şey mi istiyordu?

Jace, genç kadın dizleri üzerinde doğrulup örtülerin aşağı kaymasına izin verirken yatağa yöneldi. Yatağın kenarına eriştiğinde Bethany'yi bileğinden tuttu ve kendine doğru çekerek dudaklarını onun dudakları üzerine ihtirasın verdiği aceleyle sıkıca kapattı.

Genç kadın gözlerini kapattı ve teslim oldu, adamın güçlü kolları arasında eriyip gitti. Yaydıkları elektrikten etrafların-

daki hava çatırdayacak gibiydi. İhtirasları yaşayan, nefes alan, gittikçe büyüyen bir varlık haline dönüşmüştü.

Jace'in dili Bethany'nin dudaklarını zorladı, yumuşak ve ipeksiydi, kadının dilinin üzerinde sıcacıktı.

O anda Ash bir anlığına da olsa genç kadının dikkatini çekmeyi başardı. Adamın elleri Bethany'nin çıplak sırtında geziniyordu. Genç kadının arkasına doğru yatağa geçtiğinde yatak onun ağırlığından hafifçe göçtü. Bethany gergin bir biçimde Jace'e yönelmişken, Ash'in ılık dudakları ensesinin kıvrımına değdiğinde gevşedi. Adam yavaşça hareket ediyor, onu zorlamıyordu. Jace'in kontrolü ele almasına izin vermiş gibi görünüyordu.

Jace kendini uzaklaştırdığında Bethany'nin dudakları bu haşin sahiplenmeden dolayı titriyordu. Jace ona doğru bakmaya devam etti, bakışları genç kadının tenini yakıyordu. Bethany nefesini tuttu ve bekledi. Adamın bakışlarına karşılık verdi, göğsü beklenti içerisinde sıkışıyordu.

Ash'in parmakları omuzlarında geziniyordu, dudakları ise boynundaydı. Ancak genç kadının bilincinde yalnızca Jace vardı ve adamın üzerinde hakkını ilan edeceği anı bekliyordu. Bu adamın ellerini vücudunda istiyordu. Dudaklarını teninde. Jace'i içinde hissetmeyi, onun sarmalamasını istiyordu. Jace bir kadına kendini daima kolları arasında güvende hissettirecek bir adamdı, Bethany ise kendini güvende hissetmek isteyen bir kadındı.

Ash'in parmakları genç kadının kollarından aşağı süzülüp ihtiraslı bir biçimde tekrar omuzlarına çıktığında, Jace gömleğinin düğmelerini açmaya koyulmuştu. Ash Bethany'yi göğsünden tutup geriye doğru çekerek Jace'ten uzaklaştırdığında ise Jace kıyafetlerinden kurtulmuştu.

Ash'in sıcaklığı kendisini sarmaladığında, Bethany'nin

karnının alt kısmı uyarılmaya başlamıştı. Adam ellerini onun belinden yukarı doğru kaydırıp göğüslerini avuçladı. Onun göğüslerinin ağırlığını avuçları içerisinde hissettikten sonra başparmağını meme uçlarının acı verici bir biçimde sertleşmesine neden olacak biçimde onlara sürttü.

Jace pantolonundan kurtulup, siyah boxerı ile karşısına dikildiğinde genç kadının nefesi kesildi. Boxer dardı, erkeksi belirgin kasıklarını güçlükle örtüyor, sertleşmiş organının hatlarını belirginleştiriyordu.

Bu adam, Bethany'nin hiç deneyimlemediği bir biçimde korkutucu derecede güzeldi. Aydınlık ve karanlık. Ash ve Jace. Bütünüyle karşıt iki kişilik.

Jace ihtiraslı bir yoğunluk içerisindeydi, ellerini boxerının kenarlarına götürdüğünde bakışları genç kadını kavuruyordu. Bethany nefes almayı unutmuştu. Ash'in göğüsleri üzerindeki hassas dokunuşlarını unutmuştu. Jace'in yukarı bakan, kalın ve nabzı attıkça titreyen organı iç çamaşırının üzerinden taşmıştı.

Jace Bethany'ye doğru yaklaştı, eğildi ve onu Ash'in sıkıca kavrayan kollarından kurtardı. Genç kadın adamın üzerine yaslanmıştı, teninin tenine değişi onu şoka uğratmıştı. Adam onu öpmek için kaldırdığında bacakları nerdeyse yatağa değmiyordu. Jace'in bir eli onun poposundaydı; diğeri ise omuzlarını sarar biçimde kadını sıkıca kavradı

Göğüsleri adamın sert göğsü üzerinde ezilirken Bethany, Ash'in meme uçlarını tahrik ederken nazik biçimde ona dokunan ellerini tamamen unutmuştu. Tüm vücudu yanıyordu. Bu tam anlamıyla... Çılgınlıktı. Bu ihtiras ve ihtiyacın çok üzerindeydi. Bu adam hakkında çok az şey biliyordu ancak şu an daha önce hiçbir şeye ihtiyaç duymadığı kadar bu adama ihtiyaç duyuyordu.

"Ön tarafı benim."

Bethany, Jace'in gırtlağından kısık sesle çıkan bu sözler karşısında gözlerini kırpıştırdı. Sessizliğin ortasında sözleri sert ve yalındı. Ardından Ash'in kıkırdaması genç kadının kulaklarında çınladı.

"Senin gibi bencil bir adam olamayacağım," dedi Ash, hissettiği zevk sesine yansımıştı. "Ama idare edebilirim. Dudakları çok tatlı, poposunun daha da tatlı olacağına dair iddiaya varım."

Jace ayağa kalktı ve gücü kollarından aşağı doğru bir dalga halinde ilerledi. Genç kadın bir an için adamın kendisini kaldırıp yere vuracağını, beynini dağıtacağını düşünse de, Jace onu yatağa yatırırken dokunuşları inanılmaz derecede nazikti. Adamın kadını kavrayışında genç kadını efsunlayan bir tavır vardı.

Bethany'nin sırtı yatakla buluştuğunda adamın parmakları vücudu üzerinde kaydı, parmakları çaresizce dokunuyor, okşuyordu. Avuçları göğüslerinden beline, oradan ise kalçalarına doğru kaydı. Bethany'yi yatağa, poposu yatağın kenarına gelecek ve bacakları aşağıya sarkacak biçimde yerleştirdi.

Bethany'yi şoka uğratacak biçimde adam onun kasıklarının arasında halının üzerinde diz çöktü. Dudaklarını Bethany'ye doğru alçalttığında, genç kadının hıçkırığı boğazını yırtarcasına dudaklarının arasından yükseldi.

Ah, Tanrım.

"Senin tadına bakacağım," dedi adam nefes nefese.

Adamın dili klitorisine değdiğinde, genç kadının tüm vücudu kasıldı ve zevk dalgası ile titredi.

Ash elini Bethany'nin çenesi üzerine koyarak yüzünü kendisine doğru çevirdi. Dudakları adamın organı ile buluştuğunda, genç kadın ufak bir kararsızlık yaşadı.

"Aç ağzını, güzelim," dedi Ash.

Bu bir talep değildi, daha çok kibarca verilen bir emirdi. Sesinde yatıştırıcı bir ton yoktu. Bu genç kadının itiraz etmeyi düşünmeyeceği bir emirdi.

Bethany onun emirlerini yerine getirirken, Ash'in o sessiz homurtusu yükselmiş ve kadının saçlarını kavrayan eli sıkılaşmıştı. Bethany gözlerini kapatarak adamın tempoyu ayarlamasına izin verdi. Böylesi daha doğruydu çünkü kendisi, kendini kontrol edebilecek kadar kendinde değildi. Jace onu dudakları ile mahvediyordu. Ahlaksız ve de muhteşem ağzıyla. Ve dili ile.

Jace ise kendinden henüz o derece geçmemişti. Genç kadını sanki lezzetli bir ödülmüş gibi yalıyor ve emiyordu. Ash doğruldu ve kendisini kadının üzerinde daha baskın olabileceği bir açıya getirdi.

Jace'in ağzı genç kadını kısa bir an için terk etti. "Kızın canını yakma, Ash!"

Ash bir anda hareketsiz kaldı. Bethany adamın vücuduna yayılan gerginliği hissedebilmişti. Bir an için kaskatı kesilerek kendini geri çektiğinde Ash'in yüzünü Jace'e doğru çevirdiğini gördü, ifadesi öfkeliydi.

"Benim bir kadının canını yaktığımı gördün mü, Jace?"

Ash'in ses tonunda birçok şey gizliydi. Öfkelenmiş alfa erkeği yavaşça yüzeye doğru yükseliyordu. Flört cambazı, oyuncu adamın yerini tamamıyla bambaşka biri almıştı.

"Ne oldu dostum ha? Neden bunu bana söylüyorsun? Aklından ne haltlar geçiyor?"

Bethany doğrulmaya çalıştı, bir an bu iki adamın arasında olmak istemedi. Ama Jace güçlü ancak nazik bir biçimde elini beline koyarak, onu tekrar yatırdı. Genç kadına bakmamıştı bile, ama eli hâlâ oradaydı, sanki kadının sabit kalması için verdiği sessiz bir emirdi.

"Sadece ufak bir uyarıydı," dedi Jace, sakin bir sesle. "Onu hırpalamak istemiyorum."

İki adamın birbirlerine baktıkları süre içinde Ash sessiz kaldı. Dudakları gerildi ancak ardından Jace'in bakışlarında kendisini geri adım atmaya zorlayacak bir şeyler okumuş gibi göründü. Bakışları değişti, boşlaştı ve ardından ağzını kadınınkine yaklaştırarak ona kendini güvende ve rahat hissettirecek bir tavırla öptü.

"Canını yakmayacağım," diye fısıldadı genç kadının dudaklarına.

"Biliyorum," diye fısıltıyla karşılık verdi kadın. Biliyordu. Çünkü Jace buna izin vermezdi.

"Eller ve dizler," dedi Jace, genç kadın ve Ash'in arasında yaşanan yoğun anı bölerek.

Bethany, adamın gözlerindeki yoğunluğu görmek için başını eğdiğinde, yeniden baştan aşağı titredi.

O, dönmek için hareket ettiğinde bile Jace oradaydı, elleri ve dizleri üzerinde durmasına yardım ederken adamın elleri genç kadının teni üzerindeydi. Bethany pozisyonunu aldığında, Jace onun sırtına ufak bir öpücük kondurdu.

"Kondom takmalıyım, güzelim."

Jace uzaklaştığında genç kadının tüylerini ürperten soğuk bir hava tenini yaladı geçti.

Ash parmaklarını Bethany'nin saçlarına doladı ve onun karşısına geçti. Dizlerinin üzerinde durarak genç kadının ağzına yerleşti. Bir eli hâlâ onun saçları arasındaydı, diğer eliyle ise çenesini ve yanaklarını okşuyordu, sanki kadının dudakları arasına yolunu açarken fethettiği her bir santim için onu teselli ediyor gibiydi.

Erkeğin kokusu genç kadının nefesini doldurdu.

Ve Jace geri gelmişti, elleri Bethany'nin poposunu okşu-

yor, kavrıyordu. Sırtının oyuğuna bir öpücük daha kondurdu ve dilini onun omuriliği boyunca ilerletti. Bethany ayak parmaklarına kadar titredi, Ash ağzının içinde daha da derine doğru ilerlerken gözlerini kapattı.

Jace'i içinde istiyordu. İhtiyacı vardı. Adamın, karanlığı yırtarak içindeki alevi tüm vücuduna yaymasını, tekrar tekrar içini doldurmasını istiyordu.

Sonunda Jace erkekliğini onun klitorisine sürttü ve ardından ıslaklığı arasında kaydırdı. Genç kadının hazır olduğundan emin oluyordu. Genç kadın sabırsızlanarak, "Lütfen," dedi.

Jace hareketsiz duruyordu. Bethany'nin yanlış bir şey yaptığını düşünmesine yetecek kadar uzun süre hareketsiz kalmıştı. Sonra aniden yüklendi. Elleri genç kadının kalçalarında sıkılaştı, Bethany o adamın ihtirasını neyin dizginlediğini anlamıştı. Jace, incitmekten öylesine korkuyordu ki. Onu o kadar kırılgan bir şey olarak mı görüyordu? Bethany'nin gözlerinde gördüğü ve en yakın arkadaşını aşağılamasına, hatta ona nazik davranması için zorlamasına neden olan şey ne olabilirdi?

"Muhteşem," diye mırıldandı Ash, genç kadının dudakları arasına tekrar yüklenirken.

"Muhteşem," diye onayladı, Jace.

Jace erişebildiği kadar derine ilerliyordu. Bir an adam kendisini orada tuttu, elleri genç kadının sırtından aşağı kaydı, onun her bir hücresinden gelen titreşimleri hissedebiliyordu. Kadın gözlerini kapattı, içinin dolması hissini seviyordu. Hassas sinir uçlarına doğru yapılan her hareket titremesine ve kıvranmasına neden oluyordu.

Jace bir an ayrıldı ve ardından yine ileri doğru yüklendi, yavaş ve duygu yüklü, her bir hamlesi kontrol altında.

Bethany kontrollü olmasını istemiyordu. Onun kontrolünü kaybetmesini istiyordu. İhtirasına ve sertliğe kendini bırakmasını istiyordu. Kaybolmak istiyordu, iki erkeğin kendisine verdiği nefes kesici zevkten başka hiçbir şeyi düşünemediği bu deneyimin içerisine kendini hapsetmek istiyordu.

Kendini Jace'e doğru itti.

Jace onun kalçasına bir şaplak indirdi. Genç kadın sarsıldı, hissettiği şey karşısında koyuverdiği inilti, Ash'in erkekliği üzerinde titreşti.

"Sabırlı ol, güzelim," diye mırıldandı Jace. "Bunun güzel geçmesini istiyoruz. Muhteşemsin. Bunun çabuk sona ermesini istemeyiz."

"Lanet olsun!" diyerek inledi Ash. "Bu şekilde hiçbir şey çok uzun sürmeyecek. Dudakları dayanılmaz."

Kadın gülümsedi ve birden kadına tıpkı adamların onu çıldırttığı gibi kendisinin de onları çıldırtabilecek yeteneğe sahip olmanın güvenini hissetti.

"Tatlım, bu şekilde devam edersen, boşalacağım ve Jace'in de dediği gibi bunun çabuk bitmesini istemeyiz. Mümkün olduğunca uzun bir süre ağzında kalmak istiyorum."

Jace'in Bethany'nin kalçalarındaki elleri sıkılaşmıştı. Tüm vücudu gerilmişti ama Bethany bunun sebebinin adamın duyduğu haz olmadığını biliyordu. Tedirgin olmuş gibiydi. Ash her ağzını açtığında, Jace geriliyordu. Sanki diğer adamın varlığını unutmak istiyordu. Bu ne kadar saçmaydı? Ash'in konuşma biçimine bakılırsa bu yaptıkları aşina olmadıkları bir durum değildi. Biseksüel olsalardı birbirlerine daha dikkatli ve mesafeli yaklaşırlardı. Oysa birbirlerini çekici bulduklarına dair en ufak bir ipucu yoktu. Peki ya kendisi? İkisi de kesinlikle genç kadından en azından fiziksel olarak hoşlanmışlardı.

Jace dikkatli gidip gelmelerine devam etti. Bethany onun boşalmak üzere olduğunu hissedebiliyordu. Adamın onun içini dolduran erkekliğini hissetmek muhteşemdi.

Jace geriye doğru çekildi. Ve birden tekrar yüklendi, hızlı, sert, ateşli...

Bethany boğulurcasına nefes aldı ve bütün vücudu kasıldı. Kontrolsüz bir biçimde titrerken, elleri bir anda kendisini taşıyamayacak kadar güçsüz kaldı. Kolları bükülmüştü, Ash onu yakaladı ve oturur pozisyona geçti, genç kadının dudakları hâlâ onun erkekliğindeydi. Ash onun saçlarını okşadı, bir eli çenesindeydi, ötekiyle de buklelerini avuçlamıştı. Bu... Güzeldi. Ama Bethany'nin onların kendisiyle ilgilendiklerini düşünmesi bile saçmaydı. Bu adamlar yalnızca onun kadınlığıyla ilgileniyorlardı.

"Sana boşalamayacağını söylemedik, güzelim," dedi Ash kısık bir sesle. "Bunun biraz daha uzun sürmesini Jace ve ben istiyoruz. Sen yine boşalacaksın, bunu sana garanti ederim. Kendini tutma. Sen boşalırken dilini hissetmek istiyorum. Jace ise...."

"Ash... Kapa çeneni," diye homurdandı, Jace.

Ash susmuştu, ancak genç kadının vücudu kıvrılmaya başlamıştı, anlaşılan Ash'in kışkırtıcı sözleri onu serbest bırakmıştı. Bethany'nin orgazmı alev alan kuru odunların ateşi gibi yükseldi, çatırdadı, kontrol edilemez bir biçimde yükseldi. Artık sabit duramıyordu. Ash ise giderek daha fazla yüklenmeye başlamıştı.

"Lütfen," diye hıçkırdı kadın, Bethany Ash'in erkekliği üzerinden. "Daha sert Jace. Daha sert olmana ihtiyacım var. Lütfen."

"Yap, Jace. İstediğini ver ona," dedi Ash, gergin bir sesle.

Jace iri ellerini genç kadının sırtından çekti ve ona doğru

yüklenirken kalçalarını sanki onlara sahip olmak istercesine ikiye ayırıp avuçladı. Daha sert girip çıkmaya başlamıştı. Daha hızlı. Derinlere kadar giriyordu, sürtünme öylesine muazzamdı ki, oda Bethany'nin etrafında dönmeye başlamıştı.

Gözlerini kapattı ve ağzıyla Ash'i daha sıkı kavradı. Bütün vücudu Jace'in uyguladığı güç yüzünden titriyordu. Baskı muhteşemdi, karşı koyulamazdı. Karnının altında bir hareket başlamıştı, onu en derin noktalarında, acımasızca sıkıştırıyor, kırbaç gibi yakıyor, zaptedilemez bir yangın halini alıyordu.

"Lanet olsun!" diye gürledi Ash. "Ben geliyorum!"

Bethany'nin orgazmı yükselirken, Ash'in boşalmasıyla içindeki küçük kıvılcım bir anda büyük bir patlamaya dönüştü. Çığlık attı ancak Ash'in yüklenmesiyle çığlığı bastırıldı.

Bethany acıyla kontrolsüzce kıvrandığı anda Jace'in de ağzından dökülen küfrü duydu. Adam onun kalçalarındaki parmaklarını öylesine sıkıyordu ki, Bethany parmaklarının izlerini uzun bir süre taşıyacağından emindi. Daha hızlı, daha ıslak ve daha kaygan sesler, Jace onun içine girip çıkarken sessizliğin içinde yankılanıyordu.

Bu arada Ash geri çekildi ve genç kadının ağzını eliyle sildi. Onu yanağı yatağa gelecek biçimde yavaşça tekrar yatağa bırakırken saçlarını okşamaya devam ediyordu. Jace genç kadının hislerine acımasızca saldırmaya devam ederken, Ash'in saçlarını okşayan parmakları yumuşak ve nazikti.

Jace daha güçlü yüklenmeye başlamıştı, daha da hızlandı, kasıkları genç kadının kalçalarını dövüyordu. Bethany gözlerini kapatıp sadece uzandı. Jace girip çıkmaya devam ederken o bitkin ve doymuş bir biçimde orgazm sonrası yaşadığı hafif kasılmaların hazzını yaşadı.

Jace onun kalçasına sert bir hamle daha yaptı ve derinlere doğru kendini gömmek istercesine yüklendi. Vücudu kası-

lıp boşalırken hareketsiz kaldı. Vücudu Bethany'nin üzerine doğru düştü, sıcaklığıyla onu örttü. Genç kadının omzuna ufak bir öpücük kondurdu. Bu çok hoştu. Sevgi doluydu.

"Sakın bunun daha çabuk olması için çaba harcama," diye mırıldandı Jace, dudakları Bethany'nin omuzundaydı. "Ama gerçekten çok tatlısın güzelim."

Adamın cümleleri kadını vurmuştu. Onun dokunuşlarından, orgazmından daha çok ısıtmıştı içini. Daha önce hiç üzerinde durmadığı duygularını uyandırarak kalbine yerleşti. Seks Bethany için yeni bir deneyim değildi. Anlamsız seks ise, umutsuzca çabaladığı, arayacak hiçbir yeri olmamasına rağmen yanıtları aradığı şu günlerde yeni yeni alışmaya çalıştığı bir şeydi. Ama bu...

Bethany bu anlamsız düşünce silsilesine bir son vermeliydi. Bunun anlamsız ve içi boş biçimde yaptığı diğer sekslerden hiçbir farkı yoktu. Bunun tersini düşündüğü takdirde kendisini acıya ve umutsuzluğa açacaktı.

Ash başını alçalttı, dudakları Bethany'nin yanaklarına sürtünüyordu. "Sana içecek bir şeyler getireceğim. Biraz daha portakal suyu ister misin?"

"Evet," dedi Bethany rüyada gibi, hâlâ içinde olan Jace'in verdiği hazzı yaşıyordu, adamın sıcaklığı genç kadını sarıyor, sert vücudu onu korumak istercesine üzerinde yatıyordu.

Ash yataktan uzaklaştığında, Jace genç kadının omzunu tekrar öptü. Bethany'yi hayal kırıklığına uğratarak onun üzerinden kalktı. Genç kadın dudaklarından yükselen itiraz nidasına engel olamadı.

"Kondomu çıkartmam gerek birtanem," diye fısıldadı. "Hemen döneceğim."

Bethany erkeğin sıcaklığı kendisini terk ettiği anda üşüdü. İçi üşüyordu. Aşağıya doğru kaydı ve bundan sonra ne

olacağından emin olmadan yatağın üzerinde döndü. Kalkıp gitmeli miydi? Gece orada kalmasını beklerler miydi? Geçmişte olsa ne yapacağını bilirdi ancak şu an yaşadığı deneyimlerin çok uzağındaydı. Bunun yanında gidecek bir yeri yoktu. Sadece dışarıdaki soğuğa dönebilirdi. Bu gecenin bitmesini istemiyordu. Hüzün onu ele geçirdi. Teklifi asla kabul etmemeliydi. Bu akşam yaşadığı sadece geçici bir af, yalnızlığının ona sunduğu bir lütuftu, buradan çıkıp gitmek zorunda bırakıldığında her şey daha da berbat olacaktı.

Jace yatağa tekrar uzandı. O Bethany'nin başını kaldırırken genç kadın duyacağı şeyden korktu. "Gitmem mi gerekiyor?" diyeceği sırada Jace onu kollarına alıp kendine doğru çekti.

Tamam, belki de hemen gitmesini istemiyordu. Bethany buna da razıydı.

Jace'in vücuduna daha da sokuldu, adamın doğal vücut ısısı kendinden esirgeyemeyeceği bir lükstü.

Biraz sonra, Ash döndü ve yatağın diğer tarafından Bethany'nin yanına geldi.

"Portakal suyunu getirdim," dedi.

Jace dikkatli bir biçimde Bethany'yi oturur pozisyona getirirken kendisi de kalkmıştı, bir kolunu Bethany'nin vücudundan ayırmıyordu. İki çıplak erkeğin arasında oturup portakal suyu içmek biraz garipti doğrusu.

Bethany portakal suyunu büyük bir minnetle içti, hem ağzı kurumuştu hem de Ash'le yaptıklarından sonra biraz canı acıyordu. Belki başka yerleri de ağrıyacaktı. Ancak kendini hayatının gerçeklerinden uzak tutmayı başardığı gecenin hatırası olarak bu acıları kendisine saklamayı uygun gördü.

"Şimdi gitmeli miyim?" diye sordu garip bir biçimde, bardağı Ash'e uzatırken.

Ash'in dudakları gerildi. Jace'in genç kadının belindeki kolu çelik bir kemere dönüştü.

"Hayır," diye yanıt verdi Jace. "Daha gecenin sonuna yaklaşmadık bile. Bu gece kalıyorsun. Bu gece dışarısı çok soğuk ve saat de geç oldu. Bu saate hiçbir yere gitmeni istemiyorum."

Bethany rahatladığını belirten nefesini kontrol altına almak için epey çaba sarf etti. Jace'in kucağına doğru yaslanmıştı, adam onun saçlarını öptü.

"Bize toparlanmamız için biraz süre ver, sonra tekrar devam ederiz," dedi Ash.

Yeşil gözlerindeki ihtiras okunabiliyordu. Ash, Jace Bethany'nin göğsünü avuçlayıp, parmaklarını göğüs uçlarına sürterken genç kadını incelemeye devam etti. Bethany az önce hayatının orgazmını yaşamıştı ve vücudu daha şimdiden biraz daha istiyordu.

"Daha önce üçlü denediğini söylemiştin," dedi Ash, gayet sıradan bir biçimde. "Peki her türlüsüne hazır mısın?"

Ash ne istediğini anlatırken, Bethany'nin yanakları kızardı, sıcaklık tüm yüzüne yayılıyordu. Kafasını salladı, adamın sorusuna sesli yanıt veremeyecek kadar utanmıştı. Her iki adamla aynı anda birlikte olma düşüncesi sarhoş edici bir arzuya neden olmuştu.

"Denemek ister misin?" diye sordu Ash.

"Yapmak zorunda değilsin!" diye fısıldadı Jace.

Kadın başıyla onayladı.

"Daha önce anal seks yaptın mı, peki?" diye sordu Ash.

"Ash!" Jace yine ufak bir uyarı göndermişti. "Kes şunu! Kızı utandırıyorsun."

Ash, omuzlarını silkti. "Ortada utanılacak pek bir şey yok. Hele şu durumumuzda hiç yok!"

Bu yeterince gerçekçiydi.

"Evet, anal seks denedim," dedi Bethany.

"Peki hoşuna gitti mi?" diye sordu Ash.

"Pek değil, hayır."

"O zaman, yapmayacağız," dedi Jace, kesin bir biçimde.

Çenesi gergindi ve sanki Ash'in konuyu uzatmaya niyeti varmışçasına bakışlarını ona dikmişti.

Bethany sinirli biçimde boğazını temizledi "Denemek isterim. Yani demek istediğim, beraber olduğum adam tam anlamıyla... İyi değildi. Yani bilirsiniz, sizin yanınıza bile yaklaşamazdı."

Ash kıkırdadı.

"Yapma, güzelim," dedi Jace, sakin bir sesle. "Bizim yapmak istediğimizi düşünüyorsun diye hiçbir şey yapmak zorunda değilsin."

"Yapacağım şeyin güzel olacağından eminim," diye fısıldadı Bethany.

"İşte budur," dedi Ash, dudakları sanki kadın onu aşağılamışçasına bükülmüştü. "Canını yakmayacağız, güzelim. Yavaş ve nazik davranacağız, şayet beğenmezsen dururuz. Ama emin ol cehennem ateşi kadar sıcak bir deneyim olacak."

Evet, Bethany bu kadarını görebiliyordu. Hangi kadın, Ash ve Jace gibi iki adamın böyle bir durumda inisiyatifi ele almasını istemezdi ki?

"Aç mısın?" diye sordu Jace. "Fazla bir şey yemedin. Tekrar başlamadan önce bir şeyler yemek ister misin?"

Adam konuşurken, Bethany'nin yüzüne düşen bir tutam saçını yavaşça tuttu ve kulağının arkasına attı. Bethany onun çikolata rengi gözlerine baktı.

"Bir şeyler yiyebilirim, sanırım," diye mırıldandı kadın. Bu doğruydu. Bir anda acıkmıştı, kalan burgerini bitirme fikri aklına geldi.

"Oda servisini arayıp bir şeyler daha sipariş edeceğim," dedi Ash, başucundaki telefona doğru uzanırken.

"Buna gerek yok," diye itiraz etti Bethany. "Burgerimi yarım bırakmıştım."

"Sana taze ve sıcak bir şeyler söyleyeceğiz," dedi Jace, genç kadının dudaklarının kenarını öpmekiçin eğilirken.

"Bir burger daha mı istersin, yoksa başka bir şeyler mi söyleyelim?" diye sordu Ash, telefon kulağındaydı.

"Herhangi bir sandviç olabilir," dedi Bethany, fazla seçici olmak istemiyordu. "Ve sıcak çikolata, şayet zahmet olmazsa."

Ash gülümsedi. "Zahmet olmaz."

BÖLÜM V

Jace, Bethany oda servisinin getirdiği sandviçi, yatağın üzerinde bağdaş kurmuş yerken onu izliyordu. Kadın her bir lokmanın tadını çıkartıyor, Jace'in daha önce pek rastlamadığı türden bir zarafetle yiyiyordu. Aceleci değildi ancak davranışlarında Jace'in nedenini çıkartamadığı bir telaş vardı.

Bethany sıcak çikolatasından bir yudum daha aldı, aldığı her yudumda yüzünde rüya görüyormuş gibi bir ifade doğuyordu. Jace birden fazla fincan söylemedikleri için pişmanlık duydu.

Bethany'den giyinmesini istememişlerdi. Jace onun yatakta, görebileceği, hissedebileceği, istediği zaman dokunabileceği kadar yakınında olmasını istemişti. Ash ise oda servisini karşılamak için giyinmişti.

Gecenin geri kalan kısmını Bethany ile baş başa geçirmek için Ash'e gitmesini söylemek çok kolaydı. Bu odada ikisinin baş başa olduğu, birbirlerinin keyfini çıkarttıkları, istedikleri zaman aşka dalacakları bir gece fikri Jace'in hoşuna gitmişti.

"Bu gerçekten çok iyiydi," dedi kadın, bardağın dibindeki son çikolata damlasını da içerken. "Teşekkür ederim."

"Bir şey değil," dedi Jace, yumuşak bir sesle.

Ash boş tabakları toplayıp, içerideki oturma odasına götürdü. Döndüğünde hızla kıyafetlerinden kurtuldu. Bethany, Ash'in geri dönüşünün yarattığı beklenti havasını içine çekti.

Jace onu yakından inceliyordu, bundan sonra olacaklar hakkında duyabileceği en ufak şüphe kırıntısını arıyordu. Bir an olsun tereddütte düştüğü anda, Ash'in kızıp kızmayacağına aldırmadan bu işe son verecekti. Bu kadını en yakın arkadaşıyla paylaşmak istemiyordu.

Bu kadın...

Jace bunun yeni farkına varmıştı ve Ash'in kadını becermesine izin vermek üzereydi. Sapkın kelimesi bile bu durumu ifade etmek için yetersiz kalırdı.

"Dizlerinin üzerinde dur ve dilini Jace üzerinde kullan, birtanem. Sakın acele etme. Yavaş ve usulca yapacağım, seni biraz alıştıralım ki canın acımasın."

Genç kadının gözleri irileşti ve bunu gördüğünde Jace'in duyguları alarm verdi. Hangi akla hizmetle Ash'in bu oyunu yönetmesine izin verebilirdi? Bu yapılacaksa kendisinin yoluyla yapılmalıydı, her ne kadar bunu bile istemiyor olsa da.

Jace başını iki yana sallayarak yatağa yönelen Ash'i durdurdu.

Ardından Bethany'ye dönerek, onu tatlı dudaklarından öptü, dilini ağzında gezdirdi. Genç kadının az önce içtiği çikolatanın tadını aldı. Ilık ve lezzetli. Nefesi kesik kesik çıkıyor, adamın ağzında kayboluyordu. Jace daha fazlasını istiyordu, çok daha fazlasını.

"Seni biraz çalıştıracağım," dedi Jace, Ash'in az önce söylediği şeyi tekrarlamıştı. "Ama bunu beni yolumla yapacağız. Seni sıcak ve ıslak istiyorum. Senin boşalmaya hazır olmanı istiyorum."

Bethany usulca titredi, adamın sözleri tüm vücudunu

sarsmıştı. Genç kadın oldukça duyarlıydı ve Jace onun sadece kendisiyle bu kadar duyarlı olduğu düşüncesinden hoşlanıyordu. Ash'in kadına daha fazla odaklandığını hayal dahi edemiyordu. Belki de bu Jace'in gerçekten dilediği bir şeydi, belki de bu konuda yanılmıyordu. Ash yanlarındaydı, evet ama Jace ve Bethany arasındaki bağlantı daha yoğundu. Bunda bir yanılgı yoktu.

"Sırt üstü yat ve bacaklarını benim için arala," dedi Jace, ses tonunda bunun bir emir olduğunu belirten bir tını vardı. Bethany bu otoriter sese itaat etmeyi öncesinde öğrenmişti, bu kez de aynı şeyi yaptı, gözleri karardı, itaatkar hali içerisinde yüz hatları yumuşadı.

Jace, Ash'in varlığını unutmaya çalışarak – ki o anda onun nerede, ne yaptığını gerçekten bilmiyordu- Bethany'nin vücudu üzerinde geziniyordu. Onun boynunu, ardından göğüslerini, düz karnına doğru inen hattı, yumuşak kıvrımlarını öpüyordu.

Genç kadının miski andıran kokusunu içine çekti. Aşağılara indiğinde onun çoktan ıslanmış olduğunu gördü.

Birden dudaklarını kadının taç yapraklarının üzerine kapattı ve onun ani kasılmalarından zevk aldı. Kendi hareketleri nazikti, kadının en hassas bölgelerine zarar vermek istemiyordu. Onun ipeksi sıcaklığının her bir santimini keşfetti.

Bethany istemsizce titriyordu, kalçalarını yukarı kaldırarak adamı adeta davet ediyordu. Jace kadının karşılık verdiğinin kendisi olduğundan emin olmak için bakışlarını yukarı kaldırdığında, Ash'in kadının yanında kendisini hazırladığını görünce tatmin oldu. Ash kadına henüz dokunmamıştı. Kadının verdiği karşılık sadece ve sadece Jace'e idi.

İlgisini yeniden Bethany'nin üzerinde yoğunlaştırdı ve dilini onun hassas yerlerinde gezdirmeye devam etti. Bunu

bütün bir gece boyunca yapabilirdi. Kadının tadından hoşlanmıştı. Onun dili üzerinde bıraktığı hissi seviyordu. Yumuşak. İpeksi. Daha önce hiç hayal etmediği bir şey.

Genç kadının boşalmak üzere olduğunu biliyordu. Vücudu daha sık kasılıyor, daha hızlı nefes alıp veriyordu. Bakışlarını tekrar yukarı çevirdiğinde Ash'in ağzının kadının dikleşmiş göğüs uçlarından bir tanesinin üzerine kapandığını gördü ve kısa bir an için seyretti. Ash'in bu kadınla beraber olmasından hoşlanmıyordu ama manzara çok erotikti. Bu hiç eskimeyecek bir ritüeldi, Jace'in becerdiği bir kadına başka bir erkeğin zevk vermesi.

"Yaptığı şey hoşuna gidiyor mu, Bethany?" diye sordu Jace, sesi duyduğu ihtirastan dolayı arsızlaşmış ve boğuklaşmıştı. Hayır, Ash'i burada istemiyordu ama şu an için kadının kendisiyle sevişen iki erkeğe verdiği tepkiyi seyretmek kendisini sapkın fantezilerin içerisinde kaybetmesine yetecek kadar tahrik ediyordu onu. "Dudaklarımız seni mutlu ediyor mu, güzelim?"

"E-evet," diyebildi kadın. "Harika hissediyorum kendimi. Daha önce hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmedi."

Tatmin duygusu adamı sarmıştı. Bethany daha önce üçlü seks yapmış olabilirdi – sapkın seks- daha önce kiminle her ne yaptıysa yapsın, o insanların hiçbirinin vermediği hazzı kendisi veriyordu. Bundan kesinlikle emin olacaktı.

Adam başparmağını kadının klitorisine sürttü ve dilini hoyratça kullanmaya başladı. Bu kadını kapatmak istiyordu. Ona her ikisi de sahip olduğunda kadının hissiz olmasını istiyordu. Onu incitmek kendisinin kitabında yazmıyordu. Jace acıdan hoşlanırdı. Ash de acıdan hoşlanırdı. Acı çektirmekten hoşlanırdı. Doğru kadınla. Bethany doğru kadın değildi. Jace'in bu kadınla yaşayacağı ve ona yaşatmak için can

attığı pek çok şey vardı. Ama bu gece değildi. Bu gece sadece saf zevkten ibaretti. Doğru davranış biçimiyle uygulanan saf ve keskin acının eşlik edeceği türden bir gece değildi.

Bunun için daha sonra çok zaman olacaktı. Ve kesinlikle çok daha sonra olacaktı. Bu Jace için kesinlikle bir gecelik bir şey değildi. Bethany'yi kesinlikle tekrar yatağına almalıydı. Yarın akşam, belki de. Ama yalnızca kendisi olmalıydı, yalnızca kendisi. Ash olmamalıydı. Kimse olmamalıydı. Sadece o ve Bethany, adamın onu becermek istediği binbir yolu keşfetmeliydiler.

Jace dizlerinin üzerinde doğruldu, elleri titreşimlerini hissedebilmek için kadının dizlerinin üzerinde duruyordu.

"İçine girecek, onu bu şekilde alabileceğinden emin olmalısın. Bizimle aynı fikirde olduğun zaman, üzerime çıkacaksın. Buna hâlâ hazır mısın?"

Ash, Jace'in kadının yüzünü görebilmesi için geriye çekildi. Kadının gözleri ihtirasla parlıyordu. Elaydı, biraz flu ama açlık içinde yanıyordu.

Kadın dudaklarını yaladı ve ardından onaylarcasına başını salladı.

"Duymam gerek, güzelim. Bana söylemen gerek. Bunda benimle birlikte olduğundan emin olmam gerek."

"Evet," diye mırıldandı kadın, ihtiraslı bir sesle. "Seninleyim."

"Nazik olacağım, Bethany. Bu seferkinden çok keyif alacaksın."

Kadının dudakları sarhoş bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Alacağımdan şimdiden eminim."

Jace yatağa uzandı ve Bethany'nin dizleri üzerinde doğrulmasına yardım etti. "Bacaklarımın arasına geç, güzelim. Kıçını da Ash için havaya kaldır."

Kadın adamın bacaklarının arasına yerleşirken adam erkekliğine yakın duran o koyu renk saçlara bakıyordu. Daha kadının o lezzetli dilini hissetmeden boşalmak üzereydi. Onun içine girene kadar bunu sürdürebilmesi için her bir sinirini kontrol etmesi gerekecekti.

Ash kadının arkasına geçmeden önce banyoya gidip kayganlaştırıcı ile birlikte döndü. Jace'in bakışları, Bethany'nin üzerinden Ash'i buldu ve ona sessiz bir uyarı gönderdi. Ash gözlerini devirdi.

Ash'in parmakları Bethany'ye dokunduğunda, kadın hareketsiz kaldı. Kadının bakışları yukarı doğru dönüktü, Jace'e bakıyordu, adam kadının gözlerini yakan alevi görebiliyordu. Bethany'nin parmakları onun erkekliğini kavradığında Jace ürperdi.

Kadının dili onun erkekliğinin ham ipektenmiş gibi hassas alt kısmın üzerinde kaymaya başladı, Jace gözlerini kapattı ve ellerini kadının saçlarına gömmek için uzandı.

Kadın yine hareketsiz kaldı, adamın organını çevreleyen dudakları gerildi. Jace başını kaldırdığında Ash'in harekete geçtiğini gördü.

"Çok mu ileri gittik, güzelim. Eğer durmasını istiyorsan, bana söyleyebilirsin."

Bethany inleyerek başını salladı. Uyarılmış bir şekilde başını kaldırdı, gözleri kocaman açılmıştı. Ash'e attığı bakış Jace'in Ash'in onun içine girdiğini anlamasına yetti. Jace kabir yandan da kadının yüzünü parmak uçlarıyla okşuyordu. "Bana bak, güzelim. Bana odaklan, derin nefes al. Bu kadar. Sakın karşı koyma. Olmasına izin ver. Yavaşlayacaktır. Bunun ne kadar zevk verdiğini düşün."

Kadının gözleri gölgelendi ve derin bir nefes aldı. Sonra gözleri kapandı ve nefesini fısıltı biçiminde saldı. Ash önceki

halinden pek farklı görünmüyordu, başını arkaya atmış, kadının kaba etlerini avuçlamıştı.

"Tanrım," diye haykırdı kadın. "İkiniz de muhteşemsiniz!"

Ash kıkırdadı. "Seni tatmin edebildiysek ne mutlu, güzelim."

Ash'in hareketleri yavaş ve nazikti, aslında adam her ikisi de değildi. Ama Jace onun bu gece Bethany'ye karşı olan tutumunda kendini dizginlemesini takdir etmişti. Ash, seks söz konusu olduğunda içlerinden daha kayıtsız olanıydı. O sert severdi, kaba, kontrolün kendisinde olmasını isterdi. Genelde bunu umursamayan kadınlar bulurlardı çünkü her ikisi de kolay insanlar değildi. Ancak bu gece Jace adamın her içgüdüsüne karşı çıkarken bulmuştu kendini. Nazik ve duyarlı olmak istemiş, Bethany'yi bu deneyime hazırlamıştı. Ve Ash'in de aynı biçimde davranması için resmen dayatmıştı.

"Nasıl hissediyorsun kendini?" diye sordu Jace, kadına. "Sence hazır mısın?"

Kadının gözleri aralandı ve dili Jace'in erkekliği üzerinde hareket etti, bu adamı neredeyse delirtiyordu.

"Kahretsin, bunu yapmaya devam edersen daha fazla dayanamayacağım!"

"Hazırım," dedi Bethany nefes nefese, heyecanlı bir biçimde. "Her ikinizi de istiyorum."

Ash çabucak kadının üzerinden kalktı, gözleri sabırsızlıkla parlıyordu. O da en az Jace kadar kadının içinde olmak istiyordu.

"Gel buraya," diye buyurdu Jace, kadına doğru uzanırken.

Kadın vücudunu kaldırdı, kalçalarını ayırdı.

"Yavaşça ve sakince içine al, güzelim. Seni incitmek istemiyoruz."

Kadın ellerini adamın karnının üzerine yerleştirdi, dokunuşu adamın teninin üzerinde bir ateş gibiydi. Ardından yavaşça adamın üzerine oturdu ve o aşağıya doğru kayarken Jace onun yüzünden ve gözlerinden geçen tüm ifadeleri gördü. Bethany onu ipeksi sıcaklığıyla bir örtü gibi sardı.

Gözleri yarı kapalıydı, gözlerinin mavi sisi adamı içine aldıkça buğulu bir griye büründü. Bir an için durdu ve adamın son birkaç santimini de içine almaya çalışırken gözleri irileşti.

Bakışları aşağıya kaydı, kararlılığı gözlerinde parıldıyordu. Öne doğru eğildi, açıyı ayarladı, nazik bir itişin ardından adam yuvasına girmişti.

Jace genç kadının alevleri içinde yıkandı, sıvı bir zevk onu sarmaladı, sırılsıklam etti, aç ve obur bir ağız gibi onu çekti, çiğnedi.

Jace ellerini hareket ettirerek kadının kalçalarını kavradı, parmaklarını kadının kalçalarının dolgun kısımlarına kenetledi. Ardından hareketsiz kalamıyormuş gibi, ellerini kaldırdı ve kadının belinin yan tarafından yukarı doğru kaydırdı, ta ki göğüslerine ulaşana dek. Genç kadının göğüslerini kavradı ve okşadı. Göğüs uçları sertleşip, dikleşene dek çimdikledi.

"Bu fazla mı geldi?" diye sordu boğuk bir sesle.

"Umarım gelmemiştir," diye homurdandı Ash.

Jace'in bakışları, Bethany'nin omuzları üzerinden Ash'i görebilmek için kaydı. Ash'in ifadesi gergindi. Bakışları ihtiras ve duyduğu hararetten dolayı parlıyordu, ileri doğru uzanarak elini Bethany'nin sırtının ortasına koydu. Bethany Ash'in dokunuşu karşısında ürktü. Jace'in tepkisi çok çabuk geldi. Adam Bethany'yi kendisine daha çok çekti, Ash'in ellerini onun üzerinde istemiyordu. Aslında bu çok komikti, çünkü saniyeler içerisinde Ash'in ellerinden çok daha özel kısımları kadına temas ediyor olacaktı.

Jace bakışlarını Ash'inkilerle buluşturduğunda, ona dikkatli olması konusunda sessiz bir uyarı göndermişti. Arkadaşını sinirlendirmek umurunda dahi değildi. Bethany çok önemliydi. Kadın, adamın kısa süreli ilişkilerinden veya tek geceliklerinden birisi değildi. Jace onun çok daha uzun bir süre yanında kalmasını planlamıştı ve Bethany bu sürenin büyük bir kısmının yatakta geçeceğinden emin olabilirdi. Jace'in isteyebileceği en son şey genç kadını korkutmak veya onu bir daha görmek istememesine sebep olacak bir şey yapmaktı.

"Benim için gevşemen lazım, aşkım," dedi Ash, elleri yine Bethany'nin sırtını bulmuştu. Avuç içleri kadının omuzları üzerinde geziyor, güven vermek istercesine omuz başlarını sıkıyordu.

"Yavaş ve sakince, davranmamı isteyeceğin gibi davranacağım."

Bethany'nin vücudunun hareketsiz kalışı, göğüs kafesinin oynamayışı onun nefesini tuttuğunun kanıtıydı. Bakışlarında korku yoktu, ama Jace o ikilemde kalırsa gözlerindeki kararsızlığı görebilirdi. Gerçi o daha bunu göremeden Ash'in kadının içine çoktan girmiş olması ihtimali de vardı.

Jace ellerini genç kadının vücudu üstünde yukarı aşağı gezdirdi, göğüslerinin üzerinde duruyor, onu rahatlatıyor, okşuyordu, bir sonraki hamle için gevşetmeye çalışıyordu. Ash'e başıyla işaret verdikten sonra, Bethany'yi ona doğru itti, böylece açı Ash'in içeri girmesine kolaylık sağlayacaktı.

"Tamam, aşkım, içeri geliyorum. İtebilirsen kendini bana doğru it ve sakın karşı koyma. Canının acımasını istemiyorum," dedi Ash.

Bethany'nin gözleri irileşti ve Ash'in bir sonraki hamlesinde inlemesine engel olamadı.

"İyi misin?" diye fısıldadı Jace.

"Evet. İyiyim. Sakın durmayın."

"Kesinlikle, hayır," dedi Ash. "Şimdi durmak olmaz. Derin bir nefes al tatlım."

"Ben ne yapacağım?" diye fısıldadı Bethany. "Demek istediğimi, ne yapmam gerekiyor? Hareket edemeyecek gibi hissediyorum kendimi. Hareket edersem ikiye yarılacak gibiyim."

"Senin bir şey yapmana gerek yok. Gevşe ve tadını çıkar."

"Tamam," diyebildi Bethany.

Az sonra istedikleri ritmi tutturmuşlardı.

"Bunu hayal edemezdim," dedi Bethany boğuk bir sesle. "Daha önce hiç bu kadar güzel olmamıştı."

Ash kıkırdadı. "Sana söylemiştim, güzelim. Yanlış adamlarla düzüşmüşsün."

Bethany bir an için hareketsiz kaldı. Jace, kadın için hassas olan bir konuyu böyle bir anda, bu şekilde dile getirmesinden dolayı Ash'e o an tekme tokat girişmek istedi. Hangi kadın, biriyle sevişirken kendisine daha önce yattığı adamların anımsatılmasından hoşlanırdı ki? Hem Jace'in de son istediği şey Bethany ile daha önce yatmış olan adamları düşünmekti.

Jace kafasını kaldırdı ve kadının dudaklarını bulup onu ihtiraslı bir biçimde öptü. Bethany'nin ensesini kavradı ve ellerini saçlarına dolayıp, ağzını onun dudakları üzerine demirleyerek, onun üzerindeki hakkını perçinledi. Kadının içinde olabildiğince derine inmek istiyordu. Bu kadının içinde olmak istiyordu, ancak sadece fiziksel olarak değil.

Bethany ile aynı anda boşalmak istiyordu. Kadının ondan önce zevke ulaştığından emin olmak istiyordu.

Ash'in elleri Jace ve Bethany'nin arasında kaydı, kadının göğüslerini kavradı ve sıktı. Genç kadının dudaklarının bas-

kısı artmıştı. Jace onun boşalmanın eşiğinde olduğunun farkındaydı.

"Jace," diye fısıldadı kadın ve sonra sustu.

Ama Jace bunu duymuştu ve onu sınırın öteki yanına yuvarlayan bir zafer dalgası damarlarını yakmaya başlamıştı. Kadın bu ihtiras anında Ash'in adını söylememişti. Onun adını söylemişti.

"Boşalacağım," dedi adam sıktığı dişlerinin arasından sesi gıcırtı gibi çıkmıştı. "Benimle birlikte, güzelim. Hadi, bırak kendini."

Bethany'nin adamın göğsünde duran elleri bir anda Jace'in öpücüklerine vahşi bir biçimde karşılık vermeye başladı.

Nefes kesici, çılgınca ve ateşli. Dilleri yuvarlandı, birbirlerine dolandı, eridi.

Kadının çığlıkları keskindi, odanın duvarlarında yankılanıyordu. Başı arkaya doğru gitti, göğüsleri öne doğru fırladı. Bethany gözlerini kapattı ve Jace'in üzerinde erirken bir çığlık daha attı, attığı çığlık adamı kendine getirdi.

Derken Jace'in gözü Ash'e takıldı. O da hareketsiz kalmıştı, yüzünde acı dolu bir ifade vardı. Öne doğru devrildi. Üçü yatakta öylece uzandılar, sakince, titreyerek, yaşadıkları orgazmı takip eden küçük patlamaların titreşimiyle.

Jace sanki içi dışına çıkmış gibi hissediyordu. O kadar kuvvetli boşalmıştı ki, sanki vücudundaki tüm sıvı o kondomun içine akmış gibiydi.

Bir tutam saç eline geldi, körelmiş hisleri yerine gelene dek bilinçsizce saçlarla oynamaya başladı. Burada tam olarak ne halt yediklerinden emin değildi. Tek bildiği, Bethany'nin oyunun kurallarını değiştiren kişi olduğuydu.

Bethany'nin gözleri kapalıydı, nefes almak için her mü-

cadele edişinde göğsü hareket ediyordu. Ash ufak bir inilti koyuverdi ve sonunda doğruldu, kadının omzuna bir öpücük kondurdu.

Kadın yumuşak bir biçimde inledi. Jace çabucak kollarını kadının etrafına doladı ve onun açıkta kalan sırtını kapattı.

"Ben bittim," dedi Ash. "Uzun bir gün, uzun bir gece. İkinizi baş başa bırakıp uyumak için içerideki odaya geçiyorum."

Jace başını salladı, rahatlamıştı. Ash asla sonrasına kalmazdı. Kadınlarla asla uyumazdı. Jace'in de sarmaş dolaş uyumayı sevdiği yoktu ama en azından sonrasında partnerleriyle yatağını paylaşabiliyordu.

Bethany 'den ayırmak için bir harekette bulunmadı. Kadına sarılmak hoşuna gitmişti. Beynini uyuşturan orgazmın ardından bile hâlâ sertti ve basıncın altında patlamadan ya da sızdırmadan önce kondomu çıkartmak zorundaydı, ama buna hali yoktu. Henüz değil. Bethany'nin kollarında bir müddet daha yatmasını istiyordu, kadının yumuşaklığı, sıcaklığı kendi vücuduna karışmıştı.

Bethany başını ona doğru çevirdi ve adam onun saçlarını düzeltip alnına öpücük kondurduğunda üzerinde hareketlendi. Tanrım, ama bu kadın adamı cidden zorluyordu.

"Kondomun icabına bakmam lazım," dedi Jace.

Bethany'nin bakışları uykulu ve şaşkındı, hâlâ neler olup bittiğini algılayamıyor gibiydi. Bu her ikisi için de geçerliydi. Jace'in de ne olduğu hakkında bir fikri yoktu. Ancak şunu rahatlıkla söyleyebilirdi ki daha önce kendisini birkaç saattir tanıdığı hiçbir kadın hakkında bu denli sahiplenici hissetmemişti.

Derhal çözüm bulması gereken bir konuydu bu.

Doğası kontrol etmek üzerine kuruluydu. Dahil olmak

ve devralmak. Şu anda yapmak istediği de buydu. Bu onun öncelikli içgüdüsüydü. Kuralları koymak ve Bethany'ye kendisine ait olduğunu ve onunla ilgileneceğini söylemek.

Bununla ilgili birçok sorun daha vardı ve Jace yataktan kalkıp kondomdan kurtulurken hepsi kafasında uğulduyordu. İç çamaşırı konusunda endişelenmedi, yatağa tekrar uzandı ve örtüleri üzerine çekmeden önce Bethany'yi kollarına aldı.

Bethany'nin diğer kadınlara benzemediğini düşünüyordu. O farklıydı. Her nasılsa çok daha kırılgan. Onu gereğinden fazla zorlamak ve korkutup kaçırmak en son istediği şeydi.

Diğer problem ise... Ash'ti. En yakın arkadaşıyla ilgili ne yapabilirdi ki? Her şeyi paylaştığı ve kadınlarını paylaşırken hiç sorun yaşamadığı bir arkadaşı.

Bethany'yi bir daha asla Ash ile paylaşamazdı.

Jace gözlerini kapadı, Bethany'ye sarıldı ve onun tatlı kokusunu içine çekti.

Bunun kolay olmayacağını biliyordu. Aksine her şey sarpa saracaktı. Sabah Ash ile konuşmalıydı. Arkadaşına ne hissettiğini anlatmalıydı, buradan başlamalıydı. Ash'in nasıl bir karşılık vereceğini bilmiyordu. Daha önce hiç bu türden bir sorunla karşılaşmamışlardı. Birbirleriyle her zaman uyum içerisinde olmuşlardı. Jace hiçbir zaman kadınlardan usanacağını aklına getirmemişti, Ash için de aynı şey söz konusuydu. Ya da kendisinin istediği ama Ash'in istemediği bir şey olmamıştı. Senkronize bir biçimde hareket ediyorlardı. Aralarındaki bağ basit bir arkadaşlıktan çok daha öteydi.

Ama şimdi işler büyük ölçüde değişmişti. Ash onun arkadaşıydı. Kardeşiydi. Ona en az Mia kadar yakındı. Ve ilk kez Jace onu çerçevenin dışında itiyordu. İş Bethany'ye geldiğin-

de Ash'in herhangi bir yeri yoktu. İşlerin sarpa sardığı nokta da buydu. Bunu bilmek hiçbir şeyi değiştirmiyordu.

Sadece Ash'in bunu anlamasını umut ediyordu. Anlamalıydı.

Bakışlarını Bethany'ye çevirdi, onun sessizliğinin farkındaydı. Kendisi de kondomun icabına bakması gerektiğinden başka, Ash odayı terk ettiğinden beri tek bir kelime söylememişti. Pek romantik sayılmazdı.

Romantik olmayı ne zamandan beri umursuyordu ki?

Endişelenmesine gerek yoktu. Bethany uyuyor gibiydi, kirpikleri yanaklarının üzerinde zarifçe dinleniyordu. Jace onun güzelliği – ve kırılganlığı- karşısında nefesini tuttu. Birden aşırı korumacı bir ruh hali tarafından kuşatıldı.

Aralarında her ne varsa, öylece kalacaktı. Şimdi sadece bunu nasıl oynayacağına karar vermek zorundaydı, çünkü sabah olduğunda kızın gitmesine izin vermeyecekti.

BÖLÜM VI

Jace uyandığında her zamanki alıştığı zindeliğinden eser yoktu. Kendiliğinden erken uyananlardandı. Çalar saati dahi olmamıştı. İş günü olsun olmasın, her sabah aynı saatte uyanırdı.

Bu sabah vücudu gevşek ve doygundu, içinde ferahlık nabız gibi atıyordu. Parmaklarının altında Bethany'nin teninin sıcaklığını hissetmek istedi ve otomatik olarak ona doğru uzandı.

Bethany'nin yeri boştu. Kaşlarını çattı, şimdi daha ayıktı, yatakta yanı başındaki boşluğa bakmak için bir dirseğinin üzerinde dikleşti. Genç kadının orada olduğunun tek kanıtı, her ne kadar gecenin büyük bir kısmında vücudu Jace'e dönük, başını onun koluna gömmüş bir halde uyumuş olsa da, buruşmuş yastıktı.

Bethany onun haberi olmadan yataktan nasıl çıkmış olabilirdi ki? Jace kafasını salladı ve gerinerek kalktı.

Süit odanın oturma odasına daldı. İçerisi tümüyle sessizdi. Ve boş.

Gözleri oturma odasının karşısındaki ikinci yatak odasına

gitti ve Bethany'nin o odada olabilme ihtimali olduğu düşüncesi tarafından esir alındı. Ash ile yatakta. Yumruklarını sıktı, sert bir biçimde derin nefes aldı. Hızlıca yürüdü, kapıya ulaşmadan önce bir kez tereddüt etti, eli kapının kolu üzerindeydi.

İsteyeceği son şey Bethany'yi Ash'in kollarında görmekti. Kanı alev almıştı sanki. Kontrolünü yeniden sağlamak çabası içinde birkaç kez nefes aldı. Kapının kolu üzerindeki parmaklarını eklem yerleri beyazlaşıncaya dek sıktı.

Kapının koluna sert bir biçimde bastırdı ve içeri daldı, gözleri aceleyle yatağı taradı. Ash yalnızdı. Bethany'ye ait hiçbir iz yoktu.

Ash sarsıldı ve gözleri açıldı. Kafasını kaldırdı ve Jace'i gördüğünde homurdandı.

"Otelde yangın filan mı çıktı?"

Jace yanıt vermedi. Ash'in kafası tekrar yastığa düştü.

"Hayır? O zaman yatağına git ve beni yalnız bırak!" diye kükredi Ash. "Sabahın körü daha."

"Bethany'ye bakıyordum," dedi Jace sakin bir biçimde.

Ash başını tekrar kaldırdı, bakışları keskindi. "Onu seninle bıraktım, dostum."

"Yok. Süitin hiçbir yerinde değil."

Ash dirseklerinin üzerinde doğruldu, örtü beline doğru kaydı. "Hırsızlık yapmış mı?"

Jace'in dudakları gerildi. "Bilmiyorum. Belki de aşağıya bir şeyler almak için inmiştir sadece."

Ash tek kaşını, Jace'in su katılmamış salak olduğunu düşündüğünü söyleyecekmişçesine kaldırdı. Jace nefesini gürültülü bir şekilde verdikten sonra Ash'in odasından çıkmak için arkasını döndü.

"Bekle bir dakika, dostum, aramana yardım edeceğim."

"Ben hallederim."

Jace'in bakışları odayı taradı, herhangi bir şey arıyordu. Bir ipucu. Bethany'nin geri döneceğini söyleyecek herhangi bir şey. Bethany ve kendisinin uyuduğu yatak odasına geri döndüğünde, dün gece kadının sağa sola fırlattığı kıyafetlerinin olmadığını fark etti.

"Jace, bir not bırakmış."

Ash'in sesi Jace'e ulaştı ve Jace, Ash'in elinde otelin logosunun basılı olduğu not kartlarından birini gördü. hemen yanına gidip kartı onun elinden kaptı.

Zarfı açtı, kâğıdın yüzeyi boyunca akan kadınsı el yazısını okuduğunda, kaşları çatıldı.

Muhteşem gece ve yemek için teşekkürler. Gecemi çok özel kıldınız. Bu geceyi ve sizi hiç unutmayacağım.

Bethany

"Lanet olsun!" diye homurdandı, Jace.

Ash'in bulunduğu yerden uzaklaşırken, notu odanın köşesine hırsla fırlattı. Not duvara çarptı ve döne döne yere düştü. Gitmişti. Tek bir kelime etmeden. Yataktan kalkmış ve gitmişti. Jace onun soyadını dahi bilmiyordu. Ya da nerede yaşadığını. Ya da onu nasıl bulacağını.

Bu soruların hepsini ona yöneltecek zamanı olduğunu düşünmüştü. Kahvaltı ederlerken onun hakkında öğrenebileceği kadar çok şey öğrenmeyi planlamıştı. Bu her zaman işe yaramıştı. Yatakta kahvaltı. Komik bir biçimde onu şımartmak. Tekrar sevişmek, mümkünse Ash gittikten sonra. Ve ardından birbirlerini tekrar görebileceklerini, kadının kafasında herhangi bir belirsizliğe yer bırakmadan söylemek.

"Sorun nedir, dostum?" dedi Ash, sakin bir sesle.

Jace tekrar arkasını döndü. "Kız gitti. Sorun bu."

Ash'in dudakları gerildi ve Jace'e doğru sorgulayan bir bakış attı.

"Bundan ne bekliyordun ki? Bir gece daha? İki? Peki, ya sonra? Biz uzun süreli ilişkilerin adamı değiliz. Bunun istediğin gibi gitmediğini biliyorum, ama yürüyüp gidenin o olması ironik olmasına rağmen haline şükretmelisin. Bu genelde bizim yaptığımız bir şey. İşi bizim adımıza epey kolaylaştırmış."

Jace'in içinden kızıl bir öfke yükselirken, dişleri kenetlendi, burun delikleri şişti.

En iyi arkadaşına saldırmamak için sinirleri üzerindeki tüm kontrolünü kullanmak zorunda kaldı. Güçlü bir nefes salıverdi ve ardından Ash'in bakışlarına yanıt vermek için gözlerini kaldırdı.

"Evet, epey kolaylaştırdı."

Arkadaşının ses tonundan iğrenmekten kendini alıkoyamamıştı. Giyinmek için tekrar döndü ve yatak odasına doğru ilerledi. Duş almadığını veya tıraş olmadığını kafasına pek takmadan, pantolon ve tişörtünü üzerine geçirdi. Bethany'nin ne kadar süre önce çıktığını bilmiyordu ama lobideki çalışanları ve kapıdakileri sorgulamak istiyordu.

Kapıya doğru yöneldiğinde, beyni seçenekleri üzerinde çoktan çalışmaya başlamıştı.

"Jace?" diye seslendi Ash.

Jace, arkadaşının kafası karışmış bir yüz ifadesi ile oturma odasının ortasına dikildiğini gördü.

"Neler oluyor, dostum? Kadını dün akşamki partide gördüğün andan beri bir tuhaf davranıyorsun? Seninle birçok kadın becerdik ama dün akşam yaptığımız şeyden hoşlanmıyormuşsun gibi davrandın."

"Hoşlanmıyordum," dedi Jace, sakince.

"O zaman, neden yaptın?"

Jace arkadaşına uzun bir süre baktı. "Çünkü onu elde etmek için bunu yapmam gerekiyordu."

Jace, herhangi bir yanıt beklemeden döndü ve odadan çıktı. Asansöre binip lobinin düğmesine bastı, kapıların kapanmasını beklerken sabırsızlığından patlamak üzereydi.

Evet, Ash onun kafayı yediğini düşünecekti. Belki de, gerçekten yemişti. Bunu nasıl açıklayacağını kesinlikle bilmiyordu. Ne diyeceğini de. *Takıntı?*

Bunun sıradan bir ihtiras olmadığını biliyordu. İhtirasın ne demek olduğunu birden fazla kez deneyimlemişti. İhtirasın hisleriyle alakası yoktu. İhtiras seks yapmakla ilgiliydi, açlığı doyurmakla.

Duygusal paylaşım olmadan, fiziksel boşalım.

Ama Bethany hakkında hiçbir şey bilmemesine rağmen, onunla duygusal bir bağı olduğunu inanmasına hâlâ anlam veremiyordu.

Asansörden çıktığında kararlıydı. Kız kaçmış olabilirdi, ama o, kızı geri getirmek için elinden geleni yapacaktı.

Yarım saat sonra, Jace sinirinden duvara yumruğunu vurmak üzereydi. Bethany'yi görmüş olabilecek her bir çalışanını sorguladıktan sonra bile hâlâ bir yere varamamıştı. Kapıdaki görevli, kadını şafakla birlikte oteli terk ederken gördüğünü rapor etmişti. Taksi istememiş, kendisi de taksi çağırmamıştı. Öylece gitmişti.

Paltosuz.

Dışarıda hava buz gibiydi, bazen yağmur yağıyordu, bazen de kar atıştırıyordu.

Jace dün akşamki davetten sorumlu yemek firmasını arayıp, Bethany hakkında bilgi almak istemişti ama günlerden pazardı, bu demekti ki, pazartesi gününe kadar beklemek zorundaydı.

BÖLÜM VII

Jace, şoföre bir tur atmasını söyledikten sonra arabadan indi ve yağmur damlalarının ensesinden aşağı kaymasını engellemek için yakalarını kaldırdı. Hell's Kitchen mahallesinin köşesinde bulunan çorbacı ile kilise arasına sıkışmış kadın korunağına doğru hızlı adımlarla ilerledi.

Birazdan hava kararacaktı, bu onu çileden çıkartıyordu, yaklaşan gün batımı değil, istediği bilgiye ulaşabilmesi için tüm gününü harcamış olması. Kadının izini bulmak için tüm gününü harcamıştı.

Catering firmasının kadın hakkında ellerinde olan tek bilgi, üzerinde tam adının ve adresinin bulunduğu bir formdu. Bethany, irtibat adresi olarak başka bir çalışanın adresini vermiş olabilir miydi? Jace arayıp bilgi alabilirdi, ama kadının nerede olabileceğine dair olan tek ipucu buydu, bu yüzden ofisinden çıkıp doğruca buraya gelmişti.

Kapıdan içeri girdi ve üzerindeki yağmur damlalarını silkti. Kapıdan çok da uzak olmayan bir yerde duran masada oturan yaşlı kadın ona baktı, bakışlarında tedirginlik vardı.

Bir kadın sığınma evine bir erkeğin girmesi çok alışılagelmiş bir şey olmamalıydı. Üstelik çalışanlarının dediklerine

bakılacak olursa Jace tüm gün boyunca sıkıntılı ve hüzünlü davranmıştı, adam pek sevimli görünmediğinin farkındaydı.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu kadın, telaş içerisinde Jace'e doğru ilerliyordu.

Jace'in bakışları odada gezinirken, odanın küçüklüğü ve içindeki eşyaların azlığı dikkatini çekmişti –oda bile demeye bin şahit isterdi. Portatif karyolalar odanın büyük bir kısmını kaplıyordu. Arka tarafta eski püskü bir kanepe ve televizyonun karşısına yerleştirilmiş birkaç sandalyeden oluşan bir oturma alanı vardı. İçeride ona yakın sayıda kadın bulunuyordu ve onların sessizlikleri Jace'i etkilemişti. Kadınların arasında yaşlılar olduğu kadar çok gençleri de vardı ve hepsi de yorgun görünüyorlardı, gözlerindeki umutsuzluk genç adamın boğazının düğümlenmesine neden olmuştu.

Onun Bethany'sinin yaptığı şey bu muydu? Vaktini gönüllü olarak burada geçirip, ihtiyacı olduğunda ekstra para kazanmak için değişik işler mi yapıyordu? Kadınla gurur duydu. Onu seks karşılığı para ödemeyi ima ettikleri an genç kadının verdiği tepkiyi hatırladı. Üstelik Ash ve kendisinin çok paraları olduğu ortadayken, Bethany onlara yamanmaya çalışmamıştı. Ash bir konuda haklıydı. Kadınlarla ilişkilerini bitiren hep Ash ve o olurdu. Daha önce hiçbir kadın maddi bir beklentisi olmadan, onları terk edip gitmemişti.

Jace'in üzerinde paltosu olmasına rağmen, içerisi ona biraz soğuk gelmişti. İçerideki sakinlerin birçoğunun üzerinde bir kat giysiden başka bir şey olmadığını gördüğünde, gözleri kısıldı. Karşısında duran yaşlı kadının üzerinde bile sadece bir ceket ve ellerinde eldivenler vardı.

"Isıtıcıyı neden açmıyorsunuz?" diye sordu Jace.

Kadın şaşkın bir biçimde baktı. Sonra güldü. Jace bu tip bir yanıt beklemediğinden, gözlerini kırpıştırdı.

"Bunu belediyeye soracaksınız," dedi kadın, sesinde öfkeli bir titreşim vardı. "Ödeneklerde o kadar çok kesintiye gittiler ki, ısıtıcının tamir masrafını karşılayamıyoruz. Birkaç tane taşınabilir ısıtıcımız var, onları da gece kullanıyoruz, en azından kadınlar sıcak uyuyorlar."

Jace içinden küfretti.

"Size yardımcı olabileceğim bir konu var mı, Bay...?"

Jace elini uzattı. "Crestwell. Adım Jace Crestwell ve evet, bana yardımcı olabileceğiniz bir konu var. Burada çalışan birisini arıyorum. Adı Bethany Willis."

Kadın Jace'in elini sıkmıştı ancak kaşları çatıktı. "Adım, Kate Stover. Sizinle tanıştığımıza memnun oldum Bay Crestwell. Ancak burada Bethany adında bir çalışan yok."

Jace'in kaşları çatıldı. "Çalışan formundaki irtibat adresine burasını yazmış."

Bayan Stover bir an için dudaklarını büzdü ve ardından omuzlarını silkti. "Birçok kadın adres olarak burayı verir," dedi sakince. "İş bulmaya çalıştıkları zaman bu onlara yardımcı olur. Birçok işyeri, evsiz kadınlara iş vermemek konusunda oldukça kuralcı."

Jace kadına bakıyordu, kadının ima ettiği şeyi idrak etmek konusunda zorlanıyordu. Hayır, olamazdı. Ama, ya öyleyse... Bayan Stover şüpheci gözlerle ona bakıyordu, dudakları incelmişti, verdiği küçük bilgi için bile pişman görünüyordu.

Jace boğazını temizledi ve az önce sanki aklında beliren ihtimalden dolayı kafayı sıyırmak üzere değilmişçesine, tehdit oluşturan birisi gibi görünmemeye elinden geldiğince gayret etti.

"Bayan Stover, Bethany'yi işe almak konusuyla gerçekten çok ilgiliyim. Maaş oldukça iyi ve ona bir şekilde yaşam şartlarını iyileştirme şansı verecektir. Şayet benim kıskanç sev-

gili, manyak eski sevgili veya kocası olduğumdan şüpheleniyorsanız, sizi temin ederim hiçbiri değilim. İşyerimin adıyla beraber birkaç referans verebilirim, kimliğimi ve niyetimi doğrulamak için resepsiyonistimi arayabileceğiniz gibi iş ortaklarımı da arayabilirsiniz."

Konuşurken kadına kartvizitini uzattı ve kadının şaşkınlık içerisinde büyüyen gözlerini seyretti. Kadın Jace'e baktı ve onu uzun bir müddet inceledi. Ona güvenmek konusunda ikilemde kaldığı belliydi. Jace nefesini tutarak bekledi. Sonunda kadın, Jace'in kartını iade ederken gevşemiş görünüyordu, bakışları yumuşamıştı.

"Adının Bethany olduğunu söylemiştiniz. Biraz tarif edebilir misiniz?"

Jace boğazını temizledi, oradaki düğüm büyürken Bethany hakkında güçlükle konuşabiliyordu. "Ufak tefek. Çok zayıf. Genç. Belki yirmili yaşların ortasında. Siyah saçlı. Saçları omuzlarının altına dek iniyor. Tokayla yukarıdan topluyor. Berrak mavi gözleri var. Unutulmayacak türden."

Onun son söyledikleriyle birlikte kadının gözleri duyduğu aşinalıkla parlamıştı, ardından yüzü yumuşadı. "Evet, Bethany'yi tanıyorum. Cumartesi sabahı gelip akşam için yatak olup olmadığını sormuştu. Çok üzücüydü ancak onu geri çevirmek zorunda kalmıştım." Kadının yüzündeki hüzünlü ifade çok belirgindi. Yüzüne düşen saçlarının gümüş tellerini düzeltmek için elini kaldırdı. "İhtiyacı olan kadınları yer olmadığı için geri çevirdiğimde, burada gönüllü olarak çalışmaktan nefret ediyorum. Kızın şartlarını göz önünde bulundurursak bir işi olsun isteyeceğinden eminim. Bu adresi iş başvurularında kullanmaktan bahsettiğini hatırlıyorum ancak hepsi gündelik işlerdi. Kalıcı bir iş harika olacaktır."

Jace'in ağzı duyduğu şaşkınlıktan dolayı açık kalmış-

tı. Beklediği şey gerçekten bu değildi. Her ne kadar Bayan Stover ile konuşmaya başladığı andan itibaren bir şüphe içini kemirse de Bethany'nin evsiz olduğunu inkâr etmek istiyordu ama ardından Cumartesi gecesini tekrar düşündü. Bethany'nin kıyafetlerinin hırpaniliği. Gözlerindeki yorgun bakış. Yemeğin tekliflerinin bir parçası olup olmadığını soruşu. Yüce Tanrım. Jace kendini iliklerine kadar hasta hissediyordu. Bethany, Ash'in teklifini gece kalacak yeri olmadığı için mi kabul etmişti? Başka bir seçim şansı olmadığını mı düşünmüştü?

"O zamandan beri hiç onu gördünüz mü?" diye sordu ısrarlı bir biçimde.

Bayan Stover inkar göstergesi olarak başını iki yana salladı. "Hayır. Ama buraya çok sık gelir. Daha önce burada kalmıştı."

"Onun hakkında başka bir şey biliyor musunuz? Onu bulmama yardımcı olacak bir şey?" dedi Jace, telaşlı bir biçimde. Sonrasında içindeki telaşı bastırarak, kendini daha sakin bir ses tonuyla konuşmaya zorladı. "Onu işe almayı tercih ederim ancak pozisyonu uzun süre açık tutamam. Onu bir an önce bulmam çok önemli." Jace tıpkı kendisi gibi yalan söyleyen erkeklerin tacizinden kaçan kadınlar için bir sığınak işleten yaşlı bir kadına resmen yalan söylüyordu. Ama o Bethany'yi hiçbir şekilde incitmezdi. Onu bulduğu takdirde, genç kadının bir daha asla geceyi sokakta geçirmek zorunda kalmayacağından emin olacaktı. Onun dışarıda bir yerlerde olduğu düşüncesi Jace'te yumruğunu duvara geçirme isteği yarattı ki, bu kadın korunağına uygun düşecek bir davranış biçimi değildi.

"Üzgünüm ama hayır. Burada olduğu süre içerisinde hep sessizdi. İçine kapanıktı. Ona kalabileceği başka diğer koru-

nakların isimlerini de verdim ancak eminim onların hepsini daha önceden biliyordur."

"O isimleri istiyorum," dedi Jace düz bir sesle. "Ne kadar zamandır?"

Soru karşısında kadının kaşları kalkmıştı.

"Ne kadar zamandır buraya gelip gidiyor?"

"Burada yaklaşık bir yıldır çalışıyorum, bu süre içerisinde kız buraya belki altı-yedi defa gelmiştir."

Jace'in göğüs kafesi nefes alamayacağı kadar sıkışmıştı. Bethany – Bethany'si- evsizdi. Bir geceliğine de olsa onun kollarında güvende olmuştu ve Jace onca zenginliğine ve genç kadının en çok ihtiyaç duyduğu şeyleri temin edebilecek imkânı olmasına rağmen, onun yitip gitmesine izin vermişti. Soğuğa ve de belirsizliğe... yeniden.

Bethany sokaklarda, belki de yalnızca Tanrı'nın bilebileceği bir yerdeydi. Paltosuz. Üşümüş. Aç. Korumasız.

"Bana bir iyilik yapın, lütfen, Bayan Stover."

Kartını tekrar çıkartıp kadının avcunun içine koydu.

"Onu bir daha görürseniz, lütfen bana olabildiğince çabuk haber verin. Gece veya gündüz. Telefonum kartta yazılı. Onu gördüğünüz an beni arayın ve ben gelene kadar bir yere kaybolmamasını sağlayın. Bunu benim için yapabilir misiniz?"

Bayan Stover kaşlarını çattı ve adama garip bir biçimde baktı. Jace şayet bir an önce telaşının nedenini açıklayacak iyi bir bahane bulamazsa kadın tekrar şüphelenecekti ve bütün çabası boşa gidecekti.

Dışarıdan bakıldığında Jace'in kesinlikle kaçak sevgilisini bulmaya çalışan tacizci erkek arkadaş gibi görüldüğü aşikardı. Tanrım. Şayet Ash bu yaptığını duysa, hemen Gabe'i arar, beraberce onu yere serer, sonra pestilini çıkartana dek hırpalarlardı. Ardından ona hemen lanet olası bir psikolog ayarlarlardı.

"Kızın durumunun zorluğunun ve kötülüğünün farkındayım, Bayan Stover. Nitelikli bir aday ve şu an içinde bulunduğu şartları da öğrendiğime göre, onun teklifimi aldığından emin olmak benim için daha da büyük önem taşıyor. Başkasını işe alabilirim ancak kızın bu işe ihtiyacı var. Beninle irtibata geçebilir misiniz, lütfen?"

Ses tonundan kendisi bile gurur duymuştu. Hatta bu ses tonuyla kafayı sıyırmadığına dair kendisini bile ikna edebilirdi.

Bayan Stover gevşedi ve gülümsedi, ardından kartı cebine soktu. "Görürsem, ararım."

"Teşekkürler," dedi Jace.

Ardından sandalye ve koltuklarda battaniyelere sarılarak oturan kadınlara baktı. Damarlarında ilerleyen öfkeyi kontrol altına almaya çalıştı.

"Isıtıcınız tamir edilecek, Bayan Stover."

Kadının gözleri irileşti.

Jace daha arabaya dönerken cep telefonunu cebinden çıkartıp arama yapmaya başlamıştı bile.

BÖLÜM VIII

Bethany kavşaktan karşıya geçmeye çalışırken şiddetli bir biçimde titriyordu. Ayakta kalabilmek için tüm iradesini kullanması gerekiyordu. Bir adım, bir adım daha. Şayet şimdi düşerse, ezileceği kesindi. New York şoförleri pek yaya dostu sayılmazlardı.

Kafasını kaldırdı, nefesi duman halinde ağzından süzüldü, bir blok aşağıdaki kiliseyi görebiliyordu. Neredeyse varmak üzereydi. Farkına varmadan dudaklarından bir dua mırıltısı döküldü. *Lütfen, Tanrım. Bugün bir odaları olsun.*

Hissettiği uyuşukluğun bir kısmı geçmişti. Duyduğu şokun etkisi azalmış, gerçeğe dönmüştü. Avuç içlerine baktığında, çizikleri ve akan kanı gördü. Pantolonu kalçasından ve dizlerinden yırtılmıştı, buralarda da ufak tefek sıyrıklar ve derisinde kan lekeleri vardı. Kanın ıslattığı pantolonu tenine yapışıyor, bacaklarını donduruyordu.

Göz kenarlarında gözyaşları birikmişti. Jack bunu nasıl yapabilirdi? Görüşü bulanıklaştı ve derin bir nefes alıp barınağa kadar olan son bloğu yürümek için kararlılığını güçlendirdi. Şayet bir saatliğine de olsa ona sığınmak için bir yer verebil-

seler, ısınabileceği, yaralarını temizleyebileceği, hırpalanmış bedenini dinlendirebileceği, bir yer olsa yeterdi.

Parası yoktu. Hiçbir şeyi yoktu zaten. Sıkı sıkıya korumaya çalıştığı parası gitmişti. Jack bazı kötü adamlardan borç almıştı ve onlar da paralarını geri almak için gelmişlerdi. *Kızdan. Bethany* buz gibi yerde hareketsiz yatarken parasını cebinden almışlardı. Bir tanesi onu tekmeleyerek, Jack'in onlara daha çok borcu olduğunu ve parayı bulması için bir haftası olduğunu kesin bir biçimde hatırlatmıştı.

Gözlerine yaşlar doldukça Bethany dudaklarını ısırdı. Bunalmıştı. Ruhunun derinliklerine dek hastaydı. Karnı öylesine açtı ve canı öylesine çok yanıyordu ki, bir yere kıvrılıp ölmek istiyordu.

Sığınma evinin kapısına vardığında duyduğu rahatlık hissi onu güçsüz kılmıştı. Bir an için içeri girmekten korktu çünkü şayet onu geri çevirirlerse, bir daha dışarı çıkıp sokaklarda yürüyecek gücü bulacağından emin değildi.

Gözlerini kapattı ve derin bir nefes aldı, elini kapıya yasladı ve açmak için itti. Kapıdan içeri girdiğinde onu güçsüz düşüren ve oracıkta yığılmasına sebep olabilecek sıcak bir hava dalgası yüzüne çarptı. Geçen sefer geldiğinde burası bu kadar sıcak değildi. Isıtıcı çalışmıyordu.

İçerideki diğer kadınların seslerini duydu. Sesleri neredeyse... *Mutluydu.* Ve genellikle korunaklarda mutlu insanlar olmazdı. İçeriden gelen yemek kokuları burun deliklerine doldu. Derin bir nefes aldı ve midesi aynı anda zil çaldı. İçeride her ne yiyorlarsa harika kokuyordu.

Kapıyı kapatıp ardından kararsız bir adım attı. Sıcak o kadar iyiydi ki, ellerini ve ayaklarını yeniden hissedebildiği için çok uzun bir süre hareket edemedi. Sıcak hem iyi gelmişti hem de kötü çünkü hissin geri gelmesiyle acı da gelmişti.

"Bethany, sen misin canım?"

Bethany kafasını irkilerek kaldırdı, kaşları çatılmıştı. Adını buraya verdiğini hiç hatırlamıyordu, yoksa vermiş miydi? Hafızasını yokladı ama gönüllü çalışanlara bir şey söylediğini hatırlamadı.

Buna rağmen başını salladı, kalma şansını azaltacak herhangi bir şey istemiyordu.

"Sana neler olmuş böyle?"

Gönüllü kadın Bethany'ye yaklaştığında şaşkınlıktan nefesi kesilmişti ve aynı şekilde Bethany de kadının ifadesinden korkmuştu.

"Ben iyiyim," dedi Bethany alçak bir sesle "Düştüm sadece. Umarım..." Ses telleri onu yarı yolda bırakmak üzereydi. "Umarım bana verecek bu gecelik bir odanız vardır." Lafını bitirir bitirmez reddedilmeye kendini hazırlamaya başlamıştı, reddedileceği düşüncesini kafasından atamıyordu.

"Tabii ki var, çocuğum. Gel ve otur şuraya. Sana sıcak çikolata getireyim, ısınır ısınmaz yemek de yersin."

Rahatlama hissi Bethany'yi şaşırtmıştı. Bu his tüm vücuduna yayıldı, neredeyse ayakta durduğu yerden düşmesine sebep olacaktı. Bethany kadının bakışlarındaki sıcaklığı ve nezaketi görmüş ve mutluluk içine yerleşirken gevşemişti. Bu gece ona verecekleri bir odaları vardı! Uyumak için sıcak bir yeri olabilecekti. Ve yiyecek. Bu kadarı bile onu ağlatmaya yeterdi.

Gönüllü gittikten sonra etrafına bakındı, korunağın diğer sakinlerine baktığında kaşları çatıldı. İçeride geçen sefer kalacak yer sormak için geldiğinde gördüğünden çok daha fazla kadın vardı. O zaman bile kendisi için kalacak yer olmadığını söylemişlerdi. Burayı genişletmişler miydi? Daha fazla mı yatak vardı?

"Adım Kate," dedi kadın sandalyelerin yanında durup içlerinden bir tanesini çekerken. "Gel, buraya otur. Sana sıcak çikolata getiriyorum, sonrasında sana yiyecek bir şeyler ayarlarız. Kesiklerinle ilgilenilmesi gerek."

"Teşekkürler, Kate," dedi Bethany, "Çok minnettar kalırım."

Kadın onu sandalyeye oturttuktan sonra, eğilip eline dokundu. "Hemen döneceğim. Her şey yoluna girecek, güzel kızım."

Kadının verdiği söz Bethany'nin aklını karıştırmıştı. Sandalyeye oturduğu anda çöktü ve bütün gücü kesildi. Elleri titriyordu ve o da ellerinin daha hızlı ısınmalarına çabalayarak ince gömleğinin kol ağızlarından parmaklarını içeri doğru kıvırdı. Yaraları sızlıyordu ancak hiçbiri ciddi değildi.

Bakışları mutfağın içerisinde ona sıcak çikolata hazırlayan Kate'i buldu. Telefondaydı ve her ne konuşuyorsa acil olduğu barizdi. Az sonra kadın telefonu tekrar cebine koydu ve fincanı mikro dalgadan çıkarttı. Karıştırdıktan sonra, dumanı tüten fincanla birlikte Bethany'nin oturduğu yere geldi ve fincanın kızın ellerine nazikçe yerleştirdi.

"Al bakalım, birtanem. İç. Sıcak ama. Her şey yoluna girecek. Endişelenmeni istemiyorum."

Bu kadının ikinci kez desteksiz bir biçimde Bethany'ye teminat verişiydi ama Bethany bunu kafasına takamayacak kadar yorgundu. Bu kadar aç ve yorgun olmasaydı, şuracıkta kıvrılıp battaniyeye sarılarak yirmi dört saat uyurdu. Ya da onu kapı dışarı etmelerine kadar.

Jace ofisinde oturmuş, önündeki bir tomar dokümanı inceliyordu. Bethany'nin gittiği günden bugüne iki koca hafta geçmişti ve Jace onu bulmaya ilk gün olduğundan daha fazla

yaklaşamamıştı. Kendi adına elinden geleni yapmadığından değildi bu.

İş bunaltıcıydı. Birçok çalışanı onu görmezden geliyordu. Gabe ve Ash bile ona mesafeli yaklaşıyorlardı. Neyse ki Mia düğün hazırlıklarına kendisini öylesine kaptırmıştı ki Jace'in kaygılı ve asabi halinin farkına varmıyordu.

Noel'e bir hafta kalmıştı ve Jace'i Bethany'nin üşümüş, yalnız, evsiz, aç hiçbir şeyi olmadığı düşüncesini kafasından atamıyordu.

Parmaklarını yumruk yaparak sıktı ve masanın ortasında bir delik açmayı denedi.

Odasının kapısı açıldı. Jace adam tam mahremiyetini bozan kişiyi kapı dışarı etmeye hazırlanıyordu ki girenin Ash olduğunu gördü. Arkadaşının yüz ifadesi az önce yapmaya niyetli olduğu şeye engel oldu.

Ash... Yani... Bildiği her zamanki Ash'ti. Kaygısız. Umursamaz. Nadiren ciddi. Bugün, her nasılsa... ciddiydi. Kafasında bir şeyler var gibiydi.

"Ne oldu, ailen seni Noel için sıkboğaz mı etti?" diye homurdandı Jace.

Ash'in bu dünyada hassas sayılabileceği tek bir konu vardı. Ailesi. Zamanın büyük bir bölümünü -tatiller de dahil olmak üzere- Jace ve Mia ile geçirirdi. Hatta birkaç hafta önce Gabe onu kendinden uzaklaştırdığı için kalbi kırılan Mia'yı, teselli etmek için Karayipler'e götürmüşlerdi –Neyse ki ayrılık hadisesi çok fazla uzun sürmemişti- ama gerçek şuydu ki Ash; Gabe, Jace ve Mia ile birlikte ailesiyle geçirdiği zamandan çok daha fazla zaman geçiriyordu.

"Görmen gereken bir şey var," dedi Ash sakin ancak ciddi bir tonda, pek onun tarzı sayılmazdı bu.

Tedirginlik Jace'in omuriliğinden yukarı çıkıp boynuna sarıldı.

"Gabe ve Mia ile ilgili mi?" diye tahminde bulundu. Şayet Gabe yine Mia'nın kalbini kırdıysa bu sefer o piçi öldürecekti.

Ash, elinde bulunan dosyayı Jace'in masasına attı. "Bunun yüzünden muhtemelen bana çok kızacaksın ama ben senin arkadaşınım ve arkadaş dediğin bunu yapar. Sen de benim için aynı şeyi yapardın."

Jace'in gözleri kısıldı. "Sen neden bahsediyorsun, Ash?"

"Sen şu iki haftayı Bethany Willis'i aramakla harcarken, ben de onun hakkında bilgi topladım. Bu işin peşini bırakmalısın, dostum. Bırak git. Kızın iyi bir tarafı yok."

Jace, Ash'e tekrar gözlerini dikip baktığında, bir sıcaklık dalgası damarlarını yıkayıp geçiyordu. "Beraber becerdiğimiz evsiz bir kadını unutmam gerektiğini söylediğin cümleyi duymamış gibi yapacağım. Durumunu o anda bilsek de, bilmesek de kendisinden faydalandığımız bir kadın. Kalacak yeri olmayan, aç, onu sıcak tutacak bir paltosu bile olmayan bir kadın."

Ash çaresizce ellerini kaldırdı. "Raporu bir oku, Jace."

"Sana kızın iyi bir tarafı olmadığını düşündüren şeyi bana açıkça neden söylemiyorsun?" dedi Jace, yakıcı bir sesle.

Ash, derin bir iç geçirdi. "Birinci dereceden madde bağımlılığı var. Düzenli bir işi olmamış. Asla. Hayatının önemli bir kısmını tedaviyle geçirmiş. Liseyi bitirmiş ancak üniversiteye hiç gitmemiş."

Jace'in çenesi seğirdi ve masasının üzerinde duran dosyaya bakakaldı. Ardından bakışlarını karşısında dikilen Ash'e çevirdi. "Ve sen bunların kadına yardım etmememiz için iyi birer sebep olduğunu düşünüyorsun?"

"Sırf yardım edeceksen, hayır," dedi Ash. "Ama sen de, ben de iyi biliyoruz ki, kıza sadece yardım etmeyeceksin.

Onu saplantı haline getirdin, Jace. Seni daha önce hiç böyle görmemiştim. Bir an önce aklını başına toplamalısın. Evet, onu becerdik. Beraber bir sürü kadın becerdik. Neden bu kadının diğerlerinden farklı olduğunu anlayamıyorum."

Jace ayağa kalktı, Ash'in kafasını kopartmaya hazırlanıyordu ki, cep telefonu çaldı. Hızla cebinden çıkarttı ve arayan numarayı kontrol etti ama tanıdık veya rehberine kayıtlı bir numara değildi. Normal şartlarda telefonu açmazdı ama Bethany'yi aramaya başladığı günden beri gelen hiçbir çağrıyı reddetmemişti.

"Jace Crestwell," dedi, bakışları hâlâ Ash'in üzerindeydi.

"Bay Crestwell, ben St. Anthony kadın sığınma evinden Kate Stover."

Jace'in nabzı yükseldi ve koltuğuna çöktü, Ash'in varlığını çoktan unutmuştu. "Evet, Bayan Stover, nasılsınız?"

"O, burada" dedi Kate, kuru bir sesle. "Az önce geldi. Yaralanmış."

Jace'in midesi ağırlaşıp çökerken, korku boğazına yerleşmişti. "Ne? Ne olmuş?"

"Bilmiyorum. Dediğim gibi, az önce geldi. Onu oturttum ve şimdi de ona sıcak çikolata yapıyorum. İyi görünmüyor, Bay Crestwell. Korktuğu ve bunaldığı çok açık, dediğim gibi yaralı."

"Gerekirse üzerine oturun," diye gürledi Jace. "Ne yapacağınız umurumda değil. Ben gelene kadar gitmesine sakın izin vermeyin."

Telefonu cebine tıktı ve oturduğu koltuktan kalktı. Ash'in yanında geçerken arkadaşı onun kolunu tutmak için elini kaldırdı.

"Neler dönüyor dostum? Neler oluyor?"

Jace kolunu Ash'in pençelerinden kurtardı. "Gidip Bethany'yi alacağım. Yaralıymış."

Ash küfrü basarken, kafasını salladı. "Bu kötü bir fikir."

Jace ofisinden çıktı ve koridora daldı. Asansöre doğru hızlı adımlarla giderken arkadaşının ona yetişmeye çalışan ayak seslerini duyuyordu.

"Seninle geliyorum," dedi Ash, kararlı bir sesle.

Jace asansöre bindi ve tam Ash onu takip edecekken kolunu arkadaşını engellemek ister gibi kaldırdı. Diğer eliyle giriş katının düğmesine bastı ve sonra arkadaşını geriye ittirdi.

"Bu işe burnunu sokma, Ash," diye uyardı Jace, yumuşak bir sesle. "Seni ilgilendirmez."

Ash'in bir an için burun delikleri açıldı, gözleri hiddetle parladı. Jace söylediği şeyin adice olduğunu biliyordu, ancak gerçek şu ki Ash de bazen adileşebiliyordu.

"Evet, haklısın. Hatta sen bile ilgilendirmiyorsun," dedi Ash, sesinde alaycılığın yakıcı tonu vardı.

Asansör kapılarının kapanması için geriye doğru bir adım attı, kapılar kapanıp Jace gözden kaybolduğunda, dudakları gergindi.

BÖLÜM IX

Jace şoförüne arabayı sığınma evine sürmesini emretti ve gazı köklemesini söyledi. Bethany'nin ne kadar orada kalacağından emin olamıyordu ve işini şansa bırakmak istemiyordu. Zaten daha önce bir kez ortadan kaybolmuşken, olmazdı.

Kate, Bethany'nin yaralandığını söylemişti. Jace'in zihninde binbir sahne canlandı, hiçbiri de hoş değildi. Detaylara girmemişlerdi. Jace, genç kadına ulaşmak için sabırsızlanıyordu. Yaralanmayı nasıl becermişti?

Sokaklarda yalnız bir kadın... Yaralanmasının binbir farklı yolu vardı ve her biri de Jace'in boğazını ayrı ayrı sıkıyordu.

Sığınma evinin kapısına geldiklerinde Jace şoförüne beklemesi talimatını verdi. Çok geç kalmadığını umuyordu ama her şeye karşı hazırlıklıydı.

Girişe doğru yöneldi, soğuk paltosundan içine işliyordu. Kapıyı açtığında, bakışları hızla odayı taradı, Bethany'yi arıyordu. En sonunda kadını gördü. Arka tarafta. Başka bir köşede, diğer kadınlardan ayrı. Sandalyede oturuyordu, solgundu ve dalgın görünüyordu.

Jace ona uzun uzun baktı, genç kadının, orada olması-

nın verdiği iç ferahlığı kelimelerin ötesindeydi. Bethany'nin pantolonunu görebiliyordu, dizlerinden yırtılmıştı, bir bacağının yan tarafında da yırtık vardı. Jace ayrıca onun kıyafetlerinin üzerindeki kan izlerini görebiliyordu, bileklerindeki kaba yaraları da. Neler olmuştu?

Bethany'ye doğru ilerlemeye çalışırken, Kate onun önünde durdu, yüzü endişeyle gerilmişti.

"Onu yanınızda götürecek misiniz, Bay Crestwell?"

"Ah, Evet," dedi Jace sakin bir şekilde. "Benimle geliyor. Onunla ilgileneceğim. Söz veriyorum."

Kate'in ifadesi rahatlamıştı. "Güzel. Onun için endişeleniyorum. Hepsi için."

Jace Bethany'nin ne kadar kötü yaralandığını görebilmek için hareketlenmişti ama Kate onu bir kez daha durdurdu.

"Size teşekkür etmek istiyorum," dedi kadın yumuşak bir sesle. "Her şey için. Isıtıcı, yemek. Cömert bağışınız. Etrafınıza bakın Bay Crestwell. Buradaki kadınların uyuyacak sıcak bir yeri ve sıcak yiyecekleri varsa, bu sizin sayenizde."

Jace yüzünü ekşitti, kadının minnettarlığı karşısında rahatsız olmuştu. Kesin bir biçimde başını salladı ve Bethany'ye doğru ilerledi. Genç kadının gözleri kapalıydı. Oturduğu yerde uyuyor gibiydi. Jace onu daha yakından inceleme fırsatına sahip olmuştu ve gördüklerine lanet okudu.

Şayet bu mümkünse, Bethany daha da zayıflamıştı. Gözlerinin altında gölgeler vardı. Solmuştu.

Ve canı yanıyordu.

Jace, onun önünde diz çöktü. Genç kadın onun varlığını hissedince gözlerini açtı ve irkilerek geri sıçradı, paniği gözlerinden okunuyordu.

"Her şey yolunda, Bethany," diye mırıldandı Jace.

Genç kadının korkusunun geçmesinden memnun ol-

muştu ama Bethany'nin korkusunun yerini hemen şaşkınlık almıştı.

"Jace?"

Bethany'nin sesi ihtiyatlı bir fısıltı gibi çıkmıştı, neredeyse kadın dizlerinin önünde diz çökenin Jace olduğuna inanamıyormuş gibi. Ardından dikleşti, kollarını çevirdi, yaraları ve kanı saklıyordu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu titreyen bir sesle.

Jace'in ifadesi sertleşmişti, ayağa kalktı. Bethany'nin bakışları onu takip etti Jace tek kelime etmeden eğilip onu sandalyeden kaldırdı.

Bethany yumuşak bir biçimde adamın göğsüne kondu, Jace sahip çıkarcasına onu kucakladı, genç kadına başka hiçbir şeyin zarar vermediğine emin oldu. Bethany irkildi ve güçlü bir solukla çenesi gerildi.

"Ne yapıyorsun?" dedi, sesi tıslar gibi çıkmıştı.

Adam kapıya doğru yöneldi, Bethany karşı koymaya çalıştığında kavrayışı sıkılaştı.

"Seni buradan götürüyorum," dedi Jace, sanki önemsiz bir şey yapıyor gibi.

Bethany azimle itiraz edecekti ki Jace, Kate'in endişeli bakışlarını yakaladı. Yaşlı kadını temin etmek için başını salladı ve ardından Bethany'yi kavrayan kollarını daralttı.

"Yeter," diye çıkıştı. "Benimle kavga etme. Kate'i endişelendiriyorsun. Seni incitmeyeceğim. Seninle ilgileneceğime dair ona söz verdim. Lütfen olay çıkartma. Buradaki kadınları korkutmak istiyor musun?"

Bethany dudağını ısırdı ve gevşedi. Yavaşça, başını salladı. "Hayır," diye fısıldadı. "Ama beni buradan kucağında götüremezsin."

"İzle de gör."

Jace kapıyı omzuyla açtı ve soğuğun şiddeti genç kadının titremesine neden oldu. Jace nefesinin arasından bir lanet okudu, Bethany'yi soğuktan daha iyi koruyamadığı için sinirlenmişti. Üzerindeki kıyafet soğuğun karşısında hiçbir koruma sağlamıyordu.

"Beni korkutuyorsun."

Genç kadının sesi cılızdı. Jace onun korkup korkmadığından emin değildi ama titrediğini hissedebiliyordu.

"Seni incitmeyeceğim, bunu bal gibi biliyorsun."

Genç kadın bakışlarını ona doğru çevirdiğinde gözlerinde endişe vardı. Arabası yaklaşırken Jace yoldan geçenlerin bakışlarına aldırmadan kaldırımda durdu.

"Bunu nerden bilebilirim?"

Jace'in dudakları gerildi. "Bunu hâlâ bilmiyorsan, yakında bileceksin."

Araba durdu ve şoförü arabadan inerek arka kapıyı açmak için hızla hareket etti.

Jace genç kadını arabaya yerleştirip arkasını koltuğa yasladı ve kendisi de yanına oturdu. Isıtılmış koltuklara temas ettiğinde Bethany iç geçirdi.

Bir süre sonra, araba trafiğe takıldı ve arka koltuğa bir sessizlik çöktü.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu Bethany, sesindeki endişe hâlâ hissedilebiliyordu.

Jace onun ellerine uzandı, her iki avcunu da yaraları inceleyebilmek için yukarı doğru çevirdi.

"Ne oldu, Bethany?"

Bethany öyle hareketsiz duruyordu ki Jace onun nefes aldığından emin olmak için kontrol etmek zorunda kaldı. Gözlerinde öylesine bir karanlık vardı ki –umutsuzluk- Jace'in bütün nefesini kesiyordu. Ve Jace biliyordu, hiç şüphe

duymadan, doğru olan şeyi yapmıştı. Onu arayıp bulmakla, doğru şeyi yapmıştı.

Bethany, ellerini Jace'in ellerinden çekip yüzünü cama doğru döndü. Bu adam ne yapıyordu? Onu nasıl bulmuştu? Onu *neden* bulmuştu?

Adamı sığınma evinde görmek büyük bir şoktu. Bethany son gücüyle itiraz edecek olmuştu ama adam onu susturmuş, ardından onu arabanın arkasına tıkmıştı. Bu adam kaçırma değil miydi?

"Bethany, bana bak."

Jace'in sesi nazik olsa dahi, vurgusundaki emir verir hali sezilmeyecek gibi değildi. Bethany'nin duyup da itaat etmemezlik yapmayacağı bir emirdi. Genç kadın yanağını çevirdi ve kirpiklerinin altından adama baktı. Nefesi boğazında sıkıştı.

O kadar güzel bir adamdı ki. Öylesine karanlık ve derin. Üzerinden güç akıyordu. Onun gücünü hissedemeyen biri aptal olmalıydı. O kadar barizdi ki. Sanki doğuştan hakkı olan bir gücü yönetiyordu.

Bethany, şu an için sinirli bir enkaz gibi olsa da, Jace'in bir kadını her zaman güvende hissettirebilecek bir adam olduğuna yemin edebilirdi. Adamın gözlerine attığı bir bakış ona güvende olmadığını söylese de, Bethany kendini güvende hissettirmeyen şeyin ne olduğunu çoktan unutmuştu.

Bu adam zarar vermezdi. Bethany bundan emindi. Ancak fiziksel olmayan daha birçok acı türü vardı.

"Benden korkma."

Bethany'nin dudakları çarpıldı. "Bu bana öylece verebileceğin bir talimat değil. Birine benden korkma demen, onu korkutmadığın anlamına gelmez!"

Jace'in bakışı sertleşti. "Sana zarar vereceğimi düşündürecek bir şey mi yaptım?"

"İsteğim olmadan beni sığınma evinden kucağında dışarı çıkarttın. Yaptığın şey adam kaçırma. Neden oradaydın? Beni nasıl ve neden buldun? Anlamıyorum." Kelimeleri kadının istediğinden çok daha yüksek sesle çıkmıştı. Panik içerisinde konuştuğunu belli eden titreme sesinde çınlıyordu.

Jace parmaklarını onun yanağına koydu, sadece genç kadının dokunuşunu hissedebileceği kadar bastırdı. Bethany reddedemeyecek kadar güçsüzdü.

"Bana ihtiyacın var," dedi Jace basitçe.

Bethany ağzını açtı ve adama şaşkınlık içinde baktı. Ne söyleyeceğini bilemiyordu. Ne diyebilirdi ki?

Jace öne doğru eğildi ve genç kadının alnına dudaklarını değdirerek, öpücüklerin en narinini kondurdu. Bethany gözlerini kapadı ve adamın yaptığı bu jestin zevkine vardı. Bu adamın alnında büyük harflerle bela yazıyordu. Başı *beladaydı*. Çok, çok kötü hem de.

"Bu akşam bende kalıyorsun," dedi Jace, tekrar yerine otururken. Sakin konuşuyordu. "Yarın, seni kız kardeşimin evine götüreceğim. Artık orayı kullanmıyor. Mobilyaları duruyor, yani herhangi bir şeye ihtiyaç duymayacaksın."

Bethany'nin adamın sesindeki kesinlik ifadesi karşısında ağzı açık kaldı. Soru filan sormuyordu. Bir şey rica etmiyordu. Karar çoktan verilmiş gibi konuşuyordu. Sanki Bethany'nin kendi kaderi hakkında herhangi bir söz hakkı yokmuş gibi.

"Bu çılgınlık," diye fısıldadı Bethany. "Hayatımı bu şekilde yeniden şekillendiremezsin. Kardeşinin evinde kalamam."

Jace tek kaşını kaldırdı ve Bethany'nin kendisini aptal gibi hissetmesine neden olacak bir bakış attı.

"Kalacak bir yerin mi var?"

"Olmadığını biliyorsun."

"O zaman bunun neden bir sorun haline geldiğini anlamıyorum. Mia dairesini kullanmıyor. Evlenene kadar Gabe ile birlikte kalacaklar. Ev arkadaşı, erkek arkadaşının yanına taşındı. Ev boş ve kirası ödendi. Orada kalacaksın, en azından şimdilik."

Bethany'nin kaşları adam "şimdilik" kelimesini vurgularken hafifçe oynadı.

Jace, onun kafasının karıştığını fark etmiş gibi gülümsedi.

"En sonunda yanıma taşınacaksın ama durumunu... düzeltmek için zamana ihtiyacın olduğunu kabul ediyorum."

"Sen delisin," diye mırıldandı Bethany. "Manyak bir adam tarafından kaçırıldım."

Central Park'ın karşısındaki ultra-modern yüksek binanın önünde durduklarında, Jace doğruldu. Hafif yağmur çiseliyordu şimdi. Arabadan indiğinde genç kadının elini tutmak için eğildi ve onu kapıya doğru çekti.

"Acele et, böylece ıslanmazsın," dedi adam girişe doğru hızla ilerlerken. İçeriye girene kadar Bethany'yi kendisine yetişmek için zorlamıştı, nefes nefeseydi. Pantolonun kumaşı ıslanıp dizlerindeki yaralara yapıştığında yüzünü buruşturdu, yine acıyordu yaraları.

Jace, onun yüzündeki ifadeyi görmüştü, genç kadının yırtık kotuna baktığında, bir küfür savurdu. Onu kolundan tuttu, asansöre doğru yönlendirdi ve içeriye kadar eşlik etti. Jace'in onları ıslanmadan içeri sokma çabasına rağmen, Bethany'nin kıyafetleri üzerine yapışacak kadar ıslanmıştı ve genç kadın titriyordu.

Asansörün kapıları mermer zeminli, tavandan aşağıya devasa kristal avizelerin sarktığı şık bir antreye açıldı. Jace genç kadını ileriye doğru hafifçe sürükledi ve Bethany duraksayarak adamın dairesine girdi.

"Seni şu kıyafetlerden kurtarmalıyız, yaralarınla ilgilenmeliyim," dedi Jace.

Adamın buyruğu, Bethany'nin sanki kıyafetlerinin çıkmasına engel olacakmış gibi daha da sıkı kendine sarılmasına sebep oldu. Evet, Jace onu çıplak görmüştü ama şimdi adamın karşısında bir daha çıplak olma fikri, genç kadının kendini aşırı derecede kırılgan hissetmesine neden olmuştu.

Bethany adama manyak demişti ama kendisi onun bunu yapmasına izin verdiği için adamdan daha da çılgındı.

"Konuşmamız lazım Jace," diye kekeledi Bethany. "Bu manyakça. Burada seninle olamam. Neden sığınma evinde olduğunu bile bilmiyorum veya orada olduğumu nereden bildiğini."

Jace parmağını onun dudağına koydu, bakışları tartışmaya mahal vermiyordu. "Sen sıcak bir duş aldıktan ve ben de yaralarınla ilgilendikten sonra durumumuzu tartışmak için uzun zamanımız olacak. Haklısın. Tartışacak çok şeyimiz var ve inan bana sırası gelecek. Ama önceliğim seninle ilgilenildiğinden emin olmak."

Bethany, perişan haline baktığında sıcak bir duşun kesinlikle iyi olacağına karar verdi. Adamın açıklaması her neyse, kuru ve sıcak haldeyken çok daha iyi idare edebilirdi.

"Tamam," diye mırıldandı.

"Gördün mü? O kadar da zor değilmiş."

Bethany kaşlarını çattı. "Ne?"

"Kontrolü bana verme. Seni şimdiden uyarıyorum, Bethany. İşleri kendi yolumla halletmeye alışkınım."

Ne demekti bu...? Kontrolü ona vermekle ilgi tek bir kelime etmemişti!

Bethany ağzını açıp karşılığını verecekti ama adam dudaklarını onunkilere yaklaştırdı ve onu öptü. Genç kadının işlemek üzere olan ağzını kapatmıştı böylece.

BÖLÜM X

Jace onun vücudundaki her bir kesik ve yarayı dikkatlice muayene ederken, Bethany banyo tezgahında oturuyordu. Bütünüyle dikkatliydi. Tamamen çıplaktı ve Jace onun vücudunun tek bir santimetre karesini atlamadan muayene etmişti.

Jace dudakları herhangi bir anlam içermeden düz bir çizgide duruyordu. Bethany yaraları temizlerken sessiz kalmaya devam etti. Hâlâ üşüyordu. İçi üşüyordu. İliklerine kadar. Bir daha ısınabileceğinden emin değildi.

Bethany birkaç dakikayı daha titreyerek geçirdikten sonra, Jace küfrü bastı -bu onun Bethany'nin yanında sıklıkla yaptığı bir şeydi- ve genç kadını tezgahtan indirdi.

"Duşu açıyorum. Isınman gerek. Çıktıktan sonra yaralarını bandajlayacağım. Dikiş atılması gereken bir yaran yok ama enfeksiyon kapmamaları için antibiyotik merhem süreceğim. Sen duştayken, ben de akşam yemeğini ayarlayacağım."

Bethany'nin onayını beklemedi. Zaten onun fikrini bir kere bile sormamıştı ki. Eğildi, suyu açtı ve tekrar Bethany'nin çırılçıplak halde durduğu yere geldi. Genç kadın gününün daha ne kadar ilginçleşebileceğini düşündü.

Jace onun çıplak omzuna elini götürdü, güven verircesine omzunu sıktı ve banyodan çıktı. Bethany banyo tezgahına yaslandı ve aynadaki yansımasını incelemek için döndü. Üzerine ölüm çökmüş gibi bakıyordu. Yorgun. Bitik. Endişeli. Korkmuş.

Beyninde binlerce kelime dönüyordu.

Gözlerini kapattı ve tezgahın kenarını tutup da kendini güvenceye alana kadar, tehlikeli biçimde sallandı. Bu gecelik, en azından, güvendeydi. Jace'e bunu neyin yaptırdığını bilmese de, onu buraya getirdiği için müthiş derecede rahatlamıştı. Onu kimsenin bulma ihtimalinin olmadığı bir yere. Jack'in bile nerede olduğunu bilemeyeceği bir yere.

Suyu boşa harcadığını bilerek duşa girdi ve sıcak su sızlayan vücuduna değdiğinde inledi. Saf bir huzurdu. Hissettiği en güzel şeydi.

Başını yukarı kaldırdı, suyun yüzüne akmasına ve boynuna inmesine izin verdi. Yaraları sıcak su değdiğinde acıyordu ama genç kadın vücudundaki yaraları temizlerken dikkatliydi.

Duşta vücudu ağırlaşana ve bu kadar yoğun sıcak suya maruz kalmaktan halsizleşene kadar kaldı. Saçını son bir kez duruladıktan sonra, suyu kapattı ve dışarı çıktı.

Sıcak su onu yenilemiş, şaşırtmıştı. Yukarı baktığında Jace'in banyo ısıtıcısını özellikle açtığını fark etti ve yarım saatlik duşun üzerine bu ona kendini iyi ve evinde hissettirdi. Jace ona havlu getirmişti. Büyük ve yumuşacık, Bethany kendisini bulutlara sarınmış hissetti.

Günah sayılabilecek derecede israftı belki ama Bethany iki havlu kullandı, birisi vücudu içindi, diğerini saçına sardı. Ona keyfini çıkartması için baş döndürücü nitelikte bir heyecan veren uçarı bir lükstü bu.

Tezgahın üzerinde daha önce orada olmayan kıyafetleri gördüğünde gözlerini şaşkınlıkla kırpıştırdı. Kapının arkasında kalın bir sabahlık asılıydı. Ayrıca bir çift de terlik. Jace her şeyi düşünüyordu.

Bakışları tekrar kıyafetlere yöneldi ve kaşları çatıldı. Bu adam evinde yattığı kadınların kıyafetlerini saklıyor muydu?

Bir kot pantolon ve bir tişört seçti ve çabucak bunların ikisinin de çok büyük olduğunu fark etti. Aslında çok da değildi, açıkçası bir yıl veya biraz daha önce bu kıyafetler ona tam gelirdi. Öncesinde zayıf değildi. Bu kadar zayıf değildi. Daha etliydi. Normal sayılırdı.

Şimdi ise sadece göğüsleri belirgindi. Kalçası yoktu. Popo diye bir şey kalmamıştı. Kilo kaybı nedeniyle köşeli hatlar. Sokaklarda yaşam zordu. İnsanı zamanından önce yaşlandırıyordu.

Kurulanmak için yeteri kadar zaman harcadıktan sonra pantolon ve tişörtlerin arasına sıkışmış iç çamaşırını aldı, başka bir kadının iç çamaşırını ödünç aldığı için utanmıştı. Sutyen yoktu, çok da önemli olmadığını düşündü. Zaten normalde de iki tane sutyeni vardı, ikisi de iyi durumda sayılmazdı. Az önce üzerinden çıkarttığı –ya da Jace'in çıkarttığı- kirli ve delik deşikti. Kurtarılabilir gibi değildi.

Jace daha önce göğüsleri ile bu kadar yakınlaşmış olmasaydı, önemli sayılabilirdi. Onu sutyensiz görmek Jace'i utandırmazdı.

Bethany tişörtü kafasından geçirdi. Tişört kalçalarının üzerinde durduğunda boldu. Hatta göğüsleri bile azıcık olsun kumaşı germemişti, bu demek oluyordu ki, tişörtün sahibi Bethany'nin eskiden olduğundan daha iriydi.

Kotu da üzerine çektikten sonra, kafasındaki havluyu açtı ve ıslak kedi yavrusu görünümünden kurtulmak için par-

maklarını saçlarının arasına sokup saçlarını dalgalandırdı. Bunu kısmen gerçekleştirebildi ama fırça bulabilmek umuduyla Jace'in çekmecelerini karıştırmayacaktı.

Derin bir nefes verdi, omuzlarını dikleştirdi ve kapıya doğru döndü. Kararsızlık geçirdi, eli tokmağın üzerindeydi. Korkağın tekiydi. Jace ile yüzleşme fikri onu korkutuyordu. Onu inciteceğini düşündüğünden değil, ona karşı bir şansı olmadığını bildiğinden dolayı.

Daha da kötüsü ona karşı koymayı istediğinden de emin değildi. İşleri onun devralmasına izin vermek çok daha kolaydı. İlgilenilmek, onu cezbeden çok yabancı bir kavramdı. Eşeğin yürümesi için önüne iple sarkıtılan havuç gibi, bu kavram da onun önünde sallanıyordu.

Kapı aralanınca, Bethany zıpladı.

"Bethany? Hazır mısın?"

Bethany yutkundu, birkaç adım ötede duran Jace'i görmek için kapıyı açtı. Genç adam onun vücuduna bir göz attı ve kaşlarını çattı.

"Kotunu tekrar çıkartmanı isteyeceğim. Giyinmeden önce yaralarını bandajlamalıyım."

"Unuttum," dedi Bethany alçak sesle. "Kıyafetleri orada görünce, giyinmemi istediğini düşündüm."

"Çok da önemli değil. Oturma odasına gel. Orada yapacağız."

Jace onun bileğini tutmak için elini uzattı ve banyodan çıkarken ona yol gösterdi, yatak odasına gitti ve ardından oturma odasına geldi.

Panoramik pencerelerden görülen muhteşem bir şehir manzarası vardı.

"Kotunu çıkart," dedi Jace, "Sonra kanepeye uzan ve keyfine bak. Akşam yemeği hazır olmak üzere. Seni tamamen iyileştirdiğimde, yiyebiliriz."

Bethany, tartışmanın anlamsız olduğunu bilerek, pantolonunu çözdü ve dizlerine düşmesine izin verdi.

"Biliyorum çok büyük," dedi Jace, kıyafetleri bir kenara fırlatırken. Bethany'nin eline uzandı ve onu karşısına oturttu. "Yarın gider, ihtiyacın olan şeyleri alırız. İlk alacağın şey palto olacak. Dışarısı buz gibi ve sen üzerinde düzgün bir kıyafet bile olmadan şehirde koşuşturuyorsun. Bu saçmalık sona erecek."

Genç adamın ses tonu hem sert hem de endişeliydi. Sanki her zaman Bethany'nin iyiliğini düşünen birisi gibi konuşmuştu.

Bethany zihinsel olarak kendisini sarstı, çünkü bu tür bir fantezinin sınırları tehlikeliydi. Kendisiyle ilgilenmek konusunda, kendisinden başka hiç kimseye güvenmemeyi zor yoldan öğrenmişti.

Jace, ufak bir ilk yardım çantasının durduğu kahve sehpasına eğildi. Her bir yaraya merhem sürüp, büyük yaralara gazlı bezle pansuman yapıp, küçük yaralara yara bandı yapıştırırken uzun bir sessizlik oldu.

Bethany onun ne kadar nazik olduğunu düşünürken, Jace genç kadını kanepeye itti ve tişörtünü kaldırdı.

"Orda kesik filan yok!" diye çığlık attı Bethany.

Jace'in ifadesi cinayet işlemeye hazırmış gibiydi. "Hayır ama berelenmeler var. Dışarda neler oldu, Bethany? Bunu sana kim yaptı?"

Jace'in sesi öylesine öfkeliydi ki Bethany bu öfkeden dolayı irkildi. Geri çekilmesi içgüdüseldi. Kendini koruma içgüdüsü.

"Kahretsin, Bethany, sana zarar vermeyeceğim. Sana asla zarar vermem. Ama bunu sana hangi pisliğin yaptığını bilmek istiyorum."

"Ç-çok s-sinirlisin."

"Kesinlikle. Öfkeden deliriyorum. Ama öfkem sana değil, güzelim." Jace'in sesi ona güzelim derken yumuşamıştı ve Bethany'nin de aynı şekilde içinde bir yerler yumuşuyordu. "Sana elini süren o piç kurusuna öfkeliyim. Ve sen bana neler olduğunu anlatacaksın."

Bethany'nin rengi soldu ve gözleri irileşti.

Ardından, Jace'in onu şaşırtmak için başka hiçbir şey yapmayacağını düşünürken, Jace onun üzerine eğildi ve başını onun kaburgalarına doğru alçalttı. Bethany'nin her bir çürüğüne bir öpücük kondurdu, ağzı o kadar yumuşaktı ki Bethany onun dudaklarının baskısını neredeyse hissetmiyordu.

Yüce Tanrım, bu adama nasıl karşı koyacaktı?

"Ağrıların için bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordu Jace.

"İyiyim," diye fısıldadı Bethany. "Sadece açım."

Jace kafasını kaldırdı, ağzı bir kez daha gerilmişti.

"En son ne zaman yemek yedin? Ve sakın bana yalan söyleme."

Bethany için çok zor oldu ama yalan söylemedi. "Üç gün önce."

"Lanet olsun!"

Jace'in çenesi kasıldı ve sanki Bethany ile yeniden göz göze gelmeden önce kendini toparlamak istiyormuş gibi kafasını diğer yana çevirdi. Bakışlarını genç kadına yeniden çevirdiğinde, gözlerinde ateş vardı ve hâlâ her an patlayacakmış gibi duruyordu.

"Bana bir dakika izin ver," diye mırıldandı.

Kanepeden kalkmadan önce fark edilebilir bir biçimde burnundan tekrar tekrar derin nefes alıp verdi. Elini uzattı, avuç içlerini yukarı çevirdi, Bethany'nin elini tutup kalkmasını bekledi.

Bethany onun kendisine yardım etmesine izin verdikten sonra Jace, genç kadının pantolonunu almak için yere eğildi. Ardından Bethany'nin elini koluna götürdü ve pantolonun paçalarını ayağına geçirirken genç kadına tutunmasını söyledi.

Bethany'yi elinden tuttu ve mutfağa götürdü. Ev, odaların birbirine aktığı açık konseptte tasarlanmıştı. Yemek odası, daha doğrusu yemek bölümü mutfağın hemen önünde, oturma grubunun hemen arkasındaydı. Amerikan mutfakta yemek yapan hem yemek alanını hem de yaşam alanını görebiliyordu. Jace, Bethany'yi yüksek arkalıklı sandalyeye oturttuktan sonra üç adet tavanın fokurdadığı fırına gitmek için tezgahın etrafından dolandı. O, makarnayı süzüp sos dolu tavaya dökerken Bethany onu ilgiyle izliyordu. Adam makarnayı ustaca karıştırdı ve iki tabağa servis yapmadan önce son bir kez baharat ekledi. Son olarak tavada sotelenen tavuk göğsünü aldı ve makarnanın üzerini süslemeden önce ufak dilimler halinde böldü.

"Voila," diyerek Bethany'ye tabağını tezgahın üzerinden uzatırken, başarısıyla gurur duyar gibiydi.

"Etkilendim," dedi Bethany samimi bir şekilde. "Görüntüsü de kokusu da muhteşem. Yemek yapabildiğini düşünmezdim."

Jace tek kaşını kaldırdı, "Neden yapmayayım ki?"

Bethany sıcaklığın yanaklarına yayıldığını hissetti. "Kendilerine yemek yapan zengin, seçkin bekar erkeklerle pek tanışma şansım olmadı."

Jace güldü. "Küçük kardeşimi ben büyüttüm, o zamanlar dışarıda yiyecek ya da başkalarına yemek için ödeyecek paramız yoktu. Hayatta kalmaya çalışan zavallı bir üniversite öğrencisiydim."

"Ailen neredeydi?"

Jace'in gözleri çakmak çakmak olmuştu. "Mia altı yaşındayken, trafik kazasında öldüler."

Bethany kaşlarını çattı. "Şayet sen o zamanlar üniversiteye gidiyorsan aranızda epey yaş farkı olmalı."

"On dört yaş" diye doğruladı Jace. "Kardeşim, tekne kazıntısıydı. Annem onu kırklı yaşlarında doğurdu. Beni erken yaşlarda doğurmuştu ve hep yanımızda olacaklarını düşünmüşlerdi."

"Kardeşini yetiştirmen çok hoş," dedi Bethany sakince.

Jace omuzlarını silkti. "Yapacak başka bir şey yoktu. Onu terk edemezdim. Sahip olduğu tek aile bendim."

Tezgahın etrafından dolandı ve tabağını alarak Bethany'nin yanındaki sandalyeye oturdu. Genç kadına baktı ve onun henüz bir lokma bile almadığını görünce kaşlarını çattı. "Ye, Bethany."

Bethany çatalını lezzetli görünen makarnanın için daldırdı ve lokmasını dudaklarına götürdü. Enfes bir kokusu vardı.

Diline değdirdiğinde ise gözlerini kapattı ve iç çekti.

"Güzel mi?"

"Çok lezzetli," dedi genç kadın.

Jace aniden ayağa kalktı ve Bethany onun etrafından dolaşıp tezgahın üzerinde bulunan iki bardağı aldığını gördü. Jace onun önüne bir bardak portakal suyunu bıraktığında içi ısındı. Onun geçen sefer portakal suyu istediğini hatırlamıştı.

Bethany tamamen doyana kadar her bir lokmanın, her bir ısırığın keyfini çıkardı. Tabağını ileri doğru iterken, mutlulukla içini çekti. "Teşekkür ederim, Jace. Muhteşemdi."

"Adımı söyleyiş biçiminden hoşlanıyorum."

Bethany'nin kaşları çatıldı. Buna nasıl bir karşılık vermesi gerekiyordu ki?

Bethany, konuşacakları çok şey olduğunu bildiği için - kardeşinin dairesine taşınmayacağını ona kesinlikle söylemeliydi- parmaklarını gergin bir biçimde birbirine kenetledi ve Jace'e baktı.

"Jace?" dedi yumuşak bir biçimde. "Konuşmamız gerek."

Genç adam başını salladı, dudakları sıkı sıkıya kapalıydı. "Emin ol konuşacağız. Gel, oturma odasına gidelim. Sorularım var, hâlâ yanıt alamadığım sorular."

Bethany gözlerini kırpıştırdı, ardından kaşlarını çattı. O, konuşma yapmayı planlayanın kendisi olduğunu söyleyemeden, Jace onu sandalyeden kaldırdı ve oturma odasına götürdü.

Jace, Bethany'yi kanepeye oturttuktan sonra şömineye doğru döndü. Alevler yükselerek dans ederken, Bethany iç geçirdi. Oda ona bir yuva hissi vermişti. Bu saçma düşünceyi kafasından atmak için başını salladı. Bir yuva hakkında ne bilebilirdi ki? Yuva senin yarattığın bir yerdi, o ve Jack viran birçok yerden yuva yaratmayı başarmışlardı.

Mutsuz bir biçimde geçirdiği yıllar boyunca Jack ile birlikte yuva olarak benimsedikleri yerleri, viraneleri düşündü. Bazen kendisi kısa süreli de olsa bir işte çalışabiliyordu ve yıkık dökük de olsa idare edebilecekleri motellerde kalabiliyorlardı. Artık kalıcı bir yeri olsun istiyordu, her gün kalacakları başka bir yer aramak zorunda kalmayacakları bir ev.

"Kafanı neden sallıyorsun?" diye sordu Jace, çatık kaşlarla.

Bethany ona baktığında, genç adamın kanepeye, hemen yanı başına oturduğunu gördü. Birbirlerine dokunma mesafesindeydiler; genç adamın sıcaklığı ve kokusu kadını sarmış, adeta ısıtmıştı.

Bethany sonuçlarını düşünmeden, içgüdüsel olarak dürüst davrandı.

"Sanırım ateşin odaya yuva hissi kattı düşündüm, bir evi neyin yuva yaptığını bilmeden bu düşünceye kapılmam çok saçma geldi."

Kendi sesindeki kederi duyana kadar, içindeki hüznü fark etmemişti. O anda başka bir şey söylememesi gerektiğini bilerek dudaklarını ısırdı.

Jace sanki birisi yüzüne yumruk atmış gibi görünüyordu. Derken ağzından bir başka küfür daha döküldü. O kadar uzun ve edepsizdi ki, Bethany'nin omuriliğinden yukarı doğru bir ürperti geldi geçti.

Genç adam elini uzatıp Bethany'nin yanağına dokunduğunda, kadın irkildi. Ardından Jace elini tişörtün çürüklerini gizlediği beline doğru indirdi. Her nasılsa Bethany'nin en çok acıyan yerini buldu ve avuç içini oraya dayadı.

"Bunu sana kim yaptı, Bethany? Dışarda neler oldu? Bana yalan söyleme. Gerçeği duymak istiyorum."

Bethany nefesini tuttu, gözleri büyüdü. Ona söyleyemezdi. Nasıl söylerdi? Söylediği anda Jace onu öyle bir başından atardı ki ne olduğunu anlayamazdı. Ama zaten kendisinin de istediği bu değil miydi? Gidebiliyor olmalı? Ancak Jace onu bırakmamıştı. Üzerinde biraz düşündüğünde bile, şüpheleri vardı. Jace oldukça... kararlı görünüyordu.

Jace genç kadını sessizce ve beklenti içinde seyrediyordu. Belli ki onun kaçmasına izin vermeyecekti.

"Bunu sana söyleyemem," dedi Bethany hıçkırıktan boğuklaşmış sesiyle. "Lütfen, bunu bana sorma, Jace."

Jace'in dudakları daha da inceldi, gözleri duyduğu öfkeden parıldadı.

"Bir şeyi açıklığa kavuşturalım, olur mu? Senin hakkında sandığından daha çok şey biliyorum. Evsizsin. Madde bağımlılığın yüzünden mahkumiyetin var. Üç gün boyunca

yemek yememişsin. Paran yok. Uyuyacak bir yerin yok ve dışarıda *pislik herifin teki* sana bunları yapmış."

Bethany'nin yüzündeki bütün kan çekildi. Midesi kasıldı, utanç omuzlarına çöktü ve sonra da boğazına oturdu. Jace'e ıstırap içerisinde baktı, hissettiği aşağılanma o kadar keskindi ki ağlamak istedi.

Jace yanağını okşamak için, elini onun karnından çekti. Baş parmağını genç kadının elmacık kemikleri üzerinde gezdirdi, onun korkusunu giderdikçe bakışları yumuşadı.

"Bethany," dedi sakin bir sesle. "Bunların hepsini sana gelmeden önce de biliyordum. Bu sana bir şey ifade etmiyor mu?"

"Bilmiyorum," diye fısıldadı Bethany, adama bakmayı başaramıyordu.

Bakışlarını indirdi, gözlerini kapadı. Kendisini çok... değersiz hissediyordu, bu histen nefret ediyordu. Her şeyiyle, nefret ediyordu. Kendini değersiz ve sevilemeyecek birisi olarak görerek harcamıştı hayatını.

"Bana bak," dedi Jace yumuşak bir sesle.

Ama genç kadının gözleri hâlâ kapalıydı.

"Gözlerini aç, güzelim."

Bethany gözlerini açtığında, bakışı gözlerine dolan yaşlarla bulanıklaşmıştı.

"Ağlama," dedi Jace, boğuk bir sesle. "Ne olmuşsa, benim için hiçbir önemi yok. Senin hakkında bildiklerime rağmen sığınma evine geldim. Seni tam iki koca hafta boyunca aradım. Bulabildiğim her bir sığınma evine belki oradasındır umuduyla baktım. Seni bulamadığımda öfkelendim çünkü dışarıda, sokaklarda üşümüş, aç ve yalnızdın. Seni koruyamayacağım bir yerdeydin. Yeterince yemek yediğinden emin olamadığım bir yerde. Seni sıcak tutacak bir paltonun bile olmadığı bir yerde."

Jace'in ağlamaması yönündeki telkinine rağmen bir damla yaş Bethany'nin yanağından süzüldü ve genç adam parmaklarıyla gözyaşını sildi. Eğildi ve Bethany'nin yüzüne bir öpücük kondurdu, ardından gözyaşının bıraktığı izden yukarı doğru öpmeye devam etti.

"Şimdi bana söyle, bunu sana kim yaptı?" Sesinde öfke titreşiyordu. "Her şeyi bilmek istiyorum. Seninle ilgileneceğim, Bethany, ama neyin içinde olduğumu bilmem gerekli."

Bethany başını şiddetle salladı. "Yapamazsın. Jace, kardeşinin dairesine taşınamam. Hayatıma birden girip her şeyi devralamazsın. Hayat dediğin şey bu şekilde ilerlemiyor. Hiç ilerlemedi."

Jace'in kara gözlerindeki sabırsızlığı görülebiliyordu. "Hayat dediğin şey, sen nasıl ilerlemesini istiyorsan o şekilde ilerler. Ve hiçbir şeyi devraldığım filan yok. Seni incitecek bir şey yapamam ama şu ana kadar kendine sahip çıkmak konusunda pek başarılı olamamışsın. Ben sadece bunu biraz değiştireceğim."

"Peki ama neden?" diye parladı Bethany. "Anlamıyorum. Sen ve Ash için sadece bir gecelik bir ilişkiydi. Bunu tekrar yapamam. O gece benim için bir tekerrürdü. Aynı yola tekrar dönemem. Dönmeyeceğim. Bulunduğum yere gelmek için bile çok mücadele ettim."

Yaşadığı patlamanın bitiminde genç kadın titriyordu. Ağzından kaçırdığı şeyler yüzünden çok utanmıştı. Jace'in onun tutuklandığını bilmesi bile yeterince kötü değil miydi? Madde bağımlısı olmasının ötesinde Jace onun bir fahişe olduğunu düşünecekti.

"Hangi yer?" diye üsteledi Jace. "Kalacak bir evinin bile olmadığı yer mi? Aç gezdiğin?"

"Kendime olan saygımı yeniden kazandığım yer," dedi Bethany sakince.

Kanepenin kenarına doğru kaydı, her an kapıya doğru fırlamaya hazırdı. Jace onun neye hazırlanıyor olduğunun farkındaymış gibi görünüyordu. Bethany gözlerini bile kırpmadan, genç adam hareket etti. Yeniden Bethany sokuldu ve onun belini kavradı. Bethany kapana kısılmıştı.

"Konuşmaya başla. Her şeyi anlat, Bethany. 'Tekerrürdü' derken ne demek istedin? Ve sana daha önce dört kez sormuş olduğum soruyu da duymazdan gelmeyi bırak. Sana hangi pisliğin bunu yaptığını bilmek istiyorum!"

Bethany ne yapacağını bilmez halde adamın göğsüne yaslandı ve başını onun omuzlarına gömdü. Jace şaşırmış görünüyordu ama kollarını genç kadının etrafına doladı, sıcaklığı ve gücüyle onu sardı. Ellerini onun sırtında yukarı aşağı gezdirdi ve saçlarını öptü.

Sonra bekledi. Sanki Bethany ona duymak istediği şeyleri söylemek için cesaretini topladığını görebiliyormuşçasına sessiz bir biçimde genç kadına sarılarak bekledi.

Bethany'nin anlatacaklarından sonra Jace'in onu hâlâ istiyor olması mümkün olamazdı. Kesinlikle mümkün olamazdı. Genç kadının bir yanı rahatlamıştı. Jace'in hayatına dahil olması ve sorunlarını devralması kısmını çözmüştü. Ama diğer yarısı harap haldeydi.

Jace, cazibenin en yalın haliydi. Bütün doğru şeyleri söylemiş ve yapmıştı. Doğrudan Bethany'nin yüreğine hitap eden şeyleri ve daha da kötüsü genç kadının çok uzun zaman önce unuttuğu şeyi de uyandırmıştı: Umudu.

"Gerçekten uzun hikâye," dedi Bethany tişörtüne bakarak.

"Bir yere gittiğim yok, güzelim. Bütün gece bizim. Buradayım. Dinliyorum."

Tanrım, bu adam gerçek olamayacak kadar iyiydi. Genç

kadın gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı, adamın kokusunu içine çekti. Sonunda anlatmaya başladı.

"Bana biraz izin ver, gidip battaniye alayım. Ateşin karşısında, kanepede daha rahat ederiz. Sen konuşursun, ben dinlerim. Anlaştık mı?"

Bethany derin bir nefes daha aldı ve ardından genç adamın teklifini kabul etti. "Anlaştık."

BÖLÜM XI

Jace Bethany'yi kollarına aldı. Genç kadın adamın yanına kıvrıldı ve onun omuz boşluğuna sokuldu. Jace battaniyeyi üzerlerine örttü ve kenarlarını dikkatlice düzeltti. Sonra genç kadının başının üstünü öptü, Bethany zamanın geldiğini anlamıştı.

Ruhunu açığa çıkarma zamanı. Jace'e utanç verici sırlarını açma zamanı. Bugüne kadar uykularını lanetleyen şeyler. Genç adam sabırla bekledi –tüm gece boyunca yaptığı gibi– ve şu anda bile gözle görülür bir irade sarf ediyordu. Bunun Bethany için çok zor olduğunu elbette biliyordu.

"Hatırlayabildiğim günden bugüne hep Jack ve ikimiz vardık," dedi, Bethany sakince.

Jace gerildi. "Jack de kim?"

"Kardeşim," dedi Bethany içtenlikle. Bu yalan değildi, çünkü adam onun kardeşiydi. Aynı anne babadan olmamaları önemli değildi. Jack onun koruyucu meleğiydi. Ama şimdi Bethany onun koruyucusu olmuştu.

Jace'in genç kadının etrafına doladığı kolları birazcık gevşemişti. Adam tekrar ellerini onun kolları üzerinde aşağı yukarı gezdirmeye dalmıştı.

"Gençliğimizde kimse bizi yanında istemedi, koruyucu aileler arasında gidip geldik. Bazen ayrı düştük. Onun dışında hep beraberdik. Çoğunlukla yetimhanelerde, grup evlerinde. Büyüdükçe isyan ettik, özellikle de bizi ayıracaklarını anladığımızda. Başımızı belaya soktu. Epey hem de."

Jace genç kadının şakağını öptü, sessiz bir destek verir gibi dudaklarını uzun bir süre orada tuttu.

Bethany bir an düşündükten sonra geçmişini toparlayabilmenin en kolay yolunun detaylar üzerinde çok fazla durmamak olduğuna karar verdi. Hikâye zaten çok hoş sayılmazdı. Peri masallarına benzer bir hali yoktu. En son istediği şey adamın ona acımasıydı. Ama Jace'in neye dahil olduğunu bilmeye hakkı vardı. O da bunu istiyordu. Bethany, Jace'in durumunu öğrenmesi halinde, artık onu istemeyeceğini biliyordu. Ama en azından her şey sanki çok farklıymış gibi davranabileceği bir gecesi daha vardı.

İçini hüzün sardı, bunun ifadesine yansıdığını da biliyordu. Jace parmak eklemlerini onun yanaklarına sürdü. Bethany göz ucuyla baktığında genç adamın çatılmış kaşlarını görebiliyordu.

"Anlat bana, Bethany. Anlatacakların tek bir şeyi bile değiştirmeyecek."

Ama Bethany değiştireceğini biliyordu. Her zaman değiştirmişti. Her zaman değiştirecekti.

Derin bir nefes alıp içinde tuttu ve derin düşüncelere daldı. En kolayı, hızlıca anlatıp bitirmek olacaktı. Yara bandını yavaş yavaş çekmektense birden çekmek gibi. "On sekiz yaşımdayken, kötü bir trafik kazası geçirdim. Aylarca hastanede yattım. Her iki bacağım da kırıktı. Halim fenaydı. Kısaca tarif etmem gerekirse, yürümeyi tekrar öğrendim. Çok tedavi gördüm. Acı dayanılmazdı. Ağrı kesicilere sarıldım. Başlarda kullanma sebebim tamamen tıbbi ihtiyaçtandı. İlaçları aldı-

ğım zaman her şey daha iyi oluyordu. Acı geçiyordu. Kendime güvenim geliyordu, dünyayla yüzleşebiliyordum. Dünya o kadar da kötü ve umutsuz bir yer gibi görünmüyordu. İlaçlara ihtiyaç duymaya başladım, fiziksel acılarım için değil, ruhsal sağlığım için. Onlardan kurtulmaya çalıştığımda ise, bir kabus haline dönüştü."

Jace'in boğazından bir homurtu yükseldi ve Bethany'nin gözünden damlalar süzüldü. Elbette ki Jace onaylamıyordu. Büyük bir ihtimalle onun güçsüzlüğünden tiksiniyordu. Bethany, Jace'in herhangi birine veya bir şeye ihtiyaç duymadan yaşayabilen bir adam olduğunu düşünmüştü. Adam güçlüydü. Kendisi ise değildi. Asla olamamıştı.

"Madde bağımlılığından dolayı mahkumiyetim bu yüzdendi," diye mırıldandı. "Doktorumdan daha fazla reçete alamıyordum ve acı ile onun yarattığı psikolojik etkiler çok korkunçtu. Baş edemiyordum. Ben de büyük bir aptallık edip, satın aldım... yasal olmayan yollardan. İşin kötü tarafı onları kullanamadım bile. Rutin aramada yakalandım. Reçetem yoktu. Yasaklı üç maddeyle tutuklandım. Aldığım ceza için kıçıma yediğim tekme diyebilirsin ama benim için öğrenilmesi zor bir ders olmuştu. Işığımı kaybetmiştim, hayatım mahvolmuştu. Sabıka kaydın varken iş bulabilmek çok zordu. Kimse bir bağımlıyı işe almak istemiyordu."

Jace genç kadını kendisine doğru bastırdı, Bethany onun titrediğini hissedebiliyordu. Öfke? Jace'e bakamıyordu. Onun gözlerindeki ifadeyi görmeye cesaret edemiyordu. Yıllar boyunca kendini yeterince cezalandırmıştı. Bunu başkasının da yapmasına izin vermezdi.

"Ash ve sen benim tekerrürümdün, demiştin. O gece daha önce üçlü yaptığını söylemiştin. Aralarındaki bağ nedir?" diye sordu Jace sakince.

Kadının omuzlarına daha fazla utanç binmişti, dudakları sarktı.

"Bebeğim," dedi Jace, ıstırap yüklü bir sesle. "Her şeyi... Bana her şeyi anlatacaksın, bunu sen tekrar isteyinceye dek bir daha konuşmayacağız. Ama şu an içini dökmelisin. Tıpkı bir zehir gibi. Anlatacakların; bunların bende bir farklılık yaratmayacağını anlayana dek seni kemirmeye devam edecek. Her zaman endişeleneceksin. Bu yüzden ortaya dökmek ve sonra hepsini bir kenara bırakıp ilerlememiz gerek. Tamam mı?"

Bethany kafasını salladı, kulakları uğulduyordu. Jace'in söylediklerine inanması çok zordu. Her şeyi bilmiyordu Jace. Yüce gönüllü görünmek istiyordu ama Bethany konuşmasını bitirdiğinde eskisi gibi hissedebilmesi mümkün değildi.

"İlaçlardan kurtulmaya çabalarken, ilaçlara olan psikolojik bağımlılığım ve yoksunluk hissiyle başa çıkabilmek için oldukça kötü şeyler yaptım, zor zamanlardan geçtim. Seksi bir avuntu olarak gördüm, ancak işe yaramadı. Sadece kendimi kötü hissetmeme neden oldu. O zamanlarda birden fazla partnerim oldu," dedi Bethany acı dolu bir sesle. "Üçlüler. Teke tekler. Benim için gerçekten fark etmiyordu. Sadece acımı hafifletecek bir şeyler arıyordum. Kısa bir an için kaçabileceğim bir yola ihtiyacım vardı. İstenmek istiyordum. *Sevilmek!*"

Jace şimdi onu göğsüne bastırarak çok daha sıkı sarılmıştı öyle ki Bethany kımıldayamıyordu bile.

"O kadar aptaldım ki kondom bile kullanmıyordum. Adamlar benden bir şeyler kaptıklarını düşünerek, muhtemelen endişeleniyorlardı. Epey ünüm vardı Jace," diye fısıldadı. "Hiç iyi değildi."

Neredeyse kelimelerle boğuluyordu. Bunu itiraf etmek-

ten nefret ediyordu. İçindekileri bu şekilde ortaya koymaktan. Ama yalan söylemeyecekti. Jace her şeyi bilmeyi hak ediyordu. İyi bir adamdı. Gerçek olmayacak kadar iyi. Kendisi gibi bir kadın tarafından üzülmeyi hak etmiyordu.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu Jace.

"Sen daha iyisini hak ediyorsun."

Jace okkalı bir küfür savurdu. "Dürüstsün. Düz. Genellikle bundan hoşlanırım. Hatta buna bayılırım. İçtenliği takdir ederim, lafı dolandırmadan konuşmayı becerebilenleri severim. Ama lanet olsun, Bethany. *Daha iyisini mi hak ediyorum?* Bu konuya nerden geldin?"

Genç kadının bu soruya bir yanıtı yoktu.

Jace kafasını salladı ve onu daha güçlü sıktı. "Ne kadar süreceği umurumda değil, bebeğim. Kendini, benim seni gördüğüm gibi görmeyi öğreneceksin. Senin daha iyisini hak ettiğini kafana yerleştireceksin. Ve ben de bunu öğrendiğinden emin olacağım."

Bethany yutkundu ve yeniden gözyaşlarına boğuldu. Jace bunu nasıl söyleyebilirdi ki? Onu tanımıyordu.

"Başka ne var?" diye sordu Jace. "Hepsini anlat. Bugüne kadar olan her şeyi."

"Anlatacak fazla bir şey kalmadı," diye geveledi Bethany. "İlaç bağımlılığı hükmü, anlamsız seks partnerleri, işler sadece daha kötüye gitti. Benim hatamdı. Daha iyisini yapabilirdim. Daha sorumlu davranmalıydım. Ama davranamadım ve bedelini ödedim. Kimse beni işe almazdı ve okula gidecek, kendime daha iyi bir hayat kurmak için eğitim alacak param yoktu. Kaza aylarımı çalmıştı. Yorgun ve hırpalanmıştım. Bir sonraki günü bile düşünemiyordum, Birkaç sene içerisinde sokaklarda geçen hayatın nasıl olduğunu öğrenecektim."

"Tanrım," diye mırıldandı Jace. "Kaç yaşındasın şimdi?"

"Araştırmanda bu bilgi eksikti, sanırım?"

"Çok şey bildiğimi söyledim. Her şeyi biliyorum, demedim. Önemli şeylere odaklandım. Yaşın benim için önemi yok, tabii bana hâlâ ergen olduğunu söylemediğin takdirde."

Bu şaka girişimi, genç kadını biraz neşelendirmişti.

"Yirmi üç," dedi, bunu söyler söylemez gözlerini kırpıştırmıştı. "Evsiz, eğitimsiz ve işsiz olmak için çok yaşlıyım."

"Hâlâ, bebeksin," diye mırıldandı Jace.

"Sen kaç yaşındasın?"

"Otuz sekiz."

Bethany'nin gözleri irileşti. Aralarında on beş yaş vardı. On beş!

"Ya Ash?" diye sordu boğuk bir sesle.

"Aynı." Jace bunu ağzında geveleyerek söylemişti. Bethany'nin Ash'ten bahsetmesi hoşuna gitmemiş gibiydi.

"Vay canına," dedi Bethany. "İkinizin de otuz sekizinde olduğunuzu tahmin etmezdim. Benden on beş yaş büyüksünüz."

"Yani?"

Kadın adamın bu patavatsız değerlendirmesi karşısında gözlerini kırpıştırdı. Adamın gözlerindeki rekabeti görebilmek için gözlerini kaldırdı.

"Seni rahatsız eder mi?" diye sordu, hoş ses tonu kadını rahatsız etse de umursamayacak gibiydi. Adam kararlı ve iradeli görünüyordu.

"Seni rahatsız etmez mi?" diye soruyla karşılık verdi Bethany. "Kesinlikle elde edebileceğin sofistike birçok kadın var. Eğitimli. Olgun. *Daha iyi.*"

Jace dişlerini gıcırdattı. "Şimdi beni öfkelendirmeyi başardın."

Bethany mutsuz bir halde iç geçirdi.

"Soruma yanıt vermedin. Seni rahatsız eder mi?" Jace ısrarcıydı.

Bethany ne söyleyebilirdi ki. Dürüst olması sadece kaderi üzerindeki mengenenin bir diş daha sıkılmasına sebep olacaktı. Rahatsız olacağını söylese, adam umursamayacaktı. Ya da kadının...

"Bethany?"

"Hayır," dedi Bethany bir çırpıda. "Beni rahatsız etmez. Yaş farkı demek istiyorum. Bu söylediğim, seninle bir ilişki yaşayacağımız ya da bana karşı bir şey yapman gerektiği anlamına gelmemeli. Senin için çok büyük bir hatayım, Jace. Bunu görmelisin. Bütünüyle farklı dünyalarda yaşıyoruz. Öyle ki aralarındaki farkları idrak edemiyorum. Senin yaşadığın hayatın ucundan bile geçemedim."

"Sadece tek bir *dünya* var," dedi Jace, sesi öfkeliydi. "İkimiz de aynı boktan dünyada yaşıyoruz, Bethany. Daha da önemlisi sen de bu dünyadasın. Seni istiyorum. Bak, hemen önümde duruyorsun. Şayet bu da seni benim lanet olası dünyama kesin bir biçimde dahil etmiyorsa, ne eder bilemiyorum."

Bethany, ciğerlerine hava çekmeye çalışırken, nabzı hızlandı.

"Neredeyse sona geldik galiba, *sonunda* sana hangi pislik herifin neden el kaldırdığını anlatacaksın."

Jace'in sesi yine öfkelenmiş gibi çıkmıştı, ancak bu sefer Bethany adamın ona kızmadığından emindi. Jace öfkeliydi, evet. Buna hiç şüphe yoktu. Gözlerinde Bethany'nin titremesine neden olan bir karanlık ve öfke vardı.

Bethany dudaklarını ısırdı ve uzaklara daldı, midesine kramp giriyordu. Adam asla anlamayacaktı. Bugüne kadar ayrılıkla biten ilişkilerini hep Jack ile atlatmıştı, Jack hem kardeş kadar yakınında hem de dostu olduğu için ona açıl-

mıştı. Jace asla ama asla anlayamazdı. Bir milyon yıl geçse de. Jack'in onun için neler yaptığını, Bethany'nin ona ne kadar çok şey borçlu olduğunu ve bu borcu ödemek için Bethany'nin her şeyi –lanet olası her şeyi- yapabileceğini Jace umursamazdı.

"Bethany."

Adı adamın ağzından bir uyarı gibi çıkmıştı. Jace sabrını yitiriyordu, şu ana kadar sabır göstermek konusunda kayda değer bir çaba sergilemişti. Bethany, adam onu şu an fazla sıkıştırmadığı için şanslıydı. Jace'in reddedilmeye alışkın olmadığını anlamıştı. İstediğini elde eden bir adamdı. İnsanlar ona hayır demezdi. Şayet canlarına değer veriyorlarsa.

Umutsuzluk tınısıyla iç çekti.

"Yine ne düşünüyorsun?" diye sordu Jace.

Bethany'nin gözleri ardına kadar açıldı, kendine has zarafetiyle Jace'e baktı. "Bir şey düşünmüyorum."

Adamın tepkisi son derece olağandı, Bethany'nin söylediğini doğru kabul ettiği açıktı. Bir an için gevşedi, ama gözlerinde hâlâ ateş vardı.

"Anlat bana, Bethany. Bana yeniden sordurma."

Onun sesindeki otorite, Bethany'nin nabzının hareketa geçmesine neden oldu. Adamın üzerinden güç akıyordu. Bethany'nin kalbi acı verir bir şekilde göğüs kafesine çarparak atıyordu. Adama doğru son adımı atabilmek için cesaretini toplarken defalarca istemsizce dudaklarını yaladı.

"Jack'in borcu var," diye fısıldadı.

Jace'in gözleri kısıldı. "Efendim?"

Bethany boğazını temizledi. "Jack'in borcu var. Geri istiyorlar. Ödeyemedi. Beni tehdit ettiler. Parayı toplamak için bir haftam olduğunu söylediler."

Jace'in araya girmesine müsaade etmeden aceleyle konuş-

muştu. Adamın vereceği tepkiden korkuyordu, bu yüzden duraksamadan devam etmiş, hızla konuşmuştu. O an için anlaşılmaz bir biçimde davranıyor olabilirdi ancak umurunda değildi.

"Bu miktarda parayı bir hafta içinde toplamayı geçtim, bir ayda bile toplayamam. İş şu sıralar kolay bulunmuyor. Tatilde herkes geçici işler buluyor. Ve ben de nitelikli çalışanlar sınıfından değilim. Tüm paramı aldılar. Yemek için sadece aldıkları param vardı. Bir sonraki işi bulana kadar. Ne yapacağımı bilmiyorum Jace. Jack için endişeleniyorum."

Jace genç kadına kuşkuyla baktı.

"Jack için endişeleniyorsun."

Bethany başını salladı.

"Jack için endişeleniyorsun," dedi Jace tekrar, bu kez sesi daha vurgulayıcıydı.

Bethany yine başını salladı.

"Lanet olsun! İki tane piç sana geliyor. Canını yakıyor. Pislik herifler seni *tehdit* ediyor. Ve sen Jack için endişeleniyorsun."

"Evet," diye fısıldadı Bethany.

Jace genç kadının yanaklarını kızartacak türden küfürleri sıraladı.

"Orospu çocuğu," diye parladı adam. "Kendin için korktuğun oldu mu hiç?"

Bethany yutkundu ve başını salladı. "Bugünden sonra, evet!"

Jace hızla ona döndü. Gözleri öfkesinden çakmak çakmak olmuştu.

"Bilmek istediğim şey, adamların senden nasıl haberlerinin olduğu," dedi öfkeli bir halde.

Bu Bethany'nin de kendisine sorduğu soruydu. Tekrar tekrar. Onu yere yatırıp, parasını alıp, tekmelemelerinden

beri. Neden onun peşine düşmüşlerdi? Varlığından nasıl haberleri olmuştu?

Jack yapamazdı. Bethany kafasını salladı, çünkü aptallık etmeye başlamıştı. Başka nasıl öğrenmiş olabilirlerdi ki? Jack birisine söylemiş olmalıydı. Bu, onun kalbini kırdı.

Gözyaşları, göz pınarlarında birikti. Gözlerine asit damlatıyorlardı sanki.

"Ne olduğunu anlat bana, Bethany," dedi Jace, çok daha kibar bir şekilde.

Bethany'ye tekrar sarılmıştı. Dudaklarını genç kadının saçına bastırdı, dokunuşu rahatlatıcı ve nazikti.

Bethany gözyaşları Jace'in tişörtüne akarken gözlerini kapattı.

"Beni nasıl bulacaklarını biliyorlardı," dedi hıçkırarak. "Ama nasıl olduğunu bilmiyorum." Yalancı. Biliyordu. Bu Jace'e söylediği ilk yalandı, ama bir şekilde gerçeği söylemek bunu geri alınamaz kılacaktı. Bethany şu an bununla baş edemezdi. Reddetmek daha kolaydı.

"Beni yere düşürdüler. Kesikler ve çizikler böyle oldu. Jack'in onlara olan borcunu getirmem için bir haftam olduğunu söylediler. Cebimdeki paranın tümünü aldılar. Bir hafta sonra tekrar geleceklerini, hiçbir yerde kaçamayacağımı söylediler. Beni bulacaklarmış. Ne olursa olsun."

"Piçkuruları," diye gürledi Jace. "Korkak orospu çocukları. Parayı alan asıl adamı bulacakları yerde savunmasız bir kadına saldırmak ha! Ve Jack de onlara izin vermiş."

Bethany sarsıldı, Jack'i savunmaya hazırlandı ama Jace'in kolları sıkılaştı. Sessiz kalması için bir uyarıydı bu.

"Yapma, bebeğim!" sesi buzdan farksızdı. O kadar buyurgandı ki, Bethany anında boyun eğdi. "Savunulamaz bir şey yapmışken, onu savunmaya kalkma."

Bethany ona daha da sokuldu, gözlerini bir kez daha kapadı. Yüzünü adamın göğsüne gömdü ve her iki eliyle ona sarıldı.

"Ne kadar borcu var?" diye üsteledi Jace.

"B-beş bin dolar." Bir milyon da olabilirdi. Beş bin dolar da en az bir milyon kadar imkânsızdı.

"Azar azar ödemeyi başarabilirim diye düşündüm," dedi neredeyse kelimeleri onu boğuyordu. "Başkalarının yaptığını gördüm, hatırı sayılır paralar kazanabildiler. Ama yalnızca bir haftam var, yani çok sıkı çalışmalıyım. İşte bu yüzden kardeşinin evine taşınamam, anlıyor musun?"

"Of lanet olsun, hayır."

Jace patlamıştı, öfke vücudunda nabız gibi atıyordu. Oturduğu yerde dikleşti. Bethany'yi kendinden biraz uzaklaştırdı, böylece Bethany onun bakışlarını görebildi, adam çok sinirliydi. Çok, çok sinirli. Yüzü kızarmıştı, öfkeyle bastırdığı için dudakları bembeyazdı.

"Artık yeter. Konuşman bitti. Bir daha o sokaklara adımını atmıyorsun. O pislikler peşindeyken senin sokaklarda dolaşmana izin vereceğimi sanıyorsan aklını kaçırmışsın derim."

Bethany'nin yüzündeki kan tamamen çekilmişti. "Jack'e zarar verecekler. Bunun olmasına izin vermem, Jace."

"Jack'i bana bırak," diye kestirip attı Jace.

Bethany başını salladı. Bu durum kontrolden çıkıyordu, buna son vermeliydi. Ayağa kalktı ve geriye doğru birkaç adım attı, böylece Jace'in dokunma mesafesinin dışına çıktı.

"Gitmem gerek," diye mırıldandı. "Teşekkür ederim. Her şey için."

Aniden dönüp, asansör kapılarının çabuk açılması için dua ederek koştu.

BÖLÜM XII

Jace ona doğru atıldı ancak Bethany adamın elleri arasından kurtulmayı başardı ve asansöre doğru çılgın, dengesiz bir koşuya başladı. Lanet olsun, ayağında ayakkabı bile yoktu. Nereye gittiğini sanıyordu ki?

Asansör kapıları anında açıldı. Jace kapıları açık tutabilmek amacıyla kolunu kaldırarak kapıya doğru atıldı. Birkaç santimle kaçırdı.

Kafasını duvara vurmak istedi. Onun yerine telefonu kaldırıp aşağıyı aradı.

"Ben, Jace Crestwell," dedi sakin bir biçimde. "Asansörle aşağıya bir kadın iniyor. Ayağında ayakkabıları yok. Şartlar ne olursa olsun onun bu binadan dışarı çıkmasına izin vermeyin. Asansör daireme çıktığında, aşağıya geleceğim."

"Elbette, efendim," yanıtı geldi görevliden.

Jace, Bethany'nin kaçamayacağından emin olduktan sonra asansörün çağrı düğmesine bastı; asansörün tekrar gelmesini beklerken burnundan solumaya devam ediyordu. Beklerken Bethany'nin söylediği ve söylemesi gereken her şeyi yeniden gözden geçirdi.

Zorlu bir mücadeleyle yüzleşiyordu. Bethany ona layık olmadığını düşünüyordu. Çok komikti. Jace de aziz sayılmazdı. O ve Ash, Manhattan'ın yarısını sırf zevk için düzmüşlerdi.

Kendisi de aynı şeyi yaparken, kadının seksi bir avuntu olarak kullanmasını nasıl yargılayabilirdi? Üstelik, Bethany'nin hayatı, Jace'in hayatına kıyasla çok daha zorlu geçmişti. Kadının en azından bir özrü vardı. Jace kendisi için aynısını söyleyemiyordu.

Asansör kapıları açıldı ve Jace aceleyle içeri girdi, baş parmağıyla lobi yazan düğmeye bastı.

Jack olayı biraz çetrefilliydi ama çözülmez değildi. Yapması gereken tek şey, Bethany'yi bu işten uzak tutmak ve onun güvende olduğundan emin olmaktı. Jack'in yardımına koşabilmesi için kadının, önce onun cesedini çiğnemesi lazımdı. Bethany söylememişti, itiraf etmemişti ama gözlerinden okunuyordu. Sevdiği ve güvendiği birisi tarafından ihanete uğradığının farkına varmanın yıkıcı üzüntüsünü yaşıyordu.

Jack kadını kurtların önüne atmıştı. Adi herif ödemeye hiç niyeti olmadığı bir paraya karşılık kızı garanti olarak göstermişti. Jace o pislik herifi bir an önce enseleyip, ona *eski usul*de bir ders vermek için sabırsızlanıyordu.

Asansör birinci kata geldiğinde Jace, aceleyle asansörden çıktı, sağa sola bakarak Bethany'nin izine rastlamaya çalıştı. Genç kadın lobinin bir köşesinde oturuyordu, kapıcı ve güvenlik görevlisi başında bekliyorlardı.

Bethany'nin elinde plastik kahve bardağıyla, kapıcı ile sohbete girıştiğini görünce Jace'in yüzüne bir tebessüm yerleşti. Bir kadının çıplak ayakla, kışın ortasında binadan kaçmaya çalışmasını görmek sanki her gün rastlanabilir bir şeydi.

Jace'in yaklaştığını gördüğünde Bethany'nin muhteşem mavi gözlerine korku yerleşti. Jace midesine bir yumruk yemiş gibi oldu. Kadın ondan *korkuyordu*.

"Bethany," dedi sakin bir sesle. "Tekrar yukarı çıkalım ve bu iki beyefendiyi işlerinden daha fazla alıkoymayalım." Sonra iki adama döndü, "Bethany'ye ben gelene kadar eşlik ettiğiniz için teşekkür ederim. Bu soğukta bu halde dışarı çıkmasını istemezdim."

"Tabii ki, efendim," dedi adam canlı bir şekilde. Ardından Bethany'ye sıcak bir biçimde gülümsedi. "Sizinle tanışmak güzeldi, Bayan Willis. Sizi tekrar görmeyi umarım. Şayet bir şeye ihtiyaç duyarsanız lütfen danışmaktan çekinmeyin."

"Teşekkür ederim Roger," dedi Bethany gülümseyerek.

Jace tek kaşını kaldırdı. Uzun bir süredir burada yaşıyordu ve kapıcının adını öğrenmesini gerektirecek bir durum olmamıştı. Bethany'nin adamın adını beş dakikadan daha kısa bir sürede öğrenmesi karşısında mahçup oldu.

Güvenlik görevlisi Jace'e başıyla selam verdikten sonra Bethany'ye gülümsedi ve görev yerine doğru gitti. Bethany içini çekti ve kalktı, elindeki kupayı Roger'a uzattı.

"Teşekkür ederim," dedi tekrar. "Benim saçmalamam. Bana engel olduğunuz ve nazik davrandığınız için teşekkür ederim."

Jace, Bethany'nin elini avcuna aldı ve onu asansöre doğru itti. Yukarı çıkana kadarki süre içerisinde, hiçbir şey söylemedi. Sadece Bethany'yi yakınında, birbirlerine temas edecek kadar yakınında tutuyordu. Onun yakınında olmasının verdiği histen hoşlanıyordu. Uysal ve yumuşak başlıydı Bethany. Kendisinin kaba ve sert vücudunu mükemmel tamamlıyordu.

Ancak Jace, genç kadının neden yumuşak başlı davran-

dığını anladığında kaşları çatıldı. Çünkü Bethany... mağlup olmuştu.

Of, lanet olsun, hayır. Bethany onun dairesine dayak yemiş bir köpek yavrusu gibi girmeyecekti. Asansör kapısı açıldığında, Jace onun çenesini yukarı kaldırarak genç kadını göz göze gelmeye zorladı.

"Bu eve çenen yukarıda, omuzların dik bir şekilde gireceksin," dedi. "Buraya ezilmiş veya korkmuş bir biçimde girmeyeceksin. Burası senin yerin. Senin alanın. Burası kendini dışarıya karşı güvende hissettirecek her şeyden öte, yegane yer. Yargılamalardan ve acıdan uzak... Anladın mı?"

Bethany adama uzun uzun baktı; gözleri hüzünlü ve düşünceliydi. Ancak Jace'in içine dokunan, sadece bir an genç kadının gözlerinde umut ışığının yanıp ardından hızla solmasıydı. Umut kadın için öylesine yabancı bir kavramdı ki, Bethany kendisinin buna sahip olmasına asla izin vermiyordu.

Sonunda Bethany başını salladı ve fısıldadı. "Anlaştık."

Jace onun alnını öptü ve genç kadının karşısında titrediğini hissetti. "Hayır anlamamışsın, bebeğim. Ama anlayacaksın. Sana söz veriyorum."

Kapanan asansör kapısını arkalarında bırakarak, Jace genç kadını daireye doğru yönlendirdi. Bethany bunalmış görünüyordu. Fiziksel ve ruhsal bakımdan. Kendi standartlarına göre belki erken olacaktı ama Jace şu an onu yatağa götürüp kolları arasında uyutmaktan başka bir şey düşünemiyordu. Bethany'nin korunduğunu hissetmesini istiyordu. Güvende olduğunu. En önemlisi el üstünde tutulduğunu. Hak ettiği gibi.

Bethany'nin bu duyguların hiçbiri hakkında en ufak bir deneyimi yoktu. Çocukluk ve gençlik yıllarını acıyla anlatı-

şı buna kanıttı. Geçmişi değiştiremezdi belki ama bugünü değiştirebilirdi ve Bethany'nin geleceğini şekillendirebilirdi.

"Haydi, yatağa gidelim. Bitik haldesin," dedi Jace.

Bethany'nin gözleri kocaman açılmış, yüzüne tedirgin bir ifade yerleşmişti. Kadın gerçekten çok zayıftı, neredeyse şeffaftı. Yüzünde ve gözlerinde insanı esir alan bir şey vardı. Jace, ilk kez Mia'nın partisinde, kadını odanın karşısında gördüğü anda ona neden körkütük vurulduğunu bir türlü açıklayamıyordu. Ancak Bethany'nin onun kadını olduğunu o andan beri biliyordu.

"Bebeğim, üzerine atlamayacağım," diye mırıldandı Jace.

Bethany başını salladı. "Yorgunum."

"Bitiksin," diye tekrarladı Jace.

Genç kadının elini bırakmadan onu yatak odasına doğru götürdü ve kapıyı arkalarından kapattı. Ardından döndü Bethany'nin tişörtünü çıkarmaya koyuldu.

Bethany bir elini kenetledi, gözlerinde panik vardı.

Jace onun gözlerine baktı. "Bebeğim, bu yatakta ikimiz arasında hiçbir şey olamaz. Kıyafetler, engeller, hiçbir şey. Üzerine atlamayacağımı söylemiştim, bu doğru. Sana yalan söylemem. Ama o kıyafetlerle yatağa girmeyeceksin. Her şeyden öte sana uygun değiller, yatağımda uyurken çırılçıplak olmalısın."

"Üşürüm," dedi Bethany, kaşlarını çatarak.

Jace onun aralarındaki engeli tutma çabası ve bulduğu bahaneye güldü.

"Ben seni sıcak tutarım."

Bethany dudaklarını şaşkınlıkla büktü ve iç geçirdi, teslim olma ifadesi olarak tek omzunu aşağı düşürdü.

"Unutma," dedi Jace yumuşak bir biçimde. "Buraya ezilmiş ve yenilmiş olarak gelmedin. Başını dik tutacaksın. Bana

teslim olman, senin alçalmış olduğun anlamına gelmez. Ben talepkar piçin tekiyim. Buna hiç şüphe yok. Ama istediğim en son şey beyinsiz bir kukla olmandır."

O güzel mavi gözlerini, duyduğu şüphe gölgelemişti. "Sanırım anlamadım. Bunların hiçbirini anlamadım. Kafam karıştı, Jace. Bunların hepsi *çok fazla.*"

Adam onun burnunu öptü ve usulca tişörtünü çıkartmaya devam etti. "Dünyadaki tüm zaman bize ait. Bana güvenmeni istiyorum. Bunu gerçekleştirebilirsen, her şey doğru bir biçimde işleyecek. Seninle ilgileneceğim ve bir daha asla sana fazla gelecek bir şey yapmayacağım."

"Ama daha az önce her şeyin fazla geldiğini söyledim," diye itiraz etti Bethany.

Adam sırıttı ve tişörtün geri kalan kısmını Bethany'nin üzerinden çekti, genç kadının göğüsleri -ve çürükleri- gözlerinin önüne serildi.

"Sadece seni çıplak istiyorum. Şayet seninle bu gece sevişecek olsam, işte bu fazla olurdu. Bu yarın olacak. Bu akşam senin buraya yerleşmeni ayarlamak içindi."

Bethany'nin ağzı şaşkınlıkla açıldı. "Ve sen bunun çok*fazla* olmadığını düşüyorsun?"

"Hayır."

"Açık bir biçimde senin ve benim *fazla gelmenin* tanımı hakkında farklı görüşlerimiz var, " diye mırıldandı genç kadın.

"Ve en sevdiğim kısım," dedi Jace memnun bir biçimde.

Jace onun pantolonunun fermuarını indirirken, Bethany tek kaşını kaldırdı.

"Küstahlaşıyorsun. İçinde ateş var, Bethany. Bunu kaybetmemişsin. Benim için mükemmelsin."

"Sen delisin," diye mırıldandı Bethany, "Ya da belki de ben deliyimdir."

"Her ikimiz de beraber deli olduğumuz sürece, benim için sıkıntı yok."

Jace pantolonunu indirirken Bethany onu durdurmak için ellerini aşağı sarkıttı.

"Sen gerçekten istediğin her şeyi kendi yolunla halledersin değil mi?"

Jace tekrar gülümsedi ve onun ayaklarını pantolonun içinden çıkartmasına yardım etti. "Sana daha önce de söylemiştim, beş para etmez şeyleri çaba sarf etmeden almak her zaman kolaydır. Ama bütün bunları savaşmadan alamazsın." Öne doğru eğildi ve dudaklarını kadının ezilmiş kaburgalarının üzerine sürttü. "Haberin olsun. Senin için savaşıyorum ve kaybetmeye hiç niyetim yok."

Adam kafasını kaldırdığında, Bethany'nin gözlerinde umudun tekrar yandığını gördü ama bu sefer umut orada kaldı. Genç kadın ona huşu içerisinde bakıyordu, tüm vücudu titriyordu. Jace onun sonunda anlamaya başladığını görebiliyordu. Bu gerçekti ve Jace son derece ciddiydi.

"İç çamaşırını çıkart," dedi.

Bu defa Bethany hiç itiraz etmedi. Sadece kadın baş parmaklarını ipekli kumaştan yapılma iç çamaşırının kenarına kaydırırken gözlerinde bir anlık bir kararsızlık vardı. Kısa bir an sonra iç çamaşırı yerdeydi, ayağıyla kenara itti.

"Yatağa gir ve beni bekle," dedi Jace yumuşak ama buyurgan bir sesle. "Duş alıp, yanına geleceğim. Rahatına bak. Ve Bethany?"

Bethany adamın çağrısına yanıt olarak bakışlarını kaldırdı.

"Bir yere gitmeye kalkma. Asansörü kilitledim ve lobiye inmeyi başarsan bile buradan bensiz çıkmana izin vermezler."

"Bir tür esir miyim?" diye sordu Bethany, boğuk bir sesle.

Adam güldü. "Asla. Ancak senin güvenliğini sağlamak için işleri doğru yaptığımdan emin olmalıyım. Buna, ben duştayken buradan gitmeyeceğinden emin olmak da dahil. Şimdi yatağa gir, böylece üşümezsin. Ben odanın sıcaklığını ayarlayacağım."

Bethany'yi olduğu yerde bırakıp banyoya gitti ve duşu açtı. Ona yatakta tek başına biraz zaman geçirip, kendisi ona katılmadan önce sinirlerini yatıştırabilmesi için gerekli birkaç dakika zamanı özellikle veriyordu.

Bethany'ye karşı epey sabır göstermek gerekiyordu –normalde kendisinin bir kadına göstermeye alışık olduğu sabırdan çok daha fazla. Başka zaman olsa, kadın olaya tamamen dahil değilse, ipleri hemen kopartırdı. Ne istediğini biliyordu ve talep ettiği şeyi tam anlamıyla veremeyecek bir kadınla takılma arzusu yoktu.

Bethany'nin sıkı bir şekilde idare edilmeye ihtiyacı vardı, Jace bunu dert etmiyordu.

Onunla ilgilenmek düşüncesinden keyif alıyordu. Onun ne beklediğini Bethany yakında öğrenecekti ve Jace genç kadına göstereceği cömert ilginin ve koruma sağlamanın keyfini sürecekti.

İlgilenmesi gereken birkaç şey vardı. Duştayken kafasında listenin üzerinden bir daha geçti. Güvenlik en önemli önceliğiydi. Jack'in borcu olan parayı almak için tereddüt etmeden kızın peşine düşebilecek o piçler ortadayken, Bethany'yi korumasız bırakamazdı.

Ayrıca Bethany'nin baştan aşağı kıyafete ihtiyacı vardı. Bir de Mia'nın dairesine taşınma işi vardı, hoş Jace, Bethany'nin orada hiç kalmayacağını biliyordu. Aslında niyeti onu doğruca kendi dairesine taşımaktı ama en başından genç kadını fazla bunaltmak istemiyordu.

Bethany'nin başlangıçta biraz bağımsızlığa ihtiyacı vardı. Bu bağımsızlığın tüm yönlerini Jace çiziyor olsa bile. Biraz sapkın bir durumdu -tamam, biraz fazla sapkın- ama Jace'in, Bethany'nin güvenini tekrar kazanması gerekliydi. Her ne kadar bunu tamamen güvenli bir ortam içinde yapacak olsa da, en azından kendi seçimlerini yapabilme özgüveni oluşmalıydı.

Bethany'nin kendi evi olmalıydı. Randevulaşacaklardı. Jace onu sevgisiyle dolduracaktı. Birlikte zaman geçireceklerdi. En sonunda Bethany onu hayatında tam anlamıyla benimsediğinde, Jace'in evine taşınacaktı. Peki ondan sonra? Jace şimdilik buraya kadar gelebilmişti. Ama Jace şunu biliyordu, Bethany onun evine taşındıktan sonra adam kolay kolay dinlenemeyecekti.

O zamana dek, Jace, Bethany'nin bütün sorunlarının ortadan kalktığından emin olmalıydı. Duştan çıkıp havluya sarınırken kaşları çatılmıştı. Jack, büyük bir sorundu. Bethany görüldüğü kadarıyla ona karşı büyük bir sadakat duyuyordu ve Jack aslında bir belaydı. Jace, Jack'in kızın hayatına dahil olup, onu tehlikeye sokmasına izin veremezdi. Bu demek oluyordu ki, Jace olaya dahil olacaktı. Muhtemelen Bethany bunu hiç tasvip etmeyecekti.

Kıyafet giymekle zaman harcamayıp havluyu beline sardı ve yatak odasına yürüdü. Bethany'nin çoktan uykuya dalmış olduğunu görünce dudağının kenarına bir gülümseme yerleşti ve bakışları yumuşadı. Genç kadının başı yastıktaydı, daha doğrusu başı bir yastık öbeğinin ortasındaydı ve örtünün altında kıvrılmıştı. Çenesine kadar çekmişti örtüleri, kirpikleri yanağının üzerinde zarifçe dinleniyorlardı.

Jace'in gördüğü bu manzaradaki her şey çok doğruydu. Kadın onun yatağına aitti. Yatağında olan hiçbir kadına karşı

hazzın bu saf halini duymamıştı. Bu doğruydu. Kadın doğruydu.

Jace havluyu yere bıraktı ve örtüleri yatağın içine girebileceği kadar kaldırdı. Bethany hafifçe döndü ve Jace'in kulağına çok hoş gelen uykulu bir ses çıkardı. Jace ona yaklaştı, kollarını onu korumak istercesine etrafına doladı ve başını omzuna yasladı. Sonra kendi de uykuya daldı.

BÖLÜM XIII

Bethany, vücudunun sert bir erkek vücudu tarafından sarmalandığı hissiyle uyandı. Nerede olduğunu hatırlamaya çalışırken bir an için panikledi. Kafası karışmıştı ve bir an için etrafında neyin nerde olduğunu anlayamamıştı. Ardından gözleri tamamen açıldı, Jace'in üzerindeki bakışlarını gördü, onun uyanmasını izliyordu. Bir önceki gece gözlerinde canlandı.

Bethany sessizce adama bakıyordu, bu adamın bir anda hayatını devralmış olması fikri onu bunaltmıştı. Şu son yirmi dört saatten az bir sürede hayatı ne kadar değişmişti. Hepsini birden kafasında toplayamıyordu. Ve hepsini minnetle kabul etti.

Daha fazla karşı koyması gerektiğini bilse de, büyük bir parçası rahatlamıştı. Uzun bir zamandır yalnızdı ve kendiyle baş başa hayata karşı bir tür varoluş mücadelesi veriyordu. Bu adamın onunla ilgilenme vaatleri ve onu korumaya dair verdiği sözlerle hayatına girmesi baş döndürücüydü. Her şeyden öte cezbediciydi.

Kendi dünyasını adamınkine uydurmak için ne yapmalıydı?

Evet, Jace ikisinin de aynı dünyada yaşadığına dair atıp tutmuştu ama Bethany gerçeği biliyordu. Aynı evreni dahi paylaşabilirlerdi ancak adamın yaşantısı, onunkinden öyle uzaktı ki Bethany kavrayamıyordu bile. Jace'in hayatı iyi düzenlenmişti ve belirgin standartları vardı. Ondan ne bekliyor olabilirdi ki? Onu neden istiyordu? Kadına bu çok anlamsız geliyordu? Mantık kurallarını alt üst ediyordu.

"Yine ne düşünüyorsun?" diye mırıldandı Jace.

"Sorunlarımla ilgilenmek için neden bu kadar kararlı olduğuna dair bir fikrim olmadığını," diye fısıldayarak yanıt verdi Bethany. "Senin gibi bir erkeğin, benim gibi bir kadını neden isteyebileceğini anlamıyorum. Bu delilik, Jace. İdrak edemiyorum. Sanki, Cinderella masalının farklı bir versiyonu gibi."

"Sana ne düşünüyorsun diye sorduğum için pişmanlık duymaya başladım," diye homurdandı Jace. "Fazla dürüstsün. Ben daha çok benim ne kadar muhteşem bir adam olduğumu filan düşündüğünü sanıyordum. Ya da belki seninle yarı uyur halde seviştiğimi hayal ettiğin için uyandığını. Düşündüğün şey ise çok saçma ve yemin ederim ki sonsuza kadar uğraşmak zorunda kalsam da, bu saçmalığı kafandan çıkartacağım."

Bethany güldü ve yastığın üzerinde gevşedi. Güldüğünde gözleri parlıyordu. Adamın onu kavrayan kolları sertleşti.

"Tanrım, çok güzel bir kahkahan var," dedi Jace boğuk bir sesle. "Ve gülüşün. Nefesimi içimden çekip alıyor."

Bethany'nin tüm vücudu adamın yüzündeki ifadeye tepki verdi.

"Benimle böyle konuşamazsın," dedi Bethany kesik kesik soluyordu. "Hiç kimse yeni tanıştığı bir kadına bu tip şeyler söylemez. Bu çılgınlık."

"Az önce söyledim bile. Ve sen söylediklerimin her bir harfine inanana dek söylemeye devam edeceğim."

Bethany beyninin içinde dönüp duran karmaşaya bir son vermek için kafasını salladı. Her an sığınma evinde uyanabilirdi ve bunların hepsi bir rüya olabilirdi.

"Sen gerçeksin," diye fısıldadı kadın.

Jace döndü ve genç kadının üzerine çıktı. Şimdi, onun gözlerine bakabiliyordu. Vücudu sabitti, kadını sarmaladı. Genç kadının kasıkları aralanana dek vücudunu bastırdı. Bethany adamın iri sertliğini bacaklarının arasında hissedebiliyordu.

"Ben gerçeğim, bebeğim. Bu gerçek. Biz gerçeğiz. Bunu ne kadar çabuk kabul edersen, o kadar çabuk ilerleriz ve sen mutlu olursun. Mutlu olmanı istiyorum. Hayatından memnun olmanı. Bir sonraki yemeğini ne zaman yiyebileceğini bilmediğin için endişelenmemeni. Her şeyden önemlisi, her zaman arkanda olacağımdan birazcık bile şüphe etmemeni. Ve önünde. Ve yanında. Her şeyine sahibim ve seni bırakmayacağım."

"Sana anlattığım şeylerden sonra beni nasıl isteyebiliyorsun?" diye fısıldadı Bethany.

Jace onu öpmek için eğildi, vücudu ona doğru baskı uyguluyordu. Tek elini yastığın altına uzattı ve bir kondom çıkarttı. O, vücudunu kaldırıp, ağzıyla kondom paketini açıp kendisini lateksin içine yerleştirirken, Bethany şok içerisinde onu seyrediyordu. Her şey çok hızlı olup bitmişti, çok ustacaydı, adam onun içine kayarken Bethany'nin tek yapabildiği yutkunmak oldu.

Sonra Jace durdu, hâlâ Bethany'ye bakıyordu, bakışları garip bir biçimde davetkardı. "Tek bildiğim, partideki o gece, odanın karşı tarafında seni gördüğümde, benim için her şey

değişmişti. O anda hissettim. Hayır, o noktada seninle ilgili tek bir şey bilmiyordum ama bildiğim senin benim olacağındı. Hakkında anlattığın onca şeyden sonra seni hâlâ istememe saçmalığına dönecek olursak, şey, dediğim gibi. Saçmalık. Hepimiz hatalar yaparız, bebeğim. Kimse mükemmel değil. Ben de değilim. Sen de. Şayet öyle olsaydık, lanet olası hayat çok sıkıcı olurdu."

Gözyaşları genç kadının göz kenarlarında birikmişti, Jace damlalar onun gözlerinden dökülmeden önce gözlerinin kenarlarını öptü.

"Ağlama, Bethany. Yatağımızda ağlama. İçinde ben varken yapma bunu. Benim sana hissettirdiklerim haricinde her şeyi unutmanı istiyorum. Her şeyi unut, *bunun dışında.*"

Geri çekildi ve sonra ileri doğru yüklendi, bütünüyle kadının içine girene dek yavaşça kendini itti.

Jace'in sesi değişmişti, daha ciddi geliyordu ama bakışları genç kadını hiç terk etmemişti. "Sana bunun kolay olacağını söylemiyorum. Hata yapacağım. Hata yapacaksın –çoğunlukla da ikimizin arasındaki farklılıklara dikkat çekmeye çalışırken. Benim için yeterince iyi olmadığını düşünmenin üstesinden gelmenin biraz zaman alacağını fark ettim. Beni çıldırtsa da, kendini bir ömür boyu gördüğün şeyden farklı bir şey olduğuna bir gecede inanmanın zor olduğunu anlıyorum. Ama çalışacağım ve seni ikna edeceğim, bunu bilmelisin. Ben inatçıyım ve istediğim hiçbir şeyin yanından yürüyüp gitmedim, ne iş hayatımda, ne de özel hayatımda."

Bethany uzandı, kollarını adamın boynuna sardı ve öpmek için kendine doğru çekti. Jace bu ani hareket karşısında şaşırmış göründü ve Bethany'nin öpüşmenin kontrolünü alması için kendini bıraktı.

"Kapa çeneni ve öp beni," diye fısıldadı Bethany onun dudaklarına.

Jace gülümsedi, dudakları kadınınkilerin üzerine kapandı. "Hemen bebeğim."

Dişleri çarpışıp çatırdarken konuşmaları kesildi, Bethany nefes nefese kalıp, kalbi hızla atana kadar döndüler, yuvarlandılar. Jace'in boğazından boğuk bir hırlama sesi geldi ve kollarını kendi vücuduna daha yakın tutabilmek için genç kadının altından geçirdi.

Bethany zevkten sarhoş olana dek adamın organı içinde ve dışında kaydı. Vücudunda Jace'in dokunmadığı tek bir yer kalmamıştı. Jace vücudunu, onun vücuduna bastırmıştı, Bethany her bir kasılmayı hissedebiliyordu, adamın hareket etmek için harcadığı güçle kasılan ve sertleşen kaslarını hissediyordu.

Jace'in dudaklarını onunkilerden ayırıp çenesinden aşağı, boynuna doğru inen bir hat boyunca öpmeye başladığı anda, Bethany daha önce yaşadığı anlam içermeyen seksin bu yaşadığıyla kıyaslanamayacağını anladı. Sevişmelerinde kirli veya duygusal açıdan eksik hiçbir şey yoktu.

Ash ve Jace ile yaptığı üçlü bile bununla kıyaslanamazdı.

Hayatında ilk kez, aşk yapıyordu.

Bu kulağına çok tuhaf geliyordu. Çok basmakalıp ve de basit. Düşüncelerini seksten alamayan, seks düşkünü bir aptaldı sanki.

Ama gerçek şuydu ki bundan önce seks yaparken hissettiği hep utanç olurdu... kendine karşı nefret, umutsuzluk...

Jace'in uyandırdığı duygu bombardımanını nasıl yönetebileceğini bilmiyordu. Bu ona fazla gelmişti, ama bir önceki gün yüklü olan anlamda değil. Adam onu sarıyor, ona dokunuyordu. Çok uzun zamandır boş ve çorak halde duran yerlerini dolduruyordu. Bethany'nin kalbinin her bir köşesine ulaşıyor, sıcaklık ve huzur yayıyordu.

Fazla mı geliyordu? Kesinlikle hayır! Jace hakkında her

şey Bethany'nin varlığının temellerini sarsıyordu. Adam saatler içerisinde onun bütün hayatını değiştirmişti ve Bethany panik halinde değildi. Belki olmalıydı. Yine adamın yatağındaydı -yine ona gelmesinden sadece birkaç saat sonra- ve bunun yanlış olduğunu hissetmiyordu. Bu ona ucuz gelmiyordu. Önemli olan da bu değil miydi?

Gözlerini kapattı, hâlâ adamın boynuna sarılmış haldeydi. Ne olup bittiğini tam olarak idrak edecek durumda olmasa dahi yaşadığı şeylerin büyüklüğü onu büyülüyordu.

"Bebeğim."

Jace'in davetkar sesi onu daldığı düşüncelerden kurtardı.

"Bana bak, bebeğim."

Bethany, kendisini dikkatle izleyen adamın bakışlarını görmek için gözlerini açtı. Jace'in gözlerinde endişe vardı.

"İyi misin?"

Bethany başını salladı, yanıtını dile getirebilecek kadar kendisine güvenemiyordu.

"Emin misin?"

Yine başını salladı ve adama daha sıkı sarıldı. "Öp beni."

"Bunu bir daha asla istemek zorunda kalmayacaksın."

Adam onu öptü. Yakıcı. Sahiplenici. Bethany sadece ona daha yakın olabilmek için titredi, büküldü.

"Yaklaştın mı?" diye fısıldadı Jace.

"Gelmek üzereyim," diye yanıtladı Bethany yine fısıldayarak.

"Gelmek için neye ihtiyacın var, söyle bana."

"Sana," dedi Bethany. "Sadece sana."

Jace'in gözleri parıldadı ve çenesi kasıldı. Ardından Bethany'yi tekrar öptü. Daha sert. Ateşli. Ta ki, birbirlerinin nefesini içlerine çekene dek.

Birbirlerine o kadar sıkı sarılmışlardı ki Bethany, adamın

nasıl girip çıktığını anlayamıyordu. Kendisinin inlemeleri alçak ve derindi. O kadar derindi ki içi dışına çıkmış gibi hissediyordu.

Bu kez korkmuyordu. Bu kez çok doğru biçimde hissediyordu. Kulağa ne kadar saçma gelirse gelsin, adama güvendiğini o an anladı. Adamın kendisiyle ilgileneceğine güveniyordu. Onu tanımamasının hiçbir önemi yoktu. Sadece iki defa beraber olabilmişlerdi ve onlar da saatlerle sınırlıydı. Jace'in onu incitecek hiçbir şey yapmayacağını biliyordu. Sadece biliyordu.

"Sana güveniyorum," diye fısıldadı Bethany.

Jace'e istediğini vermeliydi. Bunun ne kadar önemli olduğunu biliyordu. Adam onun güvenini istiyordu ama aynı zamanda bunun zaman alacağını da biliyordu. Bethany bu güveni ona vermek istiyordu çünkü adam ona şimdiden çok şey vermişti ve kendisinin verebileceği sadece bu vardı. Başka hiçbir şeyi yoktu. Bethany'nin sahip olamayıp da onun verebileceği hiçbir şey yoktu. Kendisi dışında. Yeterli değildi ama adamın istediği buydu –bunu istediğini söylemişti- ve Bethany'nin vermesi gereken tek şeydi.

"Ah, bebeğim," diye inledi Jace. "Beni mahvediyorsun."

Daha hızlı ve daha sert hareket etmeye başladı. Bethany'nin söyledikleri onu çizginin kenarına getirmiş gibiydi. Kontrolü tamamen gitmişti ve Bethany adamın sahipleniciliğinin zevkine varıyordu.

Jacae'in daha kolay hareket edebilmesi için vücudunu hareket ettirdi. Jace de onun derinliklerine girdi.

Bethany'nin hayatı sıkıca tutunduğu her şey çok uzun zaman önce çözülmeye başlamıştı.

Bu çok fazlaydı. Adam onun kendisini mahvettiğini söylemişti ama aslında mahvolan kendisiydi.

Jace'e daha sıkı sarıldı, onun gitmesini asla istemiyordu.

Kimsenin bozamadığı, başka hiçbir şeyin önemli olmadığı bu anı yaşamak istiyordu. Hayatını ve yaşadıklarını unutması çok kolaydı. Çünkü adamın kollarında güçlüydü. Değerliydi.

Adamın adını haykırdı, gözlerine dolan ani yaşlar yüzünden gözlerini kapadı, ancak o zaman yaşların yanağından aşağı inerken bıraktığı sıcaklığı hissetti. Hayatında hiçbir zaman bir orgazm ile harap olmamıştı; hiç böyle yaşamamıştı.

Etrafındaki dünya bulanıklaşmıştı sanki. Tek hissedebildiği adamdı. İçindeydi. Derinliklerinde. Bir bütünün iki yarısı gibiydiler.

Bethany'nin vücudu ağırlığını kaybetmişti adeta, zihni bulanıklaşmıştı. Bilincinin yerinde olduğundan bile emin değildi.

Sonunda kendisini saran Jace'in ağırlığının farkına vardı. Vücudu gevşekti, göğsü körük gibi inip kalkıyordu, ama kendini iyi hissediyordu, Bethany adamın hareket etmesini asla istemiyordu.

Bethany dudaklarını onun köprücük kemiği üzerindeki yumuşak yere koydu ve tadını çıkarttı. Arzulanıyor olmanın zevkine vardı. Duygusal açıdan şımartılmanın ve ilgilenilmenin keyfini yaşadı.

Adam doğruldu, Bethany itiraz edecekti ki onun ifadesini gördü ve vazgeçti. Jace onun yanaklarının gözyaşları yüzünden ıslanmış olduğunu fark etti.

"Hey," dedi yumuşak bir sesle. "Bu da ne?"

Bethany tepkisi yüzünden utanmıştı. Hislerinin büyüklüğünü nasıl ifade edebilirdi ki?

Gözlerini kaçırmayı denedi ama adam izin vermedi. Jace başını eğdi ve yaşların bıraktığı izleri öptü. Ardından genç kadının gözlerine tekrar bakmak için kafasını kaldırdı.

"Bethany?"

Sesinde Bethany'nin kendini daha da aptal hissetmesine neden olan bir endişe vardı.

"Ben iyiyim," diye hıçkırdı.

"Öyle misin?"

"Daha önce hiç bu kadar iyi olmamıştı," dedi Bethany yumuşak bir sesle.

Jace o anda anlamış göründü. Gülümsedi ve genç kadını tekrar öptü.

"Şu kondomdan kurtulmama izin ver, ardından konuşmamız gerek," dedi.

Bethany, adam kondomu çıkartırken bekledi. Ardından Jace tekrar yatağa döndü, onu yanına çekmek için uzandı.

"Aramızda hiçbir şey olsun istemiyorum," dedi.

Bethany onun ne demek istediğini tam olarak anlamamıştı, beklerken sessiz kaldı.

"Sana bir randevu almamız lazım, böylece birkaç test yaptırır, ardından da sana uygun doğum kontrol yöntemini uygulatırız. Kondom kullanmak istemiyorum. Aramızda engel olsun istemiyorum. Elbette güvenli olana kadar kullanmaya devam edeceğim, ama sen bana aitsin ve ben sana özgürce erişmek istiyorum. Her yerine. Bunun senin için bir sakıncası var mı?"

Jace kendisini açıkça ifade etmişti- adamın düzenli olarak seks yapmaya olan niyeti Bethany'yi bir girdaba sürüklemişti. Bu kulağa çok... uzun vadeli gelmişti. Bethany, aralarındaki ilişkinin her şey olabileceğini biliyordu, ama uzun vadeli?

"Bebeğim? Konuş benimle. Lanet olsun, çok sessizsin. Korktun mu? Çok mu hızlı hareket ediyorum?"

Bethany'nin gülmesine ramak kalmıştı. Adam şimdi hızlı hareket etmek konusunda endişeleniyordu. Bethany, hızlı hareket etmek diye bir kavramı olup olmadığını bilmiyordu bile.

"Doğum kontrolü ile ilgili bir sorunum yok. Ama Jace, konuşmamız gerek."

Jace onu öperek susturdu.

"İhtiyacın olan şeyleri almaktan başka hiçbir şey hakkında konuşmak zorunda değiliz. İhtiyacımız olan şeyleri," diye düzeltti. "Şu bir gerçek ki yatağımda olacaksın. Genellikle benim dairemde. Bunu atlatabilmen için sana alan bırakmaya çalışıyorum. Seni fazla boğmamaya çalışsam da, bu konuda ciddiyim. Ve öne sürdüğün, senin benimle beraber olmaman gerektiğiyle ilgili her düşüncenle savaşacağım."

"Vay canına," dedi Bethany.

"Söylemek istediğin başka bir şey var mı?" diye sordu Jace, duyduğu zevk sesini renklendirmişti.

"Sanırım yok."

"Güzel. O zaman kahvaltı edelim, ardından seni alışverişe götüreceğim."

"Ama Jace, işin ne olacak? Canın istiyor diye işi gücü bırakıp alışverişe çıkamazsın."

"Patron olmanın bazı getirileri vardır," dedi adam kendini beğenmiş bir havada. "Bunlardan bir tanesi istediğim zaman birkaç saat izin alabilmem. Sonuçta kovulacak değilim ya?"

"Şey, tamam o zaman."

Jace, Bethany'yi yattığı yerde bırakarak, yataktan dışarı yuvarlandı.

"Hızlı bir duş alacağım, ardından ben kahvaltıyı hazırlarken sen de banyoyu kullanırsın. Olur mu?"

Bethany gülümseyerek başını salladı.

Jace de gülümseyerek karşılık verdi. "Bunu daha sık yapmalısın; eğer benim yolumdan gidersen, yaparsın."

"Neyi yapmalıyım?"

"Gülümsemeyi."

BÖLÜM XIV

Jace ile birlikte alışveriş yapmak yorucu, heyecan verici, değişik bir deneyimdi. Adam sanki görevdeymiş gibi sayısız mağaza ve butiğe girip çıktı ve her birine isteklerini sıraladı. Bethany onun kadınlar için alışveriş yapma konusunda oldukça deneyimli olduğunu düşündü ve içine yerleşen kıskançlık hissinden hoşlanmadı. Jace kız kardeşiyle geçmişte defalarca alışveriş maratonuna katıldığını komik bir dille anlatana kadar.

Bethany'nin, Jace'in onu ihtiyacı olduğu konusunda ikna ettiği pahalı elbiseler arasında bir seçim yapamayacağı belli olmuştu. Jace, hepsini aldıklarını söyledi ve kontrolü eline aldı. Mağazalara dalıyor, istediği şeyleri, Bethany'nin bedenini söylüyordu; getiriyordu.

Jace genç kadının ihtiyacı olan tüm kıyafetleri baştan aşağı aldıktan sonra, iç çamaşırları, sutyenler, kotlar, gömlekler, neden ihtiyacı olduğunu dahi bilmediği elbiseler, kazak, iki palto, -biri uzun, biri kısa- ve üç tane içi kürklü bot aldı.

"Ayaklarının üşümesini istemiyorum," dedi.

Bethany hem dehşete kapılmıştı, hem de adamın özeni ve ilgisi konusunda içi erimişti.

Beş saatlik maratonun sonunda, Bethany'nin başı dönmüştü ve Jace'in şoförü aldıkları şeyleri arabaya götürebilmeleri için yardıma gelmişti. Arabanın bagajında, kutular, poşetler ve çantalardan oluşan gerçek bir dağ vardı ve bir o kadar şey de ön koltukta duruyordu.

Bethany arabada yerine oturdu. Neye uğradığını şaşırmış gibiydi. Evet, Jace onu alışverişe götüreceğini söylemişti. Hatta birkaç defa ona palto alacaklarını söylemişti. Ama Bethany koca bir gardırop dolusu kıyafet almalarını beklemiyordu, öyle ki hiçbir kıyafetini ikinci kez giymesine gerek kalmadan bir ay geçirebilirdi. İlk aldıkları kıyafetin etiketine bakma hatasına düştükten sonra diğer aldıklarının fiyatına bakmayı reddetmişti. Bayılmak üzereydi. Jace kaşlarını çattığında, bakışlarını başka yöne çevirdi.

Jace onun elini sıktı. "Her şey yolunda mı?"

Bethany başını salladı, "Bunu daha önce hiç yapmamıştım. Gerçekten. Çok daha azını bile. Çoğu alışverişimi –yaptığıma alışveriş denilebilirse tabii – hayır kurumu mağazalarından ya da eskicilerden yapardım."

Jace kaşlarını çattı. "O günler bitti, Bethany. Unutmanı istiyorum."

Bethany iç geçirdi. Jace'in ona olan yaklaşımını nasıl adlandıracağından emin değildi. Her ne idiyse, sonsuza dek süremeyecekti ve ardından kendi hayatına geri dönebilmesi çok daha zor olacaktı. Bildiği şimdilik bu kadardı. Jace ona, hayatın nasıl farklılaşabileceğini gösteriyordu.

Araba Batı yakasının yukarı kısımlarına geldiğinde, modern görünüşlü bir binanın önünde durdu, Jace arabadan indi ve Bethany'nin inmesine yardımcı olmak için elini içeri uzattı. Adam şoförüne tüm poşet ve kıyafetlerin taşındığından emin olmasını söyledikten sonra Bethany'yi girişe doğru yöneltti.

İçeri girdiklerinde Jace, Bethany'yi önce kapıcıyla tanıştırdı. Görünüşe bakılırsa genç kadının orada kalacağını önceden bildirmişti, çünkü ortamda sıradan bir tanıştırılmadan ziyade resmi bir karşılama havası vardı.

Ardından Jace binanın sağladığı imkânları gösterdi. Bethany herhangi bir tanesinden faydalandığını hayal dahi edemiyordu. Gerçek bir dairede oturabilmek onun aklının ucundan dahi geçemeyecek bir lükstü. Üstüne eklenen fazladan nimetler ise aklını başından alıyordu.

Asansöre binip yukarı çıkmaya başladıklarında, Bethany rahatlamıştı. Tüm bu alışveriş telaşı içerisinde bitkin düşmüştü ve gevşemek için sakin bir yere umutsuzca ihtiyacı vardı.

Jace kapıyı açtı. "Hadi girip daireni görelim, bebeğim."

Onun dairesi. Bethany hâlâ kendisine bir daire verildiğinin idrakinde değildi. Bu çılgınlıktı. Jace çıldırmış olmalıydı. Ama zaten bunu biliyordu.

İçeri girdiğinde nefesi kesildi ve olduğu yerde çakılı kaldı. Etrafına baktı. Gözleri dolmuştu, boğazından bir hıçkırık yükseldi.

Jace kolunu onun beline doladı. "Bebeğim."

"Çok güzel, Jace," diye fısıldadı Bethany.

"Öyle mi?"

"Mükemmel."

Jace gülümsedi ve genç kadını burnundan öptü. "Ama daha tamamını görmedin."

"Mükemmel olduğunu bilmeme yetecek kadarını gördüm."

Gerçekten öyleydi. Oturma odası ve mutfak iç içe geçerek tek bir büyük oda olacak şekilde açık konsept dizayn edilmişti. Odanın duvarlarındaki renk seçimi ise kesinlikle mükem-

meldi. Toprak renginin tonları seçilmişti. Oda -aslında tüm daire- sıcak ve konforluydu, bir kadının bir yerde yaşamak için ihtiyacı olan her şeyi barındırıyordu.

Mutfakta ise son teknoloji çelik ankastre ürünler vardı. Burası yemek kapları ve de çatal bıçak setleri ile donatılmıştı. Bethany mutfağa girip yemek yapma isteği duydu.

"Gel," dedi Jace, "sana evin geri kalan kısmını göstereyim, eşyaların da yukarı ancak çıkmış olur."

Jace yatak odalarını, banyoyu detaylı bir şekilde gezdirdi. Girişe geri döndüklerinde kapının önünde çanta ve poşetlerden oluşan ve de gittikçe büyüyen bir dağ vardı. Birkaç saniye sonra uzun boylu, oldukça iri ve kaslı bir adam kapıdan içeri girdi, nispeten daha kısa ve tıknaz olan bir adam onu takip etti. Her ikisi de vücut geliştirme dergilerinden fırlamış gibiydiler. Her ikisi de sert adamlara benziyordu.

Öndeki adam güneş gözlüklerini yukarı kaldırmıştı. Bethany onun korumasına ihtiyaç duyuyormuş gibi, içgüdüsel olarak Jace'in yanına sokuldu.

Adam, Jack'in peşine düşen adamların görüntüsünü hatırlatıyordu.

"Sana zarar vermeyecekler," diye mırıldandı Jace.

Bethany'ye sarıldı. O anda Bethany kendisini... daha iyi hissetti. Daha güvende. Adamların ölçülerinin, Jace'in iki katı olmasının önemi yoktu. Adeta bir dağ gibiydiler ve görüntüleri kuşku uyandırıcıydı. Ancak Bethany, Jace'in yanı başındaydı ve Jace onun zarar görmesine izin vermezdi.

Jace'in bu sözleri üzerine öndeki adam bir adım geri çekildi ve kaşlarını çattı. Kısa boylu olan arkadaşına da durmasını işaret etmek için elini kaldırdı. Her ikisi de Bethany ile aralarında mesafe bırakmaya dikkat ederek durdular.

"Bay Crestwell," dedi öndeki adam. "Adım Kaden Gingsberg ve bu da Trevor Dixon."

Jace elini uzattı ve her ikisinin de elini sıkmak için öne doğru adım attı. "Geldiğiniz için ikinize de teşekkür ederim."

Döndü ve Bethany'yi tutarak ilerletti. Genç kadın kararsız biçimde Jace'in gittiği yönde bir adım attı ve yeni misafirlerine endişeyle baktı.

"Bu senin güvenlik ekibin."

Bethany yanıt verecek bir sözcük bulamadı. Güvenlik ekibi? Bir güvenlik ekibi niye olsundu ki? Jace'e şaşkın bir bakış attı.

"Neden?"

Çatlak ve boğuk tek bir kelime söyleyebilmişti.

Jace sabır gösterdiğini belirtircesine dudaklarını birbirine bastırdı. Ardından Kaden ve Trevor'a döndü. "Oturma odasına geçelim. Konuşacak çok şeyimiz var. Benim yanında olmadığım zamanlarda Bethany'nin güvenliğini sağlayacağınıza dair tam bir güvence vermenizi istiyorum."

Kaden başını salladı. "Elbette."

Jace, elini Bethany'nin sırtına koydu ve kanepeye doğru ilerledi. Genç kadının yanına oturdu ve parmaklarını onunkilerle birleştirdi. Birbirlerine o kadar yakındılar ki bacakları birbirine değiyordu. Bethany endişeli bir biçimde Kaden ve Trevor'a bakarken Jace'e daha da sokuldu. Adamlar kanepenin karşısında bulunan ve iri vücutlarına göre oldukça küçük görünen iki koltuğa sığıştılar.

"Profesyonel güreşçilere benziyorsunuz," dedi Bethany, biraz patavatsızca. Ardından kendisini tam bir aptal gibi hissedip bakışlarını Jace'inkilerle kenetlenmiş parmaklarına çevirdi.

Kaden sesli bir biçimde güldü, bu gülüş Bethany'nin bakışlarını tekrar kaldırmasına neden oldu. Adamın hoş bir gülüşü vardı. Kaba iri ve sert görünümüyle alakası yoktu.

"Çalıştığım sektörde ihtiyacım oluyor, hanımefendi."

"Ah, evet," diye mırıldandı Bethany.

Jace onun elini sıktı ve adam dikkatini güvenlik ekibine yöneltti. Adamlara bu şekilde hitap ettiği için Bethany kendisini tuhaf hissediyordu. Aslında yaşadığı her şey öylesine tuhaftı ki.

Jace tekrar Bethany'ye baktı, bakışları ciddiydi. "Kaden ve Trevor benim seninle olmadığım zamanlarda, sana eşlik edecekler. Her hareketini izleyecekler –hem de her hareketini. Sen buradayken, burada olacaklar. Şayet dışarı çıkarsan, seninle dışarı çıkacaklar."

Bethany'nin gözleri büyüdü. "Ama neden? Anlamıyorum, Jace, bu delilik. Ben hiç kimseyim. Hiç kimsenin umurunda değilim. Hiçbir şeyim yok, kimsenin benden bir çıkarı yok. Beni kaçırsalar alabilecekleri hiçbir şey yok. Tanrım, aklından neler geçiyor başka, kim bilir?"

Jace içini çekti. "İki gün önce o piçlerin seni yere serdiklerini unuttun mu? Seni hırpalayıp, tehdit etmişlerdi? Bir hafta süre vermişlerdi. O hafta gelip geçtiğinde ne olacağını sanıyorsun, Bethany? Genelde takıldığın yerlerde seni bulamadıklarında vazgeçeceklerini mi? O piçlerin senin yanına yaklaşmadıklarından emin olmam gerek, bu yüzden de benim yokluğumda Kaden ve Trevor senin peşinden ayrılmayacaklar. Bu da demektir ki, onlar olmadan hiçbir yere gitmiyorsun. Anladın mı?"

"Beni bulabileceklerini gerçekten düşünüyor musun?" diye fısıldadı Bethany.

"İşimi şansa bırakmıyorum, diyelim."

Kaden, boğazını temizledi. "Hanımefendi," dedi kibarca. "Bu adamlar kolay kolay vazgeçmezler. Kanıtlamaları gereken bir şey vardır. Eğer bunu kanıtlayamazlarsa sokaklardaki

saygınlıkları azalır. Şayet paralarını tahsil ederken yumuşak davrandıkları ortaya çıkarsa, daha çok insan borçlarını ödemekten vazgeçecektir. İşlerini korku ve gözdağı vererek yürütürler. Şayet insanlar onlardan korkmaktan vazgeçerlerse, etkinliklerini kaybederler ve işin dışında kalırlar. Bunun olmasına izin vermezler, o yüzden evet, sizi bulmak için uğraşacaklardır. Trevor ve ben bunun gerçekleşmemesi için buradayız."

Bethany, dudakları sessiz bir 'O' biçimini almış ve gözleri faltaşı gibi açılmış halde Jace'e bakıyordu.

"Şimdi anladın mı?" diye sordu Jace.

Bethany sadece başını sallayabildi, çünkü hayatındaki ani değişiklikler yüzünden fena halde sersemlemiş durumdaydı."

Jace'in şoförü küçük bir karton poşet ile geldi ve çantayı Jace'e teslim etti. Poşet Bethany'ye tanıdık gelmedi, saatler önce aldıkları şeylerin izini sürmekten vazgeçmişti.

Jace poşetten bir kutu çıkarttı, kutunun içindeki yepyeni cep telefonunu aldı. Pilini yerleştirdi, telefonu çalıştırdı ve birkaç dakika kurcaladı. Ardından cebinden kendi telefonunu çıkardı ve telefonu Kaden'a vermeden önce birkaç kez daha tuşlarına bastı.

"Numaralarınızı Bethany'nin telefonuna kaydedin. Şayet işler ters giderse her ikinizin de numarasının hızlı arama listesinde olmasını istiyorum."

Kaden ve Trevor, telefonu Jace'e geri vermeden önce, hızlı bir biçimde numaralarını girerken, Bethany'nin kaşları çatıldı. Ardından Jace, telefonu kadına verdi.

"Numaramı kaydettim. Hızlı aramalarda 1 numarada. Kaden 2 numarada ve Trevor ise 3'te. Ofisimin numarasını 4'e kaydettim, eviminkini de 5'e. Bu telefonu her zaman

yanında taşı ve bir yerlerde öldüğünü düşünüp, endişeden kendimi yiyip bitirmemi istemiyorsan, seni her aradığımda aç. Anlaştık mı?"

Bethany uyuşmuş bir halde başını salladı. Başı dönüyordu. Güçlükle nefes alıyordu, başı ağrıyordu. Peri masalları onun gibi kızlar için değildi ama o kendisini bir tanesinin tam ortasında buluvermişti. Ancak bunun sonu mutlu bitmeyecekti. Mutlu sonlar ancak filmlerde olurdu. Gerçek hayatta olayların bu şekilde gerçekleşmeyeceğini bilecek kadar deneyimliydi. Gerçek hayat berbattı. Özür dilemezdi. Bahane sunmazdı. Hayat olduğu gibiydi.

Jace eğildi ve onun alnını öptü. "Ben ofise gidiyorum. Kaçırmamam gereken bir toplantım var ama çok uzun sürmez. Kaden ve Trevor ben gelene kadar seninle olacaklar. Market alışverişini de az sonra teslim ederler. Kapıya onların bakmasına izin ver ve ortamın güvenli olduğunu sana bildirmelerine kadar da ortalarda görünme. Ve ne olursa olsun, sana söyledikleri her şeyi uygula. Bu adamların görevi senin güvenliğini sağlamak. İşbirliği yaparak bunu onlar için kolaylaştır. Tamam mı?"

"Tamam," dedi Bethany.

"Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara. Toplantı sırasında bile telefonum yanımda olacak."

Bethany mekanik bir biçimde başını salladı.

Adam onu tekrar öptü. "Yemek için dışarı çıkacağız. Yeni kıyafetlerinden birini giy ve paltonu mutlaka yanına al. Bu akşam kar yağacak gibi. Ardından geceyi burada geçiririz, sen de evine alışmış olursun."

Bethany, adamın onunla birlikte kalacağını burnu havada bir şekilde ima etmesine hayret etti. Ona itiraz etmediği gerçeğine de hayret etti. Karşı çıkmamıştı. En çok da yalnız

kalmayacağını anladığında, içine yayılan ferahlığa hayret etti.

Kaybolmuştu. Kendini çoktan adamın içinde kaybetmişti. Bir daha yolunu bulabileceğinden kesinlikle emin değildi. Jace, gitmek için hazırlandığında, Bethany daha önce onu hiçbir şeyin sarsamadığı biçimde sarsıldı. Hayatının... Bağımlılığının... Mahvolmuşluğunun sarsamadığı biçimde.

Jace'in onun üzerinde gücü vardı ve Bethany başka türlü bir mevcudiyeti hayal edemiyordu. Jace'in gitmesi düşüncesi onu ilaçlardan, seksten, ya da kendisini tehdit edenlerden daha fazla korkutuyordu.

BÖLÜM XV

Jace, HCM ofislerinin bulunduğu binaya girdi ve asansörle yukarı çıktı. Bu lanet toplantı olmasaydı, bütün günü Bethany'yle baş başa geçirebilirdi. Onu yeni bulmuşken, tekrar yalnız başına bırakmış olmak canını sıkıyordu.

Aslında Bethany tam olarak yalnız sayılmazdı ama Jace onu kendiyle baş başa bırakmış olma fikrini sevmiyordu.

Birkaç dakika sonra, Gabe'in ofisine girdiğinde Ash'in orada olduğunu gördü –Gabe de oradaydı, elbette. Jace, Gabe'in gözlerindeki endişeyi fark etti. Ash'in gidip hemen Gabe'e her şeyi anlattığından emindi.

Jace'in dudakları ifadesiz düz bir çizgi halindeydi. Gabe'in masasının karşısındaki koltuğa çöktü.

"Şunu açıklığa kavuşturalım," dedi net bir sesle.

Ash, onunla göz göze gelmemeyi tercih etti ve onun yerine başını Gabe'e doğru çevirdi. Jace'e göre hava hoştu. Onca işi gücü arasında bir de arkadaşlarının vermeye can attığı nasihatleri dinlemek için vakti yoktu.

Gabe kaşlarını çattı ama yanıt vermedi. Jace beş dakika geç kalmıştı –onun için hiç alışılmış bir şey değildi. Ash ve Gabe, büyük ihtimalle onun kafayı sıyırdığını düşünüyorlardı.

O ve Ash yıllarca aynı kadınları becermişlerdi. Bu başlı başına oldukça karmaşık bir durumdu zaten. Gabe ise bu alışkanlıklarına anlam verememişti. Ama Jace, Gabe'in yargılamalarından bu sefer kurtulacaktı çünkü paylaşmaya niyetinin olmadığı bir kadın bulmuştu.

Gabe'in odası şu an konuşmak için müsait değildi. Gabe kafayı Mia ile bozmuştu. Jace'in kız kardeşiyle. Tanrı aşkına. Jace'in normalde onun kafasını koparması gerekirdi ama yapmamıştı. Jace'in onu daha fazla cezalandırmasına gerek yoktu çünkü Gabe yeterince zavallı görünüyordu zaten.

Jace, arkadaşlarının toplantıya çoktan başladıklarını fark ettiğinde, gözlerini kırptı. Şu ana kadar neler hakkında konuştuklarına dair en ufak bir fikri yoktu.

Ash ona midesi bulanmış gibi baktı ve normalde Jace'in sağlaması gereken ama ihmal ettiği bilgiyi, kendisi vererek devam etti. Ash tam bir profesyonel gibi davranmıştı. Etkileyiciliği kişiliğiyle telefon hattının diğer ucundaki yatırımcıları ikna etmeye başlamıştı.

Jace toplantı bittiğinde rahatlayarak derin bir nefes aldı. Toplantı bitiminde Ash pılısını pırtısını toplayıp Jace'e tek bir kelime dahi etmeden, Gabe'in ofisinden çıktı. Jace kafasını salladı ve kendisi de çıkmaya hazırlandı. Kafasında Bethany'yi akşam nereye götürmek istediğine karar vermeye çalışıyordu. Eve dönerken yoldan Bethany'yi arayıp haber verecekti, böylece hazırlanmaya fırsat bulabilirdi.

"Jace, kusura bakmazsan, bir dakikanı alabilir miyim?"

Gabe'in sakin ses tonu Jace'in düşüncelerinden sıyrılmasını sağladı.

Lanet olsun.

Gabe ile bu konuşmayı yapmaya hazır değildi. Arkadaşları neden kendisini rahat bırakıp gitmiyorlardı ki?

Şöyle bir düşününce, yerleri değişmiş olsa kendisinin de bunu yapmayacağını fark etti. Mia'yla olan ilişkisi yüzünden Gabe ile birkaç kez yüzleşmek zorunda kalmışlardı ama Mia onun kız kardeşiydi. Gabe'in kardeşine karşı davranışı, onu elbette ilgilendirirdi. Bethany'nin ise ne Gabe ile ne de Ash ile bir bağlantısı vardı. Ash'in kadını olduğu gerçeğini göz ardı ederse, öyleydi. Jace bu gerçeği unutmak için elinden geleni yapıyordu.

Arkadaşının herhangi bir kadınla sevişmesinin görüntülerini hafızasından silmesi kolay olabilirdi. Ama Ash'in Bethany'nin tenine dokunan elinin ve dudaklarının görüntüsünü unutması kolay olmayacaktı.

"Kısa kes," diye homurdandı.

Oturmayı reddederek ayakta kaldı, çünkü oturduğu takdirde konuşmaları uzayabilirdi. Oysa onun yapacak daha iyi şeyleri vardı. Bethany'yi yemeğe götürecek, sonra da onunla sevişecekti.

"Ash ile aranızda neler oluyor, dostum?" dedi Gabe, yumuşak biçimde.

"Bana bir şey olduğu yok."

"Ash böyle söylemiyor ama?"

"Ash çenesini tutsa iyi olur."

Gabe'in kaşları iyice çatıldı. "Ash ile aranızda ne var? Kendinde değil gibisin. Ash de en az senin kadar sıkı ağızlıdır, ama belli ki birbirinizi kızdıracak bir şeyler yapmışsınız. Dediğine göre, kadının birine kendini fena kaptırmışsın."

"Bethany tartışmaya açık bir konu değil," dedi Jace, donuk bir tavırla. "Ayrıca eğer kız hakkında bir şeyler öğrenmek istersen, Ash'in hazırlattığı rapordan ikinize epey dedikodu malzemesi çıkar."

Gabe'in yüzündeki ifade iki saniye içerisinde endişeden

öfkeye dönüşmüştü. "Sana ne oluyor, Jace? Kimse hakkında dedikodu yaptığım filan yok. Rapor filan da umurumda değil. Bethany kim, onu dahi bilmediğim için Ash ile dedikodusunu yapmadığıma da eminim. Ayrıca bu arada Ash hiçbir şey söylemedi, bilgin olsun."

Jace, pislik gibi davrandığının farkındaydı. İkiyüzlü davrandığını biliyordu. Arkadaşlarının çekip gitmelerine asla izin veremezdi, hele kendisi yüzünden. Ama onu Bethany'ye karşı uyarmaya çalışan Ash'e hâlâ öfkeliydi. Aslında dürüst olması gerekirse, Ash'e kadını becerdiği için kızgındı. Jace bu fikre alışmış olsa dahi, belki de Ash'i hiç affetmeyecekti. Hoş içinden bir ses buna kendisinin neden olduğunu bangır bangır bağırıyordu. Her ne kadar her saniyesinden nefret etse de, bunun nedeni hâlâ kendisiydi. Belki de en çok kendisinden nefret ediyordu.

"Bethany önem verdiğim birisi," dedi Jace, kendini sakin bir biçimde konuşmak için zorluyordu. "Bilmen gereken tek şey bu. Yardıma ihtiyacı var -yardımıma-, ve ona sırtımı dönmeyeceğim."

"Yardımıma ihtiyacın var mı?" diye sordu Gabe.

İşte buydu. Üniversite yıllarından bugüne kadar gelen koşulsuz dostluk. Her zaman birbirlerinin arkasındaydılar. Hiç şüphesiz bazen tökezlemişlerdi. Gabe'in, Mia ile olan ilişkisi bu arkadaşlığın önündeki en büyük tehditti. Ancak Gabe'in, Jace'in kız kardeşiyle yatmış ve onun kalbini kırmış olması dahi, bu arkadaşlığın bağlarını kopartmaya yetmemişti.

Gabe, Mia ile aralarını düzeltmişti. Ardından da Jace ile.

Jace derin bir nefes aldı, ardından sıkılı olan yumruklarını gevşetti.

"Sağ ol dostum, ama yok," dedi alçak sesle. "Delirmedim ve kadını da takıntı haline getirmiş değilim." Tamam, biraz

delirmiş olabilirdi, belki. "Bu yapmam gereken bir şey. Bethany farklı. Özel bir kadın. Ve neden öyle olduğunu, nasıl olduğunu anlayabilmiş değilim. Ama onu gördüm ve ardından işler değişti. Her şey değişti. Ve şu anda ya onunla devam edeceğim, ya da sonsuza dek pişmanlık duyacağım."

"Anladım," dedi Gabe yavaşça. "İnan bana, anladım."

"O zaman bunu kendi yolumla halletmem için neden biraz zamana ve rahat bırakılmaya ihtiyacım olduğunu da anlıyorsundur."

Gabe, başını salladı. "Anladım. Eğer açıklarsan, Ash'de anlayacaktır. Öfkeli, Jace. Sen aklını yitirmiş gibi göründüğün için değil. Öfkeli, çünkü senin için endişeleniyor, sen ise onu itiyorsun. Ash'in bu dünyada senin için her şeyi göze alabileceğini en iyi sen biliyorsun."

Jace, suçluluk hissi damarlarında dolaşırken, gözlerini kapattı. "Evet, biliyorum."

Gabe haklı olduğunda, ondan nefret ediyordu. Kendini beğenmiş, ukala piç. Şimdi bile gözlerinde o çok bilmiş ifade vardı.

"Gitmem gerekiyor. Bethany'yi evde bıraktım. Mia'nın eski dairesinde kalacak."

Gabe kafası karışmış halde kaşını kaldırdı. "Kadını kendi evine kapatmadığına şaşırdım. Ash, işlerin biraz... hassas olduğunu söylemişti."

"Ah ne bilebilir ki?" diye homurdandı, Jace. "Ona biraz alan tanımak istiyorum. Ben devreye girmeden önce, kendine biraz çekidüzen vermesi için. Devreye girdiğimde neler olduğunu biliyorsun. Bu kaçınılmaz ve bu şey kalıcı hale gelmeden onun güvende olmasını ve kendine güvenmesini istiyorum, tabii bana da."

Gabe başını salladı. Evet, herkesten çok daha iyi anlayabi-

liyordu. Ash hariç. İhtiyaç ve ihtiras her üçünün de paylaştığı ortak noktaydı. Aynı biçimlerde değil. Ama her şeyde. Yatakta ve yatağın dışında. Ancak özellikle yatakta.

Bethany adamla yaşadığı şeyin bir yere varmayacağını düşünüyordu. Kadın kendinden ve bu dünyadaki yerinden emin değildi, kırılgandı, bu yüzden Jace bir şeylerin kararını aceleyle vermek istemiyordu. Bethany ondan korktuğu için bir kez daha kaçmaya çalışırsa kendisini hiç affetmeyecekti.

"Ash ile aranızdaki sorunu hallet," dedi Gabe sakince, "Halledene kadar aranızdaki her neyse sizi yiyip bitirecek. Ve şimdi kişisel mevzularına daldığım için bana terslenmeye başlamadan önce şunu söylemem gerek, aranızdaki şey işlerimizi etkiliyor. Sırf siz ikiniz didiştiniz diye işi gücü bir kenara bırakamayız. Kendini, bu işi düşünemiyorsan, Mia'nın, onca yıllık arkadaşlığı bir kenara attığını duyduğunda kendini ne kadar kötü hissedeceğini bir düşün. Kardeşin her ikinizi de seviyor. Ash ve senin aranın bozulmasına neden olduğunu öğrenince, bunun Bethany'yi nasıl etkileyeceğini bir düşün."

"Tanrım, sen nasıl düzenbaz bir piç oldun!"

Gabe in dudaklarının kenarları kıvrıldı. "Mia da aynı şeyi bana birkaç kez söylemişti."

Jace başını salladı. Ardından özel hayatının en iyi arkadaşı tarafından didik didik edilmesinden rahatsız olduğundan, konuyu değiştirdi.

"Düğün tarihini belirleyebildiniz mi?"

Gabe ellerini saçlarının arasında gezdirdi. "Bak. Ben sadece evlenmek istedim. Aldığım yüzük parmağında olsun, soyadımı taşısın, nikah defterinde imzası olsun istedim. Geri kalan her şey benim için teferruat. Mia'nın istediği her şeyi yaparım, gelmiş geçmiş tüm düğünleri unutturacak, bu şehirde görülmüş en güzel düğünü planlayabilirim, ya da Vegas'a kaçıp gizlice evlenebilirim."

"Oy hakkım varsa 'bu şehirde görülmüş en güzel düğün' fikrinden vazgeçelim derim, yoksa mahvoluruz çünkü."

"Gel de bana sor," diye homurdandı Gabe.

"O zaman sorun ne? Alışılagelmedik bir biçimde pısırıkça davranıyorsun gibi geldi bana."

Gabe arkadaşının imasını duymazdan geldi. Yanıt verdiğinde sesi ciddiydi. "Onu seviyorum. Benim olması için elimden gelen her şeyi yaparım. Düğün sadece Mia için. Sorun şu ki, kardeşin ne istediğine karar veremedi. O karar verene kadar düğünü askıya aldık. O yüzden tarihi belirlemedik. Bir tarafım boş ver düğünü ve onunla yeni yıl öncesi evlen diyor, ama diğer yanım da Mia'nın hayatı boyunca yaşayacağı tek düğünün bu olacağını, bu yüzden bunu onun için özel kılmamı söylüyor."

Jace gülümsedi. Arkadaşını bir kadına bu şekilde abayı yakmış bir halde görmek oldukça komikti. Özellikle söz konusu olan kadın kendi kız kardeşiyse. Göğüs kafesindeki baskı biraz hafiflemişti. Bu onun ailesiydi. Gabe. Ash. Mia. Bir aileydiler. Dördü beraber yirmi yılı aşkın bir süredir beraberlerdi.

"Sen aile adamısın," diye fısıldadı Jace. "Bunu asla unutma."

Gabe gözlerini kırpıştırdı ama ifadesi sertleşmişti. "Her zaman. Mia'yla evlendiğimde seninle kardeş olacağız, ama biz bundan çok daha uzun zaman önce kardeş olmuştuk. Neyse ki Mia'ya hiç kız kardeş gözüyle bakmamışım, -ya da yetişkin olduktan sonra bakmayı bırakmışım."

Jace kahkahayı patlattı ve ellerini teslim olurcasına kaldırdı. "Tamam, tamam. Bu konuşma hiç gerçekleşmedi, tamam mı? O benim kız kardeşim ve onu nasıl gördüğünü duymak istemiyorum. İkinizi seyretmek benim için yeterince mide bulandırıcı zaten."

Gabe sırıttı ama ardından yeniden ağırbaşlı haline geri döndü. "Bu işi doğru bir biçimde çöz, Jace. Ash'in canı yanıyor. Ailesi yine onu umursamıyor. Yılın bu zamanında olanları biliyorsun. Yılın on ayı Ash sanki çocukları değilmiş gibi davranıp, Şükran günü ve Noel geldiğinde aile rolüne bürünüyorlar. Ve şimdi de üstüne seninle sorun yaşıyor. Üçümüzün arkadaş olduğumuzu biliyorum. Hiçbir zaman aramızdakileri sorgulamadım. Ama ikinizin daha yakın olduğunuzu biliyorum. Her zaman öyleydi. Aranızda her ne geçtiyse, fena olmuş. Ash sürekli sessiz ve düşünceli. Genelde güzel bir günde düşünceli ve kasvetli davranan sen olursun.

Ama, Ash? Bu onun tarzı değil. Biliyorsun genellikle hiçbir şeyi iplemez ve bu tip olaylara karşı tepkisi, umurumda değil olur. Git ve bunu düzelt. Her ikiniz için de endişeleniyorum, inan onun için endişelendiğim kadar senin için de endişeleniyorum, şu andan itibaren her ikiniz için de düşünmek istemiyorum. Şu an endişelenmek istediğim şey Mia'nın parmağına yüzüğü nasıl geçireceğim ve istediği çocukları bir an önce kardeşinin kucağına nasıl vereceğim."

Jace homurdandı: "Of, ciddi misin sen? Oraya kadar geldiniz mi?"

Gabe yine sırıttı. "Hey, dua et detaya girmedim."

"Neyse ki," diye devam etti homurdanmasına Jace. Ardından derin bir iç çekti. "Ve, evet. Ash. Halledeceğim."

Kapıya doğru yöneldi ama birden durdu ve Gabe'e döndü.

"Sağ ol, dostum," dedi samimi bir biçimde. "Biliyorum, muhtemelen bunu sana hiç söylemedim. Başlarda sana bunu söylemek için fazla kızgındım. Ama Mia'nın seninle beraber olmasına sevindim. Daha iyi bir adamı asla bulamazdı. Ona sahip çıkacağını biliyorum."

Uzun bir süre Gabe sessiz kaldı. Sanki tepkisinin kontrolünü sağlamaya çalışıyordu, çenesi titredi. Ardından hafifçe başını salladı. "Bunun benim için anlamı çok büyük. Ne kadar büyük olduğunu asla bilemezsin."

Jace muzipçe sırıttı. "Ah, sanırım bilebilirim."

Ardından tekrar döndü ve koridora çıkarken Gabe arkasından seslenince durdu.

"Jace?"

"Evet?"

"Onunla ne zaman tanışacağım?"

Jace, kapının tokmağını kavradı ve derin bir nefes aldı. Ardından Gabe'in üzerine çevrili bakışlarına karşılık verdi. "Zamanı geldiğinde, tanışacaksın. Kesinlikle. Ama öncesinde halletmemiz gereken çok şey var."

Gabe başıyla onayladı. "Bol şans."

"Teşekkürler, dostum."

Jace döndü ve Ash'i bulmak için gitti.

BÖLÜM XVI

Jace, Ash'in ofisini kapısına yaslandı ve arkadaşının telefonla konuşmasının bitmesini bekledi. Ash arkasını döndü, arkadaşının orada olduğunun ya da kapısının açılmış olduğunun farkında değildi. Telefonla yaptığı görüşme tüm konsantrasyonunu çalmıştı, arkadaşının varlığından bile haberi yokmuş gibi görünüyordu.

"Babamın ya da senin ne istediğiniz umurumda bile değil," dedi Ash, yakıcı bir sesle.

Jace suratını ekşitti. Gabe haklıydı. Ailesi Ash'i yine fena zorluyordu. Jace, Ash'in ailesi kadar sığ ve bencil başka bir aile tanımıyordu. Jace, arkadaşının o vampirlerin arasından nasıl çıktığına ve nasıl onlardan etkilenip de şekillenmediğine akıl sır erdiremiyordu.

Gabe ve Jace, sürekli evlatlık olduğunu söyleyerek Ash'i kızdırıyorlardı. Aslında oldukça mantıklı bir varsayımdı. Ash, anne ve babasından, hatta kardeşlerinden o kadar farklıydı ki. Onlar hesapçı, bencil birer aç gözlü oldukları halde Ash iyi kalpli ve iliklerine kadar dürüst bir adamdı. Ailesi? Gözünün içine baka baka insanı bıçaklarlar, hatta yerden kaldırmaz, üstüne basıp geçerlerdi.

"Uydurduğun entrikalar işe yaramayacak. Çok sevdiğim ailemle Noel'i geçirmeme imkân yok. Noel'i sizinle geçireceğime, tırnaklarımı kerpetenle söksünler daha iyi!" diye çıkıştı Ash.

Jace iç çekti. Hep aynı hikâye. Ash'in ailesinin onu yanlarında görmek istemelerinin tek sebebinin yanlarında işkence çektirecekleri yeni birisine ihtiyaç duymaları olduğunu düşünüyordu. Ash daha gençken, ailesiyle barışık kalmayı, iyi bir evlat ve ağabey olmayı denemişti. Aile toplantılarını kaçırmamaya çalışmıştı.

İlk iki sene yalnız gitmişti. Gabe ve Jace onda bir farklılık olduğunu anında anlamışlardı. Ash iki hafta boyunca sessiz kalmış ve ardından eski haline dönebilmesi uzun zaman almıştı. Bu saçmalığın yaşandığı iki senenin sonunda, Gabe ve Jace kafa kafaya vermiş ve bir sonraki yıl kutlamaya Ash ile birlikte gitmek için baskı yapmışlardı. O yıl yaşadıkları deneyimden sonra Ash'in yanında destek olmadan ailesinin yanına yaklaşmasına dahi izin vermemişlerdi.

Çok ağır bir tanım olabilirdi belki ama Ash'in ailesi tam bir zehirdi.

Jace veya Gabe ayrı ayrı veya beraberce Ash'in ailesini ziyarete gittikleri birkaç yıl içerisinde ailenin çarpıklığını kendi gözleriyle görme şansı bulmuşlardı. Ash ailesine resti çekmiş ve bir daha dönmeyeceğini söylemişti. Ash arkadaşlarının ailesinin halini görmelerinden utanmış, onların bu rezalete daha fazla şahit olmaması için de fişi çekmişti. Jace için bu son derece uygundu. Ash çöplüğünün yakınlarına uğramadığı zamanlar daha iyi bir insandı. Daha mutluydu.

"Bu konuşma bitmiştir. Tekrar arama. Aradığın takdirde açmayacağım," diye uyardı Ash.

Telefonu kapattı ve döner sandalyesinde kendi etrafında

bir tur attı. Jace'i gördüğünde ikinci turu atıyordu. Kaşları çatıldı.

"Burada ne arıyorsun? Yapman gereken bir iş olduğu sonunda aklına geldi mi?"

Jace tekrar iç çekti ve arkadaşının odasına girdi. Duvara yaslanmış duran sandalyelerden bir tanesini çekti, ellerini arkasına dayayarak yüklendi ve Ash'in bakışlarına karşılık verdi.

"Bak dostum, sana pislik yaptım. Sen de biliyorsun. Ben de biliyorum. Ayrıca şunu da biliyorum ki, az önce annen olacak o kadınla konuştun ve öfkeni çıkartacak yer arıyorsun. Hak ettim, bunu kabul ediyorum. Ama aramızdaki bu mesafeyi kabul etmiyorum."

Ash'in dudakları gerildi.

"Orada dur bakalım."

"Tamam, buna da kabul. Burada özür dilemeye çalışıyorum, Ash. Diklenme bana. İzin ver de, özür dileyeyim."

Ash arkasına yaslandı ve Jace'in içini rahatlatan o tanıdık ses tonuyla ağzını yayarak konuştu. "Kendini beğenmiş, kaba, ısrarcı, yüce Jace Crestwell tevazu gösterip özür dileyecekler? Dile bakalım. Bunu kaçırmak istemem."

"Lanet olsun!" diye homurdandı Jace. Ama yüzünde bir gülümseme belirmişti.

Aile.

Gabe'in ofisine girerken anlamıştı. Birden anlamıştı –aslında çok daha önceden biliyordu. Bu onun ailesiydi. Ve bu ailenin, Bethany'nin de ailesi olmasını istiyordu.

"Çok sıra dışı bir özür oldu bu," dedi Ash. "Lanet olsun... Senden özür dilerim... Neredeyse benzer kelimeler."

Jace güldü. "Çok gıcıksın."

Ardından çabucak kendini toparladı.

"Üzgünüm, dostum. Pislik gibi davrandım. Aşırı tepki

verdim. Yardım etmeye çalıştığını biliyorum. Bana göz kulak olmaya çalıştığını da. Bunu takdir ediyorum. Sandığından daha fazla. Ama ben iyiyim. Gerçekten. Delirmiş olduğumu düşünebilirsin. Bütün sağduyumu kaybettiğimi. Ama içimde bir his var. İnanıyorum."

"Ne hissi var?" diye sordu Ash, endişeli bir biçimde. "Bir de duruma benim açımdan bak. Bir kadınla üçlü yapıyorsun. Alışık olduğumuz bir şey. Kadın ertesi sabah ortadan kayboluyor. Yine alışık olduğumuz bir şey. Bu hikâyede alışık olmadığımız şey, kadının biz onu kapının önüne koymadan önce çekip gitmesi. O yüzden, senin kadın gittiği için delirdiğin sırada ben şunu düşünüyordum, tamam, sinirlendi çünkü bitiren kişi o olmadı. Sonra kabul ettim. Belki onunla işin bitmemişti. Sen de, benim gibi kontrol manyağı birisin. Kurallar koymayı seversin. Kadın çekip giderek bu kuralları yıktı. Ama senin kadını bulmak için şehri altüst etmeni beklemiyordum."

Jace omuzlarını silkti. Evet, Ash tarif edince, durum kulağına bayağı kötü gelmişti.

"Şu geçen iki haftada kendini bir görebilseydin, Jace. Berbattı. Aklın başında değil gibiydin. Aklından en son geçen şey işti. Mia seni iki kez görmeye geldi, ikisinde de kızı defettin."

Jace'in kaşları birleşti. "Daha neler! Mia beni görmeye falan gelmedi."

Ash omuzlarını silkti. "Geldiğini mi hatırlamıyorsun yoksa kıza kötü davrandığını mı?"

"Lanet olsun. Gerçekten beni görmeye geldi mi?"

Ash kafasını salladı. "Kıza çok kötü davranmışsın, hatta bu yüzden Gabe senin kafatasını kırmak istedi. Ona kötü bir gün geçirdiğini, senden uzak durmasını söyledim."

"Lanet olsun."

"Son iki haftadır ortalarda görünmüyorsun. Çıldırmış, takıntılı bir insan gibi davranıyorsun. Bu yüzden kontrol edeyim dedim. Sonra onu buldun. O zamandan beri seni ilk kez beş dakika önce gördüm ve şimdi de hiçbir şey olmamış gibi davranıyorsun. Bana bulaşmamamı söyledikten sonra, benim yapabileceğim başka bir şey kalmadı."

Jace içini çekti, bir eliyle de kafasını ovuşturuyordu. "Tamam, kendini açıkladın. Çok kötü davrandım. Bu hoş değildi, ikimiz de biliyoruz."

Ash, burnunu kıvırdı. "Çok kötü davranman umurumda değil. Böyle davranmamın sebebinin duygularımı incitmiş olman olduğunu mu düşünüyorsun? Senin için endişelendim, Jace. Kendini bu kadına bu kadar kaptırdığını görünce endişelendim. Endişelendim çünkü kadın senin için yanlış bir seçimdi ama sen bunu göremiyordun."

Jace aniden vuran öfke dalgası karşısında nefessiz kaldı. Ash onun arkadaşıydı. Endişelenmişti. Bu hassas noktada Jace mantıklı olmak zorundaydı.

"Kızın bana ihtiyacı var," dedi, ağzından çıkan kelimelerin ne kadar yavan olduğunun kendisi de farkındaydı. Ama olanları kendisine dahi açıklayamıyordu ki. Ash'e nasıl açıklayacaktı?

Ash, onu uzun uzun inceledi. "Bu seni sinir edecek biliyorum ama söylenmesi gerek. Geri çekilip, ne halin varsa gör diyebilirim, ama sen de biliyorsun ki bunun tersi yaşansa ve ben senin bana davrandığın gibi davransam, sen geri çekilmezdin. O yüzden, lanet olsun, ben de öyle yapacağım. Sen benim kardeşimsin. Kendi kardeşimden dahi yakınsın. Sen ve Gabe, her ikiniz de. O kendini Mia'ya kaptırdı. Bunu hak etti. Şimdi sen kendini Bethany'ye kaptıracaksın ve ben de buna dair iki çift laf edeceğim, çünkü birisinin bunu yapması gerek."

Jace odadan çıkmaya niyetlendi. Ancak Ash'in kelimeleri onun öfkesini delip geçti ve onun yelkenlerinin suya inmesine neden oldu. Onlar *kardeş*ti. Kelimenin tam anlamıyla.

"Söyle gitsin o zaman," dedi Jace, teslim olmuş bir şekilde.

"Çok uzun yıllar boyunca Mia'ya baktın," dedi Ash, sakin bir ses tonuyla. "Her zaman ona göz kulak oldun. Ona hem baba hem de ağabey oldun. Sana ihtiyaç duyuyordu. Ve birden duymamaya başladı. En azından eskisi gibi. Artık senin sorumluluğunda değil. Artık Gabe'e sahip ve odaklanacağı kişi öncelikle Gabe."

"Nereye varmaya çalışıyorsun?"

"Mia'nın yuvadan uçtuğu şu günlerde aklının sana ihtiyaç duyan başka bir kadına kayması sence de ironik değil mi? Yardıma ihtiyacı olduğunu tartışmıyorum, o kadar da adi değilim. Kadının hayatı mahvolmuş. Ama şu bir gerçek ki, sen hep veren tarafsındır. İlgi verensindir. Bethany talihsiz. Güzel. Ve kadının sana ihtiyacı olduğu düşüncesi hoşuna gitti. Şu tek taraflı veren kişi olmaya biraz ara vermeyi ve bir süreliğine sana ihtiyaç duyan başka birisine koşturmadan önce üzerinde yük olmadan bir süre yaşamayı hiç düşündün mü?"

"Bu da ne demekti şimdi?" dedi Jace. "Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu? Mia bir yük değildi. O benim kardeşim. Onunla ilgilenmek zorunda kaldığım için bir kere bile şikâyet etmedim."

Ash, elini kaldırdı. "Söylemek istediğim şeyin bu olmadığını biliyorsun. Mia hepimizin kardeşi. İstenmeyen bir yük olduğunu bir kez bile ima etmek istemedim. O büyürken hep yanındaydım. Onun mutluluğu için en az ben de senin kadar çabaladım, tamam mı? Konu bu değil. Konu asla Mia olmadı. Bahsettiğim şey, Mia'nın artık Gabe'in olduğu

ve artık sana eskisi gibi ihtiyaç duymadığı için senin bozulman. Bu yüzden kızı Mia'nın yerine koydun, tek fark kızın Mia'dan on kat daha fazla yardıma muhtaç olması. İçindeki verici kimliği besleyebilecek bir kadın gördün. Bunun asil bir davranış olmadığını söylemiyorum. Senin sağılacak inek gibi saf olduğunu da söylemiyorum. Demek istediğim, kendini fazla kaptırmışsın ve bir adım geri çekilip olaylara farklı bir bakış açısıyla bakman gerek. Kendini duygusal olarak bağlamadan da kıza yardım edebilirsin. Onun hakkında ne biliyorsun, gerçekten? Sanki onun hakkında her şeyi biliyormuşsun, sanki siz ruh eşiymişsiniz gibi davranıyorsun."

"Daha fazla tepemi attırmadan, çeneni kapatmanı istiyorum," diye çıkıştı Jace.

"O zaman, yanlış düşünüyorum?"

Aynen öyle, yanlış düşünüyordu. Öyle değil miydi?

Kahretsin.

Ash'in az önce zırvaladığı psikolojik saçmalıklar, Jace'in zihninde dönüyordu. Evet, zırvalıktı.

Ash'in söylediği gibi Bethany'ye takıntılı derecede bağlanmış olabilir miydi?

Jace ellerini saçlarının arasına daldırdı. "Bak, Ash. Tüm sorulara yanıtım olduğunu söyleyerek seni kandırmaya çalışmayacağım, tamam mı? Şayet benim Bethany'ye karşı kurtarıcı kompleksim olduğunu söylüyorsan, bu noktada yanlış düşünüyorsun. Onu Mia'nın partisinde ilk gördüğüm anda ilgimi çekti ve emin ol, o an hakkında şu an bildiklerimi bilmiyordum. Kadının evsiz ve kötü durumda olduğunu bilmiyordum. Tek bildiğim, onu istediğimdi. Ve ardından öğrendiğim şeyler de bunu değiştirmedi. Aksine, onun hayatının bir parçası olabilmek için daha kararlı yaptı."

Ash'in yüzündeki ifade gittikçe endişeli bir hal alıyordu,

yine de Jace Bethany'ye olan hislerini anlatmaya çabalarken sessiz kaldı.

"Kızın durumunun bu kadar boktan olduğunu öğrendikten sonra, nasıl uzak durabilirdim ki? Sanki birdenbire onu bana layık bulmamışım gibi. Sence de fark etmemeli öyle değil mi? Kızın durumunu bilmem bir şey değiştirmedi!"

"Sanırım, artık üçlü yapmak için çağrılmayacağım," dedi Ash, kuru bir sesle.

Jace ona sert bir bakış attı, Ash ellerini kaldırdı.

"Anladım, kadın senindir."

"Bu şaka değil," dedi Jace. "O üçlünün yaşandığını hatırlamak dahi istemiyorum. Ve Bethany'yi gördüğünde, -evet, onu kesinlikle göreceksin- bunun konumuzun ana maddesi olmasını istemiyorum. Zaten yeterince garip olacak. Utanmasını istemiyorum. Kat ettiği mesafeyi kaybetmesini istemiyorum. Olayları benim gördüğüm gibi görebilmesi için yeteri kadar zaman harcadım. Ve senin onu çıplak gördüğün gerçeğini gerçekten unutmak istiyorum."

Ash, kafasını salladı. "Sen ciddisin. Yani gerçekten ciddisin. Milyon yıl geçse de, senin bir kadına bu kadar çabuk vurulacağın aklıma gelmezdi. Kaç dakika geçmişti? Beş dakika. Bunu o gece fark etmeliydim, ama nasıl fark edebilirdim? Bir kadına hiç bu şekilde davrandığını görmemiştim. Başından beri dırdırcı ve aşırı sahiplenici bir halin vardı ama ben görmezden gelmiştim."

Ash öne doğru eğildi, kollarını masaya dayadı. "Bunu sorduğum için kızacaksın belki ama sormam gerek. Madem kadın hakkında böyle düşünüyordun, neden bana söylemedin? Tanrı aşkına neden onunla sevişmeme izin verdin?"

Jace yavaşça gözlerini kapattı, açtığında Ash'in boş bakışları ile karşılaştı. Arkadaşının gözlerinde gerçek anlamda bir

çelişki vardı. Ve itiraz. Sanki o gecenin ikisi arasında sonsuza dek sürecek bir sorun yaratmasından korkuyordu. Jace öyle olsun istemiyordu. Belki aşırı duygusal olmaya başlıyordu. İşin aslı Ash ve Bethany yine adamın zihninde kesişmişlerdi. Şayet kadın, adamın hayatının bir parçası olacaksa -ki kesinlikle olacaktı- Ash ve o, ikisi sıkça görüşeceklerdi. Jace herhangi bir kan bağından daha güçlü bağlı olduğu adama sırtını dönmeyecekti. Ama ya yaşananlar aralarındaki ilişkiyi daha da garipleştirirse, o zaman ne olacaktı?

Ash uzlaşabilirdi. Jace bu konuda olumlu düşünüyordu. Ama bu denklemdeki bilinmeyen Bethany idi. Ash'e karşı nasıl tepki verecekti? Ona karşı hisleri var mıydı? Hâlâ onu arzuluyor muydu? Seviştikleri zaman kadın her iki erkeğin de yaptıklarından tahrik olmuştu, bu çok açıktı. Bethany her Ash'e baktığında ya da ondan her bahsettiğinde, Jace endişelenecek miydi?

İlişkileri daha rayına oturmadan kıskançlık ve güvensizlik nedeniyle bitebilirdi.

"Jace?" dedi Ash, sakin bir sesle. "Olmasına neden izin verdin, dostum? Anlamıyorum. Anlayacağımı bilmeliydin. Çok şaşırırdım belki ama geri çekilirdim. Aramıza bir kadının girmesine asla izin vermezdim."

Ama Jace izin vermişti. Kahretsin, Bethany'yi alıp aralarına kendisi sokmuştu, çünkü çok çaresizdi, çünkü kadının kararsızlığını görmüştü. Bethany'nin gitmesinden öylesine korkmuştu ki, yapmaktan nefret edeceği bir şeyi çekinerek de olsa kabul etmişti.

Kadına karşı dürüst olmamıştı, Ash'e karşı da dürüst olmadığını biliyordu.

"Tamamen benim hatam. O zaman, yapmak zorunda olduğumu düşünmüştüm. Konuya dahil olup olaya bir son

getiremeden kız kabul etmişti. O bir kere tamam dedikten sonra, boş ver, üçlü yapmıyoruz ama bu arada ben hâlâ seni eve götürüp becermek istiyorum diyebilecek gibi hissetmedim kendimi. Sonra kararsızlık yaşıyor gibime geldi, panikledim çünkü gitmesini istemiyordum. Ardından işler öyle bir çığırından çıktı ki, kontrol edemedim. Her saniyesinden pişmanım."

Ash susuyordu. Koltuğunun arkasına yaslandı ve duvara baktı.

"Bu bir şeyleri değiştirecek mi?" diye sordu Ash, en sonunda. "Bethany sanki uzun zaman daha aramızda olacakmış gibi konuşuyorsun. O geceden sonra bu bizim için ne ifade etmeli?"

Jace o geceye geri dönebilseydi, Ash'e tek bir kelime etmezdi. Onun dikkatini Bethany'ye çekmezdi. Ve şundan kesinlikle emindi ki, yatağı Ash ile paylaşmazdı.

Şimdi Ash, Jace'in de kafasında olan bazı soruları dile getiriyordu. Bu çok fazlaydı. Jace, Bethany ile olan ilişkilerinin, en çok değer verdiği insanlarla ilişkilerini etkilemesine izin veremezdi. Ama öte yandan kadının gitmesine de izin veremezdi. İşleri yoluna koyması gerekti ki bu da konuyu mümkün olduğunca hassas bir biçimde ele almasını gerektiriyordu.

"Değişen tek şey, onunla tekrar yatamayacak oluşun," dedi Jace, hissettiğinden çok daha fazla kendine güvenli konuşmuştu. Kendini kandırmadığını umuyordu. "Eminim ilk birkaç buluşmamız hepimiz için çok garip olacak. Ama üstesinden gelebiliriz. Her ikiniz de hayatımdasınız, dostum. İkinizin arasında bir seçim yapmıyorum. Umarım yapmak zorunda da kalmam. Yapmamız gereken tek şey bunu aramızda bir sorun haline getirmemek. Ama yardımına ihtiyacım var... desteğine."

Ash'in gözlerinde rahatlama ifadesi belirmişti. "İlk çocuğunuza benim adımı mı vereceksiniz?"

"Tanrım. Abartma, Ash. Onunla evlenmiyorum."

"Henüz," diye mırıldandı Ash.

"Halletmemiz gereken onlarca sorun var," dedi Jace tatsız bir sesle.

"Yardım edebileceğim bir şey var mı? Desteğimi istediğini söyledin, ama dostum, buna zaten sahip olduğunu bilmen gerekirdi. Her zaman. Bu hiç değişmeyecek."

Jace bir an için kararsızlık yaşadı, rahatlık hissi kuvvetli bir alkol gibi damarlarına yayılıyordu. Ardından Bethany ile ilgili bütün olayları bir zincir halinde, baştan sonra Ash'e anlattı. Bitirdiğinde Ash'in yüzü öfkeyle çarpılmıştı.

"Orospu çocukları," diye küfretti. "O adi kardeşinin ödemeye niyeti olmadığı halde aldığı borç yüzünden, çaresiz bir kadını dövdüler, öyle mi? Ve o küçük piç de kızı ortada bıraktı? Tanrım, ailem kafayı sıyırmış olabilir ama benim ailem bile beni bir avuç sokak serserisinin önüne atmadı."

Jace güldü. "Şimdilik."

Ash'in gözlerinde muzip bir ifade parıldadı. "Doğru söylüyorsun. Onlara biraz zaman verelim."

Uzun sayılabilecek bir süre sessizlik yaşandı. Sessiz anlaşma.

"Senin dahil olmanı istemiyorum. Tanıdığım birileri var. Onlarla konuyu konuşabilirim. O pisliklerin paralarını aldıklarından ve kıza bir daha yaklaşmayacaklarından emin olurum," dedi Ash. "Şayet olayların yatışmasını istiyorsan, parayı ödeyeceğini tahmin ediyorum."

"Tanıdıkların mı var?" dedi Jace, duyduklarına inanamıyormuş gibi. "Bu durumu idare edebilecek ne türden adamlar tanıyorsun sen? Her neyse, ne gerekiyorsa yapacağım.

Borcu kapatacağım. Kardeşi olacak şerefsizi umursadığımdan değil, sadece Bethany'nin güvende olması ve onu tehdit edebilecek herhangi bir şeyden uzakta durması için."

Ash, güldü. "Bu tip insanlara ne zaman ihtiyaç duyacağını bilemezsin. Her neyse, bana ufak bir iyilik borçları var. Onlara borsa ile ilgili birkaç tavsiye verdim. Otellerimizden bir tanesinde kalmalarına da izin verdim."

"Nerden tanıdığını sormaya..."

"Böylesi daha iyi," dedi Ash keyifli bir biçimde. "Şükran Günü yemeğine davet etmeyeceğin türde insanlar."

"O kadarını anlıyorum," diye mırıldandı Jace.

Ash'in ifadesi bir an ciddileşti. "Ne kadar paradan bahsediyoruz burada?"

"Beş bin."

"Hepsi o kadar mı?"

Jace omuzlarını silkti. "Bethany için bu bir servet. Söylediğine göre bunun onun için bir milyondan farkı yokmuş. Parayı biriktirmek için işportacılık yapacakmış."

O gün Kate, Bethany'nin sığınma evine geldiğini söylemek için kendisini aramasaydı, neler olabileceğini düşünmek Jace'i hâlâ korkutuyordu. Ya Bethany tekrar sokaklara dönseydi. Şu anda sokaklarda olabilirdi, kim bilir nerede...

"Tanrım, işportacılık mı yapacakmış?"

"Evet."

"Birisinin ona göz kulak olması gerek," dedi Ash.

"Bunu yapan birileri var," dedi Jace sakin bir sesle. "Onu korumaları için tuttuğum adamlar olmadan bir yere gitmeyecek ve onlarla olmadığında ise benim yanımda olacak. Sen borç işini ayarladığında umarım bu tehdit de ortadan kalkmış olacak. Ama Jack meselesini göz ardı etmemek gerek."

"Anladığım kadarıyla, Bethany sizin bir çift olduğunuz düşüncesini tam benimseyememiş," dedi Ash, kuru bir sesle.

"Alışacaktır."

Ash, tek kaşını kaldırdı. "Kendine güveniyorsun?"

"Başka bir alternatif üzerinde durmuyorum."

"Ya olmazsa?"

"O zaman hayatımın bir parçası olmaz."

Uzun bir sessizlik oldu ve Ash rahatsız biçimde kımıldandı. "Bak dostum. Burada sınırlarımı aşmaya başladım."

"Sen her zaman sınırları aşarsın zaten," dedi Jace, kuru bir sesle.

Ash gülümsedi. "Doğru. Sınırlarla iyi geçinen birisi değilim, özelikle söz konusu ailem olunca."

Yine aynı kelime. *Ailem.* Evet, Ash, Gabe ve Mia Jace'in ailesiydi. Mia'nın tek ailesi olduğunu söylerdi ama bu doğru değildi. Gabe ve Ash... Oradaydılar. Her zaman yanındaydılar. Anne babası öldüğünde hayatına dahil olmuşlardı. Daimi ve değişmez sadakat duygusu, Jace'in hiçbir zaman aklından çıkmayacaktı.

Yıllar içerisinde bu kavramı boşlamıştı. Büyük bir hata yapmıştı. Başka insanların sahip olmadığı bir şeydi bu. Koşulsuz destek. Kendisi şanslıydı.

"Nasıl yürüyecek?" diye sordu Ash. "Sen ve Bethany? Seni tanıyorum Jace. Sen ve ben, birbirimize çok benziyoruz. Gabe de öyle. Görünüşlerimiz farklı sadece. Kontrol etmeyi seviyoruz. Hüküm sürmeyi. Belki biraz daha yumuşak davranabiliriz, ama sadece o kadar. Bu bizim için bir oyun. Sen de ben de biliyoruz ki eninde sonunda en ciddi ilişkimiz bile sınırsız güç savaşına dönüşür."

Jace, başını salladı. İtiraz etmeyi düşünmedi bile.

"Peki, Bethany ile nasıl olacak? Seninle böyle bir oyun oynamaya hazır mı? Hazırlıklı mı? Nasıl olacağına dair en ufak bir fikri var mı? Çünkü seni başka bir kadınla görürse, korka-

caktır, çok ileri gitmeyecektir. Belki kaçacak, olduğu yere geri dönecektir. Onu bir daha asla göremeyebilirsin."

"Lanet olsun, bunu bilmediğimi mi, düşünüyorsun?"

Jace'in sesi istemediği kadar sert çıkmıştı ama söz konusu Bethany olunca hissettiği belirsizliklere karşı bir isyandı bu. Kendini çaresiz hissediyordu ve Ash onun en çok korktuğu şeyi dile getirmeyi başarmıştı.

Şayet oyunu doğru oynamazsa... Şayet fazla sert davranırsa... Şayet Bethany'yi korkutacak bir şeyler yaparsa, kadın sonsuza dek kaybolurdu. Karanlık gecede. O orospu çocuklarının onu beklediği –diğer milyonlarcası ile birlikte- sokaklara geri dönerdi. Jace onu koruyamazdı. Onunla ilgilenemezdi.

"Ne yapacaksın, öyleyse?" diye sordu Ash. "Bu oyunu nasıl oynayacaksın?"

"Bilmiyorum," dedi Jace, teslim olmuş bir halde. "Bilsem de umurumda değil. Ne istediğimi biliyorum. Sadece doğru biçimde oynayacağımı umut edebiliyorum. Umarım Bethany de bunu ister ve kabullenir."

BÖLÜM XVII

Bethany devasa büyüklükteki banyo küvetine uzanmıştı. Yanağının kenarına bulaşan köpükleri usulca sildi. Saçlarını kendisini çok daha çekici kılan bir biçimde, dağınık halde yukarıdan toplamıştı. Topladığı saçların arasından birkaç tutam boynuna doğru iniyordu. Köpükler suyun üzerinden taşıyordu, küvetin çevresinde mumlar dizilmişti. Fazlasıyla klişeydi belki ama genç kadın umursamıyordu. Kendisine garip bir zevk veriyordu bu. Küçük şeylerden büyük zevk almayı uzun zaman önce öğrenmişti, bu da o anlardan biriydi.

Sıcak su etrafını sarmıştı, onu rahatlatıyor, gevşetiyor, esnetiyordu. Jace'in kardeşinin mumlara düşkünlüğü belli oluyordu. Kadınsı görünen mumlar, harika kokuyorlardı. Ve çok da şıktılar. Kaliteli mumlar, pahalı duruyorlardı. Herhangi bir dükkândan bir dolara alabileceğiniz türden değildi.

Ve banyo köpüğü. Kadın banyo çekmecesinde banyo köpüğünü bulduğunda neşesi görülmeye değerdi. Çok pahalı bir markaydı. Başta kullanmaktan çekinmişti ancak içindeki isteğe mani olamamış ve küvet suyla dolarken şişeyi içine boşaltmıştı.

Kadın bir avuç köpüğü aldı ve suyun üzerine doğru üfledi, köpükler sanki sonbahardaki yapraklar gibi uçuşurken, güldü.

"Kalbimi ağrıtacak kadar güzelsin."

Bethany bir an nefesini tuttu ve küvette aşağıya doğru kaydı, sonra kapının girişinde duran Jace'i gördü, adam onu seyrediyordu. Elleri ceplerindeydi ve bakışlarını küvetin üzerinde gezdiriyordu.

"Buraya ne zaman geldin?" diye çığlık attı kadın. "Seni beklemiyordum, en azından bir saat daha."

Adam gülümsedi ve banyonun içine doğru ilerlemeden önce kapıyı arkasından ittirdi, küvetin yanına gelene kadar ilerledi, kadına doğru baktı.

"Daha erken geleceğimi bilsen, köpüklü banyo keyfi yapmayacağını mı söylüyorsun?"

"Hayır," diye kekeledi kadın.

"Çok yazık," diye mırıldandı Jace. "Eve geldiğimde seni bu halde bulmaya alıştırabilirdim kendimi."

Küvetin kenarına oturdu ve genç kadının yanağını okşadı.

"Her şey yolunda mı?"

Bethany başını salladı, adamın banyodaki varlığının verdiği hisse alışamamıştı. Korunmasız bir haldeydi ve bu da onu rahatsız ediyordu.

"Kaden ve Trevor sana rahatsızlık verdiler mi? Onların yanında rahat mısın?"

Bethany önce kafasını iki yana, ardından yukarı aşağı salladı, küvette daha da aşağı kayarken, her iki soruya da yanıt vermişti. Belki oturma odasında Hulk'a benzeyen iki adam ile tam anlamıyla rahat değildi, ama adamlar onu rahatsız etmemişlerdi ve hatta olabildiğince göz önünde durmamaya gayret etmişlerdi. Bethany memnuniyetsiz görünmemeye

çalışıyordu. Hele Jace'in onu rahat ettirmek için yaptığı onca şeyden sonra. Kimse ona Jace'in davrandığı gibi davranmamıştı. İnsanlarla olan deneyimleri genç kadını, yeryüzünde Jace gibi beyaz atlı şövalyelerin bulunmadığına ikna etmişti.

Jace güldü, "Bebeğim, biraz daha alçalırsan, boğulacaksın."

Elini aşağı indirdi ve köpüklü suya daldırdı. Bir elini kadının göğsünün altına koydu ve parmaklarını kıvırdı, başparmağı onun göğüs ucuna geldiğinde Bethany nefesini tuttu. Vücudu anında tepki vermişti, karnından aşağı yayılan enfes bir titreşim kasıklarına doğru iniyordu.

Klitorisi uyarıldı ve acıdı. Adamın tek yaptığı ona dokunmaktı ve o, enkaza dönmüştü. Nefesini istemsizce dudaklarının arasından salıverdi, küvetteki ılık su bir anda dayanılmayacak kadar sıcak olmuştu.

"Orada iki kişilik yer var mı?" diye mırıldandı Jace.

Bethany'nin gözleri irileşti ve onu doğru duyup duymadığından emin olmadan adama baktı. Jace gibi adamlar köpükle dolu, mumlarla çevrili, bütünüyle kadınsı küvetlere öyle dalmazlardı. Dalarlar mıydı? Adamı istiyor muydu?

Şaşırtmalı bir soruydu.

Birdenbire kurumuş olan dudaklarını yaladı, Jace'e gergin bir halde baktı.

"Zor bir soru sordun."

Ardından adama "Gelebilirsin," dediğinde ağzından çıkanlara kendisi de şaştı.

Kesinlikle ahlaksızca davranıyordu. Ama bu adamın yanında kendini... utanmaz hissediyordu. Aslında bu komikti, çünkü adam hâlâ tek bir bakışıyla onun karnında kelebekler uçuşmasına sebep olabiliyordu. Bir yandan da adamın beklentilerinin ne yönde olduğunu anlamaya çalışıyordu. Tüm

bu içinde bulundukları durum... çılgıncaydı, tanımlayacak daha iyi bir kelime bulamıyordu. Ama her nasılsa adam, onun kendisine güvenebilmesinin bir yolunu bulmuştu. Oysa pek kimseye güvenemezdi.

Endişeliydi, evet. İhtiyatlı? Kesinlikle. Her bir durumu, her bir kişiyi tartmayı öğrenmişti. Karşısındaki insanın davranışına altında yatan niyeti görmeye çalışırdı, çünkü kimse karşılığında bir şey almadan, bir şey vermezdi. Peki ya şu an?

Farkında olduğu tek şey, adamın onu istediğiydi. Bu adama kendisinden başka verebileceği bir şey yoktu çünkü.

Jace'in bakışları yumuşaktı, başparmağını genç kadının göğüs ucuna tekrar sürttü. "Peki beni istiyor musun?"

"E-evet," dedi Bethany boğuk bir sesle. Bu sefer kendine çok daha fazla güvenmişti. Cümlelerine yansıyan bir histi bu. Hoşlanmıştı. Ne istediğini biliyor olmanın hissettirdiği duygudan hoşlanmıştı.

Tatmin duygusu adamın gözlerine yerleşti. Küvetin kenarından kalktı ve kıyafetlerini çıkarıp tezgâhın üzerine fırlattı. Bethany onun çıplak vücuduna bakmaktan kendini alıkoyamadı. Adam fazla güzeldi. Her bir detayını ezberlercesine adamı gözleriyle içti.

Jace'in sıkı kaslarının hatları kollarında, bacaklarında ve göğsünde belirgindi. Belli belirsiz siyah kıl öbeği bir çizgi halinde göğsünden kasıklarına doğru iniyordu. Ona tembel bir görüntü veren siyah dağınık saçları alnına düşüyor, kulaklarını kapatıyor, ensesinin birkaç santim altına iniyordu. Bethany parmaklarını, tıpkı ilk seviştikleri gece yaptığı gibi adamın ipeksi saçlarının arasına daldırmak, onları ellerine dolamak istedi.

O gece adama dair her bir detayı belirgin bir şekilde hatırlaması Bethany'ye garip gelmişti. Ash'in ise hatıralarında

silik bir biçimde yer alması da öyle. Durmadan aklında dolanan, Jace'in dudakları, elleri, kendi vücudunun üzerindeki ağırlığı ve adamın sert ve ısrarcı oyunlarıydı.

Ve şimdi Jace yine ona geliyordu, tüm hükmediciliğiyle. O muhteşem kahverengi gözlerden ihtiras ve güç akıyordu, gözlerinin rengi öylesine koyuydu ki, gözbebeği seçilemiyordu. Bunun yanında gözlerinde şefkatli bir bakış vardı, sanki doğasına ikinci bir kişilik gibi işlemiş talepkâr bakışlarını gizlemek istiyordu.

"Vücut çalışıyor musun?" diye sordu Bethany, beklenmedik biçimde.

Adam küvetin kenarında durdu, bir eliyle küvetin kenarını kavradı. Bakışlarını genç kadına çevirdi ve ardından boğuk bir sesle karşılık verdi. "Gördüğünden hoşlandın mı?"

"Çok güzelsin."

Bir an için adam neredeyse utanmış gibi bakmıştı. Otuz sekiz yaşında bir adamın bir anlığına da olsa güvenini kaybedip, utanmasını görebilmek çok hoştu. Bethany yapmıştı bunu. Evet, kendine güvenmesi bir kere olsun işe yaramıştı.

"Sen de çok güzelsin, Bethany. O kadar güzelsin ki, bakmak hiçbir zaman yeterli olmuyor. Şu kapının ağzında durup seni uzun uzun seyrettim. Seni tüm gün boyunca seyredebilirim ve bundan bir an olsun sıkılmam."

"Peki, vücut çalışıyor musun?"

"Evet. Evimin olduğu binada bir tane salon var, bir tane de işyerimde. Her gün yapmaya çalışsam da, bu her zaman mümkün olmuyor."

"Muhteşem bir vücudun var," dedi Bethany utangaç bir biçimde.

"Egoma çok iyi geliyorsun."

Adam bir ayağını küvetten içeri atarak suya soktu. Ardın-

dan yüzünü kadına döndü ve suya girdi, ayakları genç kadının bacaklarının dış tarafından kaydı ve belinin oraya geldiğinde durdu. Elini suya soktu, kadının ayaklarını aldı ve kendi dizlerinin üzerine koydu, böylece Bethany'nin ayakları kasıklarına gelmeyecekti.

"Böyle daha iyi," dedi.

"İşte her şey yolunda gitti mi?" dedi Bethany, konuşmak için daha tarafsız bir başlık seçmişti.

Jace önce gülümsedi ve ardından kıkırdamaya başladı. Bethany'nin kaşları kararsızlık içerisinde çatıldı. "Komik olan nedir?"

"Konuşman son derece evcimen geldi. Erkeğine işte günün nasıl geçtiğini soruyorsun."

Bethany, yanaklarının renginin solduğundan emindi, bakışlarını aşağı indirdi, az önceki kendini bilmezliğinden dolayı utanmıştı. Bir anda, az önce kendine duyduğu güven uçup gitmiş, ardında kararsızlığın tutunabileceği büyük bir boşluk bırakmıştı.

"Hey," dedi Jace, "ne oldu bebeğim?"

Suları dalgalandırarak öne doğru eğildi. Genç kadının çenesini tutup kaldırdı. Bethany istemsizce adamın bakışlarına karşılık vermek zorunda kaldı.

"Bethany, söylediğin şey hoşuma gitti. Sana gelebilmek için ne kadar sabırsızlandığımı biliyor musun? Senden uzakta geçirdiğim her dakikadan nefret ettim. Lanet olası konferans görüşmesi bitene kadar dakikaları saydım. En başta, yanından gitmek dahi istemedim."

Bethany'nin yanaklarına sıcaklık yeniden yayıldı. Gülümsedi, bu kez gülümsemesi çok daha büyüktü. Kendine olan güveni yeniden geldi, az önce bıraktığı boşluğa yerleşen kararsızlık daha fazla kök salmadan kayboldu.

Jace onu kendisine doğru çekti. Bethany beceriksizce dizlerinin üzerinde doğruldu, sular vücudundan aşağı süzülüyordu. Adamın kucağına otururken, sular kenardan taştı.

Şimdi adamdan biraz daha yüksekteydi, göğüslerini köpüklerin hemen üzerinde bırakmaya yetecek ve adamın yüzüne yakınlaştıracak kadar yüksekte. Adamın gözleri ondan başka bir şey görmüyordu.

Jace kollarını beline dolayıp onu göğsüne yasladı, ıslak vücutları birbirine yapıştı.

Jace çenesini genç kadının yuvarlak göğsüne sürttü ve dudaklarını göğüs ucuna götürdü, dişlerinin arasında yavaşça emerken diliyle göğüs uçlarına zamansız aralıklarla dokunuyordu. Bethany inlediğinde, adam onu daha da çıldırtan bir ritim bularak daha haşin emmeye başladı.

Bethany, adamın ellerini vücudunda hareket ettirdi. Kendisi ıslaktı, ancak adam onu aralarında boşluk kalmayacak biçimde sıkıca tutuyordu.

Adam dudaklarını onun göğüslerinden çekmeden, elini bacaklarının kesiştiği noktaya götürdü. Öbür eliyle, ona kıpırdamasına izin vermeyecek şekilde sımsıkı sarılmaya devam ediyordu.

Elini genç kadının hassas olan tenine sürttü, sonra biraz daha aşağı indi ve klitorisini buldu. Parmaklarıyla daireler çizdi, elini gezdirdi, geri çekilmeden önce parmaklarının ucunu kadının içine soktu.

Bethany onun omuzlarını kavradı ve tırnaklarını sırtındaki kaslara sapladı. Tırnakları adamın etine kadar geçmişti, ama Jace itiraz etmedi. Bir yandan genç kadının göğüslerini emmeye devam ederken, bir yandan da alt tarafla ilgileniyordu.

Bethany'den derin bir inleme yükseldi. Zevk sanki kadı-

nın damarlarında akan gümüş bir nehirdi, tüm vücuduna yayılıyordu. Sıcak su dolu bir küvette, köpükler arasında böyle bir zevk yaşayacağını hiç düşünmezdi. Günah dolu ve arsızcaydı. Ve muhteşemdi.

Peri masalı. Kesinlikle masaldı. Alternatif evrene geçmiş olmalıydı belki de, Bethany Willis'in yaşadığı evrende, böyle şeyler olmazdı. Hiç yaşamamıştı. Hiç yaşayamayacaktı. Ama kısa da olsa gördüğü rüyanın tadını çıkartmak güzeldi. Ne kadar sürerse sürsün.

Gördüğü bu rüyada, isteniyordu. Arzulanıyordu. O ve adam eşitti. Hayatlarında birbirlerine üstünlük tasladıkları bir farklılıkları, konumları yoktu. Kadın, adamın dünyasına uyumuştu. Onun ait olduğu dünyaya.

Adam iki parmağını içine soktuğunda, genç kadının göğüs kafesi sancıdı, tek bir dokunuşla vücudunun tamamen farklı iki bölgesini acıtmayı başarmıştı adam. Jace bakışlarını ona doğru kaldırdı, parmakları kadının içinde daha derine doğru ilerlerken, bakışları delici ve de yoğundu.

Bethany, bu adama ait olmak istiyordu. Sokaklarda bir gece daha geçirip, hayatta kalmayı umut etmekten fazlasının olduğuna inanmak istiyordu.

Bu adam onun rüyalarını gerçekleştirmişti, bir süreliğine de olsa. Bu gerçek değildi. Adamın ne tür bir oyun oynadığını bilmiyordu ama onun kendisini inandırmasına izin veremezdi. Kalbi kırılabilirdi.

Adamın parmakları daha da derine girdi ve öyle hassas bir noktaya bastırdı ki, Bethany boşalacağını hissetti ve çığlık attı. Adamın kollarında şiddetle titredi ve tırnaklarını daha da derine gömdü. Tırnaklarının adamın derisini delmek üzere olduğunu hissettiğinde, ellerini onun omzundan çekti.

"Özür dilerim," diye mırıldandı.

"Hoşuma gitti," dedi Jace boğuk bir sesle. "İz bırak bende, bebeğim. Tırnaklarını daha da derine batır. Aldığın zevk arttıkça, tırnaklarının daha da keskinleşmesini seviyorum."

Bethany gözlerini kapadı ve adam parmaklarını içinde hareket ettirmeye devam ederken, başını arkaya attı. Jace onun G-noktasını yine bulmuştu ve o kadar doğru bir yoğunlukta bastırıyordu ki!

Genç kadının kasıkları kasıldı ve gücü kesildi ama adam onu tutuyordu.

"Seni ne kadar çabuk boşaltabileceğimi hayal et," diye mırıldandı Jace. "O kadar duyarlı ki vücudun. Çok hassas. Sana her dokunduğumda, beni çıldırtan o seksi titremeyi yaşatıyorsun bana. Göğüs uçların öylesine sertleşiyor ki, tüm geceyi onları emerek geçirmek istiyorum."

Ağzının kenarında söylenen bu arsız, ihtiraslı sözler karşısında Bethany'nin bütün vücudu titredi. Adam gülümsedi. Yumuşak ve güzel. Kadını güçsüz bırakacak kadar erkeksi ve muhteşem.

"Evet, bebeğim. Aynen böyle."

Adam parmaklarını genç kadının kaygan duvarlarında gezdirirken, baş parmağıyla onun klitorisine dokundu. Dişlerini kadının göğüs ucuna geçirdi, öptü, daha sert emdi, daha hızlı biçimde dilini gezdirdi.

"Jace," diye fısıldadı kadın.

Söyleyebildiği tek şey buydu. Adamın adı. Kadının dayanak noktası.

Ellerini adamın omuzundan çekti ve saçlarına götürdü, o dağınık demete soktu. Adamın dağınık, kara saçlarını seviyordu. Harika saçları vardı. Parmaklarını ipeksi yumağın içine geçirdi ve o kadar güçlü asıldı ki, adamı kel bıraktığına yemin edebilirdi.

Köpüklerin içinde yükseldi, adamın parmakları içerisindeyken kalçalarını oynatmaya başladığında sular üzerinden süzülüyordu.

"İşte böyle. Benim için boşal."

Kadın kalçalarını kıpırdattı ve daha da bastırdı, daha fazlasını istiyordu. Adamın başının arkasını kavradı ve göğsüne doğru bastırdı, adam onun göğsünü ağzına aldı. Göğüs ucunun ısırıldığında Bethany'nin aldığı zevk, içini ateş gibi yakarak damarlarında dolaşıyordu.

"Bebeğim, hoşuna gitti mi?" dedi adam, sesinde şehvet ve zevkin izi vardı.

Ah, evet. Kesinlikle hoşuna gitmiştir.

Başaracağını fark etti, bu çok ani ve çok keskin olmuştu. Öylesine hızlıydı ki, nefessiz kalmıştı, tüm kasları kasılmıştı, tüm vücudu öyle sertleşmişti ki canı acıyordu. Yukarı doğru yükseldi, sonra tekrar indi, vücudu alabileceği en büyük zevki umutsuz bir biçimde arar gibiydi.

Vücudunun onlarca yöne doğru çekildiğini hissetti. Adamın dudakları, elleri, vücudu. Aynı anda her yerdeydi. Bethany zevk içinde boğuluyordu. Saf günah hislerle yıkanıyordu.

Adam başparmağını onun klitorisi üzerine bastırdı ve parmağıyla daire çizdi. Bethany bir an nefesini tuttu, sonrasında nefesi bir çığlık olarak sarsıldı.

"İşte bu kadar," dedi Jace yumuşak bir sesle. Ama bir sonraki sözleri bu yumuşak başlılığıyla ters düşüyordu. Hırçın. Otoriter. İtaat bekler gibi. "Benim için boşal, Bethany. Bırak kendini, şimdi."

Bethany'nin dayanacak gücü yoktu. Adamın kelimeleri teninden süzüldü ve karnının hemen altında düğüm olan o garip gerilimi kesti attı. Vücudunun tamamını sarsacak bir

biçimde vurdu, geçti. Genç kadın adamın üzerinde kasıldı ve vücudu aşağıya doğru kayarken, kafası adamın omuzlarına düştü.

Jace onu yakaladı ve suyun içine daha fazla girmesin diye tuttu. Bethany yüzünü adamın boynuna gömmüştü, derin derin nefes alırken göğsü adamın göğsünün üstünde inip kalkıyordu. Bir erkeğin elinden, hiç böylesine güçlü bir orgazm yaşamamıştı. Jace'in yaptığı her şey zincirlerinin boşalmasına neden oluyordu. O varken kontrolü kayboluyordu.

Jace ona sarılmıştı, ellerini sırtında dolaştırıyordu. Bethany zayıftı ve titriyordu. Tam bir enkaz gibiydi. O kadar gevşemişti ki, kendisini kaldıracak gücü bulamıyordu.

Jace onun omzunu öptü.

"Artık çıkıp, kurulanman gerek. Üşüteceksin."

"Tamam," dedi Bethany, belli belirsiz.

Adam onu doğrulturken, genç kadının üzerinden sular süzülüyordu. Jace ayağa kalktı ve Bethany onun sertleşmiş organını görünce boğazından bir memnuniyet mırıltısı yükseldi. Organı sert ve düzgündü. Bethany dudaklarını yaladı ama Jace'in ona yüz ifadesini görene kadar bunu yaptığını fark etmedi.

"Tanrı aşkına, bebeğim," dedi Jace kısık sesle.

Bethany gözlerini kırpıştırdı ve masum bir ifadeyle baktı. "Ne oldu?"

Adamın gırtlağından hırıltılı bir ses çıktı. "Tahrik etme beni."

Bethany küvetten çıkarken gülümsedi ve tezgahın üzerindeki havlulardan bir tane aldı.

Jace işe gitmiş olsa dahi, kadınla ilgilenildiğinden emin olmak için zaman ayırmıştı. Dairede yiyecek, banyo malzemesi, temizlik eşyası, ev tekstili teslimatı yapan elemanlardan

oluşan bir geçit töreni vardı sanki. Bethany bunların hiçbirini akıl edemezdi. Ama Jace akıl etmişti.

Bethany yavaş yavaş bütün bunların bir hata olmadığını düşünmeye başlıyordu.

Jace beline bir havlu doladı ve Bethany'nin elini tutmak için uzandı. Diğer eliyle tezgahtan bir havlu daha aldı ve Bethany'nin küvetten çıkmasına yardım etmek için ona sarıldı.

Genç adam kadını çabucak kuruladı ve yatak odasına gidene kadar üşümemesi için tekrar sardı.

"Bu akşam sıradan bir şeyler yapmak ister misin?" diye sordu.

Yatağın yanında içine bir günlük kıyafetin sığabileceği bir valiz vardı. Jace valizi açtı ve iç çamaşırıyla temiz kıyafet çıkarttı. Bethany onun kot pantolon ve tişörtünün olduğunu gördü. Kesinlikle sıradan. Kendisi yeni gardırobundaki kıyafetlere şöyle bir baktı. Güzel kesimli bir kotu ve muhteşem yüksek yakalı bir hırkası vardı. Boynuna fular takabilir ve çizme giyebilirdi. Kotunun altında harika duracak, içi kürklü bir çift çizmesi vardı.

"Finger food* yiyelim," dedi, aklına müthiş bir fikir gelmiş gibi. Ardından kendini topladı. Jace ucuz finger food tarzı yiyecekler yiyen bir adama pek benzemiyordu. O daha çok havyar insanı gibi duruyordu. Pahalı biftekler, Bethany'nin adını bile telaffuz edemediği türden etler ve yine adını dahi telaffuz edemediği soslarla hazırlanmış yemekler.

Jace onun gafını fark etmemiş gibi devam etti "Buradan pek uzakta olmayan bir yer var. Ash ve ben, kısa zaman önce Mia'yı götürmüştük. Atıştırmalık tarzda harika yiyecekleri

*Finger food: Parmakla yenen basit atıştırmalıklara verilen genel addır. Burger, kanat, nachos gibi yiyecekler finger food olarak adlandırılır.

olan bir pub. Nachosu güzel. Bunun yanında, burger, kanat ve diğer tüm zararlı şeyleri de yapıyorlar."

Bethany'nin ağzı sulandı. "Kulağıma son derece mükemmel geldi. Gidebilir miyiz?"

Jace güldü ve onu kollarına çekti. "Sen giyin, hemen çıkalım."

BÖLÜM XVIII

Jace, düşünceleri tarafından parçalara ayrılmış bir halde ofisinde oturuyordu. Elenor'dan gelen tonlarca not vardı, resepsiyonist geri dönüş yapması gereken aramaları iletmişti. Yanıtlaması gereken e-mailler. Üzerinde çalışılması gereken finans raporları. Kırk beş dakika sonra video konferansı vardı ama adamın tüm konsantrasyonu bölünmüş durumdaydı.

Bethany'yi ayrı bir daireye yerleştirdiği için kendine lanet okuyordu. O anda, yapılması gereken doğru şey bu gibi gelmişti. Bethany'nin üzerinde fazla baskı kurmak istememişti. İşleri ağırdan alması gerektiğini, aksi takdirde kızın korkup kaçma riski olduğunu biliyordu. Çünkü Bethany, onun evine, yaşam alanına, yatağına girdikten sonra her şey biterdi.

Ayrıca Bethany'nin, Mia'nın eski dairesine yerleştirmiş olsa dahi, işi dışında ya da yerine getirmek zorunda olduğu gereklilikler haricinde ondan bir saniye bile ayrı vakit geçirmeyecekti.

Bethany'ye kendine ait bir ev ayarlamak, ona sembolik olarak bir güç vermek ve en azından bir seçim şansı olduğunu göstermekti, geri kalanıyla adam ilgilenebilirdi. Çünkü

adam genç kadının ne gücü ne de bir seçim şansı olduğunu biliyordu. Bethany onundu. Ona aitti. Bağımsızlığının bir sureti olması, bu gerçeği değiştirmemişti.

Jace doğru hamleyi yapabilmek için, doğru zamanı bekliyordu. Ardından Bethany bütünüyle ve sadece onun olacaktı. Ve o, ayrı geçirdikleri her bir dakika için kendisine lanet okuyacaktı.

Son bir hafta pek keyifli geçmemişti. Koca bir haftayı ufak bir valizle, Bethany orada diye, Mia'nın eski dairesinde geçirmişti. Yeni bir rutini olmuştu, sabahları Bethany'yi Kaden ve Trevor'a bırakıyor, öğleden sonra eve geldiğinde ise adamları gönderiyordu. Kız en azından güvencedeydi ve gözetiliyordu. Jace ise kendi dairesine kapağı atana dek dinlenemeyecekti.

Kapının hafifçe vurulduğunu duyunca, bakışlarını kapıya çevirdi ve kardeşinin çekingen bir biçimde kapının girişinde durduğunu gördü. Bakışları endişeliydi. Sanki onun ruh halini anlamaya çalışıyor gibiydi ve Ash'in söylediği gibi son iki gelişinde, Jace onu payladıysa, kızın bunu yapmak için geçerli bir nedeni vardı.

"Hey, ufaklık," dedi Jace, kıza karşı olan hislerinin yüzüne yansımasına izin vererek.

Kız rahatlayarak odaya girdi.

"Çok şükür, keyfin yerinde görünüyor," dedi.

Jace hafif bir kahkaha attı ama kıza sarılmak için kalkarken yüzü ciddileşmişti.

"Ash, sana karşı kaba davrandığımı söyledi. Özür dilerim, birtanem. Geldiğini bile hatırlamadığımı söylemem, seni rahatlatmaz değil mi? Ash geldiğini söylüyor ve benim sana kabalık ettiğime de yemin ediyor. Gabe de seni üzdüğüm için yüzümü dağıtmak istemiş. Hak etmişim."

Mia'nın kaşları çatıldı.

"Her şey yolunda mı, Jace? Kendinde değil gibisin. Ayrıca Noel için de bir şey söylemedin, bunun için gelmiştim. Gabe ve ben, sen ve Ash'in Noel'i bizimle geçirmenizi istiyoruz. Gabe'in ailesi gelecek ama çoğunlukla baş başa olacağız. Eski günlerdeki gibi," dedi yumuşak bir sesle.

Jace Noel hakkında fazla kafa yormamıştı. Tüm düşüncelerini Bethany'nin üzerine yoğunlaştırmıştı. Masada duran takvimine baktı, sadece birkaç gün kalmıştı.

Bethany ile ilk Noel'i. Hiçbir şeyi olmayan Bethany. Hiçbir zaman bir ağacı, hediyeleri olmayan, ailesi ve arkadaşları ile Noel'i hiç kutlamayan Bethany. Onun için Noel, sokaklarda geçirilen bir gün daha idi. Üşümüş, aç. Hatta kendini her zamankinden daha yalnız hissettiği bir gün.

Kahretsin, Jace eve bir ağaç almayı unutmuştu. Bethany'nin evinde de mutlaka bir ağaç olmalıydı. Kızı Noel alışverişine de götürmemişti. Geçmişte Mia ile yaptıkları gibi, Rockefeller Center'daki ağacı görmeye onu götürmemişti.

İçini çekti ve bakışlarını koyu kahve gözleriyle kendisine endişeyle bakan kız kardeşine çevirdi. Kendi gözlerinin aynası olan gözlere.

"Bir kadınla tanıştım," diye söze başladı.

Mia'nın gözleri yuvalarına uğradı, sandalyesinde öne doğru eğildi. "Ne? Nasıl yani? Bir kadınla mı tanıştın? Ve bu Ash ile beraber takıldığın kadınlardan birisi değil, öyle mi?"

Jace bu soru karşısında irkildi. "Tanrı aşkına Mia, seninle burada cinsel hayatımı konuşmuyorum. Ayrıca Ash hakkında ne biliyorsun ki sen?"

Mia gözlerini devirdi. "Ah ama lütfen. Her ikinizin de çok uzun zamandır solo uçmayı sevmediğiniz büyük bir sır değil."

Jace iyice sarsılmıştı. İstediği en son şey küçük kardeşinin, o ve Ash'in üçlü takılmaya olan saplantılarını bilmesiydi.

"Öyleyse bu kadın... Yani Ash'in dahil olmadığını varsayıyorum."

Jace derin bir nefes aldı. "Artık değil."

Mia'nın dudakları hayretle büzüldü. "Yani daha önce dahil miydi? Bu çok garip."

"Şey, olabilir. En azından ilk bakışta. Bak, Mia, bu farklı."

"Ah tanrım. Ağabeyim en sonunda birisine vuruldu. Bu gariplik de bunun bedeli olsa gerek."

Jace başını iki yana salladı. "Sadece bir dinle, lütfen."

Mia ağabeyinin ciddiyetini kavrayınca kız, alaycı havasından sıyrıldı, ifadesi ciddileşmişti.

"Neler oluyor, Jace? Her şey yolunda mı?"

Jace, ellerini saçlarının arasına soktu ve sandalyesinde geriye yaslandı. "Dediğim gibi Mia, bu kadın çok farklı. Senden ve benden çok farklı. Gabe veya Ash'ten... Bethany evsiz – yani evsizdi."

Duyduğu şefkat hissi Mia'nın gözlerini gölgelendirdi. Kızın kocaman bir kalbi vardı.

"Nasıl tanıştınız peki?" diye sordu Mia.

"Sizin nişan töreninizde çalışıyordu. Tabii ki o zaman hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Hikâyeyi kısa kesmek gerekirse, kızı başından beri kendime istememe rağmen, Ash ve ben onunla takıldık."

"Kötü olmuş," diye mırıldandı, Mia.

"Bir de bana sor. Her neyse, ertesi gün ortadan kayboldu ve ben iki hafta kızı bulmak için şehrin altını üstüne getirdim. Onun kalacak yer istemeye gittiği sığınma evinden beni aradılar. Kız, kardeşinin borç aldığı kişiler tarafından hırpalanmıştı."

Mia'nın ifadesi sertleşmişti. "Ah, Jace. İyi mi, kendisi?"

Jace başıyla onayladı. "Birkaç küçük çizik. Geçen haftaydı. Şimdi durumu iyi."

Kızın kaşları çatıldı. "Onunla neden hâlâ tanışmadım? Neden onunla kimse tanışmadı?"

"Senin için bir plan yaptım," dedi Jace sakince. "Onun Noel'i bizimle geçirmesini istiyorum. Noel'de yalnız kalsın istemiyorum ve daha da önemlisi ona Noel'i ailemle geçireceğimi söyleyip de, onu da davet etmeyerek, benim için önemsiz olduğunu hissettirmek istemiyorum."

"Elbette. Elbette onu ağırlamaktan mutluluk duyarız," dedi Mia aceleyle. "Dört gözle bekleyeceğim. Seninle mi kalıyor? Eminim kızın sokaklara dönmesine izin vermemişsindir."

Jace, rahatsız biçimde kımıldandı. "Elbette, hayır. Onu, -tabii geçici bir süre- senin eski dairene yerleştirdim."

Mia, tek kaşını kaldırdı. "Geçici bir süre?"

"Çok kısa bir geçici süre," diye geveledi Jace. "Yanıma taşınana kadar."

Mia'nın dudakları yine, tıpkı az önceki gibi şaşkınlıktan büzülmüştü. "Onun hakkında ciddisin."

"Öyle olmasaydım, onu Noel partisine getirir miydim? Ne zaman dışarıdan birisini getirerek, senin, benim, Gabe'in ve Ash'in sahip olduğumuz şeyi riske ettim? Sen benim ailemsin, Mia. Hepiniz öylesiniz. Başka türlü olsa, herhangi birini aramıza almayacağımı biliyorsun."

"O zaman , onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum," dedi Mia yumuşak bir sesle. Ardından düşünceli bir ifadeye büründü. "Hiç arkadaşı var mı? Bir yakını varmış gibi görünmüyor. Kaç yaşında?"

Jace başını iki yana salladı. "Seninle aynı yaşta. Zor bir

hayatı olmuş. Eline hiç fırsat geçmemiş, gerçekten. Ama zeki birisi. Çok da tatlı. Bütün odayı aydınlatıyor. Sana tarif edemem, Mia."

Mia'nın gülümsemesi genişledi. "Ah, Jace, senin adına çok mutlu oldum. Kız kıza biraz vakit geçirebiliriz gibi geldi bana. Daireye ara sıra uğrasam, senin için sakıncası olmaz herhalde. Belki de arkadaşlarımla dışarı çıkarız?"

Jace, az sonra söyleyeceği şeyden nefret ederek, konuşmakta tereddüt yaşadı. Ash biliyordu, dolayısı ile aynı zamanda Gabe'in de bildiğini düşünebilirdi. Bu durumda Mia'nın da bilmesi gerekirdi.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum," dedi usulca. "Bethany'nin geçmişte bazı... sorunları olmuş, bağımlılıkla ilgili. Onu alkolün önüne atmak pek doğru bir fikir gibi gelmedi bana, arkadaşlarının dışarı çıktıklarında alkol sınırını da aştıklarını düşünürsek."

"Benimle birlikte su içebilir," dedi Mia, ciddi bir sesle. "Önemli olan kendi yaşında insanlarla tanışıp, arkadaş edinmesi. Tabii bununla ilgili bir sıkıntın yoksa."

Jace kendisini kafasını iki yana sallarken buldu. "Hayır, sıkıntım yok. Bunun için minnettarım, Mia. Sen bir meleksin. Eminim Bethany de minnettar kalacaktır. Ama uyarı olarak belirtmeliyim. Bethany biraz sessiz ve utangaç bir insan. Bazen onu bunaltmak çok kolay olabiliyor ve arkadaşların da fazla ısrarcı."

Mia, adama ters bir bakış attı. "Onlar sahip olunabilecek en iyi arkadaşlar ve Bethany'ye kötü davranmazlar. Şayet o kadar kötü olsalar dahi, buna ben izin vermezdim."

Jace, kardeşinin savunması karşısında gülümsedi. Ve kız daha henüz Bathany ile tanışmamıştı bile.

"Ona iyi davranacağına dair sana güvenim tam. Ama, Mia,

bilmen gereken bir konu daha var, muhtemelen Gabe de seni bu konuda uyaracaktır."

Mia sızlandı. "Gabe'i de dahil etmek zorunda mıydın?"

"Söz konusu senin güvenliğin olunca, evet, zorundaydım."

Kızın kaşları çatıldığında, burnu çok sevimli bir biçimde kırışmıştı.

"Bethany'ye iki koruma görevlisi tuttum. Sana da söylediğim gibi, kardeşinden paralarını geri almak isteyen serseriler onu hırpalamışlardı. Bu sorun ortadan kalkana kadar, işimi şansa bırakmak istemiyorum. Bu demek oluyor ki, Bethany ile çıkarsanız onlar da gelecekler ve size ve kızlara göz kulak olacaklar. Anlaştık mı?"

Mia gözlerini yuvarladı ama başını onaylarcasına salladı.

"Bana ve kızlara göz kulak olmaya çalışacak şapşalları görmek istedim," dedi alaycı bir biçimde.

Jace de istemeden hafif bir kahkaha attı çünkü kızın söylediğinde haklılık payı vardı. Ama yine de işini şansa bırakmak istemiyordu.

Mia ayağa kalktı, masanın etrafından dolandı ve kollarını Jace'in boynuna doladı. Ona sıkıca sarıldı. "O zaman, sen ve Bethany Noel'de geliyorsunuz?"

"Evet ufaklık. Öyle diyebiliriz."

Mia kapıya doğru yöneldiğinde neredeyse Ash ile çarpışıyorlardı. Ash ellerini kaldırıp kızı omuzlarından kavradı ve güldü.

"Bak sen, kimleri görüyorum!"

"Selam, Ash," dedi Mia, neşeli bir sesle.

Ash kızın alnına bir öpücük kondurdu. "Bir konu hakkında Jace'i görmem gerekiyor. Seni buralarda bulurum ben, tamam mı?"

Mia ellerini kaldırdı. "Ne zaman ortadan kaybolacağımı bilirim. Bakalım Gabe'in bana ayıracak vakti var mı?"

Ash kahkaha ile güldü. "Sanki hiç vakit ayırmıyormuş gibi. Onun her zaman sana ayıracak vakti vardır."

Mia homurdandı ve parmağını Ash'e doğru sallayarak koridorda kayboldu.

Ash tekrar Jace'e döndü ve ardından kapıyı kapattı. Az önce Mia'nın boşalttığı sandalyeye doğru yönelirken, Jace kaşlarını soru sormaya hazırmış gibi kaldırmıştı. Ash oturmadan önce, Jace'in masasına bir dosya fırlattı. Jace bu lanet olası dosyalardan nefret etmeye başlamıştı. Hiçbir zaman iyi bir şey içermiyorlardı.

"Bethany'nin borcu halledildi," dedi Ash, girizgah yapmadan. "İyi haber vermek gerekirse, Bethany'yi hırpalayan adamların, paralarını geri almaktan başka bir şeyle ilgilendikleri yok. Artı bir miktar faiz hariç elbette."

"Elbette," dedi Jace, acı bir sesle.

"Bethany artık sorun yaşamayacak."

Jace başını salladı, "Teşekkürler, dostum."

"Ama bilmen gereken başka bir şey daha var. Ne anlama gelecek bilmiyorum ancak edinebileceğin tüm bilgilere ihtiyacın olacağını düşündüm."

Jace'in omuzları düştü ve adam arkasına doğru yaslandı. "Nedir?"

"Bethany'nin kardeşi? Jack Kingston. Gerçek kardeşi değil. Arada kan bağı filan yok. Ama çok yakınlar. Koruyucu ailelerinin himayesinden çıktıklarından beri beraber sokaklardalar. Aynı koruyucu ailede bile değillermiş. Bethany son koruyucu ailesini terk ederken, Jack yaşça büyük olduğu için, sisteme dahil değilmiş. Görünüşe göre, adam onu kaçırmış. O zamandan beri de beraberler."

Jace'in kaşları çatıldı. "Peki ne öneriyorsun?"

Ash, ellerini kaldırdı. "Bir şey önermiyorum, dostum. Sana gerekçeleri sunuyorum ki, zamanı geldiğinde mantıklı bir biçimde kullanasın. Bethany adama, kardeşim diyor. Ama öyle olmadığını bilmen gerekir. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Ama kızın ortadan kaybolma konusunda epey becerikli olduğunu göz önünde bulundurman gerek. Senden alabileceğini aldı ve Jack'in borcu ödendi."

Jace yine öfkelenmişti ama Ash'in söylediklerini göz ardı edecek kadar da aptal değildi.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Jace.

"Üzgünüm dostum. Biliyorum, çok boktan bir durum. Doğru olmayabilir, ama olasılıkların farkında olman gerek."

Jace, başını salladı. "Evet. Biliyorum."

Jace'in telefonu çaldı ve adam Kaden'in numarasının ekranda yanıp söndüğünü gördü. Parmağıyla Ash'e bir dakika beklemesini işaret ederek, telefonu kulağına götürdü.

"Alo?"

Bir an dinledi ve dondu kaldı. Kaden raporunu iletirken, öfkesi yavaş yavaş yükseliyordu.

"Aramaya devam edin," diye gürledi Jace. "Siz onu bulun. Ben yola çıkıyorum."

Telefonu bıraktı ve kendisini şaşkınlık içerisinde dinleyen Ash'e baktı.

"Bethany güvenliği atlatıp ortadan kaybolmuş."

"Lanet olsun" diye homurdandı Ash. "Ne yapacaksın?"

"Eğer çekip gidecekse, bunu benim yüzüme söylemek zorunda," diye bağırdı Jace. "Bana bu kadarını borçlu."

BÖLÜM XIX

Bethany, paltosuna daha sıkı sarındı ve Madison Square Park'a doğru yürüdü, daha önce baktığı parkların sayısını dahi unutmuştu, Jack'i bu sefer bulmayı umuyordu. Her zaman gittikleri tüm mekanlara bakmıştı ama çabası sonuçsuz kalmıştı. Jack'in uyuyabilecek sıcak bir yer için ara sıra uğradığı sığınma evlerine dahi bakmıştı.

Bu işin bu kadar uzun sürebileceğini tahmin etmemişti. Jace kızacaktı. Hayır, adam öfkesinden kuduracaktı. Bethany adamın başına diktiği güvenliği atlatmıştı, Jace'in çok güvendiği bekçi köpeklerine ne diyebilirdi ki? Kardeşini aramak için şehrin pek de güzel olmayan kısımlarını dolaştığını mı?

"Bethany, burada ne yapıyorsun?"

Jack'in sesi kadına bir kırbaç gibi çarptı. Arkasını söndüğünde Jack'i akşam güneşinin getirdiği uzun gölgeler arasında görünce rahatladı.

"Jack, şükürler olsun," dedi bir solukta. "Endişelendim."

Kadın sarılmak için adama doğru yürüdü, ancak Jack geri çekilip ellerini onun omzuna koydu. Gözleri bir aşağı, bir yukarı kadının üzerinde gezindikten sonra, parladı.

"İyi görünüyorsun," dedi sakin bir sesle.

Ona nerede olduğunu dahi sormamıştı. Hiçbir şey sormamıştı. Sadece ona bakmış ve sanki uzun zamandır görüşmeyen sıradan arkadaşlarmış gibi iyi göründüğünü söylemişti.

Bethany aceleyle üzerinde adresinin yazılı olduğu bir kâğıdı, cebinden çıkardı ve adama uzattı.

"Bir yerim var, Jack. Güzel bir yer. Yukarı Batı tarafında. Gelmelisin. Kalabileceğin bir yer. Orada güvende olursun."

"Yaralandığını duydum," dedi Jack, sesindeki acı hissedilebiliyordu. "Böyle bir şeye asla izin vermeyeceğimi biliyorsun, Bethany."

Kadın daha önce hiç olmadığı kadar öfkelendiğini fark edince titredi, sinirinden çıldırma noktasına gelmekte haklıydı.

"Beni nereden biliyorlardı, Jack? Onlardan borç aldığın parayı, neden benden istediler? Neden borç aldın? Parayı nasıl ödemeyi düşünüyordun?"

Jack kafasını salladı, duyduğu suçluluk ve pişmanlık hissi yüzünden omuzları çökmüştü. Bezgin bir hali vardı. Etraflarını saran alacakaranlık kadar gri ve umutsuzdu adam.

"Üzgünüm," dedi basitçe. "Seni tehlikeye attım, Bethany. Artık etrafımda olmasan senin için daha iyi olur. Kendine şu an ne yapıyorsan... iyi görünüyor. Benden uzak durmalısın. Seni sadece hayal kırıklığına uğratırım."

Bethany başını iki yana salladı ve adama sarılmak için öne doğru atıldı. Uzun saniyeler boyunca, Jack onun kolları arasında hareketsiz kaldı. En sonunda kollarını kaldırdı ve ürkek bir biçimde kadını kucakladı.

"Her zaman sen ve ben vardık," dedi Bethany. "Seni terk edemem Jack. Sen de beni bırakmamalıydın."

Jack onu kendinden uzaklaştırdı ve kadının yanağına do-

kundu. "Dinle beni, Bethany. Burası senin için güvenli bir yer değil. Hiç olmadı. Benim için yapabileceğin en iyi şey, Yukarı Batı yakasındaki dairene geri dönmek. Hayatını yaşa. Keyfini sür. Bunu berbat edecek bir şey yapma. Ve mutlu ol."

Bethany'nin gözlerine yaşlar dolmuştu. "Sen sokaklardayken ben nasıl mutlu olabilirim? Senin sokaklarda aç olduğunu, güvenli ve sıcak bir yerde uyuyamadığını bilerek nasıl mutlu olabilirim?"

Jack gergin bir biçimde güldü. "Beni merak etme, ben iyiyim. Beni koruyan, iş başında bir meleğim var."

"İyi filan değilsin," diye ısrar etti Bethany.

Jack iç geçirdi. "Belki seni görmeye gelebilirim."

Bethany bunu duyduğunda, içine az da olsa umut yerleşmişti. "Bunu yap, Jack. Bana söz ver. Böyle olması gerekmiyor. Biriyle tanıştım. O... o bana iyi davranıyor. Hayatımız artık değişebilir."

Jack gülümsedi. "Senin için seviniyorum, Bethany. Gerçekten. Ama sence o adam, senin etrafında dolaşan başka bir adamı kabullenebilir mi?"

"Şayet seni kabullenemezse, onunla olmak istemem," dedi Bethany.

Jack, onun yanağına tekrar dokundu, soğuk havada nefesinin buharlaştığı görülebiliyordu. Yeniden kar yağmaya başlamıştı, kar taneleri etraflarında uçuşuyor, ıslak bir biçimde adamın ceketinin omuzlarına konuyor, ince kumaşın içine işliyordu. Soğuk amansız bir yumruk gibi bütün şehri avcuna almış, sıkıyordu. Bethany, Jack'in dışarılarda, sefil bir halde dolaşmasına göz yumamazdı.

"Lütfen, Jack. Benimle gel," diye yalvardı. "Onlardan sonsuza dek kaçamazsın."

Jack'in dudağının bir köşesi hafifçe yukarı doğru kıvrıl-

dı. "Sorun çözüldü. Paralarını aldılar. Onların yaptığı işte, iş hiçbir zaman kişisel değildir. Paralarını aldıkları müddetçe, peşime düşmeyecekler."

Duyduğu şaşkınlık, Bethany'nin kaşlarının kalkmasına sebep olmuştu, soğuk Jace'in aldığı kalın paltonun dahi içinden geçip, onu ısırırken, genç kadın titremeye başlamıştı. Bacakları titriyordu ve nefesinin, soğuktan uyuşmuş dudaklarının üzerinde bıraktığı kesik kesik bulutlar görülebiliyordu.

"Erkeğine geri dön, Bethany," dedi Jack, yumuşak bir biçimde. "Üşümüşsün. Endişelenecektir. Dışarıda olmaman gerek."

"Senin de."

"Ben iyiyim. Hep iyiydim."

Bethany, Jack'in gözlerine baktı, alkol veya uyuşturucunun izlerini aradı. Ama adamın bakışları berraktı. Yorgun görünüyordu, kaşlarının kenarlarındaki kırışıklarla birlikte yirmi beş yaşından çok daha yaşlı gösteriyordu. Genç bir adam gibi durmuyordu. Yaşından çok daha büyük, kendi yaşının iki katı bir adamın yaşadıklarını görmüş ve tecrübe etmiş gibi.

"Bunu benim için yap, Bethany. Mutlu ol. Güvende ol. Ara sıra seni görmek için geleceğim. Hayatına devam etme zamanı. Seni bundan çok uzun bir süre alıkoydum."

Bethany'nin yaşadığı şoktan dolayı ağzı açık kalmıştı. "Hayır," diye fısıldadı. "Jack, sen beni kurtardın. Beni hiçbir şeyden alıkoymadın. Seni alıkoyan bendim. Bana her zaman baktın ve göz kulak oldun."

Adam kafasını salladı ve yavaşça sokağa doğru döndü. "Şayet buna inanıyorsan, aptalın tekisin. Bana göz kulak olan hep sendin, Bethany. Parçaları bir araya getiren. Yiyecek bir yemeğimiz, yatacak bir yerimiz olduğundan emin olmadan durmayan sendin. Ben sana hiçbir iyilikte bulunmadım."

Bethany'nin gözlerinden yaşlar süzüldü ve yanaklarının üzerinde dondu. Bu daha çok bir veda konuşması gibiydi, sanki adam onu sonsuza dek uzaklaştırıyordu kendisinden.

"Gel hadi, sana bir taksi tutayım. Paran var mı?"

Bethany uyuşmuş bir biçimde başını sallayarak onayladı. Jace ona bir miktar para vermişti ve kadın, Bethany, o parayı bu şekilde harcadığı için suçluluk duyuyordu. Ama şimdi, geri dönecekse, acele etmeliydi. Jace çıldırmış olmalıydı ve Bethany yaptığı şeyle yüzleşmek zorundaydı.

Jack onunla yola kadar yürüdü. Yoldan geçen taksiye işaret etti. Araba yavaşladı ve adam kapıyı açtı.

"Senin güzel bir dairenin içinde sıcak bir biçimde güzel yiyecekler yediğini düşünmek, beni mutlu edecek."

Bethany onun kollarına atıldı ve ona sıkıca sarıldı. Jack de ona sarıldığında, Bethany'nin gözyaşları yanağını ısıtıyordu.

"Seni özleyeceğim, Jack," dedi hıçkırıkları arasında.

Ve bunun gerçek olduğunu anladı. Adamın eksik yönlerini bilmesine rağmen. Çektikleri onca çileye, kendisi yiyecek ve yatacak yer bulmak için uğraşırken, adamın parayı kendisini dürten şeytana yatırdığını bilmesine rağmen Ağır ve boğucu bir suçluluk hissi beynine çöktü. Acaba kendisi adamın bağımlılığına ne kadar katkıda bulunmuştu?

Tek bildiği, adama hayır diyemediğiydi. Jack'in kendisi için yaptıklarından ve kendisi için çektiklerinden sonra. Jack'in daha tehlikeli yollara girmesine izin vermemişti. Ama her nasılsa bir şeyi fark etmemişti. Jack borç almıştı. Ödeyemeyeceği bir miktarda.

Bethany taksiye binmek üzereyken kaşları çatıldı. "Jack?"

"Evet?"

"Para halledildi dedin. Nasıl ödedin?"

Korku genç kadını felç etmişti. Jack ne yapmıştı acaba?

Jack hafifçe güldü ve kapatmak için kapıyı ittirdi. "Bilmiyorum. Biraz daha süre istemek için adamlara gittiğimde, borcun kapandığını söylediler. Onlarla tartışmaya girmedim. Güvende ve buradan uzakta olmanı istiyorum."

Jack kapıyı kapatıp, karanlığın içinde uzaklaşırken, kadın taksinin içinde uyuşmuş bir vaziyette oturuyordu. Bethany'nin boğazı düğümlenmişti, arabanın kapısını açıp, Jack'in arkasından koşmak istedi, çünkü bunun onu son kez görüşü olmasından korkuyordu.

Taksi, onun kafasındaki şeyi uygulamasına izin vermeden, hareket etti. Araç trafikte kaybolmadan önce Bethany defalarca dönüp arkasına baktı.

İçinde biriken öfkeyi giderme çabası içerisinde kafasını öne eğdi ve vücudunu kollarıyla sardı.

Şehir, trafik lambaları, Noel süslemeleri, korna sesleri ve dur kalklar arasında bulanık bir biçimde akıyordu. Bethany, taksi şoförü kendisini, kibarca uyarmasa, geldiklerinin dahi farkına varmamıştı.

"Hanımefendi? Geldik."

Bethany kendisini çevreleyen melankoli havasından kurtuldu ve koltukta öne doğru kayarak, taksi ücretini çıkarmak için çantasını karıştırmaya başladı.

"Teşekkür ederim," dedi kapıyı açmadan önce ve ardından soğuk sokağa adımını attı.

Kapıcının önünde tek başına durduğu kapıya doğru yöneldi. Adam onu gördüğü için oldukça rahatlamış görünüyordu.

Bethany asansöre bindiğinde, kapılar kapanırken, kapıcı telefonunu kulağına götürmüştü bile.

Bethany kendisini dairesine attı –kendi dairesine. Kendini bir düzenbaz gibi hissediyordu. Jack'i görmek için çıkıp,

kendisinin buraya ait olmadığı düşüncesiyle geri dönmüştü. Bu dünyaya ait değildi. Bunların hiçbirisini kazanmamıştı. Bir işi dahi yoktu.

Bu ne kadar sürebilirdi? Jace'in çılgınca aşkı dinene kadar? Bethany, adamın kendisinde ne gördüğünden hâlâ emin değildi, ya da neden onunla bu kadar ilgilendiğinden. Hele dışarıda kendisinin yerinde olmak için can atan yüzlerce kadın bulunurken.

Geçen hafta o ve Jace dışarı çıktıklarında öğrendiği tek bir şey varsa, kadınların adamın üzerindeki ilgisinin hiç eksik olmadığıydı. Ve kadınlar, Jace'in Bethany gibi bir kadınla beraber olduğunu gördüklerinde fark edilebilir bir biçimde şaşırmışlardı.

Bethany, kanepeye çöktüğünde hâlâ tedirgindi, paltosunu çıkarma zahmetine bile girmemişti. Dairenin içi sıcak olmasına rağmen hâlâ üşüyordu. İçi üşüyordu, evin tatlı sıcaklığı onu ısıtamazdı.

Kanepenin arkasına yaslandı ve gözlerini kapadı. Jace'i aramalıydı. Muhtemelen Jace ona ulaşmaya çalışmıştı. Ama çok saçma bir biçimde, evden çıkarken telefonunu burada bırakmıştı. Kaden ve Trevor'u atlatmaya çalışırken öyle bir stres yaşamıştı ki, telefonu tezgâhın üzerinde unutmuştu.

Üzerindeki paltoyu çıkartırken karar verdi, ayağa kalktı ve telefonunu aramaya başladı. En azından Jace'e iyi olduğunu belirten bir mesaj atmalıydı.

Daha fazla suçluluk duygusu içini kemirmeye başlamıştı. Daireye döndüğünde, ne kadar sorumsuz ve bencilce davrandığının farkına varmıştı. Jace ona karşı nazik olmaktan başka hiçbir şey yapmamıştı. O ise telefonunu bile yanına almamıştı, adam onun iyi olduğunu bile bilmiyordu. Belki de bilinçaltı telefonu evde bırakmasını söylemişti çünkü Kaden,

Jace'i arayıp da kızın kaybolduğunu söylediği an, Jace telefona sarılacak ve telefonu patlatana kadar arayacaktı. Bethany onun telefonunu açıp açmama konusunda, kendisini suçlu hissedecekti.

Telefonunu bıraktığı mutfak tezgahının üzerinde buldu. Bırakılan çağrı ve mesajların sayısını görünce, ürktü. Jace. Kaden. Trevor. Hepsi aramıştı.

Boş verdi, hatta bakmak dahi istemedi, ama yine de Jace'e iyi olduğunu bildirmesi gerekiyordu.

Derin bir iç çekerek telefonu eline aldığında, Kaden ve Trevor daireye daldılar. Bethany gelenlerin kim olduğunu anlayana kadar, korkudan yerinden zıplayarak telefonu elinden düşürdü ve bir adım geri attı.

"Çok şükür, Tanrım," dedi Kaden. "İyi misiniz? Birisi size bir şey yaptı mı?"

Bethany sessiz bir biçimde, kafasını iki yana salladı, gözlerini iri iri açmış, Kaden ve Trevor'un yüzlerine bakıyordu. Adam başka bir şey söylemeden, telefonunu kaptı.

"Bay Crestwell. Evet, onu buldum. Daireye geri dönmüş. İyi görünüyor. Soru sormaya fırsat bulamadım. Bilmek isteyeceğinizi düşündüm. Tamam. Az sonra görüşmek üzere."

Kaden telefonu kapattı ve öfkeli bakışlarını Bethany'ye yöneltti. Trevor ise onun arkasındaydı, kollarını göğsünde çapraz yapmış ve yüzüne katı bir ifade yerleştirmişti.

Kaden, kadına doğru hareketlendi, mutfak küçülüp, boğucu bir yer halini alana kadar üzerine yürüdü.

"Bugün, ortadan kaybolurken, ne düşündüğünüzü bana söylemek gibi bir niyetiniz var mı acaba?" diye gürledi.

"Ben..."

Adam elini kaldırdı, görünüşe göre henüz bitirmemişti.

"Trevor ve ben, deli gibi sizi aradık. Bay Crestwell, aklı-

nı kaçırdı. Kendisi bizi, sizin güvenliğinizi sağlamamız için tuttu. Siz bugünkü gibi davrandığınız takdirde, bizim bunu nasıl gerçekleştirebileceğimizi söyleyebilir misiniz?"

"Üzgünüm," diye fısıldadı Bethany.

Gözyaşları gözlerini yakmaya başlamıştı ama Bethany gözlerini kırptı, bu adamların gözlerinin önünde dağılmamakta kararlıydı.

"Üzgünsünüz, öyle mi?" Adam içini çekti. "Öldürülebilir, tecavüze uğrayabilir, korkunç biçimde yaralanabilirdiniz. Aralarından istediğinizi seçin. Üzgünsünüz, bi de. Tanrım!"

Bethany'nin yüzündeki bütün kan çekilmişti. Kendisinin son derece güvende olduğunu söylemeye hazırlanıyordu ki kapı çarptı ve Jace içeri girdi, hatları taş kesilmiş gibiydi. Soğuk görünüyordu. Buz dağı gibi.

Adam Trevor ve Kaden'a dönmeden önce, Bethany'ye şöyle bir baktı.

"Teşekkür ederim. İkiniz de gidebilirsiniz. Bundan sonrasını ben hallederim."

"Yarın sabah rapor vermemizi ister misiniz?" diye sordu Kaden.

Jace uzun bir süre kararsızlık yaşadı. "Size haber vereceğim."

Bethany boğazında düğüm olan paniği yüzünden nefes alamıyordu. Sonunda olmuştu. Jace onu kovacaktı. Aralarındaki şey bitmişti. Adam öfkelenmişti. Tıpkı Bethany'nin tahmin ettiği gibi. Bu masal dünyasında artık yer almıyordu, sonrasında çok daha kötü olacaktı. Şimdi bitmesi daha iyiydi, kendisi sokaklardaki hayatı unutmaya başlamadan önce.

Kaden ve Trevor, Bethany'ye anlamlı birer bakış fırlattıktan sonra daireden çıktılar. Her ikisi de aynı şeyi söylüyorlardı belli ki. Aptal. Salak.

Bethany dudaklarını kenetledi. Kendisini daha fazla aptal yerine koymayacaktı. Kendini toplamalıydı.

Telefonu dikkatli bir biçimde tekrar tezgâha koydu ve yatak odasına yöneldi. Jace onun her hareketini izliyordu.

"Sadece eşyalarımı alacağım," dedi Bethany sakin bir biçimde. "Birkaç dakikaya kadar gitmiş olurum."

Yatak odasına gitti ve gözyaşlarına hakim olmak için savaştı. Ardından alacak bir eşyası olmadığını fark etti. Toplayacağı hiçbir şeyi yoktu. Hepsi Jace'e aitti. Ona bunları o almıştı. Eşyaları alsa bile, koyacak bir yeri yoktu.

Derken güçlü bir omzunu kavradı. Jace onu yüz yüze gelecekleri şekilde sertçe çevirdi, ama genç kadının gözyaşlarını gördüğünde sert bakışları yumuşadı.

"Bu da ne demek oluyor, bana anlatmaya niyetin var mı?" dedi.

"Sinirli olduğunu biliyorum," dedi Bethany, alçak bir sesle. "Birkaç dakika içinde gitmiş olurum. Bir taksi çağırabilirsen minnettar kalırım, yoksa yürüyebilirim."

Adam çenesini sıktığında, gözlerindeki öfke iyice açığa çıktı.

"Seni sokağa attığımı mı düşünüyorsun?" dedi, inanmazlık hali içerisinde.

Kadın yanıt verdi. "Atmıyor musun?"

"Lanet olsun, Bethany. Seninle yine uzun bir konuşma yapmamız gerek. Bugün benim için cehennemden bir gün sayılırdı ve yemin ederim bugünü buradan gitmene izin vererek bitirmeyeceğim."

Bethany şaşkınlık içerisinde gözlerini kırptı. "Gitmemi istemiyor musun?"

"İstiyor gibi mi görünüyorum?"

Bethany'nin ağzı kurumuştu. "Ama çok öfkelisin. V-v-ve Trevor ile Kaden'a yarın gelmelerini söylemedin."

"Adamların bana bir faydası var mı?" diye parladı adam. "Seni korumalarına razıymış gibi davranmıyorsun."

Bethany kızardı ve bakışlarını çevirdi. "Özür dilerim."

"Her şeyi boş ver, Bethany, bugün beni terk ettiğini düşündüm. Ne düşünmeliydim? Ortadan kayboldun. Bir not yok, aramak yok. Telefonlarıma ve mesajlarıma yanıt vermedin. Paniğe kapıldım, çünkü hiçbir yerde yoktun."

"Hayır," dedi Bethany üzgün bir sesle. "Seni terk etmedim. Sadece halletmem gereken bir iş vardı. Geri döndüm."

Jace başını salladı. "Evet. Döndün. Burada aklımı kaçırmamamın tek sebebi de bu zaten. Ama bu, seni korumak için tuttuğum adamları ekip, ortadan kaybolduğun gerçeğini hafifletmiyor. Onlar olmadan hiçbir yere gitmeyeceğinin altını kesinlikle çizmiştim. Bunun neresini anlamadın?"

Jace'in genç kadının kollarını tutan elleri sıkılaşmıştı. Bethany gözlerini açarak adama baktı, gözyaşları unutulmuştu. Jace gerçekten öfkeli görünüyordu. Ama Bethany'nin düşündüğü nedenden dolayı değildi. Bethany'nin onu terk ettiğini mi düşünmüştü, gerçekten?

Bethany uzanıp onun yüzüne dokundu, ilk defa adamın gözlerindeki öfkeye korkunun eşlik ettiğini görüyordu.

"Gitmiyordum," diye fısıldadı.

"Çok şükür, evet," diye mırıldandı adam. "Ama Bethany? Senin ve benim üstesinden gelmemiz gereken birçok şey var. Ve ben artık bildiğim yoldan gideceğim."

BÖLÜM XX

Jace kadını kendi haline bırakmalı, bir adım geri atmalı ve aralarına mesafe koymalıydı. Aldığı her nefes sanki göğsü bir mengene tarafından sıkılıyormuş gibi acı veriyordu.

En başta kendini toparlamalıydı.

Öncelikle yapması gereken şeyler belliydi. Önce ilişkilerinin gelişimi üzerinde çalışmaları gerekiyordu. – kadına bir hafta sabır göstermişti. Evet, bir hafta çok uzun bir süre değildi, ama ona sorarsanız... Koca bir yıl geçmiş gibiydi. Daha önce istediği hiçbir şey için bu kadar beklediğini hatırlamıyordu. Ancak ilişkinin şartlarını masaya yatırmadan önce Bethany, neden kimseye bir şey söylemeden, korumasız bir biçimde ortadan kaybolduğunu açıklamak zorundaydı.

Bu Jace'i deliye çeviriyordu. Bethany'nin birkaç saatliğine kontrolünün dışına çıkması yetmişti. Onun sağlayabileceği şeylerden ve güvenden uzak olması. Jace o birkaç saat içinde akıl sağlığını nasıl yitirmediğini merak ediyordu.

Belki Ash haklıydı. Belki de aşırı derecede takıntılıydı. Ancak beyninin Bethany için endişelenen kısmıyla, genç kadına karşı olan hislerini tanımlamak için takıntı kelimesi çok yumuşak kalırdı.

Bu his nereden gelmişti? Gabe'in Mia'ya karşı hissettiği de bu muydu? Söz konusu Bethany olunca, neden tüm kontrolünü yitiriyordu ya da aralarına başka birisinin girmemesi konusunda neden bu kadar ısrarcıydı?

Jace'in herhangi bir açıklaması yoktu. Bazı şeyler vardı ve Bethany'ye karşı duyduğu bu takıntı da onun bir parçasıydı. Bu duyguyla savaşmayacaktı. Savaşamazdı. Bethany söz konusu olduğunda, kendisi son derece güçsüzdü ve tüm sağ duyusunu kaybediyordu. Mantıklı karar verme yetisinin tamamını.

Tanrım, şayet duygusallık ve aşk onu bu hale getiriyorsa, bunu istemiyordu. Ama Bethany'yi istiyordu. Her hücresiyle. Her bilinçli düşüncesiyle. Adam kadını istiyordu ve onun için mücadele etmeden de onu bırakmaya niyeti yoktu.

"İyi misin?" diye sordu, kendini kontrol altına almayı biraz olsun başarınca.

Bethany'ye baktı, onun sarsılmadığından ya da yaralanmadığından emin olmak istiyordu. Ancak tek görebildiği, genç kadının iri ve yaralı gözleriyle attığı şüpheli bakıştı. Tanrım. Jace onun kendisini terk ettiğini düşünürken, Bethany de kapı dışarı edildiğini sanmıştı.

"Ben iyiyim," dedi Bethany alçak bir sesle. "Jace, çok üzgünüm. Yaptığım şeyin çok aptalca olduğunu biliyorum."

"Aptalca?" Evet. Bu kelime yaptığın şeyin ne olduğunu az da olsa açıklayabiliyor. Tanrım, Bethany. Neler olabileceği hakkında herhangi bir fikrin var mıydı? Daha önce sokaklarda yaşadığını biliyorum, ancak bugüne kadar şehrin üzücü istatistiklerinde bir rakam olarak yer almaman, sadece Tanrı'nın bir lütfu. Neden gittin? Neden? Ne yaptığını sanıyordun?"

Bethany bacakları sanki daha fazla kendisini taşıyamaya-

çakmış gibi, kendini kanepeye bıraktı. Elleri titriyordu, üzerindeki paltoyu çıkarttı ve kanepenin kol kısmına düzgünce koydu. Jace henüz oturmamıştı. Henüz o kadar sakinleşmemişti. Bethany'nin oturduğu yerin önünde bir ileri bir geri yürüyordu.

"Jack'i bulmam gerekiyordu."

"Jack?"

Bu tek kelime, odada bir bomba etkisi yarattı. Lanet olası. Bethany hayatını riske etmişti, çünkü Jack'i bulması gerekiyordu. Onu kurtların önüne atan adamı. Parayı ödemeye dair bir umudu olmamasına rağmen borç alıp, ona tek bir kelime etmeden tüyerek, kendisini yüz üstü bırakan adamı.

"Jack'i bulman gerekiyordu?" diye tekrarladı Jace.

"Endişelenmiştim," dedi Bethany. "Sahip olduğum tek şey o, Jace. Ve o adamlarla..."

Jace içini çekti. "Kesinlikle, Bethany. O adamlar... ortalarda kendi başına kesinlikle dolaşamamanın nedeni. Bu konu hakkında benimle konuşmayı hiç düşündün mü? Seni korumakla görevli olan, Kaden ve Trevor'la? Onları neden tuttum sanıyorsun?"

Kadın bakışlarını aşağı çevirirken, Jace içindeki bu şeyi söküp atmak, öfkesinden kurtulmak ve Bethany'yi kaldırımda kanlar içerisinde gördüğü hayalden kurtulmak için konuşmaya devam etti.

"Ve, sahip olduğun tek şey o değil. Bana da sahipsin."

Bethany başını kaldırdı, gözleri sertleşmişti. "O anlamda söylememiştim, Jace. Lütfen inan bana. Biliyorum, söylediklerim kulağa çok nankörce geliyor. Sana önemsiz olduğunu hissettirmek istemedim. Demek istediğim, sahip olduğum tek aile, o. Çok uzun bir zaman boyunca sadece ikimiz vardık."

"O senin kardeşin değil," dedi Jace, Ash'in o gün kendisine verdiği bilgiden sonra kafasını kurcalayan noktaya gelmişti sıra.

Ash'in söyledikleri beyninde tekrar tekrar canlanıyordu. Bethany onunla oynuyor muydu? İki evsiz âşığın oyuncağı mı olmuştu gerçekten? Belki de Bethany gerçekten çok iyi bir oyuncuydu. Jace, Jack Kingston'un onun kardeşi olmadığını bildiğini söylediğinde bile genç kadının yüzünde pişmanlık ifadesi oluşmamıştı. Ya da Jace, sadece görmek istediği şeyi görüyordu.

Sadece hüzün.

"Benimle oynadın mı, Bethany?" diye sordu alçak ve korkutucu bir sesle. "Bu senin ve Jack'in sürdürdüğünüz bir düzmece mi? Sana bıraktığım parayı ona verdin mi?"

Bethany'nin yüzünden kanı çekilmişti. Çok acınası bir hali vardı, her şeyin aniden değişmesinin yarattığı korku tüm duyularına işlemişti. O anda, böyle bir şeyi dile getirmekle bile çok büyük bir hata yaptığını biliyordu. Duyduğu öfkenin, karmaşanın ve korkunun bir sonucuydu bu, bir anda kelimeler ağzından çıkıvermişti. Kadını incitmek istemişti, sadece bir anlığına hissettiği şeyi kadının da hissetmesini istemişti. Ama şu anda Bethany'nin bocaladığını, dünyası sarsılmış gibi bakan solgun yüzünü gördükçe söylediği her kelimeden pişmanlık duyuyordu.

Bethany dengesiz bir biçimde yerinden kalktı, bacakları titriyordu. Neredeyse düşecekti, Jace onu tutmak için adımını attı ancak Bethany kendisini toparlamıştı. Yüzündeki ifade Jace'i korkutmuştu. Bethany'nin onunla oyun oynadığı düşüncesinden bile fazla. Genç kadının gözleri sanki lanetlenmiş, ihanete uğramış gibiydi, o kadar yaralı görünüyordu ki, Jace onun tekrar iyileşip iyileşemeyeceğini merak etti.

Bethany ağır ağır mutfağa doğru yürüdü, yaşlı bir kadın gibi ayağını sürüyordu. Omuzları kamburu çıkacak kadar çökmüş, çenesi aşağı düşmüştü. Karnına bir yumruk yemekten korkuyormuş gibi kollarını karnının üzerinde çapraz bağlamıştı.

Bethany mutfak dolaplarından bir tanesine doğru giderken Jace onu gittikçe büyüyen bir endişe ile izliyordu. Ardından Bethany dolaptan Jace'in daha önce de gördüğü bir zarf aldı. Jace parayı çektiği zaman bankadan kendisine verilen zarftı. İçinde birkaç bin dolar nakit vardı, çoğunlukla yirmilik banknotlar. Aldığında zarf tamamen doluydu, tıpkı şimdi olduğu gibi.

Bethany zarfı Jace'e getirdi ama yürürken adamın bakışlarına karşılık vermemişti. Zarfı ona uzattı, elleri öylesine titriyordu ki, Jace onun elini tutmak zorunda kaldı.

"İçinden yüz dolar harcadım," diye fısıldadı Bethany. "Özür dilerim. Şehir merkezinden buraya taksi tuttum. Daha çabuk dönerim diye düşündüm. Uzun süre ortadan kaybolmak istemedim çünkü endişeleneceğini biliyordum. O yüzden giderken de, dönerken de taksi kullandım. Birazını da bahşiş olarak verdim. Belki bırakmamalıydım. İnsanın paraya ihtiyacının olmasının ne demek olduğunu biliyorum, taksi şoförleri de her zaman pek iyi bahşiş alamıyorlar."

Konuşmasına engel olamıyor gibiydi. Jace yanlış değerlendirmesinin yarattığı acıyı onun sesinde hissedince, kendisinin de canı yandı.

"Bebeğim, "diye fısıldadı.

Genç kadını kendine doğru çekti, vücutları birbirlerine yapışmıştı.

"Bebeğim," dedi yine. "Neden gittiğini söyle. Bunu neden benimle konuşmadığını anlat."

Kanepeye oturdu ve Bethany'yi de kucağına oturttu. Kaçmasına engel olmak istercesine kollarını onun beline doladı. Genç kadının yüz ifadesinden anlayabildiği, onun kendi rızasıyla kalabilmesi için katetmeleri gereken çok yol vardı.

"Ona dikkatli olmasını söylemem gerekiyordu," diye fısıldadı Bethany. "O adamların ona zarar vermesini istemedim, onlara parayı ödeyemeyeceğini biliyordum. Ona... bizden bahsetmeliydim. Beni göremeyince endişelenmiş olabilirdi. Bir anda ortadan kayboldum, öldüğümü veya ondan uzaklaşıp hayatıma devam ettiğimi düşünmesini istemedim."

Jace konunun halledildiğini biliyordu ancak Bethany'nin haberi yoktu. Ama şimdi merak ettiği –cidden merak ettiği- kadının zarftaki parayı neden evde bıraktığıydı. Zarfın içindeki para Jack'in borcunu ödemeye yeterdi, yine de evde bırakmıştı.

"Zarfın içinde, Jack'in borcunu ödemeye yetecek kadar para vardı," dedi Jace, sakin bir biçimde.

Bethany'nin sesi fısıltı sayılabilecek bir tonda çıkmıştı. "Biliyorum, evet."

"Zarfı Jack'e neden götürmedin?"

"Bunu asla yapmazdım," dedi Bethany, yumuşak bir sesle. "Benim param değildi. Parayı senden alıp Jack'in borcunu ödeyemezdim. Kendisini bu duruma Jack soktu. Şayet para benim olsaydı verirdim. Koşulsuz. Benim olan, aynı zamanda onundur. Ama para benim değildi. Senden asla bu şekilde faydalanmam. Bana karşı çok iyi davrandın Jace. Bunun karşılığını yalanla ödeyemem, her ne kadar bugün yaptığım şey öyle olsa da."

Jace omuzlarını silkti. "Jack'in borcu kapatıldı. Adamların artık ne seninle ne de Jack ile bir derdi yok. Paralarını geri aldılar, onları ilgilendiren şey de buydu. Kaden ve Trevor'a

yarın ihtiyacım olduğundan emin olamamamın sebebi buydu. Seni kapı dışarı edecek olmam değil."

Bethany'nin bakışları bulanıklaştı ve dudağı Bethany'nin hoşnut olmadığını ifade eden bir kıvrılmayla büküldü.

"Ne yaptın sen, Jace?" diye fısıldadı.

"Sorunu hallettim."

Bethany başını iki yana salladı. "Hayır. Bu senin problemin değildi. Senin karışmanı istemiyordum."

Gözyaşları gözlerinde ışıldıyordu, onlarla mücadele ederken kalbinin bir el tarafından sıkıldığını hissetti.

"Seni ilgilendirmesi, benim endişe duymam için kesinlikle yeterli bir sebep," dedi Jace, sert bir biçimde. "Bunu yaptım çünkü o orospu çocukları parayı almak için senin peşine düştüler. Bu izin vermeyeceğim bir şey. Senin zarar görmeni engellemek için bu dünyada her şeyi yaparım. Söyleyeceğin hiçbir şey bu düşüncemi değiştiremeyecek, o yüzden nefesini boşa harcama."

Bethany'nin çenesini tutarak devam etti.

"Şimdilik bunu sonuçlandırdık, ama tartışmamız gereken çok şey var. Ancak bu özel konuşmayı seninle çıplak yapmak istiyorum. Yatak odasında. Sadece bana odaklanacaksın, ben de sana..."

Bethany'nin gözleri irileşti ama yüzü hâlâ solgundu ve dikkatle Jace'e bakıyordu.

"İstediğim şeyi yapacak kadar bana güveniyor musun, Bethany?"

Bu bir sınavdı. Jace pisliğin teki olduğu için yapmıyordu bunu. Bethany'nin güvenine sahip olduğunu bilmesi gerekiyordu. Oldukça fazla çaba gerektiren bir ilişkide büyük bir adım atacaktı. Bethany'nin bunu kaldırıp, kaldıramayacağını bilmesi gerekliydi. Kendini daha fazla tutamazdı.

Bethany dudaklarını yaladı ve çenesini indirdi, ama Jace onun öteye bakmasına izin vermeyecekti. Onun gözlerinde çakan her bir düşünceyi görmek istiyordu. Her tepkisini. Her şüphesini ve her sorusunu.

"Hâlâ bana kızgın mısın?" diye sordu kadın, yumuşak bir sesle.

Gözleri endişeli görünüyordu.

"Kızgınım, evet. Sana değil. Kafam çok karışık. Tekrar söylüyorum, sana değil. İlişkimiz şu anda kafamı çok karıştırıyor. Birçok olayda kendimi tuttum ve bu beni öldürüyor."

"Neden kendini tuttun?"

Jace boğuk bir sesle yanıt verdi. "Çünkü seni korkutmak istemedim, tatlım. Çok daha yoğun olacak. Hatta bunaltıcı. İşleri ağırdan almak için elimden geleni yapıyorum çünkü seni önemsiyorum. Bu yolun her bir adımında benimle olduğundan emin olmak istiyorum."

"Ben seninleyim."

"Hayır, tatlım, değilsin. Henüz değil."

"O zaman anlat bana. Göster. Bana göstermezsen, neye ihtiyacın olduğunu nasıl bilebilirim? Çok şey veriyorsun Jace ama konuşmuyorsun. Benim de sana verebileceğim bir şeyler olmalı. Sana kendimden başka hiçbir şey veremem, ama onu da henüz benden istemedin."

"İstiyorum," dedi Jace şiddetle. "Daha fazla istediğim hiçbir şey yok. Ama tatlım, bununla ilgili, emin olmalısın. İlişkimizi hâlâ adım adım ilerletiyoruz, ama bu gece, şayet buna hazırsan, çok büyük bir adım atacağız."

"Denemediğimiz müddetçe nasıl bilebilirim?"

Jace'in içini vahşi bir tatmin hissi kapladı.

"Kalk ve yatak odasına git," dedi ölçülü bir sesle.

Sakinleşmiş ve kontrolü ele almıştı. Bunu doğru biçimde

yapmalıydı. Her şeyi mahvedemezdi. Özellikle de Bethany tüm güvenini ona vermişken.

"Soyun ve yatağın yanındaki kilimde dizlerinin üzerine otur. Ve beni bekle."

BÖLÜM XXI

Bethany, yatağın yanındaki kilime gitmeden önce kıyafetlerini vücudundan sıyırdı ve dikkatlice katlayıp şifonyerin üzerine koydu. Yere bakarken uzunca bir an tereddüt yaşadı.

Dizlerinin üzerinde oturmanın ne anlama geldiğini biliyordu. Ya da Jace'i yatak odasında beklemesinin. Bu, kendini teslim etmesinin bir işaretiydi. Jace ondan kendisini teslim etmesini istiyordu, ona güvenmesini. Peki ama bunu yapabilir miydi?

Düşünceleri ilk geceye gitti. Ash ve Jace ile seviştiği geceye. Ash'in birlikte olma koşullarını kabaca ortaya koyduğu o ana. Her ikisi de baskın tiplerdi, belki Jace biraz daha fazla. Ash işin keyfini çıkartıyor gibi görünürken, Jace... yoğundu.

Onunla geçirdiği süre boyunca adam kendi doğasıyla savaşmış mıydı? Onu ürkütüp kaçırmamak için içinden gelenleri bastırmış mıydı?

Bunu kaldırabilir miydi? Hayatındaki her bir öğenin adam tarafından kontrol edilmesini? Yatağın içinde ve dışında adamın ona emir vermesini? O kadar ileri gidebilir miydi?

Birçok yönden, kontrolünü başkasına devretme fikrinden

hoşlanmıştı. Güçlü, baskın bir erkeğin, tıpkı Jace gibi, hayatına girip ona değer verecek birisine sahip olmak. Kararlar verecek, arsızca onu doyuracak.

Bunu istiyordu.

Kendi bağımsızlığı ve etkinliği peşinde koşan biri olmamıştı hiç. Küçüklüğünden beri bağımsızdı. Tüm hayatı boyunca kendinden sorumluydu. Hiç kimse onunla ilgilenmemişti. Jack hariç. Şimdi Jace'in ona verdiği kadar o da Jace'e vermek istiyordu.

Sadece bir kez olsun ona değer veren birisini istiyordu. Sadece ona. Onun üzerindeki yükü alsın. Onun adına kararlar versin. Sadece yaşamak istiyordu. Yemek bulmaktan endişelenmeden, nerede uyuyacağını düşünmeden, hayattan zevk almak istiyordu. Şefkat istiyordu.

Aşk istiyordu.

Yaşadığı bu ani farkındalık yüzünden bir an nefesi kesildi çünkü hiç sahip olamayacağı şeyleri istemek tehlikeli bir şeydi. Jace, onu istiyordu, evet. Bethany bundan şüphe etmiyordu. Ama ne kadar zaman? Jace onu sevemezdi. Ona güvenmiyordu bile.

Sahip oldukları şey fizikseldi ve görünen oydu ki, Bethany adamın koruyuculuğuna tutulmuştu. Jace neyse, oydu. Ancak Bethany, adam ne demiş olursa olsun eşit olmadıklarını biliyordu. Aralarında korkunç mesafeler vardı. O kadar farklıydılar ki Bethany adamın hayatıyla bağlantı kuramıyordu.

Kilime tekrar baktı, yumrukları iki yana sarkmıştı.

Ardından ne yaptığının farkında olmayarak dizlerinin üzerine çöktü.

Jace kapının girişinde durmuş, onun gözlerinden geçen binlerce düşünceyi seyrediyordu. Onun gözlerindeki ikilemi ve üzüntüyü görebiliyordu. Ama ihtiyacı da görmüştü.

Jace ciğerleri havasızlıktan isyan edip yanana kadar, nefesini tuttuğunu fark etmemişti. Gözlerini Bethany'den ayırmadan, derin bir nefes aldı. Bethany'nin onun kendisini seyrettiğinden haberi yoktu.

Ardından Bethany yavaşça dizlerinin üzerine çöktü ve Jace rahatladığını hissetti.

Bethany kendini sunuyordu. Adamın talep ettiği gibi diz çökmenin ne anlama geldiğini biliyordu.

Ama her şey çözümlenmemişti. Hiçbir şey kolay olmayacaktı. Hâlâ katetmeleri gereken uzun bir yol vardı ama bu attıkları ilişkilerinin geleceği için büyük bir adımdı.

Bir başlangıçtı.

Jace içeri doğru yürüdü ve Bethany ile göz göze geldiler. Jace onun gözlerindeki korku ve endişeyi silmeyi her şeyden daha fazla istiyordu ama bunu sadece zamanın gerçekleştirebileceğini de biliyordu. Zaman ve sabır. Bethany'nin onun hayatındaki yeri konusundaki tüm şartları kabulleneceği zaman gelene kadar, Jace onu beklemeye hazırdı.

Jace'in üstesinden gelmesi gereken, genç kadının yaşam boyu edindiği yargıları vardı, bu bir gecede olmazdı, bir haftada, ya da bir ayda. Daha fazla zaman gerekebilirdi.

Jace parmaklarını genç kadının teninde gezdirdi.

"Çok güzelsin," dedi boğuk bir sesle. "Seni burada dizlerinin üstüne çöktüğünü görmenin bana verdiği tatmin duygusunu bilemezsin. Beni bekle. Sana vereceğim zevk için."

Kadının bakışları yumuşarken, gözlerindeki güvensiz bakış da silinmişti. Utangaç bir biçimde gülümsedi, bu gülümseme adamın bacaklarının güçsüz düşmesine sebep oldu.

Tanrım. Bu kadının sahip olduğu, onun adamın böylesine yoğun bir tepki duymasına neden olan şey neydi? Belki de hiç bilemeyecekti. Belki de insan diğer yarısı ile tanıştığında bunlar gerçekleşiyordu.

Bu düşüncenin basitliği karşısında korktu, ama bundan daha iyi açıklayamazdı. Daha önce beraber olduğu kadınlar geçiciydi. Sadece zaman geçirmiş, beklemişti. Bethany'yi beklemişti.

Gabe'i daha önce hiç görmediği türde derin ve güçlü bir aşk ile evliliğe doğru yol alırken görmüştü. Aynı zamanda adamın onlarca kadını becerdiğini de görmüştü. Ama arkadaşını kardeşiyle birlikte görene kadar onu hiç böylesine canlı görmemişti.

Ruh eşleri.

Gabe ve Mia ruh eşiydiler. Her bakışlarından, her dokunuşlarından bu anlaşılıyordu. Gabe'in bulduğu her fırsatta Mia'ya bakmasından Gabe'in, Mia'ya gösterdiği davranışlarda abartılı bulduğu tepkilerin aynısını, şu anda kendisi veriyordu.

"Bana güveniyor musun, Bethany?" diye sordu Jace, ellerini kadının saçlarında gezdirirken.

Bakışları kilitlendi ve Jace kadının muhteşem mavi gözlerindeki tereddütlü bakışı gördü. Boğazı düğümlendi. Bu kadının güvenini ne denli istediğinin farkına daha önce varmamıştı. Onun için ne kadar önemli olduğunu daha önce fark etmemişti.

Kadın gücü tamamen ona teslim etmişti. Kendini ona sunuyordu.

Ama kadının güveni olmadan ona tamamen sahip olabilir miydi?

"Kuralları bilmiyorum," dedi Bethany sakin bir biçimde. "Benden... itaat etmemi istediğini biliyorum. Sana. Ama kuralları bilmiyorum, Jace. Özgürce konuşmak için iznim var mı? Düşündüklerimi söylemem için? Bana sorduğun sorulara dürüst bir biçimde yanıt vermem için? Bunun na-

sıl olacağını bilmiyorum ve başlamadan bitirmekten korkuyorum."

Jace dizlerinin üstüne çöktü, aynı seviyeye gelecekleri bir biçimde oturuşunu düzeltti. Bu tür bir konuşmayı baskın olacağı bir pozisyonda yapması olanaksızdı. Bu çok önemliydi.

Bethany'nin yüzünü kavradı ve onun alnını öptü. Sadece ufak bir öpücük, ardından geriye çekildi.

"Ne düşündüğünü söylemen için iznin olmasına gerek yok."

Kadın düşüncelerinin kendisi için bir çıkış yolu olduğunun farkında değil miydi? Jace, onun ne düşündüğünü bilmeliydi ki, kalbine ve ruhuna giden yolda ilerleyebilsin.

Bethany yutkundu.

"Bence en önemli soru, bana güvenip, güvenmediğin."

Jace'in gözleri bir anda irileşti, soruya nasıl yanıt vereceğini bilemedi.

Bethany'nin dudakları titredi. Korktuğu belliydi ama aynı derecede de konuşmaya kararlıydı.

"Düşündüklerin... Benim hakkımda kötü şeyler düşündün, Jace. Biliyorum, sana yardımcı olmadım, ama benim hakkımda hep en kötüye varacak sonuçlara ulaştın. Birbirimizi çok iyi tanımadığımızı biliyorum. Beni tanımıyorsun. Ama seninle oynadığımı düşündün, senden çaldığımı düşündün.."

Bir an duraksadı, kendini hazırlıyormuş gibi derin bir nefes aldı.

Ardından gözlerini kaldırdı, bakışları kararlıydı.

"Neden hâlâ benimle yatmayı istiyorsun?" diye fısıldadı. "Neden... bunu... istiyorsun?"

"Biliyorum ki bu... yaşananlar... veya ilişki, ya da yaşadığı-

mız her neyse, benim adıma güven gerektiriyor. Ama senin güvenin de gerekli. Bunun yanında zavallı olarak gördüğün bir kadınla neden yatmak istediğini anlayamıyorum. Neden kendimi beni zayıf gören birisine vermek isteyeyim ki?"

Jace onun omuzlarını daha sıkı kavradı. Bethany'yi incitmişti ve bunu hiçbir zaman istememişti.

Belki de hayatında ilk defa korkuyordu. Çünkü durumu doğru bir biçimde idare edemezse, kadını kaybedecekti. Oysa bedeli ne olursa olsun, ne yapması gerekirse gereksin, hayatının bir parçası olmalıydı.

Neredeyse Tanrı'ya yakarmak üzereydi, bu kadın onun olsun diye daha önce hiçbir şey için dua etmemişti.

Boğazını temizledi ve tekrar dizlerinin üzerinde geriye doğru gitti.

Ardından ayağa kalktı, elini kadına uzattı. Bethany ona soru soran gözlerle baktı ancak elini onun eline bıraktı. Kadının adama güvendiğinin başka bir işaretiydi. Jace'in ona karşılık olarak vermediği ya da onun hissedemediği güven.

Jace yatağın kenarına oturdu ve Bethany'ye sarılmak için onu çekti, kucakladı ve kucağına oturttu, böylece Bethany onun yanı başında olacaktı, ona dokunuyor olacaktı.

Jace çenesini genç kadının narin omzuna yasladı, ardından onu öpmek için eğildi.

"Özür dilerim."

Bethany hareketsizdi, bakışları uzaktaki duvara çevriliydi. Adam uzandı ve parmaklarını onun çenesinin altına değdirip başını çevirdi.

"Haklısın. Senin hakkında korkunç şeyler düşündüm ve söyledim. Sana haksızlık ettim. Korkuyordum, Bethany. Korkudan çıldırdım," diye itiraf etti. "Çok kötü tepki verdim. Bu benim hiç bilmediğim bir alan. Daha önce hiç... Daha önce

hiçbir kadına bu şekilde kendimi kaptırmamıştım. Kendimi kontrol etmem gerek. Kaybolduğun o birkaç saat içerisinde elimde senin adına hiçbir şey yoktu. Seni koruyamazdım. Sana olabilecek herhangi bir şey üzerinde kontrolüm yoktu. Korktum. Ve suçu da sende buldum."

"Anlıyorum," dedi Bethany yumuşak bir biçimde.

Jace başını iki yana salladı. "Hayır. Anlamıyorsun. Anlaman da gerekmiyor. Sen ne olduğunu bana açıkladın ve ben yaptığın şeyde haklı olduğunu düşünmedim, sana yönelttiğim suçlamaların hiçbirisi için bir özürüm yok. Benim yaradılışım bu. Bunu şimdiye dek öğrenmiş olman gerek. Kontrolümün dışına çıkan şeylere alışık değilim. Ama seni asla incitmeyeceğimi artık anlamalısın. Ya da en azından incitmemek için sonuna kadar çabalayacağımı. Öfkeliydim, kendimi kaybettim. Korktum ve bununla başa çıkamadım. Bunun tekrar olmayacağının garantisini veremem. Ama şunu bilmelisin ki, söylediğim şeyler asıl söylemek istediklerim değildi. Çok şey istediğimi biliyorum ama sinirlendiğimde veya seni kıracak şeyler söylemeye başladığımda beni duymamaya çalışabilir misin? Bunu yapmamak için çok gayret edeceğim, ama kendimi tanıyorum. Arkadaşlarım beni bilir. En çok en yakınımdaki insanlara kötü davranırım. Sen. Gabe. Ash. Kardeşim. Beni henüz tanımıyorsun. Öfkelendiğimde arkasında ne olduğunu göremezsin, ya da söylediklerimin sinirimin etkisiyle ağzımdan çıktığını bilemezsin. Ama beni tanıyacaksın, Bethany. Beni tanıyacaksın çünkü hiçbir yere gitmiyorum ve aramızdaki şey ise zaman geçtikçe sadece büyüyecek. Buna inanmalısın. Benim istediğim kadar senin de istiyor olman gerek, çünkü o zaman benimle birlikte olduğunu ve bunu beraber atlatacağımıza inandığını anlayabilirim."

Bethany'nin gözleri duyduğu şaşkınlıktan irileşmişti.

Yüzünde inanmazlık ifadesi vardı. Jace'in kolunu yakaladı, tırnakları adamın etine batıyordu, ancak Jace'in canı yanınca yaptığını fark etti.

"Benden ne istiyorsun?" diye fısıldadı. "Demek istediğim, gerçekten ne istiyorsun? Senin için ben neyim, Jace? Kapatma? İtaatkâr kölen? Hayır girişimi? Benim de korktuğumu anlamalısın. Benden ne istediğini bilmiyorum. Benim için çok şey yaptın, ama onları kabullenemiyorum çünkü tek düşünebildiğim beni yarın kapının önüne koyacağın ve benim eski hayatıma dönmemin çok daha zor olacağı. Hiç beklemediğim bir anda bana verdiklerinden ayrılmak zorunda kalıp, daha önceki varoluş mücadeleme geri dönmektense seni hiç tanımamış ve bana sunduğun hayatı hiç tatmamış olmayı tercih ederim.

"Hayatımın çok uzun bir döneminde bunu yaşadım. Sokaklarda yaşamaya başlamadan önceki yıllarım da mutlu geçmedi. Daha çok varoluş mücadelesiydi, en iyiyi ummak ve sonunda da sahip olamamakla geçti. O hayatımla da bir alıp vermediğim yok. Çünkü bildiğim tek hayat oydu. Sen bana başka bir hayatı gösterdin."

Sesi titremişti, onun acısını Jace göğsünde hissetti. Bethany'yi kollarına alıp ona acı veren itiraflarına bir son vermek istedi ama genç kadının konuşmaya ihtiyacı olduğunu biliyordu. Her ikisinin de ilerleyip yol almak adına buna ihtiyacı vardı.

Bethany'nin gözleri tekrar yaşlarla doldu.

"Bana hayatın nasıl olabileceğini gösterdin," diye fısıldadı. "Ve onu istiyorum, Jace. İstememeliyim belki. Başıma bu kadar güzel bir şeyin gelebileceğinin hayalini bile kuramazdım. Ama bunu benden alacak olursan, veya bu yaşadığın geçici bir şeyse, senin için bir eğlenceyse, o zaman bunu istemiyorum çünkü eski hayatıma geri dönmek beni öldürür."

Gözyaşları yanağından sessizce süzüldü. Jace kendi gözlerinin de dolduğunu hissedince şaşırdı, sanki birisi gözüne kum atmıştı.

"Senden bunu istediğim için deli olmalıyım. Birbirimizi çok kısa süredir tanıyoruz. Senden böyle bir beklentim olması hiç adil değil. Ama hayatımın nasıl olabileceğini gördükten sonra, eski hayatıma göre dönebilmem kolay değil. Senin gibi bir adamla hayatımın nasıl olabileceğini düşünerek. Sahip olduğum hayattan öyle uzak bir adamla, sahip olduğu hayatı idrak edebilmem mümkün değil. Bana yalan söyleme. Şayet senin için bu yaşadıklarımızın anlamı buysa. Zaman geçirebileceğin bir şey. Yeni bir mücadele. Bana en azından biraz saygı göster ve bırak beni gideyim, şayet senin için asla bir anlam ifade etmeyeceksem."

Jace onun sesindeki acıyı duymaya daha fazla dayanamadı ve ona hırsla sarıldı. Öylesine sıktı ki genç kadının kalp atışlarını göğsünde hissedebiliyordu.

"Tanrım, Bethany. Bebeğim, nereden başlayacağımı bile bilemiyorum."

"Sadece başla," dedi Bethany.

Jace ellerini onun sırtında gezdirdi. Ona çok şey vermek istiyordu. Rahatlık. Garanti. Kafasında kelimeler dans ediyordu, bir şekilde konuşmalıydı. Bethany'ye bu sözcükleri borçluydu. Kadının istediği gerçekleri duymaktı, bu Jace'e ruhunu çırılçıplak hissettirecek olsa bile.

Jace derin bir nefes aldı ve bakışlarındaki samimiyetin kadın tarafından görülmesini umarak, gözlerini kaldırdı.

"Gerçek şu. Daha önce hiçbir kadına bu tip bir şey hissetmedim. Seni takıntı haline getirdim. Hangi yolla olursa olsun, nasıl olursa olsun önemli değil, seni istiyorum. Şu an bana, kendini sunmasan da, senden delicesine istediğim şeyi bana asla vermeyeceğini söylesen de, artık benim için fark

etmez. Seni sahip olabileceğim her şekilde yine de istiyorum. Gerçek şu ki, *seni bırakmıyorum*."

Bethany'nin gözlerinde bir umut kıvılcımının çakıp söndüğünü gördü.

"Şu ana kadar idare ettiğin eski hayatına geri dönmeyeceksin, Bethany, seni asla bırakmayacağım. Bize ne olursa olsun. İstediğinin ben olmadığıma karar versen bile, senin tekrar eski hayatına dönmene izin vermeyeceğim. Benimle olmak istemesen bile seninle her zaman ilgilenilecek ve ihtiyaçların karşılanacak. Bunu anladın mı?"

Kadın yavaşça başını salladı, alt dudağını usulca ısırıyordu.

"Ne istiyorsun, Jace?" diye tekrar sordu. "Benden ne beklediğini bilmem gerek. Yanlış mı, doğru mu davrandığımı bilmeden, ya da ne yaptığımın farkına varmadan, belirsizlik içerisinde yaşayamam."

Jace derin bir nefes aldı ve ellerini yine genç kadının vücudunda gezdirdi. Bethany üşümüştü. Adamın elleri altındaki teni soğuktu. Jace'in kafasındaki seks fikri uzaklaştı. İştahını yitirdi. Kadını istemediği için değil. Ona sahip olmak için ümitsizce çırpınmaktan vazgeçtiği için değil. Çünkü bazı şeylerin seksten ve tatmin hissinden daha önemli olmasındandı. "Giyin, bebeğim," dedi nazik bir sesle.

Bethany'nin gözleri bir anda korkuyla doldu.

Jace onun alnını öptü. "Hiçbir şeyi yanlış yapmadın. Üşüdün ve bizim konuşmamız gerek." Ardından bir an kararsızlık yaşadı. "Benimle tekrar daireme gelir misin? Sana sıcak çikolata yaparım, ateşin önünde oturur, konuşuruz. Benimle orada vakit geçirmeni isterim."

Bethany onu şaşırtan bir şekilde, çıplak vücudunu adamınkine bastırdı. Ona sıkıca sarıldı.

"Bunu çok isterim," diye fısıldadı.

BÖLÜM XXII

Bethany, Jace'in kanepesine kıvrıldı ve şömineden yükselen alevlere daldı. Jace'in söz verdiği sıcak çikolatayla geri dönmesinin beklerken, ayakkabılarını çıkartmış, ayaklarını altına almıştı.

Jace az sonra elinde dumanı tüten bir kupayla, kanepeye yaklaştı. Ayakları çıplaktı ve Bethany onun kot, tişört ve çıplak ayaklı halini aşırı derecede seksi buluyordu. Adam tek kelimeyle şahaneydi. Baştan aşağı.

Saçları özenle biçimlendirilmişti, ensesine doğru iniyordu ve Bethany'nin parmakları adamın alnına düşen bir parça perçemi düzeltme isteğiyle karıncalanıyordu.

Jace kanepeye, genç kadının yanına oturdu, öylesine yakındılar ki vücutları neredeyse birbirine değiyordu. Ardından adam çok doğal bir hareketle kollarını genç kadının etrafına doladı ve Bethany çikolatasını içerken ona sarıldı. Kadın kupayı dudaklarına götürmediği zamanlarda, Bethany'nin dudaklarını onun şakağına bastırıyor, tenini öpüyor, ardından Bethany bir sonraki yudumunu almak için kupayı kaldırdığında dudaklarını saçlarına kaydırıyordu.

Bethany'nin uzun zamandır yaşamadığı bir andı. Ateşin önünde çıplak ayak, rahat bir biçimde oturmanın sadeliği. Gevşemiş bir halde. Sadece o anın içinde. Bulunmaları gereken başka bir yer olmadan. Gerilimli olmadan. Yani az önce yaptıkları rahatsız edici konuşmayı saymazsa. Kendi dairesinde yaptıkları konuşmada Jace'in söylediklerinde, her şeyin iyi olacağını bilmesine yetecek kadarını duymuştu. Huzurluydu, hâlâ soracağı zor sorular olduğunu bilse de. Ama bir şekilde her şeyin iyi olacağını biliyordu. Kendisini ilk kez endişelerden uzak buluyordu. Korkmadan ileriye bakabiliyordu. Sahip olduklarından vazgeçmek zorunda değildi. Bu iyiydi.

Tartışmaları gereken şeyler vardı. Bethany, beklentilerinin ne olduğunu bilmeyi çok istiyordu. Ama adam onu istediğini söylerken gayet içtendi. Bethany ona inanmıştı. Belki de aptallık ediyordu ama adamın aralarında yaşadıkları her neyse ona kendini adadığından emindi.

Başını adamın omzuna yasladı ve huzurla içini çekti. Sıcak çikolatanın son yudumunu da içti. Jace onun elindeki bardağı aldı ve kahve sehpasının üzerine koydu.

Ardından oturdukları pozisyonu biraz değiştirdiler. Bethany yine adamın kollarındaydı ve ateşi seyrederlerken ona yaslanıyordu.

"Sana bazı sorular sorabilir miyim?" dedi, cesaretinin onu terk etmesine izin vermeden.

Jace onun eline uzandı, güven verircesine sıktı ve başını salladı. "Bana her şeyi sorabilirsin, Bethany."

"Bu tip ilişkilere girdiğin kadınlarla yaşadıkların nasıldı?"

Jace derin bir iç geçirdi seçtiği kelimeler dikkatliydi. "Bethany, sen diğer kadınlar gibi değilsin."

"Tamam. Bunu anladım. Senin, benim diğer kadınlarla aynı olmadığımı düşündüğünü biliyorum. Bu kendimi kı-

yaslamakla, kıskançlıkla ya da başka bir şeyle ilgili değil. Ama ne beklediğini bilmem gerekli. Sana itaat etmemi istediğini ve kontrolün sende olmasını istediğini biliyorum. Ama bu bana kesin bir şey anlatmıyor. Bunun... bizim... nasıl ve hangi şartlarla olacağımızı bilmem gerekli; bu yüzden benden yana beklentilerini anlayabilmem için diğer kadınlarla olan ilişkini soruyorum. Körlemesine ilerliyorum ve bu da beni geriyor. Bu senden kaynaklanmıyor. Beni inciteceğini veya korkutacağını düşünmüyorum. Sadece ne yapmam gerektiğini bilmek istiyorum."

Jace biraz gergin görünüyordu. Yine derin bir iç çekti ve saçlarını daha da karıştırdı. Bethany bu kez onun saçlarını düzeltmekten kendini alıkoyamadı. Jace'in bakışları yumuşadı, onun çok ihtiyacı olan güveni bu sefer kadın verir gibiydi.

"Bilmen gereken ilk şey, Ash ve benim..." Jace duraksadı. "Tanrım, bunu kolayca söylemenin bir yolu yok."

"*Sadece söyle,*" dedi kadın. "Kızmayacağım. Nasıl kızabilirim? Sen geçmişimi bana karşı kullanmıyorsun ki. Ben seninkini sana karşı nasıl kullanırım?"

"Lanet olsun, o kadar tatlısın ki," diye mırıldandı Jace. "Nasıl bu kadar şanslı olabildim, aklım almıyor. Seni o akşam görmeseydim sana neler olacağını düşündüğümde... Seni o sığınma evinde bulmasaydım... Bu düşünceler beni delirtiyor, Bethany."

Bethany'nin kalp atışları hızlandı, Jace o kadar tatlı ve sıcaktı ki. Rüya görüyor olmalıydı. Jace gibi bir adamla tanışabileceğini asla düşünmemişti. Adam çok dürüsttü. Duygularını paylaşmaktan korkmuyordu. Kırılgan olmaktan korkmuyordu.

Jace bakışlarını başka yöne çevirdi, derin bir nefes aldı ve konuşmaya başladı.

"Ash ve ben kadınları paylaştık. *Çok fazla* kadını. Aslında beraber, tek başımıza takıldığımızda yattığımız kadınlardan daha fazla sayıda kadın paylaştık. Her zaman bir gecelik de olmuyordu bu kadınlar."

"Benim gibi," dedi Bethany yumuşak bir sesle.

Jace'in gözleri kısıldı. "Hayır. Senin gibi değil. Sen en başından beri farklısın."

"Devam et," diye üsteledi Bethany, Jace'in konuştukları konudan uzaklaşmasını istemiyordu.

"Mesele şu; çok fazla üçlü yaptık. Ben aziz değilim, Bethany ve bir keşiş gibi yaşamadığımdan da eminim. Ayrıca ilk gece Ash'in de sana söylediği gibi, biz kontrol etmeyi seviyoruz. Her yönden. Bu bir tuhaflık. Bir çeşit tahrik unsuru. Ama durum bundan daha derin, en azından benim için. Belki de bu yüzden hiçbir zaman bir kadınla bire bir ilişkiye girmedim. Üçlüyle sınırlı kaldığı müddetçe, benim için daha uygundu. Bizim için bir çeşit oyundu, hiç kimse ciddiye almıyordu. Ama benim için, çok ciddi. Bu benim hoşlandığım şey. Bu ihtiyacım olan şey. Şayet benden bir açıklama bekliyor ve istiyorsan, üzgünüm ama bunu sana veremem. Öyle işte. Daha önce tanıştığım hiçbir kadında bir yanımı bastırma ihtiyacı hissetmemiştim. Ta ki... sana dek."

Bethany'nin bütün vücudu alarma geçmişti, anında itiraz etti. "Jace, benim için başka birisi olmanı istemiyorum."

"Ama neye bulaştığını bilmiyorsun," dedi adam kısık bir sesle.

Bethany kanepede oturduğu yerde dikleşti, sonunda bir yerlere vardıklarını hissetmişti. Adama doğru kaydı ve onun gözlerinin içine baktı.

"O zaman, *anlat* bana. İçindekileri paylaş. İsteklerini veya ihtiyaçlarını bilmeden onları nasıl anlayabilir ya da kabul edebilirim?"

"Çünkü benimle aynı şeyleri istememenden korkuyorum," diye itiraf etti Jace.

"Sanırım, seni şaşırtabilirim, Jace," dedi Bethany kısık bir sesle. "Sana... geçmişimi anlattım. Hayatımın nasıl olduğunu biliyorsun."

Jace onun yüzünü ellerinin arasına aldı, gözleri alevlenmişti. "Hayır, tatlım. Bunları tekrar açmamıza gerek yok. Bunların seni incitmesinden ya da sana benim için yeterince iyi olmadığını hissettirmesinden nefret ediyorum. Tek kelimeyle saçmalık."

Bethany gülümsedi, adamın sesindeki yoğunluk içini ısıtmıştı.

"Gerçek şu ki, ben seksi her boyutta gördüm. Beni şaşırtacağını sanmıyorum. Ayrıca senin beklentilerini öğrenmeliyim ki, ihtiyaç duyduğun kadın olup olmadığıma karar verebileyim."

Jace kadının dudaklarına usulca dokundu.

"*Bütünüyle* kontrolüm altında olan kadından hoşlanırım. İhtiyaçlarıyla, aldığı zevkle, kısaca her şeyiyle, tamamen bana bağımlı olan bir kadına sahip olmanın baştan çıkartıcı bir yanı var. İstediklerini yapıp onları şımartmayı seviyorum ama bunun yanında talepkarım. Bir kadınla kalıcı bir ilişkiye girdiğim takdirde kontrol alanım yatağın dışına çıkıp ilişkimizin her aşamasını kapsayacak. Bu duruma gönüllü olabilecek kadınların sayısı çok değil. En azından geçerli sebepleri olmayan kadınların sayısı çok değil."

Bethany'nin kaşları kalktı. "Geçerli sebepler?"

"Para," dedi Jace. "Benim sahip olduğum kadar paran olduğunda, onlara bu hayatı sağlayabilecek şeyi elde edebilmek için diğer her şeyi bir kenara bırakabilecek kadınlar tanırsın. Ne yatağımda ne de hayatımda bu tip bir kadının kalıcı bir

yer edinmesini istemem. Benimle aynı şeyleri isteyen bir kadın istiyorum. Kontrol bende olacak. Onunla ben ilgilenecek-ğim. Garip zevklerimi onunla paylaşacağım. Beni isteyen bir kadın istiyorum. Para uğruna katlandığı ve iğrenç bulduğu bu ilişkiden yakınan bir kadın da istemem."

"Garip zevklerden kastın ne?"

Jace arkasına usulca yaslandı ama Bethany onu omuzlarından yakaladı ve kendisine bakmaya zorladı.

"Anlat bana, Jace. Beni şaşırtamayacaksın."

"Acıyı severim," dedi Jace, sakin bir biçimde. "Acı çektirmeyi."

Bethany'nin tepkisini anlayabilmek için genç kadını incelerken, rahatsız olmuş görünüyordu ve Bethany de herhangi bir tepki vermemeye özen gösteriyordu. Bunun yerine, adamın söyleyeceği bir sonraki şeyi bekledi.

"Kadınları taciz ettiğimi ima etmiyorum. Tanrım. Öyle birisi olduğumu düşündüğünü düşünmek bile iğrenç geliyor. İkiyüzlü biri gibi konuşuyorum. Kadınları aşırı derecede korumaya meyilliyim ve bunun yanında da onlara acı çektirmeyi seviyorum."

"Nasıl?"

Bethany hâlâ sakin bir biçimde konuşuyordu ve Jace, çığlıklar atarak dairesinden koşup uzaklaşmasını bekliyormuş gibi onu inceliyordu.

"Tenine iz bırakmak. Tokat. Kemer. Sert seksi seviyorum. Rol yapmayı seviyorum. Köle gibi bağlamayı seviyorum. Bazen öyle anlar geliyor ki beraber olduğum kadına tapıyorum. Tadına varıyorum. Dokunuyorum, öpüyorum, aşk yapıyorum. Ama diğer zamanlarda? Kendi yolumda yürümek istiyorum. İstediğim herhangi bir yolda. Kadının elleri bağlanmış, yardıma muhtaç. Kıçı attığım tokatlardan kızarmış...

Bazen seks sadece o ve onun orgazmı üzerine kurulu oluyor. Ama bazen de sadece benim."

"Bu kulağa o kadar da kötü gelmiyor," dedi kadın sakin bir biçimde.

"İlişkimizin her alanında tüm kontrolün bende olabileceğini anlıyor musun, Bethany? Bunu gerçekten anladın mı? Tüm kararlar benim tarafımdan alınacak. Nerede yemek yiyeceğimiz, ne yiyeceğimiz, nereye gideceğimiz, nereye gideceğin. Ne zaman seks yapacağımız. Ne zaman seks yapmayacağımız. Ne giyeceğin. Kiminle konuşacağın. Hâlâ anlamadın mı? Ben kontrolü seven piçin tekiyim ve bu hiçbir zaman değişmeyecek. Böyle bir şeye dahil olmaya hâlâ gönüllü müsün?"

"Ya değilsem?" diye sordu Bethany.

"O zaman bana ne verebileceksen onu kabul ederim," dedi Jace sakin bir sesle.

Bethany başı dönene kadar nefesini tuttu. *Ah, Tanrım.* Sonunda söylemişti. Sonunda açıklamıştı. Onu kendisine sahip olmak istemeye iten şeyleri açıklamıştı.

Bethany'nin gözlerinde yaşlar birikmişti, gözlerini kırpıştırıp nefesini tuttu. İşe yaramadı. Gözleri, gözyaşları yanaklarına dökülene dek yandı. Jace paniklemiş görünüyordu, yüzünde kendinden nefret edermiş gibi bir ifade vardı.

"Ağlama, tatlım. Lütfen, ağlama," dedi boğuk bir sesle. "Üstesinden geleceğiz. Yemin ediyorum, güzel olacak."

Bethany başını iki yana salladı. "Hayır, anlamıyorsun."

"O zaman anlamama yardım et. Yanlış olan ne? Neden üzgünsün? Bu şekilde olması gerekmiyor. Ben sadece senin beni anlamana yardım etmeye çalışıyordum."

Bethany birden atılıp dudaklarını adamın dudaklarına bastırdı. Jace donup kalmıştı ama onu uzaklaştırmadı. Dudakları birbirinin sıcağında eridi, ıslak dilleri birbirine dolandı.

"Kapa çeneni. Sadece çeneni kapa ve beni öp."

Adam inledi. "Tanrım, bebeğim."

Bethany üstündeki kıyafeti yırtarcasına çekiştirdi, bir anda adam ile arasında hiçbir şey olsun istememişti. Jace'in kıyafetlerine elini attı ve en sonunda adam ona kıyafetlerinden kurtulma konusunda yardım etti. Kıyafetleri oraya buraya uçuşmaya başladı. Yere, kanepenin arkasına ve sehpanın üzerine.

Bethany aç bir şekilde adamı öptü. Elleri adamın vücudunda gezerken, tüm çaresizliğini öpücüğüne akıtmıştı. Jace'e duyduğu arzuyla onun üzerinde bükülürken, eli adamın erkekliğini kavramak için aşağıya doğru gitti. Kontrolün adamda olması gerektiği konusunda anlaşmışlardı. Tetiği çeken o olacaktı. Ama şu an Bethany bunları umursamıyordu. Tek bildiği bu adamı istediğiydi, aralarındaki her neyse onu mühürleyecek ve kalıcı hale getirecekti. Kendisinin istediklerinin adamın ona verebileceği kadar olduğunu anlatmak için kelimelerden fazlasını kullanmak istiyordu. Ona göstermek zorundaydı. Sadece istediğini değil, ihtiyacı olanı.

Hiç tereddüt etmeden aşağı doğru kaydı ve adamı bir seferde içine aldı. Boğuk bir sesle inlediğinde adamın elleri onun kalçalarına gitti. Jace genç kadının içindeki baskıyı hafifletmek ister gibi onu yukarı kaldırdı.

"Bebeğim, hayır, kendine zarar verme."

Adamın sesindeki gerilim, adamın kendisini ne kadar tuttuğunun bir kanıtıydı. Hayır. Bethany'nin istediği bu değildi. O, tamamını istiyordu. Adamın ona vermesi gereken her şeyi. Daha azına razı olmayacaktı.

"Beni asla incitemezsin," diye fısıldadı. "En azından benim istemediğim biçimde, hiçbir zaman."

Jace hafifçe kıkırdadı ve genç kadının kalçalarını kavrayarak onun içine doğru bir hamle yaptı.

"Tanrım, inanılmaz hissettiriyorsun," dedi nefes nefese.

"Arkana yaslanıp keyfini çıkarmanı istiyorum," diye fısıldadı Bethany.

Jace ona bakarken, genç kadının gözleri ışıldadı. Ardından adam ellerini gevşetti ve kanepeye yaslandı.

"Bunu yapabilirim."

Adamın elleri genç kadının göğüslerini avuçlamak için yukarı doğru kaydı ve Bethany yukarı kalkıp tekrar düşerken inledi. Adamın üzerine eğildi ve kendini ona doğru iyice bastırdı.

Adam, kadının içinde büyümüştü, onun hareketini zorlaştıracak kadar. Ama bu Bethany'yi delirtiyordu. Adamın her darbesi onun için ıslak bir ıstıraptı. Boşalmak üzereydi, oysa daha yeni başlamışlardı.

"Tutma kendini, bebeğim. Geldiğini görmek istiyorum. Çok güzelsin. Sana bakarken canım acıyor."

"Sen gelmeden olmaz," dedi Bethany inleyerek.

"Gelmek üzereyim, eğer bir kez daha öyle kayarsan, boşalacağım."

Daha fazla söze gerek kalmamıştı. Bethany ritmini hızlandırdı, kendisini daha rahat kaldırıp indirebilmek için adamın üzerinde doğruldu. Adam onun bir göğsünü avuçladı, meme ucunu ağzına götürdü ve güçlü bir biçimde emdi.

"Bir dahaki sefere arkanı istiyorum!" adamın sesi boğuk çıkıyordu. "Bunu o gece yapamamıştım. Bu kez ben yapmak istiyorum."

"Jace."

Adamın sözleri Bethany için son adım olmuştu. Bütün vücudu büküldü ve kasıldı. Kendisini dik bile tutamıyordu. Endişelenmesine gerek yoktu. Jace'in elleri onu sımsıkı kavramıştı. Adam kendini kaldırarak onun içine girip çıktı, daha hızlı, daha sert. Tâ ki Bethany, onun ismini sayıklayana dek.

Jace bir inilti koyuverdi. Genç kadını kavrayan elleri giderek sertleşiyordu. Bethany bunların izlerini taşıyacaktı ama umursamıyordu. Bunu o istemişti.

Bethany titredi. Orada, adamın kollarında, parçalara ayrılmıştı. Neredeyse acı çekiyordu. Yaşadıkları öyle yoğundu ki oda etrafında dönüyordu, görüşü bulanıklaşmıştı.

Başını adamın omzuna yasladı, tüm vücudu kasılıp sızlarken nefes almaya çabalıyordu. Adam ona hükmediyordu, hızlıca vuruyor, eti etine çarparken çıkan ses genç kadının kulaklarında yankılanıyordu. Tüm vücudu sarsıldı. Adam hâlâ sanki tohumlarını onun ruhunun en derin köşelerine saçmak istermiş gibi yükleniyordu.

Ardından adam onun adını haykırdı. Bethany. Bu ad kulaklarına o kadar güzel gelmişti ki, en saf ipekmiş gibi bütün vücudunu sarmıştı. Bethany artık ona aitti.

Jace, gevşemişti, ama neredeyse Bethany nefes almakta güçlük çekene dek, onu kollarında sıktı. Bethany şikâyet etmiyordu. Adamın vücudu üstüne erimiş, yatıyorken tek bir kelime etmedi. Jace onun boynunu öptü, kulağını öptü, en sonunda burnunu saçlarına gömdü. Bethany'nin, adamın saçlarına sevgi sözcükleri fısıldadığını anlaması bir an sürdü. Onun ne kadar güzel olduğunu anlatıyor, artık kendisinin olduğunu söylüyor, bunun onu nasıl mutlu ettiğini fısıldıyordu.

Bethany de adama sarıldı.

"Kalmak istiyorum," diye fısıldadı.

Ona bakarken Jace'in gözleri daha da koyulaşmıştı.

"Kalıyorsun, Bethany. Artık benimsin. Neyi kararlaştırdığımızdan haberin var mı bilmiyorum ama artık sana geri çekilme fırsatını vermiyorum. Bana aitsin. Seni sana geri vermiyorum."

"Neden ağladın, bebeğim?"

"Ah, Jace," diye fısıldadı Bethany. "Benim istediğim şeyin bu olduğunu düşünüp, kendini değiştirmeye göze almanın, seni sen yapandan vazgeçmenin benim için ne anlama geldiğini bilemezsin. Ardından bana kalbini gösterdin. Ama şunu anlamalısın, ben seni istiyorum. Her şeyinle. Kontrolcü, baskın, şehvetli, ilgili, sevecen, koruyucu..." Devam edemedi, sesi duygularıyla boğuklaşmış, gözyaşlarıyla bulutlanmıştı. "Beni anladın mı?" diye fısıldadı.

"Seni bulamasaydım ne yapardım, bilemiyorum?" dedi Jace duru bir sesle. "Bunu düşünmek bile beni öldürüyor. Sensiz ne yaparım bilmiyorum, bu da beni delirtiyor."

"Anladın mı, Jace? Gerçekten anladın mı? Seni istiyorum. Üzerimdeki hakimiyetini istiyorum. Buna ihtiyacım var."

Adam genç kadının buklelerini düzeltti.

"Bana sahipsin, bebeğim. Her şeyimle. Umarım buna hazırlıklısındır. Beni alıyorsun. Her şeyimle. Tamamen. Ama bir şeye söz vermelisin."

"Neye?" diye fısıldadı Bethany.

Adam önce onu uzun uzun öptü. Kafasını arkaya attığında gözleri tatmin ve memnuniyet ile aydınlanmıştı.

"Şayet sana fazla gelirse, kendini fazla bunalmış hissedersen, veya sana çok yüklenirsem, hızlı gidersem, bana söyleyeceğine söz ver. Tanrım, seni incittiğim düşüncesiyle, yaptığım şeyin seni ürküttüğü düşüncesiyle yaşayamam. Yaptığımız şey yüzünden sana kendini kötü hissettirmek istemem."

Bu defa Bethany adamı öptü, onun varlığının, onun kollarında olmanın keyfine vardı. Bu gerçekti. Jace gerçekti. Orada yaşanan şeylerin çekim gücüyle Bethany her bir hücresine varıncaya kadar titredi. Jace onu istiyordu. *Onu.*

"Söz veriyorum," diye fısıldadı kadın, dudakları adamın dudaklarındaydı.

BÖLÜM XXIII

Bethany, nefes almadan endişe içerisinde bekledi. Midesinde kelebekler uçuşuyordu. Jace her an evde olabilirdi. Ofisten çıkarken ona, çıkıyorum diye mesaj atmıştı. Başka bir şey yazmamıştı. Talimat yoktu. Akşam için plandan bahsetmemişti. Önceki akşam yaptıkları içten konuşmadan sonra, adam vardığında onu bekliyor olmak düşüncesi Bethany'yi mutlu ediyordu.

Bethany'nin kabulünün bir işaretiydi bu. Gönüllülüğünün ve adama olan bağlılığının bir işareti. Her ikisinin de istediği ilişkiye doğru atılan bir adım. Sadece Jace istediği için değil. Bethany için bu her şey demekti –Jace ihtiyaçlarını ve isteklerini ona dayatırken, onda en ufak bir tereddüt görürse, geri çekilecekti.

Belki de bu, Bethany'nin adamın isteklerini bu kadar şartsız kabul etmesindeki en büyük etkendi. Çünkü Jace ısrar etmemişti. Ültimatomda bulunmamıştı. Bethany'ye istediklerini nasıl gerçekleştireceğini söylemiş ve hemen ardından kendisinin dayattığı yaşam tarzına Bethany dahil olmak istemezse ya da bunu yürütemezse, onu rahatsız eden şeyi bulup bertaraf edeceğine söz vermişti.

Her şeyi. Bethany adama her şeyini verebilirdi. Onu mutlu etmek istiyordu çünkü kendisi de böyle mutlu olacaktı.

Kıyafetlerini çıkarıp katladı ve Jace'in onun için ayırdığı çekmecelerden bir tanesine koydu. Jace sadece ona ait olacak mobilyalar almakla ilgili bir şeyler söylemişti. Her ne kadar Bethany'nin kıyafetlerinin büyük bir çoğunluğu adamın evinde olsa da, hâlâ ayrı evlerde kalıyorlardı.

Bethany saati kontrol etti, Jace'in her an asansörden çıkabileceğini biliyordu. Oturma odasına doğru adımlarını hızlandırdı ve asansör girişine karşı görüş açısı veren bir biçimde pelüş halıya diz çöktü. Kendisi Jace'i içeri girer girmez görebilecekti, ama daha da önemlisi, Jace daireye girer girmez göreceği ilk şey *o* olacaktı. Kendisini beklerken görecekti onu. Ona kendini sunarken. En çok istediği şeyi ona verirken.

Dakikalar acı verecek kadar yavaş biçimde geçti. Dairenin içine bir sessizlik çökmüştü, sadece genç kadının nefes alış verişi duyuluyordu. Derken asansörün vardığını belirten ses duyuldu. Kapılar kayarak açılırken Bethany'nin kalp atışları hızlandı ve genç kadın doğruca kapıya doğru, adamın onu gördüğünde vereceği tepkiyi görebilmek için baktı.

Jace daireye girdi, elinde çantası vardı. Bakışları Bethany'ye kilitlendi, çantasını elinden düşürdü.

"Bebeğim," diye fısıldadı adam.

Sadece tek bir kelimeydi söylediği ama pek çok anlam yüklüydü. Şaşkınlık. Neşe. Rahatlama. Gözleri sıcaklık ve arzuyla doldu.

Geldiğinde adam sanki işte yoğun bir gün geçirmiş gibi, dağılmış görünüyordu. Bethany'ye doğru ilerlerken tüm o dağınıklığı eridi gitti, tüm dikkati kadının üzerindeydi, bakışını bir kez olsun kaçırmamıştı.

Bethany'nin tam önünde durdu, elini onun saçlarında gezdirdi.

"Ne kadar zamandır bu şekilde bekliyorsun?" diye sordu yumuşak bir biçimde.

Bethany gülümsedi, adama doğru döndü. Onun dokunuşuna açtı. Bekleyiş ve istekle geçen tüm bir gün. İhtiyacın acısıyla geçmişti. Bir gece önce karar verdikleri şeyi tekrar doğrulama isteğiyle. Adama güvence vermek istiyordu, ama elbette ki bu güvenceye kendisinin daha çok ihtiyacı vardı.

"Çok değil. Ofisten çıkarken mesaj atmıştın. Biraz bekledim ve oturma odasına geldim, böylece asansörden çıktığında beni görebilecektin," diye açıkladı.

"Daha önce işten eve geldiğimde hiç böylesine güzel bir şeyle karşılaşmamıştım. Eve geldiğimde bunu göreceğimi bilmiyordum. Seni... Bu şekilde... O kadar güzelsin ki... Sen ve yarattığımız bu dünya hariç her şeyi unutmamı sağlıyorsun.

"Güzel," dedi Bethany boğuk bir sesle. "Bunu sana yaşatmak istiyorum. Bana çok şey verdin. Ben de sana en az o kadar vermek istiyorum."

Jace ona gülümsedi, parmaklarını hafifçe dudaklarında gezdirdi.

"Verdin. Günümü güzelleştirdin. Seni bu şekilde görmek yetti. Şu an saçma sapan günümü veya işte neler olduğunu hatırlamıyorum bile. Umurumda bile değil. Çünkü şu an buradayım ve başka hiçbir şeyin önemi yok."

"Emirlerin için seni bekliyorum," diye mırıldandı Bethany. "Ne istediğini söyle, Jace."

Jace kararsızlık geçirdi, gözleri hislerini dışa vuruyordu, ama sessiz kaldı, sanki düşüncelerini dile getirmekten korkuyordu. Kelimelerini dikkatle seçti.

"Dün akşam bunun hakkında konuştuğumuzu biliyorum, bebeğim. Kabul ettiğini de. Ne istediğimin altını çizdiğimi

de biliyorum. Ama bunu gerçekleştirmek için acele etmek istemiyorum. Beklentilerime karşı hazırlanabilmen için sana biraz zaman vermek istiyorum. İstediğinin bu olduğundan emin olmak istiyorum. İstediğim en son şey senin üzerine fazla gelmek. Buna dikkat edeceğim çünkü seni önemsiyorum. Bizi önemsiyorum. Bizim sonuna kadar gidebilmemizi istiyorum."

Bethany'nin yüreği burkuldu. İçinde büyüyen duyguların arasından konuşmak zordu, sanki birisi boğazına bir ilmek geçirmişti. "Bunu bilmiyor musun, Jace? Böyle şeyler söylemen sadece, benim seni tatmin etme isteğimi daha da körüklüyor. Bu ilişkinin ilk gününde her şeyi bir seferde denemek zorunda değiliz. Ama sana ne olabileceğimi göstermek istiyorum. Ne olmak istediğimi. Sadece senin için değil. Kendim için de. Bunu istiyorum. Bunu istiyorsun. Sen de bunu istiyoruz. O yüzden seni nasıl tatmin edebilirim, söyle. Dile getir ve yeni ve özel bir şeyi başlatalım."

"Seni becermek istiyorum," dedi Jace açıkça. "Burada, oturma odasında. Dizlerinin üzerine çöküp, o güzel parlayan yumuşak gözlerinle bana bakmanı, beni ağzına almanı yalamanı istiyorum. Ardından seni kanepeye yatırıp ellerini bağlamak, seni uzun uzun hayvan gibi becermek istiyorum. Boşaldığımda seni yatırıp hiç sevilmediğin gibi sevmek istiyorum. Seni çıldırtana kadar göğüslerini emmek istiyorum."

"Bu kadar mı?" dedi Bethany cilveli bir sesle.

"Şimdilik bu kadar. Sana yapmak istediğim bir sürü şey var –yapacağım bir sürü şey. Ama bütün zaman bize ait ve ilk günde hepsini yapmak zorunda değiliz. Ağırdan alacağız ve oraya vardığımızda, bütün bir yol boyunca benimle beraber olduğundan emin olacağım. Bundan hiç şüphen olmasın. Ellerini bağlayacağım ve farklı yöntemler uygulayacağım. Ama şimdi beni ağzına almanı istiyorum. "

Bethany, içinin titrediğini ve istekle dolduğunu hissetti.

Jace çekici bir şekilde gülümsedi ve ardından pantolonunun fermuarına uzandı. Düğmesini açtı, fermuarını indirdi. Kadının gözlerindeki ifade keskindi.

"Beni ağzına al, bebeğim. Ama ben senin içine girmeden boşalmayacağım."

Bethany gözlerini kapattı ve onun dediğini yaptı.

"Bir adamın eve gelmeyi istemesini sağlamanın en güzel yolu," diye fısıldadı Jace. "Kadını sadece onu tatmin etmek için dizlerinin üstünde bekliyor. Emirlerini bekliyor. Adam ne söylerse söylesin, kabul ediyor. Hiçbir şey bundan daha güzel olamaz bebeğim."

Bethany nefessiz kaldığını hissederek gülümsedi. Adamı bu şekilde etkilemekten hoşlanıyordu. Jace onun için çok vahşiydi ve Bethany onu başka hiçbir kadının yapamadığı biçimde tatmin ediyordu.

Jace sert bir biçimde yüklendi ve ardından yavaşladı, genç kadının dili üzerinde çok daha nazik gidip geliyordu şimdi.

"Çok güzel," diye mırıldandı. "Sen bana aitsin. Sadece bana. Başka hiç kimse buna sahip olamayacak... Dizlerinin üzerindesin ve benim gelmemi bekliyorsun. Şayet diğer erkekler sahip olduğum şeyi bilselerdi, çok kıskanırlardı. Sen uğruna savaşmaya değecek bir kadınsın, Bethany. Bir erkek benim sahip olduğum şeye sahip olmak için adam öldürebilir."

Adamın söyledikleri genç kadının derinlerine işledi. Bethany bu kelimelerin zevkine vardı, bunları ruhunun en derinlerine sakladı. Göğsü sıkıştı, boğazı düğümlendi.

Jace kaşlarını çattı ve geriye çekildi. "İyi misin?"

Bethany başını salladı, uygun yanıtı bir türlü aklında toparlayamamıştı. Gözyaşlarına boğulmak üzereyken nasıl ola-

bilirdi ki. Mutluluk gözyaşlarına. Ne söyleyeceğine dair hiçbir fikri yoktu. Sadece adamın söylediklerinin kendisi için ne ifade ettiğini gösterebilirdi.

Öne doğru biraz daha eğilerek, inisiyatifi eline aldı ve adamın daha da derine girmesine izin verdi; ama ardından gösterdiği cüretin adamı sinirlendirip sinirlendirmediğini anlamak için ona baktı. Jace elini hafifçe onun çenesine koydu ve gülümsedi, sanki söylediği sözlerin onu nasıl etkilediğini, ne düşündüğünü biliyor gibiydi.

Bethany'nin başını tutarken son bir kez daha yüklendi. Derinden gelen hırıltılı bir ses çıkardı ve ardından kadını bıraktı. Ardından iki eliyle uzandı ve kadını sardı, parmaklarını birbirine geçirdi. Onu ayağa kaldırdı.

"Kanepeye," dedi, emir verirken sesi eskisinden daha sert geliyordu. "Eğil, karnın aşağıda, alnın yastığa gelecek. Arkan havaya kalkık olacak ve ayakların yere değmeyecek."

Bethany yutkundu ve adamın emrettiği gibi yatmak için koltuğun üzerindeki konumunu ayarladı. Jace uzaklaştı, Bethany merak içerisinde onun geri dönmesini beklerken adamın ayak sesleri yatak odasından geliyordu. Geri geldiğinde elinde ipekten uzun bir ip vardı. Bethany sırt boşluğunda tuttuğu ellerini çapraz yapmıştı bile.

Jace, onun bileklerini tutup ellerinin etrafına ipi dolamaya başladı. İp yumuşaktı ve kadının cildini tahriş etmiyordu. Jace ipleri sıktı ve genç kadının hareket edemeyeceği biçimde düzgün bir düğüm attı.

"Seni bu şekilde görmek... Bebeğim, kelimelerle tarif edemiyorum. Gece sen kollarımda uyurken bu anı hayal edeceğim."

Ardından Bethany'nin arkasında durdu ve pozisyonunu aldı.

"Yumuşak olmayacağım," diye uyardı. "Seni çok istiyorum, birtanem. Şu an için karanlık ve bir mağara adamına yakışacak türden düşüncelerim var. Boşaldığımda, sadece ve sadece boşaldıktan sonra seninle ilgileneceğim. Sen o zamana dek gelemezsin. Bu benim için. Ardından sıra sana gelecek."

Bethany daha onun söylediklerini kavrayamamışken, Jace tek bir hamleyle yüklendi. Bethany altüst olduğunu hissetti. Orgazm olmadan bunu nasıl başarabilirdi ki! Şimdi bile boşalmaya hazırdı. Ama adam kendi ihtirasını doyururken boşalamazdı, sonrasında onunla ilgilenecekti.

Birden adamın poposuna vurduğu şaplakla sarsıldı.

"Kendini kontrol et, bebeğim. Henüz gelemezsin. Bana itaat edeceksin."

Bethany inledi. Şehveti daha da alevlenmişti. Hayatının en muhteşem orgazmını yaşamasına bir adım kalmıştı.

Dudaklarını ısırdı, gözlerini kapadı, kendisini orgazm olmayı düşünmemeye zorladı.

Denediği en zor şeydi bu. İnanılmaz bir biçimde tahrik olmuştu ve adamın her darbesinde vücudunun her yerine ardı ardına zevk dalgaları yayılıyordu.

"Seni arkadan da istiyorum," dedi adam, kükrercesine. "Ama şimdi gelmeye çok yakınım. Başka bir sefere."

Ah tanrım, teşekkürler. Bethany bir dakika daha dayanamayacaktı. Adam daha da hızlı yükleniyordu. Bethany gözlerini sıkıca yumdu ve orgazmının önüne geçebilmek için bütün kaslarını kastı. Jace onun üzerine yığıldığında, bütün vücudu rahatladı.

Kendisi henüz orgazm olmadığı halde koltuğun kenarında yatarken tükendiğini hissediyordu. Jace ona bir kez daha dokunsa, her şey biterdi. Vücudundaki bütün sinirler kısa devre yapmış gibiydi. Bütün vücudu şu an son derece duyar-

lıydı. Klitorisi sızlıyordu. Sadece tek bir dokunuş... Adamın onu rahatlatması için yapması gereken sadece bir kez dokunmaktı.

Jace onun omuz başlarına birer öpücük kondurdu ve yavaşça üzerinden kalktı.

"Sakın hareket etme," diye emretti.

Bethany, adamın ayak seslerinin uzaklaştığını fark etti. Biraz sonra Jace ıslak bir bezle geri döndü ve onu temizledi. Ardından bileklerindeki ipi dikkatlice açtı ve hassas tenini okşadı.

"Banyoya git ve temizlen," diye buyurdu. "Döndüğünde seni yatakta bekliyor olacağım. Seni çıldırtmak için."

Bethany'nin kalkmasına yardım etti. Genç kadın adamın ona söylediği gibi banyoya giderken bacakları kendi ağırlığını taşıyamıyordu. Duş alıp yatak odasına döndüğünde, adamı yatakta çıplak halde yatarken buldu. Yarı erekte haldeydi.

Çok çekici görünüyordu.

Jace onu yatağa çağırmak için parmağıyla işaret etti. Sonra kendisi bacakları yatağın kenarından aşağı sarkacak şekilde kaydı.

"Yukarı doğru gel ve bacaklarını aç," dedi.

Bethany utandığını hissetti ama onun dediğini yaptı. "Ne kadar tahrik olmuşsun böyle," dedi adam. "Seni çok fazla bekletmeyeceğim."

Bethany, oturma odasında yaşadıklarından sonra kendini enkaz gibi hissediyordu ama adamın sözleri içindeki şeyleri yine harekete geçirmiş, ani bir zevkle ateşinin yanmasını sağlamıştı. Çok beklemesi gerekmedi gerçekten.

Jace de onun orgazmından bütünüyle tatmin olmuştu.

"Buraya gel," diye mırıldandı adam, onu göğsüne yatması için kollarına doğru çekerken.

"Birkaç güne kadar Noel gelecek."

Bethany irkilerek başını kaldırdı, çünkü konu kendisini endişelendirecek biçimde garip bir şekilde değişmişti. Jace onu teskin edercesine okşadı.

"Bundan hoşlanıyorum," dedi adam. "Bana dokunmandan. Tenimin üzerinde erimenden. Kalıcı bir dövme gibi. Seni üzerimde taşımayı seviyorum, başka hiçbir şeyi sevmediğim kadar."

Bethany gülümsedi.

"Bebeğim bundan hoşlandı," dedi adam şımarık bir sesle.

"Evet, hoşlandım," diye mırıldandı Bethany.

"Her neyse, dediğim gibi Noel yaklaşıyor. Noel'i, Gabe ve Mia'da geçireceğiz ve Ash ile beraber Gabe'in ailesi de orada olacak. Bir dolap dolusu kıyafetin var ama yine de ne giyeceğini senin seçmeni istiyorum."

Bethany şaşırmıştı. Bu, anlaşmalarında yoktu. Tüm kararları adam verecekti. Evin dışında onun ne giyeceği gibi en ufak detaylar da buna dahildi. Genel durumlarda, evde dolaşırken veya alışverişe çıktığında eline ne geçerse giyiyordu. Ama nedense dışarı çıktıklarında kıyafetlerini Jace'in seçmesi gerekiyordu. Bethany, adamın kusursuz bir zevki olduğuna güvenmek zorundaydı.

"Kendini rahat ve güvenli hissetmeni istiyorum," dedi adam, kısık bir sesle. "Şayet dolabında uygun bir kıyafetin yoksa, gidip yeni bir kıyafet almanı istiyorum. Tartışmak yok. Kredi kartın var. Nakdin var. Onları kullanmanın zamanı geldi bence."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı Bethany. "Bana yeni kıyafet almayı düşündüğün için değil. Eminim koca dolapta üzerime göre bir şeyler bulabilirim. Hâlâ üzerinde etiketleri duran kıyafetlerim var. Ama asıl kendimi yalnız hissetmemem için gösterdiğin çaba nedeniyle teşekkür ederim."

Jace onu göğsüne bastırdı. "Kendini iyi hissetmeni istiyorum. O yüzden ihtiyacın neyse al. Sana kendini iyi hissettirecek bir şeyler al."

Bethany başını kaldırdı ve kollarını adamın boynuna dolayarak onu ateşli bir biçimde öptü.

"Bana karşı çok iyisin, Jace," dedi. "Seninle karşılaştığım için her gün Tanrı'ya şükrediyorum."

BÖLÜM XXIV

Bethany'nin endişesi giderek artıyordu. Kıyafetini özenle seçmişti çünkü Jace'i ailesinin önünde hayal kırıklığına uğratmak istemiyordu. Dolabında seçebileceği bir sürü kıyafeti vardı, onlarca, tıpkı Jace'e söylediği gibi daha etiketleri üzerlerinde duruyordu, giyilmemişlerdi. Bethany, Noel havasına uygun ve eğlenceli olduğunu düşündüğü için ışıltılı, gümüş rengi bir kokteyl elbisesi seçmişti, uzun bir süre inat ettikten sonra da, pişmanlık duyarak kıyafetine uygun yine gümüş rengi, yüksek topuklu ayakkabılar almıştı.

Jace onun duyduğu endişeyi hissetmişti, bu yüzden onu sakinleştirmek için biraz şımartmaya karar verdi. Bethany banyoda, kıyafetine uygun gümüş tokayla saçlarını toplarken, içeri girdi.

Bethany şaşkınlıkla ona bakarken, elmas bir kolyeyi genç kadının boynuna taktı.

"Jace!" diye itiraz etti Bethany. "Bu çok fazla!"

Jace gülümsedi, onun yanağına bir öpücük kondurdu ve boynundaki kolyeye uyan bir çift küpenin olduğu kutuyu uzattı.

"O zaman kesinlikle bunun da çok fazla olduğunu düşüneceksin, ama alış artık buna, tatlım. Ailemle Noel'i geçireceğiz ve onların seni yeterince şımartmadığımı düşünmelerini istemiyorum. Bütün itibarım zedelenir. O yüzden tak bunları. Üzerinde mücevher taşıman hoşuma gidiyor. Onlar olmadan da güzelsin ama senin kendini, benim seni gördüğüm kadar güzel hissetmeni istiyorum. Elmasları sevmeyen tek bir kadın görmedim. Sen de bir istisna olamazsın."

Bethany'nin söyleyebileceği pek bir şey kalmamıştı.

Jace onu tekrar öptü. "Beş dakika içerisinde çıkmamız gerek, ona göre hazırlan."

Adam çıkarken Bethany içini çekti ve aynadaki görüntüsüne gözü takıldı, ardından küpeleri çıkarttı ve taktı. Gülümsüyordu. Mutluydu. Gözlerinde sıcacık bir bakış parıldıyordu. Jace onu rahatlatmanın yolunu her zaman, bir şekilde buluyordu. Gerçi hâlâ gergindi.

Hayatında hiç Noel kutlamamıştı. Başlarda, o ve Jack'in evsiz oldukları ilk yıllarda, Jack bayram havasına girebilmeleri için elinden geleni yapmıştı. Issız bir parkın köşesinde duran bodur bir ağaç bulmuş, yakındaki bir mağazadan buldukları atık ambalaj kâğıtlarıyla ağacı süslemişlerdi.

Ağacı kâğıttan yaptıkları kalplerle, küçük yıldızlarla ve Noel'le bağdaştırılamayacak bazı figürlerle süslemişlerdi ama Bethany asıl Jack'in gösterdiği çabayı sevmişti. Hatta Jack Noel yemeği bile ayarlamıştı, bunu nasıl yaptığını ne o anlatmıştı ne de Bethany sormuştu.

Bugün Jack neredeydi acaba? Hava soğuktu ve kar kaldırımları beyaz bir halı gibi örtmeye başlamıştı. Kalacak bir yeri var mıydı? Üşüyor muydu? Yiyecek bir şeyleri var mıydı? Bethany, Jace'in sevdikleriyle beraber, tüm bir gece boyunca yemek yiyip, güzel vakit geçirecekleri Gabe'in evine gitmek

için, Jace tarafından aşağıda kendilerini bekleyen arabaya götürülürken, suçluluk duyuyordu. Onunla ilgileniliyordu. Jace her ihtiyacını gideriyordu. Ve Jack, Bethany ile geçirdiği onca yılın ardından ilk defa dışarıda bir yerlerde yalnızdı.

Bethany daireden çıktıklarından beri altıncı kez dikkatle şekillendirdiği saçlarının bozulması endişesiyle elini saçına götürdü.

Jace, onu kendisine çekerek kadının şakağını öptü. "Harika görünüyorsun," diye fısıldadı. "Endişelenmeyi bırak. Onları seveceksin, onlar da seni sevecek."

Bethany gülümsedi -ya da en azından gülümsemeyi denedi. Adamın kardeşi, onun nişanlısı, -ki aynı zamanda Jace en yakın arkadaşı ve iş ortağıydı- Gabe'in ailesi ile tanışacağı yetmezmiş gibi, Ash de orada olacaktı. Bu yaptıkları üçlüden sonra birbirlerini ilk görüşleri olacaktı. Bethany'nin midesi düğümleniyordu.

Onu daha önce Jace ile birlikte beceren bir adamla havadan sudan konuşmak nasıl olacaktı? Jace de bu konuda kendini ondan daha rahat hissediyor olamazdı. Adam bu konudaki fikirlerini oldukça açık bir biçimde ortaya koymuştu. Daha sonra konuyu tartışmamıştı bile, bu yüzden Bethany de konuyu bir daha açmaktan kaçınmış, bu olay hiç gerçekleşmemiş gibi davranmıştı.

Bu gece bunların hepsi değişecekti.

Ardından Bethany'yi başka bir düşünce ele geçirdi. Onu korkutan bir düşünce. Ya orada bulunan diğerleri kendisinin hem Jace, hem de Ash ile yattığını biliyorlarsa?

"Birtanem."

Jace'in yumuşak sesi düşüncelerini bölmüştü, adama döndü.

"Kendini boş yere yıpratıyorsun."

Jace onun elini sıktı ve ardından öpmek için dudaklarına götürdü.

"Noel'deyiz. Bu özel günün keyfini çıkarmanı istiyorum. İlk kez hep beraber olacağız," diye ekledi Jace ve gülümsedi.

"Korkuyorum," dedi Bethany.

Jace'in bakışları yumuşadı ve kadına biraz daha yaklaştı. "Gergin olmana neden yok. Yemin ederim. Gerçekten çok iyi insanlardır. Onlar benim ailem. Sana zarar vereceğini düşündüğüm bir şeye seni dahil etmem."

"Ash orada olacak."

Jace'in gözleri bir an öfkeyle parladı ancak adam çabucak kendisini toparlamayı başardı. Ancak Bethany onun tepkisini görmüştü ve onun da Ash ile buluşmaya kendisinden daha fazla gönüllü olmadığını biliyordu.

"Tatlım, beni dinle. Ash ve senin yollarınızın kesişmesi kaçınılmaz. Her ikiniz de benim için çok önemlisiniz. Ne yaşandıysa yaşandı. Her ne kadar farklı olmasını dilesem de, gerçeği değiştiremeyiz. Bu yüzden yapabileceğimiz tek şey bununla yüzleşmek ve ilerlemek. Ash aşağılık biri değildir. İşleri daha da tuhaf bir hale sokmayacaktır. Ash, benim sahip olduğum en iyi arkadaşım. Benim için ne anlam ifade ettiğini biliyor. Her şeyin yolunda gideceğini söylediğimde bana güven."

Bethany bakışlarını indirdi. "Özür dilerim. Daha oraya varmadan Noel'i berbat ediyorum, korkuyorum. Seni hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum. Seni yarı yolda bırakmak istemiyorum. Seni sevdiğin insanların önünde utandırmak istemiyorum. Tek endişem, insanların benim hakkımdaki her şeyi bir anda anlamaları. Benim, senin için iyi olmadığımı düşünmeleri. Senin daha iyilerini bulabileceğini düşünmeleri. Yüzlerinde o bakışı görmeye katlanamam. Sana ne yaptığını zannettiğini soran bakışlarını."

Jace'in tepkisi çok ani olmuştu. "İşte şimdi beni öfkelendirdin. Söylediklerinin hepsi saçmalık ve yemin ederim ki, Bethany, yapacağım en son şey bu da olsa, kafandaki bu aptalca düşünceyi aşmanı sağlayacağım."

Bethany, aptalca bir şey yapmamaya kararlı bir biçimde gözlerini sıkıca yumdu. Ağlamak istemiyordu. Özenle yaptığı makyajını bozmuş olacaktı. Jace'in ona aldığı makyaj malzemeleriyle yaptığı makyajı. Çünkü kendisi ne olması ya da neyi nasıl uygulaması gerektiğini bilmiyordu. Sabırlı bir makyöz, Bethany'ye uygulaması gereken tüm aşamaları göstermiş, neyi hangi sırayla kullanması gerektiğini anlatmıştı. Ardından da onu bir çanta dolusu makyaj malzemesiyle eve göndermişti, ki Bethany yarısının ne amaçla kullanıldığını hatırlamıyordu bile.

"Bebeğim, bana bak."

Bu bir istek değildi. Bir emirdi. Bethany'nin anında uyduğu bir emir. Adam, hakimiyeti kurma konusunda yaptıkları konuşmadan beri, artık baskınlığını göstermekte daha rahat davranıyordu.

Hakimiyeti daha da artmıştı, sadece yatakta değil, günlük hayatlarında da. Başlarda Bethany onun otoritesini kaldırıp kaldıramayacağından endişe duyuyordu ancak şimdi buna alışmıştı. Şu anda iyi düzenlenmiş hayatının keyfini çıkartıyordu. Kendisiyle ilgilenen birisine sorumluluklarını devretmek onu özgürleştirmişti. Onunla ilgilenen ve onu korumak için çılgına dönen birisine.

Kendisine sağlanan bu güvenlikten şimdilik keyif alıyordu.

"Gabe, Mia ve Ash'in senin hakkında böyle şeyler söyleyebileceğini düşünerek büyük hata ediyorsun. Önyargılı asla değillerdir. Burnu havada değillerdir. Ne nereden geldiğinle

ne de geçmişinle ilgili herhangi bir şeyi umursayacaklardır. Umurlarında olacak tek şey beni mutlu edebilmen, çünkü bana önem veriyorlar. Bu yüzden de seni seveceklerdir. Senden tek istediğim onlara bir şans vermen."

Bethany birden utandı, çünkü adam haklıydı. Kendisi onlara bir şans vermiyordu. Onlara çoktan yaftayı yapıştırmış gibiydi. Ona yapmalarından korktuğu şeyi, kendisi yapmıştı.

"Tam tersine benim burnum kalktı," dedi sakince. "Haklısın. Adil bir biçimde yaklaşmadım."

Birkaç dakika sonra eve vardıklarında, Jace onun arabadan inmesine yardımcı oldu. Gabe'in evinin bulunduğu apartmana doğru giderlerken, Jace kayıp düşmemesi için Bethany'ye sarıldı.

Asansörle en üst kata çıkarlarken, Bethany'nin midesinde bir kelebek sürüsü harekete geçmişti, sanki kelebekler, dört bir yana uçuşuyordu. Asansör kapısı açıldığında içeriden gelen muhteşem kokular tarafından esir alındı. Pişen yemeklerin ve bir de Noel mumlarının kokusu. Nane ve çam?

Evin içi yanan mumlarla ışıl ışıldı, oturma odasının köşesinde üzerinde yüzlerce lamba bulunan devasa bir ağaç duruyordu. Tüm oturma odası zevkle döşenmişti ve şömine yanıyordu.

"Jace!"

Ufak tefek, siyah saçlı genç bir kadın onlara hızlı adımlarla yaklaştı ve Jace'e sarıldı. Jace kızın sarılmasına karşılık verirken yüzüne bir gülümseme yerleşti. Ardından kız döndü ve Bethany'ye sıcak bir gülümsemeyle baktı.

"Sen Bethany olmalısın. Ben Mia. Jace'in kardeşiyim. Senin hakkında çok şey duydum. Burda olduğun için çok sevinçliyim."

Bethany tokalaşmak için elini uzatmaya niyetlendiğinde,

Mia ona en az Jace'e sarıldığı kadar sıkıca sarılmıştı bile. Bethany de garip sayılacak bir biçimde karşılık verdi.

"Beni ağırladığınız için teşekkür ederim," diye mırıldandı.

"Hey, işte gelmişsiniz."

Bethany bakışlarını kaldırdığında, Mia'nın arkasında duran, elini genç kadının beline atmış, uzun boylu, yakışıklı adamı gördü. Bethany adamı partiden hatırlıyordu. Aslında her ikisini de hatırlıyordu. İkisini partide dans ederlerken izlemiş ve birbirlerine ne kadar âşık olduklarını düşünmüştü. Çiftin nişan törenlerinde personel olarak çalıştığı gerçeğine dikkat çekmek yerine kocaman bir gülümsemeyle ikisini de ilk defa görüyormuş gibi davrandı.

Gabe, Jace'in sırtına vurdu ve ardından Bethany'ye döndü.

"Merhaba, Bethany. Ben Gabe, Jace'in arkadaşı ve iş ortağıyım. Şayet müstakbel gelin hanım beni büyük bir sırdan kurtarıp düğün tarihini belirleyebilirse, kendisinin aynı zamanda kayınbiraderi olacağım."

"Merhaba, Gabe." Bethany sonunda yüksek sesle konuşmayı başarabilmişti.

Jace'in kolu sessiz bir destek vermek istercesine onun beline dolandı.

"Mutfağa gelin," dedi Mia. "Herkes orada. Şarap içip, peynir ve meyve yiyoruz."

Mia, Bethany'nin koluna girmişti, böylece Bethany iki kardeşin arasında kalmış oluyordu, ikisi de onu mutfağa doğru sürüklediler.

Ash ile mutfak kapısının girişinde karşılaştıklarında, Bethany'nin iç organları yer değiştirmişti adeta.

"Hey, dostum," dedi Ash. "Gelebildiğinize sevindim."

Ardından eğildi ve Bethany'yi yanağından öptü.

"Selam, Bethany. Çok güzel görünüyorsun."

Bethany yanaklarının kızardığından emindi. Ne kadar uğraşsa da Ash'e baktığı andaki tepkilerini kontrol edememişti. Ash, bozuntuya vermiyordu. Aptal gibi davranan sadece Bethany idi.

"Teşekkür ederim," dedi dudaklarına zorla bir gülümseme yerleştirerek.

Ash ona sıcak bir biçimde gülümsedi ve ardından elini sıkmak için elini uzattı. Diğer yanağını da öpmek için eğildiğinde, yalnızca Bethany'nin duyabileceği biçimde fısıldadı.

"Sorun yok, Bethany. Gergin olmana gerek yok."

Bu ufak jestin ardından, Bethany Jace'in dairesinden çıktıklarından beri ilk defa doğru dürüst bir nefes alabilmişti. Bu seferki gülümsemesi samimiydi ve Ash'in elini sıkışına teşekkürle karşılık vermişti...

Jace, Ash'e minnettar bir bakış attı. Sonra kollarını Ash'in omuzlarına doladı ve iki adam şakadan güreşmeye başladı.

"Buralarda pek fazla şey değişmemiş," dedi yaşlıca bir kadın, onlara yaklaşırken. Gözlerindeki ifade hoşgörülüydü, Ash ve Jace'e düşkün olduğu açıktı. "Siz çocuklar hâlâ ergenliğinizdeki gibi davranıyorsunuz."

Jace gülümsedi ve kadını kollarına çekti. "Merhaba, Hamilton Anne." Kadının şakağını öptükten sonra Bethany'ye döndü. "Bethany, Gabe'in annesiyle tanışmanı istiyorum. Bayan Hamilton, bu Bethany Willis."

Sıcak bir sarılma daha yaşandı. Bethany'nin endişeleri, Jace'in ailesinin bulaşıcı olan samimiyeti sayesinde yavaş yavaş çözülüyordu.

"Seninle tanışmak harika oldu, tatlım."

"Ah, işte Bay Hamilton da burada," dedi Jace.

Bethany kadının arkasına baktığında, yaşlı bir adamın kendilerine doğru geldiğini görmüştü.

"Sizinle tanıştığıma sevindim, küçük hanım," dedi adam, gür bir sesle. "Jace çok talihli bir adam."

Bethany'nin yanakları yine kızarmıştı, elini uzattı. Bay Hamilton ise onun uzattığı elini görmezden gelerek, ona sarıldı. Bethany daha önce hiç bu kadar sarılmaya meraklı kişilerle bir araya gelmemişti. Çok garipti, öte yandan... güzeldi.

"Yemekleri sen mi pişirdin, Mia? Yoksa hile yapıp sipariş mi verdin?" dedi Jace şakacı bir tonda.

Mia ona kötü kötü baktı. "Gabe'in annesi ve ben beraber pişirdik. Kendi adıma konuşacak olursam, yemekler harika oldu."

"Muhteşem kokuyor, " dedi Bethany.

Mia gülümsedi. "Teşekkürler. Yemekler güzel. Söz veriyorum."

Ardından Mia döndü ve ellerini ağzının iki yanına koyarak anonsunu yaptı. "Tamam çocuklar, mutfaktan çıkıyorsunuz. Ayak altında dolaşmıyorsunuz. Oturma odasına gidin ve diğer erkekler ne yapıyorlarsa siz de onu yapın. Yarım saate daha ihtiyacım var, sonra yemek yiyebiliriz." Betahny'e baktı. "Bizimle mutfakta takılmak ister misin? İstediğin zaman Jace'in yanına gidebilirsin, sorun olmaz."

Bethany onun sıcaklığı karşısında kendisini gülümserken buldu. "Kalırım."

Jace eğilip dudaklarını onun dudaklarına bastırınca, Bethany utandı. "Çok uzaklarda olmayacağım," diye mırıldandı.

Yanakları kızarmıştı, çünkü adamın öpüşünü herkes görmüştü, nasıl görmezlerdi ki?

Mia sırıttı ve Bayan Hamilton'a anlamlı bir bakış attı. Her ikisi de gördüklerinden hoşlanmışa benziyorlardı.

Jace, kadınları mutfakta bırakarak çıktı.

"Tamam, sen otur, Bethany," dedi Mia. "Siz de Bayan Ha-

milton. Çok fazla vaktimi almaz. Bir tek şu sos kaldı. Geri kalanı tamam."

"Yardıma ihtiyacın olmadığına emin misin?" diye sordu Bethany, çekingen bir biçimde.

Mia başını iki yana salladı. "Otur, otur. Kız kıza vakit geçireceğiz. Daha önce Jace'e de söylemiştim ama eminim sana herhangi bir şey söylememiştir. Ben ve kız arkadaşlarımla bir akşam kulübe gelmelisin. Onları çok seversin. Hepsi gerçekten müthiştir. Ara sıra dışarı çıkar, dağıtırız, ardından da Gabe bizi alıp eve bırakır. Bir kere eve taksi ile dönme hatasında bulundum. Gabe yaptığımdan pek hoşlanmadı."

Bethany'nin gözleri hem aldığı davetten hem de Gabe'in Mia'ya kızdığını öğrenmesinden dolayı kocaman açılmıştı.

Mia güldü. "Önce biraz alevlendi ama ardından sakinleşti. Artık eve dönerken arabayla dönüyorum. Gabe halinden son derece memnun diyebilirim."

"Ben içki içmem ama gelmeyi çok isterim."

Mia'nın yüz ifadesi bir anda çok sempatik bir hal aldı. Uzanıp Bethany'nin elini tuttu. "Sen ve ben su içebiliriz. Benim de alkole karşı pek dayanıklılığım yok. Geçen seferki akşamdan kalma halim bunu iyice kanıtladı."

Mia'nın ifadesinde, Bethany'yi rahatsız eden bir şey vardı. Sanki Mia biliyordu... elbette, Jace kardeşine söylemiş olmalıydı. Bethany'nin yüzü kıpkırmızı olmuştu. Hemen ardınan utanç duygusu içine yerleşti. Omuzları çöktü, gözlerini yere dikti.

"Bethany?"

Mia'nın yumuşak sesi, odadaki sessizliği bozmuştu.

"Özür dilerim, söylediğim bir şey seni rahatsız mı etti?" diye sordu Mia.

Bethany bakışlarını kaldırdı ve Mia'nın gözlerindeki endişeyi gördü. "Yüzündeki ifade. Her şeyi anlatıyor."

"Jace, sana benden bahsetmiş," dedi Bethany, açıkça. Bu kadar net olmasına şaşırmıştı. Her zamanki davranış şekli bu değildi. O her zaman çatışmalardan ne pahasına olursa olsun kaçardı. Bugüne kadar bir tane bile tartışma başlatmışlığı yoktu.

Bethany, Bayan Hamilton'un da mutfaktan çıktığını o an fark etti. Mia, mutfak tezgahının etrafından dolaştı ve Bethany'nin yanındaki yüksek tabureye oturdu.

"Evet, bahsetti," dedi Mia, sakin bir sesle. "Konuşması gerektiğini düşünmüyordum ancak seni kulübe götürmeyi önerdiğimde beni uyardı. Açık bir biçimde seni korumaya çalıştı çünkü kızlarla dışarı çıktığımız zaman nasıl olduğumuzu biliyordu. Seni kötü bir duruma sokmamızı istemedi. Ama Bethany, şunu bilmelisin ki, söylediği şeyler senin hakkında kötü şeyler düşünmeme neden olmadı. Ağabeyimin gerçekten önem verdiği bir kadın bulduğundan ve buna çok sevinmiş olduğumdan başka bir şey düşünmedim. Onu mutlu ediyorsun. Bu yüzden geçmişinde ne yaşanmış olursa olsun, seni seveceğim."

Bethany, boğazına yerleşen düğüme rağmen, konuşmayı başardı. "Umuyorum onu mutlu edebiliyorumdur," diye fısıldadı. "Ona verebileceğim hiçbir şeyim yok."

Mia gülümsedi. "Peki sen, benim Gabe gibi bir adama verebileceğim bir şeylerim olduğunu mu düşünüyorsun? İstediği her şeyi veya ihtiyaç duyduğu herhangi bir şeyi elde edemiyormuş gibi? O sadece beni istiyor ve benimle mutlu. Jace'in de aynı şeyleri hissettiğini düşünüyorum."

Bethany onun gülümsemesine karşılık verdi. Mia'dan hoşlanmamak zordu. Kız samimiydi. Yapmacıklığın izi dahi yoktu onda.

"Tamam, ben şu sosu hazırlayayım artık," dedi Mia, ta-

bureden aşağı kayarken. "Erkekler içeride huysuzlanıp dırdır etmeye başlayacaklar yoksa."

Yirmi dakika sonra, herkes yemek masasına oturmuştu. Masanın süsü muhteşemdi. Tam ortada parlak kırmızı renkte bir Noel yıldızı vardı ve her bir kolunda bir mum yanıyordu. Yandaki büfenin üzerinde geniş kollu şamdanlarda uzun mumlar yanıyor, ışıkları masanın üzerini yoğun bir şekilde aydınlatıyordu.

Gabe ve babası karşılıklı olarak masanın başında oturuyorlardı, Bayan Hamilton ise kocasının solundaydı, Bethany, Mia'nın karşısına gelecek şekilde oturtulmuştu, bir yanında Gabe, diğer yanında ise Jace vardı. Ash Mia'nın yanında, Jace'in karşısında oturuyordu.

Yemek muhteşemdi ama Bethany kendisini bir sohbetin ortasında kaybolmuş bir halde bulmuştu. Evsiz ve parasız olmanın en büyük sıkıntısı bu insanlarla ortak bir noktalarının olmayışıydı. Ortak bir ilgi alanları yoktu. Kendisi güncel olayları takip edemiyordu. Spor hakkında, finans dünyası hakkında hiçbir fikri yoktu, hatta iş dünyası hakkında da fikri yoktu.

Yemek uzadıkça, Bethany uzun süren sessizliği yüzünden daha fazla göze battığını hissetti. Diğerleri ona endişe dolu gözlerle bakarken, Bethany parlak bir gülümsemeyle yanıt veriyor, başını sallıyor veya yemeğine odaklanmış görünmeye çalışıyordu. Odaklanıyordu da. Jace ile beraber oldukları uzun süre boyunca, yemeğini ziyan etmemek konusunda büyük özen göstermişti. Hâlâ bir sonraki güzel yemeğini ne zaman yiyeceğini bilemeden yaşama endişesi taşıyordu, bu yüzden her yemeğinin tadına sonuna kadar varmaya çalışyordu.

En sonunda, Jace onun kendini ne kadar rahatsız hissettiğini anlamış gibi masanın altından uzanıp bacağını okşadı.

Ona doğru hafifçe eğilerek, mırıldandı. "Rahatla, birtanem."

Bethany, Gabe'in, Jace'in söylediği şeyi duyduğunu fark edince utandı. Gabe ona doğru baktı, bakışları yumuşamıştı.

Bethany o anda yerin dibine girmek istedi. O anda kendi evinde olmak istiyordu. Duygusal açıdan çok zorlanmıştı. Çok fazla insan vardı. Çok fazla konuşma vardı. Kendisi sosyal incelikler göstermeye alışık değildi.

Oradakilerin korkunç insanlar olması değildi sorun, ya da onlardan hoşlanmaması. Kendi alanının dışında olmak ona garip gelmişti. Jace'in kadını rahatlatmaya ve kadının oraya ait hissetmesine yönelik çabalarına rağmen, kendini yetersiz hissediyordu.

Bu tamamen kendi sorunuydu. Jace, ailesi, kimse onun böyle hissetmesine neden olmamıştı. Kesinlikle kendisinden kaynaklanıyordu. Kendi güvensizliğinden.

"Ağacınızı çok sevdim," dedi Bethany, Mia'nın olduğu yöne doğru.

Mia hemen atıldı. "Ben de çok sevdim. Noel ağaçlarına bayılırım. Jace, her sene beni Rockefeller Center'da bulunan ağacı seyretmeye götürürdü Dört gözle beklediğim bir gelenek. Gabe bana orada evlenme teklif etti."

Gabe'in yüzündeki sıcacık ifadeyi gördüğünde, Bethany'nin yüreği burkuldu. Adamın bakışları Mia'nın üzerindeydi.

"Noel ağaçlarını ben de çok severim," dedi Bethany dalgın bir biçimde. "Hiç ağacım olmadı. Gerçek bir ağaç, demek istedim. Gerçek bir evde."

Ağzından bu kelimeler döküldükten hemen sonra, ölmek istedi. Gözlerindeki korku ifadesi, gözlerine sığmıyordu. Bunları pat diye söylediğine inanamıyordu. Söylediği şeye

karşılık diğer insanların göstereceği tepkilere katlanamayabilirdi.

Kendini rezil edecek başka bir şey söylemeden önce, sandalyesinden kalktı. Jace ona uzandı ancak, erişemedi. Bethany masadan ayrıdı ve mutfağa doğru ilerledi.

"Tanrım," diye mırıldandı Ash. "Hiç Noel ağacına sahip olmamış mı?"

Jace ayağa kalkmıştı, düşünceleri Bethany'nin arkasından gitmekle ona biraz zaman tanımak arasında gelip gidiyordu. Arkadaşına baktı, ardından Gabe ve Mia'nın yüzündeki tatsız ifadeyi gördü. Bayan Hamilton'ın gözlerinde şefkatli bir anlayış vardı.

"Bu onun için bir işkence oldu," dedi Jace sakin bir sesle. "Bütün bir gün. Lanet olsun, onu gelmeye zorlamamalıydım."

"Yanlış bir şey mi söyledik?" diye sordu Mia, endişeli bir sesle.

"Hayır ufaklık, her şeyi harika idare ettin. Sana minnettarım. Sadece bu onun için biraz zor bir durum. Bizim kanıksadığımız şeylere o pek alışık değil. İnsanlarla beraber olmaya alışkın değil, yani ona önem veren insanlarla birlikte olmaya. Hepinizle tanışacağı için son derece gergindi. Beni utandırmak istemedi." Gergin bir tavırla güldü Jace. "Benim için yeterince iyi olmadığını düşünüyor."

"Daha neler," diye mırıldandı Gabe. "Umarım bu saçmalığa bir son verirsin."

"Sanırım gitsek iyi olacak," dedi Jace, masada bulunanlara özür dileyen gözlerle bakarak.

Mia başını salladı. Gabe ayağa kalkarak elini arkadaşının omzuna koydu. "Bir şeye ihtiyaç duyarsan, bize haber ver."

"Veririm. Harika yemek için teşekkürler, Mia. Kendini aşmışsın."

"Bethany'ye sevgilerimizi ilet," dedi Mia, yumuşak bir biçimde.

Jace, gülümsedi. "İletirim."

BÖLÜM XXV

Kendilerini bekleyen arabaya doğru soğukta aceleyle ilerlerken, Jace yanında yürüyen kadına sarılmıştı. Jace ona gidebileceklerini söyledikten sonra Bethany bir kez olsun adamın yüzüne bakmamıştı. Mia, Gabe ve hatta Ash -özellikle de Ash- ona son derece nazik davranmışlar, hiçbir şey olmamış gibi, sarılmış, öpmüş ve onları uğurlamışlardı.

Ama Bethany utanmıştı. Vücudundaki gerginlik ve gözlerindeki ıstırap buna kanıttı. Arabaya bindikten sonra, trafiğin içine karışırlarken Jace onu yakınında tutmuştu. Jace şoföre gidecekleri yeri, Gabe'lerden çıkmaya hazır olduklarını bildirmek için aradığında söylemişti. Bethany hâlâ ikisinin evine gitmediklerini algılayamamıştı. Jace'in onu kardeşinin eski dairesine götüreceğini düşünüyordu. Belki de adam bu gece onda kalmayı planlıyordu.

Jace aralarındaki mesafeden dolayı gittikçe daha da sabırsızlanıyordu. Bethany'yi kendi evinde istiyordu, kendi alanında. Her gece, kendi yatağında. Ama Bethany, Mia'nın evine taşındığından beri istisnasız her gece buluşuyorlardı ve bu gecelerin birçoğunda kadının dairesinde kalıyorlardı

Jace'in beyni kendisine sürekli acele etmemesini, çok zorlamamasını, sonucunun felaket olabileceğini söyleyip duruyordu. Kalbinin istediği sadece... Bethany idi. Kollarında, yatağında, hayatında. Bunu nasıl mümkün kılabilirse.

Beşinci Bulvar'ın önünde durduklarında, Bethany hâlâ evine gitmediklerini anlamamıştı. Başını kaldırdı ve etrafına hayret dolu gözlerle baktı.

"Neredeyiz?"

Jace onu öpücüğüyle susturmak için eğildi. Ardından kapısını açtı ve arabadan inmesine yardım etti.

"Jace, burada ne..."

Bethany, bakışları buz pateninin ortasında yükselen Noel ağacına takıldığında, sustu. Gözleri, adamın göğsünün acıyla sıkışmasına neden olacak biçimde dolmuştu.

"Ah, Jace."

Genç kadının gözleri mutlulukla parlıyordu. Soğukta hareketsiz, ağzından dumanlar çıkartarak durup ağaca baktı.

"Daha önce buraya bir kez gelmiştim," diye fısıldadı. "Şehirdeki ilk Noel'imizde. Benim ve Jack'in. Bunu bir kez olsun görebilmek için yağmur altında kırk blok yürümüştük."

Jace, kadının sesindeki acı yüzünden nefes almakta bir an güçlük çekti. Parmakları gerildi ve bir yumruk haline geldi. "Ne kadar zaman önce, Bethany?"

"Dört yıl," diye mırıldandı Bethany.

Jace dudaklarının arasından çıkan küfre engel olmadı. Kız, New York sokaklarında tam dört yıldır yaşıyordu. O zamanlar on dokuz yaşında olmalıydı. Birçok kızın hayatındaki yeni başlangıçları dört gözle beklediği yaşta. Liseden yeni mezun olunan, eğlenilen, hayatın keyfinin yaşanacağı yaşlar...

Jace, Bethany'nin hayatında karşılaşabileceği her türlü kötülüğe karşı kalkan olma konusunda daha da kararlı bir hale

gelmişti. Ona herhangi bir şeyin dokunmasına izin vermeyecekti. Onun etrafının sadece iyi şeyler tarafından çevrilmesini sağlayacaktı. Mutlu anılarla. Ona bunu yaşatmak istiyordu.

"Daha yakına gidelim," dedi Bethany, sesi heyecandan titriyordu.

Jace'in elini tutup çekiştirdi. Jace onun heyecanı karşısında gülümsemeden duramadı. Bethany'nin gözleri ışıl ışıldı tüm yüzü tıpkı bir Noel ağacı gibi aydınlanmıştı.

Gülerken öylesine güzel oluyordu ki Jace'in içi burkuluyordu. O her güldüğünde, adam onun bunu ne kadar az yaptığı gerçeğiyle yüzleşiyordu. Kadını ikna etmesi gereken başka bir konuydu bu. Ona her gün gülebilmesi için bir neden vermeliydi.

Bethany kalabalığın arasından kendisine bir yol buldu ve etrafları artık ele ele tutuşamayacakları kadar kalabalıklaştığında, durdu. Ağaca sessizce baktı, ellerini önünde kenetlemişti.

Lanet olsun, Jace daireden çıkarken onun eldivenlerini aldığından emin olmalıydı. Bethany'nin elleri üşümüştü. Zaten dışarıda dolaşmak için uygun giyinmemişti. Paltosu vardı, ama Jace'in aldığı iki paltodan ince olanı tercih etmişti. Jace'in evinden arabayla gidip geleceklerini düşünmüştü.

Ama Bethany soğuğu hissetmiyormuş gibi görünüyordu. Bakışları buz pateni yapanlara kaydı ve yüzüne keyifli bir gülümseme yerleşti.

Birden başını kaldırdı ve dudakları keyifle aralandı.

"Jace, kar yağmaya başladı!"

Ellerini kaldırdı ve kar tanelerini yakalamaya çalıştı. Karlar eline değdikleri anda eriyorlardı ama Bethany hemen bir başkasını yakalamanın peşine düşüyordu.

Kendi etrafında dönüyor, kar taneleri yanaklarına ve bur-

nuna değdikçe kahkahalar atıyordu. Jace onun görüntüsü karşısında donup kalmıştı. O kadar güzeldi ki, adamın soluğunu kesiyordu.

"Biliyor musun, ilk kez kar yağdığı için bu kadar heyecanlanıyorum?" dedi Bethany, hüzünlü bir sesle. "Öncesinde, kar yağdığında soğuk olacağını, her yerin ıslak olacağını ve ısınamayacağımı bilirdim. Ama şimdi? Şimdi ise kar tanelerinin güzelliğini ve zarafetini yaşayabiliyorum çünkü biliyorum ki ardından sıcak ve kuru olabileceğim."

Bu basit cümleler Jace'in içini acıttı. Kadının böyle bir var oluş mücadelesinde yalnız olduğunu bilmek onun canını yakıyordu. Bethany'nin nasıl hayatta kaldığını bilmiyordu. Onun başına neler gelebileceğini daha fazla düşünürse, aklını kaçırabilirdi. Kendini genç kadının, geçmişinin bir önemi olmadığı gerçeğine odaklanmaya zorladı. Bethany şu an yanındaydı ve kendisi onu hiçbir yere bırakmıyordu. Bethany asla o hayata geri dönmeyecekti.

Ama bu o kadar kolay değildi, o hayat kadını şekillendirmiş ve bugünkü haline getirmişti. İyileşmeyen yaraları vardı. Ruhunun derinliklerine işleyen yara izleri vardı. Sadece zamanın giderebileceği güvensizlikleri vardı.

Jace, Bethany'yi haşin bir biçimde kendine çekti, onun kendisine yakın olmasını istiyordu, bu kadından çok kendisinin güven hissetmek istemesindendi. Bethany kendi geçmişini, ondan daha kolay kabullenebiliyordu.

"Bunun için sana teşekkür ederim," diye fısıldadı kadın. "Bu geceyi hiç unutmayacağım. Ağaç çok güzel. Ve onu bana değer veren birisi ile seyretmek de öyle."

Değer vermek? Jace'in derdi değer vermek değildi. Kadını *seviyordu*. Her bir parçasıyla. Bu delilikti. Çılgınlık. Hatta belki manyaklık. Bu tür şeyler gerçek hayatta gerçekleşmez-

di. Bir kadınla tanışıp, aniden sevişip, ardından birkaç hafta beraber olduktan sonra ona âşık olmazdı insan.

Ama olmuştu işte, bu kadını seviyordu.

Tanırım.

"Jace?"

Bethany'nin endişeli sesi adamın düşüncelerini böldü.

"Bir şey mi oldu?"

Jace onun yanağını okşadı.

"Hiçbir şey yok bebeğim. Hiçbir şey bundan daha doğru olamazdı."

Bethany gülümsedi, gözleri daha da parlıyor ve etrafına yanan ışıkları yansıtıyordu. Ardından parmak uçlarında yükseldi ve adamı öptü. Jace'e karşı inisiyatifi ele alıp hareket ettiği nadirdi. Bu istemediği için değil. Ama hep yanlış zamanda yanlış şeyi yapmaktan korkuyordu.

Kendini tutamadı, ellerini adamın ensesinde birleştirdi ve onu öptü.

"Bu hayatımdaki en güzel Noel."

Jace gülümsedi. "Sevindim."

Birden Bethany'nin gözlerindeki ışık söndü. "Kardeşinin evinde, her şeyi mahvettiğim için üzgünüm."

"Hiçbir şeyi mahvetmedin, birtanem," dedi adam, nazikçe. "Sana soracakları çok şey vardı. Noel'de seni kurtların önüne atmadan önce, onlarla ayrı ayrı tanıştırmalıydım. Düşünemedim. Senin bir an önce onlarla tanışıp vakit geçirme fikrine kendimi fazla kaptırmışım."

Bethany alnını onun alnına bastırdı. "Deniyorum, Jace. Yemin ederim, deniyorum. Olayları gereğinden fazla düşünüp korkmamak için çabalıyorum. Gurur duyabileceğin biri olmak istiyorum."

Jace'in kaşları hemen çatıldı. "Seninle gurur duyuyorum,

lanet olsun," diye homurdandı. "Senin hakkında utanabileceğim tek bir şey bile yok."

"Tamam, o zaman kendimle gurur duyabileceğim biri olmak istiyorum," diye fısıldadı kadın.

"Bir gün, kendini, benim seni gördüğüm gibi görebileceksin. Yapacağım en son şey bu olsa bile, bunun gerçekleşmesini sağlayacağım."

Bethany yüzünü kaldırdı ve döne döne süzülen bir kar tanesini yakalamak için dilini çıkardı. Kar tanesi dilinde erirken, kahkahası çınladı.

Jace o anda o kar tanesinin yerinde olmayı her şeyden çok istedi. Kadının dilinde erimeyi.

Soğuğa ve yağan kara rağmen, vücudunu sıcaklık bastı. Ter içinde sırılsıklam oldu.

"Gidiyoruz," diye buyurdu.

"Tamam," diye fısıldadı Bethany.

"Benim evime."

"Tamam."

"Seni becereceğim, Bethany."

"T-tamam."

Bethany'nin yanıtı biraz çekinceli gibiydi ama gözleri aklından geçenleri anlatıyordu. Adamın ihtiyacı olan cesaret de bu gözlerdeydi.

Jace genç kadını elinden tutup arabaya yöneltti. Onu arabanın arka koltuğunda becermemek için epey uğraş verecekti. Bu akşam onu kendi yolunda yürütecekti. Geçen hafta da yürümemiş değillerdi gerçi. Jace tempoyu kesinlikle kendisi belirleyecekti, nasıl ve nerede olacağını da.

Bethany onun her istediğini yapmak konusunda katılımcı davransa da, Jace hâlâ kendini geri çekiyordu, çünkü işleri batırmaktan ölesiye korkuyordu.

Ama artık yeterdi. Belki biraz daha güçlü davranabilse, Bethany kendini böyle güvensiz hissetmezdi. En başta istikrara ve her şeyden çok güvenliğe ihtiyaç duyan bir kadındı. Sağlam temeller istiyordu. Rutin. Sahip olmasına engel olunan şeyleri istiyordu.

Sevgiye ihtiyacı vardı.

Onun sevgisine.

Arabaya bindiler. Yol boyunca ikisi de sessiz ve gergindi. Cinsel olarak uyandırılmışlık etraflarını saran, elle tutulabilir bir aura gibiydi, geriliyor, çatırdıyordu. Bethany'nin gözbebekleri, yanlarından geçtikleri sokak lambalarının ışığında parlıyordu. Saçları özenle yapılmıştı, dudakları ise adamın öpücükleri yüzünden kızarmıştı. Tıpkı adamın sevdiği gibi.

Lanet olsun, kadına bakmayı bırakmalıydı. Ön tarafı, şimdiden pantolonunu delip geçecek gibiydi. Başka bir şeye odaklanmalıydı çünkü tek düşünebildiği o ıslak dudakları teninde hissetmekti. Bethany dilini üst dudağının üstünde gezdirdi, bu Jace'in inlemesine neden oldu. Adamın dudaklarından çıkan sesi duyduğunda Bethany sıçradı, Jace onu sakinleştirmek için istemsiz olarak ona uzandı.

"Tanrım, bebeğim, o dudakların hakkında düşündüklerimi bir bilebilseydin... tam da ardından dilini dudaklarında gezdirdin. Kendime bir yere kadar hakim olabilirim."

Kadının gözleri alevlendi. "Ne kadar zamanımız var?"

Jace'in kaşları çatıldı. "Ne kadar zamana ihtiyacın var?"

Bethany ellerini adamın bacaklarına doğru kaydırdı. "Sanırım bu sana bağlı."

Adam araç içi diyafona doğru eğildi. "Uzun yoldan gidelim."

"Elbette, efendim."

Bethany'nin elleri çoktan adamın pantolonunun içine

doğru kaymış, iç çamaşırının şeritlerini aşmıştı. Parmakları adamın sertleşmiş erkekliğinin etrafında kıvrılırken, adam inledi. Ardından Bethany eğildi ve dudakları adamın dudaklarının üzerini kapatacak bir biçimde zarifçe yaklaştı.

"Seni yalamaya iznim var mı?"

Adam o anda neredeyse boşalıyordu. Kadının ılık nefesini dudaklarında hissediyordu ve onun üzerine atlayıp her ikisi de kendinden geçene kadar onu becermemek için iradesini bütünüyle kullanmak zorundaydı.

"Evet, var," dedi nefes nefese.

"Bana yardım et," diye mırıldandı Bethany, adamın fermuarını aşağı doğru indirirken.

"Memnuniyetle."

Adam pantolonunu çekiştirerek kasıklarına kadar indirdi, Yırtılan kumaşın sesini duyabilmişti.

"Nasıl istediğini anlat," diye fısıldadı kadın.

Göz göze geldiler ve Jace kadının gözlerindeki kesin olmayan ışığı gördü. Kalbi yumuşadı. Bethany deniyordu ancak aynı zamanda ürkekti ve emin değildi. Onun yönetimini istiyordu. Buna ihtiyacı vardı. Tıpkı Jace'in ihtiyacı olduğu gibi.

Jace elini onun saçlarına doladı ve başını aşağı doğru bastırdı.

"Hepsini al," dedi.

Kadının dili, onun erkekliği üzerinde kendine bir yol bulduğunda adam inledi. Parmaklarını kadının ensesinde kilitlemişti, onu sessiz bir biçimde cesaretlendiriyor, okşuyordu. Aldığı zevk inanılmazdı.

"Sana durmanı söylediğimde duracaksın, tamam mı?" dedi.

Kadın bakışlarını kaldırıp başını salladı.

"Bana inanılmaz şeyler hissettiriyorsun, birtanem. Ama şimdi boşalırsam akşam için yaptığım planı mahvetmiş olurum. Benim evime gelinceye kadar seni biraz oyalıyorum sadece. Ardından seni yatağıma götürüp bağlayacağım ve sen adımı haykırıncaya kadar becereceğim."

Kadının vücudunu bir titreme sardı. Gözbebekleri irileşti, dudakları küçük bir inlemeyle aralandı. Nabzı hızlandı. Jace onun verdiği tepkiye gülümsedi. Artık istediği şeyleri yapabileceği an gelmişti. Kadın hazırdı. Kendisinin hazır olduğundan da emindi.

Hâlâ kadına bir kaçış fırsatı tanıyordu. Kendisine hazır olmadığını söyleme şansını tanıyordu. Onun hiçbir zaman zorlamazdı.

"Eğer bunun için hazır değilsen, bunu bana söylemelisin, bebeğim. Bu akşam olacakları anlaman gerek. Daha önce kendimi tuttum çünkü seni acele etmeye zorlamak istemedim. Üzerine fazla gelmek veya seni korkutmak istemedim. Ama bu akşam hikâye biraz farklı olacak. Bu gece seni kırbaçlayacağım. Seni damgalayacağım. Sana sahip olacağım. Seni daha önce hiç becermediğim gibi becereceğim. Beni anlıyor musun? Bunu kabul edebilir misin? Bu gece benim dünyama adım atacaksın."

Bethany yavaşça başını salladı, gözleri irileşmişti.

"Emin ol, Bethany. Bundan emin ol. Herhangi bir anda, daha fazlasını istemediğinde, bana hayır de. Bu kadar basit. Hayır dediğinde biter. O anda."

"Tamam," diye fısıldadı kadın.

"Korkuyor musun?"

Bethany başını iki yana salladı.

"İstediğin şey bu mu?"

Kadın başıyla onayladı.

"Bebeğim, konuş benimle. Beni endişelendirmeye başlıyorsun."

Bunun üzerine Bethany gülümsedi ve adam rahatladı. Kadın korkmuyordu. Gerçekten bunu istiyordu.

"Seni istiyorum, Jace. Gerçek seni. Kendini tutmanı istemiyorum. İstediğin şey beni heyecanlandırıyor. Sadece seni hayal kırıklığına uğratmamayı umut ediyorum."

Adam inledi. "Tanrım, bebeğim, buna artık bir son vermelisin. Beni hayal kırıklığına uğratmayacaksın. Bundan da fazlası, bana kendini tamamen veriyorsun. Bana güveniyorsun. İstediğim lanet olası her şeyi yapmama izin veriyorsun. Bu bir rüya. Hayır, beni hayal kırıklığına uğratmıyorsun. Bu mümkün değil."

Bethany, adamı öpmek için öne doğru eğildi, parmakları adamın ereksiyonunun üzerine bir kez daha kapandı.

"Ne kadar zamanımız kaldı?" diye sordu, adamın dudağının üzerinden.

BÖLÜM XXVI

Bethany, Jace'in odasındaki halının üzerine diz çökmüştü, bütün vücudu duyduğu endişeyle kasılmıştı. Jace onun etrafında dolaşıyor, avına yaklaşan bir avcı gibi daireler çiziyordu. Bethany kendisini lezzetli bir av olarak görüyordu. Vücudu, Jace'in bu gece kendisine yapacağını söylediği şeyler yüzünden beklentiyle tepeden tırnağa sızlıyordu.

Jace'e seksi bir uyuşturucu olarak gördüğü zamanlarda her şeyi denediğini söylediğinde yalan söylememişti. Tuhaf, veya normal biçimde, her şeye açıktı. Aralarındaki en büyük fark ise, onun bunları kendisine değer veren ve önceliği kadının aldığı zevk ve sağlığı olan birisiyle daha önce hiç denememiş olmasıydı.

Jace'in elinde olan şeylerin tamamını denemek için sabırsızlanıyordu. Adamın hakimiyetini, gücünü ve onun üzerindeki otoritesini seviyordu. Güçlü ellerini seviyordu. Ama onun kendisini tutup, her şeyini vermediğini biliyordu. Artık bu da bir son bulacaktı. Ya da en azından Bethany son bulacağını ümit ediyordu.

Adrenalin damarlarında titreşiyordu, daha önce hiç dene-

yimlemediği bir biçimde terletiyordu onu. Ne haplar ne de uyuşturucu ona buna yakın bir şey yaşatmamıştı.

Deri kamçının ucu omuzlarına değdiğinde sıçradı ve sonrasında kamçının ucu iki göğsünün arasına doğru indi. Jace'in kendisini hiç bu şekilde dışa vurduğunu görmemişti. Adam, heyecanın içerisinde fazlasıyla kaybolmuştu.

Jace hâlâ giyinikti, Bethany ise bütünüyle çıplak. Adamın kolları sıvanmıştı. Bethany bu görüntüden tahrik olmuştu. Dudaklarını yaladı ve aniden gerildi, korktu, heyecanlandı.

Adam kamçının ucunu sırayla onun göğüs uçlarının etrafında dolaştırdı. O deri kamçıyı dolaştırdıkça kadının göğüs uçları sertleşiyordu. Sonra kamçının ucunun aşağı doğru inmesine izin verdi, kadının karnına doğru. En sonunda da kadının bacakları arasındaki kıvrımlı yere dokundu.

Bethany inledi. Islaktı. Çok ıslak.

Nefesi hızlanmıştı. Gözlerini kapadı, bu türden hafif dokunuşlar karşısında tepkisini kontrol edemiyordu, yukarı doğru bedenini büktü. Kamçı zevk için de kullanılabilirdi. Tıpkı acı için kullanıldığı gibi. Aradaki karşıtlık kadını büyülemişti. Karşıt hissi denemeyi istemesine neden olmuştu. Tenine çarpan derinin sesini, vaat ettiği gibi tenine bırakacağı izi.

Jace'in izleri. Adamın, onun üzerindeki hakimiyetinin damgası. Ona sahip olduğunu işareti.

Tanrım, kulağa çok barbarca geliyordu. Aynı zamanda cazip. Sahip olunmak.

Korunmak.

El üstünde tutulmak.

Bethany, adam kamçının ucunu kıvrımlarına ve göbeğindeki tümseğe doğru kaldırdığında inledi.

Hiçbir uyarı olmaksızın adam kamçıyı çekti ve onun göğ-

sünün yanına vurdu, kamçının düz tarafı göğüs uçlarına ve etrafındaki hassas deriye gelmişti.

Ateş –ve şaşkınlık- Bethany'yi habersiz yakaladı ve kadın haykırarak topuklarının üzerinde sallandı. Bu insanın aklını allak bullak eden en güçlü histi. Acı. Ani keskinlik. Ama ardından göz yaşartan acı solarak yerini sıcak bir sızıya bıraktı. Garip bir biçimde bağımlılık yaratıyordu, çünkü kadın bir daha istiyordu. Canının yanmasını istiyordu çünkü arkasından ne geleceğini biliyordu.

Kadın çıldırmış mıydı? Adamın ona tekrar vurması için yalvarmak üzereydi.

"Göğüs piercing'i ile çok çekici olurdun," dedi Jace, boğuk bir sesle.

Bethany'nin duyduğu şaşkınlıktan gözleri yuvalarından fırlayacaktı. Jace, beraber olduğu kadınların vücudunda piercing olmasını hoş karşılayacak bir erkeğe benzemiyordu.

"Onları benden başka kimse görmeyecek," diye mırıldandı Jace. "Bizim ufak sırrımız. Ve onların sutyeninin altında olduklarını bilmek beni çıldırtacak."

Bethany evden koşarak çıkıp piercing yapan en yakın yere gitmek istedi.

"Yatağa geç," diye emretti adam. "Ellerin yatağın üzerinde, dizin ve popon yatağın kenarında olsun. Ne yaparsam yapayım, duruşunu sakın bozma. Hareket etmeyeceksin. Ancak istediğin sesi çıkartmaya iznin var. Duymak istiyorum. Kamçı tenine vurduğunda her bir çığlığı, her bir inlemeyi, her bir yutkunmayı duymak istiyorum."

Bethany ellerini yere koydu ve kendisini yukarı doğru itti, sabit durabilecek takatinin kalmadığını biliyordu. Duyduğu şehvetten dolayı öylesine sarhoş olmuştu ki. Dengesiz bir biçimde sallandı ve adam hemen onun düşmesini engellemek

için kolunu yakaladı. Sabit durabildiğinden emin olduktan sonra onu bıraktı ve Bethany yatağa doğru emekledi, aynen adamın anlattığı pozisyonu aldı.

"Şimdi, yanağını yatağa yasla, poponu kaldır, başını aşağı indir. Ellerini avuç içleri yatağa değecek biçimde başının ilerisine koy. Ve orada tut."

Bethany yavaşça başını alçalttı, durduğu pozisyonun kırılganlığından dolayı midesi kasılıyordu. Bu şekilde tamamen çaresizdi. Hiçbir savunması yoktu.

Onu şaşırtan bir biçimde adam önce bir adım geriye gitti, ardından hemen bulunduğu yere geri döndü. Bethany'nin ayak bileklerinden birini tuttu ve güçlü bir biçimde çekti. Sonra da bu bileğe bir ip dolamaya başladı. Bethany adamın ipin diğer ucunu ayak kısmındaki yatak başına bağladığını hissettiğinde, bacaklarını kımıldatamıyordu.

Aman Tanrım. Bütünüyle çaresiz olacaktı!

Adam uğraştığı ayak bileğiyle işini bitirdikten sonra diğerine geçti ve aynısını bu bileğe de uyguladı, ipi bu sefer yatağın baş kısmına bağladı.

Bethany adamın işini bitirdiğini düşünmüştü ama aksine adam yatağın diğer tarafına geçmişti. Bethany göz ucuyla baktığında onun daha fazla ip aldığını gördü.

Adam sessizce onun her iki elini de çekti ve başının hemen üzerine kolları bir V harfi oluşturacak biçimde koydu. Ardından ipi onun bileklerine doladı ve birbirine bağladı. Sonra ipi yere kadar uzattı ve ucunu yatağın çerçevesine bağladı, bu şekilde Bethany'nin vücudu iyice gerilmişti.

Bethany hareket edemez hale gelmişti. Adamın yapacağı her şeyi kabul etmekten başka şansı yoktu. Tek savunması *hayır* kelimesiydi ve onu kullanmamaya kesinlikle kararlıydı.

Bunu çok istiyordu. Jace'in şehvetinin tüm gücünü istiyordu. Daha fazla kendini tutmak yoktu.

Başını yana çevirerek adamı aradı, ama onu göremedi. Oysa adam oradaydı. Yakında. Onu hissedebiliyordu. İçinde tuttuğu gerilimi akıtacak bir çıkış aradı.

Birden sırtında gezinen kamçıyı hissedince inledi ve gerildi. Ardından acı yerini mutluluğa bırakırken gözlerini kapadı, kendini sıcak ve günah dolu bir zevke bıraktı.

"Konuş benimle, Bethany. Ne hissettiğini bilmek istiyorum. Hissettiğin her şeyi."

Bethany gözlerini açtı. Doğru kelimeleri ararken gözlerini kırpıştırdı. Nasıl bulabilirdi?

Yeni bir darbeyle sarsıldı.

"Anlat bana," diye tekrar emretti adam.

"Acıyor," dedi Bethany.

"Çok mu?"

Jace'in sesinde endişe vardı. Eğer kelimeyi söylerse duracağını vaat eden bir söz.

"Hayır."

Bethany'nin tepkisi ani olmuştu. İtiraz. Adamın durmasını istemiyordu.

"Acıyor ve sonrasında zevk veriyor," diye fısıldadı. "Çok güzel, benzersiz bir zevk. Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor. Acı, sadece acı. Ama zevk tarif edilemez. Ardından ne geleceğini bildiğim için acıya göğüs germemi sağlıyor."

"Ve bunu sana vermemi mi istiyorsun? Sana daha fazlasını mı vermemi istiyorsun?"

"Evet," dedi kadın soluk soluğa. "Lütfen. *Lütfen.*"

Jace onun acıyan yerlerini öpmek için eğildi. Dudakları, genç kadının vücudunu ürpertecek biçimde yumuşak tene

dokundu. Ardından geri çekildi ve sıra yine kamçıya geldi. Kadına istediğini veriyordu. Acı. Sıcak. Tenin altına erişip her bir kas ve ekleme yayılan bir ateş.

Baş döndürücü bir zevk kontrolden çıkmış bir yangın gibi vurdukça, kadın güçsüz düştü.

"Acıdan hoşlandın," diye fısıldadı Jace. "Sana acı vermeyi seviyorum. Sana zevk vermek, seni kamçının öpücüğü için kıvranırken görmek büyüleyici. Sana daha fazlasını verebilmek için yanıyorum."

Bethany içini çekti ve gözlerini kapatarak bir sonraki zevk dalgasını bekledi. Adam onu bir kamçı darbesiyle daha ödüllendirdi. Bu sefer daha sert.

"Bakalım ne kadarını kaldırabileceksin?"

Adamın sesi tarif edilemeyecek kadar seksiydi, kadının içindeki alevlerin yükselmesine neden oldu. Cehennem ateşi gibiydi, daha vahşice esti, tenini kavurdu, geçti. Bethany kımıldayamıyordu. Kaçamıyordu. Adamın tutsağıydı. Gönüllü tutsağı. Ve adam gücünü her gösterdiğinde, o zevk alıyordu.

Acı uçup gitmişti artık. Sadece zevkin en tatlı hali kalmıştı. Bethany'nin daha önce hiç hissetmediği kendinden kopma hali. Daha önce hiç kimse böylesine olağanüstü bir maceraya sürüklememişti onu.

Derken adamı içinde hissetti. Nefesini tuttu ve duyguların içinde kayboldu. Yanıyor, geriliyordu. Muhteşem bir şey içini dolduruyordu.

"İyi misin, bebeğim?" diye fısıldadı Jace.

Bethany yanıt vermedi. Veremedi. Vücutlarının birbirine kenetlenmesinin zevkini çıkardı.

Başlarda Jace yavaş hareket ediyordu ama sonra, ritmini buldu. Hareketleri daha da güçlendi. Onun darbelerinin gücüyle kadının bütün vücudu titriyordu.

Bethany'nin kendi vücudu üzerinde bir kontrolü yok gibiydi. Adam emrediyordu. Adam sahip oluyordu.

Jace derin bir inlemeyle bir hamle daha yaptı; içeri dışarı hareket etmeye devam ediyordu. Vücudu kadının vücuduna öyle sert çarpıyordu ki, ipler kadının bacaklarını geriyordu.

"Yaklaştın mı, Bethany? Benimle birlikte gelmeni istiyorum. Sensiz gelmeyeceğim."

Bethany'nin kalbi eridi. Bu gece Jace içindi. Onun istekleri ve şehveti için. Ama adam yine onun aldığı zevke odaklanmıştı. Bethany'yi çok zorlamadığından emin olmak için bir kez daha kontrol etti, onun iyi olduğundan emin olmak istedi.

Bethany'nin orgazmının ilk çırpınışları çok önceleri başlamıştı. Kendisini bıraksa çoktan gelmiş olabilirdi. Ama dişini sıktı ve adam ile beraber boşalma düşüncesiyle, hissi kendinden uzaklaştırdı.

"Yakınım," dedi zayıf bir sesle.

"Ne yapacağımı söyle bebeğim. Sana nasıl yardım edebileceğimi söyle."

"Sadece dokun bana," diye fısıldadı, Bethany. "Ve sert ol, Jace. Yumuşak davranma. Hızlı ve sert olmana ihtiyacım var. Seni daha derinimde istiyorum."

Adamın homurtusu odanın duvarlarında yankılandı, kadının bu basit sözleri onun kendi üzerindeki kontrolünün son zerresini de götürdü. Adam delirmiş gibiydi. Çıldırmış. Kadının istediği kadar sert ve hızlı bir biçimde abanmaya başladı.

Bethany'nin gözlerinde oda bulanıklaşmaya başlamıştı. Orgazmı gittikçe gelişti, gelişti ve imkansız denebilecek bir biçimde büyüdü. Ah tanrım, daha fazlasına dayanamayacaktı. Rahatlaması gerekiyordu ama patlama henüz gerçekleşmemişti. Hâlâ tırmanıyordu, daha yükseğe, daha yükseğe...

Bethany gözlerini sıkıca yumdu. Başının üzerindeki elleri, yumruk haline geldi. Bacakları kilitlendi; kendini tüketen bu ıstıraptan vücudunu kurtaracak rahatlamaya ümitsizce ulaşmaya çalışıyordu.

Adam tekrar yüklendi. Sert. Neredeyse vahşice. Evet, vahşiceydi. Her bir darbesi, kadının ciğerlerinin merhamet dilenene kadar nefessiz kalmasına neden oluyordu.

Bethany dişlerini birbirine kenetledi, başından ayak parmağına dek gerilmişti. Şimdi gelmeliydi. Ara vermeden daha fazla devam edemezdi.

Birden coşkun bir patlama yaşadı. Çılgınca. Güçlü. Vücudu aynı anda onlarca yere doğru savruldu. İnanılmaz gerilimin ardından bir anda yaşanan rahatlamaydı bu.

Bethany yatağa yığılmıştı, yanağı çarşafa değiyordu. Gözleri kapalı, vücudu gevşek bir biçimde, Jace vücuduna darbeler indirirken orada yatıyordu. Aşırı derecede duyarlıydı, öyle ki her bir hareket bir çeşit lezzetli ıstıraptı.

İnledi, Jace hâlâ onun derinliklerindeydi. Ardından kadın adamın ıslak bir nabız gibi içinde attığını hissetti.

Jace öne doğru eğildi, sıcak vücudunu kadına bastırıyordu. Onun sırtını öptü.

"Çok güzeldi," diye mırıldandı adam. "Bundan daha güzel bir şey görmedim, bugüne kadar."

Sonra Bethany'nin üzerinden kalktı ve uzaklaştı.

Bethany uykuya dalmış gibiydi, uyanıklıkla uyku arasındaki yerdeydi. Jace'in ellerini yeniden üzerinde hissettiğinde ne kadar zaman geçtiğinden emin değildi. Adam tekrar eğildiğinde, yine sertleşmişti. Bethany şaşırdı. Onun tahmin ettiğinden daha uzun bir süre geçmiş olmalıydı.

Adam onu yine istiyordu.

Bethany'nin elleri ve bacakları iplerin gerilimi yüzünden

sızlıyordu ama şikâyet etmedi. Jace onunla daha sonra ilgilenecekti. Adam onun sınırları konusunda çok uyumluydu ve bu noktaya gelinceye kadar olağanüstü sayılabilecek bir sabırla hareket etmişti. Bethany ona güveniyordu.

BÖLÜM XXVII

Jace, Bethany'yi uyandırmamaya dikkat ederek yataktan kalktı. Önceki gece onu çözdükten sonra banyoya taşımış, temizlemiş ve tekrar yatağına götürmüş, onunla ilgilenmişti. Zaten başı yastığa değer değmez, uyuyakalmıştı. Bu iyi olmuştu çünkü Jace'in Noel sabahı sürprizini hazırlaması için onun etrafta olmamasına ihtiyacı vardı.

Bethany'nin hiçbir zaman bir Noel ağacına sahip olmadığını duymak Jace'in içini acıtmıştı ama onu asıl üzen şey ise eve bir ağaç almaması olmuştu. İkisinin yuvasına. Bethany'nin sürekli zaman geçirdiği diğer eve bile bir ağaç almamıştı. Mia büyürken, hiç atlamadığı bir detaydı, Noel. Kardeşini her yıl Rockefeller Center'daki ağacın ışıklarını görmesi için dışarı çıkartırdı. Ama Mia büyüyüp de ayrı evlerde kalmaya başladıklarında Jace bir ağaç almak için uğraşmamıştı hiç. Tek başına yaşarken, ağacın bir anlamı yoktu bu yüzden Bethany'ye de bir ağaç almayı akıl edememişti.

Eve geldikten sonra, yaşadıkları sevişmenin ardından Bethany uyumuştu. Sonrasında Jace, Gabe, Ash ve Mia'ya ağaç ve süsleri alıp gelmeleri için çağrı bırakmıştı. Ardından

oturma odasını beraber sessizce süslemişlerdi. Jace, Bethany sabah oturma odaasına girdiğinde görebilsin diye, ağacın ışıklarını açık bırakmıştı. Onun yüzünü görmek için sabırsızlanıyordu. Daha da önemlisi, Bethany'nin bir daha asla ağaç olmadan bir Noel geçirmeyeceğine de yemin etmişti.

Jace şifonyere doğru ilerledi ve üst çekmeceyi çekerek, Bethany'ye aldığı hediyeyi çıkarttı. Yatağa döndüğünde, pencereden süzülen günün ilk ışıkları, odayı aydınlatmaya başlamıştı.

Şafağın solgun ışığında Bethany çok güzeldi. Saçları yastığın üzerine dağılmıştı, parmaklarını onun örtülerine geçirmişti. Onun yatağında. Ait olduğu yerde.

Jace tekrar yatağa girdi ve hediyeyi ikisinin ortasına koydu, bir dirseğinin üzerinde yükselerek kadını izlemeye başladı. Bekleyebilirdi. Bethany'nin gözleri uykulu ve mahmur bir biçimde uyanmasını seyretmeye bayılıyordu. Uykuyla bulutlanmış yüzünde bir gülümseme oluyordu. Her sabah bu şekilde uyanıyordu. Eski hayatından uzak geçirdiği her bir ana minnet duyuyormuş gibi.

Bethany'nin böyle bir hayat yaşamış olması, Jace'in canını acıtıyordu. Bu gerçeği silebilmek için her şeyi vermeye hazırdı. Ama geçmişi değiştiremezdi. Geleceği ise değiştirebileceğinden emindi.

Birkaç dakika sonra heyecanına daha fazla karşı koyamayarak parmaklarını kadının yüzünün yumuşak hatlarına değdirdi. Onun ipeksi teninin keyfini çıkardı.

Bethany'nin kirpikleri kımıldadı ve gözleri açıldı, bakışları hemen adamı buldu. Gözleri yumuşak ve çok güzeldi, bulutluydu ama sanki dünyanın en mutlu kadını oymuş gibi bakıyordu. Yüzünde böyle bir ifadeyle uyanan bir kadını hangi erkek istemezdi? O an başka hiçbir yerde olmayı tercih etmezmiş gibi bakan bir kadını?

"Mutlu Noeller," diye mırıldandı Jace onu öpmek için eğildiğinde.

"Mutlu Noeller," diye karşılık verdi Bethany.

"Sana bir hediye aldım. Şey aslında aldığım hediyelerden sadece bir tanesi."

"Jace, hediye almama konusunda anlaşmıştık."

Bethany'nin sesi son derece üzüntülü çıkmıştı, Jace'in göğsü sıkıştı. Kadını susturmak için parmağını onun dudaklarına götürdü.

"Hayır, sen öyle karar vermiştin. Ben böyle bir anlaşmayı seninle asla yapmadım," dedi kibarca.

"Ama benim sana verebileceğim bir şeyim yok," dedi Bethany, ağlamaklı.

Jace gülümsedi. "Dün akşam bana verdiğin şeyden sonra, bunu sen mi söylüyorsun?"

Bethany kızararak bakışlarını kaçırdı. Adam buna izin veremezdi. Parmaklarıyla kadının çenesini kaldırdı ve onu tekrar kendisine bakmaya zorladı.

"Bethany, sana verebileceğim her şeyden daha değerli bir şey verdin sen bana. Bana güvenini verdin. Bana kendini verdin."

Kadının yanakları pembeleşmişti ama gözleri duyduğu zevkten parlıyordu.

"Şimdi aç şu hediyeyi. Bunu sana ayrı olarak vermek istedim."

Bethany bağdaş kurup okurdu. Hediye kutusuna sanki kendisini ısıracakmış gibi baktı. Ardından üstündeki fiyongun ipini çekti ve kâğıdı yırttı. Kutuyu iki denemesinin ardından açabildi, ardından kutunun içinden ortasında büyük bir damla şeklinde elması bulunan çapraz örgülü deri bir gerdanlık çıkarttı.

Jace doğru mücevheri bulabilmek için çok zaman harcamıştı. Sadece bir kolye değildi. Bundan çok daha öteydi. Adamın hükümranlığının tuğrasıydı. Sahipliğinin bir işareti. Bir... tasma. Bunu kadına söyleyemezdi. Sonra. Bethany kendisini ilişkilerinde daha rahat hissettiği zaman. Şimdilik, Jace kolyenin ne anlama geldiğini biliyordu ve Bethany de onu takacaktı.

Adam, elmas gerdanlığa baktı. Hiçbir şeyin Bethany'ye layık olmadığını düşünmüştü. Bu rüstik deri tasarımı görene kadar. Kolyenin üzerine elmas damlayı oturtmuştu, bu sayede sıradan bir deri kolyeyi, seçkin ve pahalı bir hediye haline getirmişti. Kendisine ait olduğunu düşündüğü kadına yakışacak bir hediye haline.

"Jace, bu çok güzel," diye fısıldadı Bethany. "Takmama yardım eder misin?"

Jace gerdanlığı aldığında Bethany döndü ve sırtını adama sundu. Arkaya uzanarak saçlarını topladı. Adam kolyeyi onun boynuna göre ayarladı ve bağladı. Mükemmel olmuştu, kolye genç kadının incecik boynunu sarıyordu.

Aldığı tasmayı kadının boynunda görmek Jace'in vücudunun yeniden canlanmasına neden olmuştu. Kadın artık kendisine aitti ve tüm dünya bunu bilmeliydi.

"Bunu her zaman takmanı istiyorum," dedi kısık bir sesle. "Asla çıkartmayacaksın. Söz ver bana."

Bethany'nin gözleri irileşmişti, yüzü duyduğu mutluluktan dolayı aydınlanmıştı. "Söz veriyorum."

Adam onu dudaklarından uzun uzun öptü.

"Sabahlıklarımdan birini giy, böylece üşümezsin. Gidip şömineyi yakacağım, sen de geri kalan hediyelerini açarsın."

Bethany'nin dudakları mutsuz bir ifadeyle büküldü. "Keşke bana hediye almasaydın."

"Bulduğum her fırsatta seni şımartacağım gerçeğine alışman gerek. Sana Noel hediyesi almak, benim hediyem. Seni mutlu görmekse alabileceğim en güzel hediye. Seni hediyelerini açarken seyretmek, bu Noel'i geçirdiğim en güzel Noel yapacak."

Bethany kendisini adamın kollarına atarak onu şaşırttı. Adamı sırtüstü yatırdı ve yüzünü öpücüklere boğdu.

"Teşekkür ederim. Bunun benim için ne ifade ettiğini bilemezsin," diye fısıldadı.

Jace, Bethany'nin yüzüne düşen saçları düzeltirken, ona yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Benim için ifade ettiğin anlamdan daha büyük değildir. Bundan emin olabilirsin."

Sonra yerinde doğruldu. "Hadi, kalkalım. Oturma odasında seni bekleyen bir sürpriz daha var."

Bethany güldü, gözleri duyduğu heyecandan parlıyordu.

Jace ona sabahlıklarından bir tanesini uzattı, böylece Bethany üşümeyecekti. Adam onun giyinmesini istemiyordu çünkü Bethany ağacı ve hediyeleri gördükten sonra günü beraber yatakta geçirmeyi planlamıştı.

Kendisi pijamasını giydikten sonra kadının elini tuttu ve oturma odasına kadar ona eşlik etti.

Ağacın üzerinde parlayan yüzlerce beyaz ışığı ve altında duran hediyeleri gördüğünde Bethany olduğu yerde kalakaldı. Gözlerine yaşlar doldu.

Jace'e döndüğünde yüzünde şaşkınlık ve mutluluk bir aradaydı. "Bunu nasıl yaptın? Ah, Jace, çok güzel."

Jace onu kollarına aldı ve alnını öptü. "Mutlu Noeller, bebeğim. Şimdi git ve hediyelerini aç."

Bethany Noel sabahındaki bir çocuk gibi koşarak ağaca doğru gitti. Onun bunu daha önce hiç yaşamadığını düşününce Jace'in içi acıdı, ama aynı zamanda genç kadına bunu ilk yaşatan kişi kendisi olduğu için de mutluydu.

"O kadar güzeller ki açmaya kıyamıyorum," dedi Bethany sakin ve huzurlu bir ses tonuyla.

Jace güldü. "İşin eğlencesi paketleri olabildiğince hızlı yırtmakta."

Bethany'nin daha fazla bir şey duymasına gerek yoktu, hediye paketlerini yırtmaya başladı, açtığı her pakette duyduğu keyif daha da artıyordu. En beğendiği hediye, ayakkabılardı. Jace ona bir çift seksi, yüksek topuklu, parlak ayakkabı almıştı. Jace onu ilk kez alışverişe götürdüğünde bu ayakkabılar Bethany'nin en çok dikkatini çeken şeydi. Birçok ayakkabıya daha bakmış ama fiyat etiketlerine takılmıştı.

İkinci en sevdiği hediye ise, sütlüden siyaha dek uzanan farklı aromalara sahip bir sepet dolusu sıcak çikolata paketi olmuştu.

Bethany tüm hediyeleri açtıktan sonra kendisini adamın kucağına attı ve yere yuvarlandılar. Yine Jace'in yüzünü öpücüklere boğuyor, Jace ise sırt üstü yatmış kahkaha atıyordu.

Jace genç kadına baktı ve onun muhteşem gülüşünün, parlak gözlerinde yanan neşenin zevkine vardı.

"Söylemem gerek, bu geçirdiğim en güzel Noel," dedi yumuşak bir sesle.

"Hey, o benim repliğim," diye itiraz etti Bethany. "Hem bunu nasıl söyleyebilirsin? Ben sana hiçbir şey almadım!"

Jace başını salladı. "Tek istediğim şu an kollarımda. Sana sanki dünyaları vermişim gibi bana bakıyor ve gülüyorsun. Bundan daha iyi bir hediye olamaz, bebeğim."

BÖLÜM XXVIII

Bethany, Jace yatak örtüsünün altından sıyrılırken uyandı. Jace eğilip onun alnını öptü. "Sen uyu, birtanem. Bugün işe gitmem gerek. Sen burada kalabilirsin," diye mırıldandı.

Bethany, yatak örtüsünü göğüslerini kapatacak biçimde çekti ve doğruldu. Örtünmeye çalışması saçma bir durumdu. Noel'in büyük bir bölümünü çıplak geçirmişti. Jace'in kollarında. Her ikisi de derin bir uykunun kollarına düşene kadar sevişmişlerdi.

Ama şimdi utangaç ve biraz da gergindi. Eli boynundaki, adamın verdiği gerdanlığa gitti ve parmak uçlarıyla elmaslardan oluşan çizgiyi takip etti.

Jace yokken, koca günü onun dairesinde geçirmek Bethany'ye kendini rahatsız hissettirecekti. Orada hiç eşyası yoktu. Orası Jace'in eviydi. Tipik bir bekar eviydi. Görünüşü ve kokusu erkeksiydi. Bethany her ne kadar uzun zamandır kendi evinde kalmıyor olsa bile, orası en azından feminendi. Orada rahattı. Sonunda bir şeylerin kendisine ait olabileceğini hissettiriyordu.

"Aslında sen işe gideceksen ben de evime giderim diye düşünmüştüm," dedi alçak sesle.

Jace kaşlarını çattı ama hemen kendini toparladı. "Şayet istediğin buysa. Ben de ofiste işimi bitirdikten sonra sana gelirim. İstersen geceyi orada geçiririz."

Bethany başını salladı. Onun kendisine ait bir evi olsa da, buluştukları ilk günden beri bir geceyi bile ayrı geçirmemişlerdi. Jace'in işte geçirmek zorunda olduğu zamanlar hariç, ikisi de birbirlerinden ayrılamıyorlardı.

"Eğer istersen işe giderken seni de bırakayım?"

"Geç kalmaz mısın?"

Jace gülümsedi. "Ben patronum, unuttun mu? Canım ne zaman isterse o zaman giderim."

"Tamam, bundan hoşlandım."

"Bana beş dakika duş için izin ver, sonrasında tamamen sana aitim."

Bethany adamın çıplak halde banyoya gidişini izledi, tüm o erkeksi güzelliği, sert hatları gözler önündeydi. Saçları, sonsuz saatler boyunca sevişmekten karışmıştı, bu onu sadece daha da çekici yapmıştı.

Jace kapının girişinde durdu ve arkasına baktı, gözleri sanki kadının düşüncelerinin nereye doğru gittiğini bilirmiş gibi ateşle parıldıyordu. Sonra gülümsedi.

Bethany'nin nefesi kesilmişti çünkü adamın gülümsemesi sıradışıydı. Pek sık gülümsemiyordu. Nerdeyse her zaman ciddiydi. Derin. Ama ne zaman gülümsese, Bethany nefes alamıyordu.

Jace banyoda gözden kaybolduğunda, Bethany yatakta doğruldu. Adam nedense banyo kapısını açık bırakmıştı. Bir yenilik? Genç kadın dudaklarını yaladı, ağzı aniden kurumuştu.

Eğer beraber duş yaparlarsa işleri yarı zamanda biterdi. Veya bitmezdi? Çünkü o zaman iş duştan bambaşka yerlere doğru gidecekti.

Bu da kesinlikle kötü bir şey değildi.

Aksine çok çok iyi bir şey olabilirdi.

Bethany örtüleri bir kenara fırlatıp, yataktan kalktı, yatağın sıcağından uzaklaştığında hafifçe ürperdi.

Bir an kararsızlık geçirdi, gözlerini banyo kapısına çevirip duşun sesini duymayı bekledi. Birkaç dakika sonra suyun sesi geldi ve Bethany usulca kapıya doğru yürüdü.

Adamın duşakabini kocamandı. İki kişi için fazlasıyla büyüktü. Hatta belki üç. Tamamen camdı ve duvarlarında birden fazla küçük, yukarıda da bir tane büyük duş başlığı vardı. Buğulanmış camda adamın hatları belli oluyordu, Bethany onun yıkandığını görebiliyordu. Adamın elleri aşağıya doğru iniyor, iniyordu.

Bethany duşun kapısını açtı ve daha fazla cesaretini kaybetmeyi göze almadan içeri girdi. Jace'in gözleri açıldı, bir eliyle önünü kavramıştı. Şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı ama şaşkınlığı çabucak şehvete döndü.

Gözleri neredeyse saydamlaştı ve eli organının üzerinde gidip geldi. Sertleşmesi iki saniye sürmüştü. Bu bile Bethany'nin onun kendisini duşta istemeyebileceğine dair şüphelerini gidermeye yeterdi.

"Bu benim işim," diye mırıldandı Bethany, elini onun erkekliğinin üzerine kaydırarak.

"Şüphesiz," dedi Jace.

Sular adamın sırtına damlıyor ve muhteşem vücudundan aşağı süzülüyordu. Saçı ıslanmıştı, Bethany onun saçlarının tahmin ettiğinden daha uzun olduğunu fark etti. Suyun ağırlığıyla saçlar düzleşmiş, tek bir bukle dahi kalmamıştı.

"Çok güzelsin," diye fısıldadı Bethany, vücutları birbirlerine değecek kadar adama yakınlaşırken.

Adamın vücudu gerildi, bakışları sertleşti ve koyulaştı. Vücudunu vücuduna yapıştırdı.

"Güzel olan sensin, Bethany. Sana bakmaktan asla sıkılmam."

Gülümsedi ve adamı öpmek için ayak uçlarında yükseldi.

"Daha önce duşta hiç seks yapmadım," dedi boğuk bir sesle.

"O zaman bu eksikliği bir an önce gidermemiz gerekiyor."

Bethany, adamın vücudu üzerinden kayarak aşağı eğildi, su üzerlerine akıyordu. Bakışlarını önce adamın gözlerine, sonra da giderek daha sert okşadığı kasıklarına çevirdi.

Tıpkı bir sus işareti gibi dudaklarını adamın erkekliğine değdirdi, dili alt kısımdaki hassas deriyi taciz etmek için yuvarlanıyordu. Su damlacıkları diline çarpıyor, adamı daha da derinlere emerken ağzına doluyordu.

İşkence gören bir adamın çığlığına benzer bir ses duşta yankılandı, adam elini kadının saçlarına götürdü ve ıslak saçlarını yanlarından kavradı.

Yüz hatları sertleşmişti, şakağında ve ağzının kenarlarında çizgiler belirmişti. Bethany onun göğsünün inip kalktığını görebiliyordu.

Biraz daha kuvvet uygulayarak, adamı çok daha derinlerine aldı, şimdi onunla küstahça sevişiyordu.

Jace ellerini uzatıp onun yüz hatlarını okşadı. Adamın dokunuşu genç kadının kalbinin sıkışmasına neden olacak kadar sonsuz bir şefkate sahipti.

Adam, Bethany'nin bağımlılığıydı. Her şeyin yerini alabilirdi. Adamla birlikteyken geçmişteki hayatında edindiği hayatla başa çıkma yöntemlerine ihtiyacı yoktu. Adam onun dayanak noktasıydı. Sadece onun için üretilmiş seks hapıydı. Belirsizliğin hakim olduğu dünyadaki güvenli yerdi.

Bir bağımlılıktan kurtulup, diğerine mi saplanıyordu?

Bu düşünce Bethany'nin beyninde kök saldı ve bir an du-

raksamasına neden oldu. Ama umursamadı, geçmişte yaşadıklarının bugün Jace ile sahip oldukları şeyi mahvetmesine izin vermeyecekti. Artık geçmişte yaşamayı bırakmıştı, öyle değil mi? Jace ona yeni bir hayat vermişti. Ne yaşanırsa yaşansın, ne kadar sürecek olursa olsun, onu beraber yeni ve el değmemiş bir başlangıç yaptıklarına inandırmıştı. Ne yaşadığın değil, ne yaşayacağın önemliydi.

Jace'in Noel'de verdiği hediyelerden de öte Bethany'nin almayı umabileceği en güzel hediye buydu.

Bir kez daha adamı derinliklerine aldı, adama karşı olan hisleri davranışlarına yansımıştı. Adamın bunu görebilmesini, ona verdiği şeyi hissedebilmesini umuyordu. Kendisinin ona verebileceği tek şey buydu. Sadece bunun yeterli olmasını dileyebiliyordu.

Jace'in kadının yüzünü tutan elleri sertleşmişti. Ardından ellerini sert bir biçimde aşağı, onun kollarının altına kaydırdı. Bethany'yi kaldırdı. Dudakları birbirlerini nefessiz bırakan, sıcak bir çarpışma halinde buluştu. Sonra onu kavradı ve banyo duvarına yasladı.

"Bacaklarını dola bana," diye kükredi.

Bu sert emir, Bethany'nin omuriliği boyunca titreşimler yaydı. Karnı kasıldı ve midesinde kelebekler uçuşmaya başladı. Bacaklarını adamın sırtında birleştirdi, adam yüklendi ve tek bir hamleyle onun derinliğine erişti.

Jace onun vücudunu duvara yapıştırıp ardı ardına darbelerde bulunurken, Bethany adamın boynunu emdi. Adamın elleri her yerde gibiydi, dudakları kadını şehvetten delirtmek üzereydi. Bethany'nin boynunda adamın hükümdarlığının izi kalacaktı. Ama o daha fazlasını istiyordu. Daha fazla güç. Daha fazla acımasızlık.

"Daha fazla dayanamam, bebeğim.," dedi Jace sert bir bi-

çimde, sesi hırıltılıydı. "Ne kadar yakınsın? Gelmeni istiyorum"

"Az kaldı," diye inledi Bethany.

"Güzel. Gel hadi."

Jace şimdi kadına yükleniyor, onu duvara mıhlıyor, daha da derinliklerine iniyordu. Uyguladığı güç zorlayıcıydı, Bethany kendisini hırpalanmış ve sarsılmış hissediyordu.

O bu adama aitti.

Kasıkları titredi, tüm vücudu sarsıldı. İhtiras yükseldi, keskin ve köşeliydi. Aşırı güçlüydü. Ruh hali onu sağır eden bir kreşendoya dönüştü. Kulaklarında bir kükremeye... Kalp atışları hızlandı. Vahşi bir çığlık attı ve adamın zafer çığlığı onun bağırışlarına katıldı.

Jace ona, sıkıca sarıldı, sarf ettiği çabadan göğsü inip kalkıyordu. Kadının boynunu öptü. Ardından dudaklarını, nefesleri birbirlerine karıştı.

Bethany suyun hâlâ üzerlerine aktığını güçlükle fark etti. İçerideki buhar boğucuydu, nem o kadar fazlaydı ki nefes alıp vermek güçleşmişti.

"Tanrım," diye mırıldandı Jace. "Beni delirtiyorsun, Bethany. Hareket edecek halim kalmamışken, ben duşumu nasıl tamamlayıp işe gideceğim?"

Bethany, adamın ensesine bastırdığı dudaklarıyla güldü ve ıslak duvarda kayıp titreyen bacaklarının üzerinde durdu.

"Sanırım, seni yıkama işini benim tamamlamam gerekecek," diye mırıldandı.

"Hayatta olmaz," dedi Jace neşeyle. "Saçını yıkayacağım ve ardından seni banyodan kovacağım. Şayet elini bir kez daha bana sürecek olursan, bu duştan hiçbir zaman çıkamayacağız."

Bethany onun çenesini öptü. "Benim yerime saçlarımı yıkamak isteyen bir adamla asla tartışmayacağım."

BÖLÜM XXIX

Jace'in arabası Bethany'nin evinin bulunduğu binanın önüne geldiğinde, adam, genç kadının arabadan inmesini istemiyormuş gibi davranmıştı. Onu öpmek için eğilmeden önce uzun bir süre elini tutmuştu. Vahşice öpmüştü. Hükmedercesine. En sonunda onu bıraktığında Bethany nefes almak için mücadele vermek zorunda kalmıştı. Jace'in ise gözleri parlıyordu; bakışları parlıyordu, arzusu uyanmıştı.

"İşim bittiğinde gelirim."

Bethany başını salladı ve kapısını açtı.

"Dikkatli ol. Yağmur çiseliyor. Islanmanı istemiyorum."

Bethany gülümsedi. "Azıcık yağmurdan kimseye zarar gelmez, Jace."

"Hava hâlâ soğuk. Bir an önce içeri girmeni istiyorum, böylece hasta olmazsın."

Bethany adamı öptü ve onun istediği gibi arabadan çıkıp, apartmanın girişine doğru hızla ilerledi, yürürken yağmur damlalarından kaçıyordu. Dudaklarından bir kahkaha döküldü ve kahkahasının ne kadar mutlu ve aydınlık duyulduğuna hayret etti. İçeri girdiğinde arkasına baktı ve Jace'in arabasının trafiğin içine karıştığını gördü.

Adını duyduğunda kapıyı itip dairesine çıkmak üzereydi.

Kaşları çatıldı. Döndüğünde, kendisinden birkaç metre uzakta duran Jack'i görerek şaşırdı. Adam ıslak ve kirliydi, elinde sadece yırtık çantası vardı.

"Jack!"

Adamın adı Bethany'nin ağzından bir fısıltı halinde çıkmıştı. Bir kez daha soğuk yağmurun altına çıkarak adama doğru hızla ilerledi.

"Jack, burada ne yapıyorsun?" diye sordu. "Ne kadar zamandır burada dikiliyorsun?"

"Ne zaman döneceğinden emin değildim. Kapıcıya dün evini aramasını söyledim ama evde değildin. Seni yakalamak umuduyla buralarda takıldım."

"Ah, Jack, çok üzgünüm." Bethany suçluluk duygusuna kapıldı. O, mutlu bir şekilde Jace ve ailesiyle beraber Noel'i kutlarken, Jack buraya gelmiş ve onu soğukta beklemişti. Uyuyacak bir yeri bile yoktu.

"Üzgün olmanı gerektirecek bir durum yok, Bethany. Şayet uygun değilsen, daha sonra da gelebilirim..."

"Hayır!" dedi Bethany yüksek bir sesle. "İçeri gel. Soğuktan uzaklaşman lazım. Geleceğinden haberim yoktu. Bilseydim, burada olurdum."

Adamı kolundan tuttu ve apartmanın girişine doğru sürükledi. Kapıcıyla karşılaştıklarında, çenesini kaldırdı ve kapıcının yargılayıcı bakışları karşısından Jack'i cesaretlendirdi.

"Bu Jack. Benim kardeşim. Ona anahtar veriyorum. Geldiğinde ben burada yoksam, eve girmesine izin verin."

Kapıcı saygılı bir biçimde başını salladı. "Elbette Bayan Willis."

Bethany aceleyle Jack'i asansöre götürdü ve adamın asansörün içini sırılsıklam yaptığını gördüğünde irkildi. Jack tit-

riyordu ve Bethany'nin onu en son gördüğünden beri daha da kilo vermiş görünüyordu. Bir şeyler yemiş miydi acaba?

Bethany onunla daha yakından ilgilenmeliydi. Kendisinin artık pek çok şeyi vardı ve Jack'in hâlâ sokaklarda olduğu düşüncesi onu öldürüyordu. Hele ona kalabileceği bir yer ve yiyecek bir şeyler bulabilme imkânı varken.

"Güzel yer," diye mırıldandı Jack, eve girdiğinde.

"Evet, öyle. Banyoya git ve sıcak bir duş al. Sana Jace'in kıyafetlerinden bir şeyler ayarlayacağım. Üzerine büyük geleceklerdir ama en azından kuru ve sıcak tutar."

Jack'in yüzüne yine aynı çarpık gülümseme yerleşmişti.

"Jace, sana bütün bunları ayarlayan adam mı?"

Bethany gülümsedi. "Evet. O iyi bir adam, Jack. En iyisi. Ben... mutluyum."

Jack onun yanağına dokunmak için elini uzattı. "Sevindim, Bethany. Mutlu olmayı hak ediyorsun."

"Sen de öyle," dedi Bethany.

"Olanlar için çok üzgünüm. Senin dahil olmanı istemezdim."

"Biliyorum," dedi Bethany yumuşak bir sesle. "Şimdi git. Duşa gir. Ben de sana yiyecek bir şeyler ayarlayayım. Tamam mı?"

Jack banyoya girdiğinde Bethany, Jace'in evde bıraktığı kıyafetlerden bir kot ve bir de tişört seçti. Bir çift çorap buldu, Jack'in ayaklarının sıcak olmasını istiyordu. Ayakkabı. Ona yeni ayakkabı almalıydı. Şu anda giydiği ayakkabılar eski püsküydü, derisi soyulmuştu ve her yanı delik içerisindeydi. Soğuğa karşı koruma sağlayamazdı.

Bethany kıyafetleri Jack'in bulabileceği bir yere bıraktıktan sonra mutfağa döndü.

Biraz pastırma, yumurta, biraz dana eti ve peynir çıkarttı.

Omlet hem çabuk olurdu hem de protein bakımından zengindi. Genç kadın yemek hazırlayarak oyalandı, Jack, Jace'in kıyafetleri içerisinde tekrar göründüğünde, tabak hazırdı.

"Meyve suyu mu, süt mü?" diye sordu Bethany, Jack taburelerden birini çekerken.

Jack kıkırdadı. "Fark etmez. Ne olursa içerim."

Bethany biraz düşündükten sonra iki tane bardak aldı, birine süt, birine meyve suyu doldurdu. Fazladan beslenmek adama kesinlikle zarar vermezdi.

"Fazla kalamayacağım," dedi Jack. Çoktan omlete girişmişti. Bethany, onun en son ne zaman düzgün bir şeyler yediği düşüncesiyle içinin burkulduğunu hissetti. "Seni görmem gerekti. Sadece seni görüp çantamı burada bırakmak istedim, eğer uygunsa?"

"Elbette, uygun," dedi Bethany. "Ama neden kalamıyorsun?"

"Geri döneceğim. İlgilenmem gereken bazı şeyler var ve çantamı yanıma almak istemiyorum. Dışarıda çalınabilir. Nasıl olduğunu bilirsin. Dışarıda her zaman biri başka birisinin sahip olduğu şeyi ister."

Jack'in tavırları anlaşılmazdı ve bu Bethany'yi rahatsız etti.

"Çantada ne var?"

Jack onun sorusunu duymazdan geldi ve elini cebine götürdü. Cebinden bir ilaç şişesi çıkarttı. Bethany'nin midesi düğümlendi.

"Bunları sana aldım, Bethy. Bazen bunlara ihtiyaç duyduğunu biliyorum."

Adam ilaç şişesini tezgahın üstünde ileri doğru sürerken, Bethany'nin kalbi hızla çarpmaya başlamıştı.

"Hayır, Jack." Başını son derece sert bir biçimde salladı. "Artık bunu yapmıyorum. Bunu biliyorsun. Bir daha geri dönemem. Asla."

"Eğer ihtiyaç duyarsan buradalar."

"Nasıl aldın onları?" diye sordu Bethany, içindeki korku büyüyordu. "Parasını nasıl ödedin? Tekrar borç aldığını söyleme bana."

Jack ona baktı ve omletinin son lokmasını da yuttu. "Borç almadım. Birisinin bana iyilik borcu vardı. O buldu."

Kadın gözlerini kapadı. "Jack, bunu yapmaya devam edemezsin. Senin için iyi olmadığını biliyorsun. Yaşamak için iyi bir yol değil. İlaç kullanmanı da istemiyorum. Bunun üstesinden gelebilirsin. Bu şekilde olmasına gerek yok."

Adamın bakışları sertleşti. "Bizim yaptığımız, yaşamak değil. Biz hayatta kalmaya çalışıyoruz, Bethy, biz yaşamıyoruz. Bunu biliyorsun. Ve bazen de haplar hayatta kalma mücadeleni az da olsa kolaylaştırabiliyor. Bunun yanında, senin hayatın iyiye doğru gitti, ama benimki hâlâ aynı."

"Bu doğru değil," diye itiraz etti Bethany. "Benim olan şey senindir. Bunu biliyorsun."

Jack başını iki yana salladı. "Yeni erkek arkadaşının, beni ortalarda görmek isteyeceğine inanıyor musun gerçekten? Bir düşün, Bethy. Hangi adam, kız arkadaşının evsiz kardeşini ister? Bu kadar nahif olamazsın."

Acı göğüs kafesinde infilak ederken, Bethany nefessiz kaldı. "İkinizin arasında bir seçim yapmayacağımı biliyorsun. Biliyorsun ki bunu asla yapmam. Seni seviyorum, Jack. Her şeyi sana borçluyum. Bunu unutmayacağım. Şayet Jace bunu kabul etmezse, onunla beraber bir geleceğimiz olmaz."

Jack tezgahın üzerinden uzandı ve ellerini genç kadının ellerinin üzerine koydu. "Aptal olma, canım. Benim yüzümden, sahip olduğun şansı bir kenara atma. Güzel bir şeyler yapma şansın var, bunu mahvetme."

Bethany'nin gözleri yaşlarla doldu. "Seni öylece unuta-

mam. Öyle biri değilim. Gerçekten sen sokaklarda yaşarken, benim burada kendime yeni bir hayat kurup yaşayabileceğimi düşünüyor musun? Eğer böyle bir şey yapabileceğimi düşünüyorsan, beni hiç tanımıyorsun demektir."

Adamın bakışları yumuşadı. "Sen bu dünyada sevdiğim ve beni seven, tek insansın. Bu yüzden, senin için en iyisinin gerçekleşmesini istiyorum. Bunu benim için yap, lütfen, tamam mı? Sadece birkaç saatliğine çantamı burada bırakmaya ihtiyacım var. Ardından döneceğim. Belki beraber akşam yemeği yeriz. Yemek pişirebileceğin ve içinde herkes gibi bizim de normal insanlar gibi davranabileceğimiz bir yere sahip olsak ne güzel olurdu diye düşünürdüm, her zaman."

Bethany başını salladı, kalp atışları hâlâ damarlarını çekiçle dövüyordu. Jace'i arayacaktı. Geceyi iptal ederse, Jace bunu anlardı. "Bir şeyler pişirebilirim. Ne istediğini söyle. Emin ol evde malzemem var."

"Ne pişirmek istersen. Her şeyi yerim. Şaşırt beni."

Bethany adamın elini sıktı. "Burada olduğun için mutluyum. Gerçekten. Senin için çok endişelendim."

"Benim için endişelenmemeliydin, canım. Başımın çaresine bakabileceğimi biliyorsun."

Jack elini çekti ve tezgahın üzerindeki her iki bardağı kafasına dikti. "Gitmem lazım. Halletmem gereken bir iş var. Karanlık olmadan gelmeye çalışacağım."

"Dikkatli ol," dedi Bethany, yalvarır gibi.

Jack güldü. "Her zaman. Yemek ve kıyafetler için teşekkürler. Çantamı yatak odasında bıraktım. Sonra gelir alırım, tamam mı?"

Bethany başını salladı ve adamın geldiği gibi hızla gidişini izledi. Ardından bakışları adamın bıraktığı şişeye takıldı, şişeyi kaptığı gibi dolaplardan bir tanesine attı.

Endişe ve gerginlikten midesi bulanıyordu. Jack neye bulaşmıştı?

Saatine baktı ve Jace'in ona kullanması için bıraktığı paraların durduğu çekmeceye gitti. En yakın marketin nerede olduğundan emin değildi ama kapıcıya sorabilirdi. Yürüme mesafesinden uzakta olmadığını umuyordu. Hava felaketti ve taksiye para harcamak istemiyordu.

Kafasında olasılıkları çoktan gözden geçirmişti. Muhteşem bir yemek pişirecekti. Jack'in en sevdiği yemekleri yapacaktı. Ayrıca adamın yanında götürmesi için sandviç de hazırlayacaktı çünkü onu kalmaya ikna edemeyeceğini biliyordu. Adamın çantasında saklayabileceği, bozulmayan yiyeceklerden de alabilirdi, en azından böylece Jack'in birkaç günden fazla idare edebileceği yiyeceği olurdu.

Birkaç banknot ayırdı ve kotunun cebine koydu. Ardından kapıcıya yemek için alışveriş yapabileceği en yakın yerin nerede olduğunu sormak için aşağı indi.

Bethany taksi ücretini ödedikten sonra arabadan indi ve ellerindeki poşetlerle dairesinin bulunduğu binaya doğru hızlı adımlarla yürüdü. Kapıcı ona taksi tutmasını tavsiye etmiş, o da artan yağmuru görünce ikna olmuştu. Ahmak ıslatandan, sürekli bir sağanak yağışa çevirmişti yağmur. Alışveriş sonrası elinde poşetlerle yakalanmak isteyeceği türden bir hava değildi.

Kapıyı açıp içeri girdiğinde, oturma odasında Jace'i görünce dondu kaldı. Adamın ifadesi karanlık ve korkutucuydu. Bethany elindeki poşetleri mutfak tezgahına bırakamadan Jace onun üzerine geldi.

"Hangi cehennemdeydin?" diye sordu adam.

Bethany bakışlarını alışveriş poşetlerine çevirdi.

"Ben-ben alışverişteydim."

"Bana söylemek istediğin başka bir şey var mı?"

Jace'in sesindeki suçlama can acıtıcıydı. Ne düşünüyordu ki?

Onu aldattığını mı düşünüyordu? Gizlice çıkıp sevgilisiyle buluştuğunu mu? Bethany ne düşüneceğini bilemedi.

Jace, öfkeli bakışını tekrar ona yöneltmeden önce, genç kadının elinden poşetleri kaptı ve tezgahın üzerine gürültülü bir biçimde koydu.

Bethany'nin aklı durmuştu. İçgüdüsel bir hareketle geriye doğru bir adım attı.

"Sana zarar vermeyeceğim, lanet olsun."

"Neden bu kadar öfkelisin?" diye sordu Bethany. "Sadece markete kadar gitmiştim. Sadece bir saatliğine gittim."

"Sence bu olanlar, senin markete gitmenle mi ilgili?"

Adamın ses tonunda kuşkucu bir hâl vardı.

"Başka ne düşünebilirim? Saçmasapan davranıyorsun, Jace. Tanrı aşkına, alışveriş yapmak için çıktım."

"Başka türlü deneyelim öyleyse. İşte önemli bir toplantıdaydım. Kaden aradı ve senin bir ziyaretçin olduğunu bildirdi."

Bethany'nin duyduğu şaşkınlıktan ağzı açık kaldı. "Kaden benim evimde biri olduğunu nereden bilebilir? Artık beni korumuyor olması gerekmiyor mu?" Neler olduğuna dair bir fikri oluşmaya başladığında, gözleri kısıldı. "Bana hâlâ güvenmiyorsun." Bu sözleri söylemek onu neredeyse öldürüyordu. Ve bu gerçekti. Jace öfkeden kuduruyordu ve onu izlemesi için o adamları tutmuştu. "Kaden beni korumak için burada değildi, beni gözetlemek için buradaydı."

"Görünen o ki, iyi bir nedenim varmış," diye parladı Jace.

Bethany'nin içindeki umut ölmüştü. Acı dolu bakışlarını

adama çevirdi, duyduğu acı kelimelerin ötesindeydi. "Jack buradaydı. Ama zaten sen bunu biliyosun."

"Evet, Jack." Jace bu ismi adını tükürürmüş gibi söylemişti. "Burada ne arıyordu?"

Bethany'nin kaşları çatıldı ve bu sefer adımını ileri doğru attı, duyduğu öfkeden yüz hatları gerilmişti. "Beni görmeye geldi. Noel'de buraya gelmiş ama seninle olduğum için burada değildim. Noel'i yalnız geçirmek zorunda kalmış. Aç. Sıcak bir yeri olmadan. Yalnız başına, Jace. Sokaklarda. Sana ne kadar harika bir Noel olabileceğini anlatmama gerek yok sanırım."

"Burada olduğunu nereden biliyor?" diye üsteledi Jace.

Bethany gözlerini kırpıştırdı. "Adresi ben verdim."

"Bunu ne zaman yaptın?"

Bethany'nin yüzü kızardı. "Onu görmeye gittiğim gün."

"Onu buraya sen davet ettin?"

Bethany başını salladı. "Elbette."

"Ne halt etmeye yaptın bunu?"

"Senin derdin ne?" diye çıkıştı Bethany. "Bu eve insanları davet etmek için iznim yok mu? Ben mi yanlış anladım, benim kullanmam için değil mi burası? Yoksa sadece onayını aldığım amaçlar için mi kullanabilirim?"

"Senin neredeyse ölümüne neden olacak birini buraya davet ettin. Onun yüzünden saldırıya uğradın. Onunla işin olmamalı."

Bethany'nin kanı yüzünden çekildi. "Beni incitecek herhangi bir şeyi bilerek yapmaz. Beni incitecek hiçbir şey yapmaz."

Jace'in yüzünde tiksintiye benzer bir ifade belirdi.

"Gerçekten mi, Bethany? Buraya hangi amaçla geldiğini düşünüyorsun?"

Bethany, adamın ses tonunu beğenmemişti. İfade ediş biçimini. Bu yüzleşmenin hiçbir anını sevmemişti. Adam çok öfkeliydi. Bethany'nin de midesi rahatsızlık hissiyle düğüm düğüm olmuştu.

"Beni görmeye geldi," dedi kısık bir sesle. "Açtı ve üşümüştü. Ona yiyecek bir şeyler hazırladım. Ona akşam yemeği hazırlamak için de alışverişe çıktım."

Jace kanepenin arkasına uzandı ve Jack'in sırt çantasını çekti. Çanta parmaklarının ucunda sallanıyordu, adamın gözleri duyduğu öfkeden buz gibiydi.

"Gelmesinin tek sebebi bu muydu? Nerede şimdi?"

"Neyi ima etmeye çalıştığını bilmiyorum. Halletmesi gereken işleri olduğunu söyledi. Çantasını burada bırakmak istedi çünkü çalınmasından korkuyormuş. Dışarısının nasıl olduğunu bilmiyorsun. Şayet biri bir şeye sahip olduğunu görürse, onu senden alır. Almak için seni bıçaklarlar, döverler, öldürürler. Beş dolar için cinayete kurban gidebilirsin."

"Ah, birilerinin bunun içindeki şeyler için onu öldürebileceğinden şüphem yok," diye çıkıştı Jace.

Çantayı çekti ve Bethany'nin içini iyice görebilmesi için ağzını sonuna kadar açtı. Bethany irkildi ve dengesini kaybetti, tekrar dengesini bulabilmek için mutfak tezgahına tutunmak zorunda kaldı.

Haplar. Bir sürü hap. Reçeteli ilaçlar. Esrara benzer ve onun adını dahi bilmediği bir sürü şey daha vardı ama hepsi kötüydü. Gerçekten kötü.

"Bunu senin yatak odanda buldum," dedi. "İçindeki bu boklarla birlikte. Çantasını burada bırakabileceğini söylerken içinde ne olduğunu bilmediğini umuyorum."

"Bilmiyordum," diye fısıldadı Bethany.

"Tanrım, Bethany. Seni daha ne kadar kullanmasına izin

vereceksin? Seni birisi öldürene kadar mı? Uyanıp da gerçeği görebilmen için daha ne kadar zaman geçmesi gerekiyor?"

"O beni incitmez!" diye bağırdı Bethany. "Yeter artık, sus!"

Jace çantayı kanepenin arkasına fırlattı, öfkesinden tüm vücudu titriyordu.

"İstemiyorum. Onu burada istemiyorum. Benim tasmamı taktığın müddetçe, benim korumam altındasın. Buraya gelmesine izin vermiyorum, Bethany. Ya bunu ona sen söylersin ya da ben bir dahaki sefere yalnız gelemem. Polisi de getirir, onu tutuklatırım. Bunun seni öfkelendirmesi umurumda bile olmaz. Benim tek endişem sensin. Sana saygı duymayan ve seni bu işe alet eden bir insan da umurumda olmaz."

"İkinizin arasında bir seçim yapmayacağım," diye bağırdı Bethany. "Yapmayacağım! Anlamıyorsun. Ona sırtımı dönemem. Dönmeyeceğim!"

"Öyle olsun, o zaman," dedi Jace, acımasız bir sesle.

"Öyle olmak zorunda değil. Neden biraz rahat vermiyorsun, bunu Jack ile halledebilirim? Neden bana hiç güvenmiyorsun?"

"Güvenmediğim sen değilsin," dedi Jace, onun da sesi en az Bethany'ninki kadar yüksek çıkmıştı. "Lanet olsun, Bethany, kafanı kullan. Bunlarla yakalansaydın, başına neler gelirdi, hiç düşündün mü? Hapse giren sen olurdun, pek değerli Jack değil. Suçu üzerine sen alırdın, peki bu bir şeyi değiştirir miydi?"

Bethany başını itiraz edercesine salladı. "Hayır. Hayır! Sadece git, Jace. Bununla ben ilgilenirim. Sen git."

"Burasının benim evim olduğunu unutuyorsun," dedi adam.

Kadının yüzü daha da beyazlaştı, vücudu parmak uçlarına kadar uyuştu. Arkasını döndü ve kapıya doğru başını dik tutarak yürüdü.

"Bethany, dur."

Bu bir emirdi. İlk defa uymayacağı bir emir. Adamın arkasından geldiğini duyduğunda, koşmaya başladı. Kapıdan çıkıp doğruca asansöre doğru. Asansöre bindiğinde Jace'in koridorda adını bağırarak koştuğunu duyabiliyordu. Kapının kapanması için dua ederek, düğmeye ardı ardına bastı.

Jace varmasına yarım metre kala, kapı kapandı, asansör aşağı doğru inerken adamın saydığı küfürler Bethany'nin kulaklarında çınlıyordu.

Lobiye indiğinde, kapıcı onu durdurmaya çalıştı. Bethany, adamın durmasına yönelik ricalarını duymazdan gelerek onun etrafından dolaştı. Dışarı kaçtı, doğruca sokaklara koştu; neredeyse bir taksi tarafından eziliyordu. Tekerlekleri gıcırdayan araç onun bacaklarının birkaç santim ötesinde durmuştu.

Şoför daha dışarı çıkamadan, Bethany yolcu tarafına geçti ve kapıyı açtı.

"Sen delirdin mi?" diye çıkıştı taksici. "Seni öldürebilirdim."

"Sadece sür," diyebildi Bethany. "Neresi olduğu önemli değil, sadece beni buradan götür, lütfen."

Deli gibi görünüyor olmalıydı. Aktığını bile fark edemediği gözyaşları, yanağında izler bırakıyordu. Taksi şoförünün yüzü dönüp de gaza basmadan önce yumuşamıştı. Adam sertçe frene bastığı için durmak zorunda kalanların korna seslerine karşılık el işareti yaptı. Caddeden aşağıya doğru ilerlerlerken arkadan gelen korna sesleri de kaydoldu.

BÖLÜM XXX

Bethany eve doğru giden yolda son bloğu yürümek zorunda kalmıştı, vücudu uyuşmuştu. Soğuktan uyuşmuştu. Kıyafetlerinden içeri girip onu sırılsıklam eden yağmur yüzünden uyuşmuştu. Taksiyle çok uzağa gidememişti. Alışveriş yaptıktan sonra üzerinde fazla parası kalmamıştı. Bu yüzden yürümüştü. Düşünceleri birbirine geçmişti, duyduğu acı kalbine vuruyordu.

Jace'in sinirlenmeye hakkı vardı. Bunu inkâr edemezdi. Ama adam ona açıklaması için fırsat dahi vermemişti. Çok öfkeliydi. Ardından evin kendisine ait olduğunu hatırlatmıştı. Bethany'nin orada kalmasının tek nedeninin onun kendi cömertliği olduğunu. Onun hiçbir şeyi olmadığını hatırlatmıştı. İçinde bulundukları durumun ümitsizliğinden başka hiçbir şeyi yoktu.

Jace ona güvenmemişti. Bunu üzerine basa basa belli etmişti. Adamın her seferinde en kötüsünü düşünerek şüphe ettiği bir ilişkide Bethany var olamazdı. Bunun üstesinden asla gelemezdi. Ne kadar çabalarsa çabalasın, Jace'in güvenini kazanamayacaktı.

Neden geri döndüğünden emin bile değildi. Ama eşyalarına ihtiyacı vardı. Kıyafetlerin bazılarını alabilirdi. Kesinlikle hepsini değil, ama paltoya ihtiyacı olduğunu biliyordu. Kotlara ve tişörtlere. Belki Jack için aldığı yiyecekleri alabilirdi ve belki adamın gelmesini beklerdi. Dönmüş olabilir miydi? Kadını özlemiş olabilir miydi?

En azından bir dahaki sefere kadar yiyecek bir şeyleri olurdu. Daha önce uğradığı sığınma evlerine bakabilir, belki bir yatak bulabilirdi.

Ya da Jace'i arayabilirdi. Açıklamaya çalışırdı. En azından bu kadarını hak ediyordu. Jace'in onun neden Jack'e sırtını dönemeyeceğini bilmesi gerekti. Bethany bunu tamamen hiç açıklamamıştı. Adamla bu yanını hiç paylaşmamıştı.

Anlayabilir miydi? Öyle bir ihtimal var mıydı?

Ama ona hiçbir zaman güvenmeyecekse bunun ne faydası olacaktı ki?

Apartmanın girişine vardığında, kapıcı tedirgin olmuş gibiydi. Bethany adamı görmezden geldi ve asansöre doğru ilerledi, geçici de olsa sıcak ve kuru bir yerde olmak istiyordu.

Bunu düzeltmenin bir yolu olmalıydı. Jace onun hayatındaki en iyi şeydi. Hayatındaki iyi ve lekesiz tek şey. Jack'in sorunlarının Jace'e yansımasını istememişti. Jace bunu hak etmemişti. Adam lekelerini yüreğinde taşımayan birisini hak ediyordu. Tamamen güvenebileceği birisini. Ve belki Bethany kendisi güvensizlik tohumlarını ektiği için adamı suçlayamayabilirdi. Jace'in güvenini istemişti, ona güvenmesini beklemişti. Ama Jace'in onun hakkında bildikleriyle bu güveni beklemek mantıklı mıydı?

Bir hüzün dalgası genç kadını boğdu. Uzun zamandır olduğu kişi olmak istemiyordu. Sevgiye ve güvene değecek

bir insan olmak istiyordu. Ona güvenen birisini istiyordu. Jace'in o kişi olabileceğine inanmıştı. Ama yanılmıştı.

Kendini eve atar atmaz kakao yapmak için mutfağa gitti. Kupaların durduğu dolabı açtığında, bakışları Jack'in bıraktığı ilaç şişesine takıldı. Çok uzun bir süre sadece baktı. Ardından, sanki bir büyünün etkisi altındaymış gibi eli şişeye uzandı, parmakları plastik şişenin etrafında kıvrıldı.

Şişeyi aldı ve tezgahın üzerine koydu. Bir tane. Sadece bir tane hap. İşleri daha kontrol edilebilir hale getirecekti. Onu daha sıcak ve daha mutlu bir yere götürecekti. Ona iyi ve sağlıklı olduğunu hissettirecekti. Ona karar vermesi için gereken güven ve enerjiyi sağlayacaktı.

Onu şu an yüzleştiği iğrenç gerçeklikten uzak bir yere götürecekti. Jace ile yapmak üzere olduğu yüzleşmeyi atlatmasını sağlayacaktı.

Daha fazla düşünmeden, şişenin kapağını titreyen ellerle açtı ve şişeyi sallayıp bir tane hap çıkarttı. Yoksa iki tane mi almalıydı? Uzun bir zaman olmuştu. En son aldığından beri sonsuz zaman geçmiş gibiydi. Bir tanesi onun aklını başından almaya yeterdi. İki tanesi onu yere serebilirdi.

İkinci hapı şişeye tekrar koydu ve diğerini ağzına attı. Bir bardak kapıp suyla doldurdu, dudaklarına götürdü ve yutmasına yetecek kadar suyu ağzına doldurdu. Birden dondu.

Ah, Tanrım. Ah, Tanrım. Ne yapıyordu?

Suyu ve hapı zorlukla lavaboya tükürdü, göğsünden hıçkırıklar yükselirken, tezgahın kenarlarına tutundu. Az önce ne yapıyordu?

Sinirli bir şekilde şişeyi kaptı, içindeki bütün hapları lavaboya döktü ve suyu açtı. Artık boş olan şişeyi mutfağın diğer ucuna fırlattı, şişe yerde yuvarlanırken çıkan sesleri dinledi. Ardından yüzünü ellerine gömdü ve ağladı.

Hayır, bunu yapamazdı. Yine yapamazdı. Bir daha asla yapamazdı!

Buna bir son vermeliydi. Bu onun için iyi değildi. Şayet kendisini bunu yapmaya zorlayan şey, Jace ile olan ilişkisiyse buna bir son vermeliydi. Bunu kendisine yapamazdı. Hayatını temizleyip, bağımlılığını kırdıktan sonra olmazdı.

Fazla bir şeyi olmasa da, hayatı en azından bir anlam ifade ediyordu.

Üstünü değiştirmeden, kapıya doğru yöneldi, cesaretini kaybetmeden önce Jace ile konuşması gerektiğini biliyordu. Bu ilişkiyi bitirmeliydi, ona evden taşınacağını söyleyecekti. Onunla yüzleşmeliydi ve bu işi yüz yüze bitirmeliydi.

Jace'i onun kaderini veya ne yaptığını merak eder halde bırakamazdı. Adamın evine gidip artık bittiğini söyleyecekti. Ardından hayatına geri dönecekti. Bu, ideal hayat olmayabilirdi ama onuru ve akıl sağlığı yerinde yaşayabileceği tek hayattı.

Üzerinde hiç parasının kalmadığını hatırlayıp çekmeceye geri döndü ve bütün parayı aldı. Taksi parasından arta kalanların hepsini Jace'e geri verecekti. Adamdan alması gerekenden daha fazlasını alamazdı. Ardından Jack'in sırt çantasının hâlâ kanepenin üzerinde olduğunu hatırladı, evden çıkmadan önce çantayı sırtına astı.

Lobiye adımını attığında, kapıcı yine telaşlı bir gerginlik içerisindeydi

"Bayan Willis, nereye gidiyorsunuz? Burada beklemenizin daha iyi olacağını düşünüyorum."

Bethany adamı duymazdan geldi ve taksi bulmak için soğuğa çıktı.

"Bethany nerede?" diye sordu Jace, Bethany'nin dairesinin bulunduğu apartmana girer girmez.

Kapıcı derin bir iç çekti. "Sizi tekrar aramaya çalıştım, efendim. Geri geldi. O sizi ilk arayışımdı. Ancak birkaç dakika sonra aşağı indi. Onu durdurmaya çalıştım. Ama dinlemedi, üzerindeki kıyafetler de geldiği zamankiyle aynıydı. Üzgün görünüyordu."

Jace gözlerini kapattı ve okkalı bir küfür savurdu. "Nereye gittiğine dair bir fikrin yok değil mi?"

Yağan yağmurun kaldırımları kaplayan buzlarla karıştığı sokağa baktı. Bethany'nin dışarıda bir yerlerde olduğu düşüncesi midesini bulandırıyordu. Üşümüş. Üzgün. Yalnız.

Kadın muhtemelen Jack'e geri dönüyordu. Lanet olası değerli Jack'ine.

Kendisi de hatalıydı. Öfkelenmişti. Tüm korku ve öfkesini Bethany'nin üzerine boşaltmıştı ve kadın gitmişti. Onun en başından beri yapmasından korktuğu şeyi yapmıştı.

"Hayır, efendim. Üzgünüm, ancak hanımefendi çıkarken hiçbir şey söylemedi. Elinde bir sırt çantası vardı."

Jace'in kanı dondu. Şayet Bethany bu yüzden incinecek olursa, Jack'i öldürürdü. Kadın muhtemelen Jack'e geri dönüyordu, ama Jace'in şu anda bulmasının bir yolu dahi yoktu. Daha önce bulması haftalar sürmüştü. Şimdi Bethany de onun kendisini bulmasını istemeyecekti. Öncesinde kadının, Jace'in onu aradığından dahi haberi yoktu. Ama artık onu arayacağından haberdar olacaktı. Şayet Jace'in onu peşinden gelecek kadar önemsediğine inanıyorsa. Jace ona arkasından geleceğini düşünmesi için bir neden vermemişti. Ona en çok bu dokunuyordu.

Şimdi Bethany sokaklarda tek başına, sırtında yasadışı ilaçlardan oluşan bir servet taşıyordu. İnsanlar bunun çok daha azı için öldürülüyordu.

Jace, kapıcıya yorgun bir bakış attı. "Geri geldiği takdirde,

gerekirse onu bağla. Tekrar gitmesine izin verme. Anladın mı?"

Kapıcı başını salladı. "Evet, efendim. Elimden geleni yaparım."

Jace'in omuzları düşmüştü, Bethany'yi nerede arayacağını düşünerek kapıya yöneldi. Yağmurlu havaya ilk adımını atmak üzereyken telefonu çaldı, telefonunu açarak tekrar içeri girdi. Numarayı tanımamıştı.

"Jace Crestwell," dedi sabırsız bir biçimde.

"Bay Crestwell, efendim, hanımefendi burada, sizin evinizde."

Jace, kapıcısı Roger'ın sesini tanımıştı. Kalp atışları hızlandı ve yağmurun içine daldı, biraz ileriye park ettiği arabasına doğru yürüdü.

"Az sonra orada olacağım," dedi. "Hiçbir yere gitmesine izin vermeyin."

"Acele etmeniz gerek, efendim," dedi Roger, daha sakin bir sesle. "Kendisini, sizi evinizde beklemesi için ikna etmeye çalıştığımda teklifimi reddetti. Lobide dahi durmadı. Şu an yağmurun altında sizi bekliyor, iliklerine kadar ıslanmış durumda ve titriyor."

"Ne?"

Jace sesindeki öfkeyi dizginleyememişti.

"Efendim, denedim. İyi değil. Bir şeye üzülmüş. Durumu pek iyi değil. Kısa zaman içinde burada olmalısınız. Siz gelene kadar gözümü üstünden ayırmayacağım."

Jace küfrü bastı ve telefonu kapattı. Şoförüne mümkün olduğunca çabuk bir şekilde kendisini evine götürmesini emretti. Bütün yol boyunca, göğsü duyduğu endişeden sıkıştı. Neler söyleyeceğini kafasında bir kez daha tekrarladı. Ama nedense bunlar yeterli görünmedi. Kulağa basit geldiği-

ni düşündü. Sevdiği kadına başka ne söyleyebilirdi ki? Hele yaşadıkları her şeyi tümüyle mahvettiği durumda?

Gergin bir şekilde oturdu ve bekledi, trafik onları durmaya her zorladığında ölüyordu. Ya vaktinde yetişemezse? Ya oraya vardığında Bethany gibi gitmiş olursa? Ya bu konuda lanetlendiyse? Hayır, Bethany'nin onun için mücadele etmeden gitmesine izin veremezdi.

Sonunda araba durdu. Jace arabadan fırladı ve yağmur altında girişe doğru yöneldi, bakışları çabucak Bethany'yi aradı. Kadını göremeyince kalbi yerinden fırlayacakmış gibi oldu. Belki kapıcı onu içeri girmesi için ikna etmişti. Ya da belki de Bethany gitmişti.

Genç kadını gördüğünde neredeyse girişe varmıştı. Onu duvarın kenarında kollarını kendi bedenine dolamış vaziyette gördüğünde kalbi duracaktı. Bethany çömelmiş, dizlerini göğsüne çekmişti, saçlarından ve kıyafetinden damlayan sular etrafında birikiyordu.

"Bethany!"

Kadının adı Jace'in dudaklarından uzun bir nefes halinde çıkmıştı, onun duyulduğundan bile emin olamadığı bir fısıltı gibi. Göğsünü sıkan pençenin içinden çıkartabildiği ses bu kadardı.

Eğildi ve genç kadına dokundu. Bethany başını kaldırdı ve bakışlarını adamınkilerle buluşturdu. Gözleri kocaman ve korku doluydu ama bu gözlerde aynı zamanda öfke de vardı.

Jace genç kadını buz kesmiş ellerinden tutarak ayağa kaldırdı. Bethany'nin rengi tebeşir beyazıydı ve tir tir titriyordu.

"Bebeğim, hadi gel, içeri girelim."

Bethany kendini geri çekerek ondan uzaklaştı. Yaralı bakışları adama yöneldi, gözlerinde biriken yaşlar sokak lambalarının ışığı altında parıldıyordu.

"Sakın," dedi kısık bir sesle. "Jace, yapamam. Buraya geldim çünkü bunu yüzüne karşı söylemeyi ve öylece çekip gitmemeyi sana borçluyum."

Jace elini kaldırıp onu susturmaya çalıştı çünkü cümlesinin devamında ne geleceğini biliyordu ve bunu kaldıramazdı. Asla Bethany'den bu kelimeleri duymak istememişti. Kadının gözlerindeki boşluğa baktığı sırada kalbi yerinden çıkacak gibi atıyor, gözleri yanıyordu.

"Bebeğim, lütfen, beni dinlemen gerek. Ama seni bu yağmurun altından ve soğuktan götürmem gerek. Donuyorsun. Kendini hasta edeceksin."

Bethany başını iki yana salladı, kolları kendisini korumak istermiş gibi vücudunu sarıyordu. Tanrım, ondan korkuyor muydu? Ona zarar verebileceğini mi düşünüyordu? Jace bunu düşününce midesinin bulandığını hissetti. Keşke Bethany'nin evinde geçen o birkaç dakikayı geri alabilseydi.

"Hayır, sadece dinle, Jace. Lütfen. Bunu daha da zorlaştırma. Kendimi yitirmeden önce bunu yapmalıyım. Son birkaç senede kendime duymayı başardığım azıcık saygıyı yitirmeden önce."

Bethany'nin cümlesi hıçkırığıyla kesildi ve kadın nefes alabilmek için yutkundu. Öylesine kötü titriyordu ki, Jace onu kucaklayıp evine götürebilmek için her şeyini verirdi.

"Konuş, anlat bana."

Kadının gözyaşları yüzüne damlayan yağmur damlacıklarına karışıyordu. Saçları yüzünün iki yanına yapışmıştı ve ıslak bir halde vücuduna doğru iniyorlardı. Yağmur damlaları göz kapaklarında parıldıyor, o büyülü güzel gözleri daha da belirginleştiriyordu.

Kadın, adamın hayatındaki en güzel şeydi ve adam onu kaybetmeye çok yakındı.

"Jack bu sabah geldiğinde bir şişe hap getirdi. Benim için getirdi."

Jace öfkeden delirecek gibi oldu. O pisliği bulup evire çevire dövmek istiyordu. Söz konusu Bethany olunca o herif nasıl bu kadar dikkatsiz olabiliyordu. Ve Bethany, herifin bir bela olduğunu göremiyordu. Büyük bir bela. Adam hakkındaki görüşleri geçmişe saplanıp kalmıştı.

"Ona istemediğimi söyledim. Bana yardım etmeye çalışıyordu. Geçmişte, onları aldım. Onları alabilmek için her şeyi yaptım. Ama şimdi... Çok daha iyi olduğumu düşünüyordum. Derken seninle o korkunç tartışmayı yaşadık ve sen bana hiçbir şeyimin olmadığını hatırlattın."

"Ah, tanrım, bebeğim, kastetmek istediğim bu değildi," dedi Jace, boğuluyor gibiydi. "Söylediklerimin hiçbiriyle bunu kastetmek istemedim."

Bethany sanki onu hiç duymuyormuş gibi devam etti. Düşüncelerinin içinde kaybolmuş, sayıklıyor gibi görünüyordu, sanki kendisini öldüren zehri akıtmak istiyormuş gibiydi.

"Ve sonrasında gittim, çünkü kalmak canımı çok acıtıyordu. Ama geri döndüm çünkü gidiş şeklim doğru değildi. Kaçmamam gerekirdi. Seninle yüzleşmem gerekirdi. Bunu mantıklı bir şekilde yapmalıydım. Ama o an mutfaktaydım, dünyanın sonu gelmiş gibi hissediyordum. Üşümüştüm ve sıcak çikolata içmek istiyordum. Dolabı açtığımda bir şişe dolusu ilaç bana bakıyordu. Bir tane aldığımda kendimi çok daha iyi hissedeceğimi, hayatımın boktanlığıyla daha kolay başa çıkabileceğimi biliyordum."

"Ah Tanrım," dedi Jace. "Bebeğim."

"Şu kadar kalmıştı," dedi Bethany, titreyen parmaklarını kaldırıp bir iki santim aralayarak. "Yapmama şu kadar kal-

mıştı. Hapı ağzıma atmıştım. Yutmaya niyetliydim, içeceğim suyu ağzıma aldım. Oradaydı. Boğazımın hemen arkasında. Ardından ne yaptığımın farkına vardım. Neye izin vermek üzere olduğumun."

Hıçkırıklara boğuldu, başını öne eğdi, parmakları vücudunun iki yanında yumruk halindeydi.

"Ama almadın," diye fısıldadı Jace, sadece tahmin yürütüyordu.

"Neredeyse alıyordum," dedi Bethany. "İstedim. İhtiyaç duydum. Ve tükürdüm, sonra bütün hapları lavaboya döküp suyu açtım. Oraya geri dönemem Jace. Birbirimizi mahvetmeden önce buna bir son vermeliyiz. Eğer seninle olmak bana bunu yapıyorsa, ben bunu daha fazla kaldıramam. Sana göre değilim ben. Kendime bile zarar veriyorum."

Jace boğazında düğümlenen kelimeleri toparlayabilmek için kafasını salladı. Kadının neredeyse yapmak üzere olduğu şeyden dolayı dehşete düşmüştü –onu yargıladığı için değil, ama Bethany çok kötü bir biçimde incinebilirdi. Ya son anda vazgeçmeseydi?

Bethany'nin sahip olduğu azıcık direnç de yağmurun etkisiyle çözülecek gibi görünüyordu. Boğazından yürek parçalayan bir hıçkırık yükseldi ve ardından yine kollarını kendi etrafına doladı, öne arkaya sallanırken yine dizlerinin üzerine çöktü.

Jace, onu hemen tuttu, kollarını omuzlarına dolayıp kendine çekti. Yağmur her ikisini de ıslatırken kadınla beraber sallandı, onun ıslak saçlarını öptü.

"Bunun için kendimden nefret ediyorum," diye hıçkırdı kadın. "Güçsüzlüğümden. Hatta bu kadar kolay baştan çıkartılabildiğim için. Seni incittiğim için, hayal kırıklığına uğrattığım için. Ama Jack'e sırtımı dönemem. Anlamanı da beklemiyorum. Sana bunu hiç açıklamadım."

Jace'in duyduğu öfke Jack'eydi ve bu öfke onu yakıp geçiyordu.

"Onu korumak için neden bu kadar fazla risk alıyorsun? Adam besbelli hayatını mahvetmiş, Bethany. Neden hâlâ adamın onun hayatını yönlendirmesine izin veriyorsun?"

"Çünkü benim için çok şey yaptı," dedi Bethany çığlık çığlığa; yağmur yüzüne damlıyor, gözyaşlarına karışıyordu. "Benim için çok şey yaptı. Asla geri ödeyemeyeceğim şeyler! Anlamıyorsun. Onun benim için neler çektiğini asla anlayamazsın."

Bethany'nin sesindeki acı çok yoğundu, neredeyse hıçkırıklara boğulmuştu. Çılgına dönmüştü, ıslak giysilerine sarılıyor, yağmur altında titriyordu.

Kadının sesinde, çığlık çığlığa söylediği o sözlerde, Jace'in içinin titremesine neden olan bir şeyler vardı. Geçmişte her ne olduysa Jack ile bir ilgisi vardı ve kadını takip ediyordu. Bu her neyse, Jace'in bilmesi gerekiyordu. Bethany'nin Jack'e neden böyle çılgıncasına bağlı olduğunu öğrenmesi çok ama çok önemliydi.

"O zaman anlamamı sağla," dedi sakince. "Ama bunu içeride konuşacağız, sıcak bir yerde, sen kuru giysiler giydikten sonra. Ardından ben dinleyeceğim, sen açıklayacaksın. Bunu çözeceğiz. Beraberce, Bethany."

Bethany başını olmaz dercesine iki yana sallıyordu ama Jace ayağa kalktı ve kadını da beraberinde çekti.

"Hayır kelimesini yanıt olarak kabul etmiyorum," dedi adam. "Hayatımdan çekip gitmene izin veremem. Bunu beraber halledeceğiz ve sen bana lanet olası Jack'ine neden bu kadar gözü kapalı bir şekilde sadakat gösterdiğini açıklayacaksın. Bu meseleyi hallettiğimizde hayatımdan çekip gitmeyeceksin. Benimle yatağımıza gelebilirsin, başka hiçbir yere gidemezsin."

BÖLÜM XXXI

Jace daireye girip asansör kapıları arkalarından kapandığında gözle görülür bir şekilde rahatladı ve derin bir nefes aldı. Bethany'nin, asansörün yakınına bile yaklaşmadığından emin olmalıydı.

Bethany'yi banyoya kadar taşıdı, onu kapalı olan klozetin üzerine oturttuktan sonra duşu açmak için uzandı. Ardından ıslak kıyafetleri çıkartmaya girişti. Elleri titriyordu ama soğuktan değildi bu. Neredeyse yapmak üzere olduğu şeyin etkisi altında enkaza dönmüş bir haldeydi.

"Jace, lütfen, bırak beni gideyim," dedi kadın duygu dolu, yumuşak bir sesle. "Bunu daha fazla devam ettirmenin gereği yok. Bırak beni hayatıma döneyim, sen de kendi hayatına dön."

Jace alev alev gözleriyle ona baktı. "Seni bırakmıyorum. Asla. Bu asla olmayacak. Benim hayatım sensin. Sanki sen olmayınca hayatımın bir anlamı olacakmış gibi. Şimdi duşa girip ısınacaksın. İkimiz de çok üşüdük. Sen daha da kötüsün. Bu berbat havada saatlerdir dışarıdaydın. Umarım hasta olmazsın."

Jace genç kadını ayağa kaldırdı, onu duşa sokarken kendi kıyafetlerini çıkartmaya başladı.

Vücudunu saran titremeyi kontrol edemiyordu. Kadına duşta zorlukla tutunmayı başardı. Bethany'yi sıkıca kendi vücuduna yaslayıp, onu ısıtmak için hem suyun hem de kendi vücudunun ısısından yararlandı.

Bethany buz küpü gibiydi, soğuk öylesine derinlerine işlemişti ki kanı donmak üzereydi. Onun bu kadar süre yağmurun altında durmuş olması Jace'i öldürüyordu, yalnız ve çıldırmış halde beklemişti. Sırf Jace'in hatası yüzünden. Adam onun kendisini bir hiç olarak görmesine neden olmuştu. Hiçbir şeyinin olmadığını düşünmesine yol açmıştı. Oysa kendisi adamın her şeyiydi.

Jace bu kadını seviyordu. Eğer şu ana kadar içinde buna dair bir şüphe varsa, o da kaybolmuştu. Ve insan sevdiği birisine, onun Bethany'ye davrandığı gibi davranmazdı. Kadına hiçbir şekilde anlayış göstermemişti. Onu dinlememiş, açıklaması için fırsat vermemişti. Sonunda da çuvallamıştı.

Bu bir daha asla olmayacaktı. Bu kadının hayatına girmesi için otuz sekiz yıl bekledikten sonra bir daha onun hayatından çıkmasına izin vermeyecekti.

Suyun sıcaklığı her ikisini de sarmıştı, Jace, genç kadının titremesinin azaldığını hissetti. Şimdiye kadar kendisini adadığı hiçbir mücadeleyi kaybetmemişti ve bu hayatının en büyük mücadelesiydi.

Kadının şakağını öptü ve onun yanaklarına kaydırdı. Kadının... Aşkı...

"Isındın mı?" diye mırıldandı kadının kulağına doğru.

Bethany başını salladı. Jace onu hafifçe kollarının arasından uzaklaştırdı ve suyu kapattı. Bethany'yi çabucak duştan çıkardı ve yeniden üşümemesi için hızlıca kuruladı. Saçlarını

topladığı sırada, genç kadına Noel'de aldığı gerdanlığa gözü takıldı. Bethany gerdanlığı çıkartmamıştı. O kadar incinmesine rağmen. Jace, parmaklarını gerdanlığın çizgisi boyunca gezdirdi ve ardından gerdanlıkla kulağının arasındaki yumuşak yeri öptü, kadının nabzını dudaklarında hissediyordu.

Bethany bir adım uzaklaştı, gözleri hâlâ yorgun ve ürkekti. "Jace..."

"Şşşt, Bethany. Bana biraz zaman ver. Isınman ve kurulanman gerek, ardından konuşacağız. Her şey hakkında. Ayrıca gitmiyorsun. Bunu düşünme bile. Seni burada tutabilmek için gerekirse yatağa bağlarım, bunun için birazcık bile vicdan azabı çekmem."

Bethany dudaklarını ısırdı ama sessizliğini bozmayarak, adamın saçlarını havluyla toplamasına izin verdi. Ardından Jace kapıda aslı duran bir sabahlığı aldı ve kadının giymesine yardım etti, önünü sıkıca kapattı.

Adamın, oturma odasına gitmeden önce kurulanıp, kuru bir şeyler giymesi birkaç dakika bile sürmemişti.

Şömineyi yaktı ve Bethany'yi kanepeye oturttu. "Bana, sıcak çikolata hazırlamam için birkaç dakika izin ver, ardından döneceğim."

Bir an duraksadı. Bu kadar kısa bir süre için bile olsa kadının yanından ayrılmakta tereddüt ediyordu. Kadının üzerinde sadece sabahlığı olmasına rağmen, onun evden kaçmayacağına dair bir güvence bekliyordu.

En sonunda Bethany başını salladığında adam rahatladı.

Sütün ısınması sonsuza kadar sürecekmiş gibi geldi ona. Kakaoyu süte koydu ve kadının sevdiği gibi olacak şekilde tatlandırdı, ardından Bethany'nin kanepede kendine sarılır halde oturduğu oturma odasına gitti.

Bethany, daha fazla ısınmak ister gibi ayaklarını altına sı-

kıştırmıştı ve örtüyü açıp kucağına örtmüştü. Jace, onun bu şekilde oturmasının sebebinin, daha da ısınmak için mi yoksa kendisine karşı fazladan önlemler almaya çalışmasından mı kaynaklandığını anlayamamıştı.

Jace aralarında herhangi bir engel olmasına izin vermeyecekti. Ama önce her şeyi açıklığa kavuşturmaları gerekiyordu.

Fincanı uzattı ve Bethany fincanı iki eliyle kavradı, avuç içleriyle sıcağı emmek istiyordu. Jace kanepeye, kadının hemen yanına oturdu, şimdi yüz yüzeydiler. Dizlerini kendine doğru çekti, ayağı kadınınkilere değiyordu. Bethany hareket etmedi ve adam bunu olumlu bir işaret olarak algıladı, ama kat etmesi gereken daha çok yol olduğunun farkındaydı.

"Sana bir özür borçluyum," dedi kısık bir sesle. "Özür dilerim, Bethany. Kendimi kaybettim. Başına gelebilecek şeyleri düşününce, bir an için çıldırdım ve kastımı aşan şeyler söyledim. Sana bir hiç olduğunu ya da hiçbir şeyinin olmadığını hissettirmek istemezdim. Hiçbir şeye inanmıyorsan, buna inan."

Bethany fincanı ağzından çekerken elleri titriyordu. "Anlıyorum. Gerçekten. Ama Jace, sana söyledim, neredeyse yapıyordum."

Yüzü bir utanç ve acı tablosuna dönmüştü. Bu Jace'i neredeyse çıldırtıyordu. Aralarında daha fazla mesafeye müsaade etmeyecekti, Bethany'ye doğru dönüp, ona yaklaşmadan önce elindeki kupayı aldı ve sehpaya bıraktı. Bir kolunu kanepenin arkasına yaslayıp kadına doğru uzattı, parmak uçları onun omzuna dokunuyordu. Bethany'nin diğer elini kendi eline aldı ve avuç içlerini parmak uçlarıyla sevdi.

"Neredeyse kelimesi burada önemli olan, bebeğim. İlacı neredeyse alacaktın ama almadın. Durdun. Yapmadın."

Bethany gözlerini kapattı. Onun gözlerinden bir damla yaş düşerken adamın kalbi sıkıştı.

"Çok büyük mesafe katettim," diye fısıldadı Bethany. "Bugüne kadar. O hapları görene kadar. Onları düşünmedim. Demek istediğim, düşünmemiştim. Onları hiç istememiştim. Temizlendiğim günden beri. Ama sonra bugün her şeyden daha fazla istedim. Sanki bir zorunluluk gibiydi."

Bethany titredi ve başını öne eğdi. Jace onu çenesinden tutup başını kaldırdı.

"Birtanem, yapmadın," dedi sakin bir ses ve şefkatle. "Ne istediğinin, ne düşündüğünün bir önemi yok. Hapları almadın. Bu güç gerektirir. Bugün onu yendin; artık seni daha fazla pençesi içinde tutamaz. Bugün buna bir kanıt değil mi?"

Bethany'nin gözlerinde beliren umut ışığı öylesine dokunaklıydı ki, Jace mahvoldu.

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Evet. Bunun için kendini fazla yıpratmaman gerektiğini düşünüyorum. Şu andan itibaren sana yardım etmek için buradayım. Yalnız olmana gerek yok. Yalnız olmayacaksın. Benim yanıma taşınıyorsun. Bekledim. Seni zorlamamak için, işleri aceleye getirmemek için. Seni bu yüzden kardeşimin dairesine yerleştirdim. Ama daha fazla beklemeyeceğim. Artık burada, benimle olacaksın."

Bethany'nin gözleri irileşti. İtiraz edecekmiş gibi ağzını açtığında adam onu öpüşüyle susturdu.

"Benimsin, Bethany. Bana aitsin. Ben de sana aitim. Buraya aitsin. Bu tartışmaya açık bir konu dahi değil."

"Ama, Jack..."

Jace geriye doğru çekildi, ruh hali değişmişti. "Jack hakkında konuşmalıyız. Senin için tehlikeli o adam Bethany. Buna anlayış gösteremem. Sana karşı en ufak tehdide bile anlayış gösteremem."

"Ona sırtımı dönemem, Jace. Anlamanı beklemiyorum."

"Anlamamı sağla. Nedenini anlat. Seni ona bağlayan şey ne, anlat."

Bethany gözlerini kapadı ve tutmak için mücadele verdiği gözyaşları sessiz gümüş nehirler gibi yanaklarından aktı.

"Benim için çok şeyi göze aldı. Beni korudu. Benim için göze aldıklarını tahmin edemezsin, Jace."

Jace'in göğsü yanıyor, boğazını bir ilmek durmadan sıkıyordu. Bethany'nin söyleyeceklerinden hoşlanmayacağını biliyordu, ama bu onu öldürecek olsa dahi dinlemeliydi. Sonuçta bu Bethany'nin geçmişiydi ve kadın tuttuğu sırlarla ve gözlerindeki karanlık acıyla, adama güveniyordu.

"Koruyucu ailelerin yanına gidip geliyorduk. Kan bağı yoktu. Bunu biliyorsun. Ama birbirimize bağlanmıştık ve sosyal hizmetler bu yüzden mümkün olduğunca bizi beraber yerleştirmeye çalışıyordu. Bu her zaman olmuyordu. Ancak birbirimizle beraberken bela çıkarmaya daha az meyilli olduğumuzu biliyorlardı; bu yüzden mümkün olduğunda bizi beraber yerleştiriyorlardı. Birbirimizin sahip olduğu tek aileydik."

Bethany durdu ve derin ve düzenli nefesler aldı.

"Devam et, birtanem," dedi Jace nazik bir sesle. "Dinliyorum. Sana artık hiçbir şey zarar veremez."

"Ben on iki yaşındayken, Jack on beş yaşındaydı. Yaşına göre iriydi. Şimdi öyle göstermiyor biliyorum. Çok zayıf, ama iyi beslendiği ve sağlıklı olduğu zamanlarda iri biriydi. Uzun boyluydu ve geniş omuzları vardı. Her neyse, bir evdeydik ve evin babası..."

Jace, gerildi, tüm vücudu öfkeyle titriyordu. Konunun gideceği yeri sevmemişti.

"Evin babası benimle fazla ilgileniyordu ve bu Jack'i endişelendirmişti. Jack beni bir saniye olsun gözünün önünden

ayırmıyor, koruyucu baba ile yalnız bırakmıyordu. Ardından koruyucu baba için kız veya erkek olmasının fark etmediği ortaya çıktı."

Bethany'nin vücudu tiksintiyle sarsıldı, yüzü soldu. Duyduğu acı vücudundan dalgalar halinde yayılıyordu. Jace onu kollarına aldı ve sıkıca sardı, konuşmaya devam edebilmesi için yüzünü çevirdi. Ona verebildiği kadar huzur verebilmek için saçlarını okşadı.

"Benim için göze aldı," diye fısıldadı Bethany. "O pisliğin üzerime geldiği her seferde benim yerimi o aldı. Ben taciz edilmeyeyim diye adamın kendisini taciz etmesine izin verdi, ah Tanrım, olanları asla unutamam, Jace. Unutamam. Sonunda oradan gitmeyi başarana kadar aylar boyunca benim için kendini feda etti."

"Ah, bebeğim. Çok üzgünüm."

"Jack her zaman benimle ilgilendi. Trafik kazası geçirdiğimde. Öncesinde. Sonrasında. Yiyecek bir şeyler temin eden, giyecek bir şeyler bulan hep o oldu. Ağrı kesici için reçete alamadığımda –o zamanlar hâlâ çok ağrım vardı- ilaçları bana bulan Jack olmuştu. Ardından bağımlı oldum, tutuklanmayı ve Tanrı bilir başka daha neleri göze alarak ihtiyacım olan şeyleri hep Jack buldu."

Jace iç geçirdi. İğrenç bir durumdu, şüphesiz. Jack'i farklı bir gözle görebiliyordu artık ama bu Bethany'nin başını belaya sokan adamla arasının düzeldiği anlamına gelmiyordu. Jack sadece reçetesiz ilaç alışkanlığı olan bir adam değildi. Satın alıyordu, tabii şayet satmıyorsa, boktan bir işti. Böyle bir iş adamı öldürebilir ya da insanın çok uzun zaman hapiste kalmasına neden olabilirdi. Bethany'yi böyle bir işe bulaştırmasının imkânı yoktu.

"Neden böyle hissettiğini anlıyorum birtanem ama beni

dinle. Jack bunların çok ötesine gitti. Kendisi büyük bir tehlike içerisinde ve seni de buna dahil ediyor. Buna izin veremem. İzin vermem. Sana zarar verecek bir şeyi asla kabul edemem. Bunu anladın mı?"

Kadın başını kaldırdı ve adamın gözlerine baktı. "Anlıyorum, Jace. Anlıyorum. Onu korumak için bahaneler üretmiyorum. Yaptığı şey hoşuma gitmiyor ama onun üşümüş, aç ve tehlikede olduğunu bilmek... içimi parçalıyor. Şayet ben olmasaydım, o yine aynı Jack olur muydu diye düşünmekten kendimi alamıyorum."

Jace başını iki yana salladı, ciddiyetinin kadın tarafından görülmesini istiyordu. "Bunun suçunu üzerine alamazsın. Buna izin veremem. Seni korumuş. Bunu yaptığı için kendisine her zaman minnet duyacağım. Ama bu hali için seni kendisi dahi suçlayamaz. Hepimiz seçimler yaparız. O da bazı yanlış seçimler yapmış ama bunun bedelini senin ödemen gerekmiyor."

"İyi de ne yapmam gerek? Ona arkamı dönüp gidemem. Onu bir başına, yalnız bırakıp çekip gidemem. Özellikle de benim her şeyim varken ve onun hiçbir şeyi yokken."

Jace onun gözyaşlarını sildi ve derin bir iç geçirdi.

"Jack için bir şeyler ayarlayacağım. Ama şunu anlaman gerek; şayet meseleyi ben dahil oluyorsam, bu senin artık bu işe karışmaman gerekli anlamına geliyor."

Bethany'nin gözlerinde rahatsız bir ifade belirdi.

"Öyleyse..."

Bethany dudağını ısırdı ve sessizleşti.

"Öyleyse ne, bebeğim? Korkmana gerek yok, bana her şeyi sorabilirsin."

"Ama bunu senden istemeye hakkım yok," dedi Bethany kısık bir sesle. "Bana çok şey verdin ve ben bunların karşılığını sana veremiyorum."

"Benim için sen her şeysin Bethany. Her şey. Bunu öylesine söylemiyorum. Bunu başka bir kadına söylemediğimden de eminim. Lanet olsun, bunu herhangi bir insan evladına söylemiş dahi değilim."

Genç kadın ona öylesine inanamaz gözlerle ve şaşkınlık ifadesi ile bakıyordu ki, Jace kendini daha fazla tutumadı. Kadını kollarına aldı ve göğsüne bastırdı, öylesine sıkıyordu ki Bethany nefes almakta zorlanıyordu.

"Sor, Bethany."

"Sana Jack'in evde kalıp kalamayacağını soracaktım," diye fısıldadı Bethany. "Kısa bir süre için. Kendi ayaklarının üzerinde durup, kendi evini kurabilecek duruma gelinceye kadar."

Jace'in yüz ifadesi ciddileşti.

"Eğer benim yanıma taşınırsan, Jack'in senin evinde kalmasını sağlamaya çalışırım."

Kadın bu üstü kapalı şantaja karşı koyamadı. Üstü kapalı dahi değildi. Jace onu hayatına yeniden dahil etmek için elinden geleni ardına koymuyordu.

"Bunu yapar mısın?" diye fısıldadı.

Jace elbette yapardı. Hatta bunu yaparken birazcık tereddüt bile yaşamazdı.

"Evet, bunu yaparım."

Bethany, Jace'in kollarına atıldı, adamı neredeyse kanepeden düşürecekti. "Teşekkür ederim," dedi görülmeye değer bir sevinçle. "Ben seni hak etmiyorum, Jace. Tanrı her zaman yanında olsun."

Onun bu ifadesi karşısında adamın kaşları çatıldı ama sonuçta Bethany onun evine taşınma fikrine karşı çıkmamıştı, o da bunun üzerine şansını fazla zorlamadı.

"Jack'e haber vermek için sabırsızlanıyorum," dedi Bethany. "Buna inanmayacak."

Jace, ellerini kaldırdı. "Birkaç şartım var, Bethany."

Bethany soran gözlerle baktı.

"O dairede hap istemiyorum. O hapların senin yakınında dahi olmasını istemiyorum. eğer Kaden veya Taylor, o haplardan bir tane bile bulacak olurlarsa, adamı gönderirim. Ayrıca yanında Kaden, Taylor ya da ben olmadan Jack ile görüşmeyeceksin. Bu konuda esneklik göstermeyeceğim."

Bethany sessizleşmişti. Jace onun beyninin içinde dönen çarkları görebiliyordu. Bir an için nefesini tuttu, acaba fazla mı ileri gitmişti? Ama o böyleydi işte. Bunu değiştiremezdi. Bethany'nin güvenliği söz konusuyken başka türlü davranamazdı.

"Tamam," dedi Bethany sakin bir şekilde. "Jack'e açıklarım."

"Hayır."

Bethany kaşlarını kaldırdı, kafası karışmıştı.

"Jack'e ben açıklarım," dedi Jace sert bir sesle. "Seni rahatsız olacağın bir duruma sokmak istemem. Bırak ben kötü olayım. Konu sen olduğunda, bu rolü oynamaktan rahatsız olmam."

"Sen kötü değilsin," dedi kadın, adamın gülümsemesine neden olan bir ses tonuyla.

"Bu senin yanımda seve seve kalacağın ve seni yanıma taşınman için zorlayan pisliğin teki olduğumu düşünmeyeceğin anlamına mı geliyor?"

Bethany Jace'e sarıldı.

"Gitmeyi asla istemedim," dedi güçsüz bir sesle. "Senin benim gitmemi istediğini düşündüm."

"Şşş, bebeğim, hayır. Bunu söyleme. Bunu asla..."

"Ve endişeleniyorum, Jace, gerçekten. Yaşadığımız şey nereye gidiyor, benimle ne kadar süre daha mutlu olabilirsin? Endişeleniyorum."

Bethany bunun adam için geçici bir heves olmasından korkuyordu ve Jace'in aralarındaki şeyi kafasında bitirip, hayatına devam etmesinden sonra kendisine ne olacağından endişeliydi.

"Hâlâ senin için yeteri kadar iyi olmadığım için endişeleniyorum," dedi, saf ve kırılgan bir sesle.

"Ah, birtanem."

Bethany başını iki yana salladı ve devam etti. "Senin dünyana uymuyorum. Nasıl uyabilirim? Bir gün gelip bunu fark etmenden korkuyorum."

Jace, genç kadının yüzünü ellerinin arasına aldı. "Benim dünyam sensin, bebeğim. Bunu daha önce konuşmuştuk."

Bethany titriyordu. Sadece ona daha sıkı sarıldı ve ipeksi saçlarını öptü.

"Buna inanmak isterim," diye fısıldadı Bethany. "Çünkü sen benimsin, Jace. Ve bu beni korkutuyor. Sen benim bütün dünyamsın. İçindeki her şeyin muhteşem olduğu bir dünya. Bugüne kadar başıma gelen en güzel şey. Hayatımda çok şey kaybettim ve hayatta kaldım. Ama seni kaybedersem, bu beni, daha önce yaşadıklarıma hiç benzemeyen bir şekilde tüketir. Benim üzerimde gücün var ve bu çok korkutucu."

Jace gözlerini kapattı ve derin bir nefes aldı. Bethany onu sevdiğini söylememişti, ama Jace genç kadın için bu yaşadıklarının aralarındaki boşluğa konulan son köprü olduğu konusunda ikna olmuştu. Sonsuz itaatin bir işareti. Ve belki Bethany bunun için hazır değildi. Jace bekleyebilirdi. Sonsuza dek ne kadar sürebilirdi ki. Kırk seneyi, kadının kendisinin hiçbir yere gitmeyeceği konusunda ikna ederek mutlulukla geçirebilirdi. Eninde sonunda Bethany bu sözcükleri söyleyecekti.

"Bebeğim, dinle beni."

Bethany tekrar geri çekildi, bakışları adamınkileri buldu.

"Bahsettiğin güç, kontrol ile ilgili değil. Senin itaatinle ilgili değil. Benim hakimiyetimle ilgili değil. Bu duygusal güçle alakalı. Ama bebeğim, senin de benim üzerimde aynı biçimde bir gücün var. Söz konusu bizim ilişkimiz olunca, senin sahip olduğun güç, benimkinin çok ötesinde."

Bethany'nin gözleri şaşkınlıkla açıldı.

"Bu doğru," dedi Jace. "Senin çok daha fazla gücün var, tahmin edebileceğinin çok ötesinde bir kontrolün var. Kalbim senin ellerinde. Saçmalık filan değil bu. Seni kandırmak için duymak istediğin sözleri söylemiyorum. Daha dürüst olamazdım. Ben seninim, bebeğim. İtiraf ediyorum. Kalbim, ruhum, hepsi sana ait."

"Jace."

Bethany titreyen elleriyle adamın yüzüne dokundu.

"Gerçekten mi?"

Jace gülümsedi. "Bunları yattığım her kadına söyleme alışkanlığım olduğunu düşünmüyorum."

Bethany başını iki yana salladı. "Hayır. Ben de öyle düşünmemiştim."

"O zaman inan, bebeğim. Bana güven. Kendine inan. Bize. Bu gerçek. Olabildiğince gerçek. Hayatımda hiçbir şey bu kadar gerçek olmamıştı."

"Tamam," dedi Bethany, adamın bütün tüylerini diken diken eden, nefesi andıran sakin sesiyle.

"Buraya taşınacak mısın?"

Bethany başını evet anlamında salladı.

"Jack ile ilgilenmeme izin verecek misin?"

Bethany yine başını salladı.

"Bana bütünüyle itaat etmeye hazır mısın? Sadece yatak odasında değil, bebeğim. İlişkimizin her alanında."

Bethany üçüncü kez başını sallamadan önce belirgin bir kararsızlık yaşadı.

"Bir daha benden asla kaçma, Bethany. Ne olursa olsun, kal ve mücadele et. Bana bağır, bir şeyler fırlat, ne yapmak istersen yap ama benden uzaklaşma. Kal ve sahip olduğumuz şey için mücadele et. Sinirli biri olduğumu biliyorsun. Ağzımdan çıkanların bir şey ifade etmediğini de. Ama işler sertleşmeye başladığında pes edip, öylece kaçmayacaksın. Bunun için bana söz ver."

Bethany kollarını adamın boynuna doladı ve fısıldadı. "Söz veriyorum."

BÖLÜM XXII

"Jace," diye fısıldadı Bethany.

"Evet, birtanem?"

Bethany adama sarılmıştı, sevişmeden sonra bedeni gevşemişti. Eğer sevişmeden önce Jace'in kafasında herhangi bir konuya dair en ufak bir şüphe varsa da, o şüphe ortadan kalkmıştı. Birbirlerini öpmekle, dokunmakla, birbirlerinin vücutlarını tanımakla sonsuz saatler geçirmişlerdi, Jace özellikle kadının yataktaki cüretkarlığından zevk almıştı.

Bethany hâlâ utangaç ve bazen de tereddütlüydü, ama gün geçtikçe kendine daha çok güveniyordu, Jace onun inisiyatifi ele aldığı her andan zevk alıyordu. Dün geceki birbirlerini keşfetme anında ne bir üstünlük vardı ne de sapkınlık. Jace dün geceki sevişmelerin duygusallığının her bir gramını eklemişti, ta ki her ikisi de tükenene kadar.

"Bu senin için ne?" diye sordu Bethany, sakin bir sesle. "Gerçekten ne? Evinde bana boynumda tasmanı taşıdığım müddetçe senin korumam altında olduğumu söyledin. Bu ne demekti?"

Adam derin bir iç çekti, sinirlendiğinde çenesini tutama-

maktan nefret ediyordu. Mücevherin anlamını böyle açıklamak istememişti.

"Benim sahipliğimin bir sembolü," dedi dikkatle. "Bir adamın, kendini sunan kadınına verdiği bir hediye. Adamın ilgisi altında zevk yaşayan bir kadına. Senin bana ait olduğun anlamına geliyor. Bana itaat ettiğin anlamına."

Bethany kaşlarını çattı ve bir süre sessiz kaldı.

"Bunu bana verdiğin zaman neden bunları söylemedin?"

Jace dirseğinin üzerinde doğruldu, şimdi göz gözeydiler. Parmakları madalyona doğru bir çizgi boyunca indi, kadının boğazı üzerinde duran elmasa dokundu.

"Çok erken olduğunu düşündüğüm için korkmuştum. Tam anlamıyla anlamayacağını düşündüm. Sana baskı kurmak istemedim. Gerçekten ne anlama geldiğini öğrendiğinde istemeyeceğini düşündüm."

Bethany dalgın dalgın dudağını ısırdı. "Ama Jace, eğer anlamını anlamayacaksam neden takmamı istedin? Ben anlamını bilene kadar o anlam gerçek değildir ki. Onu taktığım için duyduğun tatminin içi boş olmalı çünkü taktığım şeyin ne olduğunu bilmiyordum."

Jace'in dudakları büküldü. "Haklısın. Benim için onu boynunda görmek ve benim açımdan ne anlam ifade ettiğini bilmek yeterliydi. Ama doğru söylüyorsun. Sen anlayıp, gerçek manasını kabul edene kadar, asıl amacını ifade etmeyecekti."

"Senin için önemli," dedi Bethany sözleri daha çok bir açıklama gibiydi.

Jace başını salladı. "Öyle. Ama kesinlikle senin düşündüğün nedenlerden dolayı değil. Seni kölem olarak işaretleyecek kadar pislik olduğum için değil. En basit haliyle gerçek şu ki, onu boynunda görmeyi seviyorum çünkü o madalyonu

sana, senin bana verdiğin hediyenin bir sembolü olarak verdim."

"Bu açıdan hiç düşünmemiştim."

Jace gülümsedi." Hayır, sen hâlâ hiçbir şeyin olmadığı için bana hiçbir şey veremediğin konusunda ikna olmuş durumdasın. Ama bu doğru değil, birtanem. Bana aldığım en değerli hediyeyi verdin. Kendini."

Bethany'nin ateşli, mavi gözlerinde yaşlar parlıyordu. Sonra adamı şaşırtan bir biçimde, Bethany madalyonu çözmek için uzandı. Boynundan kaydırıp adama uzattı.

Jace panikle tek kelime etmeden ona baktı. Bethany hediyeyi ret mi ediyordu?

"Daha önce ne anlama geldiğini bilmiyordum," dedi Bethany. "Her ikimizin de anlamını bildiğimiz zaman takmanı istiyorum."

Jace'in göğsü sıkışmıştı. Kolyeyi kadının parmaklarından alırken elleri titriyordu. Dizlerinin üzerinde doğruldu. "Dizlerinin üzerinde dur, birtanem. Bana bu yatakta diz çok."

Bethany adamın önünde yerini alırken, karışmış saçları ve uykulu gözleriyle insanın içini acıtacak kadar güzeldi. Gözleri adamın umut etmeye cesaret edemediği bir şeyle dopdoluydu. Aşk.

"Tasmamı takar mısın, Bethany? Sadece benim hakimiyetimin bir sembolü olarak değil. Senin bana hediyenin ve benim sana hediyemin bir sembolü. Seninle her zaman ilgilenecek ve seni koruyacağım. Bu hediyeyi tüm ihtiyaçlarının yanıtı olarak gör. Vücudun benim olacak ama benim vücudum da senin. Bana ait olan her şeyle seni sevip, sana tapacağım."

"Evet. Ah, Jace, evet," diye soludu Bethany.

Jace, madalyonu bir kez daha kadının boynundan geçirdi.

Bu sefer bu ona çok daha fazla zevk verdi, çünkü Bethany de artık anlamını biliyordu. Hediyeyi ve adamı kabul etmişti. Bundan daha fazlasını isteyebilir miydi?

Jace madalyonu taktı parmaklarını öne doğru kaydırdı ve sallanan elmasa dokundu. Ardından önde doğru eğildi ve kadının dudaklarını istedi, dili başının dönmesine neden olacak ateşli bir telaşla kadının dilini buldu.

"Seni seviyorum, Bethany."

"Jace!"

Jace genç kadının ağlamasına izin vermedi. Bu yatakta, onu kollarına almışken olmazdı. Onun sadece mutlu olmasını istiyordu ve gücü yettiği müddetçe gözlerinden yaşları uzak tutacaktı.

"Seviş benimle, bebeğim. Tekrar. Bu sefer her ikimiz de kalben ve ruhen bana ait olduğunu bilirken."

Bethany'nin kolları Jace'in boynuna dolandı ve onu yatağa çekti.

"Hiçbir kadına karşı böyle şeyler hissetmedim," diye mırıldandı. "Daha önce hiç. Başka da olmayacak."

"Jace," diye fısıldadı kadın, sesinde şehvetli bir ton vardı. "Sev beni. Lütfen."

"Seviyorum. Seveceğim. Bunu hiçbir zaman benden istemek zorunda kalmayacaksın. Sevgim sana ait. Sana aitim. Bu asla değişmeyecek."

Jace kadının göğüslerine doğru öpücüklerine devam etti. Göğüs uçlarından bir tanesini, sertleşene kadar diliyle ezdi. Yaladı, ardından emdi, kadından yükselen heyecan dolu inlemeleri seviyordu. Bethany'nin vücudu, adamın vücudunun altında yay gibi gerildi.

Parmakları adamın saçlarının arasındaydı, onu güçlü bir şekilde göğüslerine doğru bastırdı.

Jace gülümsedi. "Hoşuna gitti mi bebeğim?"

Bethany inledi. "Daha çok sevdiğim bir şey varsa o da dudaklarının aşağıda olduğu an... orada."

Utangaçtı.

"Seni tatmin etmek için her şeyi yaparım," diye mırıldandı Jace, kadının vücudu üzerinde aşağı doğru inerken sesi bir kedi mırıltısını andırıyordu.

Yetmiyordu. Kadının ipeksiliği ve tatlılığı hiçbir zaman yetmiyordu. Onun, dokunuşu altında titremesini, inlemesini seviyordu.

Bir kadına bu kadar bağlanacağını hayal edemezdi. Bethany'ye üzerinde sonsuz gücü olduğunu söylerken yalan söylememişti. O olmadan kendisi hiçbir şeydi.

Bethany olmadan, parasının, servetinin, prestijinin, hiçbirisinin önemi yoktu. Bethany kendisini ona layık görmüyordu onun parası vardı, kadının yoktu. Ama Bethany değer biçilemeyecek veya ölçülemeyecek bir güzellikteydi.

"Jace," dedi Bethany hafif bir inlemeyle. "Bebeğim, lütfen."

Bethany ona ilk defa bir sevgi sözcüğüyle hitap ediyordu ve Jace bundan hoşlandı. Hem de çok hoşlandı. Bunu daha önce hiç tahmin etmezdi kendi de bu kelimeleri başka hiçbir kadın için kullanmamıştı. Ama Bethany ile birlikteyken, kelimeler ağzından çok kolay çıkıyordu. Daha önce hiç bilmediği etkileyici sözler farkında olmadan dudaklarından dökülüyordu.

"Bir daha söyle," dedi boğuk bir sesle.

Bethany başını kaldırdı, gözleri aşk doluydu.

"Bana bebeğim dedin."

Bethany gülümsedi. "Hoşuna mı gitti?"

"Evet," dedi adam kısık bir sesle. "Hoşuma gitti."

"Bebeğim," diye fısıldadı kadın.

"Nasıl istediğini söyle," dedi Jace. "Nasıl boşalmak istersin?"

"Seçeneğim var mı?"

Bethany'nin sesinde hem eğlendiğini gösteren hem de tacizci bir tını vardı. Jace bunu seviyordu. Aralarında büyüyen rahat ve kolay uyum. Birbirlerini bu şekilde sevip beraber gülerek birkaç on yıl geçirdiklerinin hayalini kolaylıkla kurabilirdi.

"Evet, bebeğim, seçeneğin var. Her şekilde boşalacaksın, her halükarda kazanacaksın. Her halükarda ben de kazanacağım."

Kadın yumuşak bir sesle güldü ve başı tekrar yastığa düştü, göğsünden doygun bir iç çekiş yükseldi. "Şey. Çok zor bir karar çünkü dilini seviyorum. Ama içimde olmanı da seviyorum."

"Başka bir şey demene gerek yok," dedi Jace onu öperken.

"İçindeyken bana yardım et, bebeğim. Bana yol göster."

Bethany eliyle adamın erkekliğini kavradı ve Jace ihtiyaç içerisinde kıvranana kadar okşadı. Jace şimdiden boşalmak üzereydi.

Bethany bunu ona yapmıştı. Adamı duyduğu ihtiyaçtan dolayı çıldırtmıştı. Sabrını ve kontrolünü unutturmuştu. Jace gözlerini kapadı.

"Hazır mısın?" diye fısıldadı kadın.

"Birazcık daha sevişelim," diye fısıldayarak karşılık verdi Jace.

Bethany gülümsedi ve büküldü, adamın birkaç santimini içine aldı.

"Al beni. Seviş benimle, Jace."

Adam kadının içine doğru kaydı, yavaş ve nazikçe. Bet-

hany bacaklarına ona doladı ve adamla birlikte hareket etmeye, onun darbelerine karşılık vermeye başladı. "Bu da hoşuna gitti mi?" diye mırıldandı Jace. Genç kadının kulak memesini dişlerken artık kendini kontrol edebileceği noktayı geçmişti. İhtiyaçları ve içgüdüleri harekete geçmişti, vücudu rahatlamanın bir yolunu arıyordu.

"Gelmek üzereyim," diye inledi. "Gel artık bebeğim. Gelmek üzereyim. Çok fazla dayanamam."

Bethany adamın boynunu kavradı, sanki daha fazlasını istermiş gibi vücudunu kaldırdı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı adamın kulağına.

O kelimeler. Tanrım o kelimeler. Jace'in ondan istediği tek şeydi. Onun şu ana kadar adama vermediği tek şey. Jace'in hayatında duyduğu en güzel sesti.

Coşku adamın içine doldu, ruhunun en karanlık köşelerine doğru yayıldı ve her bir gölgeyi aydınlattı.

"Bethany," dedi, boğuluyormuş gibi. "Tanrım, bebeğim, ben de seni seviyorum. Hem de çok. Benimle gel, şimdi."

"Gelmek üzereyim."

Jace'in kafasında yankılanan, tatlı kelimeler, Bethany'nin fısıldadığı *seni seviyorum* cümlesi onu gökyüzünden aşağı yuvarladı. Tohumları olanca gücüyle fışkırdı. Şiddeti hiç azalmıyordu sanki. Kendini daha da ileri iterek kadına kilitlendi, onun erişebildiği kadar derinine ulaşmaya çalıştı. Kendini kadının inine gömmek istermiş gibi orada durdu.

O anda doğum kontrolü denen şeye okkalı bir küfür savurdu. Kadına kendi bebeğini vermek için, onu kendi çocuğuna hamile bırakmak için vahşi bir ihtiyaç duydu. Onların çocuğu. Oğlan veya kız. Bethany'yi bebeğine sarılırken hayal etmek adamın ereksiyonunu kaybedeceği yerde daha da sertleşmesine neden oldu.

Kadının üzerine yığıldı, o hassas yumuşaklığa kendini bıraktı. Tanrım, kadının altında olmasının yarattığı hissi seviyordu. Duyduğu huzurla bir iç çekti ve kadının elleri sırtında gezinirken onun boynunu öptü.

"Şayet bir yolu olsaydı, sonsuza dek içinde kalırdım."

Kadının gülüşünü teninde hissetti.

"Bir daha söyle," dedi Jace. "O sözcükleri yeniden duymak istiyorum, Bethany."

Bethany tereddüt etmedi. Adamın ne istediğini anlamıştı.

"Seni seviyorum."

Jace gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. Bundan fazlasını asla isteyemezdi. Şu an sahip olduğundan ve kollarında yatandan fazlasını.

"Ben de seni seviyorum, bebeğim."

BÖLÜM XXXIII

Jace çalan telefonunun sesine uyandı. Doğrulup saatine baktı ve ardından küfretti. Asla uykuyu fazla kaçırmazdı. Üniversitede bile, hiçbir zaman derse geç kalmamıştı. Saat dokuz buçuktu ve bir kere olsun sağdan sola dönmemişti bile. Hatırladığı kadarıyla bu ikinci kez oluyordu. Her ikisi de Bethany ile geçirdiği, ruhunu derinden sarsan gecelerin sonrasındaydı.

Bethany'nin siyah saçlarına baktı. O da hiç hareket etmemişti. Her ikisi de derin bir uykuya dalana kadar defalarca sevişmişlerdi.

Jace, komodinin üzerinde duran cep telefonuna uzandı, arayanın Kaden olduğunu gördü.

"Jace Crestwell," diye açtı telefonu.

"Bay Crestwell, Kingston'un daireye geri döndüğünü bilmek istersiniz diye düşündüm."

"Şu anda orada mı?" diye sordu Jace, sakin bir sesle.

"Evet efendim. Birkaç dakika önce geldi. İçeri girdi ve henüz çıkmadı."

"Çıkmadığından emin olun," dedi Jace, kısaca. "Hemen geliyorum."

"Peki, efendim."

Jace, Bethany yanına dönerken, telefonu kapattı. Bethany başını kaldırdı ve uykulu gözlerle ona baktı.

"Her şey yolunda mı?"

Jace onun alnını öptü. "Bir süreliğine dışarı çıkmam gerek." Bir anlık bir tereddüt yaşamıştı. "Jack eve geri dönmüş."

Bethany, uykunun maskesinden sıyrılmıştı. "Seninle geleceğim."

Jace başını iki yana salladı. "Hayır. Bunu ben halledeceğim, Bethany."

Bethany'nin üstelemesine fırsat bırakmadan sert bir biçimde ekledi: "Buna karışmanı istemiyorum. Bununla ilgili daha önce anlaşmıştık. Bana güvenmeni istiyorum. Bunu halledeceğim."

"Tamam," dedi Bethany uysalca.

Jace onu tekrar öptü. "İyi olacak, bebeğim. Güven bana."

"Güveniyorum," diye fısıldadı Bethany.

"Ben oradayken, eşyalarının buraya taşınmasını da ayarlayacağım."

Bethany dudağını ısırdı.

"Fikrini değiştirdin mi?" diye sordu Jace endişeli bir şekilde.

"Hayır. Bunu istiyorum. Ve sana güveniyorum, Jace. Lütfen güvenmediğimi düşünme. Bu benim için çok zor. Jack benim için önemli. Her ikiniz de önemlisiniz. Onun mükemmel olmadığını biliyorum. İyi olmayan şeyler yaptığını da biliyorum. Ama onun güvende olmasını ve diğer insanların sahip oldukları basit şeylere sahip olmasını istiyorum."

"Bana güvendiğini biliyorum, bebeğim. Endişelenme. Jack ile görüştükten sonra sana haber vereceğim, tamam mı? Telefonun şarjı var mı?"

"Gitmeden önce şarj etmiştim. Mutfak tezgâhının üzerinde olacak."

Jace örtüleri bir kenara attı ve yataktan çıktı ama sonra Bethany'yi tekrar öpmek isteyerek ona doğru eğildi, Jack sorununu ele almadan önce son bir kez genç kadının dudaklarının tadına varmak istiyordu.

Bu, onun içinde olmak istemeyeceği bir durumdu. Her ne kadar kendi tercihi Jack'e defolup gitmesini ve şu andan itibaren Bethany'nin hayatından uzak durmasını söylemek yönünde olsa da, bunu yapamazdı. Bethany onu asla affetmezdi ve Jace kadını kaybetmek riskini almayacaktı, Jack'i defetmek yerine ona yardım edecekti.

Öte yandan Bethany, Jack'i kardeşi gibi görse de, Jace'in hisleri Jack'in genç kadına karşı duygularının pek kardeşçe olmadığını söylüyordu.

Bunu kendisine saklamıştı çünkü işin içine Jack dahil olduğunda, Bethany konuya aklı başında birisinin bakacağı gibi asla bakamıyordu.

"Bunun için endişelenmeni istemiyorum, bebeğim. Her şey iyi olacak. Jack seni arayabilir, sen de onu arayabilirsin. Ben olmadığım zamanlarda yanında Trevor ve Kaden olduğu müddetçe onu istediğin kadar görebilirsin, benim için sorun olmaz."

"Teşekkür ederim, Jace." Bethany'nin gözleri ışıldadı. "Bu benim için çok şey ifade ediyor."

"Seni seviyorum," dedi Jace boğuk bir sesle.

Bethany'nin yüzü yumuşadı ve gözlerindeki endişe uçup gitti.

"Ben de seni seviyorum."

Jace, kadınla bütün gün sevişmek yerine, Jack ile buluşmaya gittiği için lanet okumadan önce banyoya gitti. İşe zaten

çok geç kalmıştı, ki bu hiç alışkanlık haline getirdiği bir şey değildi. Yoldayken günün konularını belirlemek için Elenor'u aradı. Tatil sonrası olmasının yanı sıra, işleri her zamanki gibi yoğundu ve ellerinde birden fazla projeleri vardı. Kendisinin, Gabe'in ve Ash'in daimi ilgisini gerektiren projeler.

Dürüst olması gerekirse –ki dürüsttü- işe tam anlamıyla kendisini vermeyeli haftalar olmuştu. Belki bir daha asla en büyük önceliği işine veremeyecekti. Artık hayatında Bethany vardı ve kadın onun hayatındaki en önemli şeydi. Çalışmak değil, iş değil, en iyi iki arkadaşıyla ortak olmak bile değil... Yalnızca Bethany.

Kırk beş dakika sonra Jace apartmana girdi ve Kaden ile lobide buluştu.

"Adam hâlâ burada mı?" diye sordu.

Kaden başını salladı. "Evet efendim. Geldiğinden beri hiç aşağı inmedi."

"Çok güzel. Sen ve Trevor'un adamın buradaki varlığını sürekli takip etmenizi istiyorum. Hatta gitse bile. Adamın nereye gittiğini, kimleri gördüğünü ve ne yaptığını bilmek istiyorum. Ama bilmek istediğim asıl şey Bethany ile irtibata geçip geçmediği, ve ne zaman geçtiği, nasıl bağlantı kurduğu. Her ne koşulda olursa olsun Bethany'nin adamı yalnız görmesini istemiyorum. Ben, sen veya Trevor olmadan Jack'i göremeyeceğini ona söyledim, ama adam Bethany'ye ulaşmaya çalışabilir ve Bethany'nin adamı karşısında görene kadar haberi olmayabilir. İkisinin arasında olmanızı istiyorum. Bethany ne pahasına olursa olsun korunacak."

"Anlaşıldı," dedi Kaden, kararlı bir sesle.

Jace asansöre doğru yürümeye başladı ve Kaden da yanında yerini aldı. Jace ona soran gözlerle baktı. Kaden sertleşti.

"Efendim, adam Bethany için potansiyel bir tehdit oluşturuyorsa ve siz onunla yüzleşecekseniz, aynı şekilde sizin için de tehdit oluşturuyor demektir. Bu görüşmenizde yanınızda olursam, kendimi daha iyi hissederim. Elbette konuşmalarınızı dinleyebileceğim güvenli bir mesafede duracağım."

Jace asansöre girerlerken adama gülümsedi. "Haklısın."

Sessizce yukarı çıktılar. Kapıya vardıklarında, Jace kapıyı çalmadı veya geldiğini belirten bir şey yapmadı. Anahtarını kullandı ve içeri girdi.

"Bethany, tam zamanında," diye seslendi Jack, oturma odasında yayıldığı kanepenin üzerinden. "Söz verdiğin akşam yemeğini asla yiyemeyeceğimi düşünmeye başlamıştım."

Ardından kafasını çevirdi. Jace ile Kaden'ı gördüğünde bakışları sertleşmiş ve tedbirli bir hal almıştı.

"Bethany nerede?" diye sordu.

"Güvende," dedi Jace. "Ve güvende olmaya devam edecek. Senin ve benim oturup konuşmamız gerek, Jack."

"Sen de kimsin?"

"Bethany'den uzak duracağından emin olacak kişiyim."

Jack'in kaşları kalktı. "Demek erkek arkadaş sensin. Bethany'ye güzel bir ev vermişsin. Çok cömertsin."

Sesindeki iğneleme Jace'i öfkelendirdi.

"Artık burada yaşamayacak," dedi Jace.

Jack, kanepeden kalktı, gözlerinden ateş fışkırıyordu. "Ne yaptın? Onu dışarı mı attın? Eğer onu incittiysen, seni öldürürüm."

Kaden öne doğru atıldı, yüzünde tehdit dolu bir ifade vardı. Jace elini kaldırdı ve adam bir kez daha geri çekildi.

"Bethany benim yanıma taşınıyor, bundan sonra benimle kalacak."

Jack'in gözlerinde bir şeyler parıldamıştı. Hüzün? Kıs-

kançlık? Söylemesi zordu çünkü adam bakışlarını anında başka yere çevirmişti.

"Bu iyi," dedi kısık bir sesle. "Benim için endişelenmemesini söylemiştim. Daha iyi bir hayatı hak ediyor."

"Bu konuda hemfikiriz," diye onayladı, Jace.

"Buraya beni postalamaya geldin öyleyse?" dedi Jack, küstah tavrı geri dönmüştü.

Jace derin bir nefes aldı. 'Evet' kelimesi dilinin ucuna kadar gelmişti. Ona buradan defolup gitmesini, Bethany'den uzak durmasını ve bir daha onun yanına yaklaşmamasını söyleyebilirdi. Bu çok kolay olurdu. Ama Bethany bunu öğrenecek olursa, Jace'i asla affetmezdi ve Jace böyle bir riski alamazdı. Bethany'nin mutlu olmasını istiyordu ve Bethany lanet olasıca Jack'i hakkında endişelenmeyi bırakamadığı müddetçe, asla tam anlamıyla mutlu olamayacaktı.

"Hayır," dedi en sonunda. "Burada dilediğin gibi kalabilirsin. Bethany'ye ait eşyaları benim evime aldıracağım ama gerisi senindir."

Jack'in gözleri duyduğu şüpheyle kısıldı. "Senin derdin ne? Senin gibi bir herif, benim gibi birisine durduk yerde böyle bir güzellik yapmaz. Bethany'yi aldın. Bunu benim için neden yapıyorsun?"

Jace köpürmeye başlıyordu, duyduğu öfke göğsünü sıkıştırmaya başlamıştı. "Bir şeyi açıklığa kavuşturalım, Jack. Bunu senin için yapmıyorum. Bunu Bethany için yapıyorum. Seni çok seviyor ve senin için endişeleniyor. Derdime gelirsek... Derdim filan yok ama şartlar var."

Jack pis pis sırıttı ve kendini kanepeye attı. "Söyle, hadi."

"Bu eve uyuşturucu getirmeyeceksin," dedi Jace, öfkeli bir sesle.

Jack'in yüzü bembeyaz oldu ve ilk defa fark edilebilir bir şekilde rahatsız göründü.

"Evet, çantayı biliyorum. Çantayı aldım, onu geri almayacaksın. Bu pisliği Bethany'nin evine getirdiğin için kıçına tekmeyi basmam gerekir. Hem hangi akla hizmetle, bir zamanlar bağımlı olduğunu bile bile ona ağrı kesici getirdin? İnsan önemsediği birine bunu yapar mı?"

Jack yutkundu, yüzü daha da beyazlaşmıştı. "Çantayı geri almam gerek. Anlamıyorsun. Eğer çantayı geri götürmezsem, ölürüm. Onu burası daha güvenli olduğu için bırakmıştım."

"Senin için güvenli olabilir belki. Ama Bethany için değil. Senin yüzünden başına bir şey gelebilirdi."

Jack tekrar ayağa fırladı. "Bak, çantayı geri almam lazım. Teslim etmeliyim. Ondan sonra, bu pisliği bir daha asla görmeyeceksin. Yemin ediyorum. Buraya getirmeyeceğim. Bethany'nin yakınına da. Halledeceğim. Ama çantayı yarın teslim etmezsem, hayatım biter."

"Hayatını önemsemem için bana tek bir neden göster," diye çıkıştı Jace.

Jack geriye doğru bir adım attı ve ardından bakışlarını çevirdi. "Çünkü Bethany'yi biliyorlar."

Jace korkunç bir öfkeyle adamın üzerine atıldı, Jack'in lime lime olmuş tişörtünü yakaladı ve yumruklarının arasında sıktı. Adamı kanepeye fırlattı ve ardından üzerine çöktü, yüzü Jack'in yüzünden sadece birkaç santim ötedeydi.

"Ne halt ettin sen?"

Jack gözlerini kapadı. "Benden teminat olarak bir şeyler istediler ve benim sahip olduğum tek şey Bethany idi. Bethany benim için o kadar önemli."

Alçak sesli bir homurdanma odanın içinde yankılandı birkaç metre ötede öfkesinden kudurmuş bir şekilde duran Kaden'dan geldiğini anlaması Jace'in birkaç saniyesini aldı.

"Seni geri zekalı orospu çocuğu!" diye küfretti Jace.

"Bak, bana sadece çantayı ver, onun hayatından çıkayım," dedi Jack. "Beni bir daha asla görmezsiniz, haberimi dahi almazsınız."

Jace adamı kanepenin üzerine fırlattı.

"Ortadan kaybolmanı ve Bethany'nin hayatından defolup gitmeni her şeyden çok istesem de, bu onu üzer ve benim tek endişe duyduğum kişi o. Bir kereliğine olsun kendinden başka birini düşün, be adam!" dedi Jace, tiksintiyle.

"Onu düşünüyorum," dedi Jack, sakin bir sesle. "Artık sana sahip. Bana ihtiyacı yok. Bana hiçbir zaman ihtiyacı olmadı. Onunla ilgilendiğimi düşünmekten hoşlanıyor, ama öyle değil. Asıl benimle her zaman ilgilenen oydu. Benim gibi sefil biriyle sokaklarda yaşamaktan daha iyisini hak ediyor."

Jace, Kaden'in olduğu yöne doğru baktı. "Evime gidip, çantayı alabilir misin? Çantayı buraya geri getirip bu adama vermeni istiyorum, sadece. Ondan sonrasını kendisi halledecek. Senin dahil olmanı istemiyorum. Ve o pisliğin bu evde kalmasını da istemiyorum. Şayet çantayı verdikten sonra buradan ayrılmazsa, polise teslim edersin."

Kaden başını salladı.

"Halloldu bilin," dedi aksi bir sesle. Bütün bu süre boyunca Jack'e bakmıştı, bir kere bile gözünü onun üzerinden ayırmamıştı.

"Burada kalabilirsin," dedi Jace, Jack'e "Bethany ile iletişime geçebilirsin. Onu görebilirsin. Ama sadece Kaden, Trevor veya ben yanınızda olduğumuz sürece. Şayet bu eve veya Bethany'nin yanına hap veya uyuşturucu getirecek olursan seni öyle hızlı tutuklatırım ki neye uğradığını şaşırırsın. Anlatabildim mi?"

Jack başını salladı.

"Bir şey daha var, şayet Bethany'ye bir daha hap vermeye kalkacak olursan, senin ağzını burnunu kırarım. Bunu da anlatabildim mi?"

"Evet," diye mırıldandı, Jack.

"Ofise gitmem gerek," dedi Jace, Kaden'a. "Sana dairemin anahtarlarını veriyorum, Bethany'ye de gideceğini haber vereceğim. Bu olanlardan haberi olsun istemiyorum. Sadece çantayı al. Kapının arkasında, yerde duruyor."

Kaden başını salladı ve Jace'in fırlattığı asansör kartını yakaladı.

Ardından Jace bakışlarını Jack'in üzerine sabitledi, kelimelerinin üzerine basa basa konuştu.

"Burada kalabilirsin ama burası beleşe yatıp kalkacağın bir yer değil. Aklını başına topla ve bir iş bul. Ne olacağı umurumda bile değil. Evin giderleri karşılanacak ve haftada iki gün mutfak alışverişin yapılacak. Bunun dışındakiler sana ait."

"Ona iyi davran," dedi Jack, sakin bir sesle.

İşte yine oradaydı. Jace'e, Bethany'nin adam için sadece bir kardeş olmadığını hissettiren şey, Jack'in gözlerinde yine parlamıştı.

"Bethany ile aramızdaki şeyin geçici olmadığını bilmelisin," dedi Jace. Jack, Bethany ile her ne düşünüyorsa, onu bu düşünceden vazgeçirmeliydi.

"Evet, anladım," diye mırıldandı, Jack. "Onunla olmak için hiçbir şansım olmadığını biliyordum ama o hep bana aitti."

"Bundan böyle değil," dedi Jace. "O bana ait ve ben de bana ait olanı korurum. Onu bir daha incitmeye kalkarsan seni mahvederim."

"Sadece onu mutlu et. Senden tek istediğim bu."

"Hayatını düzelterek onu sen de mutlu edebilirsin," dedi Jace.

Jack'in gözlerindeki pişmanlık, karanlık ve çalkantılıydı. İlk defa, Jace onun gözlerinde içindeki diğer adamı ele geçiren iblisi görmüştü. Daha önce Bethany'yi de ele geçiren iblisi.

"Deneyeceğim," dedi Jack, düz bir sesle.

BÖLÜM XXXIV

Jace ve Bethany yılbaşını Gabe, Mia ve Ash ile birlikte geçirmişti. Bu kez Bethany biraz daha rahattı ama Jace onu yakından izliyordu. Jack, Bethany için sabit bir endişe halini almıştı ve Jace o bencil pislik genç kadını bu hale getirdiği için her gün küfrediyordu.

Jace'in çantayı Jack'e verdiği gün, Jack ortadan kaybolmuştu ve o günden beri de eve uğramamıştı. Bethany'ye ne bir telefon açmış, ne de başka bir şekilde onunla iletişim kurmaya çalışmıştı. Jace böyle olduğunu biliyordu çünkü Trevor daireyi gözetlerken, Kaden da güvenli bir mesafeden Bethany'yi izlemişti.

Jace, Kaden'a, Jack'in hareketlerini bir gölge gibi takip etmesini söylemiş olsa da, Jack izlendiğinin farkında olmalıydı. Çünkü ortadan kaybolmuştu, izini takip etmek mümkün değildi.

Jace, Gabe, Mia ve Ash'i, Bethany'nin rahatlayıp, eğlenebileceği bir yılbaşı partisi düzenlemek için çağırmıştı. Hep beraber Jace'in evinde toplanmışlardı. Bethany'nin orada kendini daha iyi hissedeceğini düşünmüşlerdi. Jace, Bet-

hany'nin sevdiği bütün finger food çeşitlerinden söylemişti. Ayrıca onun en sevdiği gazozdan da kasalarca almıştı.

"Bunu ilk sizin duymanızı istedim," dedi Gabe, aralarındaki sohbetin sessizleştiği bir anda.

Jace dikkatini gelecekte kayınbiraderi olacak adama yöneltti. Jace ile Bethany kanepede birbirlerine sarılmış otururlarken, Gabe ve Mia aşk koltuğunda oturuyorlardı. Ash ise kanepenin yanında duran tekli koltuktaydı.

Gabe sevgi dolu gözlerle Mia'ya baktı. Mia adamın bakışlarına yanıt verirken gözleri heyecanla parlıyordu.

"Sonunda bir tarih belirleyebildik," dedi Gabe uzun bir duraklamanın ardından. "Ya da şöyle söyleyeyim, Mia bir tarih belirledi," diye ekledi.

Mia kızgınlığını göstermek istercesine adamın koluna vurdu. Gabe de kıkırdayarak sahte bir acıyla kolunu tuttu.

Bethany gülümsedi ve yavaşça öne eğildi. "Ah, bu harika, Mia! Ne zaman?"

"Beni Nisan'a kadar bekletecek," dedi Gabe, isyan eder gibi bir sesle. "Bahar düğünü istiyor. Gizlice kaçıp yeni yılın ilk gününde Vegas'ta evlenmek için ikna etmeye de çalıştım. Yeni yıla sevdiğim kadınla resmen evli olarak başlamak çok güzel olurdu."

Mia'nın yüzünde yumuşacık bir ifade vardı. Jace göğüs kafesinin sıkıştığını hissetti. Bethany'yi kendine doğru çekti ve kollarında daha sıkı sardı.

Bu çok güzeldi. Ailesiyle birlikte olmak. Bu dünyada en çok değer verdikleri ile birlikte olmak. Sevdiği kadın kollarındaydı. Kız kardeşini ve onu seven. Sevmenin ötesinde ona tapan adamı seyretti.

"Gizlice kaçıp evlenmeye son derece romantik bir bakış açısı getirdin," diye mırıldandı Mia.

Gabe'in gözleri haylaz bir bakışla aydınladı. "Bu düşünebileceğin anlamına mı geliyor? Jete yakıt koymalarını söylemiştim, bir saat içerisinde gitmeye hazır olabiliriz."

Mia gözlerini devirdi. "Hayır. Ben bir düğün istiyorum. Beni ağabeyim sana teslim edecek. Kızlar çetesinin tamamı orada olacak." İfadesindeki coşku artıyordu. "Muhteşem bir gelinlik ve harika bir pastayla, herkes Bayan Hamilton olmama şahitlik edecek."

"Sen nasıl istersen öyle olsun," dedi Gabe ciddileşerek. "Bu anlaşmada senden tek istediğim, karım olman. Geri kalan her şey istediğin o harika pastanın üzerindeki süs sadece."

Mia eğilip adamı öptü, Jace, Ash'e bakarak gözlerini devirdi. Ash karşılık olarak kafasını iki yana salladı.

"Bu, önümüzdeki dört ay boyunca yandık demek," diye isyan etti, Ash.

Gabe kahkaha attı. Mia da, Jace ve Ash'e dik dik baktı. Ardından dikkatini Bethany'ye çevirdi.

"Düğünümde nedimem olmanı istiyorum, Bethany," dedi yumuşak bir sesle.

"Ama beni daha tanımıyorsun bile," dedi Bethany. "Ben ve Jace beraber olduğumuz için böyle bir zorunluluk..."

Mia gülümsedi. "Hissetmiyorum. Orada olmanı istiyorum. Benim günüm olacak ve Gabe'e göre her kız bu büyük gününde istediği her şeyi, istediği gibi yapabilirmiş. Ben de senin benimle olmanı istiyorum."

Bethany'nin yanakları pembeleşti ama Mia'nın ricası üzerine gözleri duyduğu sevinçten parlıyordu. Jace, Bethany'ye kendini önemli hissettirip, onu dahil ettiği için kız kardeşine sarılmak istedi.

"Öyleyse seve seve," dedi Bethany, sessizce.

Mia ona yaklaştı. "Bu arada, kızlar ve ben bu hafta Vibe'a gideceğiz."

Gabe ve Jace homurdandılar.

"Her ikiniz de kesin!" diye azarladı onları Mia. Ardından özür diler gibi Bethany'ye baktı. "Söylediğim gibi, kızlar ve ben kulübe gideceğiz ve senin de gelmeni çok isteriz."

Bethany onayını istermiş gibi çabucak Jace'e baktı. Jace kaşlarını çattı.

"Tabii ki gidebilirsin," diye fısıldadı, böylece diğerleri duymayacaktı. "İznime ihtiyacın yok."

Jace, Mia'nın Bethany'yi bir gece kız arkadaşlarıyla dışarı davet etmek istediğini biliyordu. Jack ile olan olayı anlatıp, Bethany'nin son birkaç günde moralinin nasıl bozuk olduğunu söylediğinde, Mia fırsatı kaçırmamış ve Bethany'nin asıl ihtiyacı olan şeyin kızlar partisi olduğunu ilan etmişti.

"Çok sevinirim," dedi Bethany, Mia'ya.

Mia'nın yüzü duyduğu sevinçten aydınlanmıştı. "Güzel! Anlaştık o zaman. Kulübü yıkmaya gideceğiz. Jace'in evine uğrar, seni alırım, ondan sonra da kızlarla buluşmaya gideriz. Gabe akşam için bir şoför ayarlayacak."

"Doğru ya," diye mırıldandı Gabe. "İhtiyacım olan en son şey, lanet olası Manhattan'da ayakta durmakta zorlanan sarhoş kız çetesi."

Ash kıkırdadı. "Daha neler."

"Bizim evimiz, Mia," diye kibarca düzeltti Jace. "Benim ve Bethany'nin evimiz. Benim değil."

Mia kızardı, gözleri endişeyle irileşti. "Elbette! Çok üzgünüm. Senin evin demeye alışmışım. Üzgünüm, Bethany. Düşünemedim."

Bethany utanmış gibi görünüyordu, Jace'e, adamın muzipçe sırıtmasına neden olacak bir şekilde azarlar gibi baktı. Diğerlerine Bethany'nin hayatındaki yerini hatırlattığı için birazcık bile pişman değildi Jace.

"Sorun değil, Mia. Ne demek istediğini anladım," dedi Bethany.

"Bakın!" dedi Mia, heyecanlı bir sesle. "Neredeyse gece yarısı oldu. Geri sayım başladı."

Odadakilerin dikkati televizyona tam zamanında çevrilmişti, saat tam gece yarısını gösteriyordu.

"Mutlu yıllar," diye bağırdı Mia.

"Mutlu yıllar," dedi Ash, kadehini kaldırarak.

"Mutlu yıllar," diye arkadaşlarına katıldı Gabe

Jace eğildi ve dudaklarını Bethany'nin dudaklarına değdirdi. "Mutlu yıllar, bebeğim."

"Sana da," diye fısıldadı Bethany, adamın öpüşüne karşılık verirken.

"Yeni yılın ilk gününde yapmak için ne planladım, biliyor musun?" diye fısıldadı Jace.

"Ne?" diye sordu Bethany, adamın fısıltısına karşılık olarak.

"Seninle sevişmeyi. Derler ki, yeni yılın ilk gününde ne yaparsan, yılın geri kalanında da aynı şeyi yaparmışsın."

Bethany sırıttı. "Gerçekten mi?"

"Öyleymiş."

"Bu durumda, oyumu aynen dediğin şeyi yapmak üzerine kullanıyorum," dedi Bethany, Jace'i tekrar öpmeden önce.

"Benim için tartışma bitmiştir."

"Bir de bize çifte kumru derler," diye takıldı Mia.

Jace kardeşine bir bakış attı. "Ah, lütfen. Bu konuda kimse sizi geçemez."

Gabe eğleniyor görünüyordu.

"Bir de beni düşün," diye mırıldandı Ash. "Tanrım, burası 'çiftler tımarhanesi' gibi."

"O zaman kendine bir kadın bul," dedi Mia, ona takılarak.

Ash gözlerini devirdi ve şarap bardağını kafasına dikti. "Acelem yok, güzelim. Ayrıca hangi aklı evvel benimki gibi bir aileye girmek ister?"

Mia atıldı. "Az önce bizi aşağıladı mı?"

Jace gülümsedi, kardeşini o an daha da sevdi. Ash bir an için dili tutulmuş gibi kaldı ama ardından sıcak bir gülümseme adamın tüm yüzünü kapladı ve gözleri sevgiyle parladı.

Mia adama, kendilerinin onun ailesi olduklarını çok etkili bir biçimde hatırlatmıştı. Babası, annesi veya çatlak kardeşleri değil. O gece, o odada bulunanlar, adamın gerçek ailesiydi. Onun yanında karşılıksız bir biçimde duranlardı.

"Asla," dedi Ash. "Ayrıca hatırlatma için de teşekkürler, tatlım."

Bethany odadakilere hayranlığa benzer bir bakışla bakıyordu. Gülümsemesi acı verici bir biçimde hasretle doldu. Diğerlerinin paylaştığı şeye karşı bir hasretti bu. Sarsılmaz bağlılık. O bağın bir kısmı da kendisine doğru uzanıyordu, her ne kadar kendisi henüz tam olarak o bağa tutunmuş olamasa da.

"Onlar senin de ailen," diye fısıldadı Jace, Bethany'nin kulağına.

Bethany ona döndü, gözleri günlerden beri ilk defa mutluluktan parlıyordu.

"Evet," diye fısıldadı. "Öyle olduklarını düşünüyorum."

Jace onu uzun uzun öptü ve göğsüne sıkıca bastırdı. "Güzel şeyler hissettiriyor, öyle değil mi?"

"Harika," dedi Bethany coşkuyla. "Sahip olabilmeyi hayal dahi etmediğim bir şey. Hâlâ inanamıyorum. Hâlâ arasıra kendime, bu gerçekten oluyor, bu gördüğün saçma sapan rüyalardan bir tanesi değil diye hatırlatmam gerekiyor."

Jace kibarca gülümsedi, kadına karşı hissettiği sevgiden göğsü acıdı. "İnan, birtanem. Bu gerçek ve senin."

BÖLÜM XXXV

"Kendimi çok suçlu hissediyorum," dedi Bethany.

Mia, limuzinin içerisinde oturduğu yerden ona baktı, kaşlarını kaldırdı.

Bethany derin bir iç çekti. "Jack'in nerede olduğuna dair hiçbir fikrim yok. Ölü mü, yaşıyor mu, aç mı, üşüyor mu. Hiçbir fikrim yok. Bunun yanında ben hayatıma devam ediyorum, kızlarla beraber kulübe gidiyorum. Bu bana çok... duyarsızca görünüyor."

Mia ona uzandı ve elini sıktı. "Ah, tatlım, sen her şey olabilirsin ama duyarsız olamazsın. Kendine biraz izin ver. Jack yetişkin bir adam. Kararlarını kendisi alıyor, iyi veya kötü ve sen bunu kabul etmek zorundasın. Onun adına, onun hayatını yaşayamazsın. Onu doğru şeyi yapmaya zorlayamazsın. Ama kendi adına yapabileceğin çok şey var, kendi hayatını yaşamak, mutlu olmak ve suçluluk duymadan kendi kararlarını almak."

Bethany Mia'nın söylediği şeylerin ne kadar fazla anlam içerdiğine şaşırarak gözlerini kırpıştırdı.

"Ben salağım."

Mia güldü. "Önce duyarsızdın, şimdi de salak mı oldun?"

Bethany derin bir iç çekti. "Haklısın. Haklı olduğunu biliyorum. Jace de bana aynı şeyi söylüyor ama ben dinlemiyorum. Ama sen söyleyince bir anda daha fazla anlam içerdi."

"Jace'ten daha akıllı olduğum içindir," dedi Mia, muzır bir şekilde.

Bethany sırıttı, bütün bir hafta boyunca hissettiğinden daha hafif hissediyordu kendini. "Beni bu akşam davet ettiğin için teşekkürler," dedi, bir anda içinden gelerek sarılmak için uzandığı Mia'ya.

Mia onun sarılmasına aynı içtenlikle yanıt verdi. "Kardeşimi mutlu ettiğin için ben teşekkür ederim."

Bethany Mia'dan uzaklaştı, dudakları üzüntülü bir biçimde kıvrılmıştı. "Umarım onu mutlu etmeye devam edebilirim. Onu seviyorum."

"O da seni seviyor," dedi Mia. "Bunu fark edebilmek çok kolay. Onun bir kadına bu kadar abayı yaktığını hiç görmemiştim. İtiraf edeyim, şahit olmak insanı hayrete düşürüyor."

Araba önünde dört kadının beklediği bir binanın önünde durdu. Mia Bethany'yi de çekiştirerek arabadan atladı.

"Bethany, seni bu dünyadaki en yakın arkadaşlarımla tanıştırmak istiyorum, Caroline, Chessy, Gina ve Trish, bu da Jace'in kız arkadaşı, Bethany."

"Ah, lanet olsun, Mia, kalbimi kırdın, bunu neden yaptın?" dedi Chessy, dramatik bir biçimde.

Bethany oldukça güzel olan kadına şaşkın bir biçimde baktı.

Mia güldü. "Ezelden beri, Jace'e hasta. Jace'in piyasadan çekilmiş olması onu mahvediyor."

Bethany de kahkahalara boğuldu. "Üzgünüm. Şey, aslında pek de üzgün değilim."

Diğerleri de onunla birlikte güldü.

"Ben de olsam pek üzülmezdim," dedi Trish. "Jace türünün nadide örneklerinden biridir. Şanslı bir kadınsın, Bethany."

"Ya, Ash?" diye sordu Gina, umut dolu bir sesle. "O da piyasadan çekildi mi?"

Mia'nın gözleri irileşti. "Uf, hayır. Hayır. Bethany sadece Jace ile beraber."

Bethany'nin yüzü cayır cayır yanarken, yanakları kızardı. Görünen o ki, hepsinin Jace ve Ash'in üçlü takılma âdetlerinden haberleri vardı. Şimdi kendisinin onlarla beraber takıldığını düşüneceklerdi.

"Lanet olsun," dedi Caroline, "Jace artık yalnız takılıyor. Vay canına Bethany. Adamın dünyasını değiştirmiş olmalısın."

"Tamam, tamam, kardeşimin cinsel şımarıklıklarıyla Bethany'ye eziyet çektirdiğiniz yeter," diye söylendi Mia. "Hadi arabaya binelim ve eğlencemize bakalım."

"Bana uyar," dedi Chessy. "Caro, Brandon bu akşam çalışıyor mu?"

Caroline'nin yüzü aydınlandı. "Evet, bu akşam hepimizle ilgileneceğini söyledi."

Arabaya binerlerken diğerleri homurdandılar.

"Caroline'in erkek arkadaşı Vibe'da koruma görevlisi olarak çalışıyor," diye açıkladı Mia. "Artık beraber yaşıyorlar ve adam biz dışarı çıktığımızda ona –aslında hepimize karşı gerçekten aşırı korumacı davranabiliyor. Birilerinin bize bulaşmasından endişelenmemiz gerekmiyor. Geleceğimizi orada çalışanlara bildiriyor ve biz içerideyken her yönden VIP muamelesi görüyoruz. İstediğimiz her şeyi alabiliyoruz ve bir yandan da gözetiliyoruz. Gabe ile de anlaştılar bu konuda."

Kadın son cümlesini gözlerini devirerek söyledi ve diğerleri hemen kıkırdamaya başladılar.

"Ben de o aşırı korumacı erkeklerden istiyorum," dedi kelimeleri uzatarak. "Toprağı pençeleriyle kazan o sert adamlardan birisine sahip olmak güzel olabilirdi. Ayrıca Mia ve Caroline'in de anlattığına bakılırsa, yatakta müthiş oluyorlarmış."

Kadın öne doğru uzandı ve Bethany'yi kast ederek. "Ve şimdi senden Jace'in iş üzerinde ne kadar harika olduğunu tarif etmeni bekliyoruz. Bu bilinmez üzerinde ne kadar uzun bir zamandır fanteziler ürettiğimizi tahmin bile edemezsin," dedi.

"Lütfen bize standart ve sıkıcı deme," dedi Gina kıkırdayarak. "Şayet öyleyse, bize yalan söyle ve hayal dünyamızda biraz daha yaşamamız için izin ver."

Bethany yine kahkahalara boğuldu.

"Hey, kızlar!" dedi Mia, tıslamayı andıran bir sesle. "Kıza biraz izin verin. Daha kulübe gitmeden kızı korkutacaksınız ve eğer eve dönüp bunu Jace'e anlatacak olursa, Jace bir daha asla onu bizimle dışarı yollamaz."

"Birazcık anlatsaydın," dedi Trish, Bethany'ye.

Bethany sırıttı. "Standart ve sıkıcı değil."

Kadınların hepsi beraber sızlandılar.

"Bu yaptığın çok kötü, hiç sahip olamayacağımız bir şeyle bizi tahrik ediyorsun," diye yakındı Gina.

Bethany gevşedi, daha önce hiç yaşamadığı bir şeyden keyif alıyordu. Kız arkadaşlar. Arkadaşlık. Her zaman sadece Jack ve o olmuştu. Hiç kimseyle yakınlaşamamıştı ve şimdi bunu istiyordu. Kızlarla dışarıda bir gece. Bu eğlenceliydi.

Gece kulübünün önünde durduklarında, kapı açıldı ve Latin görünümlü, keçi sakallı, muhteşem bir adam, Caro-

line'e yardım etmek için elini uzattı. Adam çabucak kadını kaslı kollarına aldı ve diğer kadınlara iç çektirip, ıslık çaldıracak şekilde onu öptü.

"Lanet olsun," diye mırıldandı, Chessy. "Şu anda kıskanç kaltağın teki oldum."

"Bu onun erkek arkadaşı olmalı," diye mırıldandı Bethany, Mia'ya.

Mia gülümsedi. "Evet, bu Brandon. Caro'ya abayı yakmış durumda, Caro da ondan pek farklı değil."

"Hanımlar," dedi Brandon. Caroline'i bıraktıktan sonra elini uzatmıştı. "Sizi buradan daha sıcak olan içeriye alalım. Sizi bekleyen bir masanız ve bu gece için size özel garsonunuz var. Çocuklar size göz kulak olacaklar ve eğer bir sorun yaşarsanız, beni bulun. Ben icabına bakarım."

"Vay canına," diye fısıldadı Bethany. "Müthiş!"

"Sanki evde seni bekleyen bundan çok farklı," diye homurdandı Gina, adamın elini tutarken.

Hepsi arabadan indiler ve Brandon onlara içeriye kadar eşlik etti.

Müzik duvarları titretiyordu ve neon lambalarla, spotların dansı Bethany'nin neredeyse gözlerini acıtacak kadar güçlüydü. İlk kez bir kulübe girmiyordu. Anlamsız seks yaşadığı günlerde, birçok adamla buluşmuştu. Bir an için, hatıraları nefesini çaldı, acı ve utanç aynı anda göğsüne doldu.

O zamanlar gittiği mekanlar burası kadar seçkin değildi. Daha çok salaş mekanlar ve onun gibi kadınların gidip takıldığı barlardı.

"Hey, sorun mu var?" diye bağırdı Mia, kadının kulağının dibinde.

Bethany gülümsedi. "Yok bir şey. Sorun yok."

Kadın geçmişi aklından çıkarttı ve hatıralarının bu gece-

nin eğlencesini bozmasına izin vermeyeceğine dair kendine söz verdi. Artık farklı bir insandı. Jace'e sahipti. Geçmişini bilen ve onu her yönüyle kabul eden Jace'e. Artık o eski kadın olmak zorunda değildi. Olmak istediği kadın olabilirdi.

Masaya geldiklerinde, gülümseyen bir garson ortaya çıktı ve Bethany iki korumanın masanın yanında yerlerini aldıklarını gördü. Brandon size göz kulak olacaklar derken yalan söylememişti.

Garson Mia ve Bethany'ye bakmak için geldiğinde, Bethany elini Mia'nın elinin üzerine koydu.

"Bu akşam içelim. Biliyorum bu akşam benimle su içmeyi planlamıştın ama neden biraz eğlenmeyelim?"

Mia'nın yüz ifadesi kararsızlıkla bulutlanmıştı. "Emin misin? Seninle maden suyu içebilirim, sorun olmaz."

"Alkol bağımlılığıyla bir sorunum hiçbir zaman olmadı," dedi Bethany nazik bir biçimde. "Jace'in endişelendiğini biliyorum ama gerek yok. Artık o insan değilim. Beni kızlarla buraya çağırdığına çok memnun oldum. İyi vakit geçirelim. Bizi birisinin eve bırakacağını söylemiştin, doğru mu?"

Mia sırıttı. "Ah, kesinlikle. Gabe bir iki saate burada olur. Hâlâ bir seferinde sarhoşken taksi tutup eve döndüğüm için öfkeli. İçmemle ilgili bir sıkıntısı yok. Sadece sonrasında beni eve götürmek için yanımda olmak istiyor."

"O zaman, hadi içelim!" dedi Bethany.

Mia garsona döndü "Ben Cosmo istiyorum. Sen ne istersin, Bethany?"

"Amaretto sour, lütfen."

Birkaç dakika sonra, içkilerin olduğu tepsiyle geri geldi ve Mia kadehini kaldırdı. "İçkileri kaldırın kızlar. Bu gece eğleniyoruz."

"Ve sarhoş oluyoruz!" diye araya girdi Chessy.

"Buna içerim," dedi Gina, kadehini kaldırırken.

Bethany kadehini diğerleriyle tokuşturarak eğlenceye katıldı. Hepsi beraber güldüler ve içkilerini kafalarına diktiler.

Tatlı içki, Bethany'nin diline çarptı ve midesine kadar yanarak inen bir iz bıraktı. Boş kadehini masaya koydu ve garson hemen ardından ikinci tur içkiyi bekletmeden getirince şaşırdı.

Mia güldü. "Buraya geldiğimizde bizim masamıza hep bu kız bakar ve ilk içkimizi tokuşturup kafaya diktiğimizi bilir, o yüzden ikişer tane sipariş eder. Artık bizi tanıyor."

"Bana uyar," dedi Bethany, ikinci içkisine uzanırken.

"Hadi dans edelim," diye bağırdı Chessy. "Gece uzun ve bekleyen erkekler var."

"Benim dans partnerim olabilirsin," diye bağırdı Mia Bethany'ye, müziğin gürültüsünün arasından. "Şey, sen, ben ve Caro kızlardan ayrılacağız. Brandon kızın birisiyle dans ettiğini görürse olay çıkartır. Diğer kızlar kendi başlarına takılacaklar."

"Güzel plan."

Kendilerini piste attılar ve Bethany müziğin kendisini almasına izin verdi. Önündeki şu birkaç saatlik zamanda Jack'i ve endişelerini unutabilirdi. Yeni kız arkadaşlarının olmasını, eğlenmeyi ve eve gittiğinde onu bekleyen harika ve sevgi dolu bir adam olmasının verdiği zevki yaşadı.

O, Mia ve Caroline küçük bir daire içinde dans ediyorlar, gülüp kurtlarını döküyorlardı. Sallanarak birbirlerine yakınlaştılar, insanlara çarparak taciz ettiler, kıvırılıp dans ederek zamanlarını geçirdiler.

Dört şarkı dans ettikten sonra, içkilerinin beklediği masaya geri döndüler. Brandon masanın orada dikiliyordu, koyu renk gözlerinde eğlence dans ediyordu.

Kolunu Caroline'in beline doladı. "Bebeğim, sana söylemem gerek, eğer sen ve arkadaşların bu seksi dansa bir son vermezseniz, etrafınızdakileri uzaklaştırmak için beni ve çocukları zor saatler bekliyor."

Caroline güldü ve adamı öpmek için yüzünü çevirdi.

"Dolaşmam gerek. Sonra seni kontrol etmeye tekrar gelirim ."

Ardından, Brandon kadını tekrar öptü ve bu öpücük öyle çok da masum sayılmazdı. Çok seksiydi, dillerin birbirine dolandığı, kadına sahip olmanın bir işaretiydi. Bethany şaşırmadı. Adam, seyreden herkesin kadının onun olduğunu ve kadından uzak durmaları gerektiğini bilmelerini sağlamıştı. Brandon'ın yapılı olmasının da yardımı oluyordu. Aklı başında hiçbir adam, onunla bar kavgasına girmek istemezdi.

Caroline bir iç çekti ve gözleri hafif donuklaştı, aldığı alkolün, şu an yaşadığı sarhoşlukla alakası yoktu.

"Brandon inanılmaz," diye bağırdı, Mia ve Bethany'ye

"Gördük," diye takıldı Mia.

"Fondip!" dedi Caroline. "Tina bir sonraki turu getiriyor. Bu masadaki hiçbir içki bu gece ziyan olmayacak."

Mia ve Bethany güldüler ve içkilerini kafalarına diktiler.

İki saat geçtikten sonra, alkol Bethany'nin üzerinde etkisini göstermişti, saçma sapan şeylere bile gülüyordu. Daha da çok dans ettiler, daha da çok cüretkar bir biçimde dağıtmaya başladılar ve masalarına dönüp daha da çok içtiler.

Üçüncü kez dans etmek için piste çıktıklarında, Bethany kesinlikle sarhoştu. Mia'nın içinde bulunduğu durum, Bethany'nin durumundan pek de farklı değildi, zıplayıp, sallanırken çılgın gibi kıkırdıyorlardı, davranışları daha da tahrik edici bir hal almıştı.

"Jace burada olup da bunu görmediği için seviniyorum,"

diye bağırdı Bethany müziğin arasından kendisini duyurabilmek için. "Sanırım beni öldürürdü."

Mia kıkırdadı ve hemen ardından gözlerini devirdi. "Of!"

"Ne?"

"Ben de tam Gabe henüz gelmediği için seviniyorum diyecektim ama, eee, ne yazık ki geldi."

Bethany arkasını döndü ama o durduktan sonra salon hareket etmeye devam edince neredeyse düşecekti. Giydiği topuklular başta iyi bir fikir gibi gelmişti çünkü bacaklarını muhteşem gösterecek kadar seksiydiler, ama birden çok da iyi bir fikir olmadığını fark etti, çünkü tökezleyip neredeyse bileğini kırıyordu.

Jace ile beraber çıkmamasına rağmen, güzel giyinmek ona kendini iyi hissettirmişti. Kendisine çok yakışan, parlak bir kokteyl elbisesi seçmişti ve elbise kıvrımlarını oldukça belli ediyordu. Hâlâ zayıftı –yaşadığı hayattan ve kaçırdığı öğünlerden dolayı hâlâ fazla zayıftı- ama Jace ile tanıştığı günden bu yana en az bir beş kilo almıştı ve bunların en azından iki kilosu göğüslerine gitmişti. Jace'in de onun göğsündeki bu yeni kabarıklıktan şikâyet ettiği yoktu.

Makyajını dikkatle yapmıştı, saçlarına bukleleri boynuna akacak biçimde, gevşek bir şekilde düğüm atmıştı ve kulaklarında, kendisinin çok seksi olduğunu düşündüğü, sallanan devasa küpeleri vardı.

Eski püskü tişörtler ve yırtık pırtık pantolonlar giydiği zamanlardan çok farklıydı. Kendini güzel hissediyordu. Aslında şahane hissediyordu. Sanki Jace gibi bir adamın dikkatini çekmeye layık bir kadın gibi.

"Aman!" dedi Mia, onun kolundan tutup, yüz üstü yere kapaklanmasına engel olurken. Ardından her ikisi de kıkırdamalarının arasında kayboldular. Gabe'in gözleri kadınların

çakırkeyif'liğin ötesine geçmek üzere olduklarını anladığında kısıldı.

"Oyumu, gecenin sonuna henüz gelmediğimiz yönünde kullanıyorum," dedi Bethany. "Eee, şey, bana sanki biraz fazla ciddi gibi göründü."

"Ah, hayır," dedi Mia, inatçı bir şekilde. "Bunun yerine ona güzel bir gösteri sunalım."

Kadınlar, Gabe'e arkalarını dönerlerken, Bethany'nin gözleri irileşti. "Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyor musun?"

Mia güldü. "Ah, evet. Çünkü sonra? Bizi eve götürdüğünde? Benim için öylesine kuduruyor olacak ki, evin kapısına kadar bekleyemeyecek ve daha asansördeyken elbiselerimi parçalamaya başlayacak. Ama topuklularıma dokunmayacak, çünkü sevgilim topuklu ayakkabılarımı giydiğimde bana bayılıyor."

Bethany'nin ağzı, Mia'nın haylaz gülümsemesine bakarken, açık kaldı.

Mia göz kırptı "Sarhoş seks, bildiğim en güzel seks. İddiaya varım ki, Jace de senin hakkında aynı şeyi düşünüyordur. Bu elbise ve ayağındaki topuklularla seksi ve de sarhoş bir kadın? Eve girdiğin anda üzerine atlayacaktır."

Bethany'nin sırtına bir ürperti yayıldı. "Eve gitmeden önce ayılmayı planlıyordum. Jace'in içtiğimi bilmesini istemiyordum. Muhtemelen endişelenecek ve onaylamayacaktır. Ama bu söylediğin doğruysa..."

Mia Bethany'nin yanına zıpladı ve kollarını havaya kaldırdı. "Ah, bu doğru," diye bağırdı Mia. "Karşı koyamayacak, görürsün."

"Bu durumda, biraz daha içelim," diye bağırdı Bethany, yanıt olarak.

"Gabe'e yakın zaman içerisinde unutamayacağı bir gösteri sunduktan sonra," dedi Mia, göz kırparak.

Bethany güldü ve ikili kendilerini müziğin temposuna kaptırdı. Kısa bir süre sonra Caroline de onlara katıldı, yanakları kızarmış, gözleri mutlulukla parlıyordu. Üçü, Bethany'nin sonradan hatırladığında utanmasına neden olacak bir gösteri sergilediler ama Bethany çok eğleniyordu ve en son ne zaman bu kadar gevşediğini ve bu kadar harika vakit geçirdiğini hatırlamıyordu.

Şarkı bittiğinde, Mia Bethany'nin kolunu yakaladı ve ikisi birbirlerine çarpa çarpa, garsonun ellerinde içkilerle kendilerini beklediği masalarına gittiler.

Gabe'in dudaklarındaki gülümsemeden, eğlendiği anlaşılıyordu. Mia ve Bethany içkilerine uzanıp iki saniye içerisinde fondip yaptıklarında, adamın tek kaşı havaya kalktı.

"Kızlar bu akşam epey hızlı gidiyorsunuz," dedi Gabe. Bakışları sevgi dolu bir biçimde Mia'ya döndü. "Bu gece üzerimde sızmayı mı planlıyorsun, birtanem?"

Mia cilveli bir şekilde sırıttı ve Gabe'in dudağına ateşli bir öpücük kondurmak için parmak uçlarında yükseldi. Sonra Gabe'in kulağına, adamın bütün vücudunun kasılmasına neden olacak bir şeyler söyledi.

Mia'nın söylediği her ne ise, Gabe'in üzerindeki etkisine şahit olmak Bethany'nin midesinin kasılmasına neden olmuştu, son derece edepsizce bir şey olduğuna inandı. Görünüşe bakılırsa Mia'nın bu sarhoş seksi hakkında söylediği şey doğruydu.

Bethany garsona el salladı ve bir tane daha istemek için kadehini kaldırdı.

Gabe kolunu gevşek bir biçimde Bethany'nin beline sardı ve onu kendisini duyabileceği kadar yakınına çekti.

"İyi misin, tatlım? Ne kadar içtin, sen?"

Kadın adama pırıl pırıl bir gülümseme sundu. "Ben iyiyim! Mia bu akşam bizi eve senin götüreceğini söyledi o yüzden ne kadar içtiğim konusunda endişelenmek zorunda kalmadım."

"Evet. Seni eve, Jace'e götüreceğim, o yüzden ne yapmak istiyorsan yap. Sadece idare edebileceğinden emin olmak istedim."

Bethany tekrar gülümsedi. "Çok tatlısın."

Gabe gözlerini devirdi. "Tatlı, kendimi tarif ederken kullanabileceğim türden bir kelime değil."

Hayır, Bethany öyle olduğunu düşünmüyordu. Tıpkı Jace'in vücudundan olduğu gibi, bu adamın vücudundan da güç akıyordu. Adamın gözlerinde bir pırıltı vardı, özellikle de Mia'ya baktığında, onun baştan aşağı titremesine neden oluyordu.

"Sadece kendini hasta etme," dedi "Siz cadıların eğlenmesini ve başka bir şey hakkında endişelenmemesini istiyorum. Eve gitmeye hazır olduğunuzda, hepinizi evinize bırakacağım."

"Teşekkürler."

"Hadi gel yine dans edelim," diye bağırdı Mia.

Gabe isyan etti. "Sana söylemeliyim, şu dans diye yaptığın şey var ya? Yasadışı sayılmalı. Sana bakan ne kadar erkek varsa hepsinin kafasını kıracağım."

Mia sırıttı, Bethany'nin elini kaptı ve onu dans pistine doğru sürükledi.

Sonraki bir saat dans ettiler, içtiler, sonra biraz daha dans ettiler ve biraz daha içtiler.

Dans pistini terk edip masaya en son gelişlerinde, Bethany bir tane daha içkiyi kaldıramayacağını biliyordu. Etrafı bu-

lanık görüyordu ve sıcak bir dalga vücudunu sarmalıyordu. Her şeye gülüyordu. Gabe'in yüzünde daimi olarak eğlenceli bir yüz ifadesi vardı ve Brandon onları kontrol etmeye geldiğinde ise sırıtmıştı.

"Sanırım, ben bittim," dedi Bethany, nefes nefese. "Ama geri kalanınızın gecesini berbat etmek istemem." Mia'yı dik tutmaya çalışan Gabe'e baktı. Bethany parmaklarını masanın kenarına geçirmişti, bıraktığı anda arka üstü oturmaktan endişeleniyordu.

"Yok, ben de hazırım," dedi Mia. "Sen hazır mısın, bebeğim?" diye sordu Gabe'e.

"Çoktan," diye homurdandı adam.

Mia kikirdedi. "İlk önce Bethany'yi eve bırakmalıyız. Jace'in kanının beynine sıçradığını tahmin edebiliyorum."

"Mesaj attım," dedi Gabe kuru bir sesle. "Neyle karşılaşacağını biliyor."

"Ben gidip diğerlerini toparlayayım," dedi Mia. "Caro, Brandon'un mesaisi bitene kadar takılacakmış."

"Arabayı çağıracağım" dedi, Gabe. "Oraya ben yanında olmadan yürüyemezsin. Kafa üstü düşeceksin."

Bethany sırıttı ve bekledi, Mia grubun geri kalanını toparlamaya gittiğinde, hâlâ masayı tutuyordu.

"Bu gece eğlenceliydi," diye seslendi Gabe'e. "Beni eve götüreceğin için teşekkürler. Mia harika biri."

Gabe gülümsedi, gözleri sıcak ve samimiydi. "Eğlendiğine sevindim, Bethany. Eve götürmemi de dert etme. Seni bu halde tek başına hayatta göndermem. Jace de izin vermezdi zaten. Ben seni almaya gelmeseydim, o gelirdi."

Mia kısa bir süre sonra Chessy, Trish ve Gina ile birlikte geri döndü. Onlar da en az Mia ve Bethany kadar sarhoştular ve akıl hastaları gibi her şeye gülüyorlardı. Gabe gözlerini devirdi ve Brandon'ı görmeye çalıştı.

Brandon bir korumayla daha yanlarına geldi ve Gabe, Bethany ve Mia'ya sarılırken, onlar da Chessy, Trish ve Gina'ya çıkışa kadar eşlik ettiler.

Bethany sendeledi ve Gabe'in belindeki kolu sıkılaşınca kıkırdadı.

"Tanrım, siz ikiniz ne kadar içtiniz bu arada?"

Mia masum bir şekilde baktı, ardından elini kaldırdı ve saymaya çalıştı. Kafası karışmış bir şekilde parmaklarına baktığı üçüncü seferden sonra elini boş ver dercesine salladı ve "Çooook fazla," dedi.

"Anlıyorum," dedi Gabe sırıtarak.

Adam kızları kapıda bekleyen arabaya götürdü ve ardından Brandon ve diğer koruma kızları arabaya bindirirlerken sabırla bekledi. En sonunda Brandon adama sempatik bir şekilde sırıttı.

"Bol şans dostum. İşin zor gibi görünüyor."

"Yok canım," diye mırıldandı Gabe.

Bethany ve Mia'yı da arabaya bindirdikten sonra, Mia'nın yanına oturdu.

"On numarasın," dedi Chessy, Gabe'in oturduğu yere doğru sırıtarak.

"Kesinlikle," diye kadına katıldılar Trish ve Gina.

"Mia'ya seni kaçırırsa büyük bir aptallık etmiş olacağını söyledik," dedi Trish samimi bir biçimde.

Trish de başıyla onayladı. "Ama bilesin diye söylüyorum, şayet o kadar aptalsa, bir sonraki aday ben olmaya gönüllüyüm."

Gabe Tanrım sen bana yardım et der gibi gözlerini yukarı dikmişken, kadınlar kahkahaya boğuldular.

Her bir kadının evinin önünde durduklarında, Gabe kadınlara kapıya kadar sabırla eşlik etti ve arabaya dönmeden

önce her birinin güvenle binalarına girdiklerinden emin oldu.

"Gerçekten harika biri," dedi Bethany, Mia'ya, adamın Chessy'yi eve bıraktıktan sonra arabaya dönüşünü izlerken.

"Evet," diye fısıldadı Mia. "Ona sahip olduğum için çok şanslıyım.

"Biz çok şanslı kadınlarız," dedi Bethany. "Gabe ve Jace, muhteşem."

"Evet," dedi yine Mia. "Ama biz de öyleyiz."

"Öyleyiz, değil mi?"

"Kesinlikle."

Ardından her ikisi de yine kahkahalara boğuldular, Gabe arabaya döndüğünde ikisi de hâlâ kikirdiyorlardı.

Adam kafasını salladı. "Yemin ederim, sizinle ne yapacağım bilmiyorum."

Mia'nın gözlerine şeytani bir bakış yerleşti. "Şey, benimle ne yapacağını bilmiyorsan, ben sana..."

"Sakın söyleme, bebeğim," dedi adam kısık bir sesle. "Senin için planlarım var."

Mia, Bethany'ye doğru bir "Ben sana söylemiştim," bakışı fırlattı.

"Jace bizimle lobide buluşacak," dedi Gabe, Bethany ve Jace'in evine yaklaşırlarken.

Bethany'nin kalbi endişeyle çarptı. Mia'nın yanılmamasını umuyordu. Gerilmişti ve ağzı kupkuruydu.

Mia onun elini sıkmak için uzandı. "Güven bana."

Bethany karşılık olarak, Mia'nın elini sıktı ve Gabe her ikisine de şüpheyle baktı.

Araba durduğunda, Gabe dışarı çıktı ve Bethany'nin koltuktan kalkmasına yardım etti. Beraberce binaya doğru ilerlerken, Bethany topukluların üzerinde sabit durmakta zorlanıyordu.

"Bu lanet olası topuklularla kendini öldüreceksin," diye mırıldandı Gabe.

"Ama çok seksiler," diye kendini savundu Bethany. "En azından ben öyle düşünüyorum."

"Ona şüphe yok tatlım. Bu ayakkabılarla gerçekten çekici oluyorsun. Jace dilini yutacak. Ama ona kavuşamadan kendini öldürürsen, canım topukluları boşuna giymiş olursun."

"Mia dedi ki, Jace benimle bu topuklularla sevişmek isteyecekmiş," dedi Bethany ve ardından ağzından çıkanları fark edip kızardı.

Gabe, kıkırdadı, gözleri neşeyle parıldıyordu. "Öyle mi dedi? Şey, Mia öldürücü topuklularla sevişmek konusunda uzman sayılır, şayet öyle bir şey söylediyse, muhtemelen doğrudur."

Bethany, binaya girerlerken sırıtıyordu. Jace az ötede duruyordu, onun yalpalayarak yürüdüğünü gördüğünde gözleri kısıldı.

"Gabe, seksi olduğumu düşünüyor," dedi Bethany, Jace'in önüne geldiklerinde. "Ve senin benimle ayağımda bu topuklular varken mutlaka sevişmek isteyeceğini söyledi." Durdu ve kaşlarını çattı, kafası iyice bulanmıştı. "Ya da bunu söyleyen, Mia'ydı. Her halükarda, bu ayakkabılar ayağımdayken sevişmek istiyorum."

Gabe yan tarafta kahkahalarının şiddetinden sarsılıyordu.

Jace'in dudaklarına yavaşça bir tebessüm yerleşti. "Sanırım bu ayarlanabilir."

Bethany başıyla onayladı. Ardından döndü ve Gabe'in yanağını öpmek için parmak uçlarında yükseldi.

"Bizimle bu gece, bu kadar güzel ilgilendiğin için bir kez daha teşekkür ederim."

Gabe gülümsedi. "Her zaman, tatlım." Ardından Jace'e

döndü. "Onu tutsan iyi olur. Bir kere bırakayım dedim, kafa üstü düşüyordu."

Jace güldü ama Gabe gitmek için arkasını dönerken, Bethany'nin kolunu sıkıca tuttu.

"Sağ ol, Gabe. Bir dahaki sefere sıra benim."

"Neyse ki," diye homurdandı Gabe. "Bu akşam nelere maruz bırakıldığım hakkında en ufak bir fikrin yok. Şöyle söyleyeyim, bu gece bunların maskaralıkları karşısında, salyalarının akmasına engel olabilen tek bir erkek bile yoktu."

Jace'in kaşları kalktı ve Bethany'ye baktı, bakışları meraklıydı.

Bethany ona baş döndürücü bir şekilde gülümsedi.

"İtiraf edeyim, ayakkabılar sende çok seksi durmuş."

"Mia haklıymış," dedi Bethany muzip bir şekilde.

Jace onu asansöre doğru yöneltti ve hafiften taşıyarak asansöre bindirdi.

"Ne hakkında haklıymış, bebeğim?"

"Dedi ki, beni sarhoş bir halde bu ayakkabılarla gördüğün anda benimle sevişmek isteyecekmişsin. Hem de ayakkabıları çıkarmadan."

Evin kapısına geldiklerinde, Jace hâlâ gülüyordu. "Bu tespiti seninle tartışmayacağım, bunun yanında böyle bir şeyi kardeşimden duymanın öncelikliler listemde yer aldığını da söyleyemeyeceğim."

"Gabe'in yatak odasına kadar dayanamayacağını ve onu topuklularıyla kapının hemen girişinde becereceğini de söyledi."

Adam irkildi. "Bebeğim, durman lazım. Herifin tekinin kardeşimi becereceğini duymak istemiyorum, hele detaylarını duymayı hiç istemiyorum."

Bethany güldü ve adam kolunu bıraktığında sallandı.

"Hop!" dedi, adam onu tekrar yakaladığında.

"Bu akşam ne kadar içtin sen?"

"Epey," dedi Bethany muzip bir şekilde. "Seninle sarhoş seksi yapmak istedim, tıpkı bu akşam Gabe'in Mia'ya yapacağı gibi elbiselerimi parçalayıp beni topuklularım ayağımdayken becermeni istedim."

"Bebeğim, durman gerek. Seni istediğin her şekilde seve seve beceririm ama Gabe ve Mia'yı bu işe karıştırmasak?"

Bethany başıyla onayladı. "Ya da ben seni beceririm." Ardından muzip bir şekilde gözlerini kısarak Jace'e baktı. "Bunu yapabilir miyim?"

Jace güldü ve kadını yatak odasına doğru çekiştirdi. "Ah elbette bebeğim, sarhoş canın ne yapmak istiyorsa yapabilirsin. Şu sarhoş halinle vücudumdan faydalanman için sana izin vermeyi çok isterim."

Bethany adamın arkasından sallana sallana yatak odasına girdi ve Jace'in kapıyı kapatır kapatmaz kendisine attığı ihtiraslı bakış karşısında titredi. Jace'in gözleri duyduğu şehvet ile koyulaşmıştı, bakışları Mia'nın söylediklerinin doğru olduğunu kanıtlıyordu.

Bethany kıyafetini çıkartmaya çalıştı ama fermuarına ulaşamamıştı; kollarını biraz yukarı kaldırdığında ise neredeyse düşecekti.

"Bırak da ben yapayım," diye mırıldandı Jace. "Herhangi bir şey yapmana gerek yok, bebeğim. Tıpkı planladığın gibi senin bu sarhoş halinden sonuna kadar faydalanmak niyetindeyim. Sana yapacağım şeylerden en ufak suçluluk dahi duymayacağım. Ama yapacaklarımı yarın sabah hatırlarsan iyi olur."

O fermuarını indirip kıyafetini serbest bırakırken Bethany tekrar titredi.

"O kadar da sarhoş değilim," diyerek, kendini savundu.

Jace hafifçe gülümsedi, dudaklarını genç kadının çıplak boynunda gezdirdi. "Ah, sen sarhoşsun. Ve gördüğüm en şirin yaratıksın. Seninle uzun uzun sevişeceğim. Üzerimde sızacak olursan, bundan pek hoşnut kalmam."

Bethany gözlerini kapattı ve adam onu omuzlarından tutarak, göğsüne çekip elbisesinin düşmesine izin verene kadar ayakları üzerinde sallandı. Bunu kaçırmasına imkan yoktu.

"İç çamaşırını sevdim," diye fısıldadı Jace, onun kulağına dudaklarını sürterken. "Topuklularını daha da çok sevdim. Ve evet, seni kesinlikle üzerinde onlar varken becereceğim."

Kadının boğazından duyduğu ihtiyaçtan boğuk bir inilti yükseldi.

"Bu akşam seni bağlamam için bir sebep göremiyorum," dedi Jace zevk içinde. "Bir yavru kedi kadar çaresizsin. Bundan hoşlanıyorum. Düşünüyorum da, bu kızlar gecesini alışkanlık haline getirseniz harika olur."

Bethany'nin sutyenini çözdü ve çıkartmadan önce askılarının kadının kollarına düşmesine izin verdi. Ardından yüzünü dönmesi için kadını döndürdü ve onu yavaş yavaş yatağa doğru itti, ta ki Bethany yatağın üzerine düşene kadar.

Genç kadının üzerine eğildi ve karnının hemen altını öptü, iç çamaşırının kenarının hemen üstünü, ardından parmaklarını dantele geçirdi ve çekti, iç çamaşırını ikiye ayırarak kadınlığını gözlerinin önüne serdi. Aşağı uzandı ve parmaklarını Bethany'nin ayak bileklerinin etrafına sararak yukarı doğru itti, onu bacaklarını bükmeye zorladı. Ardından parmaklarını kadının ayakkabılarının topukları üzerinde kaydırdı ve topuklarından tutarak bacaklarını daha da ayırdı.

"Kötü şeyler yaptım," dedi Bethany dudak bükerek.

Adamın kaşları kalktı ve gözleri duyduğu zevk içerisinde parladı. "Ah, gerçekten mi" dedi çatal çatal olmuş sesiyle.

Bethany başını salladı. "Çok kötü şeyler," diye fısıldadı sanki bir sırrı paylaşıyormuş gibi.

Ardından kaşlarını yukarı aşağı oynatıp dudaklarını büzdü.

"Muhtemelen cezalandırılmam gerekir."

Onun yüzünden geçen çeşitli ifadelerini seyrederken Jace'in dudakları seğirdi. Bu kadın tapılası derecede şirindi ve sarhoştu. Jace fena tahrik olmuştu.

"Böyle bir cezayı hak edecek ne suç işledin?"

"Flört ettim," dedi kadın kısık bir sesle. Ardından kaşları kalktı, "Dur bir saniye. Flört etmedim." Karışmış gibi başını iki yana salladı, göğüsleri cezbedici bir şekilde sallandı. Doğruldu, ifadesi ciddileşti. "Aslında erkekler benimle flört etti. Ama Brandon ve Gabe, kimsenin yanımıza yaklaşmasına izin vermediler. Ben ve Mia, çok arsızdık. Beraber dans ettik, çok ateşliydi."

Jace gülmesini engellemek için dudaklarını birbirlerine sıkıca bastırdı.

"Bu cezayı hak ediyor, öyle değil mi?"

Bethany'nin sesi öyle umut doluydu ki, Jace giriştiği mücadeleyi kaybetti ve güldü.

"Komik değil," diye terslendi Bethany "Ben çok kötü bir kızım ve kötü kızların cezalandırılmaları gerekir."

Jace başıyla onayladı. "Bunu tartışamam, bebeğim."

Bethany'nin gözleri ışıl ışıl oldu. "Muhtemelen kıçımı tokatlayacaksın," dedi gözlerinde ciddi bir ifadeyle.

Adam ellerini onun bacaklarının arasına doğru kaydırdı. Bethany titredi, tüyleri diken diken olmuştu.

"Biraz kafam karıştı," dedi Jace, sesine kadının ses tonuna

uygun, şakadan ciddi bir ton yüklemişti. "Sen çok kötü bir kızsın ama bunun yanında, çok da iyisin."

Bethany'nin dudakları yine büzüldü, adam o nefis dudakları öpmek için eğildi.

"Sanırım çözüm ilk önce seni cezalandırıp sonra ödüllendirmek."

"Ah, bu muhteşem bir fikir," dedi Bethany, heyecandan kısılmış, fısıltıyı andıran bir sesle.

"Dizlerinin üzerine kalk, bebeğim," diye emretti Jace, kadının yanıt vereceğini bildiği ses tonuyla.

Genç kadının yanaklarına sıcaklık bastı. Gözleri anında koyulaştı ve göğüs uçları sertleşti. Vay canına, adam daha başlamamıştı ama biraz sonra olacakların vaadi bile vücudunun tepki vermesine yetiyordu.

Bethany doğrulmaya çalıştı ve dudakları adeta ağzıyla tüketmek istercesine aralandı. Jace onun bileklerini kavradı ve oturur pozisyona gelmesine yardım etti. Ardından Bethany, ellerinin ve dizlerinin üzerinde durmak için döndü. Bethany yüz üstü düştü ve kıkırdadı, tüm vücudu sarsılıyordu. Jace canı yanacak kadar sertleşmişti. Kadına sahip olmak için sabırsızlanıyordu.

Bethany'yi istediği pozisyona getirdiğinde, kadın sabırsızlıkla kımıldadı ve ona omzunun üzerinden bakmak için döndü. O gözler, şehvet ve heyecanla parlıyordu. Jace'in elleri titredi ve adam yeniden kontrolünü sağlamak için epey çaba sarf etti.

"Peki şimdi sırada ne var, bebeğim?" diye sordu adam, ipeksi ve tahrik eder bir ses tonuyla, bunun kadını çıldırtacağını biliyordu. "Ellerim? Kamçı? Ya da... yeni bir şeyler de deneyebiliriz."

Bethany tamamen hareketsizdi. "Yeni mi?"

"Henüz kemer kullanmadım, henüz tahta küreği de kullanmadım."

"Ah," diye fısıldadı Bethany, sesi daha çok inleme şeklinde çıkmıştı.

"Seçim senin, bebeğim," diye mırıldandı adam. "İstediğini vereceğim. Bu akşam sen karar ver. Bu akşam epey cömert bir ruh halindeyim. Sen boşalana kadar ben boşalmayacağım. Ama sonra her yerinle benim olacaksın."

"Aman Tanrım."

Jace gülümsedi ve genç kadının kalçasını okşadı.

"T-tahta," diyebildi kadın boğuk bir sesle. "Küreği istiyorum."

"Mükemmel," dedi Jace. "Çok güzel seçim. O kadar güzel ki, ödülün çok daha güzel olacak. Bana minnettar kalacaksın, Bethany."

Bethany adamın dokunuşları altında yumuşadı, bütün vücudu aldığı her nefesle gevşiyordu. Dönüp adama baktı, bakışları o kadar tatlı ve sevgi doluydu ki, Jace'in yüreği sıkıştı.

Adam eğildi ve onun kalçasındaki gamzeyi öptü. "Hemen geleceğim, aşkım."

Adam dolabındaki ince küreği aldı ve yatağa doğru yürürken, ellerinin ve dizlerinin üzerinde onu bekleyen kadına baktı.

"Bana acını göster. Bana aldığın zevki göster," diye gürledi. "Hepsini istiyorum Bethany. Her inlemeni. Her tepkini. Her şeyini istiyorum."

Kürekle kadının poposuna vurdu; Bethany titredi, istemsizce bir şaşkınlık nidası koyuverdi. Jace gülümsedi. Bu acının sesi değildi. Bu keşfin sesiydi. Yeni bir şeyi deneyimlemenin sesiydi.

Bir kez daha, bu kez daha sert vurdu. Genç kadının teni pembeye boyandı. Henüz dokunmadığı solgun yerler ile vurduğu yerler arasındaki renk farkı, baştan çıkartıcıydı.

Kendini tuttu, her ikisinin de bu andan alabildikleri hazzın en fazlasını almalarını istiyordu.

"On," diye fısıldadı. "Sana on tane veriyorum. Bu senin için yeni bir şey, bebeğim. Üzerine fazla gelmek istemiyorum. Sadece tadına bak. Benim için sesli say. Birden başla, şimdi."

Genç kadının kaba etine sertçe vurdu ve vurduğu yerdeki kırmızılığı görünce içi tatmin hissiyle doldu.

"Bir."

Ses adamın erkekliğinin acımasına neden olacak bir inleme şeklinde çıkmıştı.

"İki," diye fısıldadı kadın.

Jace üçüncü, dördüncü, beşinci ve altıncı darbeyi ne kadar hızlı uyguladığını fark edince yavaşladı. Bethany endişe ile gerildi, yedinciyi bekliyordu ama Jace onu okşamaya başladı.

"Lütfen," diye yalvardı Bethany.

Adam onun istediği şeyi verdi. Yedi. Sekiz. Dokuz. Ve ardından tüy gibi hafif, hepsinden daha yavaş olan on. Bethany aşağıya doğru kaydı, ardından yüzünü döndü ve adama artık alkolden çok daha güçlü bir şeyle zehirlenmiş olan, uykulu, sarhoş gözlerle baktı. Acı ve zevkin bir arada yükselttiği şehvet ve zevkten sarhoş olmuştu. Zaman, mekan ilişkisini kaybetmişti ve Jace onu geri getirmek istiyordu. Bu sefer üzerinde çok farklı bir ruh haliyle çalışacaktı.

"Dön, bebeğim."

Jace, kadın dengesiz bir biçimde dönüp, sırt üstü düşerken ona yardım etmek için ellerini tuttu. Bethany'nin lezzetli dudaklarında rüya gibi bir gülümseme yerleşmişti.

"Daha sık kötü kız olmalıyım," diye mırıldandı. "Bütün gece eğlenip ardından eve, sana gelmek. Yaşanabilecek en güzel gece."

"Sen her zaman eve, bana geleceksin."

"Evet," dedi Bethany hoşnut bir sesle.

"Bunu senden duymayı seviyorum, bebeğim."

Bethany güldü ve adamın alnındaki saçları okşamak için uzandı. Ardından dudaklarını adamın öpmesi için uzattı ve Jace onun bu sessiz davetini reddetmedi. Keyifle genç kadının tadına baktı.

"Hâlâ ayılmadın mı?"

Bethany hayır anlamında başını salladı, gözlerini açtı, böylece Jace onun gözlerinin alkolün etkisiyle ve duyduğu zevkten buğulanmış olduğunu görebildi. Bir kadında daha güzel bir bakış olamazdı. Zevkten kendinden geçmiş. Hülyalı. Adama dünya üzerindeki tek erkekmiş gibi bakan. Başka yerde asla bulunmamış gibi bir bakış.

"Şimdi o topukluları yukarı kaldır. Kendini bana aç, bebeğim. Bu gece kendimi çok aç hissediyorum ve seninle doymak istiyorum."

Bethany vücudunu büktü, topuklularını yatağa saplayarak bacaklarını kıvırdı. Yatağa birkaç tane delik açmış olmalıydı ama Jace umursamadı. Yarın yeni bir yatak alırdı. Kadının çok istediği biçimde, onu topuklularıyla becerme fantezisi yeni bir yatak almaya değerdi.

"Ellerin, bebeğim," diye emretti adam. "Ellerini bacaklarının üzerinde tut ve kendini benim için açık tutmaya devam et."

Bethany kendisini adama daha da açtı ve kendini onun diliyle uyguladığı darbelere bıraktı.

Bir yandan kıvrılıp, bükülüyor, bir yandan da ellerini bacaklarının üzerinde tutmaya devam ediyordu.

"Bu çok güzel, bebeğim. Önce acıyı tattın, şimdi ise hazzını tat."

"Jace," diye fısıldadı kadın. "Bilmiyor musun? Bana verdiğin her şey bugüne kadar tattığım en büyük haz. Acı bir haz. Zevk, bir haz. Sevgin ise, benim bugüne kadar hayal ettiklerimin çok ötesinde."

Kadının kelimeleri o kadar saf ve dürüsttü ki, Jace'in nefesi kesildi. Bethany'nin tadına biraz daha baktı. Onu içti ve daha da içmek istedi. Bunu kadına vermek istedi. Devam etmesini istedi. Kadının duyduğu şehvetten çıldırmasını ve aldığı alkolden duyduğu sarhoşluğun ötesine geçmesini istedi.

Kadının konuşmasını aldığı alkol mü zorlaştırıyordu yoksa içine düştüğü yoğun şehvet ve ihtiyaç hali mi, Jace bilemedi.

Jace, bakışlarını Bethany'ye çevirdi ve onun odaklanamayan gözlerini gördüğünde sırıttı. Bethany ona bakıyordu ama bakışlarını istediği yere odaklayamayacak haldeydi. Lanet olsun, çok tatlıydı.

"İstediğin olacak bebeğim ama önce sen boşalacaksın. Bu gece bitmeden bana doymuş olacaksın."

"Ah, harika," dedi kadın geniş bir gülümsemeyle. "Beni tattığın gibi, ben de seni tatmak istiyorum."

Adam inledi. Alkol kadını kesinlikle daha da pervasızlaştırmıştı. Bethany aslında son derece utangaçtı ama bu gece alkol ona cesaret vermişti ve adam bundan kurtulamayabilirdi. Erkekliğini kadına yaklaştırmamıştı bile ancak neredeyse boşalmak üzereydi.

Kendini toplamalıydı. Kadının topuklularını omuzlarında hissederken onu çılgın gibi becerdiği düşüncesini kafasından atmalıydı. Şayet kadın onun düşüncelerini okuyabilseydi, onu sadece bunu yapması için cesaretlendirirdi. Bethany bu

gece tıpkı sabırsız, hevesli bir genç kız gibiydi ve Jace bunu sevmişti.

Jace kadının her bir santimini biliyordu. Onun G noktasını, buraya temas ettiğinde kadının bayılacağını biliyordu. Onun kısa ve hafif darbelerden hoşlandığını biliyordu.

"Dilinle yaptıkların dahice," dedi Bethany, hülyalı bir sesle. "Bunu Mia'ya söylemeliyim. Gabe'in dayanamayıp onu kapının önünde becereceğinden bahsetmişti sadece. İddiaya varım bunu yaşamamıştır."

Jace başını kaldırdı ve boş gözlerle ona baktı. "Hiç hoş değil, bebeğim. Hiç hoş değil."

Bethany bir elini dizinden çekip ağzını kapatarak kıkırdadı.

"Ellerin," diye gürledi Jace.

"Ay!"

"Ve sakın bir daha sevişirken kardeşimden bahsetme. Asla."

"Emredersiniz, efendim," dedi Bethany aşırı resmi bir biçimde. "Ya da şöyle mi demeliydim 'Emredersiniz Sahip!'"

"Küstah kadın," dedi Jace.

Adam bu kaygısız değişimden hoşlanmıştı. Paylaştıkları neşeyi, keyif aldıkları bu yeni karşılıklı flörtleşmeyi sevmişti. Bethany bu akşam kendisinden hoşlanmıştı, bu fark edilebiliyordu. Jace kadının yeni bir yönünü görüyordu. Onu mutlu görüyordu. Bu içini ısıtıyordu çünkü gelecekteki mutlu hallerini görebiliyordu. Aralarındaki şeyin nasıl olabileceğini. Bunun her bir anını sevmişti. Bu onun kadına olan açlığını daha da artırmıştı.

Kadının ıslaklığı üzerinde parmaklarını gezdirdi ve klitorisiyle oynadı.

"Gelmeni istiyorum," dedi yalın bir şekile. "Sen boşalıncaya kadar burasıyla oynamaya devam edeceğim."

"Ah, tanrım," diyebildi kadın zayıf bir sesle.

Derken adamın parmaklarının yerini ağzı aldı. Bethany bir anda gökyüzüne yükselen bir roket gibi hızla sarsıldı, kalçaları sallanıyordu, ellerini dizlerinin üzerinden hızla çekip adamın saçlarına yapıştı. Sanki adamın onu orgazmının tam ortasında bırakacağından korkarak, başını sıkıca kadınlığına bastırdı.

Adam açlıktan ölür gibiydi. Sonunda, kadının yaşadığı patlamanın ardından yavaşladı ve onun kendini toplamasına yardım etti.

"Sızabilir miyim?" diye inledi kadın.

Jace kıkırdadı, sonra başını kaldırıp kadına baktı. Bethany önceki halinden bile fazla sarhoş görünüyordu, gözleri parlıyordu, yanakları kızarmıştı, kelimeleri diline dolanıyordu.

"Seni becermeye devam edeceğim, bebeğim. İster uyanık ol, ister sızmış. Ama uyanık olmanı tercih ederim."

"Hımmmm.. Sanırım, ben de. Jace?"

"Evet, bebeğim?"

"Ben sarhoşum."

Jace güldü. "Hiç belli olmuyor."

"Ama beni bu ayakkabılar üzerimdeyken becermene değdi."

"Seni henüz becermedim, bebeğim. Şimdi o kısma geçeceğim."

Kadın bir kez daha hülyalı bir şekilde iç çekti. "Bu ayakkabıları seviyorum."

Jace sırıttı. "Seni becerirken onların ayağında olmasını seviyorum."

"Şimdi beni becerecek misin?"

Jace sabırsız bir kahkaha attı.

"Kıyafetlerimden kurtulur kurtulmaz."

Adamın organı pantolonundan çıkmak için çığlıklar atarken, Bethany dudaklarını yaladı.

"Acele et," diye fısıldadı kadın.

"Bunu yapabilirim," diye mırıldandı Jace. "Ben soyunurken, sırt üstü yatmanı istiyorum, aşağı doğru kaymalısın, başın yatağın kenarına gelmeli. Beni bu şekilde bekle."

Bunları söylerken soyunmaya başlamıştı, kadın pozisyonunu değiştirirken düşmediğinden emin olabilmek için yatağın kenarında duruyordu. Kıyafetlerini rekor sayılabilecek bir sürede çıkarttıktan sonra kadının yattığı pozisyonda rahat olduğundan emin oldu.

Kadının yüzünü avuçladı ve organı onun dudaklarına temas ederken başını sabit tuttu.

"Ağzını aç, bebeğim," diye emretti. "Gevşemeni ve her şeyi bana bırakmanı istiyorum. Ben seni becerirken, sen sadece yatacaksın."

Jace'in emri üzerine kadının dudakları aralandı ve adam kendisini kadının ıslak sıcaklığına doğru itti. Organı kadının dili üzerinde kaydığında adamın gözleri devrildi. Tanrım, iki saniye içerisinde tükenecekti.

Kadının üzerinde büküldü ve tüm kontrolü eline aldığı bir pozisyonda durdu. Vücudunu esnetti ve kadının ipeksi dili üzerinde derinlere doğru ilerledi. Sonra yavaş ve yumuşak darbelerle girip çıkmaya başladı. Kadın ellerini kaldırdı ve parmaklarını adamın kasıklarında gezdirdi, sanki dokunmak için adamdan izin istiyor gibiydi. Jace bundan, ona ellerini çekmesini söyleyemeyecek kadar hoşlanmıştı. Bethany ilk defa bu kadar kendisini kısıtlamadan hareket ediyordu ve adam onun bu sarhoşluğunun derinliğini keşfetmekte kararlıydı.

Jace her seferinde daha derine inerken, Bethany'nin gırt-

lağından yükselen iniltiler onun erkekliğinin etrafında titreşiyordu. Adamın hareketleri güçlendikçe, odanın içini ıslak bir ses dolduruyordu. Çok seksiydi. Bu akşam olanların her biri adamın duvarlarından birini yıkmıştı. Daha önce sarhoş bir kadını becermemişti hiç. Çünkü hareketlerini kontrol etmekten aciz bir kadından faydalandığı hissine kapılacağını düşünmüştü.

Ama Bethany onunla birlikteydi. Kendisi bunu istemişti. Çakırkeyif, gözleri pırıl pırıl ve yanakları kıpkırmızı bir halde onu topuklularıyla becermesini istemişti. Jace ona istediğini verecekti.

Jace gözlerini kapadı ve parmak uçlarında yükseldi, kadının yüzünü kavrayan elleri sıkılaştı. Ardından kadının darbelerini karşılaması için onun saçlarına yapıştı. Uzun, yavaş ve derin, keyfini sürdü. Kadının her bir dil darbesini hissetti.

Ardından durdu, göğsünden yükselen solukları sıklaşmıştı. Ellerini Bethany'nin yüzünden çekerken, kadın bir itiraz mırıltısı koyuverirdi. Jace onun büzdüğü dudaklarını öpmek için eğildi.

"İçine girmek istiyorum, bebeğim."

Kadının gözleri aydınlandı. "Ben de bunu istiyorum. Nasıl istersin?"

Kadının bu boyun eğen, itaate gönüllü sözleri adamın içini titretti. Öylesine boyun eğen. Öylesine itaat etmeye gönüllü.

"Dön ve bana o muhteşem bacaklarını ver. Onları belime dolayacağım ve ardından o topuklulardan tutup seni becereceğim."

Kadın istemsizce titredi, göğüs uçları iştah açıcı bir biçimde kabardı ve Jace her birini ağzına alıp emme duygusuna daha fazla karşı koyamadı. O göğüs uçlarını emerken Bethany inledi ve büküldü.

"Hoşuna mı gitti?" dedi Jace hafif bir kahkahayla.

"Hımm. Evet."

Jace kadını yatakta döndürürken, onun uykulu, sarhoş bakan gözlerine gülümsedi. Kadın sırt üstü yatağa düştü ve bacakları ayrıldı. Ayakkabılarından bir tanesi ayağından sıyrılmıştı, Jace onu bileklerinden kavrayıp yatağın kenarına sert bir biçimde çekmeden önce durup ayakkabıyı tekrar ayağına geçirdi.

Kadının bacaklarını kıvırarak, belinin etrafına doladı ve tek bir güçlü hamleyle kadının içine girdi. Bethany inledi. Jace inledi. Bu pozisyonda uzun bir süre kaldı, boşalmamak için kendini tutuyordu.

Ardından söylediğini yaptı ve kadının bacaklarını araladı. Ellerini parlak, pahalı ayakkabıların üzerinde gezdirdi ve on dört santimlik topukları kavradı.

"Hazır mısın?" dedi boğuk bir sesle.

Bethany başıyla onayladı, gözleri parlıyor, alkolün etkisiyle daha da yoğun bir şekilde bakıyordu.

Jace güçlü ve sert darbelerine başladı. Topukların etrafındaki parmaklarını sıkarken kadına adeta saldırdı.

Bethany'nin girişi daraldı ve kasıldı; yaklaşan orgazmının işaretiydi bu. Ama adam, onun henüz boşalmasını istemiyordu. Henüz değil. İkisi için de daha mükemmelini istiyordu.

"Kendini tutmaya çalış, bebeğim," diye fısıldadı Jace. "Seni biraz daha becereceğim, sonra boşalabilirsin."

"Üstte olmak istiyorum," dedi kadın dudaklarını büzerek.

Jace tek kaşını kaldırdı. "Beni bu şekilde içine alabileceğinden emin misin?"

Kadının alt dudağı, adamın o alt dudağı emmekten başka bir şey düşünmesine engel olacak kadar öne doğru sarktı

"Üste olmak ve ayağımda topuklular varken seni becer-

mek istiyorum. Beni bu topuklular ayağımdayken becermeni istediğimi biliyorum ama şimdi düşünüyorum da, ben de seni becerebilirim."

Jace kıkırdadı ve kadının nefesini kesecek bir şekilde onun içine doğru yüklendi. "Sana hiçbir şekilde hayır diyemeyeceğimi biliyorsun, özellikle de bu kadar sarhoş ve şirin olduğunda."

Kadının gözleri duyduğu heyecanla parladı. Jace onun üzerine eğildi ve topuklarını serbest bırakarak, onu sardı. Göğüs uçlarına yanağını sürttü ve ardından diliyle onları ezdi.

"Bunu seviyorum," diye iç çekti Bethany. "Muhteşem bir dilin var. Ayık olduğum zamanlarda bile."

Jace güldü ve kadının üzerindeki bedeni titredi. "Sevindim bebeğim; dilimin sadece senin körkütük sarhoş olduğun zamanlarda iyi olduğunu düşündüğünü bilmek istemezdim."

Kadın sabırsız bir biçimde kendini adama doğru itti ve Jace onun bu hareketine karşılık sırıttı. Aslında olayların adamın kontrolü altında gelişmesi gerekiyordu ancak Bethany her şeyin kendi istediği gibi ve şimdi olmasını istiyordu. Onu şeytani fikirlerine alet etmek isteyen, sarhoş, şehvetli, muhteşem bir kadına karşı koyabilmek Jace'e göre bir şey değildi.

Bethany adamın boğazını düğümleyen baş döndürücü bir gülümsemeyle baktı.

"Seni seviyorum," dedi, söylerken dili dolanmış, söyledikleri ağzından sanki tek bir kelimeymiş gibi çıkmıştı.

"Ben de seni seviyorum, bebeğim. Şimdi keyfine bak ve ne istersen yap. Ben burada uzanıp, her şeyi sana bırakacağım."

"Kulağa hoş geliyor," diye mırıldandı Bethany, tıpkı bir kedi gibi.

Avuç içlerini adamın göğsüne bastırdı, bir türlü odaklanamayan gözlerinde ciddi bir ifade vardı.

"Ne yaptığımdan tam olarak emin değilim," dedi sanki çok önemli bir sırrı paylaşıyor gibi. "Yardımına ihtiyaç duyabilirim."

Jace'in dudaklarından hafif bir kahkaha döküldü. Uzanıp erkekliğini kavradı.

"Şimdi yaptığın gibi, benden destek al. Sana söylediğimde kendini yavaşça aşağı bırak, sakin bir biçimde. Ben seninle ilgileneceğim."

Bethany derin bir nefes aldı ve yüzünde adamın nefesini kesen bir başka gülümseme daha belirdi. "İlgileneceğini biliyorum. Benimle her zaman ilgilendin."

Jace kadının bacakları arasında yerini aldı.

"Şimdi, bütün iş sende," dedi.

Bethany odaklanırken dudakları düz bir çizgi halini aldı, kendini aşağı doğru bastırırken tırnaklarını adamın omuzlarına geçirdi. Jace ıslaklığı sayesinde onun içine kolaylıkla girdi.

"Çok büyük," diye fısıldadı Bethany.

Jace güldü. "Büyüdüğünü sanmıyorum, bebeğim. Hep aynı boyda."

"Tamam ama şimdi çok daha büyükmüş gibi hissediyorum."

Ardından Bethany kendisini aşağı doğru bastırdı ve adamı daha derinlerine aldı. Jace inledi.

"Devam etmelisin, bebeğim. Bu seferki çok hızlı olacak."

Bethany başını iki yana salladı. "Ben söyleyene kadar olmaz."

Adam soru sorarcasına tek kaşını kaldırdı.

"Ben söyleyene kadar gelemezsin," dedi Bethany.

Jace güldü. "O zaman çabuk söyle, yoksa bana engel olmak için hiçbir şey yapamayacaksın."

Bethany doğruldu, elleri adamın göğsünden karnına doğru kaydı. İçgüdüsel olarak vücudunu hareket ettirmeye başladı, tamamen deneysel hareket ediyordu, adam durması için yalvarma noktasına gelene kadar hareketlerini sürdürdü. Ölümü kadının elinden olacaktı.

Ardından Bethany ritmini buldu ve aşağı yukarı doğru hareket etmeye başladı.

"Bu çok güzel," dedi nefes nefese.

"Güzel?" Jace güldü. "Buna güzel diyemem, birtanem. Bu bildiğin işkence."

Bethany'nin gözleri yarı kapalıydı.

"Şimdi boşalmam mı gerekiyor?" dedi beklenmedik bir şekilde.

"Aynen öyle, seninle aynı anda gelebileceksem evet."

"Bu durumda yardımına ihtiyacım var," dedi Bethany. "Şayet ellerimi kaldırırsam, düşerim, bunu istemiyorum."

Adamın vücudu aldığı hazdan titredi. "Hayır, ben de düşmeni istemem. Benden destek almaya devam et. Ben halledeceğim, bebeğim."

Adam tek elini kadının kalçalarından çekti ve onun bacaklarının arasına doğru kaydırarak, kadının klitorisini okşamaya başladı. Bethany bir anda adamın üzerinde kendinden geçti ve gözlerini kapadı.

"Tamam, şimdi boşalabilirsin," diye izin verdi.

Jace onun klitorisi üzerindeki baskıyı artırdı ve vücudunu yukarı doğru bastırdı, erişebildiği kadar derine gömüldü.

Önce Bethany geldi, başını geriye doğru attı ve adamın adını haykırdı. O öne doğru düşerken adam onu yakalamak zorunda kaldı. Kadının vücudu sanki, bütün kemiklerini

kaybetmiş gibi yumuşamıştı. Jace kollarını kadının vücuduna sardı. Kadının içinde patlarken, gözleri kapandı, çenesi kilitlendi ve duvarları sarsan bir güçle kükredi.

"Tanrım," diye mırıldandı tekrar yatağa düşerken, kadının vücudu bir örtü gibi onu örtüyordu.

"Bunu tekrar yapmalıyız," dedi Bethany, sesi zorlukla duyuluyordu. "Seksi ayakkabılarımla beni becermeni sevdim."

Jace'in vücudu sarsıldı ve kadını kavrayan elleri güçlendi. Onu bırakmayı hiç istemiyor gibiydi.

"Bebeğim, seni her şekilde becermeyi seviyorum, ama ayakkabılar kesinlikle fazladan bir ödül. Şayet bunu tekrar yapacaksak, sana haftanın her günü yeni bir çift ayakkabı alabilirim."

BÖLÜM XXXVI

"Kingston'dan hâlâ bir haber yok mu?" dedi Jace, canı sıkkın bir biçimde.

"Hayır, efendim," dedi Kaden, canlı bir sesle. "Travor'u Bethany sokaklarda yaşarken takıldıkları yerlere bakması için gönderdim. Adamın herhangi bir izine rastlamadık, eve de bir daha dönmedi."

Jace iç çekti. "Tamam, beni haberdar edin."

Görüşmeyi sonlandırdı ve koltuğunda geriye yaslandı. Bakışlarını kaldırdığında, kapıda kaşları çatık bir halde ona bakan Ash'i gördü.

"Sorun mu var?" diye sordu Ash, koltuğa yerleşirken.

Jace başını salladı, "Hem evet hem hayır."

Ash'i yakından inceledi, Noel zamanı gözlerine yerleşen öfkeyi aradı. Ailesi her yılbaşında onu taciz etse de bu sefer tatilden sonra da adamı zorlamaya devam etmişlerdi, bu da onun ruh halini iyice karamsar bir hale dönüştürmüştü.

"Konuşmak istediğin herhangi bir şey var mı?" diye sordu Ash.

"Konuşacak fazla bir şey yok," diye mırıldandı Jace. "Kin-

gston hâlâ daha ortalarda yok. Ki bu iyi bir şey, beni yanlış yapmaktan alıkoyuyor. Adam Bethany'nin hayatından sonsuza dek uzaklaşırsa bundan mutlu olacağım. Ama Bethany endişelenmekten kendisini alıkoyamıyor ki bu onda alışkanlık haline dönüşmeye başladı."

"Mia ve onun şamatacı kızlarıyla takılmak için dışarı çıkmamış mıydı?"

Jace, Bethany'nin sarhoş halini, şirinliğini ve sonrasındaki baştan çıkartıcı halini anımsarken gülümsedi. Kadının o akşam kendisiyle sevişirkenki şehvetli halini anımsarken vücudu yeniden hayat buluyordu.

"Evet, bir hafta önce onlarla beraber çıktı. İyi vakit geçirdi. Körkütük sarhoş olduktan sonra, ayağında topuklu ayakkabıları varken onu becermemi istedi," dedi Jace, hafifçe sırıtarak.

Ash başını salladı. "Hiç hoş değil, dostum. Onu düşünmeme bile izin yokken, kadının körkütük sarhoş olup, onu topuklularla becermeni istediğinden bahsediyorsun? Hiç hoş değil."

Jace, içinden Ash'in kadınla yatmış olması gerçeği üzerine şaka dahi yapabilmelerine şükrederek, ellerini kaldırdı.

"Asıl önemlisi, sızdıktan sonra akşamdan kalma bir şekilde tekrar sevişmemiz," diye ekledi adam, sırf Ash'i biraz daha iğneleyebilmek için. Sonucunda Jace, Ash'in başka bir ters bakışıyla ödüllendirildi ve ardından adam kıkırdadı. "Her neyse, sorun şu, kızlarla dışarı gittiğinde Jack'i düşünmüyordu. Benimle sevişirken, Jack'i düşünmüyordu. Ama ne zaman ki adamı düşünmediğini fark etti, suçluluk duymaya başladı. Ve artık adam kayıplara karıştığı için her zamankinden daha da fazla endişeli."

"Fena," diye homurdandı Ash. "Herif de amma pislikmiş."

"Belki doğru şeyi yapmaya çalışıyordur. Aramızda kalsın ama adamın Bethany'ye karşı olan hisleri kardeşçe değildi. Bethany'nin bundan haberi yok, yine de kız bu konuda aşırı hassas. Adamı bir kardeş gibi görüyor. Bunun böyle olduğundan eminim. Hisleri söylediğimin çok ötesinde. Ama öte yandan adam, Bethany'yi bir kadın gibi görüyor. Arzuladığı bir kadın, bu yüzden onu benimle takılmasından hoşlanmadı çünkü kızı ondan uzaklaştırdım. Adam ya Bethany'ye sahip olamayacağını bile bile onunla görüşmek istemiyor ya da kızın hayatından çıkarak, onun hayatına devam etmesine ve mutlu olmasına imkân vererek, gerçekten iyi bir şeyler yapmaya çaba harcıyor. Her iki durumda da sorun, Bethany adam için endişeleniyor ve onu özlüyor."

"İşin gerçekten zor, dostum," dedi Ash.

"Evet. Onun mutlu olmasını istiyorum, bunun gerçekleşebilmesi için de Jack'in iyi olduğundan ve başının çaresine bakabildiğinden emin olması gerekiyor."

"O halde, ne yapmayı planlıyorsun?"

Jace omuzlarını silkti. "Ne bileyim ya. Kaden ve Trevor'a bu işle ilgilenmelerini söyledim. Herhangi birimizin Bethany'nin yanında olmadığı bir anda adamın ortaya çıkmasından endişeleniyorum. Adama güvenmiyorum. Hele adam boğazına kadar boka batmışken."

Ash'in kaşları çatıldı. "Ne bokuna batmış? Boka batmaktan kastın, onun hayatının genel olarak boka sarması mı, yoksa cidden başını belaya sokmuş olması mı?"

"Sana söylemedim," diye mırıldandı Jace. "Sana işlerin boka sardığı ve Bethany'yi neredeyse kaybetmek üzere olduğum günden bahsetmeyi unuttum. Cidden boka sarmaktan bahsediyorum."

"Ne diyorsun?"

Jace derin bir iç çekti ve koltuğunda arkaya yaslandı. "Benim Bethany'nin evinden işe geldiğim sırada Jack ortaya çıkmış ve kızın evine gitmiş. Kaden'dan telefon geldi ve adamın kızın dairesinde olduğunu öğrendim. Ben de eve geri döndüm ama kız evde değildi ve ben de Jack'in sırt çantasını buldum; içi ağzına kadar hap ve uyuşturucuyla doluydu. Bahsettiğim bokun ederi birkaç bin dolar yapar, bu arada."

"Lanet olsun."

"Evet. Benim de tepkim bu oldu. Ardından Bethany eve döndü ve ben de tam bir pislik gibi davrandım. Aklımı kaybettim. Söylemek istemediğim sözler sarf ettim. Hayatta hiçbir şeye sahip olmadığını ima ettim. Ben onu durduramadan, kız evi terk etti. Çok aramama rağmen ona ulaşamadım, bu yüzden de günün geri kalan kısmını kafayı yemekle geçirdim. Sonra onun eve geri döndüğünü haber aldım, ama oraya vardığımda yine ortadan kaybolmuştu. Ardından dairemin kapıcısı aradı ve kızın orada olduğunu ama içeri girmemekte ısrar ettiğini, yağmurun altında dikildiğini söyledi."

"Yok artık," diye mırıldandı Ash.

"Ohoo, bu kadar da değil, dahası da var."

Ash'in kaşları kalktı.

"Evet, görünüşe bakılırsa, pislik yapmaya karar verdiğimde, sınır tanımıyorum."

"Ya."

"Evet, evime geri döndüm ve neyse ki kız oradaydı. Ama yağmurun altında duruyordu, ağlamaktan gözleri şişmişti, bana ilişkimizin bittiğini ve onun hayatı için kötü olduğumu söyledi."

Jace'in bir an için ara verip kendini toparlaması gerekti, o güne ait hatıralar hafızasında hâlâ tazeliğini koruyordu. Öyle ki hâlâ canı daha yanıyordu. Kızı o kadar basit bir şey yü-

zünden kaybedebilirdi ki. Sırf takıntılı bir adam olduğu ve kız söz konusu olduğunda mantığını kaybettiği için. İnatçı ve boyun eğdirmeye, hükmetmeye meyilli olduğu için.

"Bir önceki tartışmamızdan dolayı üzgündü –ama ben bunu o sırada bilmiyordum. Bu arada sevgili Jack Bethany'ye daha önce kullandığı haplardan getirmiş. Herifin hediye anlayışı bu sanırım."

"Of, hayır," diye homurdandı Ash.

"Kız bu boka tekrar başlamak istemediğini söylemiş ama adam ilaçları orada bırakmış. Ardından Bethany, söylediğim onca şey yüzünden, yağmurun altında ağlayarak onca yol yürüdükten sonra daireye döndüğünde neredeyse haplardan bir tanesini alıyormuş. Ağzına atmış, yutmak üzereyken ne yaptığının farkına varmış ve ilacı lavaboya döküp suyu açmış."

"Aferin ona," diye mırıldandı Ash.

"Evet. Güçlü bir kız. Zayıf olduğunu düşünüyor ama çelik gibi güçlü."

"Ardından ne oldu?" diye sordu Ash.

"Yapmak üzere olduğu şey yüzünden o kadar tükenmiş bir haldeydi ki, ilişkiyi bitirmek için doğruca daireme geldi. Eski hayatına geri dönmeye hazırlanmış, çünkü en azından eski hayatında ne olduğunu ve kim olduğunu biliyormuş. Öte yandan benim için yeterince iyi olmadığını düşünüyordu ve ilişkinin onun üzerinde yarattığı baskıyı daha fazla kaldıramıyordu."

"Ağır şeyler bunlar, dostum. Üzgünüm."

"Öncesine baktığında bizim için en iyi olan buydu aslında. Ama yaşananlar beni kızı dinlemeye zorladı ve beraber yaşadıkları zorlukları, kızın geçmişinin detaylarını öğrendim, Kingston'a neden bu kadar bağlı olduğunu. Ama o an bunları

yaşamak cehennemden farksızdı, şu an bile onu kaybetmeye ne kadar yaklaştığımı düşündükçe, aklımı oynatacak gibi oluyorum."

"Onu seviyorsun," dedi Ash, sakin bir sesle.

"Aynen öyle. Onu seviyorum, belli olmuyor mu?"

"Hayır, yani, kız tam sana göre. Başta şüphelerim olduğunu söylemeliyim ama beraber olabileceğin kadın o, dostum. İkiniz adına da çok seviniyorum. Başlarda seni bu kadar öfkelendirdiğim için üzgünüm. Bethany'ye büyük bir özür borçluyum."

Jace adama dostça gülümsedi. "Evet, o benim için yaratılmış. Tanrı biliyor ya, bir kadına, Bethany'ye tutulduğum kadar hızlı bir şekilde âşık olabileceğimi asla düşünmemiştim. Yıldırım çarpmış gibi oldu. Bir kadına bu derece düşkün olup da doğru hamleyi yapmadığın takdirde onu kaybedebileceğinin yarattığı belirsizlik hiç eğlenceli bir şey değil."

"Hakikaten, öyle," dedi Ash acı bir sesle. "Sanırım, 'sert oyna, özgür yaşa' düsturuna bağlı kalan bir tek ben kaldım."

"Senin de başına gelene kadar bekle. Gabe ve ben çatlayıncaya kadar sana güleceğiz."

Ash bir kahkaha attı. "Çok beklersiniz."

"Sahi, ailenle ne yaptın? Neden bu kadar üstüne geliyorlar?"

Ash derin bir iç çekti. "Onlar hakkında cidden konuşmak istemiyorum. Günümü mahvediyor."

Jace adama soran gözlerle bakmaya devam etti.

"Hep aynı hikaye. Anladığım kadarıyla büyükbabam kendini iyi hissetmiyormuş. Her an nalları dikebileceğinden artık eminmiş. Hiç, aynı boku yıllardır söyler. Son isteği çok sevgili, sevgi dolu ailesini ölüm döşeğinde bir arada görmekmiş. Annem ve babamın korkusu ise ortalarda görünmez-

sem, büyükbabamın mirasından pay alamayacak olmaları, bu yüzden beni aile yemeklerine çağırıp, ailenin geri kalanına şirinlik yapmamı istiyorlar. Bencil asalaklar!"

Jace ürperdi. "Üzüldüm, dostum. Cidden, moral bozucu bir şey bu."

"Bana mı anlatıyorsun?"

"Siktir olup gitmelerini mi söyledin sen de?"

Ash bir an sessizleşti ve bakışlarını aşağı indirdi.

Jace hızla koltuğunda doğruldu. "Onlara siktir olup gitmelerini söyledin, değil mi?"

Ash iç çekti. "İhtiyarı severim. Ailede beni umursayan bir tek o vardır. Eğer söz konusu olan, annem, babam veya kardeşim olsa, evet , onlara siktir olup gitmelerini söylerdim."

"Tanrım, oraya gidip, onların istediklerini yapacaksın, öyle değil mi? Gidip ciddi ciddi şirinlik yapacaksın?"

"Ne yapacağımı henüz bilmiyorum," diye homurdandı Ash. "Henüz karar vermedim. Önümüzdeki hafta akşam yemeğine davet edildim. Büyükbabam da orada olacakmış. Lanet olası sülale orada olacak."

"Seninle gelirim," dedi Jace, çabucak. "Gabe de gelir. Ve Mia da."

Ash tekrar adama baktı, gözlerinden arkadaşına karşı olan sevgisi güçlü bir biçimde akıyordu. "Sizi seviyorum, biliyorsun. Her zaman beni kolladınız. Bunu asla unutamam. Ama sen ve Gabe artık Bethany ve Mia'ya sahipsiniz. Kızların - ya da sen ve Gabe'in, artık o kan emicilerin yuvasına girmesini istemiyorum."

"Saçmalık," diye onun sözünü kesti, Jace. "Biz senin ailenizsin. Sen gerçek ailemsin. Ve bir kimse, ailesini böyle bir bokun içerisinde debelenirken yalnız bırakmaz."

"Artık eşek kadar oldum. Onların saçmalıklarıyla başa çı-

kabilirim. Mia ve Bethany'nin ailemin yalan dolanlarına maruz kalmalarını istemiyorum. Güzel bir günde ortaya çıkan musibetten beterler. Bethany'nin geçmişini öğrendikleri takdirde kıza neler yapabileceklerini tahmin edebiliyor musun? Tereddüt bile etmeden onu anında paramparça ederler. Aramızdaki ilişki bu kadar yeniyken böyle bir şeyle karşılaşmak istediğini dürüst bir şekilde söyleyebilir misin?"

Jace başını iki yana salladı. "Hayır, istemem. Onu götürmek zorunda değiliz. Seninle gelebilirim, onu evde bırakabiliriz. Ya da geceyi beraber geçirmeleri için Mia'yı çağırabilirim. Oraya yanında kimse olmadan gitmeni istemiyorum."

Ash ayağa kalktı. "Bunu takdir ediyorum, dostum. Hiç anlayamayacağın kadar hem de. Ama bazı şeyleri tek başıma halletmem gerek. Bu da onlardan biri. Gideceğim. Alıştıkları gibi kafalarına her estiğinde benim üzerime gelemeyeceklerini açık bir şekilde belirteceğim. Oraya sadece büyükbabam için gidiyorum, geri kalanı ise umurumda değil."

"Tamam, ama fikrini değiştirecek olursan Gabe ve benim sorgusuz sualsiz seninle geleceğimizi bil."

"Evet, bunu biliyorum. Ve sağ ol."

Ash kapıya doğru yürümeye başladı. Birden döndü. "Benim elemanları arayıp, Kingston'un daha fazla borç alıp almadığını veya nasıl bir boka battığını öğrenmemi ister misin? Birkaç kişiye haber salabilir ve bekleyebilirim. Belki herifin hangi cehennemde saklandığını da bulabilirim."

Jace bir an kararsızlık geçirdi ve en sonunda başını iki yana salladı. "Hayır. Bazen hiçbir şey bilmemek, en büyük mutluluktur. Bethany'ye yalan söylemek zorunda kalmak istemiyorum ve şayet Jack'in başı beladaysa, kıza yalan söyleyeceğimi kesinlikle biliyorum. Bethany'nin bu işe herhangi bir şekilde karışmasını istemiyorum. Kimsenin bir şey bilmemesi, herkes için daha iyi olacak."

Ash başıyla onayladı. "Tamam. Fikrini değiştirecek olursan haber ver."

"Veririm. Ve Ash? Ailen ile ilgili gelişmelerden beni haberdar et, tamam mı? Ailenle cehennemde yiyeceğin akşam yemeğinden sonra bir araya geliriz. Sen, ben, Gabe, Mia, Bethany. Akşam yemeği yeriz."

"Kulağa fena gelmiyor. Görüşürüz."

Jace, odadan çıkan arkadaşını seyretti, göğsü sıkışmıştı. Ash ile yaptıkları üçlülerin tek bir anını bile özlüyor değildi ama Ash ile sahip oldukları bağı özlüyordu. Çarpık bir ilişki gibi görülebilirdi ama yıllardır neredeyse her şeyi paylaşan iki dosttular ve şimdi her şey bir anda değişmişti.

Lanet olsun, Bethany ile beraber olmaya başladıklarından beri Ash ile fazla vakit geçirememişti. O ve Gabe artık sevdikleri kadınlarla ilgilenmek durumundaydılar ve bu da Ash'in hayatında büyük bir yer tutan birbirleriyle olan ilişkilerinin dışına itilmesi anlamına geliyordu.

Ofis telefonu çaldı ve Jace ahizeyi kaldırdı. Birkaç dakika sonra küfrederek Gabe'in ofisine doğru gidiyordu.

"Lanet olası Paris anlaşmasına ne oldu?" diye çıkıştı. "Az önce iki büyük yatırımcımızın işten çekildikleri haberini aldım."

BÖLÜM XXXVII

Telefon çaldığında, Bethany açtı ve çekingen bir şekilde alo dedi.

"Bayan Willis, Bay McIntyre burada. Kendisini yukarı göndereyim mi?"

Kadının kalp atışları hızlandı. Jace henüz eve gelmemişti ve normalde gelmiş olmalıydı. Belki de Ash onun evde olduğunu düşünmüştü.

"Şey, elbette," diye yanıtladı.

Ellerini sinirli bir şekilde kot pantolonuna sürttü ve kendisini hazırladı. Ash üçü beraber seviştikleri geceden sonra adeta bir nezaket timsali kesilmişti. Adamla her karşılaşmalarında bu kadar kasılması için bir neden yoktu.

Birkaç dakika sonra, asansörün kapısı açıldı ve Ash içeriden çıktı.

"Merhaba, Bethany," dedi sıcak bir gülümsemeyle.

"Selam, Ash. Jace henüz eve gelmedi."

Ash kaşlarını çattı. "Lanet olsun. Evde olduğunu düşünmüştüm. Ona bir dosya vermem gerekiyordu. Yaptığımız anlaşmada pürüz çıktı. Bizi bu pislikten kurtarmak için ofiste

düşündüğümden daha uzun bir süre geçirmek zorunda kalabilir."

Bethany'nin kaşları çatıldı. "Kulağa kötü geliyor. Gerçekten kötü mü?"

Ash gülümsedi. "İdare edemeyeceğimiz bir şey değil. Böyle aksilikler her zaman başımıza gelir. Ofiste sıradan bir gün daha, işte."

"İçeri gelsene. Orada öyle durma. Görgü kuralları konusunda bir felaket sayılırım. Neden oturma odasına geçmiyorsun? Eminim Jace kısa zamanda burada olur. Sıcak çikolata ister misin? Ben kendime yapmak üzereydim."

"Elbette," dedi Ash, içeri girerken. "Benimle beraber içersen, neden olmasın?"

Bethany gülümsedi, adamın doğal çekiciliği karşısında rahatlamıştı. "Evet, geç otur, ben de bize birer fincan getireyim."

Mutfağa geçti ve içecekleri hazırladı. Kendi fincanına şeker koydu ve ardından duraksadı, Ash'in nasıl içtiğini bilmiyordu. Omuzlarını silkti ve adamın sıcak çikolatasını da kendi zevkine göre tatlandırdı.

Fincanları oturma odasına götürdü ve adamınkini verdi.

"Teşekkürler."

Bethany, adamın oturduğu yere makul bir mesafede duran tekli koltuğa geçerken, Ash ona fincanının üzerinden baktı.

"Nasıl gidiyor?" diye sordu Ash, sakin bir şekilde.

"İyi," dedi Bethany berrak bir sesle.

Adam, kadına açık ve net bir şekilde 'sen onu benim külahıma anlat' diyen gözlerle baktı.

Bethany derin bir iç çekti. "İyiyim, gerçekten. Jack için endişeleniyorum. Çok saçma biliyorum ama kendimi kontrol edemiyorum. Sanırım kendimi suçlu hissediyorum, çünkü artık çok şeye sahibim ve onun ise hâlâ hiçbir şeyi yok."

"Ben bedavaya kalabileceği bir yeri olan birisinin hiçbir şeyinin olmadığını söyleyemem," dedi Ash kuru bir sesle.

"Haklısın. Aslında beni çıldırtan şeyin de bu olduğunu düşünüyorum. Jace ona gerçekten tutunabileceği bir dal uzattı. Ve bunu benim için yaptı. Biliyorum, Jace bundan nefret ediyor. Buna da her türlü hakkı var. Bunu benim için ve Jack için yaptı çünkü beni mutlu edeceğini biliyor. Jack'in bu konuda aptalca davranmış olması da beni çıldırtıyor."

Bethany gerçekten sinirlendiğini fark edip kaşlarını çattı. Kendisini endişelenmeye öylesine kaptırmıştı ki, Jace'in onun için yaptıklarını görmezden geldiği için Jack'e kızgın olduğunu fark etmemişti.

"En azından bana nasıl olduğunu haber verebilirdi," diye devam etti, her saniye daha da öfkeleniyordu.

"Evet, verebilirdi," diye ona katıldı Ash. "Ama güzelim, beni dinle. Duygusal anlamda bu adama bu kadar enerji harcamaya bir son vermelisin. Koca adam. Onun yerine kararlar vermezsin, bunun ötesinde sen kendi hayatına çekidüzen verdin ve o aynısını yapmayı reddetti diye kendini suçlu hissetmemelisin."

"Haklısın," diye mırıldandı Bethany. "Haklı olduğunu biliyorum. Ama bu zor bir şey. Ancak geçen onca yılın ardından yüz seksen derece dönebilmek çok zor. Jack için endişelenmem çok normal, çünkü bugüne kadar her an onun için endişelendim."

Ash boğazını temizledi. "Aslında seninle konuşmak istediğim başka bir konu var. Yalnız olduğumuza göre bunu yapmak için iyi bir zaman. Tanıştığımız ilk geceden sonra birbirimizi pek fazla görmedik ve bunu da başka insanların yanında konuşmak istemedim."

Bethany'nin yüzünü ateş bastı. Ah Tanrım! Üçlü yap-

tıkları geceden bahsedecekti. Kadını bir utanç dalgası sardı, Ash'in gözlerine bakamıyordu.

"Tatlım, bak bana," dedi Ash, nazik bir şekilde.

Bethany ayağa fırladı ve fincanını sehpaya bıraktı. Ardından şehri seyretmek için pencerenin yanına gitti. Dışarıda gün geceye dönerken, sokaklarda ışıklar titreşmeye başlamıştı.

"Bethany."

Hemen arkasından gelen sesi duyduğunda, kadın zıpladı. Ash onun arkasından pencereye kadar gelmişti ve Bethany'nin onunla yüzleşmekten başka seçeneği yoktu.

"Biliyorum, sen de benim Jace için yeterince iyi olmadığımı düşünüyorsun," dedi Bethany kısık bir sesle. "Özellikle de nasıl tanıştığımızı düşününce. O akşam..."

Adam parmaklarıyla onun dudaklarına bastırdı. "Saçmalama," dedi net bir sesle. "Sana büyük bir özür borçluyum ve bunu şimdi söyleyeceğim."

Kadının gözleri irileşti. "Özür dilemeni gerektirecek ne yapmış olabilirsin ki?"

"Çünkü başlarda Jace için doğru bir seçim olmadığını düşünmüştüm. Onun dostuyum ve endişelenmiştim."

Bethany başını salladı, kalbi eziliyordu. Mantıken Jace'in arkadaşlarının onu adamın hayatında kabul etmek istemediklerini biliyordu ama bunu duymak düşünmekten çok daha fazla acı veriyordu.

"Hataliydım."

"Hatalı mıydın?"

"Yüzde yüz hataliydım, güzelim. Sen Jace'in başına gelen en güzel şeysin. O akşamı hatırlatarak seni rahatsız hissettirmek istememiştim, aslında yaptığım da bu oldu ama aramızdaki bu tuhaf durumun sürmesini istemiyorum. Jace benim

için bir kardeş gibi. Yıllardır arkadaşız. Bunun değişmesini istemiyorum. Onun için önemlisin. O da benim için önemli. Bu da senin benim için de önemli olduğun anlamına gelir."

"Gerçekten mi?" diye fısıldadı Bethany.

Ash gülümsedi. "Evet, gerçekten. O akşam eğlenmediğimi söylemeyeceğim. Sen güzel ve arzulanabilecek türden bir kadınsın. Bunu değiştiremeyiz. Değişmesini de pek istemem. Sen özelsin, Bethany. Ama Jace'in seni çok sevdiğini biliyorum ve senin de onu sevdiğini görebiliyorum. İstediğim şey, o geceyi arkamızda bırakmamız ve yolumuza devam etmemiz. Arkadaş olmamızı istiyorum."

Bethany gülümsedi, duyduğu sevinçten yüzü aydınlandı. "Bunu ben de isterim."

Ash uzandı ve onun yanağına dokundu. "O zaman artık bana bir arkadaş olarak sahipsin."

"Neler oluyor burada?"

Jace'in sesi odanın duvarlarında patlamıştı, Bethany yerinden zıpladı, her ikisi de Jace'in sesinin geldiği yere doğru dönerlerken Ash'in kadının yanağındaki eli aşağı kaydı.

Bethany'nin gözleri telaş içerisinde açılırken, Ash'in gözleri ise öfkeyle koyulaşmıştı. Jace kızgın görünüyordu.

Jace asansörün düğmesine bastı ve evine doğru çıkarken sabırsızlıkla sallandı. Gün Paris'teki otel için buldukları yatırımcıların çekilmesiyle cehennem gibi geçmişti. Lanet olsun, adam onları ikna edene kadar uzun ve zor geçen saatler boyunca çabalamıştı ve adamlar son dakika caymışlardı.

O ve Gabe öğleden sonralarının büyük bir çoğunluğunu telefon başında ne haltlar döndüğünü anlamaya çalışarak geçirmişlerdi ve Jace tahmin ettiği saatten çok sonra ofisten çıkabilmişti. Şu anda tek istediği Bethany'yi görüp, güzel bir akşam yemeği yedikten sonra gecenin geri kalan kısmında

sevişmekti. Yarın sabah çok daha beter olacaktı çünkü iki yatırımcının çekildiğini gören diğerlerinin de aynı yolu izlemeleri olasıydı. Sorunu gidermek zorundaydılar ve bunu yaparken de hızlı davranmak zorundaydılar. Sermayelerini bu işe yatırma riskini göze almak durumunda kalsalar bile.

Kapılar açıldı ve adam Bethany ve Ash'i oturma odasının camı önünde dururlarken gördüğünde şaşırdı. Bethany gülümsüyordu. Tüm yüzü Noel ağacı gibi ışıl ışıldı. Jace onu bu hafta içerisinde ilk defa bu kadar içten bir şekilde gülümserken görüyordu. Kadın Ash'e sanki adam elinde Ay'ı tutuyormuş gibi bakıyordu.

Ardından Ash, kadının yüzüne dokundu. Bu sıradan bir jest değildi. Bu dokunuşta yoğun bir şeyler vardı. Şefkatli. Müşfik.

Neler oluyordu?

Bir öfke patlaması yaşadı. Zaten kötü geçen günü, Ash'i sevdiği kadının yüzüne dokunurken ve kadını da ona gülümseyerek karşılık verirken gördüğünde daha da beter bir hal almıştı. Tek düşünebildiği o gece olmuştu. Ash'in dudakları kadının tenindeydi, her yerinde. Zevkle inliyordu Ash. Bunları düşününce birden deliye döndü. Ash'in kadının ağzından çıkarttığı zevk iniltileri. Adamı deliye çevirmişti.

"Neler oluyor orada?" diye sordu adam, buz gibi bir sesle.

Ash ve Bethany beraberce adama doğru döndüler, Ash'in eli kadının yanağından aşağı kaymıştı. Ash'in gözleri bir anda öfkeyle dolarken, Bethany'nin gözlerinde ise panik vardı.

"Ash, seni görmeye gelmişti," dedi Bethany, kısık bir sesle.

"Evet, görebiliyorum," diye homurdandı Jace.

"Kendine gel Jace," diye patladı Ash. "Buraya bu şekilde gelebildiğine inanamıyorum, özellikle de bugün ofiste sana söylediklerimden sonra. Dahası Bethany'ye bu şekilde saygısızlık etmene de inanamıyorum."

"Benim tarafımdan baktığımda ise, evinde saygısızlık edilen kişi asıl benim."

"Ben gidiyorum," diye homurdandı Ash.

Adam bir an için durdu ve Bethany'ye özür dolu bir bakış attı.

"Üzgünüm, Bethany. Gerçekten üzgünüm. Herhangi bir şeye ihtiyacın olursa, beni ara, olur mu?"

Bu hareket Jace'i daha da öfkelendirmişti. Ash, burada ne haltlar döndüyse sonucunda Bethany'nin ona ihtiyaç duyabileceğini açık açık ima ediyordu.

"Ben de çok üzgünüm," diye fısıldadı Bethany.

Kadının yüzü utanç içindeydi, yanakları al aldı. Ash, Jace'in yanından geçerken homurdandı. "Ne biçim herifsin!" Ardından asansöre doğru ilerledi.

Jace kadına baktığında, bir yanıt istemeye hazırlanıyordu ki, Bethany'nin gözlerinden yaşlar süzüldü ve omuzları mağlup bir biçimde çöktü. Kadın ona bakamıyordu bile.

Jace'in midesi düğümlendi ve kafasında vardığı sonuçlardan hemen kurtulmaya çalıştı. Vardıklarına bir sonuç dahi denemezdi. Öfkesi patlamıştı çünkü zaten sinirli, yorgun ve bitik bir haldeydi. Tek istediği Bethany ile baş başa geçireceği sakin bir geceydi ve eve vardığında gördüğü ise Ash'in kadınla başbaşa ve samimi görüntüsüydü.

Lanet olsun yine aynı şeyi yapmıştı. Düşünmeden konuşmuştu. Ve şimdi Bethany karşısında gözyaşları içerisindeydi. Kadını utandırmış ve en yakın arkadaşını öfkelendirmişti. Birinci sınıf bir pislik gibi davranmayı alışkanlık haline getirmeye başlamıştı.

"Bethany," dedi sakin bir sesle, aralarındaki mesafeyi kapatırken.

Bethany'ye dokunmaya çalıştığında kadın geri sıçradı.

Gözyaşlarını adamdan saklamaya çalıştığı belliydi, başını çevirdi. Bu adamı daha da öfkelendirdi. Bethany'ye değildi öfkesi. Kendineydi. Çünkü yine her şeyi mahvetmişti.

"Bana hâlâ güvenmiyorsun," diye fısıldadı kadın, kırılmış bir şekilde. "Bunu neden yaptığımızı bilmiyorum. Bunu yapamam Jace. Hiç hak etmediğim halde benim hakkımda hep en kötüsünü düşünen bir adamla yapamam. Sana her şeyimi verdim. Güvenimi, kalbimi. Sen bana hep maddi şeyler verdin ama gerçekten değerli hiçbir şey vermedin."

"Sevgimin bir değeri yok mu?"

Bu sefer Bethany adamın bakışlarına nemli gözleriyle karşılık verdi. Gözleri korku salacak kadar kararlıydı, ağzı düz bir çizgi halini almıştı.

"Benim hakkımda bu kadar aşağılık şeyler düşünebiliyorken orada dikilip, beni sevdiğini söyleyemezsin. Bana karşı şehvet duyuyor olabilirsin, bana düşkünlük duyuyor olabilirsin. Ama sen beni sevmiyorsun."

"Seni sevmediğimi söyleme bana."

Jace'in kalp atışları kulaklarında uğulduyordu, panik gırtlağına pençesini geçirmişti. Kadını sevdiğini elbette biliyordu ve elbette ona güveniyordu. Sakinleştikten sonra o ve Ash'in arkasından iş çevirmediklerini anlayabilmişti. Bethany'ye güveniyordu ve elbette ki en iyi arkadaşına da güvenecekti. Her ikisi de ona ihanet etmezlerdi.

Ama duygusal olarak tepki vermiş ve en çok önem verdiği iki insanı kırmıştı. Çünkü kendisi lanet olası öfkesine hakim olamayan ve en yakınındakileri kırmak gibi bir alışkanlığı olan adi herifin tekiydi.

Tanrım. Artık bu huyundan vazgeçmek zorundaydı. Şu an hem de.

"Beni sevdiğini söylüyorsun ama davranışların aksini söylüyor."

Bethany'nin sesi sakin ve her şeyi kabullenmiş bir haldeydi.

"Kelimeler sadece sözdür. Sevginin kanıtı davranışların ve tepkilerindir. Senin neyin var? Ash'in burada ne işi olduğunu dahi sormadın. Nedenini bile sormadın. O aşağılayıcı sesinle burada neler olduğunu sordun yalnızca. Yanıtını duymak ihtiyacı hissettiğin bir soru bile değildi. Daha çok 'İşte, sizi iş üzerinde yakaladım cümlesiydi."

Jace gözlerini kapadı. "Üzgünüm, bebeğim. Elbette arkamdan iş çevirmediğinizi biliyorum. O zaman da biliyordum. Gerçekten berbat bir gün geçirdim ve berbat bir haldeyim, acısını sizden çıkarttım."

"Dileyeceksen, Ash'ten özür dile," dedi Bethany boğuk bir sesle. "Adamı korkunç bir şeyle suçladın. Senin en iyi arkadaşın o adam. Yirmi yıldır en yakın dostun. Beni ise sadece birkaç haftadır tanıyorsun, o yüzden güven konusunda senden daha fazla bir şey bekleyebileceğimi sanmıyorum. Ama arkadaşın hakkında düşündüğün şeyler gerçekten çok kötü."

"Biliyorum. Biliyorum, bebeğim. Ve evet, ondan da kesinlikle özür dileyeceğim ama önce seninle aramı düzeltmem gerek."

"Bunu düzeltemezsin," dedi Bethany, üzgün bir sesle. "Doğru olmadığı zaman, söylediğin seni seviyorum'ların, sana güveniyorum'ların sıklığı ve miktarı bunu doğru kılmaz."

"Neler söylüyorsun?" diye fısıldadı Jace, korkuyla.

"Eşyalarımı toplayıp, gidiyorum. Ve hayır, kesinlikle mantıksız davranmıyorum ya da kaçmıyorum. Ama burada kalamam. Daha fazla kalamam, diğer eve geri dönüyorum. Nasıl olsa Jack orada değil. Ardından ne yapacağıma karar vereceğim."

Bethany yatak odasına doğru giderken, Jace onu kolundan yakaladı ve göğsüne doğru çekti.

"Hayır. Gitmiyorsun," dedi büyük bir kararlılıkla. "Hiçbir yere gitmiyorsun. Bunu atlatmıştık, bebeğim. Kalıp savaşacaksın. Bana bir şeyler fırlat. Bana bağır. Ne yapmak istiyorsan onu yap. Ama sahip olduğumuz şey için kal ve mücadele et."

Genç kadının gözleri boş ve dalgındı.

"Sen savaşmazken, benim savaşmam bana ne kazandıracak?"

Adamın nefesi kesildi. Bethany'nin omuzlarını tutan parmaklarının titremesine engel olmaya çalıştı.

"Bu akşam hiçbir yere gitmiyorsun," diye gürledi. "Dışarısı soğuk ve kar yağıyor. Burada en azından güvendesin."

Bethany gözlerini kapattı ve derin bir nefes aldı. "Olur. Ama kanepede uyuyacağım."

"Daha neler."

Jace onun boynundaki elmasa bakarak, tasmasına dokundu.

"Sen benim yatağımda yatarsın. Bu mantıklı bir çözüm olur. Hiçbir şekilde kanepede yatamazsın."

Bethany'nin omuzları daha da düşmüştü, kendini adamın pençelerinden kurtardı. Tek bir kelime dahi etmeden yatak odasına gitti ve Jace'i orada aldığı her nefeste kafasını duvarlara vurma isteğiyle baş başa bıraktı.

Tanrım. Jace daha fazla uzağa gitmeden Ash'e ulaşmalıydı. Tam bir pislik gibi davranmıştı. Bethany'yi sakinleştirmişti. Ash'i yakalayıp, özür dilemeli ve ardından Bethany'nin duyguları biraz daha sakin bir hal alınca tekrar geri dönmeliydi. Gerekirse yerlere kapanacak ve gelecekte diline hakim olacağına dair bildiği her şey üzerine yeminler edecekti.

Cebinden telefonunu çıkarttı ve Ash'in numarasını tuşladı.

"Ne var?" diye çıkıştı Ash.

Jace arkadaşının sesindeki öfkeden dolayı irkilmişti.

"Uzakta mısın?"

"Şimdi arabaya bindim."

"Binme. Şoföre söyle bir tur atsın. Aşağıya iniyorum. Benimle ön tarafta buluş."

"Siktir git."

"Sadece dediğimi yap, Ash," dedi Jace sakin bir şekilde. "Sen de ben de biliyoruz ki, tam bir pislik gibi davrandım. Senin bu kadar öfkeli bir halde gitmene izin veremem."

"Bunun için çok geç," diye patladı Ash.

"İki dakikaya aşağıdayım."

Jace telefonunu kapattı ve Ash'in daha fazla sinirlenip çekip gitmemesini umdu. Kendisini zaten şimdiden gezegendeki en büyük pislik gibi hissediyordu.

Jace hızla asansöre gitti ve aşağı indi. Aşağı indiğinde Bethany kaçmaya kalkışırsa onu görebileceği bir yerde durmaya özen gösterdi. Bakışlarını kapıya yönelttiğinde Ash'in kapıdan girdiğini görünce içinde büyük bir rahatlama hissetti.

Ash, Jace'i gördüğünde yüzündeki ifade sertleşti ve adamın bulunduğu yere doğru yürüdü.

"Senin derdin ne?" diye çıkıştı, Ash. "Az önce yaptıklarına inanamadım. Beni aşağılamanın yanı sıra, Bethany'yi de rezil ettin. Seni sevmekten başka bir şey yapmayan, başından beri her türlü saçmalığına katlanan bir kadın o. Geçen gün pislik gibi davranmakla ilgili bir şeyler mi söylemiştin, sen bana? Az önce nasıl ileri gittiğinin farkında mısın?"

Jace ellerini kaldırdı. "Üzgünüm, dostum. Aranızda bir şey yaşanmadığını biliyorum. Hatta bunun hakkında şüphe

dahi duymuyorum. Orada neler yaşandığını bilmeme gerek dahi yok, çünkü her ne yaşandıysa sorun olmadığını biliyorum. Berbat bir gün geçirdim ve tek istediğim eve dönüp Bethany ile vakit geçirmekti. Sonra içeri girdim ve seni ona dokunurken gördüm, o da gülümsüyordu... Tanrım, bana günlerdir bu şekilde gülümsememişti. Yüzü Noel ağacı gibi ışıl ışıldı. O kadar aydınlık ve o kadar nefes kesiciydi ki ona bakmak canımı acıttı. Ve patladım. Saçmaladım. İkiniz de bunu hak etmemiştiniz. Ama sinirimi ve bezginliğimi ikinizden çıkarttım."

Ash uzun bir müddet adama sadece baktı. "Bu saçmalık artık sona ermeli. Bu bana ikinci patlayışın. Üçüncüsünü bu şekilde karşılamayacağım."

"Anladım," dedi Jace, sakin bir biçimde.

"Ne halt ettiğini sanıyorsun? Onun seni aldatabileceğini ciddi ciddi düşündün mü? Yoksa tanıştığımız ilk gece, onunla beraber yatmamızın acısını mı çıkartıyorsun? Çünkü kız bu şekilde davranmanı hak etmiyor. Çünkü ona beraber teklif ettiğimiz bir şeyi kabul etti ve sen bu yüzden onu her seferinde cezalandırıyorsun. Eğer birisini suçlamak istiyorsan önce kendine bak. Şayet en başında dürüst olabilseydin, o gece hiç yaşanmazdı ve ona her baktığında benim onu becerdiğimi hatırlamak zorunda kalmazdın."

Jace, arkadaşının lafını esirgemeyen tavrı karşısında irkildi. Ama Ash haklıydı. Yüzde yüz haklıydı. Durum gerçekten karışıktı, ama kendisinin bugüne kadar fark edemediği bir şeyi Ash'in görebildiğini fark etti. Saçma bir şekilde de olsa, Bethany'nin kontrol dahi edemeyeceği bir şey yüzünden, kendisinin kadını cezalandırdığını fark etti. O ve Ash'i beraber görmeye dahi tahammül edemiyordu çünkü onlara her bakışında o geceyi hatırlıyordu. Hatta daha önce ofisteyken

Ash'e o geceyle ilgili şaka dahi yapabilmesinin tek sebebi o an Bethany'nin ofiste olmamasıydı.

"Hayır, Bethany'nin beni aldatabileceğini düşünmüyorum," dedi Jace, sakin bir sesle. "Ve haklısın. O bunu hak etmiyor. Sen de bunu hak etmiyorsun. Senden özür dilemeden gitmene izin veremezdim. Aramızda bunun daha fazla sorun olarak kalmasını istemiyorum."

"Şayet aramızdaki şeyi istemiyorsan, senin de bir karara varman gerek, Jace. Çünkü Bethany ve ben bunu aştık. Yaşananlardan dolayı kötü değiliz ve yolumuza devam etme konusunda da hemfikiriz. Kız hâlâ yaşananlardan dolayı ölesiye utanıyor ki az önce yaptığın daha da utanmasına sebep oldu. Biz aramızdaki sorunu çözdük. Sen içeri girip de öküz gibi davranmadan önce bu konuyu tartışıyorduk."

Jace'in kaşları çatıldı. "Çözdük demekle neyi kastediyorsun?"

"Ona benimle birlikteyken kendisini rahatsız hissetmemesini, arkadaş olmamızı istediğimi söyledim. Benimle beraberken onun bana nasıl baktığını ve işlerin ne kadar tuhaf bir hal aldığını görebiliyordum. Eğer sen ve o beraber olmaya devam edecekseniz, aramızda geçenleri unutup işleri ikimiz adına da mümkün olduğunca kolaylaştırmamız gerektiğini düşündüm. İçeri girdiğinde gördüğün şey buydu. Kesinlikle Bethany'yi baştan çıkartmaya çalışmam değildi gördüğün."

Jace şakaklarını ovuşturdu. "Üzgünüm, yine her şeyi mahvettim."

"Peki asıl özür dilemen ve yalvarman gereken kadın yukarıdayken neden benimle burada durup benden özür diliyorsun?"

Jace, içini çekti.

"Bethany üzgün."

"Eh, bunu anlayabilirim."

"Hem de çok."

"O zaman neden yukarıda onunla birlikte değilsin?" diye ısrar etti Ash. "Ondan vazgeçtiğini söyleme bana. Sana şimdi söylüyorum, şayet öyle bir şey yapıyorsan, aranıza girerim ve bunu yaparken de kesinlikle senin davrandığın gibi öküzce de davranmam."

Jace'in burun delikleri genişledi. "Hassiktir, ne diyorsun, be. O zaman ona karşı bir şeyler hissediyorsun?"

Ash başını iki yana salladı. "Tek bildiğim onun güzel, arzu edilen ve günah kadar çekici bir kadın olduğu. Sırf bu özellikleri bile onu genelde becerdiğimiz kadınların fersah fersah ötesine koyar. İlişkimizin bizi nereye götüreceğini görmekten de mutlu olurum. Yatakta uyumlu olduğumuzu zaten biliyorum."

"Siktir git!" diye köpürdü Jace.

Ash sırıttı. " O zaman bir önce asansöre bin ve onun senin kıçına tekmeyi basmayacağından emin ol."

Jace bakışlarını çevirdi. "Bu sefer farklı bir şeyler var. Bu kez o kadar fazla öfkelenmedi daha çok... mağlup olmuş gibiydi. Ölüm kadar korkutucuydu. Gözleri nemliydi ama saklamaya çalıştı, gözyaşlarıyla beni kandırmaya çalışmıyordu. Vazgeçmiş gibiydi. Bu sefer çok ileri gittim Ash. Güven daha önce de aramızda sorun oldu. Bir kez daha ağzım beynimden hızlı işledi ve ona patladım, ona söylemek istemeyeceğim şeyler söyledim ve onu incittim. Tıpkı az önce seni incittiğim gibi onu da incittim. Bu sefer beni bu kadar çabuk affedebileceğini sanmıyorum."

"Bak, kıçını kaldırıp yukarı çıkmadığın müddetçe bunu bilemezsin," dedi Ash, soğukkanlı bir şekilde.

"Barıştık mı?" diye sordu Jace, sakin bir sesle.

"Evet, dostum, barıştık. Ama yemin ederim ki bana üçüncü bir kez daha bok atamayacaksın."

Jace başıyla onayladı ve ardından yumruğunu kaldırdı. Ash adamın yumruğuna gerçekten sert bir yumruk attı. Öyle ki Jace sarsıldı.

"Git ve kızla aranı düzelt," dedi Ash. "Çünkü düzeltmezsen sırada ben varım."

Güldüler.

"Bunun seni motive edeceğini biliyordum," dedi Ash, sesindeki mutluluk yoğundu.

Jace adamın kolunu yumrukladı ve ardından asansöre doğru döndü. "Çok beklersin dostum."

"Bethany'le nasıl olduğunuzu haber ver," dedi Ash, sakince.

"Veririm."

Jace yatak odasına girdiğinde, Bethany'nin çoktan yatağa yattığını gördü. Yatakta bükülmüştü, yüzü ona doğru dönük değildi.

Her zaman yatakta çıplak olurken bu kez üzerinde pijamaları vardı – kırıldığını açık bir şekilde gösteriyordu.

Jace derin bir iç çekti, yatağa yatarken kıyafet giyilmemesi kuralını hatırlatacak konumda değildi.

Soyundu ve yatağa, kadının yanına girdi. Bethany'ye sokulup vücudunu onun vücuduna bastırdı.

Kadın kaskatı kesildi, kanındaki gerilim artıyordu.

"Konuşmamız gerek, bebeğim."

Bethany başını iki yana salladı. "Hayır. Bu gece olmaz. Söyleyecek bir şeyim yok. Fazlasıyla üzgünüm ve sonrasında pişman olacağımız şeyleri söylemekten vazgeçmeliyiz. Bu her zaman kendi kendine söylediğin bir şey değil mi, senin

yakındığın şey de bu değil mi? Hep kastetmek istemediğin şeyleri söyleyip durmuyor musun? Bir kez olsun kastettiğin bir şeyi söyle. Her şeyi tahmin etmeye çalışmaktan yoruldum. Ortalıklarda dolanmaktan yoruldum, davranışlarımı nasıl yorumlayacağını düşünmekten sıkıldım, ya da nasıl tepki vereceğini düşünmekten."

Jace içini çekerek onun omzunu öptü.

"Tüm gün boyunca bir şey yemedin. Saat daha erken."

"Aç değilim," dedi Bethany kısık bir sesle. "Lütfen Jace, beni yalnız bırak. Bir yere gittiğim, yok. Kaçmıyorum. Git bir şeyler ye veya canın ne istiyorsa onu yap ama kendi başıma kalıp düşünmeme izin ver."

Adam sırt üstü dönerek, kadından uzaklaştı ve gözlerini tavana dikti.

"Benim yüzümden incindiğini bilerek burada yatmak kolay değil, bebeğim."

Bethany yanıt vermedi ama adam onun omuzlarının hafifçe titrediğini fark etti ve içinden küfretti. Bethany ağlıyordu. Ve yalnız bırakılmak istiyordu. Teselli edilmek istemiyordu. Adamın kollarının onu sarmasını istemiyordu. Ona sarılmasını istemiyordu.

Jace gözlerini sıkıca yumdu. Bu kez her şeyi gerçekten mahvetmişti. "İşleri böyle batırmaktan ne zaman vazgeçebilecekti?

Adam, kadının her an ortadan kaybolacağı korkusuyla eli ayağı tutmuyorken yarın işe nasış gidecekti.

Bu şekilde yaşayamazdı. Bethany'nin de böyle yaşayamayacağını biliyordu. Kendi güvensizliğiyle kadını mahvediyordu. Ama işin aslı Bethany'ye güveniyordu.

Belki de bu ilişkilerinin sadece birkaç haftalık olmasının bir sonucuydu. Her çiftin aşması gereken bazı zorluklar var-

dı, yok muydu? Hızlı hareket etmeliydi. Bunu biliyordu. Birçok normal insan flört ve birbirlerini tanıma sürecini adamın tuttuğundan daha uzun tutuyordu. Ve hatta Jace bu sürecin sonunda istediğinin peşinden hep tek taraflı düşünerek ilerlerdi. Bethany ile de bu durum pek farklı olmamıştı.

Bu kadar erken uyuyamayacağını biliyordu, yataktan çıktı. Bethany'nin sırtı hâlâ ona dönük olsa da, onun uyanık olduğunu biliyordu.

"Bir şeyler yemek için mutfağa gidiyorum," dedi, yumuşak bir sesle. "Bana katılmanı çok isterim. Ya da istersen, yemen için bir şeyler getirebilirim, yatağa."

Bethany o kadar hafif bir şekilde hıçkırmıştı ki, Jace'in içi titredi. Hiçbir şey önemli değildi. Kadın hâlâ ağlıyordu.

Jace döndü ve yatak odasından çıktı. Korku ve vicdan azabı ona aynı oranda hükmediyordu. Bethany'ye güvendiğini söylemişti. Bu güvenin içerisinde, kadına sorunları kendi başına, kendi bildiği gibi çözmesi için zaman tanımak da vardı. Bethany bu sorunu onun evinde, onun yaşam alanında ve onun yatağında çözdüğü sürece Jace bunu her şekilde kabul edebilirdi. Bethany'ye güvendiğini söylemişti. Bunu gerçekten hissederek söylediğini kanıtlamanın zamanı gelmişti.

Kendisine bir sandviç hazırladı, aç olduğundan çok bir şeylerle uğraşmak zorunda olduğu için yapmıştı. Gabe'in Mia ile olan ilişkisini batırdığı zamanı hatırladı, kardeşi ona şayet Gabe'in onu kazanmak için biraz olsun umudu varsa adamın dizleri üzerine çökmesi gerektiğini söylemişti. Ve Gabe diz çökmüştü. Adam Mia'yı yeniden kazanabilmek için New York'un yarısının gözleri önünde kendisini küçük düşürmeyi göze almıştı.

Jace o zaman arkadaşının bu davranışına anlam verememişti. Gabe'in fazla abartılı davrandığını düşünmüştü, ama

şimdi Gabe'in düştüğü çaresizlik hissini anlayabiliyordu. Jace de diz çökecekti. Bethany'nin kalması için gereken her neyse yapmaya hazırdı.

Bethany'ye söyleyeceği her bir kelimenin üzerinden defalarca geçtiği saatlerin ardından yatak odasına gittiğinde ışıkları kapalı buldu. Bethany uyumadan önce ışıkları kapatmıştı. Jace yatağa yattığında, kadının yumuşak bir biçimde nefes alıp verdiğini duyabiliyordu. İçini en çok burkan ise Bethany'nin uyumasına rağmen hâlâ ara sıra hafifçe hıçkırmasıydı. Kadın çok uzun bir süre boyunca ağlamıştı.

Jace ona doğru döndü ve kadının tatlı kokusunu içine çekti. Yüzünü saçlarına gömdü ve kolunu onun beline doladı, vücudunu vücuduna dayadı.

Uyku çok uzun bir süre sonra geldi, ve sonunda geldiğinde ise, uykusu Bethany'nin olmadığı bir dünyanın rüyalarıyla doluydu.

BÖLÜM XXXVIII

Bethany, omzuna dokunan dudakların hissiyle uyandı. Gözlerini kırpıştırdı ve aynı anda başına bir ağrı saplandı. Gözleri şiş ve nemliydi. Bir gece önce döktüğü yaşlar yüzünden boğazı ağrıyor ve acıyordu.

"Bebeğim, uyanıp bana bir bakabilir misin, lütfen?"

Jace'in yumuşak sesi kulaklarında titreşti ve bir acı dalgası vücuduna çarpınca kadın gözlerini yumdu.

"Bethany, bana bir saniye de olsa bakman gerekli."

Bethany isteksizce yana doğru döndü ve adamın bakışlarına yanıt verdi. Jace onun yüzünü gördüğünde gözlerini kırpıştırdı. Adamın tepkisine bakılacak olursa, gerçekten kötü görünüyor olmalıydı.

Jace parmaklarını kadının yüzünde gezdirdi ve ardından onu öpmek için eğildi.

"Bebeğim, yaptığım şeyin yanlış olduğunu biliyorum. Bu ne Ash'in, ne de senin hak ettiğiniz bir şeydi. Ash ile olan sorunu çözdüm ancak seninle de çözmemiz gerekiyor."

Adam, Bethany'nin söylediği kelimeleri hazmetmesine izin veriyormuş gibi sustu. Ardından devam etti.

"Bu sabah ofise gitmem gerekiyor. Ama kalmamı ve konuşmamızı istiyorsan, gitmem. Hiçbir şey senden daha önemli değil. Ancak daha fazla zamana ihtiyacın varsa ben ofise gideceğim, birkaç telefon görüşmesi yapıp Ash ve Gabe ile birlikte durumu değerlendireceğim ve ardından da eve geleceğim, böylece bu sorunun üzerine eğilebiliriz."

Kadın başıyla onayladı, boğazı konuşabilmesi için fazla acıyordu.

"Bugün dinlenmeni istiyorum, bugün kendini fazla zorlama," dedi adam, nazik bir şekilde. "Eve döndüğümde konuşuruz. Ardından yemek için bir şeyler almaya çıkarız. Geceyi birlikte geçiririz, yalnızca sen ve ben."

"Tamam," dedi Bethany kısık bir sesle.

Bethany tekrar arkasını döndü ve Jace yataktan uzaklaştı. Bethany gözlerini kapatarak yine o karanlık boşluğa sürüklendi.

Düşünceleri karmakarışıktı. İçinde bulundukları durum hakkında bütün gece düşünmüştü. Sadece, şafağın sökmesine birkaç saat kala derin bir uykuya dalabilmişti.

Sorun, Jace ile aralarında sorunu düzeltebilmek için onun yapabileceği hiçbir şeyin olmamasıydı. Adam ya ona güvenirdi ya da güvenmezdi. Bundan başka mucizevi bir çözüm bulunması mümkün değildi. Bethany'nin yaşananları değiştirmesi mümkün değildi. Sorun adamdaydı, şayet adam ona güvenmiyorsa, Bethany'nin söyleyeceği veya yapacağı hiçbir şey bunu değiştiremezdi.

Bethany, adamın önceki gece olanlardan dolayı pişmanlık yaşadığından hiçbir şüphe duymuyordu. Ama pişmanlık duyması güven duyduğu anlamına da gelmiyordu ve hatta bu tip bir şeyin bir daha yaşanmayacağını da göstermiyordu.

Bethany, Jace'in işe giderken hazırlanmasını dinledi. Git-

me vakit geldiğinde, Jace yatağa doğru yürüdü ve onun alnını öpmek için eğildi. Gitmek için isteksizmiş gibi, gereğinden fazla oyalanmıştı.

Bethany'nin bir yarısı adamın gitmesini istemiyordu. Kalıp ona sarılmasını istiyordu, bu sayede aralarındaki sorun hiç var olmamış gibi davranabilirdi. Diğer yarısı ise onun bir an önce gitmesini istiyordu, böylece altüst olmuş duygularını çözebilmesi için gereken zamana sahip olacaktı.

Jace onun alnına ve yüzüne düşen saçları düzelttikten sonra gidebilmişti, en sonunda.

Bethany gözleri yaşlarla doldu ve kadın gözlerini sıkıca yumdu, gözyaşlarının tekrar sel olmasına izin vermemekte kararlıydı. Duyguları bütün bir gece boyunca öfke ve derin üzüntü arasında gidip gelmişti. Hangi duygunun dün gecenin galibi olduğuna karar vermekte zorlanıyordu. Gecenin sonuna doğru bütün duyguları darmadağın olmuştu. Jack ve Jace arasında, cehennemden geçen lunapark trenine binmiş gibiydi.

Düzensiz aralıklarla kestiriyordu, her uyandığında saate bakıyordu. Jace'in eve normalde geleceğinden daha erken bir saatte geleceğini bilerek, zamanın hızlı geçmesini dilediğini fark etti.

Tüm olanların ardından hâlâ adamı görmek için sabırsızlanıyordu.

Adamı affedeceğini ve devam edeceklerini bilerek derin bir iç çekti. Asıl soru adamın gelecekte öfkesini kontrol altına almak ve çenesini kapalı tutmak için gerçekten çaba gösterip göstermeyeceğiydi. Bazıları kadının fazla alıngan davrandığını söyleyebilirlerdi, canları cehennemeydi. Hiç kimsenin berbat bir ruh hali içinde olduğundan dolayı kimseyi azarlamaya hakkı yoktu. Herkesin günü berbat geçebilirdi. Acısını

başkasından çıkartmanın affedilebilir bir tarafı yoktu. Öfke, kadının dün geceden beri üzerine çöken acınası bezginlik halinden daha iyiydi. Kadın öfkeyle başa çıkabilirdi. Öfke ona kendini daha güçlü, daha az kırılgan hissettiriyordu. Çaresizlik ve gözyaşı küçük kızlara göreydi.

Ama öte yandan güvenin zaman gerektirdiği gerçeği vardı. Gerçekten Jace'e karşı adil davranıyor muydu? Adam onu çok kısa bir süredir tanıyordu ve güven zamanla kazanılan bir şeydi. Bethany bunu kazanabilmek için henüz ne yapmıştı ki?

Bethany sakinleşmişti. Bunu çözebilirlerdi. Güven tek bir parça halinde otomatik olarak bünyeye yerleşmezdi. Bazen bu duyguya bütünüyle sahip olabilmek için ayların, hatta yılların geçmesi gerekebilirdi. Onun ne geçmişi ne de hayatı, karşı tarafa bu güveni vermesine yardımcı. Ve Jace buna rağmen deniyordu. Bethany bundan hiçbir şüphe duymuyordu.

Cep telefonu çaldı ve Bethany düşünmeden telefona uzandı. Arayanın Jace olduğunu umarak nefesini tutup LCD ekrana baktı. Arayanın Kaden olduğunu görünce kaşları çatıldı.

"Alo?"

"Bayan Willis, ben Kaden. Bay Crestwell'i aramaya çalıştım ancak kendisine şu anda ulaşamıyorum. O yüzden Bay Kingston'un eve geri döndüğünü size haber vermek istedim."

Bethany yatakta doğruldu. "Jack orada mı?"

"Evet hanımefendi. Yarım saat kadar önce döndü."

Bethany üzerindeki örtüleri attı ve ayaklarını yatağın yanından aşağı sallandırdı. "Şu anda neredesin? Hâlâ orada mısın?"

"Evet, hanımefendi."

"Oraya geliyorum. Sen kal, lütfen. Orada yalnız başıma bulunmam Jace'in hoşuna gitmeyebilir. Sadece Jack'in ben gelmeden gitmesine izin verme, tamam mı?"

Kaden bir süre sessiz kaldı. "Tamam. Burada olacağım ve sizinle yukarı çıkacağım. Şartlarımız bunlardı."

"Tamam," dedi Bethany aceleyle. "Hemen çıkıyorum evden."

Bethany çağrıyı sonlandırdı ve giyinmek için yataktan çıktı. Berbat görünüyordu ama duş almak veya görünüşünü düzeltmek için vakit yoktu. Jack uzun bir süre orada kalmayabilirdi. Adamın ne düşündüğünü kim bilebilirdi ki?

Birkaç dakika sonra aşağıya indi ve kapı görevlisinden bir taksi çağırmasını istedi. Yirmi dakika sonra oraya varmıştı. Kaden, kadını binanın ana girişinde bekliyordu.

"Hâlâ burada mı?" diye sordu Bethany kapıya doğru koşarken bir çırpıda.

"Evet. Ben de sizinle yukarı çıkıyorum. Bay Crestwell'in sekreterine not bıraktım, ama birkaç saat boyunca daha toplantıda olduğunu ve rahatsız edilmek istemediğini söylediler."

"Evet," diye mırıldandı Bethany, asansöre doğru ilerlerken. "Bu sabah gerçekten çok yoğun kendisi."

Eve girmek için kendi anahtarlarını kullandı ve Kaden da onunla beraber eve girdi.

"Jack," diye fısıldadı Bethany, adamın mutfak tezgahının yanında ayakta durduğunu gördüğünde.

Jack başını kaldırdı ve onu gördüğünde gözleri şaşkınlıkla parıldadı.

Bethany tezgaha doğru uçarcasına ilerledi ve adama sıkıca sarıldı.

"Jack, çok endişelendim. Nerelerdeydin? Neden arama-

dın? Niye en kötüsünü düşünmeme neden olacak şeyler yapıyorsun?"

Jack kadını kendinden uzaklaştırdı ve güldü. Berbat görünüyordu. Daha solgun, daha zayıf, neredeyse bir deri bir kemikti. Gözlerinin altında çok uzun zamandır uyumadığını gösteren koyu renk gölgeler vardı.

Bethany öfkelenmişti. "Bu tam bir saçmalık. Burada kalacak güzel bir yerin var. Jace burayı senin için bıraktı. Hepsini. Ve sen, senin için endişelenmekten deliye dönebileceğimi bile düşünmedin."

"Jace bunu benim için yapmadı, canım. Senin için yaptı bunu ikimiz de biliyoruz."

"Kimin için yaptığı önemli mi?" diye bağırdı Bethany.

"Evet, önemli."

Bethany yüzünde sert bir ifadeyle bekleyen Kaden'a baktı. "Bize biraz müsaade edebilir misin?"

Adam, kadının bu beklentisinden etkilenmişe benzemiyordu.

"Bana zarar vermeyecek," dedi Bethany bezgin bir şekilde. "Dışarıda durabilirsin. Kapıda durduğun sürece ikimizden biri bu odadan hiçbir yere gidemez."

Adamın omuzları düştü ve isteksizce kapıya doğru yürüdü, dışarı çıktı ve ardından kapıyı kapattı. Bethany, Jack'e döndü.

"Senin neyin var? Ya uyuşturuculara ne demeli? Neye bulaştın, sen?"

Adamın gözlerine kasvetli bir ifade yerleşti. "Sana bir sıcak çikolata hazırlayayım. Kendime bir tane hazırlamıştım. Ardından konuşuruz. Üşümüşsün ve bunu söylemek istemezdim ama berbat görünüyorsun. Crestwell söz verdiği gibi sana iyi bakmıyor mu?"

Jack'in sesindeki bu suçlayıcı ifade Bethany'yi iyice çileden çıkartmıştı. O kenarda bekleyip, öfkeden kudururken, Jack kendisini yeni bir fincan sıcak çikolata hazırlamaya verdi.

"Jace benimle gayet iyi ilgileniyor. Bu benimle ilgili değil. Bu seninle ilgili. Hayatını düzene sokmak için bir şansın var. Bu şansı kullanmamak için neden bu kadar inat ediyorsun? Burada istediğin kadar kalmana izin verdi. Gerçek bir iş bulabilirsin. İçinde bulunduğun hayattan artık çık."

Jack elindeki kaşığı lavaboya bırakmak için döndü ve ardından sütü dolaba koydu. Kadın fincanlardan bir tanesini aldı ve kanepeye oturmak için oturma odasına doğru yürüdü. Öfkeliydi ve öfkesini kontrol altına alması gerekiyordu. Ama içi içini yiyordu. Bu tanıdığı Jack değildi. Öyle veya böyle adam kendisine hiç önem vermiyormuş gibi görünüyordu. Daha iyi olma şansı vardı ve bunu elinin tersi ile itiyordu. Bu da kadını deli ediyordu.

Bethany sıcak çikolatadan bir yudum aldı ve boğazından midesine kadar inen sıcaklığı hissetti.

Jack de geldi ve onun karşısındaki tekli koltuğa yerleşti, kendi fincanı elindeydi. Ama içmemişti. Sadece kadını üzgün gözlerle izliyordu.

"Artık benim için endişelenemezsin, Bethy. Senin bir hayatın var. Sana önem veren bir erkek var. Artık kendinle ilgilenip benim için endişelenmeyi bırakmalısın."

Bethany bıkkınlığını ifade eden homurtulu bir ses çıkarttı ve ardından hızla sıcak çikolatasını içti.

"Senin için endişelenmeyi bırakamıyorum, Jack. Çok uzun bir süre boyunca senin için endişelendim. Bu his, benim şartlarım değişti diye değişecek değil. Neden kendini biraz daha fazla umursamıyorsun?"

"Geri geldim çünkü seni buradan aramayı planlıyordum," dedi Jack kısık bir sesle. "Veda etmek istedim."

Bethany'nin ensesinden aşağı buz gibi bir dalga yayıldı. "Veda mı? Nereye gidiyorsun?"

"Uzaklara," dedi Jack.

Kadın fincanı sertçe sehpaya bıraktı.

"Nereye?" diye ısrar etti Bethany. "Planın ne? Bunu yapma, Jack. Lütfen, kalman için yalvarıyorum. Burada kal. İş bulmana yardım ederim. Güzel bir hayatın olabilir. Bundan geri dönebilirsin. Lütfen, seni seviyorum."

"Beni sevmiyorsun, Bethany. Jace'i sevdiğin gibi değil. Onun seni nasıl sevdiğini görebiliyorum. Bunu hak ediyorsun. Sana verebileceklerimin fazlasını hak ediyorsun. Mutlu olman benim için yeterli. Tek istediğim bu."

"Onu seviyor olmam, sana daha azını hissettiğim anlamına gelmiyor," dedi Bethany adama anlayış göstermeye çalışarak. "Ona hissettiğim başka türlü bir sevgi. Sen benim kardeşimsin, Jack. Ailemsin."

"Ben senin kardeşin değilim," dedi Jack fısıltıyla.

Bethany o anda gerçeği anladı ve nasıl bu kadar kör olabildiğine şaşırdı. Bir an için nefessiz kaldı ve oda etrafında dalgalandı. Bu ani sersemlik hissinden kurtulmak için gözlerini kırpıştırdı ama oda etrafında dalgalanmaya devam etti. Kaşlarını çattı ve kendisini toparlamak için kafasını salladı.

"Benim için hissettiğin bir şeyler var," diye fısıldadı. "Beni kardeşin olarak görmüyorsun."

"Artık anlıyorsun," dedi Jack, sesinde keskin bir acı vardı."

Bethany düşünemez olmuştu; söylemek istediği şeyleri bile dilinin ucuna getiremiyordu."

"Çok üzgünüm, Jack." Kelimeleri yuvarlamıştı, dili ağzına sanki büyük geliyordu. "Hiç bilmiyordum. Hiç düşün-

memiştim... Jace'i seviyorum. Bütünüyle ve her şekilde onu seviyorum. Seni de seviyorum ama onu sevdiğim gibi değil. Üzgünüm. Seni üzmek istememiştim."

Oda etrafında kararmaya başlamıştı. Ayağa kalkmak istedi ama bacakları işbirliğine yanaşmamışlardı. Doğruldu ve kendisini kalkmaya zorladı. Jack'in gözlerindeki paniği fark etti. Jack kendi fincanına baktı ve ardından kadının fincanını almak için uzandı, boş olduğunu görünce küfretti.

"Jack?"

Sesi fısıltı gibi çıkmıştı. Tuhaf bir şeyler oluyordu, hem de çok tuhaf.

"Kendimi iyi hissetmiyorum," diye fısıldadı.

Kadının en son gördüğü şey adamın onu kucaklamak için atılmasıydı ama geç kalmıştı. Bethany yere düştü ve etrafındaki dünya koca bir boşluk halini aldı.

BÖLÜM XXXIX

"Bay Crestwell, böldüğüm için üzgünüm ama Kaden Ginsberg'den acil bir çağrınız var. Kendisine toplantıda olduğunuzu söyledim ancak sizinle görüşmek için ısrar etti."

Jace koltuğundan hızla kalktı ve Gabe, Ash ve kendisinin Paris projesi finansörleriyle yaptığı konferans görüşmesini yarıda keserek odasına gitti. Gabe ve Ash endişeli bir şekilde ayağa kalkmışlardı ama Jace onlara tek bir kelime etmeden çıkmıştı.

"Ben Crestwell!" Telefonu açmasıyla gürlemesi bir olmuştu.

"Bay Crestwell, mümkün olduğunca çabuk Roosevelt Hastanesi'ne gelmeniz gerekiyor," dedi adam bir çırpıda, herhangi bir giriş yapmadan.

Jace'in kanı dondu. "Neler oluyor?"

"Bayan Willis. Bu sabah kendisini Bay Kingston'un eve döndüğünden haberdar etmek için aradım. Kendisine eşlik ettim ve yanında kaldım. İkisinin özel konuşabilmeleri için kapının dışında bekledim. Geri döndüğümde Bayan Bethany yerde, şuurunu kaybetmiş bir halde yatıyordu."

"Ne diyorsun sen, be?"

"Efendim, durum hiç iyi değil. Bethany'nin durumu hiç iyi değil. Aşırı doz gibi görünüyor," dedi Kaden, sakin bir sesle.

Jace'in kalbi duracak gibi oldu ve panik hali konuşmasını ve düşünmesini engelleyerek beynini ele geçirdi. Aşırı doz? Ah Tanrım. Kendisini öldürmeye mi çalışmıştı? Bunu yapmasına adam mı sebep olmuştu?

"Aşırı doz mu?" diye bağırdı. "Emin misin?"

"Hiçbir şeyden emin değilim. Ambulans çağırdım ancak hayati belirtileri çok zayıf, güçlükle tespit edebildim. Çok korktum. Suni teneffüs yaptım. Nabız hâlâ çok zayıf. Ambulans geldiğinde görevliler nefes alabilmesi için bir hortum yerleştirip, olabildiğince hızlı bir şekilde ambulansa yüklediler. Şu an yoldayız. Birkaç dakika içerisinde varmış oluruz."

"Seninle orada buluşurum," dedi Jace, uzatmadan.

Telefonu kapattı ve koltuğundan fırladı. Kapıda onu dinleyen Gabe ve Ash'in arasından geçmek için hızla yürüdü.

"Neler oluyor?" diye sordu Ash.

"Bethany'yi hastaneye kaldırıyorlar. Durumu iyi değil," dedi Jace boğulurcasına. "Aşırı doz."

"Tanrım," dedi Gabe.

"Yanına gitmeliyim," dedi Jace, arkadaşlarını itmeye çalışarak.

"Olmaz. Araba kullanabilecek durumda değilsin," dedi Ash, onun kolunu tutarak. "Gabe ve ben seni götürürüz."

"Kimin götüreceği umurumda değil. Bir an önce oraya gitmeliyim," diye kükredi adam.

"Sakin ol, dostum," dedi Gabe. "Kafanı topla. Kontrolünü kaybetmen en son isteyeceğin şey. Derin bir nefes al. Bethany için güçlü olmalısın. Seni oraya ulaştırırız. Ash, şoförü

arasana. Benimki beklemede. Toplantıdan sonra Mia'yı yemeğe götürecektim, o yüzden dışarıda bekliyor. Acilen ön kapıya gelmesini söyle."

"Bunu yapmasına ben sebep olmuşken, nasıl sakin olabilirim?" dedi Jace.

"Tanrım," diye bağırdı Gabe.

"Hadi, zaman kaybediyoruz," diye araya girdi, Ash.

Binadan çıktıklarında kendilerini bekleyen arabaya doğru koştular. Gabe öne oturdu ve Ash ile Jace arka koltuğa geçerlerken, şoföre gidecekleri yeri bildirdi.

Jace'in zihni uyuşmuştu. Sanki kalbini ortadan ikiye yarıyorlardı. Adamın tek hissedebildiği kendisini felç eden korkuydu. Boğuluyordu. Nutku tutulmuştu. Tek düşünebildiği bir önceki gece ve kadının gözlerindeki bakıştı, hüzün ve ona güvenmediği, hiç güvenmediği için duyduğu kırgınlık. Bethany'nin evden gitmek isteyişi. Onun yanında yatmak istemeyişi.

Düşünceler adamı bir sel gibi sürükledi. Bethany'yi gördüğü ilk gece. O güzel gözleri. Nefes kesici gülümsemesi. Dokunuşlarına nasıl karşılık verdiği. Bunların hepsi tek bir zalim an içerisinde elinden alınabilirdi, sırf kendisi saçma sapan davrandığı için. Bunun önüne geçebilirdi. Şayet bu sabah Bethany ile kalabilseydi. Aralarındaki sorunu çözmeliydi. Kadın, onun hayatındaki tek ve en önemli şey olduğunu bilmeliydi. Ama Jace bunları yapmamıştı ve Bethany şu anda bir ambulansın arkasında yaşam mücadelesi veriyordu.

"Jace, dostum, nefes almalısın," diye mırıldandı Ash. "Aklına hakim ol. Bethany için güçlü olman gerek."

"Bunu ona ben yaptım. Tanrım, onu buna ben sürükledim. Oradaydın. Yaptığım şeyi biliyorsun. Her ikinize de yaptığım şeyi biliyorsun."

"Bunu bilemezsin," diye çıkıştı Ash. "Ne olduğunu anlayana kadar aklını başına toplamalısın."

"Kaden, onun güçlükle nefes aldığını söyledi. Suni teneffüs yapmak zorunda kalmış. Sağlık görevlileri nefes borusuna hortum takmışlar. Kaden aşırı doz gibi göründüğünü söyledi. Şimdi söyle bana. İkinizi dün gece gördüğümde, pislik gibi davranmam yüzünden kızın ne kadar üzgün ve yıkılmış olduğunu gördükten sonra, buna benim sebep olmadığımı söyleyebilir misin? Bu tamamen benim yüzümden, dostum. Bu sabah kalıp her şeyi yoluna koyabilecekken, onu yalnız bıraktım. Yanından gittim çünkü ona biraz alan vermek istedim. Bir iş anlaşmasını onun ve ihtiyaçlarının önüne koydum. Ona hâlâ güvenmediğimi düşünmesine neden oldum. Onu sabah görmedin. İçi dışına çıkana kadar ağlamıştı, gözleri şiş ve nemliydi. Lanet olası gece boyunca sırtını bana dönerek yattı. Dün gece gitmek istedi ama müsaade etmedim. Benden ayrı uyumak istedi, ona da izin vermedim. Hiçbir neden yokken aklını kaybeden, düşüncesizin teki olduğum için Bethany koca bir gece boyunca yanımda yatıp ağladı."

"Dostum, sakinleşmen gerek," dedi Gabe, sert bir ifadeyle. "Ne olduğunu bilmiyorsun. Hiçbirimiz bilmiyoruz. Oraya gidip, Bethany sana herhangi bir açıklama yapana kadar bir sonuç çıkaramazsın. Bunu ona yapamazsın."

"Güçlükle nefes alıyormuş," diye çıkıştı Jace. "Oraya vardığımızda ölmüş olma ihtimali bile var. Tanrım, onu kaybedemem. Bu şekilde olmaz. Tanrım, ben ona iyi gelmiyorum. Bana anlatmaya çalışmıştı. İlişkimizin ona ne yaptığını biliyordum. Daha önce de aynı şey olmak üzereydi. Daha önce de onu üzdüğümde uyuşturucu almaya niyetlenmişti. Ama ona baskı kurdum çünkü başka hiçbir şeyi umursamayan bencilin tekiyim. Sadece kendi isteklerime ve ihtiyaçlarıma

odaklandım ama ona olan ihtiyacım nefes almaktan daha büyük."

"Yeter artık," diye buyurdu Ash. "Hikâyenin aslını öğrenene kadar, aptalca fikirlere kendini kaptıramazsın. Kızın sana ihtiyacı var dostum. Şu anda sana başka hiçbir şeye olmadığı kadar ihtiyacı var. Her ne olduysa bu iyi bir şey değil ve kızın bunu atlatabilmesi için senin kaya gibi sağlam durman gerekiyor. Bunu telafi edebilirsin. Ama kibarlık yapıp kızın sensiz daha iyi olacağını söyleyip geri adım atarsan bunu başaramazsın. Bethany'nin gerçekten sokaklarda yaşaması ve ne tür bir hayat yaşadıklarını iplemeyen Kingston'la düzüşmesi daha mı iyi olurdu sence? Tanrım, kızı uyuşturucuya bulaştıran o. Kızın ihtiyacı olan kişi oymuş gibi geliyor mu sana?"

"Ona daha iyi bir yaşam sunabilirim. O yaşantının içerisinde olmama gerek yok," dedi Jace, mutsuz bir sesle. "Onu incittim. Onu tekrar tekrar incittim. Kimse buna katlanmak zorunda değil. ona daha iyi bir yaşam sunup, kenara çekilebilirim. Kendi seçimlerini yapmasına izin verebilirim. Her zaman ihtiyaçlarının karşılandığından emin oldum, ama belki de kızın en büyük ihtiyacı bensizlikti."

"Yemin ederim ki o lanet olası çeneni kapatmazsan ağzını burnunu kıracağım," diye homurdandı, Gabe. "Şu an zırlamanın sırası değil. Bir erkek gibi davranıp kızın yanında olmalısın. Ne olduğunu öğren ve sorunu çöz. Bethany kırılgan birisi ama şimdi çok daha fazla kırılgan olacak. Yanıtlarını bilmediğimiz onlarca soru var. O soruların yanıtlarını alıncaya dek, kızın en çok ihtiyaç duyacağı şey sensin. Yanında olmalısın. Onu desteklemeli ve sevmelisin."

Jace sessizleşti. Gözlerini kapadı ve Bethany'nin cansız bedenini gözlerini önüne getirerek kendine eziyet çektirdi. Yüzünde ölümün solgunluğu, gözlerinin altında ise dün ge-

ceden taşıdığı gölgeler. Adamın onu sevdiğini ve güvendiğini bilmeden, kadının ölmesi. Ya da adamın hayatındaki en önemli şey olduğunu bilmeden. Ya da ona bir daha ne kadar üzgün olduğunu ve onu ne kadar çok sevdiğini söyleyemeden ölmesi.

Bethany onun her şeyiydi ve Jace onun bunu bilmesini sağlayacaktı.

Gabe haklıydı. Bethany'nin bunu neden yaptığının bir önemi yoktu, onun Jace'e ihtiyacı vardı. Bethany, onu artık sevmediğine veya onu istemediğine ikna edinceye kadar Jace kadını bırakmayacaktı. Ve ondan sonra bile kadının ihtiyaçlarının karşılandığından emin olacaktı. Bu kalbini ve ruhunu ortadan ikiye ayıracak olsa bile, kadının hayatının bir parçası olmayacaktı.

"Onunla mümkün olan ilk fırsatta evleneceğim," dedi Jace boğuk bir sesle. "Yemin ederim ki, şayet bunu atlatırsa onunla evleneceğim ve beraber geçireceğimiz her gün kalbimin kendisine ait olduğundan emin olmasını sağlayacağım."

"İşte bu çok daha iyi," dedi Ash.

Jace Ash'e üzgün bir bakış attı. "Çok üzgünüm dostum. Tahmin edebileceğinden çok daha fazla üzgünüm. Senin herhangi bir şey yaptığını düşünmemiştim. Berbat bir gün geçirmiştim ve patlayacak yer arıyordum, sen ve Bethany çok kötü bir zamanda karşıma çıktınız.

Ash sabrının zorlandığını belirten bir ses çıkartı. "Bunu daha önce konuşmuştuk. Söylemen gerekenleri dün gece söyledin. Bitti. Bu tip bir saçmalığa bir daha katlanmayacağımı bir kez daha söylemeyeceğim sana, ama emin ol bitti. Şimdi odaklanman gereken tek kişi, Bethany."

"Evet," diye fısıldadı Jace. "Şayet bir fırsat bulabilirsem. Tanrım, lütfen ölmesine izin verme. Yaşamak zorunda. Bunu atlatmalıyız. Lütfen ölmesine izin verme."

İçindeki derin üzüntü adamın nefesini kesiyor, onu boğuyordu. Acısı göğsünün her bir yanına dayanılmaz bir ağırlık olarak çökmüştü. Onu kaybedemezdi. Bu şekilde olmazdı. Asla olmamalıydı. Şayet Bethany ölürse adam bunu asla atlatamazdı.

"Yardıma ihtiyacı olacak," dedi Gabe, kısık bir sesle. "Danışman bulmak gerekli, şayet kendisini öldürmeyi denediyse, profesyonel yardıma ihtiyaç duyacaktır."

"Neye ihtiyacı varsa, alacak," dedi Jace. "Ne kadar sürerse sürsün. Her adımda yanında olacağım. Bir daha asla yalnız kalmayacak."

Şoför, acil servisin kapısına geldiklerinde frene asıldı ve arabadan inip kendisini içeride bekleyen Kaden'in yanına koşturdu. Jace kendisinde kat kat iri olan adamın gömleğinin yakasına yapıştı ve adamı çekti.

"Nerede?"

"Doktorlar ilgileniyorlar," dedi Kaden düz bir sesle. "Doktor geldi ve ailesini sordu. Kendisine yolda olduğunuzu söyledim. Aşırı doz olduğundan eminler ama ne aldığını ve ne kadar aldığını sorabilmek için kendisini ayıltamamışlar."

"Lanet olsun," diye patladı Jace.

Adam, Kaden'in yakasını bıraktı ve kendisine endişeli gözlerle bakan resepsiyon görevlisinin bulunduğu bankoya gitti.

"Bethany Willis," dedi adam çabucak. "Kendisini görmek istiyorum, şimdi."

Gabe ve Ash Jace'in yanına geldiklerinde kadın yağa kalktı ve bankonun etrafından dolaştı.

"Bayım, şu anda doktorlar kendisiyle ilgileniyorlar. Burada beklemelisiniz."

"Elbette ilgilenecekler. Beni ona götürün. Onu görmem gerek. Yalnız başına ölmeyecek. Onu görmeliyim."

Kadın adamı sakinleştirmek için yardımlarını istiyormuş gibi çaresizce Gabe ve Ash'e baktı.

"Belinda, izin ver, beyefendi gelsin," dedi birkaç metre uzakta duran yaşlıca bir doktor.

Jace önlüklü adama hızla döndü. "Durumu iyi mi?" Ya doktor gelip Bethany'nin artık yaşamadığını söylerse, ne olacaktı?

"Benimle gelin," dedi doktor, sakin bir sesle.

Jace adamı takip etti, attığı her adım dayanılmaz bir korkuya sebep oluyordu. Doktor, Bethany'nin solgun bir yüzle, sessiz bir biçimde yattığı odaya girdi. Kadının etrafı doktor ve hemşireler ile çevriliydi. Boğazından aşağı bir hortum iniyordu. Burnundaki hortumdan içeri de pek de hoş bir görüntüsü olmayan bir şey enjekte ediyorlardı.

"Yaşıyor mu?" dedi Jace, boğulur gibi.

"Durumunu sabitlemeyi başardık ama bilinci henüz yerine gelmedi," dedi doktor. "Ne kullandığını veya ne aldığını bilmediğimiz için farklı bir tedavi uyguluyoruz. Ne olduğunu anlatması için onu uyandırmaya çalıştık ancak şu ana kadar şansımız pek yaver gitmedi. Belki siz bir yanıt almayı başarabilirsiniz."

Jace yatağa doğru ilerledi. Bethany'nin elini avuçlarının arasına aldı ve dudaklarına bastırdı. Kadının elini dudaklarına götürdü ve dudaklarına bastırdı. Gözyaşları gözlerini yakıyordu, yutkundu ve kontrolünü kaybetmemek için derin derin nefes aldı.

"Bethany, bebeğim, uyanman gerek," dedi kısık bir sesle.

"Daha yüksek sesle konuşmanız gerek," dedi doktor. "Biliyorum, içgüdüsel olarak nazik olma ihtiyacı hissediyorsunuz ancak bilincini tekrar kazanması gerek."

Jace yatağa eğildi ve parmaklarını Bethany'nin dağılmış

saçlarının arasına geçirerek onun alnını öptü. "Bethany, beni duyabiliyor musun? Uyanman gerek, bizimle konuşmalısın. Çok endişeleniyoruz, birtanem. Bana geri dön. Lütfen, sadece bana geri dön."

Adam boğazında düğümlenen hıçkırıkla bir an konuşamadı. Bethany, hareketsiz bir biçimde yatıyor, her tarafından hortumlar, tüpler sarkıyordu.

"Boğazındaki hortum ne olacak?" diye sordu Jace. "Uyanırsa, paniğe kapılacaktır. Boğazında şu lanet şey varken konuşamaz ki?"

"Şu an için nefes almasının tek yolu bu," dedi hemşire, nazik bir sesle. "Kendine geldiği takdirde, çıkartabiliriz. Ama ne aldığını ve ne kadar aldığını öğrenmemiz gerekiyor."

Jace gözlerini kapattı ve yanaklarından aşağı yaşlar süzüldü.

"Bebeğim lütfen," dedi hıçkırarak. "Uyan, konuş benimle. Bana geri dönmelisin, Bethany. Sensiz ben yok olurum."

Alnını kadının alına dayadı, gözyaşları Bethany'nin tenine damlıyordu.

"Lütfen bana geri dön. Seni seviyorum. Bunun üstesinden gelebiliriz, birtanem. Lütfen aç gözlerini, benim için, lütfen. Sana yalvarıyorum. Beni bırakma. Tanrı aşkına, lütfen beni bırakma."

Geriye çekildiğinde, Bethany'nin göz kapakları hafifçe oynadı. Ve ardından Jace göz kapaklarının altından o muhteşem maviyi gördü. Bethany nerede olduğunu anlayamamıştı ve birden gözlerini panik ele geçirdi.

Jace mutluluk ve heyecanla hemşireye durumu söylemek için döndü, ama odadakiler çoktan harekete geçmişlerdi, hortumu çıkartmadan önce kadının hayati fonksiyonlarını inceliyorlardı. Bethany mücadele ediyor, çırpınıyor ve öğü-

rüyordu. Jace onun elini kavradı ve canını acıttığına emin oluncaya dek sıktı.

"Mücadele etme bebeğim. Onlara birkaç dakika ver. Birazdan bitecek, söz veriyorum. Nefes almanı sağlamak için soluk boruna hortum yerleştirmek zorunda kaldılar."

Bethany'nin gözlerine yaşlar doldu ve gözleri önce irileşti, sonra da adama odaklandı.

"İşte böyle, birtanem. Sadece bana odaklan. Bana bak ve nefes al. Benim için nefes al," dedi Jace kesik kesik.

Doktorlar Bethany'nin boğazına takılan hortumla ucundaki aspiratörü çıkartmışlar, yerine burnuna sadece bir oksijen hortumu takmışlardı. Ardından bir kez daha Jace'in onun yanına geçebilmesi için izin vermişlerdi.

Bethany gözlerini açık tutmak için mücadele ediyordu. Jace onun harcadığı çabayı görebiliyordu. Genç kadın birden fazla kez bilincini yitiriyormuş gibi gözlerini yavaşça kapattı ancak Jace her seferinde araya girip uyanık kalmasını istedi.

"Jace," diye fısıldadı Bethany, sesi neredeyse gitmişti.

"Evet, birtanem, buradayım."

"Anlamıyorum. Ne oldu?" diye fısıldadı Bethany.

Kadının gözlerindeki şaşkınlık barizdi, gözlerini hızla etrafta dolaştırıyor, çevresindeki tıbbi cihazları ve hastane personelini inceliyordu.

"Birtanem, aşırı doz almışsın," dedi Jace, nazik bir sesle. "Sana yardım etmek için ne aldığını ve ne kadar aldığını bilmek zorundayız. Mücadele etmen gerek, Bethany. Senden veya bizden vazgeçemem, vazgeçmem. Bunu atlatabiliriz, yemin ediyorum. Benim için önemli değil. ne olduysa, neden yaptıysan, hiçbir önemi yok. Benim için önemli olan tek şey sensin."

"Jace..."

"Efendim, birtanem? Konuş benimle. Dene. Lütfen, benim için. Bizim için."

"Ben yapmadım," dedi Bethany şiddetle. "Hiçbir şey almadım. Alamazdım. Bana inanmalısın."

Jace şoke olmuş bir vaziyette ona baktı. "Birtanem, bayılmışsın. Neredeyse ölüyordun. Ne olduğunu bize anlatmalısın."

"Ne olduğunu bilmiyorum!"

Genç kadının sesi histerik bir biçimde yükselmişti. Bir an için fenalaşınca bağlı olduğu makinelerden bir tanesi ötmeye başladı, hemşirelerden biri hemen öne atıldı.

"Bayım, çıkmanız gerekiyor," dedi hemşire sert bir biçimde. "Yeterince oksijen alamıyor ve hayati değerleri düşüyor."

Tıbbi ekip odaya doluştuğunda, Jace kenara çekildi. Görevliler Bethany yüzüne maske yerleştirdiler, Bethany ise hem maskeyle hem onlarla savaştı.

"Jace!"

"Buradayım bebeğim. Buradayım."

"Bunu ben yapmadım! Lütfen bana inanmalısın," diye hıçkırdı Bethany.

Jace görevliler tarafından odadan dışarı çıkartıldı. Gabe ve Ash onu bekliyorlardı. Adam yumruğunu duvara geçirdi.

"Sakin ol, dostum. Sakin olmalısın."

Jace onlardan kurtulmayı başardı ve Kaden'in dikilmekte olduğu bekleme odasına doğru gitti.

"Kingston nerede?" diye sordu, öfkeli bir sesle.

Kaden'in gözleri koyulaştı. "Bilmiyorum. Bethany'yi yerde gördüğümde adamı unuttum. Tek endişem Bethany idi. Onu ambulansa bindirdik ve oradan ayrıldık. Ayrıldığımızda adam hâlâ evdeydi."

"Git onu bul ve buraya getir," diye kükredi Jace. "Nasıl yapacağın umurumda değil. Herifi buraya getir, şimdi."

"Hallediyorum. Trevor'u aradım. Onu aradıktan hemen sonra yola çıktı. Ben oraya gidene kadar adamın kıçının dibinden ayrılmayacağından eminim."

"Emin olsan iyi olur," dedi Jace belirgin bir tehditle.

Kaden hızlı adımlarla oradan uzaklaştı ve kendisini meraklı gözlerle izleyen Gabe ve Ash'e döndü.

"Bu da neydi, dostum?" diye sordu Ash.

Jace öfkeyle soluyordu. Öfkesini kontrol altına almaya çalışırken yumruklarını açıyor, kapatıyordu.

"Bethany, bir şey almadığını söyledi. O yapmamış."

Gabe'in kaşları çatıldı. "Ona inanıyor musun?"

"Elbette, ona inanıyorum," diye patladı Jace. "Onu görmedin. Kendisine geldiğinde öylesine korkmuş ve şaşırmıştı ki. Aşırı doz aldığını söylediğimde yüzünü görmeliydin. Histerik bir hal aldı. Hayati değerleri düştü. Beni dışarı attılar. Ama bana bir şey almadığını söyledi. Neden bahsettiğimden haberi dahi yoktu. Bana ne olduğunu sordu."

"O zaman, gerçekten neler oluyor?" diye sordu Ash.

Jace'in burun delikleri genişledi, derin ve düzenli nefes aldı. Kontrolünü sağlamalıydı. Bethany için güçlü olmalıydı.

"Bu şu demek, şayet kendisi bir şey almadıysa, biri ona verdi demektir. Ve evdeki tek insan Kingston'dı."

BÖLÜM XL

Jace, Bethany'nin nasıl olduğunu bilemeden, düşünceli bir şekilde bekleme salonunun zeminine bakıyordu. Doktorlar sindirim sistemindeki ilaçları atmak için Bethany ile ilgilenirlerken onu yaklaştırmamışlardı. Jace, Jack'in kadına bunu nasıl ve neden yaptığını bilmiyordu, o pislik gelene kadar da öğrenemeyecekti. Adam herhangi bir çaıklama yapamadan, Jace onu gırtlaklamazsa bu bir mucize olurdu.

Jace artık ipleri kopartmıştı. Bu daha fazla bu şekilde devam edemezdi. Jack'in ortadan kaybolmasına, Bethany'yi ne kadar üzüleceği, adamın artık umurunda değildi. Ya da hayatından çıkmasına. Eğer gerçekten ilaçları kadına Jack verdiyse, Jace gerekli yerlere başvuruda bulunacak ve adamı tutuklatacaktı. Jack hapiste çürüyebilirdi, Jace'e artık vız gelirdi.

Gabe, Mia'yı arar aramaz, genç kadın hastaneye koşmuştu ve diğerleriyle de yolda haberleşmişti. Jace'in ruh hali hakkında endişelendiği için onun yakasını bırakmıyordu. Sonunda Gabe ona bunu yapmamasını söyledi. Jace, Gabe'e minnet dolu bir bakış attı. Jace 'in en son istediği şey, kardeşi ona yardım etmeye çalıştığı halde dayanamayıp öfkesini

kardeşinden çıkartmak olurdu. Ardından burada oldukları için hepsine minnet duydu. Karşılıksız destekleri için minnet duydu, Tanrı biliyordu ya kendisi onlara karşı gösterdiği tutumdan sonra bunu hiç hak etmiyordu. Özellikle de Ash'e karşı. Ama onca zaman boyunca Ash bekleme salonundan hiç ayrılmamıştı. Diğerleri gibi o da üzgündü ve Bethany'nin sağlık durumu hakkında deli gibi endişe duyuyordu.

Derken Kaden görüldü, önünde yürüyen Jack'i itekliyordu. Jace adamın üzerine doğru yürümeye başlayınca, Kaden ellerini kaldırdı ve Jack'i ailelere özel bekleme salonlarından birisine soktu. Jace onları takip etmişti, Ash ve Gabe de arkasındaydılar. Onlar daha çok, Jace'in halka açık bir yerde cinayet işlemeyeceğinden emin olmak için odaya girmişlerdi.

Kapı kapanır kapanmaz, Jace adamı yakaladı, duvara savurdu ve yakasına yapıştı.

"Ona ne yaptın adi herif?"

Jack'in yüzü üzüntüden çarpılmıştı. Bitik gözlerle bakıyordu. Gözleri kan çanağı gibiydi ve kendini korumaya bile yeltenmemişti.

"Kıza ne verdin?" diye gürledi Jace. "Bethany orada yaşam mücadelesi veriyor ve bizim ona yardım edebilmemiz için ne aldığını bilmemiz gerekiyor."

"Narkoz," dedi Jack, titreyen bir sesle. "Bütün bir şişe. Sanırım kırklıktı. Tam olarak bilemiyorum."

"Ben gidip haber vereyim," dedi Gabe alçak bir sesle.

"Neden ona narkoz verdin? Haberi olmadan böyle bir şeyi ona nasıl verebilirsin. Bunu hiç almamalıydı."

"Ona vermek gibi bir niyetim yoktu," dedi adam boğulurcasına bir sesle. "Ona vermeyi hiç düşünmedim. Yanlış fincanı aldı. Onunki sadece sıcak çikolataydı. Yanlış fincandan içti."

"Ne diyorsun sen?" dedi Jace öfkeyle.

"O, ben olmalıydım," dedi Jack, tükenmiş bir sesle. "Gelmesini beklemiyordum. Gelmemeliydi. Evin gözetlendiğinden haberim yoktu."

"Sen neden bahsediyorsun? İntihar mı edecektin?"

"Evet, aynen öyle. İlacı sıcak çikolataya boşalttım. Ona bir not bırakacak ve sakince ölecektim."

"Seni gerizekâlı! Onunla ilgilendiğini iddia edip, ardından salakça işler yapıyorsun. Kendini öldürüp nalları diktiğinde, bunun kızı mahvetmeyeceğini mi sanıyorsun? Bu duyduğum en bencilce şey. Bir saniyeliğine durup, bu şekilde öldüğünde, bunun Bethany'yi nasıl etkileyebileceğini bir düşünür müsün?"

"Bak, sana bir iyilik yapıyordum," dedi Jack, sinirli bir şekilde. "Resmin dışına çıktığım için seviniyor olman gerekir."

"Midemi bulandırıyorsun," diye tısladı Jace. "Bu benimle ilgili değil. Senden hoşlanmak zorunda değilim ama Bethany seni seviyor ve ben de onu seviyorum. Mutlu olmasını istiyorum. Umursadığım tek şey bu. Ve senin ölümün onu mutlu etmeyecek."

Acı ve pişmanlık Jack'in gözlerini doldurdu. "Böyle olmasını istememiştim. Onu incitecek hiçbir şey yapmayacağımı bilmelisin."

"Daha önce haplarını verdin ona?"

"O farklıydı. Onlarla aşırı doza girmezdi. Hiç girmedi. Onları sadece ihtiyaç duyduğunda kullanıyordu. Sadece ihtiyaç duyduğunda, ihtiyacını giderebildiğinden emin olmak istedim."

"Kızın o pisliklere ihtiyacı yok. Asla," diye parladı Jace

"Kurtulabilecek mi?" diye sordu Jack, korku dolu bir sesle.

"Jace, dostum, gelmen gerek," dedi Gabe, kapıdan. "Kalbi durdu Jace. Geri getirmeye çalışıyorlar."

Jace dizlerinin üzerine çöktü, acı kalbini ezmişti. "Hayır," diye haykırdı. "Hayır. Onu kaybedemem. Lanet olsun, hayır."

Ash donuk ve solmuş görünüyordu. Mia çabucak ağabeyinin yanında belirdi, ona sarıldı ama adam uyuşmuş gibiydi. Yaşadığı öldürücü yıkımdan başka hiçbir şey hissetmiyordu. Jack ise arkaya doğru tökezledi. Kaden adamı en yakındaki sandalyeye itekledi ve hareket etmemesi konusunda sert bir emir verdi. Gabe'in yüzü bir keder maskesine bürünmüştü.

"Hayır, diye fısıldadı Jace, sesi hıçkırıklarının arasında boğulmuştu.

Ardından ayağa kalktı, sadece kadına ulaşma içgüdüsüyle. Kadının bu şekilde gitmesine izin veremezdi. Bethany savaşmalıydı. Kendisi için. Adam için. Her ikisi için.

Doğruca kadının odasına koştu ve ona uzaklaşmasını söyleyen hemşirelere aldırmadan kapıyı ittirdi. "Bethany," diye haykırdı, kadını hayata geri döndürmeye çalışırlarken gördüğünde yüzündeki kan çekilmişti. "Sakın vazgeçme!" dedi var gücüyle. "Sakın vazgeçeyim deme birtanem. Savaş, lanet olsun. Savaş."

Bakışları kadının ciğerlerine soktukları hortuma kilitlendi. Doktorlar kalp masajı yapıyorlardı. Vücuduna oksijen pompalanıyordu. Damar yoluna ilaç enjekte ediyorlardı.

"Beni bırakma" dedi, harap bir sesle. "Bebeğim, ne olur beni bırakma."

"Bayım, gitmelisiniz," dedi hemşirelerden biri, sesi anlayış doluydu. "Onun yanında olmak istediğinizi biliyorum, ama onu geri getirmemize izin vermelisiniz. Burada ayak altındasınız."

"Onu yalnız bırakmayacağım," dedi Jace şiddetle. "Anlaması için onun yanında olmalıyım. Onu ne kadar çok sevdiğimi anlayabilir. Yalnız ölmesine izin vermeyeceğim. Onun ölmesine izin vermeyeceğima."

"Onu yaşatmak istiyorsan, buradan git ki biz de onu geri getirebilelim," diye parladı doktorlardan biri. "Onun için bunu yapabilirsin. İşimizi yapmamıza izin ver."

"Dostum, gel hadi, bırakalım işlerini yapsınlar," dedi Ash sakin bir sesle. "Onu geri getirecekler. Buna inanmalısın. Yapacağın en iyi şey ayaklarının altından çekilmek olur."

Ash ve Gabe koluna girip onu zorla dışarı çıkarttılar.

"Bethany," diye kükredi Jace, kapı kapanırken. "Sakın vazgeçeyim deme. Seni seviyorum! Savaş."

Bekleme odasındaki gerilim artık odaya sığmaz olmuştu. Jace başını ellerinin arasına almış oturuyordu, omuzları düşmüştü. Bethany ile olan her bir hatırasını zihninde tekrar yaşıyordu. Onu Mia'nın nişan töreninde gördüğü ilk andan itibaren. Her bir gülüşü. Her bir kahkahayı. Seviştikleri her anı. Madalyonu boynuna ikinci kez taktığı geceyi. Onun sahoş bir halde eve gelişini ve ardından deli gibi sevişmesini. Kendisinin onun kalbini affedilmez bir biçimde kırdığı o geceyi.

"Jace."

Jace bakışlarını kaldırdığında, yanında oturmuş olan Mia'yı gördü.

"İyi olacak. Bethany güçlü bir kız. Başka kimsenin başa çıkamayacağı şeyleri alt etti. Bunun karşısında pes edeceğini sanmıyorum."

Jace kardeşine sıkı sıkı sarıldı. Yüzünü kızın saçlarına gömdü ve öylece kaldı. Aklını korumak için acısıyla giriştiği mücadeleyi kaybediyordu. Yavaşça yıkılıyordu. Haber alamadan geçirdiği her dakika, biraz daha ölüyordu.

"Onu kaybedemem, Mia. Onu kaybedemem."

"Kaybetmeyeceksin," dedi Mia, ser bir biçimde. "Çok güçlü, Jace. Başaracaktır."

"Seni seviyorum, ufaklık," diye fısıldadı Jace. "Burada olduğun ve Betahny'ye güvendiğin için teşekkür ederim."

"Ben de seni seviyorum, Jace." Mia'nın sesinde hüzün vardı. "Bethany'yi seviyorum. Senin için mükemmel bir kadın ve sen de onun için mükemmelsin."

"Onun için mükemmel değilim," dedi Jace. "Çok şeyi yanlış yaptım, Mia. Ona yaptığım yanlışlar tarafından kuşatıldım. Bunu atlatırsa, beni affetmesi için dua etmekten başka yapabileceğim bir şey yok."

"Tatlım, beni dinle," dedi Mia, adamdan uzaklaşarak. Gözleri öylesine sevgi ve anlayış doluydu ki. "Hepimiz yanlış yaparız. Gabe'in yaptığı yanlışlara bak. Ona deli gibi öfkeliydim. Ben kendisinden uzaklaştırdığında tükenmiş haldeydim. Daha önce hiç böylesine incinmemiştim. Bunu biliyorsun. Beni gördün. Ash ile beni Şükran Günü'nde götürdüğünüzde nasıldım biliyorsun. Ama ne oldu biliyor musun? Sonunda doğruyu yaptı. Bana ne yapmış olursa olsun, bu onu sevdiğim gerçeğini değiştirmez. İncinmiş ve öfkeli olabilirim, ama bu onu sevmediğim anlamına gelmez. Seni seviyor," dedi Mia yumuşak bir sesle. "Ve bu sen onu kırdın diye değişmeyecek. Doğruyu yapma şansın olacak. Buna inanmalısın. Şu an en çok buna ihtiyacı var. İnanca. Bethany'nin bunu atlatabileceğine inanmalıyız ve sen de sevgine inanmalısın."

"Teşekkür ederim," dedi, sesi bir soluktan farksız çıkmıştı. "Haklısın. Haklı olduğunu biliyorum. Bunu atlatacak. Savaşmayı seven birisi o. Kolay pes etmeyeceğini biliyorum, öyle olsaydı çok önce pes etmiş olurdu. Ve ben hayatının geri

kalanında attığı her adımda yanında olacağım. Pes etmeyeceğim, tıpkı onun pes etmediği gibi."

Mia gülümsedi ve sonra adamın yanağını öpmek için eğildi. "Âşık halinden hoşlandım, Jace. Sana iyi geliyor. Bu kadar özel birisini bulabildiğin için çok mutluyum. Benimle ilgilenmek için fedakârlık yaptığın onca seneden sonra bunu hak etmiştin."

Jace kızın elini yakaladı ve aralarında tuttu, ailesinden destek alırken, kendisine duyulan karşılıksız sevgi adamı sarmaladı. "Yaptıklarım hiçbir zaman fedakârlık değildi, Mia. Hiçbir pişmanlığım yok. Tüm hayatım boyunca onu bekledim ve şimdi onu buldum. İkimizin de mutlu olmamıza seviniyorum ve ikimizin de iyi bir geleceği sahip olmamızı istiyorum, bana arsız bir şekilde şımartacağım yeğenlerimi vereceğin günü iple çekiyorum. Aynı şeyi kendi çocuklarıma yapacağım günleri de."

Mia'nın gülüşü nefes kesiciydi, tüm yüzü aydınlanmıştı. "Bu harika bir düşünce değil mi? Beraberce ailelerimizi kurmamız. Büyük bir aile."

"Evet, öyle," diye karşılık verdi Jace, yumuşak bir biçimde.

"Bay Crestwell?"

Jace, kapıda duran doktoru görebilmek için döndü.

"Arzu ederseniz şimdi gelip hastayı görebilirsiniz."

Jace ayağa fırladı, soracağı sorunun yanıtından korkuyordu. "İyi mi? Başardı mı?"

Doktorun ifadesi rahatlatıcı ama ciddiydi. "Onu geri getirmeyi başardık ve ilacın büyük bir kısmını vücudundan attık. Şimdi rahat bir şekilde dinleniyor. Muhtemelen bir süre kendisine gelemeyecektir ama arzu ederseniz onunla oturabilirsiniz."

Daha fazla soru sormaya gerek yoktu. Jace, Bethany uyanana kadar yanında oturabilir ve bir daha asla onun yanı başından ayrılmayabilirdi.

Gitmeden önce bakışlarını Kaden'a çevirdi ve başıyla Jack'i işaret etti. "Bir yere gitmesine izin verme, ona ne yapacağıma henüz karar vermedim."

"Tabii, efendim."

Jace hızla Betahny'nin odasına gitti. İçeri girip kadını solgun ve hareketsiz bir şekilde yatarken gördüğünde nefesi kesildi.

Yatağın kenarına bir sandalye çekti, yüzleri aynı hizadaydı. Bethany son derece kırılgan görünüyordu, tıpkı porselen bir bebek gibi, aynı derecede sessiz ve hareketsiz. Jace onun yanağına düşen saçları düzeltmek için uzandı.

Odadaki tek ses, kadının monitöründen düzenli olarak yükselen kalp ritmiydi.

Jace dudaklarını kadının alnına bastırdı ve monitörden yükselen ikna edici sese şükretti. Bethany yaşıyordu. Nefes alıyordu. Kalbi atıyordu. Bu yeterdi. Bundan sonra ne olacağının hiçbir önemi yoktu. Onun hayatta ve adamın hayatında olması yeterliydi.

"Bana geri dön, Bethany," diye fısıldadı. "Seni çok seviyorum."

BÖLÜM XLI

Bethany'nin rüyaları işkenceden farksızdı. Belki de uyanıktı, ama gözlerini açabilecek gibi değildi. Jace'i bir hastane odasında üzerine eğilmiş, gözlerinden korku fışkırır halde ona bakarken gördüğü rüya, bugüne kadar gördüğü en kötü rüyaydı. Ardından adam, onun aşırı doz aldığını söylemişti. Onun kendisini öldürmek için ilaç aldığını.

Bethany'nin kalbi acıdı. Onun böyle bir şey yapabileceğini Jace nasıl düşünebilirdi? Ayrıca neden uyanıp da bu rüyaya son veremiyordu?

Jace'i istedi. Onun kendisine sarılmasını, kalbindeki ağrı geçene kadar onu teselli etmesini istedi. Onun böyle bir şey yaptığına asla inanmadığını söylemesini. Ama Jace güvenmiyordu. Önceki gece bunu ona öğretmişti.

Bethany gözlerini tekrar açmayı denedi, kendisini bitkin hissettiren, üzerine çöken ağırlığı atmaya çalıştı. Acımıştı. Tanrım, sanki birisi kafasına bir kazık çakmıştı. Ama mücadele etmeye devam etti, etrafını saran sisten kurtulmaya kararlıydı.

Gözkapakları yavaşça hareket etti, her bir hareket bir çekiç gibi beynine darbeler indiriyordu. Göz kapaklarını kaldırdı ve o an içini bir panik duygusu sardı. İçerisi karanlık ve aşina olmadığı bir yerdi ve koku – sterildi. Tıpkı hastane gibi kokuyordu.

Panik halinde etrafına bakındı, etrafını anlamaya çalışıyordu. Farklı bir yataktaydı. Ayrıca yatak pek de rahat sayılmazdı. Kulağında çınlayan ritmik bip sesi korkmasına sebep oldu.

"Jace?"

Sesindeki panikten bir an için utandı ama korkuyordu, yalnızdı ve Jace'i istiyordu.

Ardından yanı başında hissettiği hareketlenmeyle irkildi. Jace yanına ilişti, adamın gözlerinde rahatlama hissi ve de keder vardı.

"Bethany, bebeğim, uyandın. Çok şükür, uyandın!"

Bethany afallamıştı. Dili ağzına büyük geliyordu, sanki ağzına talaş doldurmuşlardı.

"Korkunç bir rüya gördüm," diye fısıldadı. "Neyim var Jace? Neredeyiz?"

Jace onun alnına öpücük kondurdu ve kadın adamın titreyen bedenini hissetti. Sanki Jace çaresizce kontrolünü yeniden sağlamaya çalışıyordu. Ardından onun elini tuttu ve sıktı. Bethany o anda damar yoluna takılı hortumu fark etti.

"Durumun çok kötüydü, bebeğim. Seni neredeyse kaybediyordum. Tanrıya şükür ki bana geri geldin."

Belki de gördüğü rüya değildi. Ah Tanrım, yane Jace onun kendini öldürmeye çalıştığını mı düşünmüştü? Birden boğulur gibi sesler çıkardı.

"Şşşşt, bebeğim, her şey yoluna girecek."

"Ben yapmadım, Jace," dedi kadın şiddetle. "Lütfen, bana inanmalısın. Ben bir şey almadım. Almam da."

"Almadığını biliyorum, birtanem. Biliyorum."

Bethany bir an sessizleşti. "Biliyor musun?"

"Elbette. Bana bir şey almadığını söyledin ve ben de senin bir şey almadığına inandım."

Genç kadın birden rahatladığını hissetti.

"Bana inanıyorsun," diye fısıldadı, duyduğu rahatlık başını döndürmüştü. Ardından kaşlarını çattı. "Ama o zaman? Anlayamıyorum."

"Ne kadarını hatırlıyorsun?" diye sordu Jace, nazik bir şekilde..

Bethany'nin kaşları çatıldı; odaklanmaya çalıştı ama başı çok kötü ağrıyordu. "Bilmiyorum. Jack'in yanına gittim. Kaden beni aradı. Jack'in döndüğünü söyledi. Onun yanına gittim ama Kaden'in yanımda olduğundan emindim," dedi kadın aceleyle.

Jace'in kadının elinin etrafındaki parmakları sertleşti. "Biliyorum bebeğim. İyi yapmışsın. Her şeyi doğru yapmışsın."

"Jack'e çok kızgındım. Ona bağırıyordum. Her şeyi mahvetmek konusunda neden bu kadar ısrarcı olduğunu sordum. Bana veda etmek istediğini söyledi, nereye gideceğini sorduğumda, uzaklara dedi."

Jace'in sert bakışları yüzünü gölgeledi.

"Bana sıcak çikolata yaptı. Hatırladığım bunlardı," dedi Bethany zayıf bir sesle.

"Sorun yok bebeğim. İyileşeceksin. Önemli olan bu."

Bethany'nin duyduğu keder göğsüne baskı yapıyordu. Gözyaşları boğazını düğümlemişti, güçlükle nefes alabiliyordu.

"Jack," diye fısıldadı. "O yaptı, değil mi?"

Jace işkence çekiyor gibiydi.

"Korkarım ki evet, bebeğim. Çok üzgünüm."

Bethany gözlerini kapattı. "Neden?"

"Seni incitmek istememiş, tatlım. Salağın teki ama seni incitmek istememiş." Jace uzun bir müddet bir kararsızlık yaşadı, yüzü bir pişmanlık maskesini andırıyordu. "Kendisini öldürmeye çalışmış."

"Ne?"

Bethany'nin göğsüne bir acı yayıldı. Hayır. Yapamazdı. Ardından hatırladığı şeyler zihninde canlandı.

Jack çok sakin ve de bitkindi. Onıa gideceğini söylemiş ve Bethany nereye diye sorduğunda sadece 'uzaklara' diye yanıt vermişti.

"Neden böyle bir şeyi yapmış olsun ki?"

Jace kafasını salladı. "Bu soruya bir yanıtım yok, birtanem. Üzgünüm. Adamın ne düşündüğünü bilemiyorum. Onun gırtlağına çöktüm, resmen. Sana yaptıkları yüzünden onu öldürmek istedim. Neredeyse ölüyordun. Kalbin durdu. Çok şükür ki seni geri döndürmeyi başardılar. Bunun için onu asla affedemem."

Bethany sessizleşti, duyduğu hüzün onu boğuyordu. Jack bu kez çok fazla ileri gitmişti.

Adam mazeret dahi bulamayacağı bir şey yapmıştı. Jace adamı hiçbir zaman affetmeyecekti, kendisinin de bir daha affedebileceğini sanmıyordu. Bir daha asla geri dönemeyeceği bir çizgi çekmişti.

"Şimdi nerede?" diye sordu Bethany, sakin bir sesle.

"Burada. Bekleme odasında. Kaden gözünü üzerinden ayırmıyor."

"Bunu yapmasına izin verme," diye fısıldadı Bethany. "Tekrar denemesine müsaade etme."

"Ben şu anda sadece sana odaklanabilirim ve bir an önce iyileşmene... Kendini nasıl hissediyorsun? Yapmamı istediğin herhangi bir şey var mı?"

"Sersem gibiyim," diye yanıtladı genç kadın. "Bitkin. Beynim sanki kafatasımın içerisinde yüzüyor. Odaklanmakta zorluk çekiyorum."

"Bu normal bir şey," dedi Jace nazik bir biçimde. "Beni affedebilecek misin, Bethany? Aramızdakileri düzeltmek için bana bir şans daha verebilecek misin?"

Bethany şaşırmış görünüyordu. "Ne demek istiyorsun?"

Jace gözlerini kapattı, tekrar açtığında birbirinden farklı duygular gözlerinden okunabiliyordu. Rahatlama. Hüzün. Endişe. Korku.

"Bana bu soruyu soruyor olmanın bile beni nasıl mahvettiğini biliyor musun? Ya da aynı zamanda nasıl rahatlattığını? Sanki yanlış hiçbir şey yapmamışım gibi davranıyorsun. Sanki seni hiç incitmemişim, sanki yatakta, yanında elim kolum bağlı yatarken ağlamana sebep olan ben değilmişim gibi davranıyorsun."

Adam derin bir nefes aldı ve Bethany onun ne denli sarsılmış olduğunu anladı. Jace tümüyle yıkık ve harap görünüyordu. Sanki günlerdir uyumamış gibiydi.

"Birtanem, beni nasıl korkuttuğunu sana anlatamam. Seni kaybettiğimi düşündüm. Ölmene izin vermeyip, seni bana getiren doktorlara ve hemşirelere daha fazla minnettar olamazdım."

Bethany'yi hayrete düşürürcesine, adamın yanağından bir damla yaş süzüldü. Jace burnundan derin bir nefes alırken hızla gözyaşını sildi.

"Ne kadar zamandır baygınım?" diye fısıldadı Bethany.

"Yirmi dört saatten biraz fazla, bebeğim. Seni dün sabah getirdiler."

Bethany'nin şaşkınlıktan ağzı açık kaldı. "O kadar uzun mu?"

"Evet," diye fısıldadı adam. "Hayatımın en uzun yirmi dört saatiydi."

"Üzgünüm," dedi Bethany kısık bir sesle, hala o kadar uzun bir süredir baygın olmanın şokunu yaşıyordu.

"Üzgün müsün?" dedi adam. "Birtanem, özür dilemeyi gerektirecek hiçbir şey yapmadın."

"Seni bu kadar endişelendirdiğim için üzgünüm."

"Buna değdi, çünkü sana yeniden sahibim. Beni asla bırakma Bethany. Benimle kal. Benim ol. Beni sev."

"Seni seviyorum, Jace. Ama üzg..."

Jace parmaklarını kadının dudaklarına bastırdı ve nazik bir dokunuşla onu susturdu. "Başka bir şey için daha özür dilemeye kalkma. Orada yatacak ve benim özrümü dinleyeceksin."

Parmaklarını Bethany'nin boynuna götürdü, kadının kalp atışlarını hissedebiliyordu.

"Bundan daha tatlı bir şey işitmemiştim, birtanem," diye fısıldadı. "Kalp atışın. Nefes alışın. Bundan sonra asla hiçbir şeye kesin gözüyle bakmayacağım. Her sabah hâlâ benim hayatımda olduğunu, beni sevdiğini ve yanımda uyuduğunu bilerek, en güzel günüme uyanacağım."

Kadının gözlerine yaşlar doldu ve yanaklarından aşağı süzüldü. Göğsü hafif bir hıçkırıkla sarsıldı.

"Özür dilerim, birtanem. O gece için çok üzgünüm. Onları söylemeye hakkım yoktu. Bunu hak etmemiştin. Ash hak etmemişti. Bu dünya üzerinde kırmak isteyeceğim son insanlar olmanıza rağmen o akşam size patladım."

"Sorun değil," dedi Bethany.

"Hayır, birtanem. Bu bir sorun. Ama seni temin ederim bir daha asla tekrarlanmayacak. Olmayacak. Bir daha asla sana o akşamı yaşatmayacağım. Güvenime sahip olmadığın

hissini bir gün bile yaşamayacaksın. Sana bütünüyle güveniyorum."

"Biliyorum," dedi Bethany. "Biliyorum, Jace."

"Bunu nereden bilebilirsin. Bunu sana kanıtlama fırsatım olmadı."

"Bir şey almadığımı söylediğimde bana inandın."

Jace kollarıyla onu sıkıca sardı. "Hayır, birtanem. Öncesinde öyle düşünmemiştim çünkü bana söylenen aşırı doz aldığındı. Ardından kısa bir süre bilincini kazandın. Sonra açıkladığında, ilaçları bilinçli almadığından artık emindim."

"Bunun için teşekkür ederim. Benim için anlamını bilemezsin."

"Biliyorum," dedi Jace yavaşça. "Bu güveni sana duymamın bu kadar uzun sürmesinden dolayı çok üzgünüm. Bunu bir daha asla senden esirgemeyeceğim."

Genç kadının alnına bir öpücük kondurdu.

"Beni affedebilecek misin?" diye sordu yeniden.

"Ah, Jace, seni zaten affetmiştim. İşe gittiğin sabah, affetmiştim. Güven duymanın zaman aldığını biliyorum. Biz daha çok yeniyiz. Birbirimize çok çabuk ve çok güçlü bağlandık ve aramızdakiler çok yoğun. Güven inşa etmek zaman alan bir şey. Birbirimizi çok kısa bir süredir tanıyoruz ve daha yeni yeni birbirimizi anlayabiliyoruz."

"Çok tatlı ve bağışlayıcısın," dedi Jace acı dolu bir sesle. "Seni hak etmiyorum ancak sana nefes almaktan daha fazla ihtiyaç duyuyorum. Bu yüzden seni asla bırakmayacağım, birtanem."

"Bırakma o zaman," diye fısıldadı kadın, yüzü adamın ensesine gömülü bir şekilde. "Gitmeme izin verme, Jace. Sensiz ben kaybolurum."

"Asla kaybolmayacaksın bebeğim. Bir daha asla seni her

zaman bulacağım. Nereye gidersen git, seni yuvaya döndürmek için yanında olacağım."

"Açım," diye mırıldandı Bethany. "Bir şey yememe izin verirler mi acaba? Eve gidebilecek duruma gelebilecek miyim? Bir şeyim var mı... kötü bir şey? Bundan sonra iyi olabilecek miyim?"

Sesine hakim olan endişeden kurtulamıyordu.

"Eve gidebilecek hale ne zaman gelebilirsin emin değilim. Doktor tamamen iyileşeceğini söyledi. Karaciğerinde herhangi bir hasar oluşup oluşmadığından emin olmak için bazı testler yapıyorlar ama kalıcı bir hasar oluşmasını beklemiyorlar. Yemek konusuna gelince, gidip hemşireye soracağım. Yiyebileceğini söylerlerse, sana dünyadaki en muhteşem yemeği söyleyeceğim. Sana hastane yemeği yediremem, birtanem."

Bethany gülümserken, göğsüne bir rahatlık çöktü.

"Diğerlerini de iyi olduğundan ve uyandığından haberdar etmeliyim," dedi adam. "Mia, Gabe ve Ash burada olduğun müddetçe dışarıda kamp kurdular. Onlar da senin için deli gibi endişelendiler."

"Jace?"

Jace yatakta dikleşti, kadının sesindeki endişeyi fark edebilmişti.

"Efendim, birtanem?"

"Jack'e ne olacak?"

Adamın ifadesi sertleşti. "Bundan ben de emin değilim. Bu olayın polise rapor edilmesi gerek. Başta intihar girişimi olarak rapor edilmiş."

Bethany, intihar ettiğinin düşünülmesi fikri karşısında dehşete düşmüştü. Yoğun ve boğucu bir utanç içerisine girmişti. Bugüne kadar çok fazla aşama kaydetmişti ama şu an başladığı yere geri dönmüştü.

"Böyle bakma, birtanem," dedi Jace, kibar bir sesle. "Araştırmayı yapan memurla görüştüm. Jack ve teşebbüs ettiği şey konusunda bilgisi var. Ayrıca bunun kasıtla yapılmadığını da biliyor. Bunun bilinmesi ona yardımcı olur mu bilmiyorum ama, durum ciddi. Yaptığı şeyin sonuçlarıyla yüzleşmek zorunda."

Bethany'nin içini bir hüzün kapladı.

"Ne yapılabileceğiyle ilgileneceğim, bebeğim. Jack hakkında endişelenmeyi bana bırak, olur mu? Senden tek istediğim iyileşmeye çalışman, benimle eve dönebilecek hale gelmen. Bununla ilgileneceğim konusunda bana güveniyor musun?"

Bethany başıyla hafifçe onayladı. Artık konuya dair hiçbir şey yapamayacağını biliyordu. Jack'i daha fazla koruyamazdı. Adam bu sefer fazla ileri gitmişti ve Bethany, adamın yaptığı şeyin sonuçlarından kaçınmasına yardım etmek için fazlasıyla güçsüzdü. Ama adamın, Jace'in ona uzattığı yardım elini görmezden gelip, hayatına son vermek istemesi onu üzmüştü. Hayat güzeldi. Kötü olsa dahi her zaman iyi olması için bir umut vardı. Gelecek vardı. Ve Jack kendisine daha güzel bir gelecek hazırlayabilirdi. Ama bu adamın seçimiydi ve Bethany Jack adına bir seçim yapamazdı.

Hayatını Jack için yaşayamazdı. Sorumluluğunu alması gereken kendisine ait bir yaşantısı vardı. Jace ile birlikte. Daha iyi bir gelecek istiyordu.

Jack'i kendi yolunu çizmesi için bırakmanın zamanı gelmişti.

"Bunun seni üzdüğünü biliyorum, birtanem," dedi Jace, yumuşak bir sesle. "Ve çok üzgünüm. Onun için elimden geleni yapacak olsam da ona korkunç derecede öfke duyduğumu bilmelisin. Seni öldürebilirdi. Seni benden alabilirdi. Neredeyse alıyordu."

"Biliyorum," dedi Bethany hafif bir sesle.

Jace kadını öpmek için eğildi ve ardından yataktan kalktı. "Birkaç dakikalığına dışarı çıkıp bizimkilere iyi olduğunu ve uyandığını söylesem ve ardından sana yiyecek bir şeyler ayarlamaya çalışsam, senin için sorun olur mu?"

"Tabii, ben iyiyim."

Jace kapıya doğru yürüdü ve ardından durdu, sanki kadının her bir hattını ezberlemek istiyormuş gibi ona uzun uzun baktı. Gözleri sevgi ve huzur ile doluydu. Kadının bu sevginin kime duyulduğunu tahmin ederken yanılma ihtimali yoktu.

Bethany gülümsedi ve kendi bakışlarına da duyduğu sevgiyi yansıttı. Adam anlamıştı. Bu bakışı tanımıştı. Dönüp kapıdan çıkmadan önce kadına gülümsedi.

BÖLÜM XLII

Jace, polis tam Jack'in ellerini arkadan kelepçelediği esnada bekleme odasına girmişti. Adama doğru yürüdü, içeriye diğerlerine haber vermek için girdiğini unutmuştu.

"Birkaç dakika rica edebilir miyim?" diye sordu, polis memuruna.

Memur bir an kararsızlık yaşadıktan sonra, "İki dakika. Onu götürmeliyim," dedi.

Jace başıyla onayladı ve polis memuru birkaç adım geriye çekildi, ancak gözleri Jack'in üzerindeydi.

"Bethany'nin iyi olduğunu ve uyandığını bilmeni istedim," dedi Jace alçak sesle. "Ayrıca ne olduğunu ve nasıl olduğunu da biliyor."

Jack'in yüzü ciddileşti ve gözlerine bir pişmanlık ifadesi doldu. Ardından doğruca Jace'in gözlerine baktı.

"Ona benim yerime iyi bak."

"Bakacağım," dedi Jace kısaca.

"Ve ona üzgün olduğumu söyle," diye ekledi adam, alçak bir sesle. "Onu sevdiğimi söyle. Onu her zaman seveceğim."

"Şayet onu seviyorsan, bu fırsatı hayatını düzene sokmak için kullanırsın," dedi Jace. "Eğer buna söz verirsen, senin için bir avukat tutarım. Hapis cezası yerine, tedavi olmanı sağlar veya zorunlu hizmet cezası almana çalışırız. Sana hiçbir şeyi garanti edemem. Seni, Bethany'nin yanında görmek dahi istemiyorum. Yeterince hırpalandı. Ama şayet hayatını yoluna koyarsan onunla tekrar iletişimde olmana da karşı çıkmam."

Jack uzun uzun Jace'e baktı. "Bunu benim için yapar mısın?"

"Bunu Bethany için yapıyorum," dedi Jace mesafeli bir sesle. "Sadece onun için."

Jack başıyla onayladı. "Sağ ol. Kabul ediyorum. Artık farklı bir şeyler yapmanın zamanı geldi. Daha iyi şeyler. Neredeyse benim için en çok anlam ifade eden kişiyi öldürüyordum. Bunun bir adama neler yaptığını sana anlatamam. Bu boka bir daha elimi sürmeyeceğim. Asla."

"Umarım doğruyu söylüyorsundur. Umarım kendine çekidüzen verir ve temize çıkarsın."

"Zaman doldu," dedi memur, Jack'e yol göstermek için ilerlerken.

"Seni görmesi için bir avukat göndereceğim," dedi Jace.

Jack'in hapiste çürümesine izin vermemek için Jace'in tüm içgüdülerine karşı gelmesi gerekti. Buna izin vermesi çok kolay olurdu. Ama Jace bunu Bethany için yapıyordu çünkü her ne kadar Jack, yaptığı aptallıklar yüzünden hapse girecek olsa da, buna üzülen yine Bethany olacaktı. Jace genç kadının acısını hafifletmek için her şeyi yapmaya hazırdı. Buna kadının hayatını neredeyse sona erdirecek olan adama yardım etmek dahil olsa bile.

Her bakımdan saçma bir durumdu. Benliği intikam alma-

sı için çığlıklar atıyordu. Jack'e yaptığı şeyin bedelini ödetmesi için. Ama en büyük bedeli Bethany ödeyecekti ve Jace bu durıma dayanamazdı.

"Sen iyi bir adamsın," dedi Jack. "Bethany'm için doğru adamsın. Onun mutlu olmasını istiyorum."

"O benim Bethany'm," diye düzeltti Jace.

"Ama önce benimdi," dedi Jack yumuşak bir sesle.

Ardından memur onu uzaklaştırdı ve Jace, adam yirmi küsur yaşından çok daha yaşlı birisi gibi sendeleyerek ilerlerken onun arkasından baktı.

"Jace?"

Jace döndüğünde Mia, Ash ve Gabe'i gördü.

"Doğru mu? Uyandı mı? Jack ile konuşurken duydum."

Jace gevşedi ve ailesine gülümsedi. "Evet, bir süre önce uyandı. Biraz konuştuk. Biraz kafası karışmış durumda. Ne olduğuna dair bir fikri yok." Gülümsemesi soldu. "Ona Jack'i anlatmak zorunda kaldım.

Mia'nın gözlerinde anlayış vardı.

"Nasıl karşıladı?" diye sordu Gabe kısık bir sesle.

"Pek de iyi karşılamadı. Üzgün," dedi Jace, derin bir iç çekerek. "Ama güçlü ve adam için elinden geleni yaptığını düşünüyor."

"Onu görebilir miyiz?" diye sordu Mia.

"Evet, ufaklık. Ama önce gidip bir şeyler yemesine izin var mı onu öğrenmem gerekiyor. Bu berbat hastane yemeklerinden değil tabii ki."

"Gidip hepimize bir şeyler alabilirim," diye teklif etti Ash.

"Bu harika olur. Sağ ol. Eminim hepiniz çok açsınızdır. Bütün gece boyunca buradaydınız. Muhtemelen hepinizin eve gidip dinlenmesi gerekiyordur."

"Bethany'yi gördükten sonra gideriz. Bethany'nin, onu

seven insanların yanında olduğunu bilmesini istiyorum," dedi Mia.

Jace, kızı sarılmak için onu kendine doğru çekti. "Sağ ol, ufaklık."

Kız adamı bir kez daha sıktı ve ardından kendinden uzaklaştırdı. "Gidip yemek yemesine izin verecekler mi, bir bak. Ben de çok açım ve Bethany'ye söz verdiğin yemekten bir parça alabilirsem, çok mutlu olacağım."

Bethany, kapı açılıp da içeri Gabe, Mia ve Ash girdiğinde bakışlarını kaldırdı, her biri genç kadını yatakta oturur vaziyette gördüklerinde gülümsediler. Jace Bethany'nin elini sıktı ve gülümsedi.

"Görünüşe bakılırsa akşam yemeğin geldi."

Ash birkaç adım ileri çıktı, elinde bir sürü poşet ve kutu vardı. Elindekileri yatağın ucuna bıraktı ve kızı öpmek için yatağın diğer kısmına doğru yürüdü.

"Korkudan ödümüzü patlattın güzelim."

Bethany gülümseyerek karşılık verdi. Ash de ona sarıldı. Onu Gabe ve Mia izledi.

"Sana düzgün yemek getirdik. Şey, aslında hepimize getirdik. Seni beklerken pek bir şey yiyemedik," dedi Ash.

"Burada olduğunuz için hepinize çok teşekkür ederim," dedi Bethany, yumuşak bir sesle. "Etrafımda bana sahip çıkan insanların olmasının benim için anlamı çok büyük. Daha önce hiç sahip olmadığım bir şey."

Jace kadının eli üzerindeki parmaklarını sıktı. Mia ağlamak üzereymiş gibi dururken, Ash'in bakışları yumuşamıştı. Gabe kıza bir kez daha sarıldı ve kızın başını öptü:

"Biz bir aileyiz," diye ilan etti Gabe. "Belki dünyanın en normal ailesi değiliz ama sanırım bizimle idare etmek zorundasın."

Bethany gülümsedi, "Ait olunabilecek daha iyi bir aile düşleyemiyorum."

Ash ona içinden muhteşem yemek kokularının yükseldiği bir kap getirdi. Bethany kabın içinde ne olduğunu görmek için baktığında, finger food dolu olduğunu gördü. Kızarmış peynir, börek, pirzola, patates kızartması, tavuk kanatları. İnanılmaz derecede muhteşem bir akşam yemeğiydi, midesi tam olarak iyileşmediği için isyanda bulunurken Bethany sadece bakakalmıştı.

Ash, portakal suyunu da eline tutuşturunca Bethany savaşı kaybetti ve gözyaşlarına boğuldu.

Ash ürkmüş görünüyordu. Mia ve Gabe ise birbirlerine endişe dolu gözlerle baktılar. Jace Bethany'ye doğru eğildi, gözlerinde endişe hakimdi.

"Birtanem, ne oldu? Beğenmedin mi? İstersen yiyecek başka bir şeyler getireyim?"

"Yok, hayır, mükemmel," diyebildi kadın burnunu çekerken. "En sevdiğim yiyecekler, hatta portakal suyunu bile unutmamış."

Ash gülümsedi ve Jace arkasına yaslandı, gözlerinden rahatladığı belli oluyordu. Ardından Gabe ve Mia kahkahalara boğuldular ve Ash de onlara eşlik etti. Hemen ardından Jace de kahkahalarına başladı, Bethany ise bir yandan gözlerindeki yaşları siliyor, bir yandan kıkırdıyordu.

"Tanrım, ne aptalım," dedi. "Yenebilecek en güzel akşam yemeğine sahibim ve ben salak gibi ağlıyorum."

"Ben de sana katılıyorum," dedi Mia, enfes yemeklerle dolu kendi tabağını alırken. "Gelmiş geçmiş en muhteşem yemek."

Ash yatağın ayakucuna ilişti, dizleri kadının ayağına değiyordu. "Eve ne zaman gidebileceğini öğrenebildin mi?"

Jace derin bir nefes aldı. "Bu tip olaylarda –şey söyle anlatayım, intihara teşebbüs olaylarında hastayı psikiyatrik değerlendirmeye alıyorlar, bir psikiyatr geliyor, imza atıyor, falan. Ama Bethany'nin durumunda bu farklı, eğer test sonuçları normal çıkarsa, yarın sabah erken bir saatte taburcu olabilir. Polis Kaden'dan durumun detaylarını almış durumda, ancak bu öğleden sonra gelip kendisini görmek istiyorlar, Bethany zaten çok fazla bir şey hatırlamadığı için sadece önceki olaylar hakkında bilgi verebilecek."

Bethany iç geçirdi, üzüntüsü göğsüne çöktüğü anda az önce ağzına attığı peynir kızartmasını çiğniyordu. Jace onun bacağını sıktı ve ardından diğerlerine doktorun söylediklerini anlatmaya devam etti.

"Jack şimdi hapiste mi?" diye sordu Bethany.

"Evet, birtanem. Yiyecek bir şeyler bakmaya gitmek için odadan çıktığım sırada polis onu götürüyordu. Tedavi olmayı kabul etti. Ben de tedavi olup, hayatını yola koymaya karar verdiği takdirde ona bir avukat bulmayı önerdim. Eğer avukat bölge savcısını ikna edebilirse denetim altında tedavi görmeye başlayacak."

"Teşekkür ederim," dedi Bethany. "Bunu yapmak zorunda değildin. Kızgın olduğunu ve buna sonuna kadar hakkın olduğunu biliyorum. Ama bunu ona yaptığın için teşekkür ederim.

"Bunu senin için yaptım birtanem"

"Biliyorum," diye fısıldadı Bethany. "Ve seni bunun için seviyorum."

Jace'in gözleri eriyen bir çikolata gibi yumuşamıştı. "Ben de seni seviyorum, birtanem.

Bethany ağzına böreklerinden bir tanesini attı ve muhteşem lezzetin keyfini çıkarttı. Ardından koca bir çatal Çin ma-

karnasını ağzına tıkıştırdıktan sonra sıra pirzolaya geldiğinde tabağındaki yiyeceklerin üzerine barbekü sosunu boca etti.

"Biz birazdan gitmeliyiz," dedi Gabe. "Bethany yorgun ve hepimiz bitkin durumdayız."

"Burada olduğunuz için çok teşekkür ederim," dedi Bethany bir kez daha. "Benim için bu çok önemli. Bana değer verdiğiniz için teşekkür ederim."

Gabe gülümsedi ve onun saçlarını karıştırdı. Mia ve Ash de Bethany'ye sarıldılar.

"Sonra görüşürüz, tatlım. İyi dinlen, yarın eve gideceksin."

"Bunu yapabilirim, sanırım," dedi Bethany gülümseyerek.

Hepsi odadan çıktığında, Bethany arkasına yaslandı, yiyecek dolu tabağı hâlâ dizlerindeydi. Jace tabağı aldı ve onun yatağını düzeltti.

"İstirahat zamanı, birtanem."

"Sen kalıyor musun?" diye sordu Bethany, adamın gideceğinden ve kendisinin yalnız kalacağından korkarak.

"Jace kaşlarını çattı. "Hiçbir yere gitmiyorum. Yatağa yanına kıvrılacağım ve sen bu gece kollarımda uyuyacaksın."

Bethany rahatlamış bir şekilde iç çekti. "Güzel. Bu gece yalnız kalmayı istemiyorum. Hastaneler beni hep korkutur."

"Bir daha asla yalnız olmayacaksın," dedi Jace, şefkatli bir sesle, gözleri sevgi ve vaatlerle doluydu.

Yatağa, genç kadının yanına uzandı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı Bethany.

"Ben de seni seviyorum, birtanem. Seni neredeyse kaybediyordum. Bir daha bunu bana asla yapma."

Bethany gülümsedi ve adama iyice sokuldu, onun güçlü vücudunun rahatlığı ve güvenini hissetti. Kesinlikle ait olduğu yerdeydi.

BÖLÜM XLIII

"Jace, beni nereye götürüyorsun?"

Jace kıkırdadı ve genç kadını çekiştirmeye devam etti.

"Birazdan öğrenirsin. Bir şey görmüyorsun değil mi? Sürprizi mahvetmek istemiyorum."

"Evet gözlerim bağlı," dedi Bethany bezgin bir şekilde. "Hiçbir şey görmüyorum. Bu ayakkabılarla kendimi öldürmezsem iyidir."

"Böyle bir şey olmayacak, bebeğim. Düşmene izin vermem. Bunun yanında o ayakkabılarla gerçekten cinayet sebebisin. Daha sonra seni o ayakkabılarla becereceğim, haberin olsun."

Bethany kızardı. Meme uçları sertleşti, klitorisi beklentiyle sızladı. Jace ona dünyanın en muhteşem ayakkabılarını almıştı. Parıl parıl parlayan ayakkabıların topukları öylesine yüksekti ki, Bethany onlarla yürünebileceğinden bile emin değildi. Ardından bu ayakkabılarla sevişeceğini hatırladı, bu durumda ne olursa olsun o ayakkabılarla yürümeliydi.

"Fikri sevdim, sen de sevdin mi?" diye mırıldandı Jace.

"Hiç de adil değil," diye yakındı Bethany. "Bana eziyet çektiriyorsun.

Jace tekrar güldü ve durdu. Bethany nerede olduklarına dair bir ipucu elde edebilmek için etrafı dinledi, ama ortalık çok sessizdi. Jace onun gözlerini evden çıkmadan önce bağlamış ve aşağıda kendilerine bekleyen arabaya kadar götürüp arabaya bindirmişti, Yol boyunca da gözlerini açmasına izin vermemişti.

Son birkaç hafta yaşanmaya değerdi. Bethany'nin hastaneden çıktığı günden beri Jace ona dünyanın en değerli varlığıymış gibi davranıyordu. Adam işe bir hafta boyunca gitmemiş, Paris'teki yatırım sorununu çözme işini Gabe ve Ash'e devretmişti, neyse ki Gabe'in bulduğu yatırımcı sorunu çözmüştü. Ve Jace her bir günün, her bir dakikasını kadınla ilgilenerek geçirmişti. Onu beslemiş, onunla sevişmiş. Onu ahlaksızca şımartmıştı. Bethany bundan birazcık bile olsun şikâyetçi değildi. Geçen birkaç hafta cennetin ön gösterimi gibiydi.

Geçen haftalar içerisindeki ortamı bozan tek şey Jack'ti. Buna rağmen adamın hakkındaki gelişmeler olumluydu. Jace sözünü tutmuş, bir avukat ayarlamış ve avukat da bölge savcısını ikna etmişti. Jack doksan gün tedavi gördükten sonra denetim altında tutulacaktı. Jace adam çıktıktan sonra çalışması için bir iş bile ayarlamıştı. Jack hayatını yeniden tersine çevirme şansını elde etmişti.

Bethany Jack'in izleyeceği yol hakkında hiçbir şey bilmiyordu, ama adam kendi hayatına yol verecekse bunu kendisinden başka kimse yapamazdı.

"Sürprizini görmeye hazır mısın?" diye sordu Jace.

"Evet!"

Bağ çözüldüğü anda Bethany, Mia, Chessy, Trish, Gina,

Caroline, Brandon, Gabe ve Ash'i, ortasında kocaman bir pastanın durduğu bir masanın etrafında ayakta dururken gördüğünde heyecanlandı.

"Sürpriz!" diye bağırdılar hep bir ağızdan. "Mutlu yıllar, Bethany!"

Bethany şaşkınlık içerisinde her birine bakakalmıştı. Hep bir ağızdan bilindik doğum günü şarkısını söylerlerken, genç kadın Jace'e döndü.

"Nereden bildin?" diye fısıldadı. "Ben bile bugünün doğum günüm olduğunu hatırlamıyorum."

"Benim de kendime ait bazı yöntemlerim var," dedi Jace muzır bir şekilde. "Doğum gününü kutlamadan geçirmene izin veremezdim."

Sonra eğildi ve büyük bir aşkla kadını öptü. Masadaki diğerlerinin tezahüratları yükseldi.

Jace onu bıraktığında Bethany'nin başı dönüyordu ve yüzünde aptal bir gülümseme vardı. Masadakilere doğru döndü, kalbinin her bir köşesini neşe doldurmuştu.

"Tanrım, buna inanamıyorum!" dedi sesi mutlulukla doluydu.

"Mutlu yıllar, tatlım," dedi Ash, ona sarılmak için öne doğru çıkarken

Her biri teker teker gelip doğum gününü kutladılar ve genç kadın mutluluktan ışıl ışıl parlayana kadar ona sarıldılar.

Jace onun elini tuttu.

"Bugünün başka bir kutlama amacı daha var, ama önce sana aldığım hediyeyi aç, ardından o kısma geçebiliriz," dedi yüzündeki kocaman gülümsemeyle.

Gözlerinde afacan bir ifade vardı, heyecanlı ve... mutlu görünüyordu. Ardından Bethany'yi üzerinde kocaman bir fiyongun olduğu hediyesini verdi.

Bethany Noel sabahındaki bir çocuğun heyecanıyla hediye paketini açmaya girişti. Kutuyu açtığında içinde daha küçük bir mücevher kutusu olduğunu fark etti, kalbi çarpmaya başlamıştı. Titreyen parmaklarla daha ufak olan kutuyu açtı ve içinde parıldayan yüzüğü gördü.

Jace'e döndüğünde, adam çoktan diz çökmüş ve elini ona uzatmıştı. Bethany'nin elinden kutuyu aldı ve içerisindeki yüzüğü çıkarttı.

"Seni seviyorum, Bethany. Hayal edebileceğimden bile çok fazla. Sen benim kalbim ve ruhumsun, ömrümün geri kalanını seninle geçirmek istiyorum. Benimle evlenir misin?"

Bethany ağzı açık bir şekilde adama bakakaldı, kalbi yerinden çıkacak gibiydi. Gözlerine yaşlar dolu, hayatı boyunca mutsuzluktan gözyaşı dökmüş olsa da, bu seferki gözyaşları mutluluktandı. Bu anın sonsuza dek sürmesini istedi. Sonsuza dek hafızasına kazınacaktı.

"Ah, Jace," dedi sesi bir soluktan farksız çıkmıştı. "Ben de seni seviyorum. Hem de çok. Ve evet, seninle evlenirim. Kesinlikle!"

Jace onun parmağına yüzüğü geçirdiğinde oda sevinç çığlıklarıyla doldu. Jace'in elleri titriyordu. Bethany'nin elleri titriyordu. Yüzüğü yere düşürmeden takabilecekleri bile şüpheliydi. Ardından Jace ayağa kalktı, kadını kendine çekti, onu kaldırdı ve döndürmeye başladı, defalarca döndüler. Sonunda da ateşli bir şekilde öpüştüler.

"Seni çok seviyorum," diye fısıldadı Jace. "Seni her zaman seveceğim, Bethany."

"Ben de seni seviyorum," diye karşılık verdi Bethany fısıldayarak. Sonra kollarını adamın boynuna doladı ve var gücüyle sıktı.

Jace güldü ve onu tekrar döndürmeye başladı..

"Haydi artık pastayı keselim," diye bağırdı birisi.

Bethany arkadaşları ve yeni ailesi tarafından çevrelendiği bir günde yirmi dördüncü yaş gününü kutluyordu. O güne kadar yaşadığı en güzel doğum günüydü.

Pasta kesildikten ve paylaşıldıktan sonra, Bentley Oteli'nin balo salonundaki bar açıldı ve sahneye çıkan orkestra çalmaya başladı.

İki saat boyunca Bethany Ameretto Sour içip, yanakları ağrıyıncaya kadar güldü. Herkesle dans etti. Gabe, Ash, Mia, Chessy, Brandon, Gina, Trish ve Caroline. Hatta Trevor ve Kaden bile uğrayıp onun doğum gününü kutladılar ve onu dansa kaldırdılar.

Ama en sonunda Jace genç kadını dansa kaldırdığında müzik yavaşlamış ve ortam romantik bir hal almıştı.

Ortaya doğru ilerlediler, sadece birbirlerinin gözlerine bakarlarken etraflarındaki kimseyi görmüyor gibiydiler.

"Senden bir doğum günü hediyesi daha isteyebilir miyim?" diye sordu Bethany çekingen bir şekilde.

Jace kadına endişeli bir biçimde baktı. "Birtanem, dilediğin her şeyi benden isteyebilirsin. Eğer elimden gelen bir şeyse, son karar senindir."

Bethany utangaç bir şekilde boynunu eğdi ama Jace parmaklarıyla çenesine dokunup, onun başını kaldırdı.

"Birtanem, nedir istediğin?" diye sordu yumuşak bir sesle.

Bethany derin bir nefes aldı ve ardından söyledi. "Okula gitmek istiyorum. Üniversiteye. Diplomamı almak istiyorum. Her zaman istediğim bir şeydi ama masraflarını karşılamayı hayal dahi edemiyordum. Hayatıma bir şey katmak istiyorum. Biliyorum, sen her zaman yanımda olacaksın, her

zaman beni kollayacak ve isteklerimi yerine getireceksin. Ama evde oturup, Bayan Crestwell olmaktan fazlasını istiyorum. Bir şeyler yapmak istiyorum, bir farklılık istiyorum."

Jace'in bakışları öylesine sevgi doluydu ki Bethany anında erimişti.

"Kesinlikle harika bir fikir olduğunu düşünüyorum," diye fısıldadı Jace. "İstediğin her şey olabilirsin, birtanem. Ama kim olursan ol sadece benim olacağına söz vermelisin."

"Her zaman," diye fısıldadı Bethany."

Dudakları birleşti, o kadar şefkatli bir şekilde öptü ki, Bethany'nin gözlerine yeniden yaşlar doldu.

Peri masalları Bethany gibi kızlar için de geçerliydi. Ve o beyaz atlı prensini bulabilmişti. Jace onu pistte döndürürken topuklu ayakkabılarına baktı. Masalların gerçek olduğunu kanıtlayacak ayakkabıları dahi vardı.

18+

Her kadın bir peri masalı yaşayabilir…
Üstelik bu masal çok seksi de olabilir…

Jace, Ash ve Gabe; zengin ve güçlü üç erkek. İstedikleri her şeyi elde etmeye alışkınlar. Yani hemen hemen her şeyi…

Yıllardır birbirinin en iyi dostu ve iş ortağı olan bu adamlar, sahip oldukları ne varsa birbirleriyle paylaşıyorlar. Özellikle Ash ve Jace için bu konuda sınır yok.

Ancak Jace, Bethany ile karşılaştığında, daha önce hiç tatmadığı bir duyguyu, kıskançlığı yaşıyor. Takıntı haline getirdiği bu duygu onun kontrolünü kaybetmesine yol açıyor.

Bethany'yi hiç kimseyle paylaşmamaya, onun hayatındaki tek erkek olmaya kararlı olan Jace bunun için her türlü bedeli ödemeye hazır. Sevgili dostu Ash'e sırtını dönmesi gerekse bile. Ve kendini birdenbire bambaşka bir hayatın içinde bulan Bethany'nin geçmişinden getirdiği tüm sorunlara rağmen…

ISBN 978-9944-82-875-8
9789944828758
www.epsilonyayinevi.com
online alışveriş: kitap365.com

KAKTUSUN
TELEGRAM

facebook.com/EpsilonYayinevi
twitter.com/EpsilonYayinevi